

32590

5.326

THEOPHANIS NONNI
EPITOME
DE
CVRATIONE MORBORVM

GRAECE AC LATINE.

OPE CODICVM MANVSRIPTORVM

RECENSVIT NOTASQVE ADIECIT

I. O. STEPH. BERNARD.

32,590

TOMVS I.

CVM TAB. AENEA.

GOTHAЕ

APVD C. W. ETTINGER.

AMSTELODAMI

APVD J. ST. VON ESVELDT HOLTROP ET SOC.

1794.

THEOPHILUS NOBIS

ELIOM

CURATIONE MORBORUM

GRATIA

OTTELOMUM MINTSCHITUM

OTTELOMUM MINTSCHITUM

I. O. STERN NERLAD

22.222

1.01

1.01

COPIA

AMSTELREDAM

AMSTELREDAM

AMSTELREDAM

MEDICIS NOBILIBVS

D. CHRIST. GOTHFR. GRVNER

SERENISSIMO DVCI SAXO-COBVRGENSI ET SAL-
FELDENSEI A CONSILII AVLAE SECRETIORIBVS ET
ARCHIATRO. SERENISSIMO DVCI SAXO-VINARIENSI
ET ISENACENSEI A CONSILII AVLAE PROFESS. BO-
TANIC. ET THEORET. PVBL. ORDINAR. FACVLT.
MEDIC. ASSESS. ACADEMIAE IMPERIAL NAT. CV-
RIOS. REGIAE FLORENTINAE ET ELECTORAL. MO-
GVNT. SCIENT VTI. SOCIETATIS REGIAE LONDI-
NENS ET PARIS MEDICAE. DVCAE LATINAE ET
PHYSICAE IENENS. ACADEMIAE PRINCIPAL. HASSIA-
CAE ET OECONOM. BAVARIC. BVRGHVS HARLE-
MENS. VLISSINGENS. PHYS. EXPERIMENT. ROTERO-
DAMENS. ART. ET SCIENT. RHENO-TRAIECT. ET
MOSQVENS. EXCOLEND. LITER. ROSSIC. NEC NON
COLLEG. MED. NANCEIANI SODALI.

NEC NON

D. IO. MICHAELI BERNHOLD

COMITI PALATINO CAESAREO PHIL. ET MED.
DOCT. SERENISSIMO MARCHIONI BRANDENBURGI.
CO-ONOLDINO CVLMBACENSI A CONSILIIS AV.
LAE PHYSICO SVPREMARVM PRAEFECTVRARVM
VFFENHEMENSIS ET CREGLINGENSIS ACADEMIAE
IMPERIALI NATVRAE CVRIOSORVM
ADSCRIPTO.

D. D.

IO. STEPH. BERNARD.

DEDICATIO.

Circumspicienti *Almeloveenio*, cuinam novam *CELSI* editionem nuncuparet, in mentem ei inciderunt nomina duorum ab arte medendi insignium virorum *PETRI PETITI* et *MATTHAEI SLADI*, quorum hic *Amstelodami*, ille vero *Lutetiae Parisiorum* medicinam profitebantur. Neque poterat vir egregius iudices eligere aut peritiores, aut aequiores, quorum eruditio ac candor singularis orbi erudito dudum notus atque perspectus erat. Nolite igitur mirari *VIRI* alti nominis, si *Almeloveenium* imitari satagam, ac *VOBIS* inscribo *NONNI* editionem a me adornatam. Flagitat hoc *VESTRÆ* eruditio ac nominis celebritas; flagitat animus *VESTER* erga me prolixus, cujus monumentum publice exstare aequum duxi. Liceret hic mihi in laudes *VESTRAS* ubertim ex

*spatiari ac referre, quot quantisque nominibus
Vobis obstrictus sim, sed animadverto, fo-
re, ut verbis Valerii Maximi utar, ut ponde-
re laudis, quam meremini, obrutus,
magis imbecillitatem ingenii mei de-
tegam, quam VESTRAM virtutem, sicut
par est, repraesentem. Enixe vero Vos
oro atque obtestor, ut mihi, VESTRARVM dotium
cultori eximio, favorem VESTRVM, quem sane
maximi facio, perennare jubeatis:*

perpetuusque animi debitor hujus ero

*Dabam Arenaci postridie calend. Octobr.
cIdccclxxxi.*

PRAEFATIO.

BENEVOLO LECTORI

S.

Nonni nomine insignitam hanc epitomen vulgavit HIEREMIAS MARTIVS, medicus Augustanus, ex codice Ms. bibliothecae illius urbis, ex qua multi scriptores praeclari prodierunt, tanquam ex equo Trojano heroës. Nonni nomen laud dubie prae se fert codex ille, sed solus. Nam in tribus codicibus Vindobonensibus Oribasii nomen comparet, et praecipue prooemium ex hujus scriptis petitum est, ut ibi notavi. Codex Coislinianus anonymo tribuit hoc opusculum, quod perspicacissimus *Montfaucon* Nonni esse recte subolfecit, *Biblioth. Coislinianae* p. 448. Unus vero e codicibus Vindobonensibus diserte THEOPHANIS nomen auctori nostro vindicavit. Floruit utique Constantinopoli medi-

cus quidam *Theophanes* dictus, cujus nomen ex codice Regio 3502 notum fecit *Du Cange* prae-
 fat. ad appendicem Glossarii p. 1. cum in cod.
 3496. anonymi dicuntur libri hi de *Diaeta* in-
 editi, quorum praefationes, quod ad sensum ad-
 tinet, satis conspirant cum prooemio hujus epi-
 tomes, et jussu Imperatoris Constantini Por-
 phyrogeniti pariter conscripti fuerunt. Quae
 cum ita sint, suspicatus sum verum nomen auc-
 toris esse vel THEOPHANES NONNVS, vel NON-
 NVS THEOPHANES, quorum alterum dignitatis
 est, ut *Actuarius* Ioannis Zachariae, de quo scri-
 bit *Falckenburgius* epistola ad *Sambucum* praefi-
 xa *Nonni* Dionysiakis. „Neque praetereundum
 „existimavi, quod olim Aegyptii viros et vir-
 „gines pietate ac vitae sanctimonia insignes,
 „*Nonnos* et *Nonnas* appellaverint. Non enim
 „obscure quis inde divinaverit, nostro poëtae
 „propter sanctissimos et innocentissimos mores
 „illud nomen a suis popularibus fuisse indi-
 „tum.“ Hujus viri docti sententiam si sequa-
 mur, nec medico nostro hunc titulum preca-
 rio datum esse fatebimur. Conf. *Du Cange* Glos-
 sar. med. et infim. Latipitatis T. II. p. 715.
 Elucet enim pietas ejus in cap. 259, ubi de ful-
 mine arcendo agit, ac lauri ac ficus virtutem
 praedicat, addit: ἐν μὲν τοῖς Φυτοῖς δαφνὴ καὶ συ-
 κή. καὶ γὰρ ἡλίου ταῦτα φασὶν εἶναι, non vero Apol-
 lini aut Phoebō sacratas, ut *Phaedrus* lib. III.
 fab. 17. add. Jo. *Chrysostomus* in Psalm. IV. p.
 535. qua in re Christianorum pietatem sequi-
 tur. Nam ut scribit *Origenes* contra *Celsum*
 lib. IV. p. 196. καὶ διὰ ταῦτα δὴ ἡμεῖς, καὶ διὰ
 τοὺς τοιοῦτους μύθους καὶ ἄλλους μυρίους, οὐδὲ μέχ-
 ρεις ὀνόματος θέλομεν Δία καλεῖν τὸν ἐπὶ πᾶσι Θεόν,
 οὐδ’

οὐδ' Ἀπόλλωνα τὸν ἡλίον, οὐδ' Ἀρτεμιν τὴν σελήνην. ἀλλὰ καθαράν εὐσέβειαν εἰς τὸν δημιουργὸν ἀσχοῦντες, καὶ τὰ καλὰ αὐτοῦ δημιουργήματα εὐφημοῦντες, οὐδέ μεχρι ὀνόματος χραίνομεν τὰ θεῖα. *Origenis sententiam suo exemplo confirmat Theodorus apud Photium Biblioth. p. 692. Noster c. 185. γυμνάσια commendat, ubi Paulus Aeg. κοτταβισμόν laudat. Similiter circumlocutione uti maluit beatus Chrysostomus T. I. p. 108. quam rhetorem dicere cum Achille Tat. lib. III. p. 427. et Theophylacto Simoc. ep. XI. et κοινὴν εὐρεσιν, quam κοινὸς ἐρμῆς in A. A. Serm. XXXVIII. p. 825. Cautius igitur egit noster, quam theologus ille, qui Scaligerum eruditorum deum vocavit, quem eapropter reprehendit Dominic. Baudius Epist. Cent. II. ep. 27. p. 300. Poterit igitur in posterum nomen ejus inferi catalogo medicorum pietate insignium, quem concinnavit J. Bernier Essais de Medecine P. I. c. 4. Sequitur vero ex his nostrum non Nonum vocandum esse, ut fecit Martius, praeunte codice Ms. sed Nonnum, quod tanto magis mirum, quod literam N, in vocis medio geminari frequenter scribat Strabo lib. XIII. p. 919, et doceat Th. Reinesius syntagm. Inscript. CC. XX. n. 54. p. 910. Nunnus, Nunnus, et Nonnus scribi promiscue. Sic recentioribus Nonae dicuntur Νόναι et Νόνναι auctore Du Cange Glossar. p. 1003. Νόννας dixit Xiphilinus Domitian. p. 220. Sancti Nonni episcopi meminit Sabinasius ad Tertullianum de pallio p. 83. Sancti Marcelli uxorem Nonnam vocatam esse, jam non recordor, ubi legerim. Scaliger Scaligeran. Secund. p. 224. „Begui-
„nes. In Gallis vocantur des filles devotes ou
„bigottes, a Beguin quem gestabant.“ (Aliam*

originationem adfert illustris Jo. in *de Betouws* Annal. Noviomag. p. 171.) „Nonnae vocantur generali nomine; est vox Aegyptia, quae virginem significat. Legi ante 40 annos apud Hieronymum.“ Nonni cujusdam meminit *Synefius* ep. XLIII. p. 19. Aliquando tamen librarii literas geminare negligunt in vocis medio. Glossae Jatricae MS. v. ἀμυλος habent ἀλασσόμενος et σαναζόμενος. Auctor de ponder. et mensur. MS. ἡ δὲ διπλὴ ἀπερίσμητος σύννευσις. Noster c. 70. κοριανὸν pro κορίαννον. Sic γάνος et γάννος reperies exaratum. Mitto alia. Aut si *Nonnius* significat *dominus*, ut docet *Du Cange* Glossar. med. et infim. Latinit. l. c. neque noster hoc titulo defraudandus, cum *Theophylactus* Bulg. ep. LV. p. 88. τῷ ἱατρῷ τοῦ Βασιλέως, κυρίῳ Νικήτῳ epistolam inscripserit, et in cod. MS. Leidenf. *Actuarii* de dignot. morb. legas τοῦ σοφώτατου Ἀκτουαρίου, κυρίου Ἰωάννου περὶ διαγνώσεως πάθων λόγος πρῶτος. *Nonium* nostrum vocant praeter *Martium*, G. H. *Welschius* de Vena Medinensi et Dan. *Clericus* Hist. Medicin. p. 768. *Nonium* alii, ut Th. *Reinesius* in Var. Lect. Petr. *Petitus* ad *Aretaeum* p. 232. et 249. Jo. Georg. *Schenckius* in praef. ad observ. et experiment. exotic. Cent. VII. *Montfaucon* Biblioth. Coislin. p. 448. *Sallier* ad *Thomam* Mag. p. 500. et *Eloy* Dictionaire de Medecine T. II. p. 214. *Nonius* cluit *Barchusenio* de origin. et progress. medicinae dissert. XVII. c. 9. p. 288. et Jo. *Jonstono* Hist. Natur. de Quadruped. lib. IV. c. 10. p. 229. ac sic etiam vocatur in Opere Veneto de febribus p. 13. b. *Pfello* tribui hunc librum in nonnullis codicibus, notavit Leo *Allatius* diatribe de *Pfellis*, recusa in Bi-

Biblioth. Gr. *Fabricii* T. V. p. 50. sed vidit probe *Pfelli* foetum non esse, licet eum auctori suo vindicare nequiverit. Dubius haeret *Martius* in praefat. an noster *Romanus* *natione fuerit, an latino nomine praeditus.* Latino nomine insignitum quoque credidit *Fabricius* Biblioth. Gr. T. XII. p. 685. ut patet ex illis, quae ibi loci de hoc nomine commentatus est.

Iussu *Constantini Porphyrogeniti* hanc epitomen a se concinnatam esse, testatur auctor in prooemio. Quem vero innuat, cum plures ejus nominis exstiterint Imperatores, adhuc sub judice lis est. *Constantinum*, *Leonis* filium, statuit indicari *Lambecius* apud *Jo. Freind* Hist. Medic. Part. I. p. 135. ac sic etiam censet *Renat. Moreau* apud *Merklinum* Linden. Renovat. p. 846. *Fabricius* Biblioth. Gr. T. XII. et cel. *Christoph. Saxius* Onomast. Literar. P. II. p. 150. *Constantini Ducae* filium fuisse arbitratur *Martius* in praef. de qua opinione vid. cl. *Freind* l. c. Arridet mihi sententia *Lambecii* cum *Constantini Ducae* medicus fuerit *Nicetas*, ut testatur *Theophylactus* Bulg. ep. LV. p. 88. cujus etiam, ni fallor, meminit *Ammianus* Anthol. lib. II. c. 23. epigr. 3. nisi statuamus plures eum aluisse medicos. Plures enim habebant medicos Imperatores, qui in aula versabantur, vid. epist. 47. quorum unus tantum archiatri titulo superbiebat, ut docet *Aegid. Menagius* Amoenit. Juris Civil. p. 222. et patet abunde ex epistolis Archiepiscopi Bulgariae. Accedit, quod noster pauca admodum in hoc opusculo tradat, quae ad chirurgiam spectant, licet illa aetate medici nondum diversi erant a chirurgis, qui

qui mos demum invaluit tempore *Avicennae*, teste *Guidone Cauliacensi* in praef. qui anno 1050 vita functus est, vid. *Eloy* Dictionaire T. I. p. 120. Sed nostri tempestate ars chirurgica negligebatur, ut patet ex jambis n. II. quos ante chirurgos veteres edidit doct. *Cocchius* p. 39. vñ. 20. ac sub Constantino Duca denuo vires sumsit, quod probat carmen III. vñ. 19. p. 40.

Insuper habuit *Martius* nos docere elenchum graecum, ut illum exhibet codex Mñ. quem etiam addere superfeddit *Montfaucon* in biblioth. Coislin. In codice *Pfelli* hunc invenit *Allatius*: ἱατρικὸν πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον βασιλέα. σύνοψις ἐν ἐπιτομῇ τῆς ἱατρικῆς ἀπάσης τέχνης, ac ita quoque inscribitur liber *Pfelli* ineditus, quo usus est Jac. *Goupylus*. Quae vero ex eo adfert ad *Alexandrum* Trall. p. 16. in Nonno non habentur. Veteres medici epitomas conficere operae pretium esse judicarunt, quod medicorum πολλὰ δόγματα esse viderent, ut testatur Jo. *Chrysofostomus* in A. A. Serm. XXXIII. p. 799. unde adparet, quot scriptis medicis caremus, quae interciderunt. Epitomas praeterea concinnarunt, ut lectorum ingenia exercerent, quo supplerent sedulitate sua ac cogitatione, quae omissa crederent: Quem morem tangit quoque *Chrysofostomus* l. c. Serm. LV. p. 917. De titulis, βασιλεὺς et δεσπότης, Imperatoribus Constantinopolitanis tributis consul. *Du Cange* Glossar. p. 180. et 283. Additur praeterea in margine cod. A. Ὁριβασίου, quod librarius eum hujus epitomes auctorem esse crederet, nili vojuerit innuere prooemium ab *Oribasio*

basio mutuatum esse Nonnum, licet non ignorem librariorum frequenter nomina permutasse. Vid. quae de carmine *Horatii* ad *Pisones* narrat *Scaliger* Scaligeran. Secund. p. 434. v. *Lucanus*. Antiquiores ipsi nomen suum adponebant, ut *Nicander* Ther. vl. 957. de quo more vid. *Dio Chrysost.* Or. LIII. p. 555. D. quem posteriores neglexerunt. Ex cod. C. exulat titulus. Codex D. autem Θεοφάνης πρὸς Κωνσταντῖνον δεσπότην τὸν Περφερογέννητον βασιλέα, qui mihi placet in primis. Nam veteres in indicandis lemmatibus argumentisque brevitati studebant, ut observat *Koehlerus* ad *Galenii* Protrept. p. 17. Addit praeterea codex ille ὁ χρυσοβαλάντης De qua voce rogatus a me erud. *Bolla*, sententiam suam schedula addita sic exposuit. „Non immerito „haeres in ὁ χρυσοβαλάντης, quod, quidnam sit, „haud facile quis divinet. Suspisor tamen viri „nomen esse, et si opinionem meam dicere liceret, „librarium designari crederem. Saepius „enim horum hominum nomina, ita nude posita, in Mss. occurrere, me observasse memini. Est quidem apud *Georg. Lodivianum* locus „Constantinopoli ob inventum ibi βαλάντιον, „χρυσοβάλανδον dictus: (vid. *Du Cange* Gloss. m. „et inf. Gr.) sed id huc nihil pertinere vix est, „quod dubitem. Verisimilius mihi videtur „illud a voce χρυσόβαλα vel χρυσοβάλανος derivandum esse, et sic fortasse medici alicujus nomen, ex re inditum esse possit. At superior „ratio magis placet. Aliud adhuc in mentem „mihi venit: Quid si hoc *Theophanis* nostri „cognomen fuisset, et postea ab alio adjectum „esse? Admonuit me praecedens comma. „Ingeniose quidem haec prolata a viro doct. ego

vero

vero nihil definitio, licet clam me non sit hominem quendam fraudulentum βάλλαντα dictum fuisse, de quo vid. *Synesius* ep. 128. p. 77. cujusmodi fraudem ex *Augustino* protulit *Menagius* amoenit. juris civil. c. X. p. 55.

Licet *Martius* editionem suam non κατὰ τὸν νῦν κεκρατηκότα τύπον τῶν ἐκδοσέων adornaverit; tamen ἀνὴρ ἀξιόλογος habendus, et

Laus illi debetur, et a me gratia major,

quod eum a situ et oblivione vindicaverit. Nam, ut scribit *Seneca* Natur. Quaest. lib. VI. c. 5. de veterum opinionibus: *Nova omnia erant primo tentantibus, post eadem illa limata sunt: et si quid inventum est, illis nihilominus referri debet acceptum. Nulla res consummata est, dum incipit.* Editionem *Nonni* moliebatur medicus itidem *Augustanus* doctissimus G. H. *Welschius*, ut testatur in opere erudito de Vena Medinensi c. X. p. 264. quam si absolvere potuisset, cultior omnino proditurus fuisset *Nonnus*. Auctorem hujus operis ex prooemio colligit *Leo Allatus* l. c. aetate propectum, experientis celebrem artisque exercitio eruditum fuisse. Quod ejus judicium parum firmo nititur tibi-cine, cum cuncta illa, quae in eo admiratur, non nostrum agnoscunt auctorem, sed *Alexandro*, *Paulo* aliisque debentur, ut hoc jam observavit cel. *Freind*, ac post eum doct. Ed. *Milward* a letter to Sir Hans *Sloane* p. 9. Monuit me per literas vir admodum reverendus atque celeberrimus C. C. *Langhans*, de *Nonno Hambergerum* in notitia auctorum statuere, *breviarium*

rium ejus ex alio auctore, cujus nomen non constat excerptum esse, sed in aliena civitate peregrinatur vir doctus.

Caco nostrum nobis furaciorem depingit erud. *Freind*, cum sibi tribuat, quae aliis subleget, nulla facta mentione eorum, per quos profecerit, nec faventius de eo judicant doct. *Cochius* praefat. ad chirurgos veteres p. X. et *Ed. Milward* l. c. Vellem omnino nobis indicasset, unde cuncta hauserit. Magno id mihi fuisset adjumento, quo lectiones a librariis depravatas detegere ac in integrum restituere licuisset, quod nunc non, nisi gravate ac multo cum taedio praestare quodammodo potui. Vere namque scribit *Theophylactus Simoc.* Quaest. Phys. XIX. οὐδὲν γὰρ ἔσθ' ὃ μὴ τοῖς πάλαι κατώρθωται, τὸ δὲ περιτυγχάνειν προχειρότατα, οὐ πάνυ τι ῥᾴδιον, vel ut *Pindarus* *Olymp. Od. XIII.* p. 42.

— ἅπαν δ' εὐρόντος ἔργον.

conf. *Jo. Langius* *Epist. medicin. lib. II.* ep. 57. p. 758. Obtinuit mos apud recentiores, ut celatis antiquorum nominibus, eorum verbis, tanquam suis, uterentur. Qua de re jam questus est *Plinius* praef. ad *H. N.* p. 4. *Virgilium* versus integros ex *Lucretio* sumxisse observavit *A. Gellius* *N. A. lib. I. c. 21.* Taceo *Sineonem Sethi* et *Marcellum Empir.* quem *Scribonium Larg.* operi suo integrum inseruisse testatur, praeter viros doctos apud *Abneloveenium* syllabo plagiariorum p. 26. novissimus *Scribonii* editor. in praef. p. VIII. cl. *Jo. Mich. Bernhold.* Sic viri docti suspicantur *Gariopontum* methodicorum castra secutum esse, vid. *Kestneri Hist. Medic.*

Medic. p. 175. sed adfirmare ausim *Garioponto* methodicos ne quidem notos fuisse, ac ubi cum horum placitis congruit, id Theod. *Prisciano* sublegit omne. Neque obstat, quod noster ex *Alexandri* et *Pauli* hortulis plurima sumserit, licet ab eius aevo non longe remoti sint, cum *Cyprianus* quaedam iisdem verbis ex *Minutio* Fel. desumtis, tanquam sua, dederit, cum parum admodum temporis inter utrumque effluerit. Alia exempla adfert *Clemens* Alex. *Stromat.* lib. VI. p. 628. A. De Jo. *Salisberienfi* vid. *Pithoeus* *Pithoean.* p. 506. Alia exhibent *Chevraeana* T. I. p. 301. Potuisset nostri nomen inferere syllabo plagiariorum p. 30. *Alme-loveenius*, sed videtur ei *Nonnus* ignotus fuisse, saltem non lectus. Fortunam scaevam expertus est epitomator noster, adeo, ut medici, qui *Alexandri*, *Aëtii*, *Pauli*, aliorumque medicorum nostra tempestate meminerunt, ejus nomen praeterierint, ut Jo. *Langius*, qui tamen veteres Graeciae medicos bene triverat, et ejus exempla se oculis eruditorum subduxerint, ita, ut nob. *de Villoison* mihi significaverit Parisiis nullum praeter unum reperiri. Quod mihi non mirum accidit, cum *Winckelmannus* epistola ad Jo. Jac. *Reiske*, hujus commentario de rebus ad eum pertinentibus subjuncta p. 815. scribat Florentiae exemplar nullum typis descriptum exstare *Apollonii* Rhod. Sic dolet H. *Valesius* in epistola Mf. ad If. *Vossium*, quae inter alias bene multas adservatur in bibliotheca Remonstrantium Amstelodami, se *Photii* bibliothecam, excussis in hac civitate (Parisiis) bibliopolarum omnium officinis, reperire non potuisse. Conf. cel. *Sallier*, vel cel. *Sevin*, ut perhibet nob. de

de *Villoison* ad *Longum* p. 237. ad *Thomam*
Mag. p. 100.

Infectantur nostrum potissimum viri docti, ob ea, quae cap. XXXIII. et XXXVI. totidem verbis ex *Alexandro* Trall. translata sunt, sed ut verum fatear, suspecta dudum haec capita mihi fuerunt, quod prolixiora et verbosiora videbantur, quam epitomen decebat; unde in eam deveni opinionem illas lacinias ab alio nostri panno adsutas fuisse, quam suspicionem confirmarunt codices Vindobonenses, a quibus absunt ea, quae e Tralliano apud nostrum leguntur. Neque hic tantum hoc obtinet, verum et capita LXXIV. et LXXVIII. cum ex eodem scriptore petita sunt, omittuntur in codd. Mss. Capite LXXXII. in fine quaedam ex *Alexandro* derivata sunt, quae pariter e codicibus exulant. Caput LXXXIII. cum tribus sequentibus, cum *Alex.* auctorem habeant, codices non agnoscunt: conf. c. LXXXIX. Plura lectori inter legendum occurrent. Non igitur culpandus noster, quam is, qui illa incio ac invito Theophani obstruit. Duo capita habentur de sputo sanguinis, nempe 123. et 132. quorum alterum ab aliena manu intrusum arbitror, nisi quis velit statuere nostrum duas libri hujus *ἐκδόσεις* edidisse, unde duo capita ejusdem argumenti nata sunt.

Cum aliter non constent haec sacra, ut Nonnum emacularem, Galeni ac reliquorum medicorum monumenta evolvi ac cum nostro contuli. Praevidi quoque multum lucis me foeneraturum, si codices Mss. in auxilium vocare liceret. Laudandi hic mihi sunt viri doctissimi et
 b . . . . . huma-

humanissimi, quorum benevolentia adjutus collationes codicum Vindobonensium nactus sum. Celeb. GRVNERI commendatione aditus mihi patefactus est ad amicitiam doct. ac experientissimi medici, P. Josephi FERRO, cujus hortatu codices bibliothecae Caesareae cum editione Martii contulit ac ad me transmilit vir eruditissimus Jo. Bapt. BOLLA, cujus etiam indicio didici non duos tantum nunc codices adservari, ut, *Lambecio* duce, scripsit cl. *Freind* l. c. sed quatuor, quorum codicem XXVL. designo in notis per literam B. codicem vero XXVII. per A. cod. XXXII. per C. et cod. L. per D. *Hos codices aetatis non multum diversae esse*, adjecta schedula, me monuit vir praestantissimus. In codicibus B. et D. epitome haec in libros divisa est, quod pariter ex *Lambecio* jam notaverat *Freindius*: at distinctio haec in codice Augustano observata non est, licet ejus vestigium supersit cap. 205. καὶ ὅσα — εἴρηται ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ, intelligit autem caput praecedens 204. nisi quis πρώτῳ dictum velit pro προτέρῳ, vid. Jo. Henr. Maji observ. sacr. lib. III. p. 129. Noster prooemio: πρότερον ἀπὸ κεφαλῆς ἀρξάμενοι, ubi cod. B. πρώτον exhibet. Nonnius Ev. Joannis c. XV. vs. 74. πρώτον ἐμὲ συγγέσκει, ubi πρώτον per πρότερον exposuit *Sopringius* in ora sui exemplaris. Neque praetereundus venit vir nobilissimus ac celeberrimus d'ANSE DE VILLOISON, cujus humanitati ac amoris erga literas elegantiores debemus codicis Sangermanensis collationem, notatam litera E. quam eo impulse adornavit medicus nobilis Parisinus, DIAMANTES CORES, natione Graecus, natus Smyrnae, quo labore inglorio ac taedioso ita functus est,

est, ut peritiae ejus in literis graecis ac sagacitatis insignis vestigia ubique eluceant. Nam non variantes lectiones modo sedulo excerpfit, sed locis corruptis talem adtulit medicinam, ut eruditionem non proletariam prodant ejus conjecturae, quibus lectorem nolui defraudare easque inferui suis locis. Occupatur vir ille doctissimus in emaculando Hippocrate ac emendationes prelo subjiciendas premit, quas praeclaras fore ex hoc specimine colligere est facile. Codex Sangermanensis orbi erudito innotuit opera et studio B. *Montfaucon* in biblioth. Coisliniana p. 448. illum minutissimo caractere exaratum esse significavit mihi per literas erud. de *Vil-
lison*.

In notis praecipue operam dedi, ut loca depravata in integrum restituerem, in quem finem recentiores quoque in consilium adhibui. Omnia tamen ad graecae linguae genium normamve refingere, foret oleum et operam perdere. Vnde se mihi non probat diligentia nimia viri doctissimi, Th. *Guidotii*, qui *Theophilum* de urinis vel invitis codd. Mss. bene graece loqui docuit. Verum ut apes in omnibus quaerunt, non ex omnibus carpunt; ita ego pauca decerpfi, multa praetermisi. Aliorum scriptorum loca minus sana tetigi quoque, ut hac ratione philologos ad Nonni lectionem adlicerem aut invitarem, sed aliorum opiniones refellere superfedi. Non enim mihi convenit cum *Seneca* Natur. Quaest. lib. VI. c. 16. qui quae improbamus, damnare potius, quam praeterire voluit. Placet magis sententia *Eveni* *Parii*. σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' εἶναι, ἐμοὶ δὲ τὰδε. Possum quoque me tueri

b 2

exem-

exemplo N. *Heinsii*, cujus verba vide ad A. *Sabini* epist. III. p. 863. Quodsi vero evenerit, ut inscius emendatiunculas protulerim ab aliis occupatas, eodem viro summo defensore iterum utar, quem vide ad *Ovidii* Art. Amator. lib. II. vs. 660. Pauperis est, τὸ λεγόμενον, numerare pecus, neque mihi unquam mens fuit

— raptoque excellere cultu.

Auscultavi semper priscæ legi, NE QUID ALIENVM TOLLAS IN ARMVM. Antiquorum loca sedulo adnotavi, quo constaret, unde singula hauserit noster. Hippocratis loca, quibus ei lux quaedam adfunditur, satis habui indicare, verbis ipsis omisiss. Vix enim reperi arbitror medicum, ne inter ἀγγέλους quidem, in cujus supellectile libraria Cui lenis opera non exstant; aut si talis inveniatur, ita de eo statuo, ut *Alcibiades* de ludimagistro, apud quem frustra quaerebat *Iliadem* Homeri, quam historiam refert *Aelianus* V. H. lib. XIII. c. 38. aut illum ἱατρὸν γεγραμμένον reputabo, qualem describit *Aristoteles* de P. A. lib. I. c. 1. p. 1105, et Jo. *Chrysostomus* in Psalm. XI. p. 605.

Non latuit interpretem, Nonnum ex *Alexandro*, *Aëtio* et *Paulo* Aegin. sapere; Nam frequenter *Guinterii* Andern. versionem pro sua nobis obtrudit, neque tamen ausus est graeca, etiam ubi erant inquinata, ex *Paulo* aliisque emendare, unde suspicarer eum anxie codicis sui lectionem secutum esse, nisi adfirmaret *Welfschius* l. c. se Nonnum ad fidem ejusdem codicis emendatiorem daturum. Vnde vereor, ne idem acciderit *Martio*, quod exscriptori non satis attento

tento *Malelae*, qui vitia quaedam nova creavit, ut observat *Iiodius* in prolegomenis. Memorat *Mercklinus* l. c. nostri librum *de febribus* exstare in opere *Veneto* de febribus p. 14. sed liber ille nihilo plus continet, quam capita, quae in hoc epitome de febribus leguntur ex versione *Martii* intemerata, nisi ubi excusoris oculus aberravit, ut hoc clare mihi constitit, postquam doct. *Bolla*, pro ea, qua me prosequitur, benevolentia apographum ad me transmisit, quod, ut *Lectori* pateat, ac ne quis me temere aliquid omisisse suspicetur, huic editioni subiunxi.

Compositionum farrago plurima apud nostrum, quod merito damnat *Jo. Langius* Epist. Medic. lib. I. ep. LIV. p. 254. sed non nimia, si *Scribonium* Larg. audias, et *Asclepiadem* apud eum et apud *Celsian* epist. ad *Callistum* p. 749. Hinc *Isocrates* or. de pace p. 396. ὅτι τῶν περὶ τὸ σῶμα νοσημάτων πολλὰν θεραπείαν καὶ παντοδαπὰ τοῖς ἰατροῖς εὐχρηται. Ac *Isidorus* Pelus. ep. 251. οὐ γὰρ πάντες τοῖς αὐτοῖς χείρουσιν, οὐδὲ πάντες τοῖς αὐτοῖς θεραπεύονται βοηθήμασιν· ἀλλ' ὅσος τῶν παθῶν ὁ ἔσμὸς, τοσοῦτος καὶ ὁ τῶν θεραπειῶν. Rectius *Primerosius* de vulgi error. lib. I. c. 15. p. 45. Non remediorum copia, sed utendi ratio medicum facit, quae totidem fere verbis tradit *Jo. Chrysostomus* T. VII. p. 711. ed. Eton. et p. 902. quibus parum morigerum se gessit inter recentiores *Lazarus Riverius*, cujus praxin medicam, cum formularum copia redundaret, praxin empiricam vocitabant *Parisienses*, teste *Th. Bartholino* Epist. Medicin. Cent. I. ep. 9. p. 29. ut *Guidoni Patino* gratificarentur, qui eum oderat, ut colligo, ex illustr. *Halleri* commentario ad *Boerhaavii* method. p. 886. Laudandus noster, quod

membris orationis brevibus ac concisis cuncta expresserit. Nam recte *Theophilus Corydaleus* *Exposit. Rhetor.* apud *Fabricium* *Biblioth. Gr.* T. XIII. p. 696. κώλων δὲ τὰ μικρὰ καὶ κομματικὰ, μάλιστα συμβάλλεται πρὸς ἐναργεῖαν. Neque, quod de *Augusto* narrat *Suetonius* lib. II. p. 295. *praepositiones verbis addere, neque conjunctiones saepius iterare* dubitavit. TV vero, Lector benevole, vale ac hisce fruire. Ἡμῖν δὲ τὰ μὲν γραφέντα καλῶς, μὴ μστεχέτω Φθόρου· τὰ δὲ ἀγνοηθέντα τύγχανέτω διορθώσεως ὑπὸ τῶν δυνατοτέρων, ut ait *Diodorus Sicul.* lib. I. p. 9. *)

*) *Noni medici clarissimi de omnium particularium morborum curatione*, sic ut febres quoque et tumores praeter naturam complectatur, *Liber*, nunc primum in lucem editus, et summa diligentia conversus per *Hieremiam Martium*, Medicum physicum Augustanum. Argentorati. Excudebat *Josias Ribelius*. M. D. LXVIII.

TABVLA

ORDINEM LIBRORVM IN CODICE VIN-
DOB. D. SISTENS.

Πίναξ *) ἀκριβῆς τοῦ παρόντος βιβλίου:

Πίναξ τοῦ α'. βιβλίου.

Περὶ τριχῶν ῥεουσῶν Α'.

Διαφυλακτικὰ τριχῶν Β'.

Αὐξητικὰ τριχῶν Γ'.

Μελάσματα τριχῶν Δ'.

Περὶ τοῦ ποιῆσαι ξανθὰς τριχὰς Ε'.

Περὶ πιτυριάσεως ς'.

Περὶ φθειριάσεως ἐν τῇ κεφαλῇ Ζ'.

Περὶ ἀχώρων καὶ κηρίων, ὃ λέγεται γλυκὺ Η'.

Περὶ ἀλωπεκίας καὶ ὀφιάσεως Θ'.

Περὶ κεφαλαλγίας Ι'.

Περὶ τῶν ἐξ ἐγκαύσεως κεφαλαλγούντων ἡγουν ἐξ ἡλίου
καὶ οἴνου ἢ πυρετοῦ ΙΑ'.

b 4

Περὶ

*) Πίναξ. De hac voce consul. *Berkelius ad Stephanum Byz.*
de Urb. p. 66.

- Περὶ τῶν ἐπὶ ψυχρᾷ δυσκρασίᾳ κεφαλαλούντων IB'.
 Περὶ τῶν ἐξ ἀναθυμιάσεως τοῦ σομάχου κεφαλαλούν-
 των IG'.
 Περὶ τῆς ἐξ οἴνου κεφαλαλγίας ID'.
 Περὶ κεφαλαίας καὶ ἡμικρανίας IE'.
 Περὶ ἀποφλεγματισμῶν καθαιρόντων τὴν κεφαλὴν IS'.
 Ἐξέρινα καθαρτικὰ κεφαλὴν IZ'.
 Πταρμικὰ διὰ τῶν μυκτήρων IH'.
 Πρὸς τὸ παῦσαι πταρμούς IO'.
 Ποτικὰ πρὸς ἡμικρανίαν διὰ ψυχρὴν δυσκρασίαν K'.
 Πρὸς τοὺς διὰ θερμὴν δυσκρασίαν ὀδυνομένους KA'.
 Περὶ κατάρρεος καὶ κορύζης KB'.
 Καταπότια πρὸς βῆχα καὶ πταρμούς KG'.
 Πάσματα κεφαλῆς ἀναξηραντικὰ KD'.
 Περὶ φρενίτιδος KE'.
 Περὶ φλεγμονῆς ἐγκεφάλου KZ'.
 Περὶ ληθαργου KZ'.
 Περὶ νάρου KH'.
 Περὶ κώματος KO'.
 Περὶ κατόχου καὶ καταλήψεως Λ'.
 Περὶ ἀγρύπνου κώματος ΛΑ'.
 Περὶ ἀμυρώσεως καὶ ἀμβλυωπίας ΛΒ'.
 Περὶ γλαυκώματος καὶ ὑποχύματος ΛΓ'.
 Περὶ ὑπωπίων ΛΔ'.
 Περὶ τῆς διὰ πλῆθος τῶν ὠτῶν ὀδύνης ΛΕ'.
 Περὶ τῶν ἐν τοῖς ὠσὶ παθῶν καὶ περὶ ὀδύνης ὠτων δια-
 ψύξιν Λς'.
 Περὶ τῶν διὰ θερμὴν δυσκρασίαν ὀδυνομένων τὸ οὖς ΛΖ'.
 Περὶ φλεγμονῆς ὠτων. ΛΗ'.
 Πρὸς ὦτα πυοροοῦντα ΛΘ'.
 Περὶ ὠτων ῥύπον ἐχόντων Μ'.
 Πρὸς αἰμορρῆ ἀγοῦντα ὦτα ΜΑ'.

Πρὸς σκώληκας ἐν ὧσιν MB'.
 Περὶ τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὸ οὖς MG'.
 Πρὸς ἡχους ἐν ὧσιν MD'.
 Πρὸς δυσηχοίας καὶ κωφώσεις ME'.
 Περὶ παρωτίδων MZ'.
 Περὶ τῶν ἐν τῇ ῥινὶ παθῶν MF'.
 Περὶ ὀζάννης MH'.
 Περὶ πολύποδος ἐν τῇ ῥινὶ MO'.
 Πρὸς τὰ τῆς ῥινὸς ἔλκη N'.
 Πρὸς τὰς ἐκ ῥινῶν αἰμορραγίας NA'.
 Πρὸς ἐφελὴν καὶ φακούς ἐν προσώπῳ NB'.

Πίναξ τοῦ βου βιβλίου.

Περὶ ὀδόντων ὀδυνομένων διὰ φλεγμονῆς A'.
 Πρὸς σεισμένους ὀδόντας καὶ ῥευματιζομένους B'.
 Προφυλακτικὰ ὀδονταλγίας Γ'.
 Περὶ ὀδοντοφυούντων βρεφῶν Δ'.
 Ὀδοντοτρίμματα λευκαντικὰ Ε'.
 Πρὸς αἵμασσομένα οὖλα ς'.
 Πρὸς οὖλα βιβρωσσομένα καὶ σηπώμενα Ζ'.
 Πρὸς χεῖλη ἐρρῶγότα Η'.
 Πρὸς γλῶσσαν φλεγμαίνουσαν Θ'.
 Περὶ τῶν ἐν τῇ γλώσσῃ βατράχων I'.
 Πρὸς αὐθας IA'.
 Περὶ τῶν ἐν παρισθμίσι φλεγμένων IB'.
 Περὶ μανίας IC'.
 Περὶ μελαγχολίας ID'.
 Περὶ μνήμης ἀπωλείας IE'.
 Περὶ σκοτωματικῶν IF'.
 Περὶ ἐπιληψίας IG'.
 Περὶ ἀποπληξίας IH'.

Ἀλήμματα παρέτοις ΙΘ'.

Πόματα παρέτοις Κ'.

Περὶ σπασμοῦ ΚΑ'.

Περὶ ἐμπροσθοτόνου καὶ ὀπισθοτόνου καὶ τετάνου ΚΒ'.

Περὶ τρόμου ΚΓ'.

Πίναξ τοῦ γου βιβλίου.

Περὶ διακοσμήσεως ὀφρύων καὶ αὐξητικά ὀφρύων Α'.

Ὅφρύων μελαντικά Β'.

Πρὸς τὰς ἐν βλεφάροις διπλᾶς τρίχας Γ'.

Πρὸς τὰς ἐν βλεφάροις κριθὰς καὶ χαλάζην Δ'.

Περὶ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς παθῶν ἥτοι περὶ ἐκταράξεως
ὀφθαλμῶν Ε'.

Περὶ φλεγμονῆς ὀφθαλμῶν ς'.

Διὰ τῶν καταπλασμάτων τοῦ μετώπου Ζ'.

Κρσταφικά πρὸς ρεύματα ὀφθαλμῶν Η'.

Περὶ χειμώσεως Θ'.

Περὶ υποσφηνιάτων Ι'.

Περὶ ἐμφυσήματος καὶ κνησμονῆς καὶ ψωροφθαλμίας
ΙΑ'.

Περὶ ἐκτροπίων ΙΒ'.

Περὶ ξηροφθαλμίας καὶ σκληροφθαλμίας ΙΓ'.

Περὶ αἰγύλωπος καὶ ἀγχίλωπος ΙΔ'.

Περὶ μιλφύσεως ἥτοι μαδαρώσεως ΙΕ'.

Περὶ ρυάδων Ις'.

Περὶ ἐλκῶν τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ΙΖ'.

Περὶ οὐλῶν καὶ λευκωμάτων ΙΗ'.

Πρὸς τὸ βάψαι λευκώματα ΙΘ'.

Περὶ πτερυγίων Κ'.

Περὶ ἀνθρακώσεως καὶ καρινωμάτων ΚΑ'.

Περὶ λοιμωδῶν ἐλκῶν ΚΒ'.

Πρὸς δυσωδίαν σώματος ΚΓ'.
 Περὶ τῶν τοῦ γαστρεῶνος παθῶν ΚΔ'.
 Περὶ συνάγχης καὶ κυνάγχης καὶ παρακυνάγχης ΚΕ.
 Πρὸς χοιράδας Κς'.
 Περὶ βηχὸς ΚΖ'.
 *Ἄλλο πρὸς χρονίαν βῆχα ΚΗ'.
 Περὶ ἀρτηριακῶν ΚΘ'.
 Περὶ ὀρθοπνοίας καὶ δυσπνοίας καὶ ἄσθματος Λ'.
 Περὶ αἵματος πτύσεως ΛΑ'.
 Περὶ πλευρίτιδος ΛΒ'.
 Περὶ πνευμονίας ΛΓ'.
 Περὶ ἐμπυήματος ΛΔ'.
 Περὶ φθίσεως ΛΕ'.
 Περὶ τῆς τοῦ φωνητικοῦ ὀργάνου παρέσεως Λς'.
 Πόμα πρὸς ὀξοχρώτους καὶ ὀξοσώμους ΛΖ'.

Πίναξ τοῦ δ βιβλίου.

Περὶ τῶν τῆς καρδίας παθῶν Α'.
 Περὶ διαφορᾶς πυρετῶν Β'.
 Περὶ ἐφ' ἡμέρων πυρετῶν καὶ πολυημέρων Γ'.
 Περὶ συνεχοῦς πυρετοῦ καὶ συνόχου Δ'.
 Περὶ τριταίου Ε'.
 Περὶ νόθου τριταίου ς'.
 περὶ τεταρταίου Ζ'.
 περὶ ἀΦημερινοῦ Η'.
 περὶ ἡμιτριταίου Θ'.
 περὶ λυμοῦ ἢ λυμώδους πυρετοῦ Ι'.
 περὶ ἐκτικῶν πυρετῶν ΙΑ'.
 περὶ τῶν ἐν πυρετοῖς ἀγρυπνιῶν ΙΒ'.
 περὶ καταφορᾶς ΙΓ'.
 περὶ τῆς ἐν τοῖς πυρετοῖς κεφαλαλγίας ΙΔ'.

περὶ

Περὶ τιθεμένων τοῖς σπλάγχνοις ἐν πυρετοῖς ΙΕ'.

Περὶ ὑδρώτων Ις'.

Περὶ τῶν κατὰ τὸν σῶμαχον καὶ γαστέρα καὶ ὑποχονδρίων παθῶν.

Περὶ ἀνορέξιας ΙΖ'.

Περὶ βουλήμου ΙΗ'.

Περὶ κυνώδους ὀρέξεως ΙΘ'.

Πρὸς τοὺς ἐκλύτους σωμαχούς καὶ ἐμοῦντας τροφὰς Κ'.

Περὶ ἄσης καὶ σιλέρου ΚΑ'.

Περὶ λυγμοῦ ΚΒ'.

Περὶ ἀπεψίας ἐν γαστρὶ ΚΓ'.

Περὶ ἐμπνευματώσεως γαστρὸς ΚΔ'.

Περὶ χολέρας ΚΕ'.

Περὶ διαρρέδιας Κς'.

Περὶ λειεντερίας ΚΖ'.

Περὶ δυσεντερίας ΚΗ'.

Περὶ αἱματηρᾶς δυσεντερίας ΚΘ'.

Περὶ τενισμοῦ ἢ ἢ συν βιασμοῦ Λ'.

Περὶ κωλικῆς διαθέσεως ΛΑ'.

Περὶ ἱλεοῦ ΛΒ'.

Περὶ ἐλμίνθων ΛΓ'.

Περὶ τῶν κατὰ τοὺς νεφρούς παθῶν.

Περὶ λιθιάσεως νεφρῶν ΛΔ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ κύσῃ λίθων ΛΕ'.

Περὶ φλεγμονῆς νεφρῶν Λς'.

Περὶ ἐκνώσεως οὐρητικῶν ΛΖ'.

Περὶ τῶν αἵμα οὐρούντων ΛΗ'.

Περὶ διαβήτου ΛΘ'.

Περὶ σφαγγουρίας καὶ δυσουρίας Μ'.

Περὶ τῶν ἐνουρῶντων ΜΑ'.

Περὶ τῶν τοῦ ἥπατος παθῶν ΜΒ'.

Περὶ φλεγμονῆς.

Περὶ ἀποσάσεως ἥπατος ΜΓ'.
 Περὶ σιηρωθέντος ἥπατος ΜΔ'.
 Περὶ ἐμφράξεως ἥπατος ΜΕ'.
 Περὶ καχεξίας Μς'.
 Περὶ ὑδερῶν ΜΖ'.
 Περὶ σιηρωθέντος σπληνός ΜΗ'.
 Περὶ ἰκτέρου ΜΘ'.
 Περὶ ἐξομφάλου Ν'.
 Περὶ βουβονοκίλης καὶ ἐντεροκίλης καὶ ὑδροκίλης ΝΑ'.
 Περὶ διδύμου καὶ ἰσχειος φλεγμονῆς ΝΒ'.
 Περὶ γονορροίας καὶ ὀνιχορροιοῦ ΝΓ'.
 Περὶ πριαπισμοῦ ΝΔ'.
 Πρὸς τὰ ἐν αἰδοίοις ἔλκη ΝΕ'.
 Πρὸς ῥαγάδα Νς'.
 Πρὸς θυμούς ἐν αἰδοίοις ΝΖ'.
 Πρὸς φλεγμονὴν δακτυλίου ΝΗ'.
 Πρὸς ῥαγάδας ΝΘ'.
 Πρὸς ἐξοχάδας Ε'.
 Πρὸς αἰμορροαγίας ἐν ἔδρᾳ ΕΑ'.
 Πρὸς ἔδρας προπιπτουσας ΕΒ'.

Πίναξ τοῦ ε βιβλίου.

*) περὶ ἰσχυιάδος Ε'.
 περὶ ποδάγρας καὶ καθαρδίδος ς'.
 περὶ τῶν ἐπὶ χολώδῃ χυμὸν ρευματιζομένων Ζ'.
 περὶ ἐρυσιπελατώδους φλεγμονῆς Η'.
 περὶ τῶν ἐπὶ πληθ' χυμῶν ρευματιζομένων Θ'.
 περὶ τῶν ἐπὶ φλέγματι ρευματιζομένων Ι'.
 περὶ τῶν ἐπὶ αἵματι ρευματιζομένων ΙΑ'.

περὶ

*) Evannille capita α, β, γ, δ, in codice antiquissimo notā.
 utavit doct. Bolla.

- περὶ πόρων IB'.
 ἀντίδοτοι ποδαγρικαί IG'.
 πρὸς χεῖμετλα ἐν δακτύλοις χειρῶν καὶ ποδῶν ID'.
 πρὸς τὰς τῶν δακτύλων ῥαγίδας IE'.
 πρὸς ἐκτρίματα ἐκ μακρᾶς κατακλίσεως IS'.
 πρὸς τὰ ἐξ ὑποδημάτων παρατρίματα IZ'.
 πρὸς ἥλους καὶ τήλους IH'.
 περὶ παρωνυχίας IO'.
 περὶ πτέρυγιών K'.
 περὶ χαλκίτεως KA'.
 πρὸς τεθλασμένους ὄνυχας KB'.
 περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ σώματος παθῶν.
 περὶ ἐλεφαντιάσεως KG'.
 περὶ λέπρας καὶ ψώρας KD'.
 περὶ λιγίνων KE'.
 περὶ κνισμονῆς KZ'.
 περὶ λεύκης KZ'.
 περὶ ἀλφῶν λευκῶν καὶ μελανῶν KH'.
 περὶ πυρικαύσεων KO'.
 περὶ φλεγμονῆς καὶ ὄγκου σκληροῦ Λ'.
 περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ σώματος ἀποσημάτων ΛΑ'.
 περὶ γαγγραινῆς σφακέλλου ΛΒ'.
 περὶ ἔρπητος καὶ ὀφίτου ΛΓ'.
 περὶ ἐρυσσιπέλατος καὶ πυρῶματος ΛΔ'.
 περὶ βουβώνων καὶ φυμάτων καὶ φυγέτων ΛΕ'.
 περὶ δοθηνίων Λς'.
 περὶ ἀνθράκων ΛΖ'.
 περὶ καρκίνου ΛΗ'.
 περὶ οἰδήματος ΛΘ'.
 περὶ ἐμφυσήματος Μ'.
 περὶ σαρκοθλασμάτων καὶ ἐκχυμωμάτων ΜΑ'.
 περὶ ῥήγματος καὶ σπασματος ΜΒ'.

περὶ σκήρου ΜΓ'.

περὶ σεαυμάτων καὶ ἀθερωμάτων καὶ μελικηρίδων ΜΔ'.

περὶ σκηρίου ΜΕ'.

πρὸς οὐλὰς μέλανας Μς'.

περὶ νευροτρώτων καὶ νυγμάτων ΜΖ'.

Πίναξ τοῦ ἑκτοῦ βιβλίου.

περὶ κεραυνῶν Α'.

προφυλακτικὰ τῶν ἰσβόλων Β'.

προφυλακτικὰ ὑποσερωμάτων Γ'.

περὶ θυμιαμάτων προφυλακτικῶν Δ'.

συγχερίσματα προφυλακτικὰ Ε'.

πρὸς δῆγματα ἐρπετῶν ς'.

περὶ καταπλασμάτων Ζ'.

περὶ σφηκῶν καὶ μελισσῶν Η'.

περὶ μηρμύκων Θ'.

περὶ κωνώπων Ι'.

πρὸς τὸ ἀπελάσαι μυῖας ΙΑ'.

πρὸς τὸ διῶξαι ψύλλους ΙΒ'.

πρὸς τὸ ἀφανίσαι κόρυδας ΙΓ'.

πρὸς σκορπισπλήκτους ΙΔ'.

περὶ φαλαγγίων καὶ ἀραχνίων ΙΕ'.

περὶ δαμέντων θηρίων καὶ περὶ λυσσοδηκτῶν καὶ ὕδρα-
φόβων Ις'.

περὶ σκολοπένδρας χερσαίας καὶ θαλασσίας ΙΖ'.

περὶ ἔχεων καὶ ἐχιδνῶν ΙΗ'.

περὶ ἀσπίδων ΙΘ'.

περὶ θαλασσίου τρυγόνος καὶ μυραίνης Κ'.

περὶ δρακόντων θαλασσίων ΚΒ'.

περὶ χαλκῆς σάυρας καὶ σαλαμάνδρας ΚΓ'.

περὶ λαγῶου θαλασσίου ΚΔ'.

περὶ βδελλῶν ΚΕ'.
 περὶ μυκίτων καὶ ἀμανίτων Κς'.
 περὶ γάλακτος τυρωθέντος ἐν γαστρὶ ΚΖ'.
 περὶ τοῦ ποντίου μέλιτος ΚΗ'.
 πρὸς ἀνθρωποδύκτους καὶ κυνοδύκτους ΚΘ'.
 πρὸς δῆγμα μυογάλης Λ'.
 πρὸς πληγὴν κεράσου ΛΑ'.

Πίναξ τοῦ ἐβδόμου βιβλίου.

περὶ γυναικείων παθῶν Α'.
 πρὸς ἀνάβρωσιν μασθῶν Β'.
 πρὸς τοὺς ἐν μασθοῖς καρκινώδους ὄγκους Γ'.
 διαφυλακτικὰ μασθῶν Δ'.
 πρὸς τὰς τῶν μασχάλων δυσωδίας καὶ συνιδρώσεις Ε'.
 περὶ τῶν κατὰ τὴν μήτραν παθῶν καὶ πρῶτον περὶ ἐπο-
 χῆς ἐμμήνων ς'.
 περὶ ὑπερικθάρσεως καὶ αἰμορρῆγίης Ζ'.
 περὶ γυναικείου ῥοῦ Η'.
 περὶ Φλεγμονῆς ὑστέρας καὶ παρεγκλήσεως Θ'.
 περὶ ἐλκώσεως ὑστέρας Ι'.
 περὶ καρκίνου ἐν μήτρᾳ ΙΑ'.
 περὶ σιηρῆρου μήτρας καὶ σιερώματος ΙΒ'.
 περὶ ἐμπνευματώσεως μήτρας ΙΓ'.
 περὶ ὑστερικῆς πνιγῆς ΙΔ'.
 περὶ προπτώσεως ὑστέρας ΙΕ'.
 περὶ μύλης Ις'.
 περὶ κίττης ΙΖ'.
 περὶ ῥαγάδων καὶ κονδυλωμάτων ἐν μήτρᾳ ΙΗ'.

LECTVRIS

S.

BIBLIOPOLA.

Dum operae ad finem properant, tristissimas mihi venit nuncius, BERNARDVM, editorem THEOPHANIS NONI clarissimum, mense Augusto anni praeteriti diem suum obiisse, senem annis bene maturum et venerabilem, meritis gravem, studio medicinae veteris praeclarum. Id quod et medicorum graecorum editione, et amore graecarum latinarumque litterarum satis superque probavit, eumque amorem non, nisi cum morte posuit. Sit ei terra lenis! Biennio ante mihi tradidit THEOPHANEM NONVM, medicum graecum adhucdum incultum temereque neglectum, sed eius opera ita laeuigatum et perpolitum, vt nouo cultu veluti iuuenescere videatur. Amabat hunc, vt filium, eumque ante obitum operis emissum iterum iterumque optabat exosculandum. Non licuit mihi per negotia fauere bono seni, non ei fatum fuit editioni superuiuere, sed hicce liber, cui tantam diligentiam impenderat, non permittet, vt gloriae suae superuixisse perhibeatur. Magni viri est intra magna facinora consistere, post labores bene ex-

6

antlatos

antlatos cedere fatis, et ad deum propitium bonorum largitorem redire. Suave ac iucundum est suo demum die mori. Molliter ossa cubent!

Superaddenda editioni nouae cumuli loco existimarat ea, quae post frontem editionis Martianae leguntur, GASSERI versus, epistola nuncupatoria, in qua parum est, quod ad NONI aetatem pertineat, ZELII versiculi, notitia, quam Io. ALB. FABRICIVS Bibl. Graec. T. XII. p. 685. et Io. CONRAD. BARCHVSEN De Orig. et Progress. Medicinae Dissert. XVII. c. 9. p. 288. scripserant, sed haec partim non pertinent ad rem, partim copiosius et concinnius ab h. auctore disquisita videntur. Hinc istas reliquias, vt superfluas et alieno loco positas, exulare ab noua BERNARDI editione volui, quam iuuenes praeclare docti CHRIST. GOTTL. GVMPERT, M. D. et Io. GODOFR. AVG. SPARR omni, qua fieri potuit, accuratione ac diligentia ab operarum vitis expurgarunt. Indicem rerum memorabilium, quem ipse BERNARDVS, consignarat, alteri volumini subiiciam. Valete ac fauete Nono. Scripsi Gothae III Calendar. April. MDCCCCLXXXIII.

INDEX

CAPITVM.

	Pag.
Prooemium.	4
Cap. I. De capillis fluentibus.	8
— II. Quae capillos nigros reddant.	22
— III. Vt flauī fiant capilli.	27
— IIII. De porrigine.	28
— V. Ad scabiem, quae in capite oritur.	34
— VI. De morbo pediculari.	—
— VII. De manantibus capitis vlceribus, quae achores graece dicuntur, et fauis.	38
— VIII. De alopecia et ophiafi.	44
— IX. Ad pilos generandos.	48
— X. De dolore capitis.	52
— XI. De capitis dolore contracto ex ardore vel vini, vel folis, vel febris.	56
— XII. De dolore capitis ex frigida intemperie orto.	58
— XIII. De dolore capitis, qui fit ab eleuatis a ventri- culo vaporibus.	62
— XIV. De capitis dolore ex vino.	66
— XV. De remediis, quae aduersus ebrietatem adhi- bentur.	70
	Cap.

	Pag
Cap. XVI. De cephalaea seu vetusto capitis dolore et hemicrania.	72
— XVII. De medicamentis, quae saluam mouendo caput purgant.	78
— XVIII. Sternutatoria, quae naribus induntur ad purgandam caluariam.	80
— XVIII. Sternutatoria naribus excipienda.	82
— XX. De remediis, quae sternutamenta inhihent.	84
— XXI. Ad dolores capitis vetustos ex calida intemperie ortos.	86
— XXII. De destillatione et grauedine.	88
— XXIII. Catapotia ad tussis et destillationes.	92
— XXIV. Remedia, quae capiti insperguntur, quae caluariam exsiccant.	95
— XXV. De phrenitide.	98
— XXVI. De inflammatione cerebri.	104
— XXVII. De lethargo.	107
— XXVIII. De caro.	112
— XXVIII. De comate.	114
— XXX. De catotocho, id est, vigilanti sopore et catalepsi.	116
— XXXI. De vigili comate.	118
— XXXII. De infania.	120
— XXXIII. De melancholia.	128
— XXXIV. De memoriae iactura.	140
— XXXV. De vertiginosis.	142
— XXXVI. De morbo comitiali.	145
— XXXVII. De apoplexia.	164
— XXXVIII. De conuulsione.	174
— XXXVIII. De emprosthotono et opisthotono, et tetano.	176
— XL. De tremore.	182
— XLI. Quae pilos superciliorum nasci faciant eosdemque augeant.	186
— XLII. Quae supercilia denigrant.	188
— XLIII. Ad duplicatos pilos palpebrarum.	190
— XLIV. Ad pilos palpebrarum et chalazia, id est, humoris otiosi in palpebra colluuiem.	192

INDEX CAPITVM.

	Pag.
Cap. XLV. De oculorum morbis, perturbatione nimis- rum et lippitudine.	195
— XLVI. De inflammatione.	196
— XLVII. De chemosi, hoc est, vtriusque palpebrae distortione ex inflammatione oborta.	205
— XLVIII. De hypophagmatis.	206
— XLVIII. De tumore oculi oedematoso seu inflatio- ne et pruritu et scabiola lippitudine.	208
— L. De sclerophthalmia et xerophthalmia seu de pru- riginosa et arida lippitudine.	212
— LI. De ectropiis.	214
— LII. De aegilope, fistula oculorum, et anchilope.	216
— LIII. De milphosi et madrosi.	218
— LIV. Ad rhyadas.	220
— LV. De oculorum vlceribus.	224
— LVI. De trichiasi seu pilis palpebrarum oculum irritantibus.	226
— LVII. De staphylomate oculi et albuginibus.	—
— LVIII. De obscuritate et suffusione.	228
— LVIII. De glauedine siue crySTALLINI in oculo hu- moris in album aquosumque colorem mutatione.	230
— LX. Ad dolores et defluxionis impetum, qui Grae- cis <i>ἐνφροσά</i> dicitur.	232
— LXI. De collyriis.	234
— LXII. De cicatricibus et albuginibus.	236
— LXIII. De vngue oculorum, quod <i>πρῆξις</i> vocatur Graecis.	240
— LXIV. Quae ex sinigmati cicatrices exterant.	242
— LXV. Pulvis, cui nomen est a lumine, phos, ad oculorum hebetudinem et dolores dentium fluxio- nesque efficax.	—
— LXVI. Ad hebetudinem et incipientes oculorum suffusiones.	244
— LXVII. De nyctalope.	246
— LXVIII. Ad tingendas albugines.	—
— LXVIII. Ad staphylomata.	248
— LXX. De carbunculo et carcinomate.	250

	Pag.
Cap. LXXI. De obscuritate et hebetudine seu offusca- tione oculorum.	254
— LXXII. De glaucomate et suffusione.	258
— LXXIII. De sigillatione.	262
— LXXIV. De aurium morbis.	264
— LXXV. De dolore auris ex frigide.	268
— LXXVI. De dolore auris ex calida intemperie.	270
— LXXVII. De dolore ex repletionem contracto.	272
— LXXVIII. Ad obstructions sine dolore.	274
— LXXIX. De dolore ex inflammatione oborto.	—
— LXXX. Ad aures purulentas.	278
— LXXXI. De auribus sordibus repletis.	280
— LXXXII. Ad aures cruorem fundentes.	282
— LXXXIII. Ad grauem auditum et dolores remedium compositum.	—
— LXXXIV. Ad aurium vlcera.	286
— LXXXV. Ad diuturna aurium vlcera.	—
— LXXXVI. Ad vlcera valde sordida et depascentia.	288
— LXXXVII. Ad aurium vermes.	290
— LXXXVIII. Ad ea, quae in aures inciderunt.	292
— LXXXIX. Ad aurium sonitus.	294
— XC. Ad grauem auditum et surditatem.	296
— XCI. De parotidibus.	298
— XCII. De narium morbis.	302
— XCIII. De ozaena.	—
— XCIV. De polypo.	306
— XCV. Ad narium vlcera.	308
— XCVI. Ad sanguinis profusionem a naribus.	310
— XCVII. Ad ephelidem seu maculas ex mora in sole contractas et lentículas.	314
— XCVIII. De varis.	316
— XCIX. De ficosis tumoribus.	318
— C. De lichenosis in mento tumoribus.	320
— CI. De menti pustulis.	—
— CII. De furunculo.	322
— CIII. Quae sternutamenta citent.	324
— CIV. Circumlitiones praeseruantes faciem, ne a sole vel vento exuratur.	326
Cap.	Pag.

	Pag.
Cap. CV. Smegma faciei.	528
— CVI. Smegma faciei, quod et rubicundam ipsam reddit.	330
— CVII. De oris affectibus et dolore dentium ex inflammatione.	332
— CVIII. Ad dentes nigros et exesos.	334
— CIX. Ad dentes mobiles et fluxione tentatos.	336
— CX. Quae praeservant a dolore dentium.	338
— CXI. De dentiura ortu in pueris.	340
— CXII. Dentifricia, quae dealbant dentes.	342
— CXIII. Ad dentes mobiles seu vacillantes et cruore suffusas gingivas.	344
— CXIV. Ad cruentas gingivas.	346
— CXV. Ad exesas et putrescentes gingivas.	350
— CXVI. Ad labra disrupta.	352
— CXVII. De linguae morbo, qui batrachus sine ranunculus appellatur.	354
— CXVIII. Ad linguam inflammata.	356
— CXIX. Ad oris vlcera serpentia, quae ἀφθας graece nominant,	—
— CXX. De tonsillarum inflammatione.	360
— CXXI. Ad tetrum oris odorem.	364
— CXXII. De columella.	366
— CXXIII. De angina et eius speciebus.	370
— CXXIV. Aduersus strumas.	378
— CXXV. De tussi.	380
— CXXVI. De arteriacis.	390
— CXXVII. De orthopnoea, suspirio et spirandi difficultate.	394
— CXXVIII. De sanguinis expuitione.	398
— CXXIX. De lateris dolore, quae pleuritis dicitur.	404
— CXXX. De peripneumonia.	410
— CXXXI. De puris illuue, quam Graeci ἐμπύημα vocant.	412
— CXXXII. De sanguinis sputo.	414
— CXXXIII. De tabe, quam Graeci φθίσις nominant.	419
— CXXXIV. De cordis affectibus.	422
Cap.	

	Page
Cap. CXXXV. De febrium differentia.	426
— CXXXVI. De febribus diariis et multorum dierum.	—
— CXXXVII. De febre continente et continua.	430
— CXXXVIII. De febre tertiana.	432
— CXXXIX. De tertiana spuria.	436
— CXL. De quartana.	438
— CXLI. De febre quotidiana.	442
— CXLII. De semitertiana.	444
— CXLIII. De peste seu pestilente febre.	446
— CXLIV. De febribus hecticis.	450
— CXLV. De vigiliis in febribus.	452
— CXLVI. De graui sopore, qui <i>καταΰπνισμα</i> Graecis dicitur.	454
— CXLVII. Curatio doloris capitis in febribus.	456
— CXLVIII. De his, quae visceribus in febribus imponi solent.	458
— CXLIX. Quae sudorem mouent.	460
— CL. Ad intempestiuos sudores coercendos.	462

THEOPHANIS NONNI
E P I T O M E.

PARS PRIMA.

Thomas Bartholinus Epist. Medic. Cent. III. ep. LXII.
p. 248. Pessime studiis suis consulunt, qui ita recentiorum scri-
ptis se immergunt, ut veteres vel negligent, vel contemnant,
quum plerarumque rerum lux ex illis pendeat. Pleraque cer-
te recentiorum inventa apud veteres per nebulam adum-
brantur.

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΝΟΝΝΟΥ

ΠΡΟΣ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΤΟΝ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗ-
ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΣΥΝΟΨΙΣ ΕΝ ΕΠΙΤΟΜΗ, ΤΗΣ
ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΠΑΣΗΣ ΤΕΧΝΗΣ.

A D

CONSTANTINVM PORPHYRO-
GENITVM.

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ NONNOT

ΠΡΟΣ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΤΟΝ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝ-
ΝΗΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΣΤΝΟΥΣΙΣ ΕΝ ΕΠΙΤΟΜΗ,
ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΠΑΣΗΣ ΤΕΧΝΗΣ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Τὰς προσταχθεῖσας ἐπιτομὰς παρὰ τῆς σῆς θεότη-
τος, ἐν Θεοῦ αὐτοκράτῳ, περὶ τῆς τῶν ἰατρικῶν θεωρη-
μάτων

τὰς προσταχθεῖσας] Initium prooemii mutuatus est Nonnus ab Oribasio: ita enim ille Collect. Medicinalium lib. I. p. 5. apud Photium Biblioth. p. 557. et apud nobilem medicum Christ. Godofredum Gynnetum ex codice Bibliothecae Mosquensis. Τὰς προσταχθεῖσας ἐπιτομὰς παρὰ τῆς σῆς θεότητος, αὐτοκράτῳ Ἰουλιανῇ. Pari modo Dieuchidas Megaricus orationis initium ex Hellenico traduxit, ut refert Clemens Alexandr. Stromat. lib. VI. p. 629. A. Laudatur vero Oribasius a Crinagora propter illa collectanea, Antholog. lib. IV. c. 13. epigr. 8.

Εἶχε γὰρ οἷα μέλισσα σοφὸν ῥέον, ἄλλοθεν ἄλλα

Ἰντρῶν προτέρων αἰδεα δρεψάμενος.

quod, an nostro quoque conveniat, indicet lector. Sed codex A Bibliothecae Vindobonensis ignorat vocem προοίμιον, ejus loco habet ΒΙΒΛΙΟΝ Α' et προσταχθεῖσας.

ἐπιτομὰς] Compendia requisivisse videntur veteres, ut illa in itinere secum haberentur. Habebant enim in vehiculis locum destinatum libris, cuius rei auctor mihi est ac testis locuples Libanius Ep. 938. p. 438. conf. Plinius Epist. lib. III. ep. 5. Nam volumina colligata ac recondita in capsis, quales exhibuit Jac. Sponius Miscell. Erudit. Antiquit. p. 216. facile erat secum vehere. Plures olim epitomas concinnarunt: Metrodori ἐπιτομὴν τῶν ἐξιστορουμένων laudat Plinius H. N. lib. XX. c. 20. Similem nostri concinnasse videtur Aelius Promotus, ut colligo ex relatione Jo. Jac. Reiskii, commentario de rebus ad eum pertinentibus germanico idiomate conscripto p. 113. diversa tamen esse declarat locus ab Hieron. Mercuriali Var. Lect. lib. III. c. 4. prolatus, ubi praeterea patet Reiskium non satis excussisse codicem, dum affirmat nullum antiquum scriptorem deperditum

A D CONSTANTINVM PORPHYRO- GENITVM.

P R O O E M I V M.

Quod tuo iussu, Imperator Dive, compendium de prae-
ceptionibus medicis, collegi, maturavi, quantum in me
fuit,

perditum laudari, cum ex *Theopompo* et *Euphrocione* quaedam
proferat. Epitomas conficere operum sparsiorum antiquissimum
institutum est, tam Graecis, quam et Latinis celebratum, scri-
bit *Th. Reinesius* epist. 46. ad *Rupertum* p. 410.

Διόττης] *Theophilus* ad Institut. p. 3. ὁ Διότατος βασιλεὺς. conf.
lib. I. tit. 5. p. 39. et alibi. *Simeon Sethi* proem. p. 1. προσ-
αγαγεῖν τῷ ἐνθάδε κράτι τῆς βασιλείας σου. *Eusebius* H. E.
lib. IX. c. 1. ἡ Διότης τῶν δεσποτῶν ἡμῶν, Διοτάτων αὐτοκρα-
τόρων. *Heliodorus* lib. V. p. 213. *Manetho* Apotelesm. lib.
I. vi. 280.

Γενέσθαι βασιλῆα θεὸν βροτῶν ἀθεάποιον.
conf. *Du Cange* Glossar. p. 48. De Caro illustr. *Cyverus* de
Elephant. Exercit. II. c. 8. p. 197. quibus iunge Jo. *Rhodium*
ad *Sciribonium* Larg. p. 12. et p. 27. Solent autem recentiores
gloriarī se iustos ab imperatoribus vel ab aliis viris honoratio-
ribus, libros conscripsisse, ita, ut noster, *Simeon Sethi* l. c. *De-*
metrius Pepagom. p. 2. *Actonius* de affect. spir. animal. lib.
I. p. 1. *Sciribonium* Larg. ep. p. 6. et *Cael. Sedulius* carm.
denicet. ad *Theodosium*. In *Photii* Bibliotheca quamplurima
exstant exempla. Erant autem imperatores Romani artis me-
dicæ studiosi, vide, quae de *Manuele Comnen*. memorat *Cin-*
nanus Hist. lib. IV. p. 206. et de *Gratiano Ansonius* *Gratiar.*
action. p. 203. Neque id displicebat medicis, nam, ut ait *Plu-*
tarchus T. III. p. 1390. καὶ γὰρ ἀνὶ ἰατροῦς ἡ Φιλόκαλος, ἥδιον
ἐξομαρτὸν ἰατρείᾳ τὸν ὑπερ πολλῶν βλέποντα καὶ πολλοὺς φυ-
λάσσοντα, quam sententiam etiam urget *Hippocrates* ad *Nicocl.*
p. 34. conf. *Synesius* de Regno. p. 2. et Regis *Antigoni* epist.
ad *Zenonem* arud *Diogenem* Laërt. lib. VII. p. 459. et *Ori-*
genes contra *Celsum* lib. VII. p. 372. *Aoriamum* medicinae
peritum fuisse tradit *Coryophylus* de usu thermar. p. 35.

ἰατρικῶν] Cod. E. ἰατρῶν.

μάτων συναγωγῆς, ἔσπευσα κατὰ τὸ δυνατόν διὰ συντομίας ὁμοῦ καὶ σαφηνείας πάτης τὴν ἱατρικὴν ἐπελθεῖν· μηδὲν κατὰ δύναμιν τῶν ἀιαγικῶν ὑπεροχῶν, ἕκαστον ἐκθέμενος τῶν παθημάτων, πρῶτον μὲν τὰς αἰτίας τούτων ὑπαγορεύων σαφῶς· δεύτερον δὲ τὰς σημειώσεις, δι' ὧν ῥασιώς γινώσκονται, εἰδ' ἑξῆς τὴν θεραπείαν, δι' ἣν πάντα κατὰ τέχνην θεραπεύσωμεν, πρότερον ἀπὸ κεφαλῆς

Παθημάτων] Plutarchus T. III. p. 1746. ἰατροῖς (ἰατροῖς) μὲν γὰρ ἐξαρκεῖ τὰ ἔσχατα τῶν αἰτίων θεραπεύειν. κ. τ. λ.

συναγωγῆς] addit Cod. B. γράψας βουλόμενος.

κατὰ τὸ δυνατόν] De hac locutione Graecis familiari vid. Schol. Th. occrit: ad Idyll. I. vi. 42. ποτὲρ μὲν κατὰ δύναμιν et c. 7. εἰ δυνατόν. εἰς τὸ δυνατόν Epist. Secret. XIV. p. 37. πρὸς ὅσον δυνατόν Heliodorus lib. III. p. 157. Oniasius loc. cit. ὡς οἷός τε εἰμί. Eodem fere modo librum VI. contra Celsum inchoavit Origenes p. 332. Pari modestia Gregorius de Dialect. p. 297. κατὰ τὸ δυνατόν d' it. Chariton Aphrod. lib. IV. c. 6. p. 74. κατὰ τὸν δυνατόν τρόπον. ubi vid. Dorville p. 414. Medici Graeci antiquiores ab omni jactantia alieni fuerant, minus Romani, ut evincit locus Avianus in Epistolarum lib. III. c. 23. p. 126. verito autem quam potui, vid. N. Heinsius ad Ovidii Rem. Amor. vi. 325.

συντομίας] Brevitatem laudabant Stoici, vid. Diogenes Laert. lib. VII. p. 472. et Epicurei, ut refert Jo. Tzerzes Chil. XI. vi. 255. Synesius de Febr. c. 1. p. 16. Quam difficile sit perspicuitatem conjungere cum brevitate declarat Isidorus Pelus. epist. 95. p. 505. Cod. M. A. διὰ σαφηνείας ἱκανῶς καὶ συντομίας, conf. cels. Grunerus ad Hebenstreitii Palaecol. Therap. p. 4. Seneca Epist. 75. p. 221. Non quaerit aeger medicum eloquentem, sed jumentum. De voce συντομία vide viros doctos ad Petronii Satyr. p. 13.

σαφηνείας] Theophrastus Corydaleus Exposit. Rhetor. apud Fabricium Biblioth. G. T. XIII. p. 645. ἀπλοῦς μὲν εἶναι εἰπεῖ, ἐπὶ πάντες λόγον σαφηνείας ἐπὶ ποιητικῶν ὑπὲρ τ. ἄλλο, ἀκριβολογία, καὶ τὸ μηδὲν παραλείπειν τῶν τοῖς πράγμασι παρεχομένων. τὸ ὑπὲρ τι leg. ἢ καὶ τι. Similiter Heliodorus Pelusiot. ep. 145. λόγος αἰεταί μὲν, ἀλγύνα, συντομία, σαφηνεία, εὐκαιρία. Neumesius de N. H. c. 34. p. 254. Dum vero Nonnus perspicuitatem adflectat, recentiorum stribiliginem sequi maluit, quam antiquorum loquendi rationem imitari, quod in eo laudaret forte Cerealis quidam, cujus vide epigrammata Antholog. lib. II. c. 46. epigr. 3. et Synesius de Regno p. 18.

ἱατρικὴν] Sextus Empir. adv. Mathemat. c. 2. καὶ δὲ πρότερον ἱατρικὴν εἰρηται μὲν τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἰσθμίων ἐξαιρέσεως, ἐπικαὶ τῆς αἰτίας δὲ νῦν καὶ τῆς τῶν ἀλλῶν παθῶν ἀνασκευῆς, πολλῶν

fuit, et artem medicam omni, qua potui, et brevitate, et perspicuitate sum persecutus, neque quicquam, quod necesse esset, praetermisi, sed singulos affectus exposui, causas primum illorum dilucide enumerando, deinde signa, per quae facile cognosci poterunt, postremo curandi modum, quo singulis ex arte mederi poterimus, a capite

A 4

primum

τεχνικῶς εὖσιν. et lib. X. p. 469. ἰατρικὴ λέγεται ἐπιστήμη ὑγιαίνειν, καὶ νοσεῖν, καὶ οὐδετέρων. unde Ausonius Idyll. XI. vi. 69. Et medicina triplex, servare, cavere, mederi.

πάσης] Allatius πάσαν, ac sic cod. E. quod praefero. ita enim loqui amant recentiores. Photius Biblioth. p. 5. ἐν ταύταις. Φυσί, ταῖς παθητέσιν, πᾶσαν ἀγνοοῖν εἰρήνη. Πᾶσαν quoque apud nostrum agnoscit cod. A. Propertius vero lib. II. eleg. I. vi. 57. Omnes humanas sanat medicina dolores.

κατὰ δύναμιν] Heliodorus lib. III. p. 143. εἰς δύναμιν βοηθήσας. Julianus Or. II. p. 89. B. τοὺς μηχανοὺς δὲ ἐς δύναμιν ἰάσθαι, καθάπερ ἰατροὶ ἀνδρείς. Hinc pater aegroti apud Hy. Myrmec. c. 9. 22. ἀλλ' εἴ τι δύναται. Cod. M. B. μηδὲν τὸν ἀναγκαῖον κατὰ δύναμιν. Cod. A. μηδὲ. plenius Athenagoras Legum. pro Christian. p. 35. κατὰ δύναμιν τῇ ἐμῇ.

ὑπεροχῇ] Allatius ὑπεροχῇ.

ἑκάστου] Paraphr. Nicomacheorum c. 9. p. 20. ὥστε ὁ ἰατρός. οὗ γὰρ τῇ καθόλου ὑγίαιεν σκεπῇ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἀνθρώπου. μάλιστα δὲ, οὐδὲ τοῦ καθόλου ἀνθρώπου, ἀλλὰ τῇ τοῦ αὐτοῦ μου. καθ' ἑκάστου γὰρ ἰατρικῇ. conf. Heliodorus lib. IV. p. 171.

τούτων] aberat ab exemplari Allatii.

καθημέτων] Schol. Euripidis ad Orest. vi. I. καὶ πάλιν μὲν ἐστὶ, τὰ συμπίπτοντα τοῖς σώμασι νοσήματα.

δὲ] abest a cod. A.

δ' ἂν ἑαδὶς μηχανήσονται] Desunt in Cod. E.

κατὰ] Delet Cod. A. Cod. B. κατὰ τέχνην πάντα.

κατὰ τέχνην] conf. c. 74. Julianus Or. VII. p. 223. A. ὥστε εἰ φανῇ τῷ ἰατρῷ ἐκ τῆς συμπτώσεως μόνον ἰαμεῖν τοὺς ἀνθρώπους, ὅθεν καὶ διαφεύγει τὰ πολλά, τὴν νοσησάντων αὐτοῦς. Heliodorus Pelusiac. ep. 261. οὐδὲ πάντες τοῖς αὐτοῖς θεραπεύονται βοηθήσας, ἀλλ' ὅσος τὴν κατὰ, ὁ ἰατρός, τοσοῦτος καὶ ὁ τῷ θεραπεύων. De Aureliano plebs Romana apud Euphrasium p. 467. καὶ τούτων ἐν αὐτῇ mediam, sed mala ratione cantantem.

ἰατρικῇ] Democritus apud Clementem Alex. Paedagog. lib. I. c. 7. ἰατρικὴ σώματος νοσήσας ἀνίσταται. Eo usque medicinam progredi notat Hippocrates Problem. Sect. XXX. 8. De medici officio Schol. Homer. ad Iliad. II. vi. 43. καὶ γὰρ περὶ ἰατρικῇ

κεφαλῆς ἀρξάμενοι, διὰ τὸ ἐκεῖσε ἰδρυσθῆν τὸ ἱερόν τῆς
λογικῆς ψυχῆς.

ΠΕΡΙ ΡΕΟΤΣΩΝ ΤΡΙΧΩΝ

Κ Ε Φ. Α'.

Ἀπορρέουσιν αἱ τρίχες, ἀραιότητι μὲν τοῦ δέρμα-
τος, ἐνδεία δὲ τῆς γεννώσης οὐσίας αὐτάς. ἀλόη σὺν οἴ-
νω

ἱατρὸν, δύο ἐστὶν ὧν χρὴ προΐσασθαι, καὶ τὰ νοσερά διορθοῦσθαι,
καὶ τὰ ὑγιανὰ προφυλάσσειν. Aesculapius apud Aleximium Tyr.
Differt. X. p. 103. ἱατρικὴ δ' αὖ ἀρκυῖ ἐπομένη τῇ κράσει τῶν
σωμάτων κ. τ. λ. ita enim hunc locum leviter depravatum
refingo.

πρότερον] Cod. B. τὸ πρῶτον.

κεφαλῆς] Cod. E. τῆς κεφαλῆς. Scribonius Larg. Epist. ad Calli-
sum p. 7. Theodor. Priscianus lib. I. p. 8. Pythagoras apud
Porphyrium V. P. p. 43. Auctor Vitae Homeri p. 345. Cin-
namus Hist. lib. IV. p. 222. Eustathius Erot. lib. III. p. 86.
Palladius in Hippocr. de fractur. p. 199. conf. Rob. Kenche-
nius ad Q. Ser Samonicum p. 82. Caeterum videtur noster
aeque ac alii recentiores Dioscori Caryst. secutus esse, cuius episto-
lam recudi fecit Fabricius Biblioth. Gr. T. XII. p. 586.

ἰδρυσθῆν] Leo Allatius ἰδρύσθαι, quod magis placet: Cod. A.
tamen ut edicunt. Cod. E. ἰδρῦσθαι. Jamblicus V. P. c. 9.
p. 34. συνεβούλεισιν ἰδρύσασθαι Μουσῶν ἱερόν. Adde Antonin.
Liberalis c. 26. et 32. Herodianus lib. V. c. 13. Cleverus
Alex. Paeisagog. lib. II. c. 8. p. 181. B. οὐκ ἐπιπλάττει δο-
κοῦσιν τὸν λόγον, ἐν ἐγκεφάλῳ τοῦτον ἰδρύμεναι. Platenius apud
Stobaeum Sermon. LXXVII. p. 458. ταύτην γε μὴν (τὴν δόξαν)
ἐν ὀχυρεσσά τῳ ἰδρυσεν ὁ θεός. Schol. Homeri ad Iliad. A. vs.
195. De anima quoque Aeschines Axiocho p. 122. Verbum
hoc de rebus sacris usurpari observat Heezlinus ad Apollonii
Rhod. lib. IV. vs. 1549.

ἱερόν] Cod. E. τὸ νοσερόν. Caelius Aurelianus, morb. chron. lib. I.
c. 4. sive quod in capite fiat, quod multorum philosophorum judi-
cio sacrum templum est partis animae in corpore natae. conf.
Aristoteles Problem. Sect. XXXII. 7. Epist. Socrat. XXXI. p.
71. Plinius H. N. lib. XI. c. 37. Meletius de natur. homin.
p. 48. quibus omnibus praecivit Plato, ut patet ex Plutarchi T.
III. p. 1620. Bald. Roussens carmine Aperi inscripto p. 43.

Quod veteres cerebrum sacrum, templumque putarunt
Elle animae, qua omnes regimur modamine certo.
conf. Carol. Paschalius de Coronis lib. V. c. 4. p. 293. An-
tholog. lib. II. c. 47. epigr. 41. Lactantius ad Statii Thebaid.
lib.

primum exorſi, quod in eo ſedes animae rationalis ſacra collocetur.

DE CAPILLIS FLVENTIBVS

(CAPVT I.

Capilli deſcunt, vel ex cutis raritate, vel ex materiae ipſos procreantis inopia. Aloen ex vino auſtero

A 5 . . . . . nigro,

lib. III. vl. 715. naturae ratione prudentia omnis in capite eſt. Iſidorus Peleuſ. ep. 249. jo. Langius Epiſt. Medic. ep. 25. p. 105.

ψυχῆς] addunt codd. A. D. et E. ὁ λέγεται καὶ ἐν τοῦς. Schol. Hom. ad Iliad. Γ. vl. 63. Νέες, νεῦς, ψυχῇ. conf. Iliad. II. vl. 35.

C a p. I.

κεῖ.] Cod. E. ἀρχῇ. et in margine A.

ἀπορρέουσι] ita Cod. B. ἀπὸ ῥέουσιν cod. A. In codice B. caput nec notatur ſecundum. in cod. C. vero primum dicitur ut in edit. Paulus Aegineta lib. III. c. 2. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 2. Remedia ſubiuncta Moſchioni de morb. inuſer. c. 2. p. 47. Aetianus V. H. lib. XI. c. 4. ὑπορρέουσιν αὐτῶ τῶν τριχῶν. Sic fluere apud Latinos. vid. Rob. Reuchepius ad Q. Ser. Samonicum p. 117. Cod. D. περὶ τριχῶν ῥεουσῶν. Perperam legitur hoc verbum apud Aetianum lib. I. de affect. ſpir. animal. c. 6. p. 23. ἀπορροφαὶ δὲ ὅδε καὶ ἀπὸ ῥεῖν τὸ σῶμα, ubi cod. L. B. ἀτροφαὶ habet, mali. leg. ἀπορροφαὶ δὲ ὅδε καὶ ἀπαρῆναι τὸ σῶμα.

ἐνδεία] Cod. A. ἐνδεία. Subſtantivum non inuſitatum medicis, ut teſtatur effectum eorum, quod adfert jo. Chriſoſtoſtomus in A. A. Sermon. XVI. p. 705. ἡ οὐκ ἀκούετε καὶ ἰατρῶν λεγόντων, ὅτι ἐνδεία μετέτη ὑγείας.

γεννώσης] Aſynoteles Problem. Sect. IV. 19. οὗ λαμβάνουσιν δὲ τρεῖς, ἐκρέουσιν αἱ τρίχες. Galenus ſec. loc. lib. I. p. 160. Cod. B. γεννώσεως.

ἀλόν] Codd. Miſ. Vind. ἀλόν. Cod. E. ἀλόν. Frequenter in codicibus noſtri α et o permutantur, quod etiam in nummis aliquando obtinere obſervat jo. Dan. Major Epistoſa, de nummis graece inſcriptis p. 13.

ἀλόν] Oportebat ἀλόν ſcribi, ut habet Cod. E. propter ſequens verbum ἐπιχειε. Schol. Aſtophanis ad Nub. vl. 295. ἐπαδὴ τὴν τρίχα χεῖρας. Sic codd. Miſ. ἀλόν, vel quod λάβε vel λαβάν. intelligatur, vid. c. 57. noſter c. 267. χεῖρας βοεῖαν, μετ' ἐλάειν χεῖρε τὰ κλίην. vid. remedia ſubiuncta c. 168. ex cod. A. Similis negligentia in inſcriptione Smyrnaea, συνέχευε

νω μέλανι αὐστηρῶ ἐπίχρει, ἢ σμύρνῃ καὶ λαδάνῳ σὺν
οἶνῳ καὶ μυρσίῳ ἐλαίῳ· ἢ σεύτλου χυλὸν μετὰ μυρσί-
νου ἐλαίου ἀλαφε τὴν κεφαλὴν ἢ περισσευῶτος χυλῷ
μετὰ μυρσίῃου ἐλαίου· ἢ λάδανον σὺν οἶνῳ αὐστηρῶ καὶ
σχινίνῳ ἐλαίῳ λειώσας κατὰχρει. Ἀρχηγένους. Λαδά-
νου

συνέγραψε -- πίναξ, pro πίνακα, ut observat L. Kusterus
Memoires des inscriptions etc. T. VI. p. 462. Cassius Quaest.
LVII. ἔστις τοῦ αἵματος θάλασσα, ubi Andr. Rivinus ῥανιδας
vult legi, quod in literis ad me dat's probabat, dum viveret mi-
hi amicissimus D. W. Trillerus, fretus auctoritate Pauli Aegi-
net. lib. VI. c. 110. p. 101. cui adde Caelium Aurel. morb.
chron. lib. II. c. 10. p. 390. Symonius Mart. cohortat. ad Grae-
cos p. 52. καὶ ἐν αἰτίαις τῆς ἀλλήλων φαίνεσθαι δόξης, ubi
Symonius: docetur nominativus cum verbo infinitivi, φαίνεσθαι
nempe pro φαίνεσθαι. Aristoteles Probl. Sect. v. 39. οἱ θύοντες
pro τοὺς θύοντας. conf. doct. Coras ad c. 224. Didymus Geo-
ron. lib. VII. c. 19. καὶ ἐπιτιθέσθαι τὰ πάματα τέλει ὕδατι
δέδευμένης ἐπιχειρομένης, et lib. X. c. 84. τῆς πολυπύκνου κα-
λυμένης β. πύκνης τοῦ ὅπου τὰ πύματα χρίσονται. conf. doct.
Keen ad Gregorium de Dialect. p. 290. Theophrastus Charact.
c. I. v. 11. ἀλλ' ὅρα μὴ σὺ θύττον πύκνης τοιαύτης φαίνῃς,
καὶ πλοῦτος καὶ παλλυλλογίας. Apud poetas Latinos casum
permutationem obtinere docuit Scaliger ad Priapeior. carm. 83.
p. 159. Sic αἰθέρας pro absentis apud Statium Thebaid. lib. XI.
v. 64. ΑΡΑ pro ΑΡΑΜ in inscriptione apud Seidenum de Diis
Syr. Synonym. II. c. I. p. 217. conf. Bykershoek Cbf. Jur.
Rom. lib. IV. c. 25. p. 445. Schoi. Apollonii Rhod. lib. I.
v. 441. et ad lib. II. v. 107. Orpheus Argonaut. v. 1097.
καὶ ἀρχαῖς δῶκαν ἐλίσθαι

Ἡρώων.

quod cum Gessero mutari nō im in Ἡρώων, cum et subau-
pōssit χερσὶν, aut simile. Postea quoque apud nostrum legi
ἀλόν, nam et librarii et grammatici nonnulli joca subscribere
negligunt, ut observavit jam Strabo lib. XIV. p. 559.

μέλαν] Agnoscit hanc vocem cod. B. quae omīssa in cod. A. vino
hoc poti' simum utebantur veteres, pro medicamento, ut testatur
Diogenes Laert. lib. VII. p. 508. adde auctorem vitae Ἐπομένη
p. 394. Antiquissimis temporibus vinum album ratum admo-
dum fuisse scribit Moschopolus ad Iliad. A. v. 350.

ἐπίχρει] conf. c. 2. et 7. de faco dicitur Maximus Tyr. Diff. XX.
p. 233. ἢ δὲ δευτέρῃ θρυπητή, ἐπίχρεος. Tryphiodorus v.
III. Inscriptio apud Gruterum p. LXXI. 1.

ἢ σμύρνῃ] ἢ hic est vel, cujus particulae usum apud Latinos expo-
suit Jan. Broekhuysius ad Tibull. lib. I. eleg. IX. v. 53.

σμύρνῃ] Cod. A. σμύρνη καὶ λαδάνῳ. Cod. B. et E. σμύρναν καὶ
λαδανόν, σὺν οἶνῳ. Ita solum recentiores casus variare,
quod

nigro, aut myrrham cum ladano ex vino et oleo myrtheo inungito, vel betae succo ex oleo myrtheo caput ilinito, aut verbenacae succo ex oleo myrtheo, aut ladano ex vino austero et oleo lentiscino trito. Aliud ex

Archib.

quod pluribus exemplis e nostro petitis confirmata licet; sic c. 229. ὁ φονικὸς μετ' οἴνου, ἡ ὁδοὺς χλωρεὺς, ἡ θέρμιον αἰλευρεν. Moschorius ad Homeri Iliad. vi. 3. κατὰ παραγωγὴν καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ. Theophrastus Char. c. 16. οὔτε ἐπὶ νεκρὸν ἐλθεῖν, οὔτε ἐπὶ λέχεα. Artianus de Exp. Alex. M. lib. VII. c. 6. 5. κατ' αἰῶσιν καὶ κάλλει. ubi vid. Groenovius. Procorius Hist. Aican p. 37. τὰ μὲν οὖν ἀμφὶ Σαλομῶντι καὶ πηλασίῳ τῇδε ἐχώρησεν. Noster c. 128. εἰ δὲ κατὰ ἀνασφάλαν ἐκ λούτρων αἰστανται, καὶ θερμαῖς χωρίαις. Hippocrates H. A. lib. V. c. 20. φερουσιν πρὸς τὴν κίον, ἡ τι τοιοῦτον τραγὴν ἔχον. conf. Comnēnikus ad Heliodori lib. V. p. 13.

μυρσῖα] conf. Clemens Alex. Paedagog. lib. II. c. 8. p. 183. C. sed Cod. B. σχυῖα. Plinius lib. XV. c. 7. et c. 29. Atheneae lib. XV. c. II. c. 688. Derivata haec videntur ex Cretensium cosmeticis vid. Fabricii Biblioth. Gr. T. XIII. p. 690.

χυλὸν] πικρὸν χυλῶ. Heliodorus lib. II. p. 100. ἐπερρέθουσι ὁ μὲν τοῦ ὕδατος, ὁ δὲ καὶ οἴνου. Permutatio haec casuum librariis debetur, iudice doct. Eucherio ad Theophrasti Char. c. 23. p. 181. Νῆαυ lib. αὐτῆς (inquit) ἀποσφαιρῶν πρὸς Δακτύλις τοῖς ἐννυμῆρις ἐκτετακται. De voce χυλός vid. Rob. Constantinus et Bodaeus ad Theophrasti H. Pl. lib. I. c. 19. p. 60.

μυρσῖνον] Cod. A. μυρσῖνελαιόν. Cod. E. μυρσῖνοελαιόν.

ἀλαρε] Vires omni mane caput ungebant. Colloquia quotidiana I. p. 3. ἀλαρετὴν τὴν κεφαλῇ μου καὶ ἐκτίνασα, quod etiam observavit cl. Ed. Milward a letter to Sir Hans Sloane p. 53. Μετρίστια apud Alerthemon lib. I. ep. 36. καὶ εὐχμηρεὶν μὲν ἔχον τὴν κεφαλὴν, μηδὲ ἰδοῦσα τὸν χροῖον τοῦτον μύρον. Qui ea ut ungebant dicebantur aliptae, ut quibus vid. Anniviri magni Constantini atque Salustius ad Vopiscum p. 710. ἐκ Γομῆς antiq. inferiori. T. III. p. 240. ex quo estypum hic addidi. quod etiam lucem accendit Arctaeo cur. morb. chron. lib. I. c. 3. p. 120. A.

περισέρεάντος] Cod. A. περισέρεάνται.

χυλῶ] Codd. A. et E. χυλόν.

οἶνα] De vini hujus virtutibus eximiiis vid. Oribasius de fractur. I. p. 78.

σχινῶ] Cod. A. ὁ σχινῶλαιον. Cod. E. σχινῶελαιόν. Editio Martii operarum incuria σχυῖα.

λυσίας] Cod. A. λυσίας.

Ἀρχιγύστου] Exstant haec usque ad πολυτερίχου in codd. A. et E. Galenus loc. cit. lib. I. p. 161. De eo vid. doct. Jo. Henr. Fugleri Bibliotheca Ophthalmica p. 94.

νου καὶ ἀψινθίου ἴσα, ἀρκευθίδας δέκα λείας, ὀθενίω ἐν-
 δήσας, καὶ βρέξας ἐλαίῳ ἐφ' ἡμέρας πέντε, ἐκ τούτου
 αἰσθετὴν τὴν κεφαλὴν, καὶ οὕτε ῥέουσιν αἱ τρίχες, οὕτε
 πίτυρα ἔξει. Λιγὸς περὶ ξηρὸν κατὰ κινύσον σὺν τῇ λινο-
 καλάμῃ

λαδάνου] Dioscorides lib. I. c. 129. Celsus lib. VI. c. 1. Plin-
 ius lib. XII. c. 17. et lib. et lib. XXVI. c. 8. Simplicius Sethi
 p. 64. Salmosius ad Solinum p. 361. Tournefort itiner. T. I.
 p. 29. C. H. Erndt itiner. p. 131. Praefantissimus medicus
 Schulze Toxicol. c. 25. p. 77. Ante has formulas subaudiend-
 um λάβε, ut monet Schol. Nicandri ad Ther. v. 370. quod
 noster addidit c. 174. vel ἔσω quod idem, ut docuit Petr. Pe-
 titus ad Avetacem cur. morb. acut. lib. I. c. 6. p. 233.

ἴσα] nempe μέρη. c. 6. ἴσα ἐλαίῳ λαδάνου. Jo. Malalas Chrono-
 graph. lib. IV. p. 143. ἐτοπώσαμεν δοθῆναι ὑμῖν χρυσίου τά-
 λαντα β'. καὶ πρὸς τούτοις ἴσα ἀργύρου. Xiphilinus Augusto
 p. 69. ὅτι στρατηγὼν ἀρκτεὺς τε τριακιστίους, καὶ Λιβυκὰ ἑταῖρα
 θηρία ἴσα ἐν παρηγύρῃ τινὶ ἀπέκτανε.

ὀθενίω] Pollux lib. IV. c. 25. segn. 180. Dasymogero Geopon. lib.
 VII. c. 13. Epiphanius de XII gemmis p. 220. Schol. Ari-
 stophanis ad Acharn. v. 1176. ὀθένει τὰ λεγόμενα ποτὶ ἰα-
 τρείς λυγρὰ ματα. Glossae Mss. μωτῶσαι, ἰσθῆναι ὀθενίους,
 ἤτοι μωτῶσαι.

ἐλαία] Subintelligendum ἐν. Statius Thebaid. lib. IV. v. 677.
 illum, illum tendite campum.

ubi Laetantius deest in. Pionis est observatio Protagor. p.
 396. ed. Ald. ἐπεὶ καὶ τὸ ἐλαίον τοῖς μετὰ φύτας ἀπασιν ἐστὶ
 πάμπαν, καὶ τοῖς θηρίοις πληρωτάτοις τοῖς τῶν ἀλλων ζώων,
 πλὴν τοῖς τοῦ ἀνθρώπου, τοῖς δὲ τοῦ ἀνθρώπου ἀναγόν, καὶ
 τῶν ἀλλων σώματι. Conf. Casaubonus ad Persii Sat. II. p. 217.

βρέξας] inde olet ita ut sub eo occultetur, quo sensu hoc verbo
 usus est Pindarus Olymp. Od. X. v. 62. ubi vid. Schol. et
 Isthm. Od. V. v. 65.

ἐφ' ἡμέρας] Noster mox omissa praepositione εἰς ἄρτος ὕλην
 ἡμέρας κ'. et c. 2. ἡμέρας δέκα. Amant recentiores praepo-
 sitionem addere. Glossae Jatr. Mss. ἀμυλος. ἀμυλῶν ἐστὶν αἰών.
 ῥος κατὰ ῥος, λεπτός ζυμῶν ἐστὶν ὕδατι, καὶ κατὰ ῥος καὶ ἐσπέ-
 ρας ἀλαστούμενος ὅπερ ἔχει ὕδατος καὶ ἄλλο τιθένται ἐπὶ ἡμέρας
 β'. καὶ ἐπὶ λίνου ψιλοῦ σακχίζομενος. Caeterum medici ubi
 dies nominant comprehendunt simul noctes ut docet Galenus
 Method. Therap. lib. X. p. 139.

ῥέουσιν] Praefens pro futuro. Noster c. LVI. τρίχας τίλλων αἰ-
 ματι νόσος κατὰ χρεῖς καὶ οὐ φέρονται. ubi Galenus φέρονται.
 conf. c. 36. 57. et 113. Anonymus de V. S. p. 9. καὶ ἰάται ὁ
 πάσχων, id est sanabitur. Hesiodus Scut. Herc. v. 101. ubi
 vid. Guetius. Coluthus v. 85. Sophocles Trach. v. 365. ἡνὶ
 dixit

Archigene. Ladani et absinthii par modus, grana iuniperi decem trita in linteolum involvuntur, et per dies quinque macerantur, hisque tandem caput illinitur, et neque capilli defluent, neque furfures aderunt. Lini semen

dixit προ ἐλεύσεται, ut observat Scholiasta. conf. quae de verbo σημαίνει apud Hippocratem tradit Theophilus de Urinis c. 5. p. 80. Maximus Tyr. Diff. XXXIV. p. 407. ἡ σοι δοκεῖ ἀνδραποσ υἱαίων τῇ ψυχῇ λόγον τιὰ ποιῆσθαι προσπεσούσης οὔδ' ἴσης, ubi tamen summius Marklandius ποιῆσθαι futuri secundī esse statuit. Théophrastus Char. c. I. p. 11. ἀλλὰ φῆσαι βουλεύσθαι, ubi plurimi codices habent βουλεύσθαι. Sic ἔναν pro futuro apud Platonem accipiendum docet Thomas Mag. p. 478. v. τὸ ἔαν. Theophilus ad Instit. lib. II. Tit. 7. §. 1. ἀλλὰ ἔν' τέλει καὶ περὶ αὐτῆς ποιούμεθα διδασκαλίαν. Aelianus H. A. lib. XVI. c. 11. βάλλει γὰρ τις αὐτὸ βέλει πεφαρμαγμένα, καὶ ἀποκτείνας ἀποκόψει τὴν εὐράν. ubi ἀποκόπτει describi vult Gernerus, ut apud Apollonium legitur. Jo. Malalas Chronogr. lib. XVIII. p. 164. ὅτι ἔαν νικήσω Δίῳ καὶ τὸν βασιλέα τῶν Ἀμεριτῶν, χριστιανὸς γίνομαι. Africanus Geopon. lib. IX. c. 8. καὶ γενήσεται ἡ ἐλαία πολυχόρος καὶ καλλιέλαιος, ubi codices Mss. γίνεσθαι teste Needhamo quae lectio proba et vera. conf. Marklandus ad Euripid. Suppl. vs. 154. et Georg. Ropelius ad Matth. c. XVII. 11. p. 299. Berglerus ad Alciphronis lib. I ep. 39. p. 194. Hermias Irrision. Gentil. Philosph. ἐστὶ δὲ ὁ Ἐμπεδοκλῆς καὶ θάμνον με ποιεῖ. ubi ποιεῖ est futurum secundum, sed leg. ἐστὶ δὲ ὁ Ἐμπεδοκλῆς. Justinum Mart. aoristum pro futuro usurpare notat ad ejus Apolog. II. p. 3. Sylburgius. adde Schoi. Homeri ad Iliad. Δ. vs. 161. et ad Odyss. I. vs. 379. ἔστιν. conf. tamen Sylburgius ad Justinum cohort. ad Graecos p. 62. ubi παρῶμαι per crasin dictum vult pro παράσσωμαι. et docet. Edm. Christall ad Inscriptionem fig. p. 39. Petr. Mell ad Longi Pastoral. p. 97. H. Stephanus ad Homeri Iliad. II. vs. 240.

ἔξω] Charito lib. VII. c. 1. p. 114. βραδύνα καὶ οὐκ ἀποσφάξω. Heliodorus lib. X. p. 482. οὐδὲ ἐκλάξω, οὐδὲ εἰς ἱερίαν τρέψωμαι. ubi cod. Vatic. τρέπωμαι exhibet, ut docet Dorville ad Charit. p. 178. Maximus Tyr. Diff. VIII. p. 81. ἐν οἷς ἀναμάττεται — ἀποθήσεται. ubi docet Marklandus ἀναμάττεται reponit, conf. idem ad Diff. XXIX. p. 707. et p. 713. Petronius c. 98. parem non habet aegro habebit.

ἔξω] Malim legere ἔξω. Transiit σίγμα in σίγμα finale, vid. not. ad c. 17.

ἀνοκαλάμην] Hippocrates de morb. mulier. lib. II. p. 241. λίον τὸ σχιστὸν αὐτῇ τῇ καλάμῃ. Schol. Theocriti ad Idyll. V. vs. 6. Lex. Ophiacensis apud Fabricium Biblioth. Gr. T. X. p. 65. λινοκαλάμην, ξυλοκαλάμην. Schol. Aristophanis Lysistr. vs. 736. τῆς ἀμύγιδος, τῆς λινοκαλάμης. De voce καλάμη vid. Salmasius ad Solinum p. 585. Du Cange Glossar. p. 815.

καλάμη καὶ τρίψας μετ' ἐλαίου σήσαιμένου, καταχρίε.
 Πολυτρίχου μέρος ἓν, λαδάνου μέρος δύο οἶνω καὶ μυρσίῳ
 ἐλαίῳ ἀναλαῶν χρεῶ. ἄλλο. ἀνεμώνης τὸ ἄνθος, ὃ ἐστὶ
 ποτηροκλάσρα μετ' ἐλαίου· κατὰ χρίε μυρσίνου· τοῦτο δὲ
 καὶ μελαίνει ἄλλο. περιερεῶνος βοτάνης ὀρεθῆς λειώσας
 φύλλα σὺν ἐλαίῳ μυρσίνῳ ἀπόθου καὶ χρίε τὴν κεφα-
 λήν· ἄλλο. ὑψέτων μελάνων ουγΓ. γ'. λαδάνου τὸ ἴσον
 τρίβε διαλύων ἀγκυρίας καρποῦ τῷ ἀφελήματι· τοῦτ' ἐστὶ
 τῶν λεγομένων ἀκάνθων κεραιῶν, ὅταν δε σχῇ γλοιοῦ

μετ' ἐλαίου] *Galenus σὺν ἐλαίῳ.*

πολυτρίχου] *Hic in codd. A. C. et E. novum caput numero III. cum hoc lemma: Διαφυλακτικὰ τριχῶν. at in margine Cod. E. adscriptum β. Pappus lib. XXII. c. 21. et lib. XXV. c. 17.*

λαδάνου] *Pristianus lib. I. c. 3.*

ἄλλο] *ignorant codd. Mss. Sic grammatici Latini aliter, ut La-
 bantius, Placidus ad Statii Thebaid. lib. VI. vs. 364. aut alias
 ut idem l. c. vs. 391.*

ἀνεμώνη] *Cod. A. νεμώνης. in cod. C. haec desiderantur usque ad
 μελαίνην. conf. quae ad. c. 124. notavi. Glo^{ae} jatricae Mss.
 ἀνεμώνη, παπαρηνα, ἥ τις ἀνθὴ ῥοδὰ λευκά Dioscorides lib.
 II. c. 187. Pappus lib. XXI. c. 24. Herapolo Hierogl. lib. II.
 c. 8. et ibi Mercerus. Salmasius ad Spartianum p. 171. Bo-
 daeus ad Theophrasti H. Pl. lib. VI. c. 8. p. 502. Matthioli
 ad Dioscoridem p. 565. Patet ex nostro cur anemones memi-
 nerit Theocritus Idyll. V vs. 95.*

ποτηροκλάσρα] *Cod. A. ποτηροκλάσρας. Du Cange Glossar. p.
 1210. Excidit apud nostrum τρίψας quod ex Galeno revo-
 candum.*

μετ'] *Cod. A. μετὰ.*

μυρσίνου] *Cod. E. μυρσίνη.*

τοῦτο δὲ] *Cod. A. δὴ. Galenus l. c. τὸ δ' αὐτὸ καί.*

περιερεῶνος] *Dioscorides lib. IV. c. 63. et lib. IX. c. 19. Plinius
 lib. XXV. c. 9. Theod. Pristianus lib. I. c. 3. Poeta de virib.
 herb. apud Fabricium Biblioth. Gr. T. II. p. 640.*

βοτάνης] *ita cod. B. codd. A. et E. βοτάνη.*

ὀρεθῆς] *Cod. A. ὀρεθῆς.*

λειώσας] *Cod. A. λυώσας, quod verbum cum praecedenti ὀρεθῆς
 exulat ex cod. B.*

φύλλα] *Codd. A. et E. τὰ φύλλα.*

ἐλαίῳ] *Cod. A. σὺν μυρσίνῳ ἐλαίῳ. cod. B. ut editum. Cod. E.
 ἐμυρσινὲλαίῳ.*

men una cum cortice suo exurito, et siccum tritum cum oleo sesamino inungito. Ladani partes duae, polytrichi pars una, vino et oleo myrtheo excipiuntur, et in usum adhibentur. Aliud. Aneimonae florem, qui poteroclastra dicitur, ex oleo myrtheo inungito. Hoc autem nigros quoque capillos producit. Aliud. Folia verbenacae herbae rectae appellatae ex oleo myrtheo in laevorem detrita, reponito, eoque caput inungito. Aliud. Baccarum myrthi nigrarum quadrantem, ladani par pondus trita in acaciae

ἀπόθου] ita cod. A. cod. B. ἀπόθου καὶ χεῖρ χεῖρων. Cod. E. ἀπόθετε.

ἄλλο] Omnia in codd. MS. Vind. omnia usque ad sequens ἄλλο. in Cod. E. legitur post sequens σμήχου.

μύρτων]. Plinius lib. XXIII. c. 9.

μελάνας] A nominativo singulari μέλας. Du Cange Glossar. p. 898. Noster c. 258. οὐλὰς μέλας αἶμα. Moscopulus ad Iliad. A. vi. 349. ὄραν ἐπὶ τὸν μέλανι πίπτει, ita cod. MS. quod perperam mutavit Scorpaeus. Theophrastus H. Pl. lib. II. c. 3. ἀλλ' ἐξ ἐρυθρῷ καρποῦ γίνεσθαι μέλαν. Xiphinius Domitiano p. 225. καὶ ἐπὶ ἀρματός ἵππων μελάνας.

ἐν γ' γ'] Solebant veteres pondernum numeros non literis, sed literarum notis exprimere, inquit Coterus ad Valerium Maxim. lib. II. c. 9. 4.

ἀκακίας] Dioscorides lib. I. c. 134. Plinius lib. XXIV. c. 12. Idorus Origin. lib. XVI. c. 23. Neoptrius apud Iulianum ad Solinum p. 923. τὸ τῆς ἀκακίας καρπὸς, ἀκάθης καρπὸς λέγεται conf. Boissius ad Theophrastum H. Pl. lib. IV. c. 3. p. 305. Petr. Petrus ad Aretaeum p. 249. Salmasius ad Solinum p. 172. Adfuit hic locus lucernae Petronii verbis Satyric. c. 23. p. 79. perspuante per frontem sudantis acaciae rivi.

τοῦτ' ἐστὶ] Forte glossema.

ἀκάθου] Galenus l. c. ἀκάθης.

καρπῶν] Strabo lib. XVII. p. 1177. Du Cange Gloss. p. 637. Laur. Valia Elegant. lib. I. c. 5. Casaubonus ad Persii Sat. III. p. 264. Jo. Rhodius ad Symonium Larg. p. 191. Gan-graeus ad Juvenalis Sat. XI. vs. 58.

γλοιῶν] Γλοιὸς dicuntur tordes olei crassae, quae in balneis colliguntur. Glossae jarricae MS. γλοιὸς τοῦ βαλάνου, κάπριος τοῦ λούτζου. conf. Phavorinus h. v. Foesius Oeconom. III. p. 85. Valerius Maxim. lib. IX. c. 6. 2. Teler apud Seobaeum Serin. 95. p. 522. εἰ ἀλειψάτω χεῖρι, ἔχει, εἰσελθὼν εἰς τὸ βαλάνιον, τῷ γλοιῷ ἡλειψάτω, καὶ βαδίσας ἐλπίτε πρὸς τῇ

τὸ πᾶχος ἀναλαβὼν νερδίνω ἐλαίῳ ἢ ἄλλῳ τινὶ τῶν
ἡδυσμάτων· ἄλλο. σμήγμα κεφαλῆς πυκνοτικὸν Βα-
λαυσίου L. ζ'. σανδαράχης L. β'. σιδίων Γο. γ'. μυρσίνης
Φύλλων Γο. γ'. σαρκισόλλης Γο. γ'. κηκίδος Γο. γ'. σά-
πωνος

τὴν κέμιναι, οὗ τὰ χαλκία, τῶν μὲν εἰδῶν ἀποπυρρὴν ποιήσας,
περιχέας αὖ ἐλάδιον, καθίστας ἡρίστη. Locum obsecrum. pro-
punctat in margine Gesnerus, ac idem magni Casauboni iudi-
cium, qui haec verba laudat ad Theophrasti Char. c. 9. p. 120.
corrigo τῶν μαιμῶν ἀποπύρειν ποιήσας. Ad balnea qui ten-
debant ante pisciculos emittit patet ex Apuleji Metamorph. lib.
I. p. 21. unde non audientius M. Rad-tus ad Martialis lib.
XII. epigr. 18. in balneis, inquit, sumere aliquid cibi non vñ-
tatum priscais, nisi hoc de Romanis sit accipientum. Simonides
apud Athenaeum lib. VII. c. 13. p. 299. et Aristophanes apud
eundem lib. IX. c. 14. p. 399. Ausonius idyll. XII. vs. 95.

Tergora dic chryseis accommodata quae faciat? glus.

Apud medicos aliquando mucilaginem denotat. Synesius de febr.
c. II. p. 88.

ἀναλαβὼν] Galenus ἀναλάμβανε. Sed apud nostrum post ἡδυσ-
μάτων addendum, aut subaudiendum χαρῶ, quo verbo saepe
utitur.

νερδίνω] Plinius lib. XII. c. 12. lib. XIII. c. 1. lib. XXI. c. 20.
Pelluc lib. VI. c. 19. incipit apud Sponium miscell. erud.
antiquit. p. 237. conf. noster c. 46. Chrestiana T. I. p. 15.
Georg. Wolff. Wedelius Exercit. Dec. IV. 1.

ἡδυσμάτων] Erotianus Lex. p. 27. Plinius lib. XIII. c. 1. ubi
vid. Harduinus.

ἄλλο] Cod. A. omissa haec voce, novum caput inchoat, quantum
nempe, cum hoc seminate περὶ σμήματος κεφαλῆς, supra scri-
bitur καθάρματος. Haud raro gloriemata in textum inipe-
runt, ut accedit apud Avetacum de caus. acut. lib. I. c. 6. p.
4. C. ἔαχιν ἔλκει ἐς εὐθύ· κορυφῇ, κεφαλῇ πενήης, leg. ἔαχιν
ὅλη ἐς εὐθύ· κορυφῇ πενήης. Τὸ κεφαλῇ gloriatu. reddendum.
Hesychius κορυφῇ, κεφαλῇ. Eustathius Erot. c. 11. ἐπὶ τὴν κο-
ρυφῇ. Maximus Tyr. Dissert. VIII. p. 3. Μόνον τούτο τῶν
ἐν γ' σώματι ἀνατάνει τὴν κορυφῇ ἑσού. ubi vid. Davinius
et Markianus. Vocis καθάρμα significaciones persecutus est L.
Bor Exercit. Philolog. in ep. I. ad Corinth. c. IV. 13. p. 86.

σμήγμα] Cod. E. σμίγμα. Hadr. Junius de Coma c. IX. p. 398.
Harduinus ad Plin. H. N. lib. XX. c. 2. Atheneus lib. IX.
c. 18. p. 409. Graece dicitur σμήγμα, quicquid purgat inquit
Polyd. Vergilius de Rer. inventor. lib. III. c. 6. Moeris Atti-
cist. p. 101. Thomas Mag. p. 802. Schol. Aristophanis ad
Lylistr. vs. 377. ἐς Theocriti, ad Idyll. III. vs. 17. adde Pary-
richum

acaciae fructus, hoc est, filiquarum ipsius spinæ appella-
tarum decocto dissolve, atque ubi limi crassitudinem ha-
buerit, nardino aut aliquo alio condimento excipe. Aliud
smegma densans caput Balaustiorum drachinae 7, san-
daracae drachm. 2. malicorii quadrans, myrthi foliorum
par pondus, sarcocollae tantundem, gallarum unc. 3.
-saponis

richum p. 108. Apud Galenum est σμήμα, de qua voce vid.
Hemfetherus ad Pollucis lib. X. c. 29. segm. 128.

πυκνωτικόν] Recte Cod. E. πυκνωτικόν.

βαλαυστίου] Cod. E. βαλυστίου. 5. Plinius H. N. lib. XIII. c.
19. Scaligerana prima p. 27. Codex A. βαλαυστίου τὸ ζ.
Cod. B. vero βαλυστίου οὐ γ. Glossæ jetricae Mii βαλαυστία
τὰ μικρὰ ἐλπίδα ὅτε αἰφεῶσι. Isidorus Origin. lib. XVII. c. 2.

L. 5.] Morem hunc doctes deliguandi per characteres improbabat
jam olim Menecrates, de quo vid. Dan. Clericus Hist. Medic.
p. 578. et Arman ad Caesi Aurel. morb. chron. lib. I. c. 4.
p. 321. et Pichlerus method. conscrib. form. p. 19. cel. Giau-
bius de eodem argumento p. 15. Jo. Rhodius ad Scribonium
Larg. p. 30. ne in errorem ridiculum incidamus cum medico
illo, cujus meminit Guido Patinus in Patinianis p. 58. De pon-
deribus et mensuris conf. Plinius H. N. lib. XXI. c. 34. Cel-
sus epist. ad Pullium Natalem p. 752. pro nota Graecae drach-
mae quae est figura talis Z. Excerpta Mii. e codice bibliothecae
D. Marci Venetiis scripto jussu Cardinalis Bessarionis, quae
mecum olim communicavit vir celeberrimus ac humanissimus
Jac. Phil. Dorville. Ἡ δὲ διπλὴ ἀπερίσικτος σύνεσις οὐσα
δυσὶν λόγων κατὰ τὸ πέρασ πρὸς ἀλλήλους ≧ ὁλὴν τὴν δυνανύ-
μας δραχμὴν προσαγγενομένη.

σαινδράχμη] Cod. B. σαινδράχμης οὐ γ. β. Cod. A. σάν. Γο. γ.
Non est major varietas in Ass. quam in numeris, inquit Casp.
Hoffmannus ad Galeni de Orib. c. II. p. 20. adde Phil. Rube-
nium Elect. lib. I. c. 26. De Sandaraca vid. Jo. Rhodius ad
Scribonium Larg. p. 120. Dioscorides lib. V. c. 113 Strabo
lib. XII. p. 841. Plinius lib. XXXIV. c. 18.

σιδίων γο. γ.] Ita solent aliquando singulis speciebus dosim addere:
ita Damogeron Geopon. lib. VII. c. 13. Haec verb. unque ad
σάπωνος desiderantur in cod. A. Placeret notter fortasse Tri-
malchioni apud Petronium c. 56. p. 275. qui medicos oderat
eisque exprobat, quod saepe τὰ ἀνά uterentur in formulis,
id est saepe anaticam juberent parari, ita enim legendum puto
pro anatinam. Ridet eos etiam c. 42. Medicus enim, inquit,
nihil aliud est quam animi consolutio, lego graeca voce anemia,
hoc est vana et frivola.

μερσίης] Cod. B. μερσίης φύλλον.

κηκίδος] Cod. A. κηκίδος. Dioscorides lib. I. c. 149. Plinius
lib. XXIV. c. 4.

πῶνος γαλλικοῦ λιτρ. α'. λουπίνων ἀπόξεμα σμήχας
 σμήχου. Λάδανον λειώσας μετὰ γλεύκους, ἢ γλυκέος
 οἴνου ὡς μέλιτες ἔχεν πάχος, χρεῖ προλουσαμένου.
 ἄλλο. ὕδωρ αὐξητικόν. ὕδατος ὀμβρέιμου ξ ε'. ῥοῦ ἀλέ-
 ξανδρίνου γό. γ'. πολυτρίχου γό. δ'. βραθύος γό. δ'. λα-
 δάνου οὐγγ. δ'. μυρσίνης οὐγγ. α'. κολοκύνθης ξηρᾶς γό. α'.
 ἔα

γαλλικοῦ] Plinius H. N. lib. XXVIII. c. 12. Cod. A. γαλλικοῦ,
 cum simplici λ. Aretaens cur. morb. chron. lib. II. c. 13. p.
 135. B.

λιτρ.] cod. A. ἀλά. deest in Cod. E. et qui pro α' habet κα' id
 est XXI.

λουπίνων] Nofter c. 215. Du Cange Gloss. p. 828. Glossae Jatri-
 cae Mss. ῥέρινας, τὸ λουπιναρίον.

ἀπόξεμα] Cod. A. ἀπόξεμα. Cod. B. ἅμα λουπιναρίων ἀπο-
 βρέγματι Cod. E. ἀποξέματα. quid differat ἀπόξεμα et
 ἀποβρέμα docuit Sebaß. Aulpius ad Papiam Aeginet. p. 303.
 et ἀπόξεμα et ἀποβρέμα Jo. Langius Epist. Medic. lib. II. ep.
 38. p. 667.

σμήχας] Leg. σμίχας. Nam σμίγειν miscere dicunt recentiores.
 vid. Du Cange Glossar. p. 1404. Orbasius Collect. lib. I. p.
 12. πρὸς δὲ τοὺς δάκρυτας χυμούς, καὶ τὰ ἐκχυμώματα πίνειν,
 μέλιτες σμίγονται. Cod. E. σμίχας σμήχου. Ubi docet. Cores
 haec observat: ἡδυνίκε vocum alteram mendosam esse pro σμή-
 χου nullum est dubium; primam vero in sensu τοῦ μίχας miscens
 acceptam esse ab auctore verissimum mihi videtur; hodierni
 Graeci σμίγειν misceo dicunt antiquorum μίγω.

σμήχου] Potissimam hoc verbum video usurpari ubi de mundan-
 do capite ejusque partibus sermo est, ut hic. De oculo c. 54.
 et c. 64. De facie proverbium σμήχων τὸν αἰθίστα quod ha-
 bet Nicetas Chron. Annual. p. 24.

μέλιτες] Tarentinus Geopon. lib. IV. c. 5. καὶ ποιήσας πάχος
 μέλιτες.

Λάδανον] Codex A. et E. novum iterum hic inchoat caput, nem-
 pe V. Cod. E. Γ'. cum hac inscriptione αὐξητικὰ τριχῶν.

λαύσας] Codex A. λυάσας.

γλεύκους] Cod. B. γλεύκους ἦτοι μούσου ἢ ἐψήματος. Cod. A.
 γλεύκης. Glossae Jatricae Mss. γλεῦκας, τὸ ἀπόσταγμα τῆς τα-
 φυλῆς. Martialis lib. XIII. epigr. 8.

γλυκέος] Recentiores γλυκὺ dicunt vinum dulce, ut docet Du
 Cange Glossar. p. 254. unde quis inspicetur τὸ εἶναι delendum,
 sed nofter c. 125. εἶναι γλυκὺν, εἴπωιν maluit; γλυκὺν omnino
 εἶναι.

saponis gallici libra. Lupinorum decocto in pastillos rediguntur et sublinuntur. Ladanum ex passo, aut vino dulci laevigatum donec mellis crassitudinem habeat ante balneum illinito. Aliud. Aqua pilos augens. Aquae pluvialis sextarii sex. Rhu Alexandrini sextarii tres, polytrichi unciae quatuor, herbae sabinae tantundem, ladanani, myrthi, cucurbitae aridae singulae unc. Quae

B 2 mace-

είον Alexis apud Athenaeum lib. III. c. 37. Cod. E. γλυκεύ, mendose.

ἐχει] ita recte cod. B. Cod. A. ἐχει πᾶχει.

προλουσάμενον] Forte προλουσάμενος, subaud. τὴν κεφαλὴν. Cod. A. προλουσάμενα. Cod. E. προλουσάμενη χεῖρ. sic, ad foeminam referens. Cores.

ἄλλο] Omissum in cod. A. sed in cod. B. margo habet.

ὑδωρ αὐξητικόν.] Verba haec cod. A. ante β-αθύς collocat, hic vero omittuntur. Vocem ὑδωρ delet cod. E.

ὀμβρίμου] Codd. A. et E. ὀμβρίου.

ζς.] hoc est sextarius unus cum semissae, vid. Casaubonus ad Theophrasti char. c. 6. de nota ζ vid. Hemsterhuys ad Pollucis lib. IX. c. 6. segm. 61. adde Du Cange p. 8 sed codex B. ζ agnoscit. ad Cod. E. scripturam haec notat erud. Cores. Prima harum notarum scribitur ζύσας, mendose pro ζέσας, altera ita obscure est exarata, ut quid sit definire non auserim.

ἐσὺ] Cod. E. ἐσὺ. Ποῦς Ἀλεξανδρινός idem qui Syriacus, qui per Alexandriam deportabatur in Graeciam, vid. Salmassius ad Solinum p. 747. et de Homonym. Hyles Jatr. c. 58. rhus vulgo sumach inquit Levin. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. I. c. 9. p. 43. conf. Bodaenus ad Theophrasti H. Pl. lib. III. c. 18. p. 272. Needham ad Geopon. lib. XVI. c. 9. Jac. Nicol. Loësis Epiphyll. Miscell. lib. IX. c. 15. Ammon ad Caes. Aurelian. morb. acut. lib. III. c. 4. p. 196. Matthiolum ad Dioscoridis lib. I. c. 124. p. 194.

πολυτρίχον] Apulejus de virib. herb. c. 52.

βράδυνος] ita cod. B. βράδυνος cod. A. Martinus Etymolog. p. 141. βράδυν sive βράδυνος, herba, quae Latini dicunt sabina sive favina, a Sabinis. Dioscorides lib. I. c. 102. Plinius lib. XXIV. c. 11. Carol. Neapolis ad Ovidii lib. I. Fastor. vi. 343. Glossae Jatr. Mss. βράδυνος, ἡ φεύγουσα εἰμας τὸ ἀφθασεν. in epte.

μυρσίνης] Cod. A. μυρσίον. vid. Mocris Atticista p. 77.

μυρσίνης οὐτ' α'] ignorat Cod. E.

ἔα ταῦτα βρέχεσθαι εἰς ἄγγος ὑέλιον ἡμέρας κ'. κινῶν
καθ' ἐκάστην αὐτὸ δι' τῆς ἡμέρας καὶ καταβάπτων ἐν
αὐτῷ τὸ κτένιον, καθ' ἐκάστην κτένιζε.

ἔα] male cod. A. εἰν. cod. B. ἐα. *Homerus Iliad A. vf. 276.*

Ἄλλ' ἔα ὡς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας νῆες Ἀχαιῶν.

ταῦτα] Delet Cod. E. Librarios prenos fuisse in subtrahendis vo-
cibus monet Jac. *Gronovius* ad *Arrianum* de *Exped. Alex. M.*
lib. IV. c. 25. n. 188. apud nostrum omissionum acervum ha-
bes sat magnum.

κολοκύνθης] ita noster iterum c. 79. ac huic lectioni patrocinan-
tur viii docti ad *Thomam* Mag. p. 571. Cod. A. κολοκύνθης.

γέ] in cod. E. ubique eadem sigla quae in codd. Vindobon.

ἄγγος] Cod. A. αἶγος.

εἰς ἄγγος] conf. c. 2 et 3. *Anonymus* de V. S. p. 9. γίνεται
εἰς τὸ αἶμα, ὥσπερ σκώληκες. Inscriptio in marmor. *Felypeis*
p. 550.

L. VIBIVS. FORTVNA

TVS. V. A. LX. IN HANC OLLA

M. CONDITVS.

et in Legati Papenbrockiani n. XIX.

IN. DACIAM.

ubi vid. *Oudendorpius* et *Scaliger Scaligeran. prim. p. 104.*
conf. *Cratinus* apud *Pallucem* lib. VI. c. 10. segm. 69. *Geo-*
ponic. lib. VII. c. 13. *Pfellus* de *Lapid.* p. 36. *Cassius* *Probl.*
40. μενει εἰς αὐτοὺς, ubi *Sylburgius*, pro ἐν αὐτοῖς, addetum
anum *Hemsterhuisium* ad *Aristophanis* *Plutum* p. 456 et cl. *Ba-*
chium ad *Xenophontis* *Agæil.* c. VI. p. 242. *Adr. Turnebus*
Advers. lib. IX. c. 23. *Dorville* ad *Charrton.* p. 390. et *Ernesti*
ad *Xenophont.* *Memorab.* lib. III. c. 2. p. 113. Noster c. 3.
Θερμους ὤμοὺς ἐν ὑδατι ἀποβρέξας pro quo *Zeno* apud *Ste-*
baeum *Serm.* 36. p. 216. τὴν γλῶσσαν εἰς νοῦν ἀποβρέξας.

macerari finito in vase vitreo ad dies 20 bis quotidie movens, et pectinem intingens, caput pectito quotidie.

ὕλινον] conf. c. 105. Succos et liquores in vasis vitreis servabant veteres. vid. Hippocrates epist. ad Cratenam p. 11. Plinius H. N. lib. XIII. c. 2. Epigramma apud Salmasium ad Solinum p. 753.

Νάρδον ὑπὸ γλαυκῆς κλειομένης ὕλου. Suetonius lib. VI p. 607. Rationem dat Apulejus Geoponic. lib. IX. c. 19. de veterum vitro vic. Thom. Gatackerus ad Antonin. lib. IV. p. 133 et Palmerius et W. Jellingius ad Dioscori Sicul. lib. II. p. 128. Jo. Chrysostomus de virginitate p. 112.

ἡμέρας κ'] Paulus ἡμέρας θ'.

καὶ ἑκάστη.] nempe ἡμέραν, ut c. 3. et Xenophon Memorab. lib. IV. c. 2. p. 176. Plato Politic. p. 128.

αὐτὸ] Cod. A. αὐτῶ, sed supra scriptum τὸ.

δὲ] Ita semper n. fer: solent autem Graeci particulam καὶ praefigere; exempla ex Herodoto allegit Raphaelius ad epist. ad Philemon. c. IV. 16. p. 522. Aretaeus morb. chron. lib. II. c. II. p. 63. δὲ καὶ τρις. conf. c. 38.

καταβάπτειν] βάπτειν est immergere, de qua significatione vid. Casaubonus ad Theophrasti Charact. c. 9. p. 122.

κτένειν] Pollux lib. V. c. 16. segm. 96. ἐνὶ δὲ καὶ αὐτὸ κτένειν εἶναι νομίζουσιν. Cod. A. κτήνειν κτενίζει, omittit καὶ ἑκάστην. Cod. B. καὶ τὸ κτένειν βάπτειν.

κτενίζει] Simonides apud Stobaeum Serin. I XXI. p. 433. Antiphanes apud Clementem Alex. Paenag. lib. III. c. 2. p. 216. et apud Alianum H. A. lib. XVI. c. 24. Strabo lib. X. p. 716. Pollux lib. II. c. 3. segm. 34.

ΜΕΛΑΣΜΑΤΑ ΤΡΙΧΩΝ.

ΚΕΦ. Β΄.

Κηκιδων γό. α. ισϋ σιδηροϋ γό. α. συπτηρίας L. β΄.
 χαλκάνθου γό. α. λείου σὺν οἴνω αὐξηρῶ ἢ εὐρον παλαιὸν ὡς
 μελιτος ἔχειν πάχος. καὶ προσμίξας νίτρον, τὰς τριχὰς
 ἀλειφει. καὶ ἔα δι' ὅλης τῆς νυκτός ἄλλο. σιδηροϋ ρινισμα-
 τα ἔμβαλε ὅξει. καὶ συπτηρίαν, καὶ ἔασον βρεχέσθαι ἡμέρας
 δέκα καὶ εἰς τοῦτο ἀποβάπτων τὴν κτέναν κτένιζε. ἄλλο.
 κάππα-

Cap. II.

ΜΕΛΑΣΜΑΤΑ] Pollux lib. II. c. 3. segm. 35. μέλασμα τὸ τῆς
 κόμης βόμμα. Codd. B. et C. ignorant hanc epigraphen.
 Cod. D. inter caput I. et II. duo alia lemmata inferit, vid. ta-
 bulæ capitum. Cod. E. addit δ. in margine. Medeam inve-
 nisse artem tingendi capillos affirmat Palaephatus c. 44.
 conf. Ovidius Metamorph. lib. VII. vs. 227. Sed recte Petro-
 nius c. 102. Color arte compositus inquinat corpus, non mutat.
 Martialis lib. III. epigr. 32.

κηκιδων] Cod. E. κηκιδία. Paulus lib. III. c. 2. Tibullus Eleg.
 VII. vs. 44.

ut annos

Disimulet viridi cortice tincta nocis
 nam junioribus id aliquando eveniebat ut capilli cani reliquis
 interpari essent, ut ac se annum agente decimum sexum ce-
 statur Euphrasius Proaeresio p. 102.

σιδηροϋ γό α.] addit Cod. A. ἤτοι ἔκου ρέ. Cod. B. ἤτοις κουρέ.
 Legend præcipit doctissimus Boilla ἤτοι σκουρίας.

συπτηρίας] Remedia Moschioni de morb. mulier. addita c. 4. p.
 49. Τὸ ἀφέψημα τῆς βεβεγγμένης κηκίδος καὶ τοῦ χαλκάν-
 θου, καὶ τῆς σηπικῆς. Ex nostro leg. συπτηρίας. Migrant e
 cod. E. verba συπτηρίας διαχυ. β΄ χαλκάνθου γό. α΄.

χαλκάνθου] Schol. Nicandri ad Ther. vi. 257. Marcellus Cagna-
 tius Var. Obs. lib. III. c. 14. Salmassius ad Seimium p. 814.
 Boetius ad Theophrasti H. Pl. lib. IV. c. 4.

λείου σὺν] Cod. A. λειώσας, omiſsa præpositione, quæ subau-
 dienda. Apud Latinos idem obtinere norat Muncherus ad
 Ovidii Metam. lib. XIV. p. 999.

εὐρον] De casuum enallage vice quæ notavi ad c. VI. sed cod. A.
 οἴνω αὐξηρῶ παλαιῶ ἢ εὐρα. Arctæus morb. chron. lib. I. c.
 15. p. 45. Α. ἡπὲρ εἰς πέψιν ἡ γαστὴρ καὶ τῷ κῶλῳ καταδύ.
 ubi Ietius rescribit καὶ τὸ κῶλον. malim σὺν τῷ κῶλῳ. nam
 copula cum hac præpositione aliquando permutata fuit. noster
 c. 46. ἐρχέειν δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ λευκὸν τοῦ ὡκυ καὶ τῷ
 γυναικίῳ

QVAE CAPILLOS NIGROS

reddant.

C A P. II.

Gallarum, aeruginis ferri singulae unc. aluminis drachmae duae. atramenti futorii unc. cum vino austero tritis, aut urina antiqua, et nitro admixto, ita ut mellis crassitudinem habeant, pilos illine, et tota nocte relinquito. Aliud. Ferri rasuram, et alumen in acetum con-jicito et per dies decem macerari finito, et in id pecti-

B 4 nem

γυναίκεϊ γάλακτι, pro σὺν τῷ. nisi praepositionem quis velit subaudire.

ἐνίσματα] Schol. Aristophanis ad Ran. vf. 931. εἶναι γὰρ ἐργαλῆον τεκτονικόν, ὃ ἐνίσσιν. vid. Casaubonus ad Jul. Capitolinum p. 436. Cod. E. εἴσημα.

ἐμβαλε] Leg. ἐμβαλλε. Cod. A. βάλε εἰς ὄζον. Cod. E. ἐν ὄξει. Verbum nostrum familiare in compositionibus. Achilles Tat. lib. IV. p. 263. τὰ δὲ ἐμβαλλόμενα κοινὰ καὶ πάντα ἐδώδιμα. Frequenter in codd. Mss. hoc in verbo alterum λ a librariis omit-titur: exempla nolter suppeditat plurima. Polyaenus lib. I. p. 113. ἐμβαλλόντων αὐτοῖς, ubi cod. Cantabr. ἐμβαλύτων.

δέκα] Cod. A. β'. Cod. E. δέκα ἡμέρας Lectio vulgata patro-cinatur sententiae cl. L. 6or. Observ. ad Marsi c. II. 1. Cod. E. favet opinioni Jac. Elsneri ad eundem locum p. 133.

εἰς τοῦτο] Ἐν pro εἰς peni observat Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. vf. 1246. sed εἰς pro' ἐν Berglerus ad Anacronis lib. I. ep. 24. quod tamen displicet Gish. Cuperio Observ. lib. II. c. 8. at vid. cl. de Villoison ad Longi lib. III. p. 174. Anacritus apud Athenaeum lib. III. c. 26. p. 109. Heliodorus lib. I. p. 55. Plutarchus T. III. p. 1823. Euphrates Erot. lib. II. p. 50. Malalos lib. II. p. 46. Dodex A. καὶ βάπτων ἐκάστω τὸ κτένιον.

εἰς τοῦτο ἀποβάπτων] ita solent auctores hoc verbum construere. Herodotus lib. IV. p. 313. καὶ ἐπειτα ἀποβαψάντες εἰς τὴν κλίμα ἀκινάρεα. Diodorus Sicul. lib. IV. p. 257. εἰς τὴν χο-λὴν ἀπέβαπτε τοὺς αἰσθῆς. nolter c. 73. Aristoteles tamen H. A. lib. VIII c. 29. ἐν οἶνῳ ἀποβάψαντες.

κτέναι] Recentiores pro κτένιον apud Du Cange Gloss. p. 760. E buxo fiebant pedines, Jacenat. Sat. XIV. vf. 124. et ex alia materia ut docuit Hadr. Junius de Coma L. VII. p. 391. et N. Heinsius ad Ovidii Fast. lib. VI. vf. 229. Cod. A. κτέναν, et post κτένιζε addit τὴν κεφαλὴν. Cod. E. κτένα.

καππάρειος ῥίζα σὺν γάλακτι γυναικείῳ, ἔνιοι ἐνείῳ, μέ-
χρι τὸ τρίτον λειφθῇ. ἐψήσας κατάπλασσε εἰς νύκτα.
ἄλλο. ἰτέας φύλλων χυλὸν μετ' ἐλαίου τρίβε· ἄκρω
γὰρ μελανιεῖ. ἄλλο. μελακίει πώγωνα φελλὸς ἄβροχος,
καὶ μόλυβδος κενναυμέης· σείτλου ὠμοῦ χυλοῦ μέλιτος
πάχος χρίσας ἕκασον ἕως ἀρίστου, εἴτα κλύζου. ἄλλο. ἡ
σκορίαν σιδήρεον, καὶ μόλυβδον ἐν ὅξει ἐψήσας μέχρι τὸ
τρίτον λειφθῇ ἐπίχρει ἐλαίου ἀπεχόμενος.

ΠΡΟΣ

καππάρειος] *ex Anthigene Galenus sec. loc. lib. I. p. 162. Exu-*
lat et c. codd. Mss. quae hic parro in edito leguntur.

ῥίζα] *Addeunt Galeni exemplaria λειά.*

γυναικεία] *Dioscorides lib. II. c. 78. Plinius lib. XXVIII. c. 7.*
V. L. p. 201. Quodnam potissimum eligendum docet
Aretaeus cur. morb. acut. lib. II. c. 3. p. 103. D.

ἐνείῳ] *Theod. Priscianus lib. I. c. 2. Plinius lib. XI. c. 41. Sy-*
nesius ad Dioscorum apud Fabricium Biblioth. Gr. T. VIII. p.
246. τὸ γὰρ ἐνείον γάλα ἐὰν ἀποθήσῃς ἐν τότῳ ἱκανὸς ἥμερος,
ἀφανίζεται, quod confirmat Fabricius lib. XXVIII. c. 10. conf.
V. L. p. 201. Melville Melanges etc. T. II. p. 129. et T. III. p.
232. et pondus addit emendationi doct. Petiti ad Aretaei cur.
morb. acut. lib. II. c. 3. p. 103. D. Juvenalis Sat. VI.
vs. 468.

atque illo lacte fovetur

Propter quod secum comites educit asellas.

ubi venit Sch. *lacta*: A finino lacte faciem linit, ut cutem ten-
dat, et caudorem eliciat.

κατάπλασσε] *Galenus κατάπλασσον.*

εἰς νύκτα] *conf. c. 23. in noctem vertit Theod. Priscianus lib. I.*
c. 2. v. 24. aliquando maluit εἰς κοίτην, ut c. 23. 50. et 125.
*unde *insomniat* impir. c. V. p. 44. cum dormitum ibit. Simi-*
liter Graeci εἰς ἑσπέρην εἰς τρίτην dicunt, de qua locutione vid.
Dorville ad Charitonem p. 146. Synesius Dion. p. 38. οὐ μὴν
δὴ καὶ εἰς νύκτα γὰρ ἀσπασαί. minus eleganter Atrianus Peripl.
Pontu Euxini. p. 116. εἰς δὲ τῇ νύκτα βραχὺ τε σκληρὰ καὶ
ἀσπαστοὶ καταχρον. et Jamblicus V. p. c. 35. p. 206. Hippo-
crates de primis medicinis. p. 12. ἐς τὴν νύκτα. Aeschines Axio-
cho p. 141. ἐκ νυκτὸς εἰς νύκτα. Eis pro ad usurpant observat
Marcklandus ad Euripidis Suppl. vi. 62. Spreverunt recentio-
res praecentium Antylli quod ex eo nobis servavit Stobaeus
Serm. XCIX. p. 544. τῆς δὲ νυκτὸς τὰ μὲν πρῶτα, καὶ τὰ περὶ
τὴν ἑσπέρην ὁμοία τῇ δαίλῃ· ἐπεὶ δὲν οὔτε ἱπποῦν ἐπιτρέπομεν
τοῖς καίνοισι περὶ τῆδε τῇ ὥρῃ, οὔτε ποτὸν προσφέρομεν,
οὔτε ἄλλα προσάγομεν βροθήματα, εἰ μὴ τι ἑτερον προκαλεῖτο
ὑφοραμένη τὴν καὶ τούτων ὥσπερ καὶ τὸν δαίλινόν. Aretaeus
Curat. morb. chron. lib. I. c. 2. C. ἡ ἀπὸ μεσημβρίας ἐς
ἑσπέρην, ἡ ἐπὶ προσθεν ἐς νύκτα. Longus lib. II. p. 52. ἐς νύκτα
ληγούσης.

nem intingito. Aliud. Radicem capparidis cum muliebri lacte. aut, ut alii legunt, asinino, donec tertia pars supersit, decoquito, et ad noctem pro cataplasmate imposito. Aliud. Salicis foliorum succum cum oleo affricato; summe enim denigrat. Aliud. Denigrant barbam, suber aridum et plumbumustum cum betae crudae succo mellis (pissitudine illita, finito usque ad prandium, deinde abluto. Aut ferri recrementum ac plumbum in aceto cocia ad tertias illine circa oleum.

B 5 VT

ἰτέας φύλλον] Galenus l. c. p. 163. ἰτέας φύλλοι. De salico vid. Salmasius de Hemon. Hyl. jarr. c. 75.

ἐλαίου] ad vinum succi augendoam oleum jubet addere, vid. Alexander. Aphrod. lib. I. probl. 115.

ἀκρὸς] Noster iterum cap. 109. et 113. Julianus ep. ad Themisium p. 261. D. Musonius epist. p. 458. Eusebius Hi. E. lib. VII. c. 26. p. 213. B.

πάχυν] Galenus l. c. p. 163. Medicamenta quibus Graeci ac Turcae supercilia ac barbam tingunt recentior Petr. Belonius Observ. lib. III. c. 35. p. 441. Veteres in primis capillos ac barbam tingeant, ut senium celarent, vid. Aelianus V. H. lib. VII. c. 20. et ad eum Kühn. De Myrene cano Asconius enigr. XVI. conf. Horatius carm. lib. I. od. 32. Martialis lib. III. epigr. 43. C. mens Alex. Paedag. lib. III. c. 3. p. 213. Casaubonus ad Theophr. char. c. 2. p. 30.

φύλλες] noster c. 41. vid. Hordunus ad Plinii lib. XVI. c. 8. et Salmasius ad Spartianum p. 27.

ἀβρῆχος] Utitur hac voce Nicander Ther. vs. 339. Aelianus H. A. lib. XII. c. 43. et Musaeus vs. 214. pro qua ἀβάπτιος Pindarus Pyth. Od. II. p. 58. dixit ut traditur in Perronianis p. 449. quod ne mihi non probat. Eene Martius versit aridum. Glossae Patricae Mss. τιταβήν (i. τίταιον) ἀσβέσην, ἀβρῆχον.

μόλυβδος] Dioscorides lib. V. c. 87.

σύντευτον] Galenus l. c. p. 163. σύν τεύτλου ὁμοῦ χυλῶ. Plinius lib. XX. c. 5. Trillerus Observ. Crit. lib. IV. c. 13. p. 381.

μέλιτος] Leg. ὡς ἔχειν μέλιτος πάχος, ut c. A. vel μέλιτος πάχος ποιοῦ, ut saepius apud Galenum.

ἕως αἰσίου] Ita recentiores pro ἕως αἰσίου, vid. Schol. Euripidis ad Heub. vs. 519. Longus Pastor. lib. II. p. 64 ὡς ἐμπλήσων ἕως νεκτὸς ἀλλήλους.

σκορίαν] Rectius σκορίαν ut apud Pollucem lib. VII. c. 23. segm. 99. Dioscorides lib. V. c. 85. Theod. Priscianus lib. I. c. 2. Isidorus origin. lib. XVI. c. 20.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΛΛΘΑΣ

ποιῆσαι τρίχας.

ΚΕΦ. Γ.

Θέρμους ὤμους ἐν ὕδατι ἀποβρέξας, καταχρίε, καὶ
κτένιζε· ἡ αἰγυπτίου ῥόδου ἀπόξεμα, οἴνου ἐρυθροῦ ξε. ζ'.
κηκιδων ξε. ζ'. χελιδωναίας γό. β'. πολυτρίχου δεσμίδιον,
αἰθινθίου δεσμίδιον, λουπίνων γό. β'. ὕδατος ξε. ζ', καὶ
βαλὼν εἰς ἀγγεῖον ὑέλινον ἕα βρέχεσθαι ἡμέρας ἐννέα.
κινῶν

C a p. III.

Πρὸς τὸ] Cod. A. πρὸς τὸ ποιῆσαι ξαίτους, praetermissa voce τρί-
χας. De locutione hac vid. doct. Chishull de numo σκαπι p.
130. Codd. D. et E. περὶ τοῦ ποιῆσαι ξαίτας τριχάς.

Θέρμους] Paulus Aegin. lib. III. c. 2. Theod. Priscianus lib. I.
c. 2. Moschio de morb. mulier. c. 3. p. 48. Mulieres capillos
tirxisse patet vel ex Achillis Tat. lib. II. p. 149. quod Medea
inventum perhibet Clemens Alex. Stromat. lib. I. p. 307. colo-
rem flavum in primis probabant. Manetho lib. V. vl. 287. De
Demetrio Phalereo vid. Athenaeus lib. XII. c. 8. p. 542. De
Lucretia Ovidius Fast. lib. II. vl. 763. conf. Adamantius phy-
siogn. lib. II. p. 102. Juvenalis Sat. VI. vl. 354. Casaubonus
ad Jul. Capitolinum p. 436. et Hadr. Junius de Coma c. VIII.
p. 412. Rob. Kenchenius ad Q. Ser. Samonicum p. 103. Petr.
Bemartius ad Ovidii Art. Amator. lib. III. vl. 163. Ipse
Ovidius Medicam. Faciei vl. 19. Vultus odoratos postu variare
capillos. conf. Petronius c. 110. et ad eum viri docti p. 506. et
Salmasius ad Tertullianum de pallio p. 351. Th. Reinesius Epit.
35. ad Rupertum p. 260. Hinc ξαίτίζεσθαι exponitur κισμύ-
σθαι τὰς τρίχας apud Suidam, Phavorinum et in Lexico Bi-
blioth. Coisân. p. 474. et 504. Cod. A. addit ἡ λουπιδός.

ἀποβρέξας] Suidas v. Ἀριστέλης. Ἀριστέλης τῆς φύσεως γεω-
ματεὺς ἦν, τὸν κάλαμον ἀποβρέχων εἰς τοῦν. Zeno apud Sto-
baeum Serml. XXXVI. p. 216. τὴν γλῶσσαν εἰς τοῦν ἀποβρέξας.

καταχρίε] Cod. A. καταχρίων κτένιζε. Codd. D. et E. κτάχρειε
κτενίζων. conf. c. 33. Frequens hujus verbi usus apud nostrum,
sed addito semper sive oleo, sive unguento, quod inangi oportet,
quod recentiores negligunt et solo verbo καταχρίων hoc
sensu utuntur, ut Theodorus H. E. lib. V. c. 38. p. 176. C.

ἡ] Cod. A. ἄλλα.

αἰγυπτίου] Rosas has coronis quoque innectebant, vid. Casaubonus
ad Suetonii lib. VI. p. 561. Cod. A. αἰγυπτίων ῥόδων.

V T FLAVI F I A N T

capilli.

C A P. III.

Lupinos crudos in aqua maceratos inungito, et caput pectito; aut rosae Aegyptiae decocto, vini rubri sextarii sex, gallarum tantundem, hirundinariae unciae duae, polytrichi absinthii singulorum fasciculus, lupinorum unciae duae, aquae sextarii sex; conjicito in vas vitreum,

οἶνον] Codd. A et E. ἄλλο ῥοῦ. Cod. D. ἄλλο οἶνον.

ζε. σ'.] Cod. E. ζεαΓ. α'σ". sic; quod mihi videtur esse compendium pro ζεῶγια ἐν καὶ ἡμισυ. *Cores.*

ζε. σ'.] *Marth Hostius* de numismat. T. II. p. 65. ζέσων nota fuit οὐκ ἔσων et ζ. cum cunda intercisā. Excerpta Mss. de mensuris et ponderibus. Ζ δὲ, εἰ μὲν ἔχει προσκείμειον ἐ ζέ, ζέσην· εἰ δὲ ὁ ζέ, ἐξέσθαι. I. ἐξέσθαι. Cod. A. εΓ. α'σ". Recentiores per vim ita quoque vocabant, vid. Schol. *Homeri* ad *Iliad.* Ω. v. 304. et ad *Odyss.* A. v. 136.

κηκιδαν] Cod. A. κηκιδαν εΓ. α'σ". Cod. F. ζαΓ. α'σ". et praeterea κηκιδαν exhibet. Diminutiva non semper significationem minuire, praeter alios observavit quoque Th. *Reinesius* apud Th. *Bartholinum* *Epist. Med. Cent.* II. ep. 89. p. 696.

χελιδονίας] *Theocritus* *Idyll.* XIII. v. 41. ubi vid. Schol. *Plinius* lib. XXV. c. 12. *Pisides* de mundi opificio v. 1291. *Apulejus* de virib. *Herb.* c. 75. *Antilog.* lib. II. c. 40. epigr. 3. Pro γο. β'. cod. A. et E. χελιδονίας γο. α'.

δεσμηδίο.] Idem quod δεσμη, δράγμα, manipulus. vid. *Salmasius* ad *Salmum* p. 188. Scita est observatio Schol. *Homeri* ad *Iliad.* Δ. v. 33. quem vide. Maluit interpretes fasciculum vertere cum *Scribonio*, quam cum *Celfo* et *Plinio* manipulum. vid. *Hostius* de numismat. T. II. p. 201. Cod. A. δεσμηδίου.

ἀψιθίου δεσμηδίου] Desiderantur in Codd. Mss.

ζε. σ'.] Cod. E. ζαΓ. σ'. Forte pro ζεσία, qua voce usus est *Synesius* *Ep.* 135. p. 84.

καὶ βάλλων] absque copula codd. Mss. Vindob. et redundat, ut apud *Homerum* *Odyss.* A. v. 33. unde apud nostrum librarii videntur omisisse. conf. L. *Bor Obs. Crit.* c. 17. p. 80. *Isidorus* *Peluf.* ep. 457. τοῖς κηρύγμασιν ἑαυτὸν ἐπαθήσων τοῖς ὀλυμπικοῖς, καὶ τὰ περὶ ψυχῆς ὀλυμπία ἀγωνιζόμενος, ubi καὶ commode abesse possiet.

ἀγγείοι] Cod. Mss. ἀγγεος.

βάλλων] leg. βάλλων.

κινῶν αὐτὸ καθ' ἐκάστην ἡμέραν, καὶ εἰς τοῦτο βρέχων
σπόγγον, ἀνάτρηβε τὰς τριχάς.

ΠΕΡΙ ΠΙΤΤΥΡΙΑΣΕΩΣ.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ἡ πιτυρίασις λεπτῶν καὶ πιτυροειδῶν σωμάτων ἐκ
τῆς ἐπιφανείας τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ ἄλλου σώματος
ἐστὶν ἀπότμηξις χωρὶς ἐλκώσεως. Γίνεται δὲ καὶ κακοχυ-
μίας ἀνεχθείσης παρὰ τὴν κεφαλὴν, ἢ φλέγματος αἰλ-
μυροῦ, ἢ χολώδους, καὶ μελαγχολικοῦ αἵματος. καὶ δεῖ
κενοῦν

καὶ εἰς τοῦτο] Cod. A. καὶ βρέχων εἰς τοῦτο. Cod. E. ἐν αὐτῷ.

σπόγγον] Aristoteles H. A. lib. V. c. 16. Plinius lib. IX. c. 45.
Spongia potissimum veteres urebantur ad caput et faciem lavan-
dam, vid. Joan. Geb. arduus ad Propertii lib. III. eleg. 9. v. 13.
et M. Raderus ad Martialis lib. VI. epigr. 38.

τριχάς] Sequitur in Codd. Mss. caput integrum in editione priorē
omissum.

Πρὸς τὸ ποιῆσαι λευκὰς.

Φλόμεν λευκῆς τὸ αὐτὸς καῦσον, καὶ ὄξυ δέυσας κατάχρη.
ἄλλο· Φλόμεν καρποῦ α'. συντηρίας α'. Φλοίου ραφανῶν α'.
ταῦτα κόψον καὶ μίξας ταυροκόλλῃ, κατάχρη.

Cap. IV. Cod. E. ε.

σώματα] Apud medicos aliosque scriptores Graecos σώματα corpo-
ra morbosa denotant, quemadmodum corpora apud Latinos.
Plinius Secund. Epist. lib. IV. ep. 22. Utque in corporibus suo
in imperio gravissimus est morbus, quia capite diffunditur.

πιτυρίασεως] πυτηρίασεως cod. A.

πιτυρίασις] Galenus sec. loc. lib. I. p. 165. Celsus lib. VI. c. 2.
Aetnarius de dignot. morb. lib. II. c. 5. Caput hoc maxi-
mam partem sumit noster ex Alexandri lib. I. c. 3. et Pauli
lib. III. c. 3. Duo capita περὶ πιτυρίασεως habentur in codice
A. quae nil tamen plus continent, quam quae hoc capite in
edito leguntur, unum c. 5. alterum vero c. 6. est.

πιτυροειδῶν] Cod. A. πυτηροειδῶν.

κεφαλῆς καὶ] Paulus κεφαλῆς ἢ καὶ. ac ita quoque Alexander.
Sed noster cum sit epitomator, quae ei non necessaria visa sunt,
ea omisit more aliorum. Oribasius Anatom. p. 2. τῶν κατὰ
τὸν ἐγκέφαλον μορίων, ubi cl. Dindajfs ex Galieno ἐστὶ addendum
arbitratur.

treum, a dies novem finito commadescere. quotidie illud movens, et spongiam madefaciens, pilos confricato.

DE PORRIGINE.

CAP. IV.

Porrigo est ubi tenuia et fursuracea corpuscula, ex capitis summa parte, aut etiam ex reliquo corpore, citra exulcerationem resolvuntur. Fit etiam cum vitiatum humor sursum ad caput fertur, vel pituita salsa, vel biliosus, vel atrabilarius sanguis. Itaque primum un-

versum

arbitratur, frustra, cum sit subaudiendum, conf. *van Bergen Critic. Observ. cap. 29. p. 61.*

ἄλλου] hoc est λοιποῦ. *Erotianus Lex. Hippocr. p. 11. Foësius Oecon. Hippocr. p. 20. Schol. Homeri ad Iliad. A. vi. 17. Cod. E. ὅλου*, ac ita noster non semel, ut c. 16. et 94.

ἀπότῃς] *Cod. E. ἀπόταξ.*

ἐλκώσεως] Saepius apud nostrum invenies hanc vocem, cujus exempla in vulgaribus lexicis non haberi observat cl. *Sallier ad Thomam Mag. p. 297. Exemplis ab eo allatis addo Gumblichum V. P. c. 29. p. 139. αὐτῶν δὲ τούτων τοῖς πρὸς τὰς ἐλκώσεως μάλα καὶ χρῆσθαι. Aelianus H. A. lib. X. c. 4. ὥστε ἀποστῆναι τὴν ἐλκῶσιν αὐταῖς. Cassius Quaest. Medic. 9.*

ἀνεχθείσης] *Leg. ἀνεγεχθείσης*, ac ita Mss. omnes. *Diodorus Sicul. lib. XI. p. 423. πλείων δὲ εἰς τὸ δημόσιον ἀνεγεχθέντων.*

παρὰ τὴν] *Cod. A. ἐπὶ τὴν. Codd. D. et E. περὶ τὴν. Noster c. 135. πυρετός ἐστι παρὰ φύσιν -- θερμασία. ubi apud Aetium male editum περὶ, παρὰ tuetur Palladius. Cur praepositiones frequenter permutant librarii indicat Berglerus ad Alciphronis lib. III. ep. 24. p. 330. conf. Valesiana p. 80.*

ἀλμυροῦ] ita *cod. D. αλμυροῦ cod. A.*

πρῶτον] *Cod. A. μὲν.*

κενοῦ] *Cod. E. κενῶν. perperam. Purgantibus frequenter uti jubet noster, qua in re medicorum Constantinopolitanorum methodum curandi sequi videtur, quam reprehendit Jacobus referente Isidoro apud Photium Biblioth. p. 1052 ὅτι ἐχρῶντο κατὰ τῶν νόσων οὗτοι καθαρσίοις πύλλοις καὶ βαλανείοις. χαρμυρεῖν δὲ σιδήρα καὶ περὶ, εὐ λῖαν ἦσαν ἔτοιμοι, ἀλλὰ καὶ τὰ μαχθηρότερα τῶν ἐλκῶν διαίτη κατηργάζοντο. φλεβοτομίαι δ' εὐ προσέειντο.*

κενοῦν πρῶτον τὸ ὅλον σῶμα διὰ Φλεβοτόμου καὶ κα-
θάρσεως τοῦ πλεονεκτοῦντος χυμοῦ ἔπειτα κυωλίαν
προβρέξας ὕδατι, μίξον σεύτλου χυλὸν καὶ κατάχρει.
ἄλλο. λίβανον σὺν οἴῳ καὶ ἐλαίῳ διὰ χρε. ἡ θερμούς σὺν
θαλάσση ἐψήσας· κτένιζε. ἄλλο. λιθαργύρου ΙΒ.
θείου

ἔστω. Imperator Alexius Comnenus exprobrabat medicis eos
nihil scire nisi purgationes praescribere teste Niceta Choniata.
Annal. p. 541. Nosler saepissime utitur hoc verbo de evacua-
tione per venae sectionem et activa forma quemadmodum *Ast vius*
apud *Notium* Biblioth. p. 1508. καὶ πάσαν τὴν ζατικὴν ἔλκην
κενοῦσα. antiquiores mediam formam videntur praetulisse ut
conjectio ex verbis *Antylli* apud *Stobaeum* Serm. XCIX. p. 548.
τὰ δὲ κενούμενα, ὅσα (εία) ἐξάγοντά τι τοῦ σώματος βοηθῶ·
ἐπεὶ δὲ καὶ περὶ τῶν κενουμένων τοῖς εὐσχυλοῦσι, πολλή τις ακρι-
βολογία, τι δὴ ποτε δὲ οὐχὶ κενούται, ἀλλὰ κενούμενα ωνέμ-
σαι. Plura sunt apud Graecos verba, quae antiquiores media
forma adhibent, recentiores vero activa: v. c. ἐκμάσσεσθαι, ut
Lycophron *Cassandr.* v. 138. *Nicanor* Ther. v. 740. pro quo
ἁκμάστω *Arrianus* in *Epictetum* lib. I. c. 19. p. 134 et *Pisides*
de mundi opificio v. 1749. De venae sectione frequenti vid.
Celsus lib. II. c. 10. pro καθάρσεως Cod. A. καθάραι τὸν πλε-
ονεκτοῦντα χυμὸν.

Φλεβοτόμου] nempe ἐργαλείου. Codd. A. et E. Φλεβοτομίας.
Εργαλείον instrumentum chirurgicum, vel ferramentum ut *Pe-
tronius* c. 94. ut c. 18. *Tiph.* *Herodotus* lib. III. p. 264. de
Democede: καὶ ἔχαι ἐνδὲν τῶν ὅσα περὶ τῇ τρυγῇ ἐστὶ ἐργα-
λεῖα. *Goffae* jatr. Mss. Διακλυστὴρ, τὸ ἐργαλεῖον. *Hippocrates*
Hippiatric. p. 8⁶. μὴ μιντε καθίεται τὸ Φλεβοτόμου κατὰ βά-
θος. Vel apud nostrum verendum per phlebotomiatorem,
quam vocem hoc sensu saepius adhibuit auctor anonymus de V.
S. p. 5. Erant autem phlebotomatores nec medici. nec chi-
rurgi, sed e plebe homines viles, qualis fuit Constantinopoli
Thomas de quo *Cinnamus* Hist. lib. IV. p. 323. qui erat eunu-
chus. Discipulis suis usos esse chirurgos, ubi vena tundenda
erat, colligo ex *Juvencolis* Sat. XIII. v. 124. Crapulae erant
dediti, uti quoque obstetrix *Lesbia* apud *Terentium* Andr. Act.
I. Sc. IV. v. 2 unde *Anonymus* monet loc. cit. eligendum
esse μὴ οὐκ πολλὰ δεδουλαμένον. In Scotia faber lignarius
phlebotomator erat, teste *Scaligero* *Sualigeran.* Second. p. 566.
unde adparet, cur medici adeo solliciti erant de V. S. ne nimia
copia aut intempestive institueretur. Phlebotomatoris, hominis
scelesti, cui pariter nomen fuit *Thomas*, facinus narrat *Nicetas*
Choniata. Annal. lib. IV. p. 141. Quale autem fuerit instru-
mentum illud Φλεβοτόμου non satis constat. *Ἐραρίτης* in
hanc rem commendat *Anonymus* de V. S. p. 9. a. laudibus ce-
lebrat, unde et *Gruener* indicari suspicatur illud quod vocant
chirurgi ein *Snepper*, nū intelligendum ut illud quod commemo-
rat

versum corpus per venae incisionem evacuandum erit, et purgandus humor qui abundat. Deinde cretae cimoliae aqua prius maceratae succum betae misceto et illinito. Aliud. Thus ex vino et oleo illinito, aut lupinos ex aqua marina cretos, et caput pectito. Aliud. Argenti

morat deditque iconem ejus Jac. Spon Itinerar. T. II. p. 259. quod Graeci vocant *Balestra*. Aliorum instrumentorum mentione fit apud Aretaeum cur. morb. chron. lib. I. c. 2. p. 116. B.

καὶ καθάρσεως] Exulat copula e cod. E.

κιμωλίαν] Cod. E. κιμώλιαν. de terra hac cretacea Plinius XXXV. 17. Paulus l. c. Hier. Mercurialis Var. Lest. lib. III. c. 21. S. Bochartus Phaleg. lib. I. c. 14. p. 454. Needham ad Geopon. lib. VII. c. 6. Tournefort Itinerar. T. I. p. 56.

προβρέζας] Idem quod βρέζας. Cod. A. ita. nam πρὸ in compositis saepe amittit vim suam, inquit doct. Fischerus ad Theophrasti Char. p. 92. Atticos compositis uti pro simplicibus docet Schol. Aristophanis ad Equit. vf. 37. et ad Vesp. vf. 1115. Casaubonus ad Theophr. c. 7. p. 100. Aphthonius fab. 14. p. 158. γεωργὸν ἡδικοῦν αἰ γέραναι, τὰ καταβαλλόμενα τῇ γῇ προαρηκζόντες σπικμεντα. Apollonius Rhod. lib. I. vf. 786. αἰεσκι δὲ πύλας προφάσιντι θεράπναι

Δικλιδας

ubi Schol. περὶ τῇ ἢ πρὸ πρόθεσις. et Schol. Homeri ad Iliad. B. vf. 493. et ad Iliad. II. vf. 188. Th. Reinseus ep. 69. ad Rupertum p. 605.

προβρέζας] Cod. A. βρέζας. conf. Adr. Heringa Observ. c. I. p. 9. Glossae Chemicæ p. 137. προζίσας ἐστὶν ἐν ὅξει βρέζας. leg. προζίσας.

μίζον] Cod. A. σμίζον. unde malim apud nostrum σμίζον.

σεύτλου] Sotio Geopon. lib. XII. c. 15.

ἄλλο] omissum in Cod. E. in textu, sed margini adscriptum atque ita in seqq.

λίβανον — ἦ] ignorat haec Cod. D.

ἐλαίῳ] Cod. A. ἐλαίου.

θέρεμους] Cod. E. θέρεμη, male.

θαλάσση] Cod. A. θέρεμους συνθάλασας καὶ ἐψήσας. Cod. D. θέρεμους θαλασσία ὕδατι ἐψήσας. Vulgatam si velis servare leg. ἐν θαλάσση. Praepositioni ἐν adhaesit σ praecedentis vocis, unde natum τὸ σύν.

λιθαργύρου] Cod. E. λιθαργυρον. Isidorus Origin. lib. XVI. c. 18. Αργεντι purgamenta λιθαργυρος, quam nos ipsumam argenti appellamus. Fit autem ex argento et plumbo.

Λβ.] Cod. A. χεράτια δύο. Codd. D. et E. οὐγΓ. β.

θείου Ι. α'. λιβάνου Λαγ' ἐλαίῳ λειώσας, ὡς ἔχεν πάχος
μέλιτος, διάχρει. ἄλλο ἀφρονίτρου χαλκίνδου ἀνὰ
Ιγ'. μετ' οἴνου λειώσας ἀλειφε. ἄλλο. μαλάχην ἀγρίαν
ἐν θαλάσῃ ἐψήσας μέχρι τὸ δέκατον λειφθῇ λέεον
καὶ σμῶ.

ΠΡΟΣ

θείον] Cod. A. θείον ε' ἐν. Cod. D. λιθ. οὐγΓ. β'.

ἐλαίῳ] conf. c. 6. capite vero ε. σὺν ἐλαίῳ λειώσας. de qua locutione Latinis quoque usitata vid. *Salmasius* ad *Lampridium* p. 954. σὺν non raro omitti monuit *Fischerus* ad *Theophrast.* Char. p. 93. conf. Schol. *Apollonii Rhod.* ad lib. I. vi. 425. L. 808 *Elipf.* p. 216. Melius usus olei externus apud nostrum caeterosque medicos Graecos, cum parcius eo utantur interne, nec is invaluerit, nisi post aetatem Hippocratis, quod clare patet ex *Platonis Protagora* p. 396. ed. *Alli*, licet in cibis illud admitterent. Unguenta parare gloriatur quidem *Prometheus* apud *Aeschylum* fabula cognomine p. 38. se mortales docuisse: sed *Medeam* primam ea confecisse colligo ex *Euripidi* *Orch. Od.* IV. p. 77. quinquam *Aesculapio* eam addeam tribuit *Diodorus Siculus* lib. V. p. 390.

λιβάνου] interpres legit λιβάνου Ly. vertit enim *drachmae tres*. Cod. D. λιβάνου οὐγΓ. α'. Cod. A. λιβάνου καὶ ἐλαίου λειώσας. omissa doli post λιβάνου, ut etiam Cod. E.

ἔχεν] Cod. D. πάχος ἔχεν. Cod. E. ignorat μέλιτος.

ἀφρονίτρου] Cod. A. νίτρου. in Cod. E. marginis adscriptum ε'.

ἀνὰ] Cod. A. ἀνὰ τρίτ'. λειώσας. Cod. D. ἀνὰ οὐγΓ. γ'. μετὰ οἴνω λειώσας. Cod. E. ἔαΓ. γ'. Similiter ut hic cod. A. c. 49. ἀνὰ τρίτ'. h. e. τρίτον pro δραχμ. γ'. ut est in edito. *Lexicon* quo

genti spumae drachmae duae, sulphuris drachma, thuris drachmae tres, ex oleo laevigantur, dum mellis crassitudinem habeant, et illinuntur. Aliud. Spumae natri, atramenti futorii singulorum drachmae tres, ex vino tritae, inunguntur. Aliud. Malva agresti in aqua marina decocta, ut decima pars remaneat, detergitur.

AD

quo utor ex ponit τρίτον ήμίδραχμον duae drachmae et semi. Jo. Chrysostomus in Psalm. CXLI. p. 789 εἶδα τὰς φυλαῖς ἐκείναι συλλέγεσθαι τρίτον τοῦ ἐμαυτοῦ. id est ter.

μαλάχην] Q. Ser. Samonicus de porrigine p. 2. vs. 4.

Hanc poterit malvae radix decocta levare.

Marcellus Empir. c. VI. p. 47. adde Jo. Bapt. Pii annotat. poster. c. 163. Ignorant hanc formulam Mss.

λέγε] vertere neglexit interpres: leg. λέγει, ut apud Galenum !. c. De permutatione literarum ε et αι, vid. Salmasius ad Vo-piscum p. 752. et Bentlejus epist. ad Millium p. 75. Ab animalibus ruminantibus ad alia translatus vult hoc verbum cel. Wesselingius ad Herodoti lib. VII. p. 512. Quid si a dentibus traductum statuamus? Xenophon Memor. lib. I. c. 4. p. 36. τοὺς δὲ γομφίους αἵνευ παρὰ τούτων δεξιμένους λεαίνειν. vel ab illa arte qua lapides rudes poliunt, ut apud Diodorum Sicul. lib. III. p. 266. et Homerum Iliad. Δ. vs. 111. cui sententiae adhaeret Casaubonus ad Persii Satyr. I. p. 103. unde et ardua loca adaequare λεῖαναι dixit Nicetas Chon. Annal. lib. VI. p. 196. pro quo ἐξομαλίζαν dixit p. 200. conf. Homerus Iliad. O. vs. 261. et Odyss. Θ. vs. 260. Ev. Lucae III. 4.

σμή] Diodorus Sicul. lib. V. p. 351. τιτάνου γὰρ ἀποπλήματι σμῆντες τὰς τριχὰς συνεχῶς, ubi vid. Wesselingius et quos ibi laudat viros doctos.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΝ ΤΗ ΚΕΦΑΛῃ

γινόμενα ψωρώδη.

Κ Ε Φ. Ε'.

Λιδαργύρου, Ψιμμουθίου ἀνὰ Λιβ. Θείου ἀπύρου Λή.
κηρωτὴ μυρσίνης ἀναλαμβάνανε, καὶ χρῶ.

ΠΕΡΙ ΦΘΕΙΡΙΑΣΕΩΣ

ἐν τῇ κεφαλῇ.

Κ Ε Φ. ς.

Φθειρῶν γένεσις ἐν τῇ κεφαλῇ συμβαίνει τισὶν ἐξ
ἄγρῶν θερμῶν ἐν τῷ βλάθει τοῦ δέρματος σηπομένων.
Θέρμων

C a p. V.

Ψωρώδη] conf. Moschio de morb. mulier. c. 7. p. 50. Caput hoc
in codd. Mss. desideratur.

Ψιμμουθίου] Editio Martii Ψιμμουθίου. Literae ι et υ recentiori-
bus saepe confunduntur: ita τριβλιον pro τρύβλιον apud medi-
cos scribi observat Hemsterhuis ad Aristophanis Plut. p. 417.
Salmassius ad inscript. Herod. p. 73. Bentlejus epist. ad Mil-
lium p. 75. μελίβδινον pro μελύβδινον est apud Moschionem de
morb. mulier. c. 2. p. 48. ἀψίνδιον scribi et ἀψίνδιον auctor
est Stephanus Byz. de Urb. p. 204. et scriptores medici post re-
natas literas frequenter absynthium scribunt, ut Amatus Lusitan.
Curat. Medic. Cent. VII. cur. 43. p. 85. et alii. De cerussa
conf. Xenophon Oeconom. c. 10. p. 57. Plutarchus Synops.
lib. VI. c. 5. p. 691. Hier. Mercurialis Var. Lect. lib. III. c.
21. Raderus ad Martialis lib. I. epigr. 61.

Θείου ἀπύρου] hoc est sulphur vivum vel nativum. Isidorus Orig.
lib. XVI. c. 1. Sulphuris genera quatuor. Unum quod fedi-
tur, translucet et vivet, quo solo ex omnibus medici utuntur.

κηρωτῇ] 1. κηρωτῇ. conf. Strabo lib. XIV. p. 959.

C a p. VI.

περὶ] Lemina in codd. A. et C. non est. in cod. E. margini ad-
scriptum.

Φθειριάσεως] ita cod. B. cod. D. Φθειριάσεως, rescissis reliquis.

Φθαρῶν] Oribasius ad Eunap. lib. IV. c. 10. Galenus sec. loc. p. 165.

AD SCABIEM

QUAE IN CAPITIS ORITVR

C A P V T V.

Argenti spumae, cerullae singulorum drachmae duodecim, sulphuris ignem non experti drachmae octo, cerato myrtheo excipe, et utere,

DE MORBO PEDICVLARI

C A P. VI.

Pediculorum generatio in quibusdam solet evenire ex humoribus callidis, qui in profundo capitis putres-

C 2 cunt:

τις.] Legerem πασις, si codices addicerent, quod confirmat *Aristoteles* Problem. Sect. I. 16. et in primis *H. A. I. V. c. 31.* licet non ignorem quae de inolitoribus scribit *Ramazzinus* de morb. artific. c. 22. p. 189. conf. Remedia subjuncta *Moschioni* de morb. mulier. c. 5. p. 49. Apud *Galenum* l. c. τιςιν quoque legitur. Non innotens medicis locutio συμβαίνει τιςιν. *Oribasius* de fractur. I. p. 73. δι' ὅς μὴ μόνον ἀσώδως κινῶνται συμβαίνει τιςιν. et *Theophrastus* H. Plant. lib. IX. c. 1. συμβαίνει δὲ τισι τῶν φυτῶν. sed redundat fortasse τιςιν apud *Galenum* et nostrum, ut apud *Atticos*, vid. *Berglerus* ad *Alciphronem* lib. I. ep. 22. p. 89. quod in alio Galeni loco notavit *Th. Reinesius* ep. 42. ad *Casp. Hoffmannum* p. 391. *Euripides* Suppl. vs. 916.

A δ' ἂν μάθῃ τις

ubi παῖς pro tis emendavit cel. *Valckenaerius* ad *Phoeniss.* vs. 1553. probante summo *Marcklando*. Simile mendum occupat *Photium* Biblioth. p. 786. εὐκὺν οὐ χεῖρ λέγειν μίαν φύσιν καὶ τοῦν, τιςιν ἐπῆλθε τοῦτο. corrig. πασις ἐπῆλθε τοῦτο, pueris hoc in mentem venit, pro quibus *Strabo* dixit lib. II. p. 137. ταῦτα μὲν οὖν οἱ δὲ ἔαν ὡς παιδικὰ. et distinctio majuscula post τοῦν ponenda. De verbo ἐπῆλθε consul. doct. *Koen* ad *Gregorium* de Dialect. p. 87.

ἡγρῶν.] *Aristippus* apud *Diogenem* Laërt. lib. II. p. 142. καὶ τοῖς φθάραις ἐξ ἡμῶν ἴσμεν γενημένους. Cod. E. ἡγρῶν δηλοῖται.

θερμῶν.] Cod. D. καὶ θερμῶν ἀναθυμιάσει δηλοῖται.

θερμῶν — σηπομένων.] Exulant haec e cod. E.

βάθῃ.] Malim vertere, qui alte sub cutē putrescunt. *Seneca* Epist. 72. p. 127. haec nisi alte descendit.

θέρων ἀποβρέγματι κατηψημένων λουέσθω· ἢ σαφίδα
 ἀγρίαν, καὶ σαιδαράχην λειώσας μετ' ἐλαίου παλαιοῦ
 ἐπίχρει· ἢ κισσοῦ χυλὸν σὺν μέλιτι, ἢ ἐλαίῳ ῥαφανίνῳ·
 ἄλλο. συπτηρίαν γό. γ'. σαφίδος ἀγρίας γό. σ'. λειώσας
 μετ' ἐλαίου ἀλειφε. ἄλλο. σανδαράχης, σαφίδος ἀγρίας
 L ζ'. ἴσα ἐλαίῳ λειώσας χρίε· ἢ σανδαράχης L γ'. σαφί-
 δος ἀγρίας L ζ'. ἴσα ἐλαίῳ λειώσας χρίε· ἢ σανδαράχης
 L δ'.

σηπομένων] Onibafius l. c. συσάντων. *Aristoteles* Problem. Sect.
 XX. 12. Cod. D. σηπομένων.

ἀποβρέγματι] Cod. E. ἀποβρέγματα.

θέρων] Ramazzinus l. c. p. 192. Paulus lib. III. c. 3. Q. Ser.
 Samonicus c. VII. vñ. 12. Cod. A. θέρων οὖν ἦτοι λουπινιά-
 ρίων.

σαφίδα] Codd. A. σαφίδας ἀγρίας. Librarios millies in termina-
 tionibus vocum errasse queritur Jo. Corn. de Pauw ad Phileu.
 de animal. c. 66. p. 234. et Jo. Meunsius ad Constantini Ma-
 nast. Annal. p. 79. Dorville ad Chariton 9. 65. sed litteram σ
 in fine vocis omiserunt, conf. nōt. ad c. 153.

σαιδαράχην] Glossae Iatric. Mss. σανδαράχην, ἀρσένικον. Cod. E.
 σανδαράχης.

λειώσας] Cod. E. ἐλαίῳ λειώσας.

παλαιοῦ] Oleum vetustum recenti magis albidum esse testatur
Aristoteles Probl. Sect. XX. 4. Conditum vocari, quod Graecis
 nonnunquam μινὲν dicitur, docet Jo. Bapt. Pius Annotat.
 posterior, c. 133. Suetonius lib. I. p. 30. conditum oleum pro
 viridi appositum, ubi vid. tamen Casaubonus. Veterum olea
 diu conservabantur, quod patet ex illis quae refert *Amatus* Lu-
 sitan. Curat. Medicinal. Cent. VII. Curat. XI. p. 25. Tunc
 veteri oleo adfricari leniter persuadebam: adservabatur autem
 oleum vetus hoc, hydria quadam a tempore Antonini Imperatoris,
 ut ex Graecula inscriptione affixa lavidi hydriam contegenti per-
 cipiebatur, quae fundamentis Christianorum sacelli cujusdam
 reposita, (vid. Caelius Rhodig. Lect. Antiq. lib. XXVIII. c.
 16.) superioribus diebus per Turcas vastati inventa fuit: az-
 uiquissimum igitur oleum hoc, satius dixerimus unguentum et
 figura et forma etc. Inscriptionem nobis invidit Judaeus, qui
 seculo decimo sexto floruit, unde olei hujus haud dubie pre-
 tiosi rescire poterat. Quale autem fuerit oleum illud ex oper-
 culo rescire poterat, vid. Sponii Miscellan. eruditae antiquae p.
 237. et dissertatio Viri inclyti Jo. in de Betouw anno 1787 vulga-
 ta de operculis pyxidum Marci Ulpii Heracletis myropolae pro-
 pe Neoinagum inventes. Caeterum ex relatione *Amati* Lusit.
 non adparet vetustum hoc oleum aegro levamen adtulisse. Non
 adeo mirum quod de vetustate olei tradit *Amatus* cum scribas
Franciscus Martinus Epistolar. p. 553. de lagenis lachrymarum:
 le

eunt: lupinorum in aqua coctorum diluto, abluatur, vel herba pedicularia, vel sandaracha, contrita ex oleo veteri, illinatur, vel haderae succo ex melle, vel oleo raphanino. Aliud. Aluminis drachmae tres, herbae pediculariae drachmae quinque ex oleo tritae inunguntur. Aliud. Sandarachae, herbae pediculariae drachmae septem, ex oleo pari pondere ad laevorem detritae illinuntur, vel sandarachae drachmae tres, herbae pediculariae drachmae septem, ex oleo pari portione laevigatae obli-

C 3

nun-

se anno 1649. Neomagi vidisse apud Smetium in illis lacrymas et claras et salsas, quae ante mille et ducentos annos fusae sunt, puto a praeficis. Rem uberius narrat Smetius apud ampl. Jo. in de Betouw Annal. Noviomagi p. 208 Sed τὸ παλαιὸν abest a cod. A. quod abesse noli, cum jam Achilles annoto oleo usus sit apud Homerum Iliad. Σ. vi. 351. ita enim accipio τὸ ἐννεώριον non pro novennali cum interprete et Scholiasta, cum Graeci ut monet bene Jac. Grevinus de Venen. lib. I. c. 24. p. 107. numero novenario saepe numero pro pluribus utantur. Frequens olei vetusti mentio apud nostrum.

κίσσου] Moschio de morb. mulier. c. 5. p. 49. καὶ τοῦ κίσσου τὸ δακρυον, οὗ καὶ χυλὸς ὁμοίως ποιεῖται. conf. Bodaens a Stapeln ad Theophrasti H. Pl. lib. III. c. 18. p. 276. Q. Serenus Samonic. c. II. vs. 10.

aut hederæ ex oleo de cocta vetusto.

codex D. ἄλλο ἢ κίσσου.

χυλὸν] Paulus χυλῶ.

ἐφαρίνα] addit cod. A. ἄλφι.

ἐλαίῳ λειώσας] Subintelligendum σὺν, quae praepositio frequenter apud nostrum omittitur. Similiter quoque apud alios. Atticorum more ut scribit Schol. Homeri ad Iliad. Ψ. vs. 8. Hierocles apud Stobaeum Sermon. LXXXIII. p. 488. καὶ ἀνδρὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν εἰκίαν ἐπιστροφῇ ποιήσασθαι. Ubi interpres non animadvertit σὺν ante ἀνδρὶ omissum esse. Cumamus Hist. lib. IV. p. 160. ἐκάθεν ἐπὶ πόλιν Μαλφίτον ἀσφαλείας ἱκανῶς ἔχουσιν παντὶ τῷ στρατῷ ἦλθε. Exemplum ex Xenophonte colligit Raphaelius ad Apocal. c. VIII. 4. p. 797. conf. Schol. Aristophanis ad Equit. vs. 3. et Homeri ad Iliad. B. vs. 149.

ἐλαίῳ] Exulat. e cod. A.

ἴσα] Secundo loco redundat et delendum, nam librarii oculos aberravit ac a praecedenti hic repetiit. et ignorant quoque Mss.

χεῖς] Cod. A. καταχεῖς, ac hic desinit hoc caput.

σαύδαρχης] Galenus I. c.

Λ δ'. σαφίδος ἀγρίας Λ η'. νίτρου Λ β'. ὄξει καὶ ἐλαίῳ
 λειώσας χρίε. ἢ ὄξυλαπάθου ρίζης μετ' ἐλαίου ὁμοίως.

ΠΕΡΙ ΑΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΚΗΡΙΩΝ,

ὃ λέγεται Γλύεν.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Ὁ καλούμενος ἀχὼρ ἐν τῷ δέρματι τῆς κεφαλῆς
 γίνεται, λεπτοῖς πάνυ τρήμασιν τῷ δέρματι κατατι-
 τρῶν, δι' ὧν ἰχὼρ ἀποδίδεται γλίσχρος· ὁμοιον δὲ τὸ
 πάθος κατὰ τὴν ἰδέαν ἐστίν, καὶ ὃ καλοῦσι κηρίον, διὰ
 τὸ

δραχμ. δ'.] Cod. E. β.

σαφίδος — ὁμοίως] Desiderantur in Cod. E.

ὄξει] Galenus οὐκ ὄξει.

ρίζης] Galenus ρίζαι. Innumeris in locis, tam apud nostrum
 quam apud alios scriptores, librarii in vocum terminatione er-
 rarunt. Aretaeus de caus. auctor. lib. II. c. 4. p. 17. Β. τάχα
 δ' αὐτοῦ τῆς ψυχῆς προγινώσκουσας. Petitus emendat αὐτῶν,
 sed leg. αὐτοὺς, nempe τοὺς κατοικομένους.

Cap. VII.

Περὶ] Cod. A. περὶ ἀχωρῶν simpliciter.

Γλύεν] Du Cange Gloss. p. 253. Γλυκία et in appendice p. 49.
 Noster c. 95. γλυκία, unde hic quoque legend. γλυκία, et ὃ
 λέγεται. Cod. A. γλυκὺ. Cod. D. γλυκή. et in tabula γλυκὺ,
 ac sic quoque Cod. E. Κατ' εὐφημισμὸν haec ita vocari docuit
 me per literas erud. Villosion.

ἰχὼρ] Galenus sec. loc. lib. I. p. 166. Erotianus Lex. p. 20.
 Actuarius lib. II. c. 5. Minus bene Arcadius Grammaticus
 apud Salmastium ad Tertullianum de pallio p. 432. ἀχὼρ τὸ
 τῆς κεφαλῆς πιτύρισμα. conf. Remedia subjuncta Moschioni de
 morb. mulier. c. VI. p. 49. Paulus lib. III. c. 3. Cod. A.
 ἰχὼρ. Rectius Cod. D. ἀχὼρ. Cod. E. αἰχὼρ.

κατατιτρῶν] ita quoque Cod. D. Cod. A. διατρυπῶν.

τῷ δέρματι κ.] Leg. τὸ δέσμα τε κ. Τὸ δέσμα quoque est apud
 Paulum ac ita quoque Cod. A. Literae o et ω frequenter per-
 mutatae fuerunt a librariis, Theophrastus Char. c. X. καὶ ἐκ
 λυχνῶν

nuntur. Aut. Sandarachae drachmae tres, herbaepediculariae drachmae octo; nitri drachmae duae, ex oleo et auto tritae, vel oxylapathi radix ex oleo, eodem modo illinitur.

DE MANANTIBVS CAPITIS VLGERIBVS,

quae achores graece dicuntur,
et favis.]

C A P. VII.

Vitium quod a Graecis achor dicitur, in capitis eute oritur, eamque tenuissimis foraminibus perforat, per quae glutinosa sanies redditur; simile ipse malum specie est, quod a favi similitudine κηρίον Graecis vocatur, et

C 4 for-

ληχνθίαν μικρῶν πᾶν ἀλειφομένους. leg. μικρὸν πᾶν. vel μικρῶν μικρὸν πᾶν. Orbasius Collect. Medicinal. c. 11. p. 7. καὶ παρὰ τῶν χερῶν. corr. τὸν χερῶν, ut p. 10. Procopius Hist. Arcan. p. 89. ὅστις ἂν αὐτὸν προτερήσας τοὺς ἄλλους. leg. αὐτῶν.

ἰχώρ.] Cod. A. ἰχεῶν.* Schol. Homeri ad Iliad. E. vl. 340. ἰχῶρ, ὑγρασία τις διεφθαρμένης σαρκὸς ὕψαιμος. Hier. Mercurialis Var. Lect. lib. IV. c. 12. Th. Guidotius ad Theophilum de Urinis p. 156.

ἰδέαν.] Aretaeus Cappad. morb. chron. lib. II. c. 13. p. 69. E. ὁμοίη ἀπειψίη καὶ πέψιος ἦδε. emendo: καὶ πέψιος ἰδέη. quam vocem ei quoque reddo de caus. diurn. lib. II. c. 9. p. 59. E. ἄλλη δὲ εἰ, leg. ἄλλη ἰδέη εἰ. Cod. A. ἐστὶ δὲ τὸ πάθος κατὰ τὴν ἰδέαν ὁμοίον κηρῶ, διὰ τοῦτο καὶ κηρίον καλοῦνται. Unde apud nostrum addendum post ἐστὶ, κηρία, quod in versione agnoscit interpres, et καὶ αὐτὸ καλοῦσι κ. vel καὶ τὸ κ. n. vid. c. 33.

ἐστὶν, καὶ.] Pro ἐστὶ, sed vid. Dorrville Vann. Critic. p. 70. et ad Chariton p. 139. 205. et 502. Munckerus ad Ovidii Metamorph. lib. XI. p. 743. Noster c. 127. καλοῦσιν, γίνεται et c. 141. ἐστὶν διαλείπων. Alciphron. lib. III. ep. 53. p. 420. ἔλεγεν γὰρ, ubi Berglerus, ita scriptum cum n. conf. Gesnerus ad Orphici Hym. L. vl. 11. Plutarchus T. I. p. 54. ἐπὶ τοὺς ἀγῶνας ἄγονσιν. Δεῖ δὲ. Sed librariis hoc acceptum referi vult. doct. Fischerus ad Aeschinis dial. I. p. 27. not. 2. et nob. de Villosorum ad Longum p. 16. adde tamen Verheykium de dialectis Antonini Liberal.

τὸ τὰς κατὰ τρέσεις ἔχειν μείζονας, ὑγρότητος μελιτώ-
δους περιεκτικὰς, ἥ δὲ γένεσις τούτων ἐν νιτρώδους
καὶ ἀλμυροῦ Φερίματός ἐσιν. οὗτοι πάσης τροφῆς
δριμύεας καὶ ἀλμυρᾶς, ἀπεχέσθωσαν. καὶ τὴν πλεονάζου-
σαν (εἰ δυνατόν) κακοχυμίαν ἐκκενοῦντες τοῦ σώματος
διὰ Φλεβοτομίας, ἢ καθάρσεως, ξυρήσας τὰς τρίχας
περὶ τὰ θέρμωνα καὶ μυρσίνης ἀφέψημα, ἢ βάτου, ἢ Φα-
κοῦ. διάχρειε δὲ νιμωλίαν γῆν, ἢ λιθάργυρον, ἢ καδμίαν,
ἢ

Liberal. p. 296. Contrario modo apud nostrum c. 189. ἐστὶ
ἀψίνδιον. c. 246. βοηθήμασι οἶον. et c. 248. ἐστὶ ὄγκος. Ne-
mesius de Nat. Nomin. c. 18. p. 185. ἐστὶ ἡ ἡδονή. In fine
periodi fere omitti observat Dorville ad Chariton. p. 243. Sic
apud nostrum c. 25. τοῖς ψυχροῖσι ἐπιθέμασι. et c. 252. ἐστὶ.
Ἐπὶ. Aliquando additum ut c. 18. εἰσιν. Imperativo non
solet subjungi, ut monet Berglerus ad Alciphronis lib. III. cp.
5. p. 286. Codex D. ἐστὶ habet.

κέρμον] conf. c. 256.

διὰ] Paulas ἐπιθεῖ.

τὰς] omittit articulum cod. A.

ὑγρότητος] Cod. E. ὑγρότητας, præve.

μελιτώδους] unde γλυκέα a mulieribus dicuntur. vid. Du Cange
l. c.

τούτων] Paulas αὐτοῖς.

οὗτοι] Codex A. delet, et transfert huc ἀπεχέσθωσαν. Cod. D.
vero, οἱ δὲ τῷ πάθει περιπίπτοντες.

καὶ] delent copulam Mss.

πλεονάζουσαν] Praeceptum apud Plutarchum T. I. p. 225. μηδὲν
ὑπολιπεῖν περιττώματος πλῆθος ἐν τῷ σώματι. Nicetus Annal.
p. 382. de Andronico: ἀπεκένωσε τι τοῦ ἐν φλεβῇ περιττώμα-
τος. conf. antiquissimorum medicorum praeceptum apud Por-
phyrium de Abstinēt. lib. IV. 2. p. 296.

εἰ] Cod. A. τὴν πλεονάζουσαν κακοχυμίαν ὅσον δυνατὸν. For-
mula non infrequens apud veteres. Porphyrius de Abstinēt.
lib. I. 31. κατ' ὅσον δύναμις.

καθάρσεως] Distinctio major post hanc vocem ponenda est.

ξυρήσας] conf. c. 46. Eulogius apud Photium Biblioth. p. 772.
Recte vero ubique apud nostrum raso capite vertit Martinus,
vid. Hadr. Junius de Coma c. I. p. 312. Cod. A. ξυρήσας
δὲ. malim legere ξυρίσας, ut c. 46. Cod. E. ξυρίζεσθωσαν τὰς
τρίχας καὶ περιζέσθωσαν διὰ θέρμου καὶ μυρσίνης ἀφέψημα.
Forte περιζέσθωσαν. De tonsura confer quae notavit Theo-
logus literatissimus Franc. Martinus Epistol. p. 470.

foramina ampliora habet, in quibus humor crassitudine mel repraesentans continetur, origo autem ipsi est, ex nitrosa falsaque pituita. Abstineant itaque ab omni cibo et acri et salso. Evacuetur deinde e toto corpore, si quis adest humor vitiosus, qui abundat, idque per venae sectionem, si nihil prohibeat, vel purgatione, derasis postremo capillis, caput foveatur aqua, in qua lupini et myrtus sit decocta vel rubus, vel lenticula, vel terra cimolia, vel argenti spuma, vel cadmia, vel charta com-

C 5 busta,

θερμῶν] Ms. A. θερμῶν μερίσιν ἀποβρέγματι ἀφεψημένῳ.

ἀφεψήματα] ἀφεψημάτι. Recentiores frequenter casus mutant, quod centies observare licet apud nostrum. *Demetrius* Pepag. c. 19. εἰ δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ λεκύθους ὠν ἡ χύλα πτισάνης θρέψῃς αὐτόν. sed apud *Alex.* λεκύθους legitur. Sic iterum c. 45. ἀνδρες et σκντάλη dixit. *Nicetas* Choniata. *Annual.* p. 484. τοῦτο δὲ καὶ ἄλλος, τίς ἂν ὑπέλαβεν, εἰς ἀνδρῶν τὴν τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐκλεξάμενον καὶ ἀγαπήσαντα, καὶ μὴ μόνον τὰ τοῦ παρόντος κόσμου φροντίζων, ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος κατ' ἐκάστην ἡμέραν πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντος. *Simeon Sethi.* p. 22. καὶ τοῖς ἄλλοις ἐψυγμένοις μερίσις ἀφελᾶ. *mox* vero p. 23. ἀφελᾶ δὲ τοὺς θερμὴν ἔχοντας καὶ ζῆραν τὴν κοιλίαν. conf. *Petr. Moll* ad *Longi* Pastor. lib. II. p. 40. sed hoc semel monuisse sufficiat.

ῥ] Cod. B. καί.

βάτου] Eadem commendat *Moschio* de morb. mulier. c. 6. p. 50. *Georg. Pisides* de opific. mundi vs. 1509.

Καὶ τῶν βάτων δὲ τῶν ἀκάρπων οἱ κλάδοι
Ἀπικίλους φύουσι τοὺς Ἱπποκράτους.

φακοῦ] Cod. A. φακῶν.

διάχρει] Cod. E. διάχρει. Διάχρει, ita ut primum ad praecedentia pertinere videatur; alterum ad sequentia. *Cores.*

δε] Δὲ apud nostrum caeterosque medicos saepe significat porro. *Anonymus* de hydrophobia c. 3. p. 4. καταπλασέν δὲ αὐτοῖς τὸν στόμαχον καὶ θώρακα. *Evangelista Lucas* XV. 11. εἶπε δὲ, et alibi.

ζῆν] Cod. A. κιμωλίας γῆς ἢ καδμίας ἢ λιθαργύρου ἢ χάρετος κεκαυμένου.

φακοῦ] Si grammaticos audis, scribendum φακῆς. vid. *Herodianus* p. 200. conf. tamen *Schol. Aristophanis* ad *Plut.* vi. 192.

καδμία] *Plinius* lib. XXXIV. c. 10. *Midorus* orig. lib. XVI. c. 19.

ἢ χάρτιον κεκαυμένον σὺν οἶνῳ αὐξηρῶ. ἄλλο. λιθαργύρου L ις'. πηγάνου Φύλλων L η'. σαφίδος ἀγρίας L δ'. χαλκάνθου L β'. ὄξει καὶ μυρσίνῃ λειώσας ἐπίχρει. ἄλλο. σήρικον L δ'. σμύρνης L δ'. θείου ἀπύρου L δ'. σὺν ἐλαίῳ παλαιῷ καὶ ὄξει διάχρει. ἄλλο. λιθαργύρου οὐγΓ. δ'. αἰῶν κοινῶν γό. β'. συμπηρίας γό. β'. χαλκίτεως κεκαυμένης γό. α'. αἶνου, ἐλαίου τὸ ἀρκοῦν, σμύρνης καὶ μυρσίνης λευκῆς χλῶρα φύλλα λεία ἐν οἶνῳ λειώσας κατάχρει. ἄλλο. ποιοῦν καὶ πρὸς πίτυρα νίτρου, χαλκάνθου ἀνὰ L. λειώσας κατάχρει ἐλαιον, καὶ ἐπίχρει.

χάρτιον] Cod. E. χάρτιν κεκαυμένην. Q. Ser. Samonicus p. 5.

— et chartam quam gens Aegyptia mittit.

Scaligerana Secund. p. 452. Jo. Rhodius ad Scribonium Largi p. 185.

ἄλλο] Delet A.

λιθαργύρου] Cod. E. λιθάργυρου.

πηγάνου] Cod. A. πίγανου.

ις'.] Cod. A. ι'.

Φύλλων] abest a cod. A. Cod. E. φύλλα.

σαφίδος] Cod. E. σαφίδας.

χαλκάνθου] Cod. E. καλακάνθου.

μυρσίνη] Cod. A. ὄξω μυρσίνῃ· ἐλαίῳ καταχρει. λειώσας κατάχρει.

σηρικόν] Cod. E. ηρικον. Paulus l. c. σάνδικος. unde apud nostrum leg. συρικόν. συρίκου enim Cod. A. Salmasius ad Solin. p. 810. Graeci recentiores syricum et sandycem eundem colorem statuant. Neophytus: Σῶρι καὶ τὸ συρικόν, ὃ καὶ σάνδυζ λέγεται. conf. Du Cange Glossar. p. 1374. v. Συρικόν et p. 1491. v. Σηρικόν. Needham ad Geopon. lib. VI. c. 19. Σηρικόν pro συρικόν agnoscere videtur Hier. Mercurialis Var. Leß. lib. IV. c. 7. conf. noster c. 234. et Jo. Brodaeus Miscell. lib. V. c. 1. conf. Melchior Goldastus in S. Valerianum de bona discipl. p. 103. Sam. Dale Pharmacol. p. 40. Sericum in medicorum formulis adhibitum fuisse docet Marsil. Cagnatus Var. Obs. lib. IV. c. 11. et chemicis tincturam ferici laudant ad oculorum vicia ut scribit Petr. Borellus Hist. et Observ. Cent. III. obs. 91.

busta, ex vino austero caput illinito. Aliud. Argenti spumae drachmae sedecim, rutae foliorum drachmae octo, herbae pediculariae drachmae quatuor, atramenti futorii drachmae duae, ex aceto myrrtheoque oleo tritae, illinuntur. Aliud. Serici, myrrhae, singulorum drachmae quatuor, sulphuris ignem non experti par pondus, ex oleo veteri et aceto inungitur. Aliud. Argenti spumae unciae quatuor, salis communis, aluminis, singulorum unciae duae, chalcitidis combustae uncia, vini et olei quantum satis est. Myrrhae et myrthi albae folia viridia, ex vino in pulverem redacta, inungito. Aliud. Quod et ad porriginem accommodatum est. Nitri, atramenti futorii, singulorum drachma, contrita, et oleo affuso, capiti applicatur.

αμύρνης] In ulceribus et vulneribus quibuscunque myrrha utantur veteres, cuius rei exemplum habes apud *Herodotum* lib. VII, p. 590. conf. Jo. Bapt. *Pius* Annotat. poster. c. 165.

παλαιῶν] Non agnoscit Cod. E.

διάχειε] Cod. A. *λαϊσας αἰλαφε*. Cod. E. *κατάχειε*.

ὀνγ. δ.] Cod. E. Lδ.

ἄλλο] caret hac voce cod. A.

εὐπτηρίας] Cod. A. omittit doses et subjungit post hanc vocem *ὄν οἶνον καὶ ἐλαίον αἰλαφε*. Reliqua hujus capituli desiderantur, et in Cod. E.

οἶνου] Deest dosis vini, an leg. *οἶνον παλαιῶν*, pro *ἐλαίου*? et distinctio ponenda post *ἀρχοῦν*?

χλωρὰ] hoc est recentia vel nuper abscissa, vid. Schol. *Homeri* ad *Iliad.* A. vs. 630. et Th. *Reinesius* Append. ad epistolas ejus et Chr. *Daumii* p. 335. et epist. 67. ad *Rupertum* p. 595.

ποιῶν] Noster c. 252. *πρὸς τοῦτο ποιῶν ῥέφανος*. conf. de hac locutione doct. *Chishull* de numo *εκάπτι* p. 130.

ΠΕΡΙ ΑΛΩΠΕΚΙΑΣ

καὶ Ὀφιάσεως.

ΚΕΦ. Η'.

Ἀλωπεκία ἐστὶν ὅταν αἱ τρίχες ἀποπέσωσι τῆς κεφαλῆς διὰ χυμὸν θερμὸν καὶ διαβρωτικὸν κέπτοντα τὰς ρίζας αὐτῶν. διαφέρει δὲ ἡ Ὀφίασις τῷ σχήματι. ἡ γὰρ Ὀφίασις λειότερα ἐστὶν, ὥσπερ οἱ ὄφεις, ἡ δὲ ἀλωπεκία τραχύτερα πολλῶ. σοχάζου δὲ ἀπὸ τῆς χροιάς τοῦ δέρματος τὸν πλεονάζοντα χυμὸν, καὶ τούτου τὴν κήθαρσιν πρῶτον ποιοῦ· εἰ μὲν ἐπὶ τὸ μελῆτερον, ἡ λευκότερόν ἐστιν ἡ χροιά, διὰ τῆς ἰερᾶς ἀντιδότου καθαίρομεν· εἰ δὲ ἐπὶ τὸ ὠχρώτερον τὰ διὰ τῆς ἀλόης καὶ τῆς πικρᾶς, καὶ

Cap. VIII.

Ἀλωπεκία] Galenus sec. loc. lib. I. p. 153. Aristoteles Problem. Sect. X. 20. Celsus lib. VI c. 4. Paulus lib. III. c. 1. Aetna-rius de dignot. morb. II. c. 5. Priscianus lib. I. c. 7. Helio-dorus inter chirurgas a praestantissimo Cocchio editos p. 125. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 192. Isidorus Origin. IV. 7. Re-media subijuncta Moschioni de morb. mulier. c. I. p. 46. cur ita dicatur praeter Galenum docuerunt Schol. Callimachi ad Hymn. in Dian. v. 79. et Schol. ad Heliodori l. c. cel. Gra-nerus morb. antiquit. p. 176.

διὰ χυμὸν] διὰ cum quarto casu causam indicare, cum secundo, ut mox διὰ ἀλόης, instrumentum, monuit Devarius de parti-cul. p. 110. et Dorville ad Chariton. p. 22. Codex A. χυμῶν θερμῶν καὶ διαβρωτικῶν. Cod. E. διὰ γένεσιν χυμῶν θερμῶν καὶ διαβρωτικῶν κοπτόντων.

διαβρωτικόν] I. διαβρωτικόν. quod firmat Cod. A.

δε ἡ Ὀφίασις] Sexies particula δε utitur, ubi periodum inchoat; pluries adhuc Lucas Evang. c. XXIII. 2 — 13. conf. Raphaelius ad ep. ad Roman. c. VIII. 8. p. 268.

Ὀφίασις] Theod. Priscianus lib. I. c. 7.

λειότερα] hoc est lubrica magis. vid. Scaliger ad Priapeior. carm. 83. p. 161. Cod. A. λωτέρα, et transponit particulam γὰρ, ἡ Ὀφίασις λωτέρα γὰρ ἐστὶν.

πολλῶ] vid. L. Bos Ellips. v. 94. Heliodorus lib. VII. p. 305. πρὸς πολλῶν γενναϊότερον διαγωνιζόμενος. Aetianus H. A. lib. IX. c. 3. καὶ πλείων τῆς συνηθείας πολλῶ. conf. Markland. ad Maximi Tyr. Diff. IV. p. 658. jo. C. yssopomus ad Psalm. CXLII. p. 873. ἀλλ' οὔτοι ἐκείνων πολλῶ ταπεινότεροι πάλιν.

DE ALOPECIA ET OPHIASI.

C A P. VIII.

Alopecia est cum pili capitis decidunt, ob humores calidos, qui exedant radices capillorum et extenuant. Differt ab ophiasis figura tantum. Nam quae a serpentis similitudine ὀφίασις appellatur, levior, sed ea quae ἀλω-
πενία nominatur magis aspera apparet. Conjecturam autem de humore, qui abundat, ex cutis colore facies, eumque primum expurgabis: si igitur color ad nigrius albidiusve mutatus fuerit, hiera purgabimus, sin ad pal-
lidius, pilulas ex aloë, seu hiera exhibemus, utimur praeteréa medicamentis, quae pituitam per os educunt et salivam movent, quae constant ex acetō, sinapi et melle,

ποιοῦ] Cod. E. ποῖα.

εἰ μὲν] Codex A. ἡ μὲν. Cod. E. εἰ μὲν γάρ. Quam facile η et ε in codd. Mss. permutentur, abunde declarat nomen proprium Μελαγρίαν, de quo vid. N. Heinsius ad Ovidii Art. Amator. lib. II. vi. 188.

καθαίρομεν] Codex A. καθαίρεται. Cod. D. καθαίρωμεν.

ἀντιδότου] Nimis arcte hujus vocis significationem circumscribit Schefferus ad Phaedri lib. I. fab. 14. nam medici non solum ita vocant compositiones. quae contra venena valent, sed alios quamplures, ut patet vel ex indice apud nostrum. Subauditur autem δύναιμι nempe ἀντίδοτος ut plene dixit Strabo lib. XIII. p. 934. de qua voce ex medicorum sententia agit Isidorus Pe-
lus. ep. 191. p. 105.

ὀχρώτερον] ὀχρεότερον cod. A. conf. noster c. 204. et 274. et in primis Blavius Curyophilus in eleganti opere de antiquis mar-
moribus p. 33. et Foesius Oecon. Hipp. p. 418.

τά] ignorat articulum Cod. E. Linguae genius requirit ut legā-
mus τοῖς, sed frequenter noster quarto casui jungit verbum χρῆσθαι, sic c. 1:5. ἔκδοι χρῶ, et alibi non semel. Sic Latini opus est, vid. Salmajus ad Iulianum de pallio p. 368.

διὰ τῆς ἀλότης] Galenus de Comp. medic. sec. loc. lib. II. p. 177.
Codex A. ἀλότης.

καὶ τῆς] leg. ἡ τῆς, vid. Galenus l. c. frequenter apud nostrum καὶ et ἡ permutantur, vid. quae notavi ad c. 125. cap. 7. ἡ
βάτου ἢ φαίκεν, ubi Cod. E. καὶ βάτου. ac sic quoque c. X.

καὶ ἀποφλεγμάτισμοις δὲ χρῆσθον δι' ὄξους, καὶ νάπυος,
καὶ μέλιτος, ἢ δι' ὀριγάνεως καὶ γλήχωνος, καὶ θύμου,
καὶ ὑσσώπου, σὺν ὀξυμέλιτι ἀφεψῶν, καὶ ἀποφλεγμα-
τίζων, ἐκνιτρώσας δὲ τὸν τόπον, τοῦτ' ἐστὶ διὰ νίτρου καὶ
ὀλίγου ὄξους, ῥάκη ἐμβάπτων καὶ τρίβων, ἕως ἐρυθρὸς
γένηται. ἀλκυώνιον, ὃ ἐστὶ Φώνιον, κεκαυμένον, σὺν ἐλαίᾳ
ἀπὸ λύχνου λειώσας, χρίε. ἢ καλᾶμου ρίζαν κεκαυμένην
σὺν ἐφαλβίῳ καὶ ζάατος ἀρκείου λειώσας χρίε. ἄλλο.
Θείον

ἀποφλεγματισμοῖς] Cod. A. φλεγματισμῷ δὴ. Cod. D. ἀπο-
φλεγματισμοῖς χρῆσθον. Cod. E. ἀποφλεγματισμῷ. De his
medicamentis vid. *Hebenstreit Palaeol. Therap.* p. 630.

καὶ νάπυος] Cod. D. καὶ ἀνάπυος.

ὀριγάνεως] Cod. D. ὀριγάνεος. Codd. A. et E. ὀριγάνου.

γλήχωνος] Cod. A. γλίχωνος.

καὶ — δὲ] Cel. *Raphelius* ad Aët. *Apost.* c. 3. 24. *Cum id quod
plus est et majus, superioribus addere volunt Graeci, his fere
duabus particulis καὶ δὲ utuntur.*

ἀφεψῶν] Codex D. et E. ἀφεψῶν ἐν ὄξει καὶ μέλιτι. Cod. A. σὺν
ὀξυμέλιτος ἀφ' ἐψῶν.

τοῦτ' ἐστὶ] ignorant Mss. ac videtur ab aliena manu additum.

ἐκνιτρώσας] *Noster προεκνιτρώσας et προκονιτρώσας c. 233. et 237.
de fullonibus. Synesius ep. 44. p. 20. τί αἱ εἰς πύσχαν αὐτὰ
λακτιζόμενα, καὶ νιτρούμενα, καὶ πάντα τρόπον κιαπτόμενα.
Alexis apud Athenaeum lib. VI. c. 3.*

Τὰ κτώματα εἰς τὸ φανερὸν ἐκνιτρωμένα
Θῶναι.

et lib. XI. c. 15. p. 502. *Linum quoque nitro mundabant,
Alexander Aphrod. lib. I. probl. 89. Salmasius ad Tertullia-
num de pallio p. 432.*

ῥάκη] 1. ῥάκη vel ῥάκη. conf. c. 73. et 175. et *Priscianus* lib. I.
c. 7. p. 15. ita autem dicuntur panni aut linteamina, quibus
ulcera mundantur vel obligantur. *Sophocles Philoct.* vs. 38.

ἐμβάπτων] Verbum aptum ubi de aceto sermo; ut *cap. 96. et
hinc ἐμβασμᾶ de qua voce vid. Scaliger Scaliger, secund. p.
540. et Petr. Petitus ad Aretaeum cur. morb. chron. lib. I. c.
3. p. 126.*

γένηται] Male in editione *Martii* distinctio major hic ponitur,
quae tollenda: nam participia illa pendent a verba χρίε, quod
sequitur.

ἀλκυόνιον] *Plinius* lib. XXXII. c. 8. *Theod. Priscianus* lib. I. c.
7. p. 14. *Jul. Caes. Scaliger* de *Subtilis exercitat.* 133. *Doct.*
Ammon

melle, vel decocto origani, vel portulacae, vel thymii, vel hyssopi admixto oxymelite, pituitam extrahemus, vel locum ex nitro, adjecta parva aceti portione, confricabimus, et panno detrito intincto in eo, et defricato, donec ruborem contraxerit. Aut alcyonio, quod phocium appellatur) combustio, et cum oleo lucernarum in pulverem redacto, inungemus. Aut arundinis radicem combustam cum euphorbio, aut adipe ursino detritam inducimus.

Ammon ad Caelii Aureliani morb. chron. lib. IV. c. i. „Vesterum, inquit, Alcyonium quid sit non certo constat. Recentiores pro Alcyonii speciebus habent corpora quaedam fungiformia, in mari nascentia.“ Adde Sam. Dalei Pharmacolog. p. 62. Du Cange Glossar. p. 51.

Φάκιον] Omisit hanc vocem *Paulus*. Pro instrumento prunis ferendis idoneo, notavit *Du Cange* in Glossar. p. 1713. conf. tamén appendix p. 194.

καυμένον] Cod. C. κακαμμένον.

ἀπό] Pro ἐξ, ut c. 9. ἐξ ἀκόνις, ita de pro ex *Petronius Satyr.* c. 72. quia non sum de gloriosis, ubi vid. *Reinesius*.

ἀλχίου] Cod. A. ἀλχων. Cur hoc oleum elegerint veteres medici docet *Galenus* sec. loc. lib. I. p. 155. quod a superstitione non immune fuisse suspicor, vid. *Scaligerana* prima p. 77. v. De crepitus, ponderosissimum probabant, *Synesius* ep. 149. quo homines sordidi se ungebant, *Horatius* Serin. lib. I. Satyr. 6. vs. 124. *Petronius Satyr.* c. 75. p. 377. et ut celerius rostrum barbui habere, labra de lucerna ungebam, ubi vid. *Reinesius*.

λυώσας] Cod. A. λυώσας.

χρίε] Cod. E. χρίω.

ἢ καλάμω — χρίε] caret his cod. E.

καλάμω] De virtute medica arundinis vid. *Marcelli Donati* dilucidar. in *Suetonium* c. 80.

κακαμμένον] rejiciunt hanc vocem Mss. Vind.

ἐφολβία] Leg. ἐφολβία ac sic Mss. Vindobonns. pro ἐφωρβία, et in A mutato, more Graecis recentioribus sat frequenti, ut observat *Du Cange* p. 453. et *Andr. Schottius* ad *Vatic.* append. Cent. II. 8. non librarii solum voces corrumpabant, verum etiam mercatores et seplarii, ut observat *Stephanus Byz.* de Urb. v. Μέγαλα p. 543. quod etiam aliquando apud antiquiores obtinuit, vid. *Schol. Apollonii Rhod.* ad lib. I. vs. 308. Corrupte haec pronuntiatio *Galenum* *Protrept.* c. XII. p. 60. τότε καὶ μάλιστα τὸ τῆς ἐπιτηδεύσεως αὐτῶν ἀποτελέσμενον καλλος,

·Θείον ἄπυρον λαβὼν πίσση ὑγρᾷ κατὰ χριε. ἄλλο. εὐζώ-
·μου σπέρμα γό. ἄ. νίτρου γό. ἄ. λεάνας σὺν ὑγρᾷ πίσση
·διάχριε.

ΤΡΙΧΟΦΥΕΣ.

ΚΕΦ. Θ'.

·Ἀλκυωνίου κεκυμμένου οὐγΓ. ἄ. ζέατος ἀρκείου
·οὐγΓ. β. πεπέρεως L ἄ. μυοχόδων L γ. μελανθίου L δ.
·ελαίου ἐξ ἀκόνου τὸ ἀρκοῦν, καὶ ὀποβαλσάμου. ἄλλο.
σχῆνον

καῖλλος, leg. ἀποσερούμενον, quem errorem supra p. 59. anno-
tavit cl. Koehlerus. In codice Traguriensi apud Petronium c.
38. p. 162. Culavit legi pro curavit testatur Petr. Burmannus,
et in Glossis Mss. bacerus pro bacelus Heinsius ad Petro-
nium p. 181. Hinc emandandus Aelianus H. A. lib. VI. c. 13.
καὶ τῶν τριχῶν ἀναστρίλλοιτες τὰς χεῖρας. leg. τὰς χεῖλεις, quam
lectionem confirmant ea quae sequuntur. Th. Reinesius Epist.
36. ad Rupertum p. 301. Salmasius Epistol. lib. I. ep. 87. p.
195. De euphorbio Theod. Priscianus lib. I. c. 7. p. 14. So-
linus Polyb. c. 27. p. 216. Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib.
I. p. 19. Isidorus Origin. lib. XVII. c. 9. Salmasius ad Soli-
num p. 212. et ad Lampridium p. 936.

ζέατος] Mss. ζέατι ἀρκείω.

ἀρκείου] Solemne medicis ut secundum casum usurpent, cum
syntaxis quartum requirit, ut de Aretaeo notavit Petr. Petitus
p. 237. Subintelligitur vero τι, μέγας, vel βαρύν τι, vel τὸ
ἀρκοῦν, ut noster c. 7. De axungia ursina vid. Dioscorides lib.
II. c. 38. Plinius lib. VIII. c. 36. lib. XXXVIII. c. 9. et II.
Sextus Placit. c. 6. Marcellus Empir. c. 6. p. 45. Kironides
p. 101. conf. Scaligerana Secund. p. 481. et 587.

ἄλλο] Carent Mss.

ἄπυρον] Cod. A. ἄπυρον ἀναλαβὼν συμπίσση ὑγρᾷ.

·λαβὼν.] Cod. E. ἀναλαβὼν.

εὐζώμον] Galenus l. c. p. 156. Plinius lib. XX. c. 13. Cael.
Apicius lib. I. c. 27. et alibi. At noster cardami semen
omisit.

γό. ἄ.] Cod. E. Lα'.

πίσση] Suband. σὺν, ut mox. Praepositionem hanc omitti saepius,
praeter alios quoque monuit Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I.
v. 823. conf. notata ad c. 6.

cemus. Aliud. Sulphur ignem non expertum pice liquida excipito, et inungito. Aliud. Erucae seminis nistri singulorum uncia, pice liquida laevigata, inungitur.

AD PILOS GENERANDOS.

C A P. IX.

Alcyonii combusti uncia, adipis ursini unciae duae, piperis drachma, stercoris murium drachmae tres, nigellae drachmae quatuor, olei et opobalsami in cote tritorum, quantum satis est. Aliud. Erinaceum terrestrem combu-

C a p. IX.

τριχοφύες] Veteres calvitium praevertere conabantur sedulo, vide quae in hanc rem observat *Casanbonus* ad *Suetonii* lib. VII. p. 621. et *Domitianus* libellum ediderat de cura capillorum, ut testatur *Suetonius* lib. VIII. p. 691. Cod. A. περὶ τριχοφύεως. Cod. D. ἄλλως. τριχοφύες. Cod. E. περὶ τοῦ φύαν τριχας πολλάς. τριχοφύες. adde *Burmannum* ad *Petronii* c. 109. p. 502.

ἀλκυωνίου] Cod. A. ἀλκυώνιον κεκαυμένον.

οὐγγ. α'.] Cod. A. οὐγγ. γ'. Cod. D. οὐγγ. ας".

Lx.] Cod. A. τὸ α'. ac sic in sequentibus dosibus.

μελαγχρίδιον] *Plinius* lib. XX. c. 17. *Ausonius* Idyl. XII. vf. 49.

Est inter fruges morsu piper equiparans git.

conf. cl. *Schulze* qui omnis avo suo similis, *Toxicolog. Veter.* c. 19. p. 39.

ἀκόνη] Leg. ἀκόνης ut cod. E. nempe ἱατρικῆς quod saepe addidit *Galenus* fec. loc. lib. IV. p. 206. et alibi. *Salmasius* ad *Solinum* p. 740. ἀκόνη lapis est planus sive mortarium non cavatum, tendendis colluviis. ἀκόνης etiam *Mff.* Marmor Naxium adhibebatur ad mortaria talia, vid. *Stephanus* Byz. de Urb. v. Νάξος, p. 580. ubi vid. *Holstenius*.

σχίνον] leg. ἔχινον. ac sic codd. D. et E. Caeterum haec in Cod. E. capiti praecedenti adhaerent ejusque partem constituunt.

ἐποβαλσάμεον] Cod. A. ἐπηβαλσάμεον. Cod. B. τῆς δὲ ἐπρβαλσάμου λαώσας κατάχρη.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως, Codd. B. et E. delet.

σχῖνον χερσαῖον καύσας σὺν κεδρίᾳ καὶ ῥέει ἀρκείῳ κα-
τάχρει. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ πρὸς ὀφίᾳσιν ποιοῦ ἄλλο.
κίπρον αἰλούρου μετὰ ὄξους κατάχρει, καλὸν ἔστι, καὶ
πάνυ Φυσικὴν ἀντιπάθειαν ἔχει πρὸς τὸ πάθος. κάρυα
Βασιλικὰ καύσας ὀλοήληρον λείου μετ' ἐλαίου, κατὰ-
χρει προξυρήσας τὸν τόπον. ποιεῖ δὲ ὡσαύτως καὶ ἡ
τῶν Βατράχων τέφρα μετὰ ὑγρᾶς πίστεως ἅμα ἀναλη-
φθεῖσα καὶ περιχρισμένη.

ΠΕΡΙ

σχῖνον] Leg. ἔχινον. De tergo ejus *Aelianus* H. A. lib. IV. c. 17. δοκίμ δὲ εἰς πολλὰ ἐπιτήδειον. idem lib. XIV. c. 4. Didicitur quoque χειρογυλλας. *Glossae* MS. in proverb. Salomon. χειρογυλλας, ἔχινον, θήριον. De eo conf. *Brydone* itiner. Sic. I. p. 16.

ποιοῦ] Leg. π.κ., sic mox recte in fine capitis, nisi major cum eodd. A. et E. legere ποιοῦσιν. Cod. D. ἡ αὐτὴ μέθοδος ἐπ' αἰμώτεροι ἀλαπτενίας καὶ ὀφιάσεως.

κίπρον] *Petrus Borellus* Hist. et Observ. Cent. II. obs. 90. „Nihil „est, inquit, in rerum natura proprietatibus destitutum, nam „excrementa etiam animalium omnium nobis prodesse possunt, „ex his enim remedia ad omnes morbos olim desumebat Xeno- „crates medicus.“ Quae hic traduntur absunt a eodd. MS. omnibus.

αἰλούρου] *Callimachus* Hym. in Cerer. vs. III.

Καὶ τὰν αἰλουρον τὴν ἐτρεμέ θήριον μικρὰ.
ubi Schol. τὸν ἰδιωτικῶς λεγόμενον καττον. *Callimachi* hymnum ob hanc vocem proscripsit R. *Dawes* observ. p. 262. cui se opposuit cel. *Dorville* ad *Chariton*. p. 275. et p. 339. Notum proverbium Ἀσπίς τὸν αἰλουρον, de quo consul. *Diogenianus* Cent. II. 37. Uti autem hac voce videtur noster, ut pateret clarius quodnam animal indicaret, nam γαλῆ quod felleum significat, mustelam quoque denotat, ut docet *Casanbonus* ad *Theophrasti* Char. c. 16. p. 176. Hinc utrumque distinxit Schol. Ἀθηνῶν de affect. spir. animal. c. 10 ἐν ταῖς γαλοῖς καὶ αἰλουροῖς καὶ ἐν ταῖς γλαυξί, ἴδεις ἂν τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα πυρεαδέστερον καὶ φατειώτερον. conf. *Martinus* Etymolog. p. 153. et Schol. *Homeri* ad *Iliad*. K. vs. 335. *Moeris* Attic. p. 6. αἰλουρος, ἄπτικῶς καὶ ἑλληνικῶς. *Tzetzes* Chil. V. vs. 420.

Ἰκτις δὲ ζῶει καὶ αὐτὸ τελεῖ ὀρχοφάγεον,

Χερσαῖον καὶ τετραπόδι μὲν, ὃ αἰλουρον καλεῖται.

conf. *Agathias* Anthol. lib. III. c. 24. epigr. 2. et 3. Magi illo utebantur vid. *Plinius* H. N. lib. XXVIII. c. 16. *Kirami-* des p. 76 Stercus ejus (aeluri) — cum sinapi et aceto arido tritum alopeciam inspissat. conf. *Sextus* Placit. c. 18. de stercore quovis *Pisidas* de Mundi opinio vs. 1591. *Sam. Daleus* Pharmacol. p. 447.

comburito et cedria et adipe urfino exceptum, illinito. Eadem autem haec accommodata sunt etiam ophiassi. Aliud. Stercus felinum ex aceto, oblinito, praestans est remedium et naturae quadam proprietate huic vitio valde adversatur. Nuces regias integras in cinerem redigito, et ex oleo laevigatas inungito, derafo tamen prius loco, idem praestat et ranarum cinis, pice liquida exceptus, et unguenti loco adhibitus.

D 2

DE

καλόν] Recte interpres, praestans est, quo sensu hoc adjectivo recentiores uti amant. Theophilus ad Institut. lib. III. Tit. I. §. 14. ἀποποιῶν γὰρ τοὺς ἐκ πλεονεξίας παραγνομήνους καλλίστους εἶναι τῶν κατιόντων, et alibi. Confer quae ad cap. 271. notavi. Saepius noster animalium excrementis suadet uti, quae recentiores haud pauci ceu εὐπόριστα commendant, ut Christophorus Landrinus, medicus Gallus, cujus libellum germanice vertit Hieremias Martius, idem qui nostrum fecit latine loqui, ut refert Petr. Monavius epist. medicinal. ep. 245. p. 453.

Φυσικῶν] Noster c. 14. Φυσικῶς γὰρ ἀφελῶν. hoc est propria ac naturali quadam facultate, aliquando et magica, ut docet Th. Reinesius Var. Lect. lib. III. c. 4. Geoponic. lib. IX. c. 1. ὥστε δὲ ποτε καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίου κεφαλῆς ἀλγυῖα Φυσικῶς. et lib. X. c. 7. ἔχουσι γὰρ τινε Φυσικὴν ἀντιπάθειαν πρὸς τὸ κ. τ. λ. Simeon Sethi p. 76. Φασὶ δὲ Δημόκριτος, ὡς τινε Φυσικὴν συμπαθειαν ἔχει ἡ μυρτίνη πρὸς τὴν ρειάν. Schol. Homeri ad Odyss. N. vi. 31. Synesius Ep. 67. p. 42. ὥσπερ ἐλακίς τισὶν Φυσικῶς ἀποδοθῆσθαι τὸ θάνατον. conf. Scaligerana prima p. 11. v. Amuletum.

κάρνα] Dioscorides lib. I. c. 181. Plinius H. N. lib. XV. c. 22. Athenaeus lib. II. c. 13. p. 54. Salmosius ad Solinum p. 424. Democritus Geopon. lib. X. c. 73. Pollux lib. VI. c. 11. segm. 80. κάρνα Περσικὰ, ἀ ἢ βασιλικὰ. Sebast. Austris ad Paulum p. 276.

ἐλόκληρον] leg. ἐλάκληρον.

βατράχων] Dioscorides lib. II. c. 27.

αἷμα] Vel haec particula declarat hoc caput e recentioris medici scriptis in hunc libellum derivasse nostrum, cum antiquiores αἵμου dicant, vid. c. 99. 261. et 297. non αἷμα. Anonymus de V. S. p. 8. αἷμα μίξας.

περιχρυσωμένη] conf. c. 83. 109. et 123. Clemens Alexandr. Paedag. lib. II. p. 252. Α. εὐκρίνῃσι περιχρυσῶσι κοσμούμεναι. Jacobichus apud Photium Biblioth. p. 245. ἀφελομένη τὸ αἷμα, ὃ φιλήσας αὐτὴν περιεκέχριστο.

ΠΕΡΙ ΚΕΦΑΛΑΛΓΙΑΣ.

Κ Ε Φ. Τ.

Τῆς κεφαλαλγίας διαφοραὶ πολλαί· ἡ γὰρ βάρους αἰσθάνονται οἱ κάμνοντες περὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐστὶ σημεῖον πλήθους, καὶ δεῖ κενῶσαι τὸ ὅλον σῶμα διὰ Φλεβοτόμου, καὶ καθάρσεως, καὶ ἀποφλεγματοισμοῦ, καὶ τὴν ἱερὰν διδόναι τοῦ λογαδίου. εἰ δὲ διατάσεως αἰσθάνονται, ἀπὸ πνευμάτων ἐστὶν ἡ κεφαλαλγία, καὶ δεῖ τὴν γαστέρα κενῶσαι, διδόντες πίνειν τὴν δι' ἀλόης πιπρᾶν, καὶ πταρμικοῖς χρῆσθαι τοῖς διὰ ζρουθίου, καὶ πεπέρεως,

Cap. X. Cod. E. F.

κεφαλαλγίας] *Galenus* fec. loc. lib. II. p. 171. *Arætaeus* morb. diurn. lib. I. c. 2. *Celsus* lib. IV. c. 2. *Caelius Aurelianus* morb. chron. lib. I. c. 1. Indos capitis dolore non vexari, nec aliis morbis ut *Graeci* refert *Ctesias* apud *Photium* Biblioth. p. 148. Cod. A. Διαφοραὶ τῆς κεφαλαλγίας πολλαί.

ἡ γὰρ] Cod. A. εἰ γὰρ. Quam frequenter η et α in libris manu exaratis, permutentur, ignorat nemo. Lubet hac occasione levius menda purgare *Arætaei* caus. morb. acut. lib. II. c. 6. p. 106. D. νέει γὰρ ἡ τοῦ αἵματος ἐπιρροή. leg. νέη γὰρ. conf. c. 8.

βάρους] *Diotogenes* apud *Stobaeum* Serm. XLVI. p. 330. οὔτοι γὰρ ὥσπερ οἱ νοσούντες τοῖς σώμασιν, οὐδὲν υπομένειν δύναται τῶν βαρέων. Signum diagnosticum apud veteres. *Heliodorus* lib. IV. p. 171. οὐ κεφαλῆς αλγῆμα βάρυναι.

καὶ ἐστὶ] Frequens repetitio particulae copulativae in hoc capite, de qua vide notata *Raphelio* ad *Marci* c. I. 5. p. 362. Codd. A. et E. tamen hic eam omisunt.

κενῶσαι] Auctior hic cod. B. addit enim διὰ κλυσθήρων ἰσχυρῶν, καὶ εἴπερ οὐχ ορμήσει χολᾶδες ἡ γαστήρ αὐτίκα Φλεβοτομῆν.

Φλεβοτόμου] Codd. A. et E. Φλεβοτομίας.

καὶ καθάρσεως καὶ ἀποφλεγματοισμοῦ] Exulant haec verba ex cod. A.

ἀποφλεγματοισμοῦ] Cod. C. πταρμικῇ.

τὴν ἱερὰν] Cod. C. τῆς ἱερᾶς. Quotuplex sit ἱερὰ vid. apud *Galenum* fec. loc. lib. VIII. p. 275. *Apulejus* Metamorph. lib. X. p. 281. prae nobilis portio, quam sacram doctiores nominant.

DE DOLORE CAPITIS.

C A P. X.

Doloris capitis multae sunt differentiae, qui enim ex eo laborant aliquando gravitatis sensum percipiunt, quod signum est multitudinis humorum, in quibus totum corpus per venae sectionem evacuandum, et medicamento expurgandum, et quae salivam movent exhibenda, et hiera logadii in usum adhibenda erit; cum autem distentionem sentiunt, origo doloribus ex flatibus erit, itaque alvus ducenda, et in potu danda hiera amara, et medicamentis utendum, quae sternutamenta excitant, quae fiunt ex struthio, et pipere, cymino et cyclamine,

D 3

ad

διατάσεως] de venarum distensione Clemens Alex. Paedag. lib. I. c. 6. p. 106. D. Cod. B. τάσεως. Jo. Chrysostomus Homil. XLIV. in Matth. p. 291. όταν γὰρ ἀγγυπίαι, καὶ κροτάφων διατάσας, καὶ κερηβαρίαι.

πνευμάτων] Cod. A. ἀποπνῆν.

ἢ κεφαλαλγία] deest in cod. B.

γαστέρα] cod. A. γαστρίαν. Observat Du Cange Glossar. p. 238. apud recentiores γαστρίαν dici ampullam, phialam, sed pro alvo vel ventre adhibuit librarius noster. conf. quae ad Synesium de febr. p. 162, notavi.

κενώσαι] Codd. C. et D. τινῶσαι. quae lectio non contemnenda, ubi de aloë sermo, quae ventrem solvit ac ventriculum corroborat, ut docet Galenus de medicam. simplicib. lib. VI. p. 71. conf. noster c. 156. Astuarium de affect. spir. animal. lib. I. c. 4. p. 16. de aloë: αἷδις δὲ ἐκλελυμένον σώμα γαστρός τινῶσαις ἀν τῇ συφότητι, ἐξωθεν ἐπιτίει. conf. c. 148.

διδόντες] Cod. E. διδόντα.

τὴν] delet cod. A.

ἀλῶν] idem ἀλῶνς.

παρμηκίς] vid. c. 19. Cod. A. παρμηκῆ. Cod. E. παρμηκῶν χερῶσαι τῇ διὰ τοῦ. conf. Hebenstreit Palaeol. Therap. p. 631.

χερῶσαι] Cod. D. χερῶσαι. ita solent recentiores, vid. Conr. Gesnerus ad Moserionem de morb. mulier. p. 57. Noster c. 36. καὶ τοῖς τοιοῦσι τὸν σώμαχος χερῶσαι. adde c. 46.

τοῖς] Cod. A. ἢ τ. Cod. D. τῷ.

καὶ κυμίνου, καὶ κυκλαμίνου πρὸς τὸ ἀπώσασθαι τὰ πνεύματα. εἰ δὲ δήξῃως αἰσθάνονται οἱ κλύοντες, καὶ οἶον θερμότητος, δεῖ καθαίρειν τὴν χολήν, καὶ λούειν συνεχῶς καὶ ἀλεΐφειν ῥοδίῳ καὶ ὀμφακίνῳ ἐλαίῳ θερμῷ, ἢ πηγανίνῳ, ἢ καρδίῳ, συμπλέκειν δὲ καστορίου, ἢ εὐφορβίου βραχύ.

καὶ κυμίνου] Exulant e cod. E.

ερουθίου] Cod. A. ερουθίου.

κυκλαμίνου] Nicander apud Athenaeum lib. XV. c. 9. p. 634.

Καὶ κεραυὶ πώγωνα καὶ εὐτραπέως κυκλαμίνους.

ita legendus hic locus Cod. A. κυκλαμίνων.

πρὸς] Cod. B. εἰς.

εἰ δὲ] Cod. A. οὐ δὲ δείξῃως.

καὶ οἶον] delet copulam cod. A.

θερμότητος] Cod. E. θερμότητα ἔχουσι.

δήξῃως] De hac voce vid. doct. Sallier ad Thomam Mag. p. 202.

ῥοδίῳ] Cur veteres caput ungerent rationem aperire satagit Myronides apud Athenaeum lib. XV. c. 13. p. 692. Oleum rosaceum magni faciebant veteres quod ceteris odorem fervaret diutius ut tradet Aristoteles Probl. Sect. XIII. 11. Hujus olei praeparationem tradit Schol. Nicandri ad Ther. vf. 103. quam a nostra praeparandi ratione multum differre, observat doct. Amman ad Caelii Aureliani. acut. morb. lib. I. c. 16. p. 61. Plutarchus T. I. p. 220. ὥσπερ αἱ τῶν αἰθίων ὀσμάς καθ' ἑκαστὰς ἀσθενείας, εἰσμιχθῆσαι δὲ τῷ ἐλαίῳ ῥάμην ἴσχυουσι καὶ τόνον. junge Alexandrium Aphrod. lib. I. probl. 115. et nostri c. 2. Theophrastus Bulgar. ep. 14. p. 22. τὸ μὲν γὰρ ἐκ τῶν τοῦ ῥόδου σπόρων μύρον ἐν δυσιν ἀγγείοις ὑελίνοις, ἀπεσταλμενον. Ex his autem suspicor oleum illud et per expressionem et per infusionem aut macerationem paratum fuisse.

ὀμφακίνῳ] quod sit ἐξ ὁμῆς ἐλαίης, ut scribit Schol. Nicandri ad Ther. vf. 105. Dioscorides lib. I. c. 29. Pimius lib. XII. c. 27. et lib. XV. c. 4. Isidorus Origin. lib. XVII. c. 7. Geoponici lib. III. c. 13. p. 256. Revocanda autem sunt quae librarii inadvertentia in codice Martii praetermiserat: ita autem pergit cod. A. ὀμφακίνῳ ἐλαίῳ σὺν ὄζῳ (ὄζω). εἰ δὲ ψύξῃως καὶ ἀρχῆς αἰσθάνονται ἀνηθέλαίῳ θ. ac ita quoque Cod. E. ied pro καὶ ἀρχῆς dat ἢ ἀρχῆς.

ad dissipandos flatul; qui vero morsum et calorem veluti sentiunt, in his purganda est bilis, eosque frequenter lavari oportet, et caput humectari oleo rosaceo et aceto calido, vel rutaceo, vel nardino, adjecta parva portione castorii vel euphorbii.

Σερμῆ] Uncturi ignem coram se habebant: de Porcia Catonis filia *Polyaenus* lib. VIII. c. 32. p. 769. ἐσχάραν ἐκέλευσε κομιθῆναι πυρὸς, ὡς ἀλευσμένη.

πηγυῖνα] Rutae vires hoc in casu celebrat *Florentinus* Geopon. lib. XII. c. 25. et *Nicarchus* Anthol. lib. II, c. 9. epigr. 6.

καρδία] Inter plurimum excoctita, aequae ac rosaceum oleum, refert *Clemens* Alex. Paedagog. lib. II. c. 8. p. 177. B. conf. noster c. 209. G. W. *Wedelius* Exercit. Med. Decad. IV. exercit. I.

συμπλέκειν] Cod. B. προσπλέκοντας καὶ κασόριον. Cod. E. συμπλέκει δὲ καὶ κασόριον ἢ ἐφορβία βραχὺ. *Plato* Sophist. p. 53. ζυνεόχσαν ὅτι συμπλέκειν ἀσφαλίσαντες ἀμφοτέρω. *Procopius* epist. 29. p. 438. *Cassius* Quæst. Medic. 25. διὰ τὸ συμπεπλέχθαι βαρύντη. Potest repeti ex superioribus δᾶ, sed non est opus, cum praefens συμπλέκειν significat συμπλέκειν δᾶ, ut praesentia accipi docuit *Grævius* Lect. Hesiod. c. I. p. 7. *Strabo* lib. XV. p. 1023. ὥστε καὶ ἀπιστοῦντα μὴ παρελθεῖν αὐτά. Potest etiam apud nostrum subaudiri κελεύμεν, quod etiam apud alios omittitur ut observat L. *Bos* Ellips. p. 239. et *Koppiers* Observ. Philol. c. VII. p. 82.

κασόριον] *Strabo* lib. III. p. 248. *Constantinus* Manass. Annal. p. 179. *Dioscorides* lib. II. c. 25. *Plinius* lib. XXX. c. 3. Cod. A. κασόριον. *Juvenalis* Satyr. XI. *Casp. Barthius* Advers. lib. XXXIII. c. 2.

βραχὺ] Non addito τι ut c. 81. καὶ νῦν βραχὺ μετὰ ἐσχάδων. *Diodorus* Sicul. lib. I. p. 26. βραχὺ λείπεται. conf. quæ ad c. 8. notavi. Plena locutio βραχὺ τι μέρος est apud *Diodorum* Sicul. lib. II. p. 123. *Homerus* Odyl. N. vi. 15.

— ἀργαλέον γὰρ εἶνα προικὸς χαρίσασθαι.
ubi Schol. vult genitivum poni pro accusativo προῖκα, sed subaudiendum δαίρειαν.

ἐφόρβιον] Cod. D. ἐφόρβιον. Cod. A. ἐφόρβιον.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΞ ΕΓΚΑΤΣΕΩΣ

κεφαλαλγίας, ἢ ἀπὸ οἴνου ἢ ἐξ
ἡλίου, ἢ πυρετοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΑ΄.

Τούτοις παρακολουθεῖ ἄλγημα σφυγματῶδες μετὰ
πυρώδους αἰσθήσεως, καὶ ὀφθαλμῶν ἔρευθος, καὶ ἀ-
γρυπνία. τούτοις συμφέρει ἐμβροχή δι' ὀμφακίνου ἐλαίου
ψυχροῦ, ἢ ὀξυῤῥόδινου προσμειγνύοντες χυλὸν πολυγόνου,
ἢ ἀνδράχνης, ἢ θριδακίνης, ἢ αἰζώου. διδόναι δὲ τὴν διὰ
κωδίων ψυχρὰν· τοὺς δὲ αὐτοὺς χυλοὺς, καὶ ἐπὶ τοῦ
μετώπου σὺν κρεκῷ ὡοῦ καὶ ψυλλίῳ ἐπιτίθει.

ΠΕΡΙ

Cap. XI. Cod. E. 1.

ἐγκαύσεως] conf. cap. 15 Cod. D. περὶ τῶν ἐξ ἐγκαύσεως κεφα-
λαλγούντων ἡγοῦν ἐξ ἡλίου καὶ οἴνου ἢ πυρετοῦ. Cod. E. ἐξε-
καύσεως. Orbasius de fractur. p. 118. ἐκκαίτεον οἶνον, γάλα,
οἶζος, ἐγκαύσεις. Athenagoras de resurrect. mortuor. p. 46.
Vocabulum dogmaticis et empiricis maxime usitatum, vid. Ga-
lenus de Sectis p. 13.

οἴνου] Codex A. et C. οἴνου ἐξ ἡλίου καὶ πυρετοῦ· πρὸς τὰς ἐξε-
καύσεως κεφαλαλγίας. Cod. B. περὶ τῶν ἐξ ἐγκαύσεως κεφα-
λαλγούντων ἡγοῦν ἐξ οἴνου ἢ ἡλίου ἢ πυρετοῦ. Cod. E. ἐξ οἴνου,
omisso ἢ.

ἡλίου] Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 9. p. 90. Cod. E.
perperam καὶ ἐλαίου.

ἄλγημα] Heliodorus lib. III. p. 140. κεφαλῆς ἄλγημα dixit. De
quovis dolore Menander apud Stobaeum Floril. tit. 98.

ἐξ] Homerus Iliad. E. vs. 865.

Καίματος ἐξ ἀνέμοιο δασάεος ὀρνυμένοις.

ἢ] Cod. D. ἡγοῦν.

αἰσθήσεως] Cod. B. συναισθήσεως. Cod. E. pro πυρώδους αἰσθή-
σεως, habet πυρώσεως.

σφυγματῶδες] Codex A. αἱματῶδες. Cod. B. σφιγματῶδες.
Cod. D. σφυγματῶδες.

ἔρευθος] addit Cod. B. ἥτοι κοκκίνισμα, qua voce caret Glossar.
Du Cange.

ἀγρυπνία] Cod. A. ἀγρυπνίας. Ἀγρυπνία est, quando quis somno
privatur invitus. Αὑπνία vero, quando quis se privat sponte
somno, ut observat Scaliger Scaligeran. prim. p. 26.

τούτοις] Cod. A. τοῦτε.

DE CAPITIS DOLORE

contracto ex ardore vel vino
vel solis, vel febris.

CAP. XI.

Ad hunc affectum capitis sequitur dolor pulsans, eum sensus caloris febrilis, oculorum praeterea rubor et vigiliae. His caput utiliter perfunditur oleo acerbissimo frigido vel aceto rosaceo, admixto prius succo polygoni vel portulacae, vel lactucae sylvestris, vel sempervivi, vel medicamentum quod ex papaveris capitibus paratur, frigidum propinatur. Eosdem vero succos fronti quoque ex ovi luteo et mucilagine psyllii imponere licet.

D 5 DE

ἐμβροχή] Plutarchus T. I. p. 73. οὐδὲ ζητῶν μὲν ζεῖσθαι δεόμενον ἐμβροχῆς καὶ καταπλάτματος.

ὀμφακίου] Schol. Theocriti ad Idyll. XI. vs. 21.

ψυχρῶ] Paraphrastes Nicomacheor. lib. II. c. 3. p. 52. καὶ ἐὰν ἴδωμεν ἰατρὸν ψυχρὰν προσάγοντα θεραπείαν, γινώσκουμεν εὐθὺς τὴν νόσον ἀπὸ θερμῆς συστάσεως.

ἐξ ἑρδίνου] Cod. A. ἐξ ἑρδίνου. Cod. E. ἐκ ἑρδίνου.

αἰδράχης] Schol. Mss. Αἰδουαῖα αἰδράχην, ἡ γλιστρὶς λεγομένη.

προσμιγνύοντες] Cod. E. προσμιγνύμενον χυλαῦ.

θριδακίης] Athenaeus lib. II. c. 27. p. 69. Simeon Sethi p. 39. Florentinus Geopon. lib. XII. c. 13. ea plurimum utebatur, ut somnum sibi conciliaret, imperator Tacitus apud Vopiscum p. 613. Schulze Toxicol. Veter. c. 25. p. 76. conf. Helladius apud Photium p. 1585. et Thomas Mag. p. 454. et ad eum Trillerus et Stoeberus.

διδῶναι δὲ] conf. c. 13. c. 12. ἐπαλείφειν δὲ, ubi subaudiendum δὲ, vel huc refer quae c. 10. ad συμπλέκειν notavi. Cod. C. διδῶναι.

καδίων] Q. Seren. Samonicus c. I. vs. 14. Cod. A. τὴν διακαδίων, Cod. B. τὸ διακαδίων ψυχρὸν, subintellig. φάρμακον. conf. not. ad c. 20.

αὐτοῖς] Cod. B. τοῖς δὲ χυλαῖς τῶν εἰρημένων.

μετώπου] Apulejus de virib. herb. c. 54.

ψυλλία] Plinius lib. XXV. c. 11. Dioscorides lib. IV. c. 70. conf. is, qui aequalibus avum suum sequitur, doct. Schulze Toxicol. Veter. c. 23. p. 69.

ἐπιτίθει] Codd. B. et D. ἐπιτίθειναι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΨΥΧΡΑ

δυσχερασία κεφαλαλούντων.

Κ Ε Φ. ΙΒ΄.

Τούτοις ἔπεται νερκῶδες βάρος, καὶ ψύξις, καὶ
πίλησις τῆς κεφαλῆς, καὶ ἄχρουν αὐτῶν τὸ πρόσωπον
καὶ ὑπνῶδες. τούτοις ἀρμόζει ἐμβροχή τῆς κεφαλῆς διὰ
τοῦ ἀνιθίνου καὶ πηγαίνου ἐλαίου. ἡ νερδίνω, ἡ ἀμαραν-
θίνω ἐλαίω σὺν εὐφορβίῳ, ἐπαλειφεῖν δὲ τὰς ῥίνας
καὶ

Cap. XII. Cod. E. ια΄.

Περὶ] Cod. A. περὶ κεφαλαλούντας ἐπὶ ψυχρῶ. Cod. B. ad-
dit δυσχερασία.

Τούτοις] Galenus sec. loc. lib. II. p. 171. Cod. A. τούτους.
quod librarium arguit Latini sermonis peritum. Vulgatam
lectionem probō. Avetæus cur. morib. chron. lib. I. c. 9. p. 132.
καὶ τοῖσι ἐπιθυμίῃσι ἔπεται τὸν ἡγερόν. Notter c. 28. ἔπε-
σθαι δὲ τῶ ληθέρῳ. Maximus Tyr. Dissert. X. p. 103. ἐπο-
μίην τῇ κρείττει. Heliodorus lib. X. p. 438. καὶ ἐπὶ τῷ γεν-
νήσαντι. Anthonius de Expe! Alex. M. lib. VI. c. 8. p. 244.
καὶ Ἀλέξανδρος ἐπὶ τοῖς τε αὐτοῖς. unde male apud nostrum
legitur c. 156. τὴν δὲ ψυχρῶ.

κεφαλαλούντων] Noni agnoscit Cod. E.

πίλησις] Nemesius de H. N. c. V. p. 118. ἴδωρ πυκνωθὲν καὶ
πίληθὲν γίνεται γῆ. Eusebius or. de laud. Constantini p. 452.
C. 1. proverbium apud Zenobium Cent. III. 24. Salmasius ad
Lampridium p. 973. Cod. A. πίπλησις. Reddenda hæc vox
Οτιγενὶ Philosophumeneu, p. 62. νέφος ἀποτελεσθῆ κατὰ τὴν πό-
λιν leg. πίλησιν. Cornutus de nat. Deor. c. 28. p. 208. καὶ
οὕτως ἰδρῆσθαι συμπεπιλημένη.

αὐτῶν] Cod. A. αὐτοῖς.

πρόσωπον] addit Cod. B. γίνεται καὶ νερκῶδες.

ὑπνῶδες] De hac voce, quam proscribit Thomas Mag. p. 871. con-
sul. cel. Sallier.

ἀρμίζει] in codicibus Mss. non comparet hoc verbum.

ἐμβροχή] Cod. A. ἐμβροχά. Cod. E. ἐμβρέχειν.

ἀνιθίνω] Leg. ἀνιθίνου cum Cod. E. vid. Galenus Lexic. p. 84. v.
Ἀνιθιν, et Foësius Oecon. Hippocr. voce Δεδριεν. Isidorus
Orig. lib. IV. c. 12. Ex his quaedam simplicia unguenta sunt,
quæ una tantum specie existunt: unde et sui nominis referunt
odera-

DE DOLORE CAPITIS,

ex frigida intemperie orto.

C A P. XII.

Hi stuporis sensum percipiunt, et refrigerationem veluti et compressionem capitis, facieque sunt decolori seu pallida, et somnolenta. His convenit irrigari caput, oleo anethino et rutaceo, seu nardino, vel eo quodd ex amarantho paratur adjecto euphorbio, aures vero et nares

odoratum, ut *anethinum*: est enim sincerum ex oleo et aneto tantum. *Empiastrum ἀνιθίνον* laudat noster c. 125. et c. 192. τὴν ἀνέτην pro quo leg. ἀνιθίνην ut apud *Ipsidorum* vel ἀνιθίνην. *Ἀνιθίνον* agnoscit cod. A.

καὶ πηγαίνου] ignorat Cod. E.

ἐλαίου] Codex A. ἢ ἐλαίου ναρδίνου. Frequenter particulam ἢ in his scriptoribus medicis additum reperies, licet sit otiosa. Noster c. 202. ὅσον κράμου μέγεθος σὺν οἶνω, ubi *Pauli* exemplaria lib. III. c. 6. habent ὅσον ἢ κράμου. Iterum noster c. 18. σούτλου ῥίζης χυλὸν ἐγχέε. ubi cod. A. ἢ χυλόν.

ἢ ναρδίνῳ ἢ ἀμαραντίνῳ ἐλαίῳ] Desunt haec verba in Cod. E.

ἀμαραντίνῳ] *Galenus* ἀμαρακίνα, quod etiam inter praestantissima unguenta numeratur apud *Athenaenum* lib. V. c. 5. p. 195. adde *Marfil. Cagnati* Var. Observ. lib. II. c. 9. alibi noster amaranthinum, necamaracinum, memorat sed pluries σαμψοίχινον, quae alii distinguunt, vid. *Salmajus* de *Homen. Hyl. Jatr.* c. 13. p. 10. Proverbium apud A. *Genium* N. A. lib. XX. c. 10. Nihil cum fidiis germen, nihil cum amaracino sui. Sed noster forte religioni ubi duxit amaranthinum non minare propter fabulas, quas narrat *Ipsidorus* Orig. lib. IV. c. 12. et lib. XVII. c. 9. vide quae de *Apolline* notavi in praefat. Cod. A. ἀμαρακίνου. Codd. B. et D. ἀμαρακίνου. De *Amaraco* vid. *Rob. Constantinus* ad *Dioscorides* lib. III. p. 472. et *Andr. Chioccius* *Musaei Caluolar. Sect.* V. p. 525. conf. *Carol. Paschalius* de *Coron.* lib. III. c. II. p. 178.

εὐφροβία] Cod. A. εὐφροβία. Cod. E. ἐφολβία. Cod. B. μετὰ καὶ εὐφροβίου, quod glossiema esse suspicor, nam tertio casu ita noster saepe utitur ac sic quoque *Homerus* *Iliad.* Δ. vs. 162.

γυναικὶ τε καὶ τεκέεσσι
ubi Schol. ἀντὶ τοῦ, μετὰ γυναικῶν καὶ τέκνων.

ἐπαλείφειν] Cod. E. ἐπάλειφε δὲ καὶ ταῖς.

τὰς ῥίνας] Desunt in Cod. E. et D.

καὶ τὰ ὦτα τῷ νάρδῳ καὶ τῷ ὀποβαλσάμῳ. ἄλλο.
 συκαμίνων χυλῷ δι' ὀφθονίου ἐντεθλισμένῳ καὶ ξοδίῳ
 ἴσα χρεῶ σφύχων καὶ κατ' ἐαυτό. ἄλλο καὶ μετὰ πι-
 πάλης ἀλφίτου κατὰπλασσε. ἄλλο. ἀμπελόφυλλα λεῖα
 ἐψήσας ἐν μελιγρᾶτῳ λεάνας ἐπιτίθει· τούτοις δὲ προσ-
 χῶ

[νάρδα] Pro ναρδίῳ. ut clare exhibent codd. B. et D. Cod. A. τὸ
 νάρδη. Cod. C. τῷ δὲ ναρδίῳ μύρα. Recentiores et librarii
 frequenter e medio vocis syllabam extruserunt. vid. doct. Fi-
 scherius ad Aeschinias Axioch. p. 118. in vocibus longioribus ut
 vult Koehlerius ad Galeni Protrept. c. IX. p. 43. Simeon Sethi
 p. 129. ὑδροσάτα pro ὑδροσάτῳ ubi vid. Mart. Bogdanus p.
 169. noster ξεφος pro ξίφανος c. 43. Rosa pro Rosaceo Mar-
 cellus Empir. c. I. et Ceisus lib. II. c. 33. ut observat Bald.
 Rouffens p. 302. Graecorum more vid. Aegid. Menagius
 Amoenit. Juris civil. c. 39. p. 281. Νάρδον quoque legitur
 apud Pollucem lib. VI. c. 19. segm. 104. Plinius lib. XVI. c.
 40. eonf. Salmasius ad Solinum p. 753. et ad Lampridium p.
 922. Scaliger Scaligeran. prim. p. 145. Jo. Rhodius ad Scri-
 bonium Larg. p. 35. Dorville ad Chariton. p. 505. et 693.
 Plura exempla occurrunt in Glossis Nomic. apud cl. Alberti p.
 249. In inscriptione Viromarus legi pro Viridoinarus suspica-
 tur doct. de Mantour Memoires de l'Acad. etc. T. V. p. 268.
 Zamblicus de V. P. c. 17. p. 60. συντυγχάνοντες δὲ αὐτοῖς,
 οὕτω συνετύχαιον ὡς ἀλλοῖς τισὶν leg. ὡς ἀλλοφύλοις τισὶν.
 Sic enim c. 20. p. 80. εἰ δὲ ἀνάρμεσον κατίδει τινα, ὥσπερ
 ἀλλοφύλον τινα καὶ ὁπίσθεν ἀπῆλκε. Aetanus morb. chron. lib.
 II. c. I. p. 48. C. οἱ γὰρ τὸ ἐν τῇ κοιλίῃ τῇ κατὼ ἀλλόβειον
 ὑγρὸν ὑδρῶπα καλέομεν, ubi Scaliger ἀλλομενον emendat, forte
 leg. ἀλιζόμενον. Poëtanus lib. II. p. 129. τὸ ἵππικόν ἐταττε
 leg. ἐτάραττε, hoc est equitatu Agésilai metum incussit, quo
 verbo de perturbatione ex metu, utus est p. 148. et alibi. Sed
 in lectione vel recitatione in templis Graeci hodierni syllabas
 non contrahunt aut reticent, ut testatur doct. Guys voyage
 T. II. p. 240.

[ὀποβαλσάμα] Plinius lib. XII. c. 25. Isidorus Origin. lib. XVII.
 c. 8. Cod. A. καὶ τὸ ὀπά βαλσάμου. Codd. B. et D. καὶ
 τῷ ὀποβαλσάμῳ. Raderus ad Martialis lib. XIV. epigr. 54.
 Rhodius ad Scribonium Larg. p. 72. Glossae secd. Mss. ad Ju-
 venalis Sat. II. vs. 41. Est liquor balsami, opus graece vocatur
 caverna, hinc opobalsanum dicitur, quia cortex cujusdam ar-
 boris inciditur et de cavernis incisae corticis liquor balsami stil-
 lat guttatim. Est enim quoddam genus virgulli, cui cortex
 inciditur et per cavernam humor defluit, quod in vitreis sole-
 bat recipi vasis.

[συκαμίνων] Galenus συκαμίνων. Sed omnia quae in hoc capite
 sequuntur a codicibus Mss. absunt.

nares nardino et opobalsamo perungere. Aliud. Mororum succi per linteolum percolati, et rosacei, par mensura, et solanum quoque per se adhibetur. Aliud. Vel cum farinae polline inducitur, vel, vitis folia in pulverem redacta, et laevigata, et ex melicrato decocta, imponito,

ἐκτελισμένῳ] conf. Casaubonus ad Strabonis lib. V. p. 367. Antipater Anthol. lib. IV. c. 12. epigr. 26. 27. et 30.

ἴσα] Galenus ἴσῳ.

χρῶ] Distinctio majuscula post hanc vocem requiritur. Distinctio perperam posita est apud Aelianum H. A. lib. XVI. c. 12. αἱ μὲν οὖν ἐκ τῆς θαλάττης ἀναδύουσαι διὰ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Γάγγου, χηλαὶς μεγίστας ἔχουσι καὶ τραχείας θέγειν. αὐτῶν τὰς γε μὴν. Eandem constructionem habes lib. XVII. c. 26. τῶν ζώων τῶν ἑτέρων κ. τ. λ. Ita hunc locum interpungo.

ἄλλο] Hic delendum ac ante σέρχον ponendum.

σέρχον] Isidorus orig. lib. XVII. c. 9. Plinius lib. XXI. c. 31. De strychnis eleganter egit Schulze Toxicol. Veter. c. 18. p. 58.

παιπάλης] Suidas: πέλαιοι· πέμματα ἐκ παιπάλης, τοῦτέστιν ἀλεύρου λεπτοτέρου. Schol. Aristophanis ad Aves vs. 430. παιπάλημα, κυρίως τὸ λεπτὸν ἀλευρον. conf. Foësius Oecon. Hippocr. p. 286. Aetharius de affect. spir. animal. lib. II. c. 5. p. 97.

καθ' ἑαυτῶ] verito solum. Sic cap. 14. ῥόδιον καθ' ἑαυτὸ τε καὶ σὺν ὀξεί. Xenophon Memorab. lib. III. c. 5. p. 125. νῦν ἀπειλοῦσιν καθ' αἰτοῦς ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Ἀττικὴν. Locutionem hanc exposuerunt Jac. Gronovius ad Arriani de exped. Alex. lib. III. p. 135. et Jo. Alberti ad Aët. Apofst. c. 28. 16. et Raphaelius p. 208.

μελικράτω] Pollux lib. VI. c. 2. segm. 17. καὶ μελικράτον δέ, τὸ νῦν οἰνόμελι.

λεάνας] Leg. χλιάνας, nam praecessit jam λῆα. conf. c. 82. et 83.

ἀμπελόφυλλα] Galenus ἀμπέλου φύλλα. Plinius lib. XXIII. 1.

προσχῶ] Leg. προσχεῶ, quo verbo usus est Plato Sophist. p. 56. ἐπὶ τῷ αὐτῷ προσχεῶμενοι δυοῖν ὀνόμασιν. conf. idem Politic. p. 108. Hippodamus apud Stobaeum Serm. XLI. p. 247. καὶ τὸ τελευταῖον ἐπαφᾶς τινος καὶ προσχεῶσιος μασικας. Aeschines Dialog. II. p. 64. Προσχῶ dedit librarius quod animo ejus observabantur verba Diacomi, qui in ecclesia clamabat, προσχωμεν, referente Jo. Chrysostomo in A. A. Serm. XIX. p. 723. et p. 724.

χω καὶ ἐπ' αἰδίοις φλεγμαίνουσι, καὶ ρευματιζομένοις
σφοδρῶς, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὄξυφακίνῳ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΞ ΑΝΑΘΥΜΙΑΣΕΩΣ

τοῦ σομάχου κεφαλαλγούντων.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Τούτοις ἀλγημα ἔπεται νυγμκτῶδες, καὶ σφυγμός
μετώπου, καὶ ἱλιγγοὶ καὶ ὠτων ἥχοι· τούτων κένωσον
τὴν γαστέρα, ἔμβρεχε δὲ τὴν κεφαλὴν ἐλαίῳ ἀνθίνῳ,
σὺν ὄξει ὀλίγῳ· διδόναι δὲ καὶ τὴν πικρὰν πίνειν, δηλο-
νύτι προεμέσαντι, καὶ τὸ διοςπολιτικόν· ἐμπλαστρον δὲ
τὸ

αἰδίοις] I. αἰδοίοις

ὄξιφακίνῳ]. An ὀμφακίνῳ, nempe ἐλαίῳ?

Ca pr. XIII. Cod. E. β'.

ἀναθυμιάσεως] Videtur hoc vocabulum ex Heracliti scriptis in me-
dicorum scholam transiisse, vid. *Aristoteles* Problem. Sect. XIII.
6. et XXIII. 30. *Diogenes* Laërt. lib. IX. p. 632. Wilh.
Worth ad *Hermiae* Iuris Gentil. Philosophor. p. 214. nam He-
raclitum et medicæ artū operam navasse, testatur *Tatianus* Or.
ad Gr. p. 11. illud illustrarunt Th. *Reinesius* ad *Petronium* c.
47. et *Trillerus* Obs. Crit. lib. III. c. 25. et lib. IV. c. 13. An
vero apud Heraclitum idem illud significet, quod apud chemi-
cos dicitur volatile, ut opinatur vir doctus not. ad *Nemesium*
de Nat. Homin. p. 11. aliis me perspicacioribus dijudicandum
relinquo. Vocem hanc quoque usurpasse videtur *Democritus*
apud *Diodorum* Sicul. lib. I. p. 47.

ἐξ ἀναθυμιάσεως] ita c. 14. ἐξ αἶνου. *Alciphron* lib. I. ep. 13.
τοὺς ἐκ τρυφῆς πάθει δουλευότας. Codex A: hoc lemma ha-
bet. Ἐπὶ ψυχρᾷ δυσκρασίᾳ κεφαλαλγούντας. Cod. E. ἀνα-
θυμιάσεων.

σφυγμός] pulsatio. *Hippocrates* Coac. Prænot. 368. *Aeschines*
Axioch. p. 144. τὴν μὲν χαρὰν ἔχουσα φλεγμονὴς δίκην πολλο-
μένην καὶ σφυγματῶδη, Verba καὶ σφυγμός exulant e cod. A.

ἱλιγγαί] Cod. E. ἱλιγγος. *Avianus* Peripl. Mar. Erythr. p. 165.
ἡ θάλασσα παραχῶδης καὶ θολερὰ καὶ δίνας ἔχουσα καὶ ἐρω-
δὲς εἰλιγγυς. ac ita quoque *Achilles* Tat. lib. II. p. 119.
Theophras-

posito, potes iisdem etiam uti in partium obſcoenarum inflammatione, et cum valida fluxione tentantur admixta
ὄξυφακίην.

DE DOLORE CAPITIS,

qui fit ab elevatis a ventriculo
vaporibus.

CAP. XIII.

Ad hunc affectum etiam ſequitur dolor feriens et
pulfans frontem, et vertigo, et aurium tinnitus. His al-
vus ducenda, caput autem oleo anethino, exigua aceti
portione adiecta, humectandum erit, et in potu exhi-
benda aloë, prius tamen vomitu praevocato, et medi-
camentum, quod Diospoliticum appellatur, emplaſtrum
porro

Theophrastus apud Photium Biblioth. p. 1568. Anonymus de
V. S. p. 7. Διὰ τοῦ ἰωτα ἱλιγγος ſcribere praecipit Schol. Ari-
ſtophanis ad Acharn. vſ. 581. ut recte editum apud Strabonem
lib. IV. p. 313. In margine Codicis A. habetur hoc ſcholion:
ἱλιγγία, ὅταν περὶ τὴν καρδίαν εὐρέφως γένηται, ἐπακολουθεῖ σκό-
τος, καὶ τοῦτο καλεῖται τὸ πάθος, ἱλιγγος. Heliodorus lib. VI.
p. 280. ἀχλὺς τε καὶ ἱλιγγος ἐποδράμων.

ἤχοι] Caſſius Quaest. Med. Q. 76. Vocem hanc eſſe Atticam ne-
gant Moeris Atticist. p. 51. et Thomas Mag. p. 428. Cod.
A. ἤχος.

γαστέρα] Cod. A. γαστέρα.

ἐμβρεχε] Codd. B. et D. τὴν κεφαλὴν ἐμβρέχει. Cod. E. καὶ
ἐμβρεχε δέ.

ὄξυ] Cod. A. ὄξυ.

δίδοναι δὲ καὶ] Cod. E. δίδου καὶ.

προεμέσαντι] Cod. A. προεμέσαντα. Cod. E. προεμέσαντι. Codd.
B. et D. προεμέσαντας. Utrumque probuin. Tertius caſus
pendet a verbo δίδοναι, quartus vero referendus ad πίνειν.

δισπολιτικὸν] Paulus lib. VII. c. 16. p. 270. Synesius de febr.
c. VIII. p. 268. καὶ ἡ ἀντίδοτος δισπολιτικόν. Noſter c. 922.
Cod. A. τὸν δισπολιτικόν. Cod. B. δισπολητικόν. Cod. E.
διεπλητικὸν ἐμπλάσσει.

τὸ διὰ σπερμάτων ἐπιτίθει τῷ σομάχῳ, καὶ ὅσα τονοῦ-
σιν αὐτόν. ὥσπερ δὲ τὸ πηγαίνον ἔλαιον ἀρμόττειν
ἔφην, οὕτω καὶ τὸ σαμψύχινον καὶ τὸ δάφνινον, καὶ τὸ
ἐρπύλλινον.

διὰ σπερμάτων] Codex A. τὸ διασπέρμον. Cod. E. τὴν διὰ σπερ-
μάτων. Solent librarii antiquiorum verba accommodare ad lo-
quendi usum sua aetate Ioleimnein: cujus moris exemplum
praeter nostrum suppeditat Aretaeus curat. morb. acut. lib. I.
c. 2. p. 80. B. ζυνεχῶς ἐπαίρει τὸ ἐπίπλασμα, pro ἀπαυρῆν,
ut emendat Petitus. Sed ἐπαίρειν recentioribus est demere, tol-
lere, aufessen. 10. Malalas lib. VII. p. 252. παρέθενον, ἥτινα
ἐπῆρην ἀνελών τὸν πατέρα αὐτῆς. conf. p. 252. et alibi saepius.
Anonymus de V. S. p. 5. ἐπαρον ἐξ αὐτοῦ δύο ἡμῖσι λίτρας.
quod verbum etiam reddendum suspicor Moschioni de morb.
mulierum c. 54. εἰ μέντοι ζέσις αὐτοῖς τοῖς μέρεσι ποιῶν δύ-
νανται, καὶ παρόντα ἀνευ ὑπερθέσεως τοῦ αἵματος ῥύσιν. Pro
παράντα emendat Congr. Gesnerus παροῦσαν, malim legere καὶ
ἐπαροντα. Glossae Mss. περίελε, ἀφελού, ἐπαρον. et Glossae
in proverb. Salomon. περίελας, ἀφαρού, ἐπαρον. Cynosphium
p. 190. μετὰ δὲ τὸ ἐπαρθῆναι αὐτὸν ἐκ τοῦ γάλακτος. Caete-
rum emplastrum hoc plurimum laudat Aretaeus cur. morb.
acut. lib. II. c. 6. p. 107. C. ubi vid. Petitus.

porro et quod ex seminibus conficitur, et Diaspermaton Graecis dicitur, ventriculi regioni imponendum, et quaecunque eum roborant, applicanda erunt. Quemadmodum autem oleum rutaceum convenire dixi, ita ei majoranae oleum, et laurinum, et quod e serpyllo paratur, ex usu erunt.

πηγαίον] Atqui hujus olei nulla praecessit mentio, unde suspicari licet supra pro ἀνηθίνα leg. πηγαίνα Rutae laudes persequitur *Plinius* lib. XX. c. 13.

τοιούτων] conf. c. 36. et 148. *Aëtianus* de affect. spir. animal. lib. I. c. 4. p. 16. αἷθις δὲ ἐκκελυμένον σώμα ναστὸς τονώσους αἰ τῇ συφύτητι ἐξωθεν ἐπιθεῖς. Cod. A. τὸν αἷθιν. Pro ὅσα Cod. E. ὅσοι, inf. etc.

αὐτὸν] Quae sequuntur in Mss. non legantur.

σαμψύχινον] *Dioscorides* lib. III. c. 47. *Plinius* lib. XIII. c. 1. et lib. XXI. c. 11. *Caelius* Aurel. acut. morb. lib. II. c. 29. *Salmasius* de Homon. Hyles Jatr. c. 13.

ἐπιπύλινον] *Apulejus* de vir. herb. c. 101.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΞ ΟΙΝΟΥ

κεφαλαλγίας.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

Εἰ μὲν ἄπεπτος ὁ οἶνος ἐστὶ μέναι, κελεύειν ἑμῶν,
ἰδὼρ πίνοντας χλιαρὸν· εἰ δὲ μετὰ πέψιν κεφαλαλγίαν,
ῥέουσιν καθ' ἑαυτό τε, καὶ σὺν ὄξει, ἢ χυλῷ κισσοῦ, ἢ
κράμ-

C a p. XIV.

Περὶ] Cod. B. περὶ τῶν. Cod. E. ιγ/.

αἰ μὲν] Integrum hoc caput hausit noster ex Galeni rec. loc. lib.
II. p. 174. vel ex Pauli lib. III. c. 4.

ἄπεπτος] Cod. A. ἀμεμπτος.

ὁ οἶνος] articulum delet Cod. E.

ἐστὶ] Cod. A. ἐπίμειν.

μέναι] mox κεφαλαλγίαν, Paulus μέναι. Non opus est ut modi
conveniant. noster c. 216. πρὸς τὴν ἢ μέναι καὶ μέναι οὕτω.
Plato Criton. p. 113. Anetaen. metab. chron. lib. I c. 9. p. 36.
D. μέσφι δὲ ἢ φλεγμασίν, ἢ πιέζει. ubi Petitus mavult πιέζει.
sed vid. Dorville ad Chariton. p. 132. et 475. quamvis illa mo-
dorum permutatio non se probet doct. Fischero ad Aesculap.
dialog. II. p. 59. faterur tamen ad Theophrasti charact. c. I. p.
16. exempla permutationis modorum ut alibi ita maxime hoc
in libello non rara esse. conf. Scaliger ad Theocritum p. 230.
Statius Thebaid. lib. II. vs. 719. impulerit, ubi Lactantius, im-
pulerit, pro impellit, mutatū modum.

κελεύειν] ignorat hoc verbum Cod. A. et post ἑμῶν addit δὲ. for-
tasse voluit librarius δᾶ, quod post κελεύειν subaudiendum, ut
monuit L. Bos animadv. ad scriptores Gr. c. 27. p. 114.
Cod. E. pessime κελεύειν μέναι. Ἀπλῶς λέγειν exposuit Thomas
Mag. p. 523. Schol. Thucydidis ad lib. I. c. 42 τὸ κελεύειν
οἷον ἐπὶ μυζῶν μόνον λεγεται, ubi vid. doct. Wasse. Schol.
Homeri ad Iliad. Γ. vs. 431. Κελομαι, κελεύω, παρακαλῶ,
προτρέπομαι. Frequenter hoc verbum usurpant medici, quo-
rum scripta supersunt, qui, cum liberi homines fuerint, pro
auctoritate sua aegris, quae facienda sunt, praecipunt: quod
servis non licebat, ut patet exemplo Democriti apud Hetero-
tum lib. III. p. 263. Docet hoc praeterea Schol. Anstrophanis
ad Vesp. vs. 125. ὥσπερ καὶ τῶν ἰατρῶν οἱ μὲν ἐλευθεροὶ τὸ
δεῖν ἐπιτάττουσιν· εἰ δὲ τις οἰκέτης γένηται τὴν τύχην καὶ
τέχνην ἰατροῦ, πράγματα ἔχει, κολακεύειν αἷμα καὶ δεσπεύειν
τὸν δεσπότην ἀπαραζώμενος. Unde suspicor in medicorum
scriptis

DE CAPITIS DOLORE

EX VINO.

C A P. XIV.

Si inconcoctum vinum adhuc maneat, vomitum ex aqua tepida imperabimus. Quod si a concoctione dolor perseveret, rosaceo et per se et cum aceto utemur, caputque aut hederæ succo, aut brassicae inungemus, aut

E 2 hujus

scriptis toties τὸ κελεύειν inveniri. conf. *Theodoretus* Therap. I. p. 4. et Serin. VI. p. 100. Auctoritatem quandam his tribuo, cum J. H. *Meibomio* ad *Cassiodori* formulam comitis archiarorum p. 70. quod videatur medicis medicinam facere licitum non fuisse in urbibus Graeciae, saltem Athenis, nisi impetrata prius venia, ut adparet ex *Xenophontis* Memorab. lib. IV. c. 2. p. 172. Conducebantur quoque medici publice vid. *Strabo* lib. IV. p. 273. ubi vid. *Calanbonus*. adde *Diodori* Siculi. lib. XII. p. 487. et in exercitiis alebant medicum. *Achilles* Tat. lib. IV. p. 243. ubi vid. *Salmasius* p. 617. et *Aegid. Menagius* amoenit. juris civil. c. 35. p. 215. *Κελεύειν* etiam cum auctoritate quadam aliquid regere positum videtur apud *Herodotum* lib. IV. p. 355. conf. doct. *E. m. Chishull* ad inscript. Sigean. p. 92. sic imperare Latini. *Celsus* lib. III. c. 6. imperasse iamam, scilicet, vigiliam prodest, vel etiam praeciperet, ut idem lib. II. c. 15. et lib. III. c. 7. et jubere, de quo verbo vid. *Lactantius* ad *Statii* Thebaid. lib. II. vs. 608. quas locutiones Celsum a Graecis non mutuarum esse tuerur cl. *Mahndei* Histoire de l'Acad. des inscript. Tom. IV. p. 156. conf. *Burmianus* ad *Petronii* c. 36.

πίπτει] *Galenus* πετόχότας. Cod. B. μετὰ τὴν πέψιν. Ridicule Cod. E. μετα-
πέψει κεφαλαλγία.

κεφαλαλγῆεν] *Galenus* κεφαλαλγῶσιν. ac ita quoque Cod. A. et D. Cod. B. ἡ κεφαλαλγία παραμένει. Veteres potui dedici, saepenumero ex ebrietate maximis capitis doloribus sollicitabantur, ut scribit *Hier. Mercurialis* Var. Lect. lib. III. c. 9. Colligit vero doct. *Gyus* Itinerar. T. I. p. 233. ex *Pindori* Olymp. Od VII. stroph. 1. vicia Graeca olim fortiora et spirituosiora fuisse, quam nostra sunt aetate. quod de *Surentino* etiam adfirmat *Th. Bartholinus* Epist. Medic. Cent. I. ep. 49. p. 207.

ἐαυτὸ] Codex A. ἐαυτὸν.

χρῆσθ] Cod. E. χρῆσθ.

κισσόν] *Dioscorides* lib. II. c. 191. *Horatius* Carm. lib. IV.

Od. II. est

κράμβης διαχρίσωμεν, ἢ αὐτὰ τὰ φύλλα τῆς κράμβης
 συνεπιθήσωμεν τῷ μετώπῳ, καὶ ταύτην ἐσθίειν ἐφη-
 ρεῖσαν· Φυσικῶς γὰρ ὠφελεῖ, καὶ ροιὰς, καὶ μῆλα, καὶ
 ἄπια ἐσθιέτωσαν, καὶ ὑδροποτιήτωσαν· ἀμέθυσα δὲ εἰσι
 κράμβης καυλὸς ὠμὸς νῆσις προεσθιόμενος, ἢ ἀμύγδαλα
 πικρὰ πέντε ἢ τὰ ἀνραιπαλα· ἀπέχεσθαι δὲ τῶν φοι-
 νίκων·

... multa est hederæ vis

multa

Contrarium adlerit *Caelius* Aurel. acut. morb. lib. II. c. 16. p. 61. ubi vid. *Animanus*. Nostro favet ad ductum *Dioscoridis* et *Plinii* experientissimus medicus *Schulze* Toxicol. Veter. c. 25. p. 76.

διαχρίσωμεν] Cod. B. διαχρίσωμεν. Cod. A. διὰ χρήσωμεν.
 Cod. E. διαχρίζωμεν.
 τὰ] exulat articulus e cod. A.

συνεπιθήσωμεν] Cod. A. συνωτῶ ἐπιθήσωμεν. Rectius Codd. B.
 et D. σὺν ὧν ἐπιθήσωμεν.

ἐσθίειν] vid. quae ad c. 10. notavi, vel pendet hic infinitivus a
 praecedenti χελεύμεν. Sic *Plato* Euthyphr. p. 11. ubi vid. *Fischerus*. Sed codex B. addit δώσωμεν.

Φυσικῶς] *Cato* de R. R. c. 157. *Galenus* l. c. *Paxamus* Geo-
 pon. lib. XII. p. 339. *Hieron.* *Mercurialis* Var. Lect. lib. I.
 c. 3.

ἄπια] ita recentiores. Schol. *Theocriti* ad Idyll. I. vs. 134. et ad
 Idyll. VII. vs. 144. *Serrio* Geopon. lib. VI. c. 17. *Du Cange*
 Glossar. p. 76. v. ἀπιδία. Videntur veteres statuisse aquam
 cum pyris conducere, unde ea convivi in aqua adponebant,
 vid. *Dan.* *Heinsius* Lect. Theocr. c. XIV. p. 345.

ὑδροποτιήτωσαν] *Plutarchus* T. I. p. 26. ἀφαιρῆ γὰρ ἡ κραῖσις τοῦ
 οἴνου τὸ βλάπτειν, οὐ συναναιμοῦσα τὸ χρεῖσιμον. *Moeris* At-
 ticist. p. 112. ὑδρωποτιᾶν, διὰ τοῦ ὠ μεγάλου, Ἀττικῶς, διὰ
 τοῦ ὀμικροῦ ἑλληνικῶς. Cod. A. ὑδροποτιήτωσι.

ἀμέθυσα] Codex A. ἀμέθυσος. *Plutarchus* T. I. p. 25. καὶ δὲ δοκῇ
 σοι μηδὲν εἶναι φαλότερα τῶν ἀμεθύσαν καλουμένων, ἃ τινες ἐν
 τοῖς πόνοις (i. πότοις) περιάπτονται, καὶ προλαμβάνουσι.
 cont. *Levin.* *Lemnius* de occult. natur. miracul. lib. II. c. 17.
 p. 179.

εἰσι] Codex A. ἐσι.

κρίσσει] *Schulze* Toxicol. c. 25. p. 76.

κράμβης] *Dioscorides* lib. II. c. 191. *Athenaeus* lib. IX. c. 2.
Plinius lib. XVII. 24, lib. XX. 9. *Diocles* Caryst. apud *Fabri-*
cium

hujus folia fronti simul inducemus, et pro cibo decocta offeremus, naturae enim quadam vi profunt, mala punica praeterea. poma et pyra comedant, et aqua pro potu utantur. Ebrietatem porro arcent brassicae caulis jejuno ventriculo commanducatus, vel amygdalae amarae quinque et si quae sunt, quae crapulam arcent, absti-

E 3

neant

cium Biblioth. Gr. T. XII. p. 539. *Constantinus* Manass. *Anal.* p. 244. *Levin. Lemnius* l. e. lib. IV. c. 29. p. 395. *Lud. Nonnius* de re cibarij lib. I. c. 14. *Aristoteles* Problem. Sect. III. 18. et H. A. lib. V. c. 19. nec omittendus *Theophrastus* H. Pl. lib. IV. c. 20.

καὶ δὲ] Scaligerana prima p. 47.

ἡσῖς] Leg. ἡσῖσι. vel cum Cod. B. ἡσῖα. Cod. A. ἡ. Cod. E. ἡσῖς σοι. ubi doct. *Cores* addidit: mendoſe, sed quod viam patefacit ad veram lectionem, quae. nī fallor, est ἡσῖς σοι, a te jejuno comemus, *Plinius* lib. XXIV. c. 9. drachma et dimidia pota in aquae multae cyathis quatuor jejunis. *Diocles* tamen *Caryst.* epistola ad regem *Antigonem* recusa apud *Fabricium* Biblioth. Gr. T. XII. p. 588. χεῖρι μοι δὲ καὶ οἱ ἡσῖς ἐμετοῖ, ut *Hippocrates* de morb. mulier. lib. II. p. 537. ἦν δὲ τιν νεανὶς ἢ ἐμέτους ἡσῖας. de hac voce consul. *Athenaeus* lib. II. c. 7. p. 47. *Phrynichus* p. 142. *Moeris* p. 78. Frequenter medici jejunis medicamenti exhiberi volunt, quod facile poterat fieri cum veteres haud raro jejunarent, quod peculiari dissertatione exposuit cl. *Morin* *Memoires des inscript.* T. V. p. 38. *Ovidius* *Art. Amator.* lib. I. v. 357.

medici quoque tempora servant.

προεσιώμενος] Cod. B. προεσιώμενος. *Athenaeus* lib. I. c. 25. p. 34. *Schol. Aristophanis* ad *Equit.* v. 536 *Berytius* *Geopon.* lib. V. c. 11. *Paxamus* lib. XII. c. 17. *Ramazzinus* de morb. artif. c. 21. p. 182.

ἐμύγδαλα] *Dioscorides* lib. I. c. 176. *Plinius* lib. XXIII. c. 8. *Athenaeus* lib. II. c. 12. p. 52. *Coelius Rhodig.* *Lect. Antiq.* lib. XI. c. 13. *Schulze* *Toxicol. Veter.* c. 24. p. 71.

ἀκραίπαλα] Cod. E. ἀκρέπαλα. Cod. D. τὰ κραιπάλα. Omis-
sa litera propter terminationem vocis praecedentis, conf. *Wesselingius* ad *Herodoti* lib. III. p. 247. adde c. 28.

ἀπίχθεσας] Quae sequuntur dactylorum vituperium ignorant Mss. eorum loco habentur haec in Cod. E. εἰν γοῦν ἐψήσῃς, μετὰ ὕδατος, ἐπίχθεσ πρὸς τῆς ἐξεκαυσεῖς (pro ἐξ ἐγκαυσεως, κεκαυ-
λαχίας, οἷου (pro ἐξ οἷου) ἢ ἐξ ἡλίου πυρετοῦ (pro ἢ ἐκ πυ-
ρετοῦ) ὡ παρὰ κολουδῆ αλγνηκατῶδεις (forte ἀλγνη καὶ σφυγμο-
τῶδεις). Reliqua pars paginae vacua est. *Cores*.

ἐπιφέρει

ἡμῶν· αὐτὰ γὰρ ιδιότητα τινὰ ἔχουσι κεφαλαλγίαν
ἐμποιεῖν.

ΠΕΡΙ ΑΜΕΘΥΣΤΩΝ.

Κ Ε Φ. ΠΕΡ

ἐπιφέρει

Ἀμεθυστα δὲ ἂν εἴη ταῦτα· ἀλήθειαν πρῶτ' ἡγῶν πό-
τιζε, ἢ μυρσίνης ἄνθος, καὶ ζζ. καὶ πήγανον λεῖον μεθ' ὕδατος· τὸ πολύηχον ἀσπύττει ταῖς θερμαῖς καὶ πνευ-
ματώδεσι κεφαλαλγίαις συνεχῶς πινόμενον δι' ἑγκαυσιν,
ἢ μέ-

Φονίκα.] Qui dactylis hanc labem adfricuit, primus extitit Xeno-
phon, cuius locum excitavit doct. Kuempfer ad Pollucis lib. II.
c. 14. legim. 41. quem secuti sunt Strabo lib. XVI. p. 1073.
Plutarchus T. I. p. 231. Galenus l. c. Plinius H. N. lib.
XXII. c. 4. At enaeus lib. XIV. c. 17. p. 651. Egeus de
victus ratione lib. II. p. 23. Criminacionem hanc diluerunt
inter antiquos Avetius cur. morb. chron. lib. L. c. 2. et 3. p.
110. D. et inter recentiores Kuempferus Amoenitat. Exotic.
fascicul. IV. p. 730. et seqq. Sebaui. Astrucius ad Paulum p.
275. palmulas capiti infestas esse, liberius videlicet ingestas,
conf. Hadr. Junius animadv. lib. V. c. 2. et Ez. Spathemius
de usu et praestant. numism. Dissert. VI. p. 332. Hieron.
Mercurii lib. Var. 1-2. lib. I. c. 3. Jo. Langius Epiſt. Medic.
lib. I. ep. 66. p. 335.

Cap. XV.

Ἀμεθυστα.] Ex Galeni lib. II. sec. loc. p. 183. Caput hoc migrat
e codd. MS.

ἀλήθειαν.] Romaeius de mor-b. artif. c. 21. p. 182.

πρῶτ'.] ἐπὶ καὶ φῶς οὗτος expofuit Sch. I. Aristophanis ad Ecclesiaz.
vll. 290. c. 97. πρῶτ' altero die mane, sic Strato lib. XIII.
p. 911. Solebant medici bis de die ad aegros invitare. Xeno-
phon Oecon. m. c. 13. p. 69. ἡ ἰατρὸν, ὅς ἐπιμελεῖτο μὲν καὶ
ἡμέρας τινος πρῶτ' ἐπὶ τῶν καὶ ὄψε, ὃ, τι δὲ συμφύρον τῷ κάμνῳ
τι ποιεῖν εἴη τοῦτο μὴ εἶδεν. Hinc formulae in libris medico-
rum, eorum, quae mane adhibenda sunt, et quae sub noctem.

μυρσίνης.] Horatius Carm. lib. I. Od. 33.

ζζ.] Galenus habet σμύρναν, recte Jac. Gouyſius ad Alex. Trall.
p. 2. Cum rei medicae scriptores verbo ζμύνης frequentissime
uterentur, librarii huius notam compendiariam ζζ. exogitarent,
cujus vim ignorantes hi, qui nostros codices descripserunt,
ζζ. βερε

neant autem a dactylis, naturae enim quadam vi capitis dolorem inducere consueverunt.

DE REMEDIIS,

QVAE ADVERSUS EBRIETATEM ADHIBENTVR.

CAP. XV.

Haec igitur ebrietati aduersantur, absinthium jejunos prius in potu assumito, aut myrthi florem, vel zinziber, vel rutam in pulverem tritam cum aqua; polygonum vero crebro in potu adhibitum, iis doloribus capitis convenit, qui vel a caliditate, vel flatibus, vel ex

E 4

ardere,

ζιζιβεσι pro ζιζιβεσσι scripserunt, qui error etiam invasit in codices Aethi etc. conf. nostri c. 17. Priscianus lib. I. p. 14 et Salmasius ad Solinum p. 298. Literae Σ et Ζ frequent. r permutatae fuerunt, vid. Spanhemius de Pr et Cl. Numismatum differt. II. p. 74. et differt. IX. p. 907. Ζιζιβεσι et Ζιζιβεσσι in inscriptione apud cel. R. Mead. de numis Sm. rnaeorum etc. p. 72. Noster c. 125. λαιζιβεσι, laferis. Ζιζιβεσσι semper scribendum observat Burnianus ad Petronii c. 55. Sic LEZBIA in inscriptione apud Ferrerum Mut. Lapidar. lib. I. p. 38. et lib. II. p. 158. ZOZIMA. Germia apud Goriium inscript. antiq. append. T. III. p. 142. APHRODIZIVS et p. 356. n. 12. ZOPHRONE. Ζεφρον et Ζεφρον apud Schol. Apollonii Rhod. ad lib. II. v. 519. conf. Hadr. Zuehl. Animadv. lib. I. c. 5. Th. Reinesius ep. 46. ad Rapertum p. 453. conf. Scaligerana Secund. p. 379. et L. Kuferus Memoir. des inscript. T. VI. p. 489. Ita Σιζιον ē Ελεαζης excusum apud Clementem Alex. Strom. lib. IV. p. 496. C. et Papinianus juris ozonium dicitur Spartano Sever. p. 635. Didymus Geopon. lib. X. c. c. καὶ τοῖς ἡλίοις ἀβαλινεσθαι, ubi cōd. Gmelpherbyt. ἀταλινεσθαι pro ἀζαλινεσθαι. Apud nostrum c. 48. ἐπισάσας, pro ἐπισάζας. Nummus Mesfenerum apud H. J. G. Meunier ad Coloss. lib. IX. c. 6. segm. 6. p. 1026. MLZZENION. conf. tamen numus apud cel. Eckhel Tab. II. n. 10. Sicules ζ pro σσ adhibere docuit Graevius Lect. Heliod. c. 14. p. 73. Coza pro Cosa in nummo apud cel. Jos. Eckhel Sylloge I. nummor. thesaur. Caesar. p. 81. H. Casanbonum cur Scioyppius vocarit Cazaabonum docuit Meunier Menagian. T. IV. p. 199.

λαιο,] Galenus l. c. λαια.

ἀρμόττα] Noster c. 12. τοῦτοις ἀρμόζι ἐμβροχῇ. Jo. Chrysostomus T. I. p. 224. ἔστι τῷ ἀρμόζι τὸ ἀρμόδιον τῷ ἐνοχλεῖντι πᾶσι φάρμακον ἐπιτίθεται.

ἡ μέθην. χρὴ δὲ ἐξ αὐτοῦ εἶδανον ἐπιτιθέναι τῇ κεφαλῇ.
λῆ. χρήσιμοι αὐτοῖς καὶ οἱ ῥόδονι εἶφανοι.

ΠΕΡΙ ΚΕΦΑΛΑΙΑΣ ΚΑΙ

ἡμικρανίας.

ΚΕΦ. ΙΣ΄.

Ἡ κεφαλαῖα ὀδύνη ἐστὶ τῆς ὅλης κεφαλῆς, κατὰ περιόδους γινομένη. ἡ δὲ ἡμικρανία τοῦ ἡμίσεως μέρους τῆς κεφαλῆς ἀλγῆμα, παροξυνόμενα ἀμφοτέρω ἐπὶ τοῖς

τοῖς ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ὀδύνην παροξυνόμενα εἶδανον

αὐτοῦ] Polygoni mentionem non facit Pollux lib. VI. c. 19. segm. 106. ubi recenset flores herbasve coronis aptos, tales nempe qui se calore aut odore commendant, non vero virtute medica. Plinius lib. XXIV. c. 19. lib. XXVII c. 13. Q. Ser. Samonicus c. 2. v. 3. Athenaeus lib. XV. c. 4. p. 674. Apulejus de virib. herb. p. 21. Galenus Euporist. lib. III. p. 450. Πολυγώνου κλέους β. πλέξας σεφάωντες.

εἶφανον] Galenus l. c. Marcellus Empir. c. I. p. 35. Plinio auctore lib. XXI. c. 3. apud Graecos de coronis privatim scripsere Mnesitheus atque Callimachus medici, quae nocerent capiti.

τῇ κεφαλῇ] Veteres coronas capiti, fronti, et collo imponebant ut docet Schol. Apolloniz Rhod. ad lib. II. v. 159. Nestrum ab ethnicorum moribus alienum fuisse ac eos curiose vitasse monni in praefatione, unde quispiam mirari posset cur hic coronas commendet, cum Christiani coronas e floribus imponere recusabant ut testatur Minutius Felix c. 38. p. 381. sed mirari desinet ubi cognoverit postea morem illum rediisse ut docet Jac. Simmonds ad Sidonium Apollinar. ep. V. p. 23. Coronis e rosis tumulus praematura morte exindorum coronabant ut docet Alciphron lib. I. ep. 36.

ἐπιτιθέναι] Verbum aptum de coronae impositione v. Eratosthenis apud Sch. I. Euripidis ad Hecub. v. 574. οἱ μὲν ἐγγὺς καθήμενοι σεφάωνος ἐπετίθενται. Propertius lib. IV. eleg. 2. v. 29.

est cum est imposita corona

Clamabis capiti vina subisse meo.

conf. Schol. Aristophanis ad Av. v. 463. Eunapius Chrysanthio p. 157.

εἶδοναι] Clemens Alex. Paedagog. lib. II. c. 8. p. 179. Athenaeus l. c. Leontius Geopon. lib. VII. c. 33. Gnyx itinerar. T. I. p. 37. Carol. Paschalius de Coronis lib. I. c. 15. p. 44. et lib. II. c. 7. p. 89. Raderus ad Martialis lib. V. epigr. 61.

ardore, aut vini larga portione seu ebrietate ortum habent. idem quoque et capiti instar coronae imponi potest, quemadmodum et quae ex rosis conficiuntur.

DE CEPHALAEA,

SEU VETUSTO CAPITIS DOLORE ET

HEMICRANIA.

C A P I T U M XVI.

Cephalaea dolor est totius capitis, qui fit per circuitus seu intervalla; hemicrania autem alteram tantum capitis partem occupat, utraque tamen exacerbatur strepitu,

E 5

C a p. XVI.

ἡμικρανίας] Cod. A. ἡμικρανίου. Caput hoc desideratur in Cod. E.

κεφαλαία] Galenus sec. loc. lib. II. p. 181. Avetanus morb. chron. lib. I. c. 2. Paulus lib. III. c. 4. Nic. Tulpinus Obs. medic. lib. I. c. 13.

ἰδύνη] Cod. A. ἰδύνη.

ἑλῆς] Cod. A. τῆς κεφαλῆς ἑλῆς.

ἡμικρανία] Galenus I. c. p. 186.

ἡμικρανία] Cod. A. ἡμικρανία.

ἀλγῆμα] Caret hoc voce Cod. A. et praecedente κεφαλῆς. Cod. B. post hanc vocum distinctionem majusculam habet.

παρεχόμενα] Refer ad ἀλγῆμα et ad ἰδύνη, ac si praecesserit ἀλγῆματα; aut παθήματα vel simile quid adsumendum. Graecos pluralem numerum ponere pro singulari notat Salmasius ad Tertullianum de pallio p. 73. Solemne autem nostro ab uno numero ad alium deilire quod et apud Horatium Carmin. lib. V. vs. 18. observat Porphyrio: ita cap. 36. ποιεῖ πρὸς ταῦτα, cum praecedat παρεύγισεν, sed numerus pluralis est in lemmate. c. 88. βάψον αὐτὸ, quod respicit antecedens ἔρια. c. 173. φαρμάκους — οἶον. c. 279. ΟΥΡΟΥ ἐποχή. εἰποτε δὲ ἐκκρίθῃ, ΠΟΤΦΥΡΙΖΟΝΤΑ ὀρεῖται. conf. c. 36. et c. 88. Similis five incuriae five oblivionis exempla subministrant et alii scriptores. Hesiodus Scut. Herc. vs. 254.

πάντα

Βάλλ' ὀνύχας μεγάλους

ubi Quietus in not. p. 169. ἢ βάλλε ὄνυχας? singulare pro plurali. conf. Theog. vi. 321. et 825. Plato Protagor. p. 396

τοῖς ψόφοις, καὶ κραύχαις, καὶ λαμβρῶ Φωτὶ, καὶ οἰ-
 υποσιᾷ, καὶ ἀπεψίᾳ· καὶ εἰ μὲν ἡ δικάσεις ἐνδὸν ὑπάρ-
 χαι τοῦ κρανίου, ὁ πόνος εἰς τὰς τῶν ὀφθαλμῶν εἴζας
 δίδκει· οἷς δὲ ἔξωθεν περὶ αὐτὸ τὸ κρανίον, ὀδυνῶνται·
 τὰ μὲν οὖν μετὰ βάρους ἀλγύματα, πλήθος δηλοῖ· τὰ
 δὲ μετὰ δόξεως, ἡ χυμῶν· ἡ αἱμῶν δριμύτητα, καὶ τὰ
 λοιπὰ σημεῖωσιν, ὥς ἐπὶ τῆς κεφαλαλγίας προειρηται.
 καὶ εἰ μὲν πληθωρικόν ἐστι τὸ σῶμα, Φλεβοτομητέον,
 ἢ διὰ ῥινῶν κενωτέον, κλυσέον, κενωτέον δὲ καὶ τὴν
 γαστήρ.

p. 396. οἷς μετὰ βάρους, cum praecesserit ἀσθενέσθαι, ac si
 ἀσθενέσθαι dixisset. conf. Xenophon Memorab. lib. III. c. 4.
 p. 120. et ibi Eusebii. Diodorus Sicul. lib. I. p. 90. καὶ τὴν
 εἶναι κατὰ τὴν ἀπεψίαν, ubi Henr. Stephanus: Legendum videtur
 ἀπεψίαν, nisi forte more suo a numero uno ad alterum trans-
 ire voluit. Anonymus Excerpt. Chronol. lib. III. p. 73. καὶ
 ἐγένετο πλήθος ἀνθρώπων ἐξ αὐτῶν, τῶν Ἑβραίων εἰσέοντα ἐν
 Αἰγύπτῳ, ubi tamen leg. divisim εἰσέον, τὰ ἐν A. conf. Wel-
 lingius ad Diodorū Sicul. lib. V. p. 337. Diodorus Sicul. lib.
 XI. p. 423. Κύκλῳ τε πλήθος εἰς αὐτὴν καταπαμέους. Ho-
 merus Iliad. O. vi. 305. et Iliad. II. vi. 368. Schol. ejus ad
 Iliad. Γ. vi. 224. Maximus Tyr. Differt. XXXI. p. 369. εἰ
 δὲ κατὰ τοὺς γεωγράφους τάττεται, ubi praecedentia in angulari
 numero nec nescitur, quod ita displicuit Marklando p. 700. ut
 κατὰ τὸν γεωγράφον reponi voluerit. conf. Eusebius in epist. ad
 Galatas VI. I. et van Bergen Critic. Observ. cap. 36. p. 79.

ἐπὶ τοῖς] Paulus ἐπὶ τε. unde fortasse apud utrumque leg. ἐπὶ τε
 ταῖς. Cod. A. ἐπὶ τὰς ψήφους.

κραύχαις] Vocem hanc contra Thomam Mag. tuentur Trillerus et
 Orsdendorpius p. 521. conf. Schol. Homeri ad Iliad. Γ. vi. 2.
 Anonymus de hydrophobia p. 3. ὥς καὶ μνησθέντες ἐξίστανται
 μετὰ κραυγῆς.

λαμπρῶ] L. Statius ad Statii Thebaid. lib. IV. vs. 290. λαμπρῶν
 Graece splendidum dicitur. Ubertim hanc vocem expoluit Ca-
 s. Fabius contra Baronium Exercit. XVI. p. 533.

οἰοποσιᾷ] Cod. D. οἰοφλυγίαις.

ἀπεψίᾳ] Recentiores hac voce uti, auctor est Pollux lib. VI. c. 8.
 legim. 44. quibus idcirco accentendus erit Aretaens Cappad. qui
 ea utitur morb. chron. lib. II. c. 13. p. 69. E.

καὶ εἰ μὲν] Paulus καὶ εἰς μὲν. Cod. A. καὶ ἡ μὲν ἡ.

διδάσεις] Cod. B. τὸ ποιεῖν. Bene de hac voce egit cl. Chri-
 stoph. Sax. epist. ad Jan Wyn p. 50. Fosius Oecon. Hippocr.
 p. 92. et Gertraeus Deñ. Medic. p. 103. affectus complicatos
 ita dici Gracis autumat Jo. Langius Epist. Medicin. lib. I.
 p. 22.

pitu, clamore. Iuminis splendore, vinique meracioris potione et cruditate. Quod si affectus intra cranium consistit, dolor ad radices oculorum usque porrigitur, quibus vero extra, hi citra calvariam dolent. Dolores autem conjuncti cum gravitate multitudinem, qui vero cum rosione laborantem exercent, humorum vel vaporum acrimoniam significant, reliquos suis notis discernes ut superius, de capitis doloribus sunt compræhensæ. Pleno itaque corpore, incisa cute sanguis mittendus, et evacuatio per nares tentanda, clysteribus quoque utendum,

πίλος] *Homerus Odyss. N. v. 423.*

ἐφθαλμῶν] Exemplum est apud *Photium Biblioth. p. 253.*

εἰς δὲ] *Cod. A. εἰς δὲ. Cod. B. εἰ δὲ.*

ἐξωθεν] Post hanc vocem ponenda distinctio, quæ male post κρά-
νιον collocata est.

κράνιον] *conf. c. 24. Observat Thomas Mag. p. 527. κράνιον dici καὶ ἐπὶ τῶν ζῶντων, καὶ ἐπὶ τῶν ἀπεθανόντων, ubi vid. Trille-*

re. πύρερος ὑποφθάλμιος ὁλεθρὸν ἐστὶν αἷμα. A. ἰσχυρὸν ὀδυνοῦται] Cod. A. αἰ ὀδυνοῦται.

πλήθος] *Cod. A. πλήθος.*

δείξεως] *Cod. A. δείξεως.*

ἡ χυμῶν] *Cod. A. ἡ χυμῶν ἀτμίδων θριμύτητα. Omne liqui- dum corporis humani χυμὸν vocarunt medici Praxagoram se- cuti, vid. Rufus Ephes. lib. I. p. 44.*

κεφαλαλγίας] *cap. 10. κεφαλαλγίας. A. ἰσχυρὸν ὀδυνοῦται*

πληθωρικὸν] a πληθωρῇ, voce ab Hippocrate prima usurpata, ut auctor est *Scaliger Scaligeran. prim. p. 138. nam, ut inquit Jo. Chrysostomus in A. A. Serim. XLII. p. 848. αἷμα καὶ ὑγιὲς ἢ ἐν ἡμῖν τῷ πλήθει πολλάκις ὀδόν ἐτεκεν.*

κλυστροί] *Cassii Aurel. iudicium de clysteribus veterum lege apud eum acut. morb. lib. II. c. 8. p. 86. Verbo hoc caret Mss.*

ἢ διὰ] *Cod. A. ἢ διὰ ῥινὸς αἷμα κενώτεον. Cod. D. εἰ δὲ ἀργὸς αἷμα κενώτεον.*

κενώτεον δὲ] *an κενώτεον τε? Codex D. ὠκύτας δὲ. Xiphilinus Hadr. p. 254. Ἀδριανὸς δὲ μαγνηταῖος μὲν τισι καὶ γοηταῖος ἐκνεοῦτό ποτε τοῦ υἱοῦ. Hic innui puto evacuationem san- guinis, quæ e naribus elicitur. Aretæus de caus. morb. acut. lib. II. c. 2. p. 12. B. ἰσχυρεταί ποτε διὰ ῥινῶν αἱμορ- ραγίη ξυνήτης, ubi ad dictum cod. M. Petiti, emendo ἰνέεταί. Conf. c. 253.*

γαστέρα, χρῆσθαι καὶ ταῖς ἐμβροχαῖς ταῖς προειρημέναις
ἐν ταῖς κεφαλαλγίαις· εἰ μὲν αἰσθάνονται ζέσεως, τῆς
ἐπὶ τῆς θερμῆς δυσκρασίας κεφαλαλγούντων· εἰ δὲ
ψυχρᾶς, καὶ ναρκεώδους αἰσθάνονται δυσκρασίας, ταῖς
ἐπὶ τῆς ψυχρᾶς. χρῆσθαι δὲ ἐπὶ τούτοις καὶ ἀπαφλεγ-
ματισμοῖς, καὶ ἐξρίνοις.

γαστέρα] Cod. A. γαστέραν.

χρῆσθαι] Cod. A. addit δὲ.

ἐμβροχαῖς] Cod. A. βροχαῖς. Frequenter librariorum vocum initia
omississe notavi jam alibi. *Actuarius* de affect. spir. animal.
lib. I. c. 10. p. 39. τὰς ἰδίας τούτων τῇ Φαιτᾶσι παρακα-
τατίθαι, ubi unus e codd. Leidens. κατατίθαι tantum ha-
bet. Noster c. 12. λέγειας pro χλιαῖας. Male hic βρο-
χαῖς legeretur nam recentioribus βροχή, est imber. Schol.
Homeri ad *Iliad.* E. vi. 91. ὄμβρος, μέγας ὕετος, βροχή.
Glossarium Philoxeni p. 140. Pluvia, ὕετος ὄμβρος.
βροχή. conf. *Doctelle* ad *Chariton.* p. 502. *Theophylactus*
Bulgar. ep. 2. p. 6. καὶ οἱ ποταμοὶ ἐπιρρέουσιν ἐκ τῆς
ἀναθεν βροχῆς et alibi.

ταῖς] Cod. A. τῆς. Pronuntiatio lectionem hanc peperit, vid.
Gryns Itiner. T. I. p. 156.

προειρημέναις] vere *Plutarchus* T. I. p. 59. ὥς γὰρ Φαρμάκου πρὸς
ἐν ἀρμόσαντος νόσημα, τὴν δύνανται καταμάδοντες οἱ ἰατροὶ με-
ταγουσι καὶ χρῶνται πρὸς πᾶν τὸ παραπλήσιον.

ζέσεως] Cod. A. ζήσεως.

τῆς] Cod. A. ταῖς.

αἰσθάνονται] Cod. A. αἰσθάνοντες.

dum, et alvus solvenda, seu venter exinaniendus erit. Irrigationes quoque supra in dolore capitis positaе, repetendae erunt, veluti cum acrimoniam sentiunt, eae quae in dolore capitis ex intemperie calida orto, cum vero frigus et stuporem veluti percipiunt, eae quae in dolore capitis ex frigida intemperie orto, in usum transferendae sunt. quamvis in his etiam, medicamenta quae salivam movent, et ea quae naribus induntur (Errhina appellantur) adhiberi debeant.

ταῖς ἐπὶ τῆς] Leg. ταῖς ἐπὶ τῆς. Sequitur noster hic et alibi praeceptum Hippocratis lib. de flatibus p. 296. ἐν δὲ συντόμῳ λόγῳ, τὰ ἐναντία τῶν ἐκτῶν εἰς ἰήματα, quod frequenter laudant medici, ut Alexander Trall. lib. XII. p. 696. Deme- trius Pepag. de podagra c. 10. et 36. Actuarius de affect. spir. animal. lib. I. c. 13. p. 51. et alii scriptores, ut Palladius Hist. Lauf. p. 81. Theophrastus Bulg. in Ev. Joannis c. 1. p. 575. Iohannes apud Photium p. 660. Isidorus Orig. lib. IV. c. 9. Eros de passio. n. mulier. c. 21. p. 264. Quae- niam contraria contrariis curantur. Conf. noster c. 156.

ταῖς ἐπὶ] Cod. A. ταῖς ἐπὶ.

χρηστέον] Cod. B. ὡσαύτως δὲ. Adparet exinde verbum χρηστέον ad antecedentia esse referendum, et verba ὡσαύτως δὲ in textum esse recipienda: vel legendum χρηστέον· χρηστέον δὲ.

δὲ ἐπὶ] Cod. A. δ' ἐπὶ τοῦτα, voluit ἐπὶ τοῦτων, ut noster c. 32. et c. 151.

ἀποφλεγματισμοῖς] Galenus l. c. lib. II. p. 182.

ἐρρίναις] Cod. A. καὶ ἐν ῥίσι. De erihinis vid. Th. Bartholinus Epist. Medic. Cent. IV. ep. 2. p. 11.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΦΛΕΓΜΑΤΙΣΜΩΝ

καθαίροντων κεφαλὴν.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

Ὅριγάνου, ὑσώπου. σαμφύχου, γλήχωνος, ταῦτα
ἔψησον σὺν ἐψήματι καὶ ὄξους, καὶ οἶδου ανακαταρριζέιν.
ἄλλο. σαφίδα ἀγρίαν, καὶ πεπερε, καὶ μασίχην οἶδου μά-
σασθαι· διαμάσιμα. μασίχην, ἀγριοσαφίδα, ζιγγίβερ
οἶδου

Cap. XVII. et hoc caput migrat e Cod. E.

καθαίροντων κεφαλὴν] Gregorius Naz. Or. de baptism. p. 198.
καλὸν τὴν κεφαλὴν καθαρομένους ὡς καθαίρεται κεφαλὴ. Ob-
serva Graecos ubi verbum praecedat substantivum, omittere
articulum. conf. quae ad c. 26. notavi. Cod. A. περὶ ἀπο-
φλεγματισμοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς. Cod. D. tamen ante κεφα-
λὴν articulum τὴν addidit.

Ὅριγάνου] Plinius lib. XX. c. 17. Cod. A. ὀρίγανον.

σαμφύχου] Omisit cod. A.

γλήχωνος] addunt codd. B. et D. καλαμίδης. Cod. D. καλα-
μίδης, ὁ ἐς ποταμίζειται. Schol. Homeri ad Iliad. B. vñ.
88. γλήχων ἀγρός, ἥ τις καλαμίδη κ. τ. λ.

ἔψησον] Cod. A. ἔψα.

ὄξους] Cod. A. ὄξυ.

ανακαταρριζέιν] Cod. A. addit καὶ ἐν ῥίσι.

ἄλλο] Quae sequuntur hic in cod. A. non habentur.

σαφίδα] Cod. B. σαφιδας ἀγρίας. Diversa ab editis hic habet
cod. D. ἄλλας· πύρεθρον ἔχει. α'. καὶ χερσεβάλλανον ἐμείων.
καππαρριζέου φλοιὸν ἐμείων· ἐλαιόφυλλον ἐμείων· κοπανίσας
καὶ ἐψήσας σὺν ἕξαι κλύζει.

μάσασθαι] Cod. B. διαμάσασθαι. Vir cel. Car. Andr. Dukerus
ad Orisani Anatom. p. 54. μάσασθαι. Forte ita scribunt me-
dici. Sed alii μάσασθαι et μασσάσθαι. μάσασθαι et μάσσα-
σθαι est prehendere, capere, non manducare. Galenus Lex.
Hippocr. p. 74. v. Ἐσαφάσας· ἄσε μασσάσθαι, ἢ ἐς ζήτῃ-
σθαι. conf. Athenaeus lib. VII. c. 5. p. 279. sed utroque mo-
do scribi hoc verbum observat Hemsterhusius ad Aristophanis
Plut. vñ. 321. adde Graevii Lect. Hesiod. c. 21. et Schol.
Aristophanis ad Equit. vñ. 714. Cynosphormum p. 194. λαδὸν
κύμινι εἰς τὸ σίμα σου καὶ μασσήσάμενος.

DE MEDICAMENTIS,

QUAE SOLIVAM MOVENDO,

CAPVT PVNCANT.

CAP. XVII.

Origanum, hyssopum, majoranam, portulacam, cum sapa et aceto decoquito et gargarizandum praebeo. Aliud. Herbam pediculariam, piper et mastichem commanducandam dato. vel mastichem, herbam pediculariam et zinziber. Aliud. Quod pituitam educit, vel herbam

μασίχην] ad sputa provocanda, ut scribit Aretaeus cur. morb. acut. lib. 1. c. 2. p. 80. C.

διὰ μάσιμα] Leg. junctim διαμάσιμα. Sed caret hac voce cod. L. quam ex margine ortam, puto, vel a manu correctoris. Cum quae jungenda essent, separarent librarii depravarunt Αὐτονομὴν Liberal. c. VI. δεηθέντος, δ' Ἀπόλλωνος μὴ αὐτὸν ἀπολίσθαι, ἐπεὶ περ ἴσος αὐτὸν ἐτιμα. corrig. ἐπεὶ περισσῶς αὐτὸν ἐτιμα. Sic quoque c. XXXVIII. τοῦτον ἐφίλησε περισσῶς Αἰάκης. Homerus Hymn. in Apollin. vl. 48.

οὐδέ τις ἐτλη

Φοῖβον διέλασθαι καὶ πιστέρη περ εἶδον.

Emendat

κ' ἡπιστέρη περ εἶδον.

Temperare mihi nequeo quin subjungam adhuc locum Tryphiodori misere corruptum de excid. Ilii vl. 149.

Μῆτε τις αἰσχυρίεν ἐδὲ κλέος, ᾧ κεν ἕκαστος.

leg. ε' κ' ἐλέκαστο. juvabit quoque orem ferre Theophylasto Bulg. edit. LXI. p. 94. εἴ τε τέως χεῖρας γινώσκου. leg. εἴτ' ἐτέως, quo vitio etiam laborat jo. Chrysostomus de virginitate p. 85. βουλόμενος οὐ διασῶσαι τῆς μονογαμίας τὴν εἰς αὐτὸν καὶ τέως κενῶσα, τὴν ἐγγὴν. leg. iterum καὶ ἐτέων. Addam adhuc locum Iulii Iuliani lib. III. c. 10. p. 281. qui summi Cusumboni sagacitatem deluit: ἐπεὶ πολλοὶ ξένοι εἰσπλέοντες συχρὰ τῶν πολιορκιῶν ἀνήλυσαν leg. συχρὰ τῶν πόλεων ἀρκιῶν.

ἀγρισσαφίδα] Cod. B. ἀγρισσαπίδας, supra scripto φ.

ζιγγίβερ] Galenus Leg. Hippocr. p. 76. v. Ἰδιμά. Plinius lib. XII. c. 7. De modo quo agit consul. Th. Bartholinus Epist. Medic. Cent. IV. ep. 1. p. 5.

δίδου διαμάσασθαι. ἄλλο ἀποφλεγματοισμὸς σαφίδος ἀγρίας. γλήχωνος, ὑσώπου, θυμού, ὀριγάνειος, σὺν ὄξει καὶ ἐψήματι ἐψήσας, δίδου ἀναγαργαρίζειν.

ΕΡΡΙΝΑ ΚΡΑΝΙΟΤ

καθαρτικά.

Κ Ε Φ. ΙΗ.

Σεύτλου ῥίζης χυλὸν ἔγχυε ταῖς ῥισίν ἄλλο. μελάνθιον σὺν γάλακτι γυτακείῳ λειώσας, ἔγχυε ταῖς ῥισίν, ἢ χυλὸν κυλαμένου ἔγχυε ταῖς ῥισιν ἄλλο ἑρρίνον καθαίρον, ἰσχυρὸν ελαττήριον Ι.α. μελάνθιον Ιβ. λειώσας σὺν κυπρίνῳ ελαίῳ, ἔγχυε ταῖς ῥισίν.

ΠΓΑΡ.

δίδου] Codex B. δίδου ὁμοίως.

διαμάσασθαι] Cod. B. διαμασᾶσθαι. *Aristoteles* H. A. lib. IX. c. 6. καὶ τὰ ἔλλα διαμασᾶνται. *Hippocrates* Coac. Praenot. p. 187. *Antiphanes* apud *Athenasum* lib. III. c. 3. p. 75. *Longus* Paft. lib. I. p. 16. *Antigenus* Caryft. c. 44. *Alciphron* lib. III. ep. 57. *Eusebius* H. E. lib. IX. c. 7. p. 263. *Nicetas* Choniast. p. 542. pro ruminari adhibuit *Isidorus* Pelus. ep. 119. p. 241. Jo. *Chrysostomus* in A. A. Serm. XVII. p. 710.

ἄλλο] Leg. ἄλλες ἀποφλεγματοισμοίς, quam meam suspicionem egregie confirmat cod. D. ubi legitur ἕτερος. Nihil proclivius quam ut σῖγμα finale transeat in σῖγμα, ut monet Alex. *Morus* ad *Lucae* c. XI. 14. p. 81. et R. *Bentley* epist. ad *Millium* p. 55.

γλήχωνος] Cod. B. γλίχωνος.

δίδου] Cod. B. δὸς πίνειν. Dosis non definitur: deest forte ἴσα vel simile quid.

ἀναγαργαρίζειν] Verbum veteribus Graecis ignoratum, ut testatur *Pollux* lib. VI. c. 3. segm. 25.

Cap. XVIII.

ἑρρίνα] Cod. A. ἐν ῥισί. Cod. B. ἑρρίνα καθαρτικά κεφαλγίας. Cod. D. ἑρρίνη καθαρτικά κεφαλή.

Σεύτλου] *Archigenes* apud *Galenum* sec. loc. lib. II. p. 184. *Scribonius* Larg. c. I. 7. *Plinius* lib. XX. c. 2.

herbam pediculariam. portulacam; hyssopum, thymum et origanum in aceto et sapa decoctas, pro gargarismate adhibeto.

.. . .

STERNUTATORIA

QVAE NARIBVS INDVNTVR, AD PV-
GANDAM CALVARIAM.

CAP. XVIII.

Radicis betae succum naribus infundito. Aliud, Nigellam ex lacte muliebri laevigatam, vel cyclaminis succum eadem ratione naribus indito. Aliud sternutatorium quod valide purgat, Elaterii drachma, nigellae drachmae duae ex oleo cypriño trita naribus insiliatur.

STERNV-

χυλόν] Cod. A. ἢ χυλόν.

ἐστίν] Cod. B. ἢ κίττου χυλόν, addit, ἢ κυλαμίνου. Cod. D: αἰσάν· μελάθριον λεύκον ἐκτετακέν· ἢ κίττου χυλόν ἢ κυλαμίνου. Cod. E. μελάθριον σὺν γάλακτι γυναικείῳ λεύκον ἐκτετακέν· ἢ χυλόν, κυλαμίνου.

κυλαμίνου] conf. Aretaeus cur. morb. chron. lib. I. c. 3. p. 118. E.

ἄλλο] Distinctionem quae post hanc vocem in ed. Martii compareret, fustuli, ac post ἰσχυρὸν rejeci. Ἄλλο ignorat codd., Aa et Cod. E.

ἐξῆς] Hic incipit caput hoc in Cod. E. ac legit εἰς καθάρσιν.

L β'] Cod. E. L α'.

ἐλατήριον] Alexander Trall. lib. IV. p. 226 καλεῖσσι δὲ οὕτω τὸν χυλόν τοῦ ἀργείου σικύου. Glor. Jacq. Mill. ἐλατήριον ὁ ἐστὶν τοῦ ἀργουρίου χυλός. et quodvis medicamentum purgans ut testatur Guaius in Lex. Hierocr. p. 72. Pollux lib. IV. c. 25. segn. 179. ἐλατήριον τὸ κενόδιον. Antiphores Probi. Sect. I. 41. conf. doct. Schulze Toxicolog. Veter. c. 3. p. 234

ἐκτετακέν] Cod. E. ἐκτετακέν.

ἐστίν] vid. observata ad c. 7: . . .

ΠΤΑΡΜΙΚΑ ΔΙΑ ΤΩΝ

μικτῆρων.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Στρούθιου, ἐλλεβόρου λευκοῦ, ἀνὰ L α'. καζορίου
L α'. πεπέρεως L γ'. λειώσας δίδου ἀνασπᾶν διὰ τῶν ῥι-
νῶν. ἄλλο. μελάνθιον καὶ σρούθιον καὶ πεπέρεως δίδου
λεία διὰ τῶν ῥινῶν ἀνασύρειν. ἄλλο. κυκλαμίνου L γ'.
κηκίδος L α', σρούθιου L β'. λειώσας.

Cap. XIX. Cod. E. ιδ'.

Πταρμικά] Cod. A. πταρμικῶ διὰ τῶν μικτῶρων.

Στρούθιου] Cod. E. σρουθίνου. Pars hujus capitis desumpta est ex
Pauli lib. III. c. 24. conf. Scribonius Larg. l. 10. et Caelius
Aurel. morb. acut. lib. I. c. XV. p. 53. inorb. chron. lib. I.
c. IV. p. 306. et 357. Hippocrates de natura muliebri p. 135.
Aretaeus cur. morb. acutor. lib. I. c. 2. p. 79. E. Celsus lib.
V. c. 22. Plinius lib. XIX. c. 3.

ἐλλεβόρου] Cod. A. ἐλεβόρου. Aretaeus l. c. addit his, euphor-
bium, Carneadem aliosque philosophos caput hellebero albo
purgasse, notum est, vid. Valerius Maxim. lib. VIII. c. 7.
p. 688.

L α] Cod. A. Ιη α.

λειώσας] Cod. A. λυώσας. Similem permutationem τοῦ α et υ
videor mihi animadvertisse apud Theophrastum Bulg. ep. 9. p.
15. σὺ μὲν οὖν, οὕτως ἐστὶν καὶ κατευοδοῦ, καὶ διαφέρει τῶν
κακῶν. leg. εἴπνεα.

ἄλλο.] Cod. A. ἄλλον.

μελάνθιον] Cod. A. μελά.θην. Cod. E. μελά.θην.

STERNVTATORIA

NARIBVS EXCIPIENDA.

CAP. XIX.

Struthii, veratri albi, castorii, singulorum drachma, piperis drachma quatuor, in pulverem redactae. naribus attrahuntur. Aliud Nigella, struthium et piper contrita eodem modo applicantur. Aliud. Cyclaminis drachmae quatuor, gallarum drachma, struthii drachmae duae tritae exhibentur.

καὶ στρούθιον] Delet copulam Cod. A.

πέπερος] Cod. A. B. et E. πέπερι.

δίδου] ignorat Cod. A. Cod. B. λαιώσας ὁμοίως δίδου ἀναισπᾶν. De vi praepositionis ἀνὰ in huiusmodi verbis, vid. doct. Lennep Analog. Ling. Gr. p. 247. Achilles Tat. lib. II. p. 133. τὰς ἀγκύρας αἰέσπων. et Longus Pastor. lib. II. p. 56.

ἄλλο] Cod. A. ἄλλον. Cod. E. delet.

κικίδος] Cod. A. et B. κικίδος.

στρούθιον] Cod. A. στρούθιον. Hinc etiam emendo Serapionem Anthol. lib. III. c. 6. epigr. 15.

Ἐμπερος, ἢ τιφλοῦ κύματος ἰχθυόβολος.

leg. σφλοῦ. et Gerulici lib. cit. c. 22. epigr. 13.

ἢ καὶ Μελίτου τυφλοῦ καμπτομένου σπίλαδες.

leg. iterum σφλαῖ, quod adiectivo utitur est Lynophron Cassandr. vi. 737. Glottae Jauric. Mss. γλεῖκας, τὸ ἀποσάγμα τῆς ταφυλῆς. De Struthio consulendus Jo. Rhodius ad Scribonium

Larg. p. 40.

λαιώσας] Repetendum ex superioribus δίδου aut addendum χεῖν. Codex B. addit δίδου. Cod. A. vero ποίει. Cod. D. δίδου ἀναισπᾶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΤΣΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΤΣΑΙ

Κ Ε Φ. Κ.

Ὀκίμου σπέρμα, καὶ ἐκείνο αὐτὸ ἐσφραγόμενον.
 ἄλλο. ψύλλιον συνεχῶς ἐσφραγίου, ἢ ὅτιον συνεχῶς
 ἐσφραγίου. Τονικὰ πρὸς ἡμικρανίαν ἐκ ψυχρῶν ἐσφρα-
 σίαν, ὁσφιδας, πέρματα. πικρὸν ἔχον ὅσον τοῦ
 καὶ ἀναλαβὴν κηροῦ ἐπιτίθει. ἄλλο. ἐσφρὸν περὶ τῶν
 τὸ

C a p. XX.

Περὶ] Cod. A. περὶ παταμοῦ, καὶ παῦσι. Voluit forte παταμοῦ
 καταπαύσαι. Cod. B. περὶ τὸ παῦσι, ac sic quoque Cod. D.
 Cod. E. παταμοῦ καὶ παῦσι.

Ὀκίμοι] Putsch lib. III. c. 34. conf. noster c. 103. Dioscorides
 lib. II. c. 171. Putsch lib. XII. c. 12. et 13. Simon Senn
 p. 16. Auzer c. 118. Setis Corp. lib. III. c. 23. Cod.
 A. Βασιλεῦ καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐσφραγίσαντο. Cod. B.
 Ὀκίμου ὁ ἐστὶ βασιλεῦ τὸ σπέρμα. Cod. C. βασιλεῦ καὶ
 Cod. E. Ὀκίμου, ὁ ἐστὶ βασιλεῦ, τὸ σπέρμα. U. Sauter ad
 Persii Sat. IV. c. 336. Odorum quorum rei non per y hanc
 plantam dominant Graecorum et Latinorum codices: ut est a
 nobis studiose observatum.

ἐκείνο αὐτὸ] αὐτὸ quodcumque significare ὄλον, integrum docuit ὁ
 πάλιν ad Stratonem lib. XI. p. 147. quo loco hic accipi posset
 et c. 103.: verum cum αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὄλον saepe dero-
 get, malim et hic illud sic interpretari. Ita cap. 59. et c. 123.
 τῶν δὲ ἐξ ὄλου φαρμακείων αὐτῶν et c. 166. καὶ τῶν ὄλου
 αὐτῶν, pro quo καὶ ὄλον dixit c. 88. et c. 90. et 152. κατὰ
 μέγαν, vel μέγαν, ut c. 215. Ac sic quoque alii interpretes.
 Hieronimu lib. IV. p. 204. καὶ τῶν ὄλου τῶν δὲ ὄλου τὸ καὶ τῶν
 αὐτῶν. Porphyrius de Abstinencia lib. II. p. 255. καὶ τῶν ὄλου
 αὐτῶν. Homerus Iliad. B. vi. 233. et Iliad. O. vi. 95. atque
 sic etiam accipio apud Aristum de caus. morb. c. 10. lib. II.
 c. 10. P. ἐπὶ γυναικῶν μὲν γὰρ αὐτῶν. conf. Hemsterhous ad
 Lucianum 1. I. p. 230. Noster c. 122. ex additione Cod. B.
 et D. καὶ αὐτὸ τὸ ἐσφραγίσαντο. Jamblicus V. P. c. 73. Ὀκί-
 φθαι δὲ αὐτὰ τὰ περὶ τῶν αὐτῶν, non Obrethius αὐτοῖς vertit sola,
 sed jam olim Jo. Jac. Reusio indicaverat: per litteras me ins-
 picari legendum esse αὐτοῖς, quos litteras una cum aliis meis
 me insilio ac invito publici juris factis esse docuit. Apud
 Matthaeum Ev. c. IV. 16. αὐτοῖς vultis doctus redundare vide-
 tur, sed viderint me peritiores, an ne ut apud nostrum jois ex-
 poni queat. Explicationi a Casauboni pondus addunt M.
 B. 66

DE REMEDIIS

OVIE STERNVTAMENTA INHIBENT.

C A P. XX.

Ocimi fœmen naribus ad odorandum admotum. Aliud. Psiſium aut opium frequenter odorare. Medicamenta exterius applicata, quæ faciunt, ad hemicraniam ex frigida intemperie ortam, lauri baccas, rutam, peucedani radices, cum aceto terito, eoque excipilo, et inſtar cerati imponito. Aliud. Ex nucleis perſicis me-

F 3. . . . . dium

F. et D. quorum ille καὶ αὐτὸ ὄλον, hic vero καὶ αὐτὸ τὸ ὄλον, ejusdem vocis εἰκόλ. Moller C. 273. ἀρχουσα ἢ λεπτο-
φύλλος ὄλη.

αλλο] Cod. B. ἡ ψύλλαιος.

Verba, quae hic repetuntur, *conspectus deſpectu exultant*

Τομὴ] Ignorant hanc vocem MS. qui novum hic faciunt caput, cum hac epigraphe Cod. B. πρὸς ἡμετέρας διὰ ψυχῶν διαγωγῆς. Cod. A. vero περὶ κατὰ τοὺς καὶ κορίθους addito hoc Scholio: κατὰ τοὺς ἀγῶνι, ἡ πλεονασμὸς μὴ γὰρ. leg. κατὰ τοὺς ἀγῶνι, ἡ πλεονασμὸς μ. in Cod. E. est caput 16. Verba haec in codice Augustino lemma constituant et sunt simul initium novi capitis, cetero frequens apud Pulaephylum de incredib. p. c. 12-44. et alibi.

ἡμετέρας] Cod. E. ἡμετέρας.

Δ.α. Κοζάνης Δ.Ι. Κοζάνης Δ.α. Βιζυφίας Δυσκοχάσιος.

ἐξ ἑσ. Col. A. ἔσ. C. D. E. πνεύματος, omisso ἵζας.

Series ista est, quam cum nostrum hoc et sequenti capite et c. 153. cum pro c. 152. Ita ter quonque confitetur pro c. 152. legitur apud Chertonem, ut ad con. lib. c. 152. Derville p. 334. Sed confiteor c. 152. Item. Quale notum invenit, non addidit, cum tamen c. 152. non sit plures: alium laudat c. 252. scilicet cum c. 107. item cum c. 102. De cetero conf. Gangraeus ad Synodali Sac. XIII. cf. 85. 86.

Λόγος: "Ira online Cod. B. Cod. A. Revisions.

Anger[us] leg. Anger[us], ac Ita Cod. B. Alex. Morus not. ad N. T.
p. 154. C. *Angerinus* non raro in veteribus libris ex inter-
punctione nunc est literarum, saltemi laxatione. Ringer[us] agnos-
cit Petrus Mb. IV. c. 25. Item 153. Anger[us] maluit au[tem] Cy-
nagogam p. 192. Ita Ringer[us] etiam Anger[us] dicitur, nempe
Cynagogi, sicuti Hieronymus lib. I. c. 250.

Non agnoscit. Cod. 2.

τὸ ἐντὸς λειώσας, σὺν ὄξω καὶ λιβάνῳ ἐπιτίθει. ἢ καρδάμου σπέρματος, καὶ περισερᾶς κόπρον σὺν ὄξω λειῶν ἐπιτίθει.

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΣ ΔΙΑ ΘΕΡΜΗΝ

δυσκρασίαν ὀδυνωμένους.

ΚΕΦ. ΚΑ΄.

Κοχλίας γυμνοὺς σὺν λιβάνῳ καὶ ὄξω λειώσας ἐπιτίθει. ἄλλο. ἔντερα γῆς σὺν λιβάνῳ καὶ καστορέῳ λειώσας σὺν ὄξω ἐπιτίθει. ἄλλο. εὐφόρβιον καὶ χάλκανθον ἀνὰ L α'. λιβάνου L β'. σὺν ὄξω λειώσας ἐπιτίθει.

ΠΕΡΙ

ἐπιτίθει] *el. Martii ἐπιτήθει*, ac sic quoque in codice B. exaratum. De permutatione harum literarum ex prava pronuntiatione vhl. *Valesiana* p. 205. et *Chevræana* T. I. p. 202.

ὄξω] vhl. *Boetius* ad *Theophrasti* H. Pl. lib. III. c. 5. p. 125. Cod. A. ῥοδακινικόκαλον τὸ (I. τὰ) μέσα λυώσας σὺν ὄξω, ἐπὶ αὐτῷ ἐπιτίθει. Compositam vocem ῥοδακινικόκαλον ignorat *Glossarium Du Cange*. De simplicī κόκαλον consul. *Martinius Etymolog.* p. 780.

σπέρματος] Subaud. βραχὺ τι ut c. 10. vel μέγας τι. Sed cod. A. σπέρμα. ac in cod. E. σπέρματα exaratum esse sibi videri, adscripsit erud. *Comes*.

περισερᾶς] *Sextus Placit.* c. 33.

κόπρον] Cod. A. κόπρους, σὺν ὄξω λυώσας. Cod. E. κόπρον σὺν ὄξω λεία. Sequuntur in Cod. A. εὐζώμου σπέρμα σὺν λιβάνῳ καὶ ὄξω ἐπιτίθει. ἔντερα γῆς σὺν λιβάνῳ καὶ καστορέῳ καὶ ὄξω λυώσας ἐπιτίθει. Cod. B. ἄλλο. εὐζώμου σπέρμα σὺν λιβάνῳ λυώσας μετ' ὄξους ἐπιτίθει. Cod. E. εὐζώμου σὺν λιβάνῳ λυώσας ἐπιτίθει. Cod. D. ἄλλως εὐζώμου σπέρμα ὃ ἐστὶ σπανία σὺν λιβάνῳ. ὃ ἐστὶ σπανία legendum monuit me erud. *Bolla*. Conf. *Du Cange Gloss.* p. 1417. quae praeterea hic in cod. A. adferuntur ignorant Mss. B. et D.

Cap. XXI.

Περὶ] Cod. D. πρὸς τοὺς et ὀδυνωμένους. Cod. E. ις'.

Κοχλίας] Cod. E. κοχλίους. ac sic etiam scriptum apud *Stephanum Byz.* de Urb. v. Κοχλίονσα. p. 475.

dium laevigato, et cum aceto et thure inducito, aut cardami semen, vel columbae sterqus ex aceto tritum imposito.

AD DOLORES CAPITIS

VETUSTOS EX CALIDA INTEMPERIE
ORIOS.

C A P. XXI.

Cochleas exenteratas, ex thure et aceto tritas imposito. Aliud vermes terrestres ex thure et castorio tritas cum aceto admoveto. Aliud. Euphorbii, atramenti futorii, singulorum drachma, thuris drachmae duae ex aceto tritae applicantur.

F 4

DE

ἔξα] Cod. A. ἔξει. Cod. E. λεώσας ἔξει.

γυμνός] nempe ὀστέων. M. Antoninus lib. XII. c. 2. p. 346. ὁ Θεὸς πάντα τὰ ἡγεμονικά γυμνά τῶν ὑλικῶν ἀγγείων καὶ ὀστέων καὶ καθαρχμάτων ὄρεται, ubi vid. Gatakernus. Noster c. 192. κεχλῖαν σὺν τοῖς ὀστέοις, conf. c. 46. et 52. Aelianus H. A. lib. II. c. 45. κατὰ τὸν κεχλῖαν τὸν γυμνὸν τὸ εἶδος, conf. lib. VII. c. 31. Γυμνοκρίδον hordeum decorticatum dicitur, in capite, quod ex cod. Mf, post nostri c. 168. vulgari.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. delet Cod. E.

ἑτέρα] Dioscorides lib. II. c. 64. Aratus vs. 959. Omittuntur hic in Cod. A.

σὺν ἔξα] Cod. D. μετ' ὅξους. omissa in Cod. E.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. delet Cod. E.

εὐφώριον] Cod. A. εὐφώριον. Cod. E. ἐφελβίον.

καὶ] Omittit Cod. A.

χάλακτον] Cod. A. χάλακτον. Cod. E. χαλκίατον.

ἀνὰ L α'.] non agnoscit cod. A. sed pro illis habet καὶ λίβανου του α'. et sic quoque cod. D. Cod. E. δραχμὰς totidem iteris.

σὺν ἔξα] nec haec agnoscit cod. A. sed eorum loco legitur ταῦτα. Cod. E. ἔξει. Totum autem hoc caput in codd. B. et E. non habetur. Verba σὺν ὅξω delet cod. D.

λεώσας] Cod. D. λεώσας.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΡΡΟΤ ΚΑΙ

κορύζης.

Κ Ε Φ. ΚΒ.

Ὅταν πληρωθῇ ἡ κεφαλὴ ὑγροῦ, καὶ πέμψῃ εἰς τὸ ὑπερῶν, λέγεται κατάρρους, ὅταν δὲ εἰς τὴν τραχηλίαν ἀρτηρίαν, λέγεται βράγχος· ὅταν δὲ εἰς τὰς ῥίνας φέρεται τὸ ὑγρὸν, λέγεται κορύζη. καὶ εἰ ἐστὶ θερμὴ ἡ αἰτία, οἷον ἐξ ἡλιασμῆος, λεπτόν ἐστι καὶ θερμὸν καὶ δάκτυον καὶ δαί ἀλείφειν ῥόδινον τὴν κεφαλὴν, ἢ οὐφάκινον ἔλαιον. καὶ λούειν αὐτούς. εἰ δὲ ψυχρὰ ἡ αἰτία, ὅταν παχύ ἐστὶ καὶ ψυχρὸν τὸ καταφερόμενον, δαί τούτους ὀλιγοσιτεῖν, καὶ ἀλείφειν ἀνθελαίω, καὶ πηγαν-
λαίω

C a p. XXII.

Περὶ] Codd. A. et C. περὶ ἡμικρανίας διακράσεως. Cod. E. ις.

κορύζης] Cod. B. κορίζης.

Ὅταν] Celsus lib. IV. c. 8. Caelius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 7. Paulus lib. III. c. 28.

ὅταν — βράγχος] exuliant haec ex codd. A. et C.

πληρωθῇ] Theophrastus Enigmat. epigr. LV. p. 88. ἀνακόπτει δὲ μετὰ τὴν δάκτυλιν δυο ἔνυματα· ὁ μὲν, τὸ κορυζί, τε καὶ ἐπιδακτυλιν, ὁ τῷ ἐγκεφάλῳ πληρωθέντος κατὰ ῥίνας δημοουργήσαν καὶ βράχος, καὶ τὸν περὶ τοῖς θαλασσιαῖς νοσήματι φόβον οὐκ ἀλόγως ἐδίδασκεν.

πέμψῃ] Codd. A. et C. πέμψει. Cod. B. πέμψῃ τοῦτο.

τὸ ὑπερῶν] Aristoteles H. A. lib. I. c. 11. Rufus Ephes. lib. I. p. 27. Hippocras p. 143. ὁ οὐρανικὸς, ὑπερῶν. Nemesius de nat. homin. c. 9. p. 161. τὰ ὑπερῶν dixit, τὴν ὑπερῶν autem c. 14 p. 173. c. ita Codd. A. C. et E. hic quoque. conf. L. Bos Exercit. Philol. c. 9. p. 44.

λέγεται] Codd. A. et C. λογίζεται.

βράγχος] Alexander Aphrod. lib. I. probl. 125. Priscianus lib. II. c. 20. Isidorus Origin. lib. IV. c. 7. Suman morbus. Porphyrius de Abitinent lib. III. 7. p. 232. Unde nomen Bronchus fluxerit docet Varro apud Lactantium ad Statii Thebaid lib. VIII. vl. 198.

φέρεται] Cod. E. φέρεται.

κορίζα] Codd. A. et C. κορίζα. Rufus Ephes. lib. I. p. 25. Hippocrates de prisca medicina. p. 16. Altiarius de affect. ipis.

DE DESTILLATIONE

ET GRAVEDINE.

CAP. XXII.

Cum caput humore fuerit plenum, eumque ad extimam cutem propulerit, catharrus graecis. latinis destillatio dicitur; cum vero in asperam arteriam, branchus graecis, nostris rancitas appellatur. Quod si humor ad nares decumbat, κόρυζα graecis, a nobis autem gravēdo vocatur, si praeterea causa fuerit calida, quem admodum quae ortum habet ex ardore solis, tenue est et calidum et acre quod profluit. caput itaque rosaceo et oleo acerbo inungere et lavare eos oportet: si vero frigida fuerit causa et id quod destillat crassum est et frigidum paucio cibo eos uti, et caput oleo anethino

F 5

vel

foir. animal. lib. I. p. 52. Tzetzes Chil. VI. v. 331. Pollux lib. II. c. 2. v. 73. Timon Lex. v. 120. Nemesius de nat. homin. c. 6. v. 137. Schola Salernitana c. 82.

Si fiat ad pedus. Mentur rancina catharrus.

Ad rancus branchusque, ad nares elio coryza.

de] Delet Codd. A. C. et E.

ήλιοκαίος] Ex insolatione, qua gymnasiae utebantur. videntur praeter mercurialem, Casaubonus ad Persii Sat. IV. p. 346.

δακρυ] Cod. B. δακρυδες.

δι' αλκυφειν] Codd. A. et C. διαλείπειν.

έδωκεν] Cod. B. την κεφαλήν έδωκεν.

εμφάνειον] Cod. E. εμφάνειον et in margine adscriptum π.

κότες] Cod. D. αργήν, nemp κεφαλήν.

εί δε] Codd. A. et C. ή δε.

αίτια] addit Cod. D. είν, quod probo.

παχέ] Idem coll. Hoss παχύν.

ψυχρά] desunt codd. A. et C.

καταφρόμεον] Addit Cod. B. φαίνεται. Hoc est έσι. Sic c. 148. εί δε φλεγμονώδες τί περί τή σπλάγχχν φαίνεται.

αλείπειν] Cod. B. καί την κεφαλήν αλείπειν.

αλεθάλει] Codd. E. αλεθάλειον. et B. vid. Jo. Rhodius ad Scribonium Largi p. 93.

λαίῳ τὴν κεφαλὴν, καὶ τῷ νερδίνῳ καὶ ἱρίῳ· ταῖς δὲ
 ῥίσιν διαχρίσεν ἐνδοθεν λιβάνῳ καὶ σμύρνῃ σὺν ἐλαίῳ.
 ὅσφραντὰ δὲ μελάνθιον, ἢ κύμινον, πεφρυγμένα, ἐν
 ὀθονίῳ δεθέντα, καὶ ὀσφρανόμενα· κατὰ δὲ τοῦ μετώ-
 που ἐπιτιθέσθω τὴν ὀξηράν, ἢ τὴν ἱεσίον ἐμπλαστρον·
 κατὰ δὲ τοῦ θώρακος τὸ ὀποβάλασμον, ἐπαλειφέτω
 καὶ τοῖς θερμοῖς ἐλαίοις, οἷον τὸ πηγάνινον, τὸ ἀνήθινον,
 τὸ νέρδινον, καὶ τὸ σαμψύχινον.

ΚΑΤΑ.

ἱρίῳ] *Plinius* lib. XXI. c. 7. *Neophytus* apud *Salmasium* ad *Solinum* p. 861. Σουσίη ἢ ἱρίς· Σούσινον μύρον, τὸ ἱρίον ἐλαίον·
 Ἐλαίον σουσίον, ὃ ἐνίοι κρίνουν καλοῦσι, ita *Crito Cosmet.*
 apud *Fabricium* Bibl. Gr. T. XIII. p. 690. conf. *Clemens Alex.*
Paedagog. lib. II. p. 183. C. *Strabo* lib. XII. p. 856. ἐπα-
 νάται καὶ ἡ Σελγικὴ ἱρίς καὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς αλειμμα. *Athe-
 naeus* lib. XV. c. 12. Schol. *Homeri* ad *Odyss.* B. vi. 339.
 ἐλαίον — οἷον τὸ ἱρίον σαμψύχινον. leg. καὶ σαμψύχινον.

ταῖς δὲ] deest δὲ in Cod. E.

ῥίσιν] Codd. A. et C. ῥίσι. Cod. B. τὰς δὲ ῥίνας.

διαχρίσεν] Cod. A. χρεστέον. Cod. B. διαχρίειν.

λιβάνῳ] Cod. B. λίβανον καὶ σμύρναν.

ὀσφραντὰ] Codd. A. et C. ὀσφραίνεσθαι. Cod. B. ὀσφραντικά
 ἢ τοὶ μυριστικά. Cod. E. ὀσφραντικά.

μελάνθιον] *Plinius* lib. XX. c. 17. *Priscianus* l. c. Codd. A. et
 C. μελάθην. Cod. B. μελάνθιον, quod post κύμινον collocat.

κύμινον] Codd. A. et C. κήμινον.

πεφρυγμένα] iidem codices πεφρηγμένον. Cod. D. πεφρυγμένα.

δεθέντα] Codd. A. et C. δοθέντα.

ὀσφρανόμενα] Codd. A. et C. ὀσφρανόμενος.

ὀξηράν] Compositionem dat *Paulus* lib. VII. c. 17. p. 287. acetum
 autem recipiebat, unde ita dictum emplastrum. ὀξυρόν κεραμεῖ
 dixit *Aristophanes* apud *Pollucem* lib. VII. c. 32. legunt. 161.
 Cod. B. ὀξήραν ἐμπλαστρον, ἥτις σκευάζεται αὐτῶς· Λιθα-
 γύρου οὐγΓ. β'. σαμψύχου οὐγΓ. ζ'. ἔξουσ τὸ ἀρχαῖον. Quae
 compositio haud parum differt ab illa, quam tradit *Paulus* l. c.

ἰκτίον] *Paulus* l. c. *Icesius* medicus fuit sectae Erasistrateorum,
 ut auctor est *Strabo* lib. XII. p. 869. ejus iconem exhibet mu-
 seus Sinyrnaeorum apud R. *Mead* Tab. I. n. 11. Ἰκτίος, ita
 postea c. 182. et 186. unde interpret *Lesium* vocat, alii Hice-
 sium

vel rutaceo vel nardinov el irino inungere oportet, na-
res autem intrinsecus illinere thure et myrrha ex oleo,
odorari autem nigellam aut cuminum frixa et in linteolo
ligata. Fronti vero inducere oportet oxeram et icesium
emplastra, thoraci vero opobalsamum seu balsami liquo-
rem, vel circum inungere eundem oleis calidis, qua-
le est rutaceum, anethinum, nardinum et majoranae
oleum.

CATA-

sum, plurima vocabula contra etymologiam Latini aspirarunt,
inquit Aegid. Menagius Amoenit. Juris Civil. c. 31. p. 181.
Diogenis Cynici pater vocabatur Icelius in gemina apud Spo-
nium Miscell. Erud. Antiquit. Sect. IV. p. 125.

τῇ ἐμπλάσσει] Anonymus de V. S. p. 8. καὶ ὕστερον ἐπίθες ἐμ-
πλάσσει τὴν διὰ χυλῶν. ita recte Mf. cod., quod nollem mu-
tatum in τὸ διὰ. conf. noster c. 91. 175. et alibi. Isidorus
Pelusiot. ep. 191. τότε ἡ ἐμπλάσσεος κατὰ ἀχρηστοτάτη. Cod.
E. ἐμπλάσσει.

τὸ ἐποβάλλασμον] Cod. B. delet articulum, et ἐποβαλάμα legiti.

ἐπαλειφίτω] Recte addit Cod. B. ἐ κάμων.

ἐλαίσις] Rarus huius vocis usus in numero plurali; Callimachus
tamen Hymn. in Apollinem vs. 38.

Αἱ δὲ κόμαι θυέστα πίδα λείβουσιν ἐλαία.

ubi Scholastes, qui propter hanc observationem vapulat Κο-
ρίσιος Observ. Philol. c. 2. p. 16.: σημείωσαι ὅτι τὸ ἐλαία
πλήθυντικῶς παρ' ἐνδὲν ἄλλα εὐρηται. Scholiasta Apollonii
Rhod. ad lib. I. vs. 1075. χύτλα, κυρίως τὰ μεθ' ἑωχτες ἐλαία.
Caeterum hanc vocem de suo addidit noster, quae apud Pau-
lum non habetur. Aretaeus Cappad. cur. morb. acut. lib. I.
c. 1. p. 74. D. ἐρπίλει κόμης ἐνεψήτεον ἐν τοῖσι ἐλαίοισι, et
alibi. Synesius de febr. c. VI. p. 194. μετὰ τούτων τῶν γλοιῶν
καὶ ὀλίγου ἐλαίου. conf. p. 198. et Cod. B. ad c. 171.

πηγάνιον] Codd. D. et E. πήγανον. Cod. B. τῷ πηγανίῳ et igno-
rat praeterea οἶον.

ἀνήθιον] Codd. A. et C. ἀνήθιον. Cod. D. ἀήθιον. Cod. B.
τῷ ἀνήθιῳ.

τὸ κάρδιον] Cod. B. τῷ καρδίῳ.

καὶ τὸ] Delect copulam Codd. A. et C. Cod. B. ἡ τῷ σαμφυχίῳ.

σαμφύχον] Cod. E. σάμφυχον.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΠΡΟΣ ΒΗΚΑΣ

καὶ κατάρρεον.

οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Cod. E. Φ. ΚΓ.

Στέρκος, ἐμύρις, ὀπίου, χαλβάνης, ἴσα γλυκῆ
 ἀνγλαβών. διδού' εἰς κοίτην γ'. ἢ πάντε κόκκια, καὶ γλυ-
 κός, ἐπιρροφείτω, πρὸς δριμύ' ρεῖμα. ὑοκινάμου σπέρ-
 μα Λδ'. κοκκουαρίων Λε'. κρόνου Λδ'. ἐψύματι ἀνγλα-
 βών διδού' ἐκλείχων. ἄλλο. μέλιτος, βουτύρου, κυμίνου
 συνελέσας διδού' ἐκλείχων. διδού' δὲ ροφάματά τε δι'
 ὑσσώπου καὶ σύων, καὶ σκεδύλου, καὶ ἱερως ἀφέψημα.
 ἄλλο. σύρακος οὐγΓ. ε'. σιμύνης οὐγΓ. β'. ε'. τερεβιν-
 θινης,

Cap. XXIII. Cod. E. ιε'.

καὶ κατάρρεον] Cod. B. καὶ πταμοῖς. C. d. A. et C. περὶ βή-
 χους καταπότιον. Cod. D. πρὸς βήχην καὶ πταμοῖς. Cod. E.
 καταπότιον.

Στέρκος] *Paulus* lib. III. c. 23. *Philos* lib. XXIV. c. 6.
Nesennius ad *Georgon*. lib. XIII. c. 8. *Sam. Daleus* *Pharina-*
col. p. 325.

γλυκῆ] Codd. A. C. et E. γλυκῶ. Cod. B. γλυκῇ.

γ' ἢ ε'.] Ex superstitiosa medicina veterum de qua confat. *Rob.*
Keucheniis ad Q. S. c. 95. conf. c. 125. et cel.
H. D. Gouhier lib. d. c. 95. et *Sam. medic.* p. 91. nam
 omnia ista: *nucius* *rubra* *gummi* et *res* ascribitur, ut
 docet *Lactantius* ad *Statii Thebaid.* lib. V. v. 56. conf. *Jo.*
Reb. p. 132. Codd. A. et C. γ' ἢ κα'
 ε'. Cod. E. οὐγΓ. ε'. εἰς κοίτην.

γλυκός] Codd. A. et C. γλυκός. Codd. B. et D. ἐκ τοῦ γλυ-
 κός. *Redius.*

ἐπιρροφείτω] *Hellodorus* lib. VII. p. 357. *Aristoteles* *Seft.* XXVI.
 p. 3. δ' α καὶ διακρίνοντα καὶ ἐπιρροφῶσι, καθάπερ
Πλατῶ, ὁ ὑποκρίτης. Codd. A. et C. ἐπιρροφῶσι.

πρὸς δριμύ] Codd. A. et C. πρὸς δριμύ, et sunt lemma capitis
 XXIII. Cod. E. margini adscriptum α'.

ρεῖμα] De humore ex naribus effluente *Paulus* *Diacon.* lib. XVIII.
 p. 167. quorundam defluentem guttam rheumatis, manu deterfit.

ὑοκινάμου] Codd. A. et C. ὑοκινάμου.

CATAPOTIA

AD TVSSES ET DESTILLATIONES

CAP. XXIII.

Syracis, myrrhae, opii, galbani, singulorum par pondus cum vino passo excipe et cubitum ituris quatuor aut quinque pilulas exhibe, iidem quoque passum superbibant. Ad fluxiones acres. Seminis hyoscyami drachmae 4. nucleorum pineorum drachmae 5. croci drachmae quatuor passo excipiuntur et lambendo assumentur. Aliud. Mel etiam butyrum et cuminum usarpantur simul cocta, sorbitiones praeterea ex sicabus et decoctum nucleorum pineorum et iridis. Aliud. Syracis drachmae sex, myrrhae drachmae duae et semis, terebinthinae,

Ld] Ld. Codd. A. et C. Cod. B. σΓ β'. Cod. E. εζ. ιζ ε'.

Le] ε iidem. Cod. E. σγΓ ε.

Ld] uterque codex β'. Cod. E. εζ. β'.

αλλο] Codd. A. et C. άλλον. Cod. E. άλλο — εκλεχεν ignorat.

κομίου] Dofin excidisse non puto, sed auctorem liberum fecisse lectori, eam pro scientia sua definire, ut *Oribasius* Collect. lib. I. p. 12. σμιγνι δὲ σμιγνίου καὶ αἰου γλῦκας, leg. σμιγνι δὲ; si quis tamen velit subaudire βραχί τι, aut similia, per me licebit. Codd. A. et C. μέλι, βούτυρον κομίου. Cod. B. μέλιτι κομίων καὶ βούτυρον ἀμφοτέρω εφέτας.

ἐσφρήματα] Codd. A. et C. καὶ ἐσφρήματα. Cod. B. δίδου καὶ. Cod. E. ἐσφρήματα, τὰ τε.

τε] ignorant Codd. A. et C. Codd. B. et E. τὰ τε.

κουκουναρίων] *Paulus* ερεβιδίων.

ερεβύλου] *Paulus* ερεβίδου. Codd. A. et C. ερεβήλου. Cod. E. ερεβήλου.

ἀσφρήματα] Codd. A. et C. ἀσφρήματα. et sic quoque Cod. B. delet hanc vocem Cod. E.

αλλο] iterum άλλον Codd. A. et C. Cod. E. addit καταπότιν et in margine καὶ. nempe c. XXI.

βζ.] Codd. A. et C. δς'.

τερεβινθίνης] *Plinius* lib. XXIV. c. 6. Cod. E. τερεβινθίνων.

θίνης, χαλβάνης, ὀποπάνάκος, ἱερώς ἀνὰ Ιβ'. ὀπίου Ια'.
 δίδου εἰς κοίτην νύκτα.

ΠΑΣΜΑΤΑ ΚΡΑΝΙΟΥ

ξηραντικά.

Κ Ε Φ. ΚΔ'.

Ερίνης κάρπυ οὐγΓ. α'. σχοίνου ἄνθος οὐγΓ. α'. καὶ
 κηκιδων οὐγΓ. α'. σαμφύχου οὐγΓ. ς'. ἱερώς οὐγΓ. ς'. ξυλο-
 βαλ.

χαλβάνης] Cod. E. χαλβάνι.

ὀποπάνάκος] Plinius loc. cit. Omittunt hanc vocem Codd. A. et C. quam tamen agnoscunt B. D. et E.

Ιβ'] Codd. B. et D. οὐγΓ. β'. Cod. E. ξαΓ. β'.

Ια'] Cod. E. ἔξα. α'.

εἰς κοίτην νύκτα] Delendum τὸ νύκτα, quod ex margine in textum irrepsit. Recte supra εἰς κοίτην quemadmodum c. 50. et 125. ἐπὶ κοίτην Pollux lib. VI. c. 20. segm. 112. Hippocrates de prisca medicina p. 16. ἐς τὴν νύκτα, quae locutio vel sola arguit librum illum Coo sene juniorem auctorem habere, vel saltem interpolatum esse, nam Hippocrates saepe ἐς κοίτην dixit, et articulum praeterea omisisset, ut solent in ejusmodi locutionibus graeci, et noster c. 2. Jamblichus V. P. c. 21. p. 84. ἀπέναντι ἑκάστου εἰς οἶκον. Noster c. 25. εἰς ἐσπέραν, et hoc c. εἰς λουτήριον. Codd. A. et C. εἰς νύκτα nubem pro junone amplexi sunt, nempe glossēina, quemadmodum et Cod. E. Posset tamen quis suspicari ab auctore proficisci hanc διπτογραφίαν, cum prius dedisset εἰς νύκτα quod deinde emendavit εἰς κοίτην.

Cap. XXIV. Cod. E. κβ'.

πάσματα] Codd. A. et C. πάσματα κεφαλῆς ἀναξηραντικά. Margo Cod. A. τὰ ἐπιβαλόμενα καὶ ἐπιπαττέμενα. Cod. D. πάσματα κεφαλῆς ἀναξηραντικά. Cod. E. quoque ἀναξηραντικά, Eustatius Erot. lib. III. p. 77. ζητήσω τὰ πρόσφορα πάσματα. Caclius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 38. sympasmatibus utentes, quae nos aspergines dixerimus. ubi vid. Almelovenius p. 619. Th. Reinesius Var. Lect. lib. III. c. 17. p. 651. diaspasma Martialis lib. I. epigr. 88. ubi vid. Raderus: cri junge Scalige-

nae, galbani, opopanacis, iridis, singulorum drachmae duae, lachrymae papaveris drachma dormituri dantur.

REMEDIA

QVAE CAPITI INSPEROVENTVR, QVAE
CALVARIAM EXICCANT.

C A P. XXIV.

Ericae fructus, flores junci odorati, gallarum, singulorum uncia, majoranae, iridis, xylobalsami, costii, singulorum

Scaligerana prima p. 80. Habebant autem medici vascula, quorum ope πάσματα inspergebant, quae πυξίδια vocat Schol. Aristophanis ad Equit. vf. 902. quod e buxo antiquitus fierent. Th. Reinesius ep. 35. ad Rupertum p. 257. Hinc emendo Theophylactum Bulgar. epist. 12. p. 74. μή γάρ μοι τὰ παρ' ἐμοὶ λέγε σάσματα, μὴδ' ὅτι παρ' ἐμοῦ τὰς πιξίδας τοῦτων ἔχωι ἀταλαιπάρας τὸ περισφορὸν ἀναλίσσομαι· καὶ ἡ ἐγκεράσας, ἡ ἐπιχρίσας, ἡ ἐπιπλάσας τῷ ἰσχύματι ἀντιπαλαιήσομαι. leg. ἐπιπάσας. Πάσματα habet noister c. 200. et 215.

Ἐρίκης] *Plinius* lib. XX. c. 13.

σχίνου] Schol. *Aristophanis* ad *Acharn.* vf. 228. *Aelianus* III. A. lib. VI. c. 42. *Salmasius* ad *Solinum* p. 185. et *Hyl. Jatr.* c. 86. Codd. A. et C. σχίνου. Cod. E. σχινάθου οὐγΓ. ε'.

αἶθος] αἰθεῖς.

καί] delet Cod. E.

σαμψύχου] Cod. A. σαψύχου. omittit Cod. E.

οὐγΓ ε'.] Codd. A. et C. γο. βς'.

ἴρεως] Codd. A. et C. ἴρεως γο. α'. βαλαυσίου Γο. α'. σίδιον γο. α'. intermedia ignorant. in Cod. E. ponitur post dosin corti, sed ita ἴρεως οὐγΓ τὸ ε'. ire. iridis nuciae semis. Haec cl. Cores.

ξύλοβαλσάμου] *Strabo* lib. XVI. p. 1107. *Plinius* lib. XII. c. 25. *Rob. Kenchenius* ad Q. Ser. *Samonicum* p. 87. Cod. E. ξυλοβαλσάμου οὐγΓ. τὸ ε'. κόσου οὐγΓ. τὸ ε'.

gu orum unciae sex, incidantur, agitentur et inspergantur ad capitis lotionem. Aliud. Gallarum, iridis, lingulorum drachmae duae, malicorii tantundem.

ἐπιπάσαι] Leg. ἐπίπασσε, sic c. 215. ἐπίπασσε ἐκ τοῦ λουτροῦ.

εἰς λουτρὸν] *Martius* legisse videtur εἰς λουτρὸν τῆς κεφαλῆς, quod venit ad capiti lotionem. Subaudiendum vero ἀπὸ τοῦ, quod verbum epitomator noster fere ubique retinet, de qua locutione vid. *Hemsterhuys* ad *Aristophan.* Plut. p. 454. et *Dorville* ad *Chariton.* p. 706. L. *Beis* Ellips. p. 216. Ev. *Lucas* I. 13. ἀπ᾽ ἧθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Est autem λουτρὸν frigida lavatio, ut docuerunt praeter *Casaubonum* ad *Gallianum* p. 454. *Hemsterhuys* ad *Aristophanis* Plut. vf. 952. et cl. *Burette* Histoire de l'Academ. T. I. p. 120. Sub vespeream balnea frequentabant veteres, quod patet ex *Herodiani* lib. IV. c. 8. et *Jamblichio* V. P. c. 21. p. 82. adde *Hier. Mercurialis* de arte gymnast. lib. I. p. 38. *Ramazzinus* de morb. artif. c. 43. p. 335. ire in balneum dixit *Celsus* lib. II. c. 17. ad balneum vadere *Marcellus Empir.* c. 4. p. 41. ut *Sophocles* Ajac. vf. 227.

Ἄλλ' εἴμι πρὸς τε λουτρά

ἄλλο] Pro eo habet Cod. E. πάσματα ἀναζηρητικὰ κεφαλῆς et in margine κγ'.

κικίδων] Cod. E. κικίδος.

ἔειπε] Cod. E. βαλαυσίου οὐ γ. β'. ἐρίκης καρπὸν οὐ γ. β'. σιδίων οὐ γ. β'.

τὴν κεφαλὴν] Pro τῆς κεφαλῆς. *Diodorus Sicul.* lib. I. p. 83. καταπεπασμένοι δὲ τὰς κεφαλὰς. ubi vid. *Wesselingius.* *Aristophanes* Av. vf. 419.

κρατῶν αἶν. ἢ τὸν ἐχθρὸν

pro τοῦ ἐχθροῦ, ubi vid. *Schoer.* *Polyaenus* lib. V. c. 2. p. 440. καὶ τὴν κόμην κόμην καταχέμενος, ubi nolim legere τῆς κόμης cum τῷ πάνι *Casaubono*.

ΠΕΡΙ ΦΡΕΝΙΤΙΔΟΣ.

Κ Ε Φ. ΚΕ'.

Ἡ Φρενίτις Φλεγμονή ἐστὶ τῶν μηνίγγων, ποτὲ μὲν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐγκεφάλου συμφλεγμαίνοντος. ἐστὶ δὲ ὅτε παρὰ φύσιν θερμασίας συστάσης ἐν αὐτῷ, ἥτοι αἵματος πλεονάσαντος, ἢ ξανθῆς χολῆς, ἢ μελαίνης, παρέπεται δὲ αὐτοῖς πυρετός ὀξύς, καὶ παραφροσύνη, καὶ κροκιδισμὸς τῶν χειρῶν. καὶ οἱ μὲν δι' αἱματικῶν χυμῶν, μετὰ γέλωτος εἰσὶν, οἱ δὲ διὰ ξυνθὴν χολήν, μετὰ θρόσους· οἱ δὲ διὰ μέλαιναν, μακρῶδες, καὶ ἀκατάσχετοι.

Cap. XXV. Cod. E. κδ'.

Φρενιτιδός] Codd. A. et C. Φρενίτιδος et mox Φρενίτης.

Φρενίτις] Aretaeus cur. morb. acut. lib. I. c. I. Celsus lib. III. c. 13. Caelius Aurel. acut. morb. lib. I. c. 1. Paulus lib. III. c. 6. Eusebius lib. II. c. 2. conf. Dionysius Aegaeus apud Photum Biblioth. p. 421. Theophrastus de Urinis c. 5. p. 82. Vere observat il. Tully Essai sur les maladies de Dunkerque p. 63. Hippocrate, Aretaeus, Galien et plusieurs autres médecins de l'antiquité traitoient les maladies inflammatoires à-peu près comme on les traite de nos jours, quoiqu'ils ignorassent la circulation du sang, etc.

μηνίγγων] Codd. A. et C. μηνίγαν.

ποτὲ μὲν] Exulat μὲν e Cod. E.

ἐστὶ δὲ ὅτε] Cod. E. ὅτι, male. Paulus ὅτε δὲ. De hac locutione confus. Decurcius de paricel. c. 40. p. 333. L. Bor Elips. p. 192. et Iamnius Marklandus ad Euripidis Suppl. v. 1145.

θερμασίας] Thomas Mag. p. 441.

συστάσις] Cod. D. συνησάσης. male.]

ἐν αὐτῷ] Cod. E. ἐν ταυτῷ.

ἥτοι] Cod. E. ἢ τοῦ. Voluit puto ἡγου.

ἢ μελαίνης] Desiderantur in Cod. E.

αὐτοῖς] nempe τοῖς χυμοῖς, quod adiuvandum.

παραφροσύνη] Codd. A. et C. παρὰ φύσιν.

κροκιδισμὸς] Codd. A. et C. κροκιδισμός. Cod. B. κροκιδισμός.
Caelius Aurel. acut. morb. lib. I. c. 5. p. 19. et ad eum Aretaeus

Iovianus

DE PHRENITIDE.

C A P. XXV.

Phrenitis inflammatio est membranarum cerebri, quae μήνιγγες graeco sermone appellantur, nunc quidem cerebro ipso ea laborante, nunc vero caliditate praeter naturam in eo existente, vel sanguine abundante, vel flava bile vel atra. Comitatur porro hos febris acuta, delirium et manibus floccos evellere videntur, qui igitur hoc affectu ob sanguineos humores laborent, ii rident: qui vero ob flavam bilem, feroces sunt: qui ob atram

G 2

infa-

Iovanius. Hippocrates Praenot. p. 5. καὶ ἀποκρηθολογούσας καὶ κροκίδας ἀπὸ τῶν ἱματίων ἀποτιλλεύσας, ac ita uxor Dealcis apud eundem morbo vulgar. lib. III. aegrot. XV. p. 202. ubi vid. demonstratio praeturi illius medici Henr. Cope p. 314. Κροκὶς quod est apud Pollucem lib. VII. c. 14. segm. 64. idem ac κρόκη, Casaubonus ad Theophrasti Char. p. 23. et ad Persii Sat. VI. p. 509. V. ram. scripitionem huius vocis adferunt cl. Wesseling ad Herodoti lib. III. p. 196. conf. Forssius Oecon. Hippocr. p. 218. Scaliger ad Albinovan. Eleg. II. vs. 74. et Scaligeran. prim. p. 125.

εἰ μὲν] Cod. A. et C. ἡ μὲν. Cod. E. εἰ μὲν.

αἱματικῶν] iidem codices αἱματικὸν χυμὸν, recte.

μετὰ γέλωτος] vid. doct. Keyrke ad Matthaei c. XXVII. 66. Cod. A. et C. διὰ γέλωτος. Cod. B. μετὰ γέλωτος ἐστίν.

οἱ δὲ] Codd. A. et C. εἰ δὲ διὰ μέλαιναν, κροκίδας· εἰ δὲ διὰ ξανθὴν χολήν, θρασείας. Cod. B. et E. εἰ δὲ.

διὰ ξανθὴν] Cod. B. ἀπὸ ξανθῆς χολῆς.

οἱ δὲ] Cod. E. εἰ δὲ.

διὰ μέλαινας] Cod. B. ἀπὸ μελαίνης.

μέλαινας] Scilicet χολήν, quam plerumque post μέλαινας reticent medici recentiores. Anonymus de V. S. p. 9. εἰ ξανθήχολος ἢ ὁ ἔχων μέλαινας ἢ φλέγμα. Caeterum primus Anaxagoras bilem morborum acutorum causam statuissē videatur, quam ea propter reprehendit Aristoteles de P. A. lib. IV. c. 2.

ἀκατάσχετοι] Historiam ludicram vid. Antholog. lib. I. c. 45. Cod. B. ἀκατάστατοι, καὶ ἀκατάσχετοι εἰσίν.

τοι. τούτους Φλεβοτομεῖν ἀπ' ἀγνῶτος αὐτίκα, καὶ
κλύειν δι' ἑδρας τοῖς ἀποκρουστικοῖς δι' ἐψήματος, καὶ χυ-
λοῦ πτισσάνης καὶ ῥοδίνου, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐμβρέχειν
ἐκ ῥοδίνου, χυλῷ δὲ σὺν χαμαιμέλῳ, καὶ τρίβειν εἰς
ἐσπέραν τὰς τε χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἐπιθέσμευς
ποιεῖν, διδόναι δὲ καὶ τὴν διὰ κωδίων πιεῖν * καὶ τὴν κε-
φαλὴν

αὐτίκα] *Priscianus* lib. II. c. 2. p. 68. *licet ad detractionem san-
guinis cunctatio raro peccaverit.* *Restius* noster cum *Paulo*.
Caelius Aurel. I. c. c. 104.

κλύειν] *Leg.* κλύειν. ac sic *Cod. B.* cap. 30. 31. et 32. recurrit
idem vitium.

ἀποκρουστικοῖς] *Cod. E.* delet hanc vocem. *Cod. B.* τοῖς δριμυ-
τάτοις κλύσματιν, ὅσον δὲ τε ἐπερίτης, ἀντρικῷ καὶ τῶν
τοιούτων. sed ἀγαγικῷ legendum esse monuit me praetantissi-
mus *Bolla*.

δι' ἐψήματος] *Cod. E.* διεψήματα καὶ χυλόν. vid. *Casaubonus* de
hac voce ad *Lichenium* lib. IV. c. 6.

χυλοῦ] *Hippocrates* de ratione vitæ. in morb. acut. p. 56. *Pi-
nius* lib. XVIII. c. 7. *Caelius Aurel.* acut. morb. lib. II. c. 8.
et c. 19. *Dioscorus* Geopon. lib. II. c. 34. *Cael. Apicius* lib.
IV. c. 4. p. 32. *Hier. Mercurialis* Var. Lect. lib. IV. c. 18.
Mart. Cagnatus Var. Obs. lib. I. c. 30. *Petr. Petrus* ad *Are-
tium* p. 237. Publice vendebatur apud veteres, vid. *Martialis*
lib. XII. epigr. 59. *Jo. Langius* Epist. medic. lib. I. ep. 57.
p. 273. *Salmasius* Epistol. lib. I. ep. 80. p. 173. *Jo. Bruy-
nus* de re cib. lib. V. c. 10. p. 340.

πτισσάνης] *Male Cod. A.* πτισάνη, neque melius *Cod. D.* πτύ-
σανης.

ἐμβρέχειν] *Priscianus* I. c.

ἐκ ῥοδίνου] *Codd. A. et C.* ὄζον ῥοδίνα. *Cod. B.* ὄζον ῥοδίνου.
Cod. D. ὄζον ῥοδίνα. *Cod. E.* τῷ ἑξοῤῥοδίνου.

ἐκ] De hac locutione consul. *Petr. Victorinus* Var. Lect. lib. XXXII.
c. 4. et *Casaubonus* ad *Celsum* p. 12. quibus adde *Rob. Ken-
chenium* ad *Q. Ser. Samonicum* p. 102.

χυλῷ σὺν] *Noster* c. 27. ἐλαίῳ σὺν παλαιῷ. c. 233. καὶ θάλασσαν
διὰ τὴν τῶν ἐκκενούντων μελαγχολίαν χυλόν. *Achilles* Tar. lib. V.
p. 289. ὡς εἶδόν μου Φερσωνῆν τῇ Φιλτάτῃ, ac p. 331. et
lib. VII. p. 417. ubi transpositiones displicent *Samaritano*, cum
tamen ad *Capitolinum* talem transpositionem tuetur contra
Casaubonum, quem vid. ad *Suetonium* lib. I. p. 70. Exem-
plorum strenuam praegrandem adferrem, nisi arbitrarer id abunde
fecisse *Dorville* ad *Chariton*. p. 138. et inprimis p. 315. Ἀνα-
στροφὴν vocant hoc ischema grammatici, vid. *Schol. Homeri* ad
Iliad.

infanientes et contineri non possunt. His igitur statim vena in cubito secanda, et alvus eluenda reprimentibus, decocto et cremore ptisanæ et rosaceo, caput vero perfundendum rosaceo et succo chamaemeli, et vesperi perfricandæ et manus et pedes, et vincula paranda et potui dandum medicamentum e papaveris capitibus, ca-

G 3. put

Ilia. T. vi. 12. *Arætaeus* morb. chron. lib. I. c. 5. p. 30. C. ουτω ο κακον τοδε ανθρωπον ορλοισι ωρμησε, ubi transpositio fraudi fuit doct. *Petito* ut locum corruptum crederet. Articulum si transposueris apud *Arætaeum* morb. chron. lib. I. c. 7. p. 35. E. cum cl. *Wygæ* locum sanum corrumpes.

χαμαιμέλα] pro χαμαιμηλίνα. conf. quæ ad c. 12. notavi. c. I. ο. το δια δαφνων pro δαφνιδων. Exulant hæc verba e codd.

A. C. et E.

εις εσπερας.] Cod. B. εις εσπερας.

τας τε.] caret particula τε Cod. E.

ἐπιδέσµους] Parum Attice nostrum locutum esse adfirmat cl. *Sallier* ad *Thomam* Mag. p. 502. qui cum *Phrynico* masculino genere adhiberi negat hanc vocem, cui patrocinari adnitus est *Trillerus* l. c. sed frustra, nam a recentioribus ita usurpanti evincunt *Schol. Euripidis* ad *Phoeniss.* vi. 1663. τελαµωνος δε τα ελκη, ους φαµεν επιδεσµους. Clarius adhuc *Strabo* lib. IX. p. 656. nam quas *Philippus* πεδας nominaverat, επιδεσµους οι υστερον προσηγορευον ταυτας τε και την Δημητριάδα. *Plutarchus* T. I. p. 80. ο μετα την τορην φεύγων τον ιατρον, και τον επιδεσμον μη προσιέμενος. Elegantius τὰ επιδεσµα. *Aelianus* H. A. lib. VIII. c. 9. *Paulus* l. c. δεσµους περισφγγόμενοι. *Theodoretus* Therap. I. p. 4. οι ιατροι και δεσµα προσφέρουσι. Επιδεσµατα dixit *Oribasius* de fractur. I. p. 61. ut *Hippocratis* de Medico p. 46. frequentius tamen επιδεσµους. *Xiphilius* Trajano p. 231. οτι και επιλιπόντων των επιδεσμων — αλλους εις τα λαµπαδια ταύτην καταδεσµειν. Jo. *Chrysostomus* in A. A. Serm. XL. p. 834. επιδεσμων χρεια και ελαιου. Επιδεσµίδας dixit *Cassius* Quæst. LVII. De fasciis medicorum egit *Philostratus* V. A. lib. VIII. c. 25. p. 366.

ταύτην] Mos ille ligandi membra, ubi dolent, etiam notus incolis *Africæ* de quibus *Le Vaillant* voyage en Afrique T. I. p. 288. hæc observat. „Le plaissant moyen des ligatures est encore „chez eux un remede général qu'ils appliquent à tous les „maux. Ils bandent avec force leur tête, ou toute autre partie „souffrante, et pensent qu'en gênant le mal, ils l'obligent à „guir.“

καδίων] *Seberus* ad *Pollucis* lib. II. c. 4. segm. 38. *Schol. Homeri* ad *Ilia.* E. vi. 499. Κάδεια δε ειν η της μηχανος κεφαλή, ο ειν ειδος βοτάνης. Quæ post hanc vocem leguntur usque ad ψυχουσαι ignorant Codd. A. et C.

Φαλὴν κατεωνᾶν ἐλαίῳ, ἐν ᾧ ἐναπεζέσθησαν αἱ κωδίαί, καὶ τὴν ψύχουσιν καὶ ὑγραίνουσιν τροφὴν παρέχεν, δίδοναι δὲ καὶ τὸ ὑδρορυστάτον καὶ τὸ ὑδρόμιλον. ἐπιχρίε τῷ μετώπῳ, πρὸς τὸ ὑπνώσκει ὀπιον, ἢ μακρόχρονον χυλόν, ἢ τὸν διὰ σπερμμάτων τροχίσκον, ἢ τὸν πάγχρητον καὶ τὸ σπλάγχχνον ἐπιμελητέον τοῖς ψύχουσιν ἐπιθέμασι.

ΠΕΡΙ

κατεωνᾶν] Leg. καταιωνᾶν. vid. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 180. et a. eum Seberus. Schol. Nicomachi ad Alexiph. cf. 463. Asclepius H. A. lib. XI. c. 31. καὶ καταιωνᾶν μετὰ τὸν ὀφθαλμόν. conf. lib. XIII. c. 7. M. Antonius lib. V. c. 7. ἄς αλλὰς πρὸς κατὰπλῆσιν, ἄς πρὸς καταιωνῆσιν. Plutarchus T. I. p. 129. οἱ ἱατροὶ ἐνέβρεθ' ἄν προσήκως καὶ καταιωνῆσιν. Aetius Artific. p. 6. αἰσὶν ἁπτικῶς κατὰπλῆν, ἐλληνικῶς. Theophrastus Therac. I. p. 4. καὶ καταιωνᾶσι (οἱ ἱατροὶ) βίᾳ τὰς κεφαλὰς. ad quod ibi ongia utebatur. Idem Serap. VI. p. 101. καὶ καταιωνᾶσι τῇ σπονγῇ. conf. Th. Gatacherus ad M. Antonium c. 15. Archigenes apud Orisabum de Luxar. p. 157. ψυχρὸν τε προσκοινητέον. Lexic. de spiritibus a cl. Valckenario editum p. 224. ἔχειν, ἀντὶ τοῦ ἐβραχεν. Ad αἰὲ et αἰῶς defuit Martinus Etymolog. p. 29. quam recte, viderit ipse.

καὶ τὴν κ — κωδία] Absunt haec a Cod. E.

ὑγραίνονται] Cod. E. ὑγραίνονται.

ὑδρορυστάτον] Cod. B. ὑδρυστάτον. τα. Cod. D. ὑδρορυστάτον. conf. c. 118. et 122. Martinus non male vertit julep, vid. Jo. Henr. Floringeri Analecta Historico-Theologica Dissert. VI. p. 303. Quibusdam medicis julep dicitur syrupus longus, ut Nicol. Fontano Observ. Rar. analectis p. 37.

ὑδρόμιλον] Leg. ex Psulo ὑδρόμιλον. ac sic Cod. B. Codd. A. C. et E. ὑδρόμιλι habent, quomodo conficiebatur docuit Amman ad Caelii Aurel. morb. chron. lib. III. c. 2. p. 442. Hippocrates de rat. victus in acut. p. 405. Dioscorides lib. V. c. 30. Paulus lib. VII. c. 15. Plinius lib. XXII. c. 24. Geopon. lib. VIII. c. 27.

ἐπιχρίε] Codd. A. C. et E. ἐπιχρίε δὲ.

μετώπῳ] Simeon Sethi de Aliment. p. 72. ubi pro τῇ ἐνεργείᾳ leg. τῇ ἐκταθείᾳ. Cod. B. τὸ μετώπον. Temporibus potius illi quam fronti mavult Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep. X. p. 42.

πρὸς τὸ ὑπνῶσκει] Non agnoscit haec verba Cod. B. Cod. E. τὸ ὑπνῶσκει, omitta ultima syllaba.

ὀπιον] De opio veterum vid. Primerosius de vulg. error. lib. IV. c. 44. et egregias Schmitze Toxicol. Veter. c. 12. p. 43.

put vero fovendum seu perfundendum oleo, in quo ebullierint capita papaveris, cibosque refrigerantes et humectantes offerre, et potui dare hydrosotatum, id est, julep ex infusione rosarum et aquam mulsam. Ad somnum vero inducendum fronti illinito papaveris lachrymam aut mandragorae succum, aut pastillum qui e feminibus et conficitur, et a graecis diaspermation dicitur, vel qui ob multiplicem usam quem habet πάγχρηστος vocatur. visceris porro quoque ratio habenda est, et ea quae refrigerant, imponenda erunt.

G 4

DE

μειδραγόρου] Codd. A. et C. μανδραγόρας. Xenophon Sympos. p. 170. τὰς μὲν λύπας ὥσπερ ὁ μανδραγόρας τοῖς ἀνθρώποις κοιμίζει. Atheniens lib. XI. p. 504. Eustathius Hexaem. p. 9. διὰ δὲ τοῦ μανδραγόρου ὑπὸν ἰατροὶ κατεπαύουσι, καὶ τὴν ἐπὶ τὰς σφοδρὰς ὀδύνας κατακοιμίζουσι. vid. Celsus lib. V. c. 25. et ad eum Rouffens. Arnobius c. 131. Clemens Alex. admonit. ad Gentes p. 84. Apuleius Metamorph. lib. XI. p. 267. Lucianus Timon. T. I. p. 100. ὅπου γε καὶ ἄλλοι ἐπὶ τοῦ μανδραγόρος καθύδαυ. ubi vid. Hemsterhays ib. p. 103. et Scap. ligerana secunda p. 439. junge doct. Schultze Toxicol. Veter. p. 9. p. 37. Polyaeus lib. V. c. 10. p. 480. Isidorus lib. XVII. c. 9. Nesselham ad Geopon. lib. XVIII. c. 16. et quos laudat Severus ad Pollucis lib. V. c. 27. segm. 132.

χρᾶν] vid. Salmasius ad Solinum p. 906.

ἢ τῶν] Codd. A. et C. ἢ τῶν.

περιχέει] Cod. B. τρέχον.

τοῖ] Malim τῶν cum Cod. B.

πάγχρηστος] Erasistratum habet auctorem, vid. Jugleri Biblioth. Ophthalm. p. 37. Cod. B. addit eis τὸ ὑπνώσκει.

τὸ σπλάγχχνον] τοῦ σπλάγχχνου, Hippocrates tamen de fract. p. 22. ἂν οὐ κάρτα ἐπιμελόμενοι οἱ ἰατροί. Xenophon memorab. lib. II. c. 9. p. 101. καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα ἐπεμελεῖτο. ubi cl. Ernesti cum Porto κατὰ subaudiendum censet. Theophrastus Char. c. 12. πρέθουμεν δὲ ἐπιμελεσθῆναι ἃ μὴ βούλεται τις γινώσκει. Schol. Homeri ad Odys. F. vi. 332. καὶ καίαν τοῖς δαίμοι. τοὺς λόγους ἐπιμελεσμένοι. Xiphilinus Augusto p. 68. τοὺς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀνείρων τὰ τε ὀνείρων κατὰ τὸ ἀρχαῖον ποιούμενοι ἐπεμελεῖτο.

ἐπιθεμασι] ἐπίθημα non ἐπιδεμα dici vult Thomas Mag. p. 344. sed parum sibi morigerum nostrum caeterosque medicos excoeritur, Atticismi non adeo studiosos. Codd. A. et C. ἐπιθεμασιν exhibent.

ἐπιμελεστέον] Verbi hujus significationes persequitur L. Bos animadv. ad script. Gr. p. 66. de medico etiam Theophylactus Bulgar. ep. 47. in qua plura vocabula congesta ex officina medicorum derivata.

ΠΕΡΙ ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ

ἐγκέφαλου καὶ ὀφθαλμοῦ

ΚΕΦ. ΚΣ.

Φλεγμαίνων ὁ ἐγκέφαλος εἰς τοσοῦτον ὄγκου αἰρεται
πολλάκις, ὥς τε καὶ τὰς τῆς κεφαλῆς ῥαφὰς διίσασθαι,
καὶ ὀδύνη μεγίστη παρέρπεται, καὶ ἔρρεθος τοῦ προσώπου,
καὶ τὰ ὄμματα προπετῇ γίνονται. Φλεβοτομήν οὖν τοῦ-
τους χρὴ, δεῖ δὲ καὶ ἀπὸ ῥινὸς, καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν
γλῶσσαν φλεβῶν αἷμα ἀφαιρῆναι. Χρῶ δὲ ταῖς πρὸς
φλεγμοναῖς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν εμβροχῶν, ἢ κατὰ συμπά-
θειαν

Cap. XXVI. Cod. E κς.

Φλεγμαίνων] Paulus lib. III. c. 7.

ὁ ἐγκέφαλος] Codd. A. et C. φλεγμαίνων ἐγκέφαλον. Cod. D.
φλεγμαίνων μὲν ὁ ἐγκέφαλος. Cod. E. ὁ φλεγμαίνων.εἰς τοσοῦτον] Noni verba sunt, Paulus enim αἰεῖ πολλάκις οὕτως,
sed apud nostrum ὄγκον legendum, non ὄγκου, quam lectio-
nem agnoscunt codd. A. C. et E. Chiriacius Commos. p.
274. οὕτως οὖν ὁ Κλέαρχος εἰς τοσοῦτον ὄγκον ἀρθεὶς ἔπεσε.

ὄγκου] Galenus de tumorib. praeternatur. T. III. p. 353.,

ῥαφὰς] Pollux lib. II. c. 3. segm. 36.

διίσασθαι] Exempla dehiscantiae futurarum capitis colligit Stol-
parius van der Wiel observ. rarior. cent. I. obser. 1. A
fluxionibus id fieri docet Orbasius de fractur. p. 101.καὶ ὀδύνη] Paulus καὶ ἡ ὀδύνη δέ. Hier. Wolfius not. in Axio-
chum p. 223. in addendis et o. mittendis articulis tanta est grae-
corum coticum varietas; si plures inter se, etiam vetusti et accu-
rati scripti, id quod a me saepe factum est, confutantur; ut ni-
hil fere certi statui possit. adde Salm. ism ep. ad Puteanum Epī-
stol. lib. I. ep. 3. p. 5. Grammaticos ubi vocem exponunt,
articulum adhere, secus auctores, observat Valckenaerius ad He-
rodoti lib. V. p. 375. conf. quae n. tavi c. 24. Articulum
frequenter per pleonasmum additum fuisse statuit van Bergen
Crit. Observ. cap. 72. p. 191.

παρέρπεται] Codd. A. et C. παρέρπεται.

ἔρρεθος] Codd. A. et C. ἔρρεθος. Cod. E. ἔρρεθος.

γίνονται] Cod. D. γίνονται. Heliodorus lib. II. p. 73. τότε ἄμα
πιμπράμενοι, καὶ τῆς οἰκείας ἔδρας ἐξαθούμενοι. Achill. Tat.
lib.

DE INFLAMMATIONE

CEREERI

C A P. XXVI.

Cerebrum inflammatione laborans, saepenumero ad tantam molem attollitur, ut capitis suturas dividat ab invicem, dolor comitatur maximus, rubor faciei, et oculi prominere quasi videntur. His igitur statim venae sectione succurrendum est: sanguis ex naribus, et venis sub lingua detrahendus, et perfusionibus iisdem, quibus in inflammatione capitis utimur, procedendum erit, siue

G 5. affectus

lib. VI. p. 373. δάκρυον γὰρ ἐφθελμὸν αἰσῆσι καὶ ποῖα προ-
πετέρον. Sed quod est legimus, καίτοις δὲ τῆς τῶν δάκρυον
αἵματι περὶ τὸν κύκλον, vix non carere videntur: corrige χρο-
μῆς — περὶ τὸν ἐφθελμὸν, pro qua voce ultima, quam in
codice Mf. hglā, hoc est circulo, exstiterat, librarius illam in
textum receperunt. Πεπετεῖς esse a προπετεσθῆς, vult Beaman-
nus ad Valerii Maxim. lib. I. c. 6. 5. p. 62.

φλεβοτομῶν] Codd. A. et C. φλεβοτομῶ.

εἶν] Neest in Cod. E.

φλεβῶν] Paulus ἀγγείων. Caellius Aurel. acut. morb. lib. III. c.
4. p. 190.

γλῶσσῃ] Codd. B. et D. γλῶτται.

αἷμα] Exalat e Cod. E.

ἀφαιρῶν] Paulus χροῦν. Non semper epitomatores ipsis auctorum
verbis utuntur, sed ipsi pro libitu variant ac permutant illa.
Oribasius Anatom. p. 44. καὶ δὲ καὶ τὸ τῆς κίρκης εἶδωλον,
οἷον ἐν κατόπτρῳ, τόπα τῶν σιμωπῶν. quae verba aliter legi
apud Galenum et Theophrastum observat cl. Dunderf, sed levi
mutatione lego τρέπα τῶν, nec ulteriore emendatione locus
eget. Aeschlinum quoque non semper Platonis verbis uti obser-
vat doct. Fischerus ad Dialog. I.

φλεγμοναῖς] Leg. φλεγμοναῖς. ac sic Codd. A. C. et E. Noster
c. 37. πρὸς πάρεσιν, vid. doct. Cusack de nummo σκαπῖ p.
130. et cl. Saxe epist. ad tan Wyn p. 26. Aeschines Dialog.
II. p. 39. εἶπερ ἦσαν φίλους ἀγαθῶν πρὸς ἀρετὴν ἀνδρώπων. lo-
cutio integra.

ἐμβροχῶν] Leg. ἐμβροχῶν ac ita quoque Codd. B. et E. Codd.
A. et C. male ἐμβροχῶν.

θειαν γίνεται, πασχόντων τῶν Φρενῶν καὶ τῶν σπλάγχ-
νων, ἢ κατὰ πρωτοπάθειαν τοῦ ἐγκεφάλου, καὶ οἷς
μὲν εὐθέως ἐξ ἀρχῆς, οἷς δὲ ἐκ μεταπτώσεως τινὸς τῶν
ἐξέων νοσημάτων.

ἢ κατὰ πρωτοπάθειαν

ΠΕΡΙ ΛΗΘΑΡΓΟΥ.

Κ Ε Φ. ΚΖ.

Ὁ δὲ λήθαργος ἐπὶ φλέγματι γίνεται ὑγροτέρῳ,
διαβρέχοντι τὸν ἐγκέφαλον. Παρέπεται δὲ τοῖς λήθαρ-
γικοῖς πυρετὸς βληχερὸς μετὰ καταφορᾶς, καὶ ἐρωτώ-
μενοι ἐπιλήσιμονες εἰσὶ. τούτους εἰ μὲν ἡ δύναμις ἐπιτρέ-
πει φλεβοτομητέον· εἰ δὲ μὴ, κλύσμασι χρησώμεθα
δρίμε-

σπλάγχων] Huc usque codices Mss. nam[quae] sequuntur in illis
considerantur.

ἢ κατὰ] Leg. ἢ κατὰ. σ. Haec permutatio τοῦ η et α turbat
locum Aetioi Cappad. Morb. Diuturn. lib. I. c. 15. p. 45. U.
εἶδη δὲ καὶ χαλῶν ἐπὶ αἰτίῃ, quae verba varie tendarunt. V.
D. leg. ἢ δὴ δὲ καὶ. Turbat quoque locum Anonymi de hydro-
phobia c. 3. p. 5. ἐσω δὲ χρεῖνος, ἢ μὲν αὐτάγκης, ἢ τοῦ
νοσοῦντος εὐφορίαν, quae verba ita refingo: εἰ μὲν αὐτάγκης ἢ
ἢ τοῦ νοσοῦντος εὐφορία.

ἢ κατὰ — νοσημάτων] Exulant, e. cod. E.

εὐθέως ἐξ ἀρχῆς] Χαπορήου Memorab. lib. I. c. 2. p. 19. ἀλλ'
εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀρμυκότε προεσάναι τῆς πόλεως.

Cap. XXVII. Cod. E. κς.

Περὶ λήθαργου] Codd. A. et C. περὶ λήθαργίας.

ὁ δὲ λήθαργος] uterque codex A. et C. ἢ λήθαργος. Cod. B.
ὁ δὲ λήθ.

φλέγματι] Cod. B. φλέγματος ὑγρότητι.

διαβρέχοντι] Cod. B. διαβρέχοντες.

ὁ δὲ] Cod. E. ὁ λήθαργος, omisso δὲ.

Λήθαργος] Hippocrates de Morb. lib. III. p. 27. Celsus lib. III.
c. 20. Aetius Cur. morb. acut. lib. I. c. 2. Caelius Aret.
acut.

affectus per consensum praecordiorum vel fiscerum fiat, sive primo et per se affecto cerebro statim a principio, vel transmutatione morbi alicujus acuti.

DE LETHARGO.

C A P. XXII.

Lethargus fit ex pituita humidior madefaciente, comitatur hoc effectum correptas febris lenta, cum alto sopore conjuncta, et interrogati obliviscuntur. His igitur si vires patiantur, sanguis mittendus est, sin minus clysteres adhibendi erunt acres, ut qui ex centaurii decocto,

acut. morb. lib. II. c. 1. Priscianus lib. II. c. 2. Paulus lib. III. c. 9. jam. Primenosius de vulgi error. lib. II. c. 36. de voce ipsa vid. Schol. Euripidis ad Med. vs. 1. conf. vir multae eruditionis Grunerus morb. antiquit. p. 260.

τοῖς ληθαργικοῖς] Codd. A. et C. τῆς ληθαργικῆς.

πυρετῶν] Zenobius Cent. IV. 90. καὶ λήθαργος πάθος τι τοῖς πυρετῶν.

βληχρῶς] Codd. A. et C. βλυχρῶς. Cod. B. βληχεῖς. Cod. E. γλίσχρως.

καταφορᾶς] Plutarchus T. I. p. 27. ὥστε γὰρ ὁ κοιδοκλήρας τοῖς ἀνθρώποις παραφύμενος καὶ διαδίδους τὴν δύναμιν εἰς τὸν οἶνον, μετὰ κατὰ τὴν κατὰ τὸν οἶνον.

ἐπιλήθιοι] Procopius Hist. Arcan. p. 72. ἀλλὰ σιωπῇ ὥστε ληθάργω ἄλλους κατὰ τὸν οἶνον. conf. Theophrastus Mag. p. 575. v. Λήθαργος.

τούτους] Codd. A. et C. τούτοις.

εἰ μὲν] iidem duo codices ἢ μὲν.

Φλεβοτομήσιν] Anonymus de V. S. p. 11. κατὰ τὴν Φλεβίαν τοῦ σώματος.

εἰ δὲ μὴ] conf. c. 36.

ἐκλύουσι] Codd. A. et C. χερσὶ μέσθι κλίσουσι. δύνουσι. Minus bene, solemne enim graecis locum substantivum et praedicatum verbum ponere. Heliodorus lib. II. p. 62. διὰ νεκροῦ γὰρ ἐπολεμίζου τοῦ σώματος, ubi rectius leg. διὰ νεκροῦ.

δρίμεσιν, οἷον κενταυρίου ἀφεψήματι σὺν μέλιτι, καὶ νί-
τρω καὶ χαμαιμηλίῳ ἐλαίῳ. Εὐμβρεξώμεν δὲ καὶ τὴν
κεφαλὴν ὀξυροδίῳ σὺν καστορέῳ. τὰς δὲ χεῖρας καὶ τοὺς
πόδας ἐπαλείφωμεν ἐλαίῳ σὺν παλακίῳ, νίτρω ὁπτῶ, ἢ
πυρέθρῳ, ἢ κόκκῳ κνηδίου. Ὅσφραντὰ δὲ τῇ ῥινὶ πρε-
σαίσωμεν, σὺν ὀξω λειώσαντες, θυμόν, ἢ ὀρίγανον ἢ γλί-
χωνα, κρίειν δὲ τὸ σῶμα, καὶ τὸν οὐρανίσκον σίγηπι λείων
σὺν

δρίμεσιν] Persuadere mihi nequeo clysiua hoc inter acria esse refe-
rendum. C. 87. iterum centaurii decoctum pro clysmate
commendat: at c. 32. iterum centaurio pro acii clystere utitur
et c. 37. *Plinius* tamen lib. XXVI. c. 5. *E diverso purgat*
alvum succus centaurii minoris drachma in hemina aquae cum
exiguo salis et aceti, bilemque detrahit. *Marcellus Empir.* c. 30.
p. 212. conf. *Dioscorides* lib. III. c. 9. *Sam. Dulcus* *Phar-*
macolog. p. 207. billicos et pituitolos humores quam lenissi-
me per alvum educit. Sed aliter judicabant veteres, nam cen-
taurium etiam inter acria retulit *Aretaeus* cur. morb. acut. lib.
I. c. 4. p. 82. A. quibus fulcitur sententia *Salmasii*, quam
clare exposuit M. Z. *Bozhorinus* epist. ad J. *Pontannum* p. 26.
ut ostendat non easdem illas plantas esse, cum illis veterum, quibus
tamen eadem nomina botanici nostri indidere. Nullus recen-
tiorum, qui materiam medicam exposuerunt, saltim quos mihi
consulere licuit, *Helleboro* vim narcoticam vel palliativam ad-
scribunt, quem ei tribuit a medicis haud dubie id edoctus *Eus-*
tathius *Hexaem.* p. 9. unde aliam plantam at illo innui recte,
et locus forte in vitio cubat. Nec vim hanc ei tribuit eximius
Schulze *Toxicol. Veter.* c. 4. p. 24. nec c. 25. p. 74. Ad-
miror *Adolpho Vorstio* apud Th. *Bartholinum* *Epist. Medic.*
Cent. I. ep. 96. p. 407. docenti hyssopum nostram differre ab
illa *Dioscoridis*.

χαμαιμηλίῳ] Codd. A. et C. χαμαιμήλῳ τῷ.

καὶ τῇ.] Abest copula a Codd. A. C. et E.

ὀξυροδίῳ] Cod. D. ὀξόροδοι.

τοὺς πόδας] Codd. A. et C. καὶ πόδας, omisso articulo.

ἐπαλείφωμεν] Cod. B. ἐπαλείφμεν. ac sic quoque Cod. D.
Cod. E. ἀλείφωμεν.

ἐλαίῳ σὺν] conf. c. 25. Simili rationi praepositio haec posiponi-
tur apud *Homerum* *Iliad.* K. vs. 19. *ἔλῃ*

εἰ τινὰ οἱ σὺν

ubi *Schol.* σὺν αὐτῷ. Codd. A. et C. ἐλαίῳ παλακίῳ σὺν νί-
τρω ὁπτῶ. Cod. B. ἐλαίῳ σὺν νίτρω. Cod. D. ἐλαίῳ παλακίῳ

σὺν

cocto, melle et nitro et oleo chamaemelino sunt compo-
siti, caput etiam oxyrrhodo castorio adjecto perfun-
dendum manusque et pedes ex oleo veteri, nitro alio,
seu pyrethro aut cocco gnidio illinendae erunt, naribus
denique admovenda quae odorem movent, ut thymum
ex aceto contritum, aut origanum aut pulegiam, os in-
ungendum etiam et palati cavitas detrito sinapi cum mel-

ἰσχυρῶς καὶ τῷ ἀντιόχοιο τισιν. le, 1
ἰσχυρῶς καὶ τῷ ἀντιόχοιο τισιν. le, 1

ὀν νίτρω ὀπτῶ. ac sic quoque Cod. E. Venantur Graeci nescio
quam elegantiam ex ejusmodi transpositionibus, ut Casaubonus
alicubi scribit. Haec Casp. Hoffmannus ad Galeni de offib. c.
3. p. 12. conf. de hac ἀντιόχοιο Salmasius Epist. 124. lib. I.
p. 280. Theophrastus Bule. ep. 13. p. 21. εἰ μὲν οὖν τῶν τιμῶν
ἀκριβοῦς ἐλπίζεις μεταβαλεῖν τὴν προαίρεσιν.

νίτρω] Priscianus I. c.

κόκκω] Codd. A. et C. κόκκω. vid. de hac voce Reinesius ad Petro-
ni c. 76. p. 381.

κνίδιω] Theophrastus H. Pl. lib. IX. c. 22. Plutarchus T. I. p.
233. Exprobrant veteribus recentiores, quod purgantibus dra-
sticis usi sunt, inter quos Stoicorum van der Wiel Obs. Ration.
Cent. I. obs. 65. quod de medicis Cnidii praecipue intelli-
gendum esse observat cel. Grunerus censura libr. Hippocr. p.
161. Jo. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 24. medicamenta
valida priscis temporibus frequentiora quam nostris, quibus mitiora
magno bono innuere.

τῇ ῥῆνῃ] Migrant haec verba ex Paulo. Codd. A. et C. τῇ ῥῆνῃ
προσίσσμεν.

προσίσσμεν] Cod. E. προσίσσμεν.

ὄζω] ὄζω ac sic Cod. E. vid. c. 21. Codex A. ὄζω λυό-
σαιτες.

θύμω] Schol. Aristophanis ad Plut. vf. 283. Codd. A. et C.
θύμβω.

ἐρίγανω] Schol. Aristophanis ad Ran. vf. 616.

γλήχων] Alexander Aphrod. lib. II. probl. 65. ὄζω μάλιστα καὶ
γλήχων ἀνατῶνται λευκοδυσμία, σφραγισμένον. conf. Anonymus
de V. S. p. 7. Codd. A. et C. γλήχων.

τὸν οὐρανίσκον] Paulus τὰ περὶ τὸν οὐρανίσκον. Codd. A. et C.
τὸν οὐνίσκον.

σινηπι] Celsus I. c. Codd. A. et C. συνεπιλείψον. μελιτι. Cod.
D. et E. σινηπελαίω.

σὺν μέλιτι πρὸς τὸ κομίσασθαι Φλέγμα, καὶ ἀποφλεγ-
ματισμοῖς χρῆσθαι τοῖς προειρημένοις. μινύειν δὲ χεῖ-
ρὴ καὶ συνεψῆν τῷ ὀξύρροδίνῳ, καὶ τῶν λεπτόνων ἅμα δυ-
ναμένων. οἷον πευκεδάνου, ἢ κασορίου, ἢ γλήχωνος, ἢ
καλαυθίδος, ἢ ἐπιθύμου, καὶ ἐπιχρίεν τὸ μέτωπον, ἢ
θριξὶ κεκαυμέναις ἀνδρωπεύαις, λειώσας μετὰ ὄζου.
πάνυ γὰρ ὠφέλει, καὶ διεγείρει τὰ τοιαῦτα, ἴσως δὲ
καὶ ἀντιπαθεῖα τινί. εἰ δὲ ἐπιμένοι τό πάθος, καὶ οὐσέ-
γερτοι τυγχάνουσι, κεχεῖσθαι δεῖ πταρμικῶ τῷ στρο-
δίῳ καλουμένῳ, ἢ κασορίῳ, ἢ πέπρῳ, ἢ εὐφορβίῳ, ἢ
ἐπιθύμῳ, ποτὲ μὲν ἐμφυσῶντας, ἄλλοτε δὲ πτερῶ
διαχρίοντας· οὐ δεῖ δὲ συνεχῶς τοῦτο ποιεῖν. δίδοναι δὲ
πιεῖν καὶ τὸν ὑδροδισπόλιτον. ἐπὶ δὲ τῶν χρονισάτων,
καὶ τρωμῶδων, καὶ κασόριον δοτέον πιεῖν ὅσον ἑξ'. χρο-
νιστος δὲ, ξηρίσαντες τὴν κεφαλὴν ξηρῶς πυρκαϊᾷ χρι-
σέον δι' ἁλῶν καὶ κέγχρων, καὶ τοῖς πταρμικοῖς χρῆσθαι.

ΠΕΡΙ

κομίσασθαι] Cod. E. κινῆσαι το. Forte voluit κενῶσαι. *Antho-
nius fabul. XVIII. p. 142. ἔλαφον τὸ θέρος ἐπὶ ταμάτων ἐκο-
μιζε χεῖρας. Galeus Protrept. c. XIII. p. 62. οὐκ ἴσθαι
κομίσασθαι τὰς χεῖρας. Aelianus H. A. lib. III. c. 46. αὐτο-
βῆ κομιζόμενος ἐκείνος. Jo. Chrysostomus T. I. p. 297. ἡ πῖ-
σις ἢ περὶ αὐτὴν τὴν δικαιοσύνην αὐτὰ ἐκόντες. conf. *Beitzius
ad Luciani T. II. p. 600. Suspectum fuit hoc verbum et
Gessero apud Orpheum de Lapid. in proem. vl. 23. sed non
est sollicitandum et corrigendum: οὐδ' εἰ αὐτὸς κομίσας γὰρ
καὶ γὰρ καὶ ἀνταρπασσένος ἀντικρὺς ἐξιδάηαι σεφάνειο πῶδα.**

ἀπόφλεγματισμοῖς] Codd. A. et C. ἀποφλεγματισμῶ χρῆσθαι.

μινύειν] *Alex. lib. I. c. 14. p. 58. In Codd. A. C. et E. hic
lacuna usque ad δίδοναι.*

πευκεδάνου] *Plinius lib. XXVI. c. 11.*

θριξί] *Celsus l. c. Plinius lib. XXVI. c. 11. Pisides Hexaëmer
vl. 1513.*

Καὶ τέφρα καὶ χοῦς ὠφελούσι καὶ τρίχες.

*Histonam, qua pili barbae quartaniam abigere dicuntur memo-
rat Freytagius Noct. Medic. c. 39. p. 194. De vi quae in es-
pillis latet vid. Almeloveerius Amoenit. Theol. Philolog. p. 150.*

πτερῶ] *conf. c. 36. et 37. Plato festucam adhibuit vid. Ache-
nueus lib. V. c. 2. p. 187.*

le, et ad pituitam extrahendam medicamentis salivam moventibus, et jam supra positis utendum cum oxyrhodo, praeterea simul miscere et incoquere oportet ea, quae vim extenuandi quoque habent, ut peucedanum, castorium, vel pulegium vel calamintham, vel epithymum et ita frontem inungere, vel capillis humanis combustis, ex aceto contritis, valde enim proficit eosque infusa quadam vi fortasse, a somno excitare solet: quod si affectus adhuc perseveret, et difficulter expergiscantur, sternutamenta movere siruthio, hoc est, radice lanariae, vel castorio vel pipere vel euphorbio vel epithymo, eaque nunc quidem naribus insufflare, nunc vero calamo eas perungere, sed nequaquam continuo id faciendum est, potui vero dare, hygrodiaspolitem. Quod si vitium inveteratum fuerit et tremor etiam supervenerit, castorii drachmae dimidium potui dato, et derafo capite, sicis fomentis, ex sale et milio, utere et sternutamenta move.

DE

hygrodiasπόλιτον] Codd. A. C. et E. ὑγρὸν διασπολίτην. leg. διοσπολίτην et probo codicum lectionem. conf. cap. 293.

τρομαδῶν] Codd. A. et C. τρομαδῶν.

δοτέον] Cod. B. δώσωμεν, κῶκλια ε'. Cod. D. δώσωμεν, qui praeterea copulam καὶ exprimit.

Is.] Codd. A. et C. ε'. Cod. D. ὅσον εὐγΓ. ε'. ποιῶν. Cod. E. ἐξεΓ ε'.

χρηρίζοντες] Cod. B. χρηρίζοντες δὲ ἔτη (ἐτι) τὸ (τοῦ) πάθος, quae verba in textum recepi, nisi illum intactum relinquere apud me constituissem. Cod. D. δὲ ἔτι τοῦ πάθους.

ξηρήσαντες] Tonturae multum tribuit Hadr. Junius de Coma c. IV. p. 369. Cod. A. et C. ξηρήσαντες. Cod. E. ξηρίσαντες. Forte non mendosum, nam hodierni Graeci, quorum idioma aetate Nouni corrumpi jam incosperat, ξηρίζω, non ξηρέω, ὡ dicunt. Cores.

ξηρᾶς] Codd. A. et C. ξηρᾶς περιῆας. Cod. B. ξηρᾶς περιῆας, ac sic quoque Cod. D. qui praeterea addit, ποιήσωμεν, omisso verbo χηρῆας. De voce περιῆας consui. Retenius ad Petronii c. 73. p. 361.

χρητέον] Cod. E. χηρίτεον. Codd. A. et C. χηρίτεον δι' ἀλάνης καὶ χέχρον. δι' αἰῶν]

Cod. B. δια τε ἀλάτης. καὶ χέχρον.

χηρῶν] Cod. B. χηρῶμεθα. Cod. D. χηρῶμεθα.

ΠΕΡΙ ΚΑΡΟΥ.

Κ Ε Φ. ΚΗ.

Ὁ δὲ κάρος ἔοικεν ἀποπληξίᾳ. διαφέρει δὲ, ὅτι μὲν ἡ ἀποπληξία, ἡ ὀπισθία κοιλία τοῦ ἐγκεφάλου μᾶλλον πάσχει, ἔχει τὸ φλέγμα· ὁ δὲ κάρος ἐπὶ τὰ ἐμπροσθεν. τοῦ ληθάργου διαφέρει τῷ τὸν πυρετὸν προηγέσθαι μὲν τοῦ κάρου, καὶ σφοδρότερον εἶναι, ἔπεσθαι δὲ τῷ ληθάργῳ. Γίνεται δὲ κάρος διὰ πληγὴν, ἢ ὀδύνην τῆς κεφαλῆς, καὶ κάταγμα τοῦ ὀστέου, θλιβόντος τὸν ἐγκεφαλον· ἡ δὲ θεραπεία αὕτη ἐστίν, ὅποια καὶ τοῦ ληθάργου.

Cap. XXVIII. Cod. E. κζʹ.

Ὁ δὲ] *Paulus lib. III. c. 10. Hebenstreit Palaeolog. Therap. p. 776. Jo Langius Epist. Medic. lib. I. ep. XXV. p. 107.*

κάρος] *Apollonius Rhod. lib. II. v. 203.*

κάρος δὲ μὴ ἀμφεκάλυψεν
Πορφύρεος, γὰρ, δὲ περίη ἐδόκησε φέρεσθαι
Ναῖσεν, ἀβληχεῖ δ' ἐπὶ κόματι κεκλιτ' αἰαυδος.

Cod. E. κάρρος, atque ita in seqq.

ὅτι μὲν ἡ] *Leg. ὅτε μὲν ἦ. Anonymus de V. S. p. 12. καὶ ὅτι αλυκὸν ἐστὶ τὸ αὐτοῦ σῶμα. leg. καὶ ὅτε. conf. L. Bos Exord. Philol. c. 17. p. 85. Codd. A. C. et E. ὅτι ἡ μὲν. quorum auctoritate nixus, malim locum sic constituere, ὅτι εἰ μὲν ἦ.*

ὀπισθία] *Codd. A. et C. τῇ ὀπισθίᾳ. Cod. E. ἐν τῇ ὀπισθίᾳ.*

μᾶλλον] *Codd. A. et C. μᾶλλον ἔχει τὸ φλέγμα.*

πάσχει] *ignorat Cod. E.*

ἔχει] *Leg. ἡ ἔχει. Excidit articulus propter adfinitatem terminationis vocis praecedentis, quod saepius in libris manu exaratis accidisse, jam observarunt p. Andr. Dofius epist. ad Reinesium LXXVIII. p. 296. Alex. Morus Not. ad M. T. p. 229. et L. Bos Obs. Crit. c. 48. p. 191.*

ἐπὶ τὰ] *Codd. A. et C. ἐπὶ τὴν ἐμπροσθεν. Cod. B. ἐ δὲ κάρος ἐν τῇ ἐμπροσθίᾳ κοιλίᾳ συνέσταται. Cod. D. ἐ δὲ κάρος τῇ ἐμπροσθίᾳ συνέστηκε.*

ἐμπροσθεν] *Cod. E. ἐμπρόσθια.*

DE CARO.

CAP. XXVIII.

Carus apoplexiæ similis est, ab ea tamen differt, quod in hac posteriores cerebri ventriculi, in illo vero anteriores magis afficiuntur, et pituita sunt oppleti. A lethargo quoque differt, nam hunc sequitur, illum vero præcedit febris, et quidem validior. Iste autem ex ictu, aut dolore capitis, aut ossis fractura, cerebrum concutiente; curatio eadem fere quæ lethargi.

τοῦ ληθάργου] Codd. A. et C. τοῦ δὲ ληθάργου.

τῷ τῷ] Codd. A. et C. τὸ τῶν πυρετῶν. Cod. D. ὅτε τὸν πυρετον. Cod. E. τὸ δὲ τὸν.

προηγῆσθαι] *Sinesius de febrib. c. III. p. 128. προηγῆται φρικῇ δυσπρόχθης. Theophilus de Urinis c. 14. p. 118. εἰ μὲν προηγῆσαιο τὸ πελιδνόν.*

ληθάργῳ] Codd. A. et C. ληθάργῳ.

διὰ πληγῶν] Cod. B. διὰ τε πλ. Cod. E. καὶ διὰ πληγῶν.

ἢ ὁδῶν] absunt a Codd. A. B. C. et E.

κῆταγμα] *Ammonius p. 78. Soranus inter chirurgos veteres doct. Cœlius v. 44. conf. Follus Oecon. Hippocr. p. 190. Codd. A. et C. κατὰ αἷμα. Lacuna ingens in Cod. E., usque ad c. 31. verba κλύει τὴν γαστέρα inclusive: in margine scriptum λείπει.*

τοῦ] Leg. κῆταγμα τῶν, nam est pro τινός. conf. c. 83.

ἐπείν] Codd. A. et C. ὁσέον.

θεραπεία] Sequitur auctor hic et alibi veterum medicorum methodum, quam declarat Jo. Chrysostom. Homil. XXVI. in Matth. p. 146. καθάπερ καὶ οἱ ἰατροὶ τῶν νοσημάτων τὰ χαλεπώτατα ἐκλεγόμενοι, τοῖς βέλους ἐγγράφουσιν, καὶ τῆς τριαυτῆς διαστάσεως τὴν μέθεον διδάσκουσιν, ἵνα ἐν τοῖς μείζονσι γυμνάζαμενοι, ῥαδίως τῶν ἐλαττόνων περιγενώμεθα.

αὐτῇ] Codd. A. et C. ἡ αὐτὴ ἐπὶ τοῦ ληθάργου. Cod. B. ἡ αὐτῇ τῇ τοῦ ληθάργου. Cod. D. ἡ αὐτὴ ἐστὶν ἡ τοῦ ληθ.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΑΤΟΣ.

Κ Ε Φ. ΚΘ.

Κῶμα λέγεται ὁ βαρὺς, καὶ παρὰ φύσιν δυσέγε-
τος ὕπνος· καὶ γὰρ αἰεὶ κοιμῶνται οἱ κώμνοντες, καὶ νυ-
τῶμενοι οὐκ ἐγείρονται· γίνεται δὲ ἐπὶ φλέγματι ψυ-
χεῶ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ, καὶ δεῖ ἀλείφειν τὴν κεφαλὴν
πηγανελαίῳ, σὺν καστορέῳ καὶ ὄξει, καὶ εἰς τὰς ξίνας σί-
νηπι χρίειν, ἢ πέπερι μετ' ὄξους· χρᾶσθαι δὲ καὶ τῇ
λοιπῇ θεραπείᾳ, τῇ προειρημένῃ ἐπὶ τοῦ ληθάργου.

C a p. XXIX.

κῶμα] conf. Schol. *Apollonii Rhod.* ad lib. II. vs. 205. *Aretaeus*
morb. chron. lib. II. c. 6. *Erosianus Lex.* p. 29. *Paulus* lib.
III. c. 10. Plura dat *Foësius Oecon.* Hippocr. p. 223.

ἐ βαρὺς] Leg. ἐ βαθύς, ut codices MSS. omnes. Aët. *Apost.* XX.
9. *Plutarchus* de flumin. p. 12. εἰς βαθὺν ὕπνον καταφύσσονται.
Achilles Tat. lib. II. p. 117. φάρμακον πρίσμενος ὕπνου βάθος.
Longus Pastor. lib. I. p. 17. *Heliodorus* lib. II. p. 121. καὶ
διαδόχων ἐρημον ἐν γῆραι βαρεῖ, leg. βαθεῖ διάγειν. *Lelianus*
H. A. lib. VII. c. 13. καὶ τῶν καθευδόντων τὸν βαθύτατον
ὕπνον ἐπιτηδέστας, ita enim leg. non βαρύτατον. quo vicio etiam
Polyaenus lib. V. c. 10. p. 480. *Aretaeus* de caus.
chronic. lib. I. c. 17. p. 47. D. ὕπερ τε ἢ ψυχροῦ ἐς τὸ βά-
ρος περίοδος. leg. βάθος.

δυσέγετος] ignorant codd. A. et C.

DE COMATE.

CAP. XXIX.

Coma appellatur somnus praeter naturam gravis, et cum non facile excitantur. Nam qui hoc affectu laborant, semper dormiunt, nec puncti expergiscuntur. Oritur a pituita frigida in cerebro contenta, itaque capiti oleum rutaceum cum castorio et aceto inducendum, naresque sinapi inungendae, vel pipere cum aceto, et reliquis, quae supra de curatione lethargi posita sunt, utendum.

κοιμῶνται] Cod. A. κοιμοῦνται. Cod. C. κοιμῶνται.

νυττώμενοι] Cod. A. νυττώμενοι. litterae ω et ο etiam permutatae apud Polyænium lib. VII. c. 28. p. 66: καὶ παρῖθηκεν ἄγο-
ραν πᾶσι Βαρχαίοις ἐπιτηδεῖω ἀφθόνων. leg. ἀφθόνων.

εὐκ ἐγείρονται] Cod. A. εὐκαὶ γίνονται. Voluit forte εὐκ αἰσθάν-
ονται γίνονται.

πηγατελαία] Cod. D. πηγάνισι ἔλαιον.

ὄζυ] Cod. A. ὄζυ.

ἔς τὰς] Praepositionem caret cod. D.

σῆπη] Cod. C. συνηπεχρέην. Cod. A. συνηπεχρέην.

ληθάργου] Cod. A. ληθάργου.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΟΧΟΥ ΚΑΙ

καταλήψεως.

Κ Ε Φ. Δ.

Κάτοχος ἐστίν, ὅταν ἀγρυπνώσῃ οἱ κάμνοντες, καὶ ἔχουσιν αἰεὶ ἀνεωγότας τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ μὴ κινουμένους· ἐστὶ δὲ καὶ τοῦτο νόσημα εἶδος παρανοίας, ἢ παρακοπῆς. Γίνεται δὲ χυμῶ μᾶλλον μελαγχολικῶ, μετὰ πυρετοῦ δὲ συνίσταται παρομοίως ληθάργω. Τούτους δὲ κινεῖ διὰ φλεβοτομίας, τῆς δυνάμεως ἀντεχούσης, κλύειν δὲ καὶ τὴν γαστέρα διὰ κυμίνου, καὶ πηγάνου ἀφ' ἐψήματος, σὺν μέλιτι καὶ νίτρω· ἐπιλουμένους ὀκλονότι καὶ

Cap. XXX.

κατόχου] Codd. A. et C. κατόχου.

Κάτοχος] *Paulus* lib. III. c. 10. *Caelius Aul.* acut. morb. lib. II. c. 10. et morb. chron. lib. II. c. 5. *Ant. Benivenius* de abdit. morb. caus. c. 46. *Nic. Tulpus* Obs. Medic. lib. I. c. 22. De catalepsi vid. *Bern. Cornu* Dissert. Medicophyl. differt. I. p. 19. et *Anecdotes de médecine* T. I. c. 40. p. 95. Definitionem noster omittit. „Cataleptici eundem corporis, quo „correpti sunt, situm tenent, manus, pedes in eodem statu, „oculos in idem objectum defixos, inscia penitus mente.“ inquit *Aëres*. cer de floributo mediterraneo p. 5. *Corn. Tricen* Observ. Médico-Chirurg. p. 1. 30. *Langius* Epist. Med. lib. I. ep. XXV. p. 109.

ἔστιν] Codd. A. et C. ὅτῃ.

κάμνοντες] Addunt Codd. A. et C. ἡγουν οἱ πάσχοντες.

ἔχουσιν] Cod. A. ἔχασιν. et Cod. B.

ἀνεωγότας] Codd. A. et C. ἀνεγώτας. Codd. B. et D. ἀνεωγμένους.

κινουμένους] Cod. B. κοιμωμένους.

ἐστὶ δὲ] In principio orationis penaculitur, ut ex *Herodiano* docet *Devanias* de particul. c. 40. p. 385.τοῦτο.] Leg. τοῦτο τὸ. vid. *Berglerus* ad *Alciphronis* lib. I. ep. 25. p. 101. ac sic Codd. A. et C.παρακοπῆς] *Cornutus* de nat. deor. c. 30. p. 217. εἰς ὕβρεις ἐνίω καὶ παρακοπὰς ἐμπικτότων.

χυμῶ] Leg. ἐπὶ χυμῶ, ut c. 29. γίνεται δὲ ἐπὶ φλέγματι. . Notiter χυμῶν usurpat de humoribus corporis humani, χυλὸν vero ubi de

DE CATOCHO

ED EST VIGILANTI SOPORE ET

CATALEPSI.

C A P. XXX.

Catochus dicitur cum aegri apertis oculis et qui minime moventur, dormiunt. Est autem hic morbus etiam species desipientiae seu delirii, fit ab atra bile potius et febrem quemadmodum et lethargus comitem habet. Hos itaque per venae sectionem vacuare, si vires patientur, et in alvum ex parte inferiore dare oportet, decoctum cymini et rutae, admixtis melle et nitro, et vis-

H 3 cera.

de herbarum succo ei sermo est, quod tam annie alii non observant. Aëtiarius de affect. spir. animal. lib. I. p. 12. ἀλλάγε καὶ διαφορὰν χυμῶν τε καὶ χυλῶν, καὶ ὅρων. Ἐπὶ χυμῶν δαυτ Codd. A. et C.

παρόμοιος] Pollux lib. IX. c. 8. segm. 130. ὁ γὰρ παρόμοιος παρ' ὁμοιοῦ, ὁμοίος ἐστίν. sed adverbium hoc εἰτελὲς pronuntiat segm. sequenti. Codd. A. et C. παρόμοιος. conf. c. 27. et 28.

λατάρω] Codd. A. et C. λατάρω.

διὰ φρενοτομίας] Codd. A. et C. πη διὰ. Codd. B. et D. διὰ φρενοτομιῶν.

κλίσαν] Leg. κλίσαν. conf. c. 25. Schol. Theocriti ad Idyll. 1. v. 27. λέγεται δὲ τὸ κλίσαν ἐπὶ δύο. ἐπὶ τε τοῦ διὰ κλυσῆρος ἱατρῶν καὶ τ. λ. Isidorus Orig. lib. XI. c. 1. p. 1100. Et vocatur alvus quod abluatur, id est purgetur. Cod. B. κλύζοντες. Cod. D. κλύειν τε τὴν γ.

γαστέρα] Codd. A. et C. γαστέρα.

κημίου] Codd. A. et C. κημίου.

ἐπιμελούμενος] Leg. ἐπιμελουμένους. Noster c. 25. καὶ τὸ σπλάγχιον ἐπιμελῆται. conf. c. 143. Recte hoc verbum inter ἱατρικὰ retulit Pollux lib. IV. c. 25. segm. 177. Ctesias apud Photium p. 120. καὶ μέλις πολλὴ ἐπιμελεῖα περισώζεται Ἀπολλωνίου ἱατροῦ τοῦ Κέου. conf. Ev. Lucae c. X. 34. Emendationem meam confirmant codices B. et D. Codd. A. et C. ἐπιμελούμενος. Cod. B. ἐπιμελλόμενος.

καὶ τῶν σπλάγχχνων τοῖς ἐπιθέμασι, καὶ ὑδρέλαιον ἐμβρέχειν τὴν κεφαλὴν.

ΠΕΡΙ ΑΓΡΥΠΝΟΥ

κώματος.

Κ Ε Φ. ΔΑ.

Αγρυπνιον κώμα ἐστίν, ὅταν ἀγρυπνοῦσι, καὶ καθεύδουσι· γίνεταί δὲ ἐξ ἐναντίων χυμῶν, ἀπὸ τε χολῆς καὶ φλέγματος, καὶ τὸ μὲν φλέγμα τὸν ὕπνον, ἡ δὲ χολὴ τὴν ἀγρυπνίαν ἐργάζεταί· παρέπεταί δὲ τούτοις καὶ πυρετός καὶ παραφορά· καὶ δεῖ τοῖς κλῦειν τὴν γαστέρα διὰ χυλῶν πιτύρων, καὶ ἀφρονιτροῦ καὶ μελιτος, καὶ ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν ἐμβρέχειν. ὅτε μὲν ἐπιπρηχτῇ ἡ ἀγρυπνία, κωδύας ἐναφεψῆν τῷ ἐλαίῳ· ὅτε δὲ ἡ καταφορά,

τῶν σπλάγχχνων] Codd. B. et D. σπλάγχχνου.

ὑδρέλαιον] ὑδρελαίον. Sed recentiores haud raro accusativum casum adhibent, ubi ceteri dativo utuntur. Demetrius Perag. c. 19. εἰ δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ λεκίστους ὦν, ἡ χυλῶν πιτύων θάψμα αὐτόν. Nolter c. VII. πρὸς θέρμαν καὶ μύρσινος ἀφίψημα. Theod. Priscianus lib. I. c. 11. p. 20. utantur etiam caprificus in aqua decoctas et contritas: quod κατ' ἀρχαῖσιν dictum vult Jac. Nic. Loënius Miscell. Epiphyl. lib. IX. c. 15. Grammatici κατ' ἀντίπτωσιν, ut Schol. Nicandri ad Theriac. v. 85. Solaeismum talem admittit Homerus Iliad. I. v. 605. et Iliad. K. v. 43. ubi vid. Schol. Codd. A. et C. ὑδρελαίον τι. Codd. B. et D. ὑδρελαίον τε.

ἐμβρέχειν] codices omnes ἐπιβρέχειν.

C a p. XXXI.

ἀγρυπνιον] Codd. A. et C. ἀγρυπνία ἐστὶ κώμα.

ἀγρυπνιοῦσι] Codd. A. et C. ἀγρυπνῶσι καὶ καθεύδουσι.

καὶ φλέγματος] Codd. A. et C. omittunt verba haec.

καὶ τὸ] exulat articulus ex Codd. A. et C.

ἐργάζεται] Nolter c. 99. τῷ μὲν παχὺν εἶναι τὸν ἐργαζόμενον αὐτὰ χυλῶν. cap. 115. καὶ ἐργάζεται ῥῆμα. conf. c. 152. Xenophon Memorab. lib. II. c. 1. p. 69. αἱ ἡδοναὶ αὐτὲ σώματι εὐεξίαν ἡκανακὴν εἰσὶν ἐργάζεσθαι.

καὶ πυρετός] delet copulam Cod. B.

cera eodem modo foveri debent, et caput hydrelaeo irrigari.

DE VIGILI

COMATE.

CAP. XXXI.

Vigilans sopor est cum simul et vigilant et dormiunt aegri. Fit autem ex oppositis humoribus, a bile scilicet et pituita, quorum ille vigilias, hic vero somnum inducit. Hunc affectum comitatur febris et delirium. His itaque ex inferiore parte infundere oportet liquores vel nitri spumam vel mel, et oleo caput irrigare. Quod si vigiliae magis urgent, oleo papaveris calices incoquendi sunt, H 4 quem-

παρεφορά] Subaudiendum τῆς διαχείας. Plutarchus T. I. p. 443. τρεπὴν αὐταῖς καὶ παραφοράς τῆς διαχείας. conf. Foesius Oe. con. Hippocr. p. 293. Cod. B. παραφορά καὶ καταφορά. Cod. D. καὶ ἡ παραφορά.

καὶ δὲ] Codd. A. et C. δὲ τούτων, omiffa copula. τούτων quoque cod. B.

κλύει] Leg. κλύζαν. ut recte cod. B. Quam frequenter haec verba permutata fuerint docuerunt viri praestantissimi Marcklandus ad Maxim. Tyr. p. 711. et Dorville ad Chariton. p. 704. Eundem errorem habes apud nostrum supra c. 25.

γαστέραν] Codd. A. et C. γαστέραν.

πιτύει] Codd. A. et C. πιτήρων. Cod. E. διὰ χυλοῦ πιτήρων. Utique lectio mendosa; malim διὰ χυλοῦ πιτήρων. Cores.

ἀφρονίτερον] Codd. A. et C. ἀφρονίτερον σὺν μέλιτι. ἀφρονίτερον quoque Codd. B. et D. Cod. E. σὺν ἀφροντέρῳ καὶ μέλιτι, καὶ ἐλαιῳ. τὴν δὲ κεφαλὴν.

τὴν κεφαλὴν] Codd. A. et C. καὶ τὴν κ. βεβέχω est illino, inquit Sponius Miscell. Erud. Antiq. Sect. VI. p. 225.

ἐπιμαρτῇ] Sequitur in Cod. D. πλάτταν ἀλφύρα ἐρεβίω ἐν μελί- καὶ τῷ ἡ κρήου ῥίζαν ἑλῖαν σὺν μέλιτι. καὶ γάλα ἐνδάξαν τῷ ὀφθαλμῷ, quae verba male hic intrusa, quippe quae pertinent ad c. 70. ut hoc bene animadvertit doct. Bolla. Lacuna hic insignis in cod. D.

κωδίας] Codd. A. et C. κωδίας et cod. B.

ἐκθεύει] Codd. A. et C. ἀφεψῶν.

ὅτε δὲ ἡ] Codd. A. et C. ὅτε καὶ ἡ. Cod. D. ὅτε δὲ ἡ.

Φορὰ, ἐρύπυλον ἐναφύειν. πόμα δὲ αὐτοῖς τὸ ἀπόμελι,
καὶ τὸ ὑδρόμελι, καὶ τὰ παραπλήσια.

ΠΕΡΙ ΜΑΝΙΑΣ

Κ Ε Φ. ΔΒ'.

Γίνεται ἡ μανία χωρὶς πυρετοῦ, αἵματος ἄσχατοῦς
ἐπιρυσσάντος τῷ ἐγκεφάλῳ, ποτὲ μὲν εὐκράτου τόνου
ὄντος, καὶ παρέπεται αὐτοῖς γέλως ἄσχατος, καὶ αἰοῦσι
καθ' ἅπερ

καταφορὰ] Interpres leg't παραφορὰ, delinunt, ut supra: nam κα-
ταφορὰ est propensio in locum, ut c. 21. *Pueri* has de
finiunt c. III. p. 12. εἰς βαθὺν ὑπὸν καταφέροντας κατα-
φορὰ αἵματος est sanguinis propensio e vasis ap. Jo.
Medicini Caronogr. lib. XIV. p. 59. *Præroptiones* asserunt
esse vasis solita, sæpe inter se permittuntur ab imbecillis,
ut scribit *Bergernus* ad *Alaphronis* lib. III. ep. 24. p. 330.

ἐρύπυλον] cum duplici λ, c. 147. sed c. 13. oleum ἐρύπυλον dicitur
cum simplici λ. Cod. D. ἐρύλον.

ἐναφύειν] Cod. E. ἀφύοντας. Ita loqui amant in primis re-
centiores, pro ἀφύειν ἐν τῷ ἐγκέφαλῳ. *Thesaurus* Lugd. ep.
50. p. 84. καὶ τοῖς κατὰ ὑδρίαν ἐντρεφόμενοι. Eodem modo
hoc verbum coniecit auctor anonymus de hydrophobia c. I. p.
5. χυμῶν τοιούτων ἐντρεφόντων τῷ σώματι.

ἐναφύειν] Cod. E. ἐναφύοντας.

πόμα] *Eusebius* Erot. lib. IV. p. 114. ἀνελύξθη τοῦ πόματος.

ἀπόμελι.] Cod. E. τὸ ἀπὸ μέλιτος. Est decoctum mellis cum ace-
to, vid. *Esculap. Oecum. Hippocr.* p. 290. v. Ὀξύγλυκ. et Se-
bast. *Auspinus* ad *Pautum* Aegin. p. 83. Jo. *Langius* Epit.
Medic. lib. I. ep. 46. p. 318.

ὑδρόμελι.] *Diacorides* lib. V. c. 17. *Plinius* lib. XIV. c. 17.
XXI c. 24. et XXXI. c. 6. *Groenii.* lib. III. c. 28. *Ser-
apion* lib. I. c. 1. *Monem.* lib. VII. p. 134. ὥστε μονοειδὴς καὶ
λευκὴ καὶ τῇ αἰσθησὶ, ὅπως τὸ οὖδμελι καὶ ὑδρόμελι· τῷ
δὲ ὄνχ' ἄσχατος, οὐδὲ ὁμοῖος, καθ' ὅπερ τὸ οὖδμελι.

Cap. XXXII. Cod. E. λα'.

Γίνεται] *Aetius* lib. VI. c. 8. *Celsus* lib. III. c. 18. *Avicenna*
morb. chron. lib. II. c. 6. *Caelius* Aurel. morb. caron. lib. I.
c. 5. *Alpharabius* de dignor. morb. lib. II. c. 34. *Cassius*
Quaest. Med. 79. et 80.

quemadmodum si delirium serpyllum, in potu utantur apomelite et aqua mulsæ et similibus.

DE INFANIA

CAP. XXXII.

Infantia sit absque febre, cum sanguis crudus in cerebri influit, et qui omnino temperatus existit. Hi subinde rident et contineri non possunt, et more ebriorum

H 5

rum

[ἐμῶν] Carent articulo codd. A. C. et E. qui legit γίνεσθαι δὲ. Nos melius maniam distinguere a melancholia quam Galenus affirmat G. Budens in M. p. 254. Sic maniacis tribuit Jo. Cornisotomus in Plin. IX. p. 586. οἱ καὶ μὲν φροῦται τὰ ἐν φροῦσιν, καὶ τὰ οὐκ ὑφ' ἑστῶτος πολέμου διδιδῶσιν, καὶ τὰς οὐκ αὖτε φροῦται, quæ de melancholicis notantur c. 33. apud nostrum.

[ἐπιγέσσαντες] L ἐπιγέσσαντες. Cod. E. ἐπιγέσσαντες. Licet eas et λ geminare frequenter neglexerunt librarii. conf. c. 1. 6. Est autem ἐπιγέσσαντες τῷ ε. pro γεσσαντες ἐπὶ τῷ ἐγκέφαλῳ, noster c. 163. διαφραγματὶ τῷ ἐγκέφαλῳ, conf. c. 31. ita sacrum incubare templo pro cubare in templo, vid. Salmasius ad Salmasium v. 312. et ad Tertullianum de pallio p. 201. Sic mox γίνεσθαι ἐπὶ τοῖς τοῖς ἐπιγέσσαντες τῷ ε. conf. Salmasius ad Dedic. Stat. Reg. Her. p. 101. et Markland ad Maximam Tyr. p. 694.

[τῷ ἐγκέφαλῳ] Cod. B. εἰς τὸν ἐγκέφαλον. ac sic Cod. D.

[τοῖς] Codd. A. et C. τοῖς οὖτοις. Cod. B. τοῖς οὖτοις. Cod. E. τοῖς.

[τοῖς] Leg. τοῖς οὖτοις, mox enim subjungit ἐπὶ τοῖς καὶ τὸ φανταστικόν καὶ τὸ λογιστικόν. Quid sit εὐκατόν docet Alexander Aphrodis. lib. 1. probl. 115. M. Antoninus lib. I. c. 12. καὶ τὸ εὐκατόν τοῦ οὖτου. Vox τῶν omnia apud Aetium et τὸ εὐκατόν refertur ad præcedens αἵματος: meliore codice usus esse videtur noster. Perperam junxit librarius, ea quæ separanda erant. Procopius Hist. Arcan. p. 14. ἀλλὰ τὴν πρῶτην δὴ διὰ τὴν αἵματι δυνάμειν τῇ ἀφ' ἧς τὸν ἀφάνισεν. Emenda ἀλλ' αὐτῆς, Theodoras. Conf. Adr. Heringa Obs. Crit. c. 2.

[πορεύεται] Vertit interpres hi subinde rident, malim hi autem rident, de qua significatione hujus voculae vid. Elsnerus ad Lucae c. XXIV. 52.

[ἐπὶ] Hippocrates Aphor. VI. 53. et epist. ad Damagetum p. 9. de Democrito. Plinius lib. VII. c. 51. Actuarii de affect. spir.

καθάπερ οἱ μεθύοντες· ποτὲ δὲ ξανθολικοῦ καὶ δριμέος
τοῦ αἵματος, καὶ γίνονται οὗτοι θρασυῖς καὶ οργίλοι, καὶ
τῶν ἰδίων σαρκῶν ἐμφορούμενοι. Βέβηλαπται δὲ ἐπὶ τού-
των καὶ τὸ Φανταστικόν, καὶ τὸ λογιστικόν· γίνεται δὲ
ἐπὶ τούτοις τὸ πάθος καὶ κατὰ περιόδους τισί. Τούτων
ἡ δόκιμα ἔσω εὐνοήσιος, καὶ οἷου ἀπεχέσθωσαν. τέμναι
δὲ τὴν ἐν ἀγκῶνι φλεβὰ τὴν ἀνω, ἢ τὰς ἐπὶ τῶν σφυρῶν,
μάλιστα

spir. animal. lib. II. c. 2. p. 87. Proverbium *μανία ἐν πάσῃ
συσταί* exaruit *Dioegenianus* Cent. VI. 47. Codd. B. et E.
ἀσχετος γέλος. Cod. D. *ἀσχετος γέλος*. *Crestum*, *taurus* in-
ridere. *Isidorus* *Pelusiota*. ep. 409. ἐπεὶ καὶ οἱ *μανία* λιττώ-
τες, δρῶντες ἂ δρῶσι, ἐαυτοὺς μὲν μακαρίζουσι, τῶν δὲ οὕτως
ὑγιαίνονται καταγελῶσι.

μεθύοντες] Noni sunt verba, nam apud *Actium* l. c. est καὶ ἄδου-
σι συνεχῶς. *Athenaeus* lib. I. c. 25 p. 31. καὶ οὕτως ἡδεσθαι
τοὺς τούτοις προσφερομένους, ὡς καὶ ἄδου καὶ ἐλχεσθαι καὶ παι-
τα ποιεῖν ὅσα τοὺς ἐξοίκους γνομῶσις. Vincerint me oculatio-
res, anne ex his locis suppleri debeat *Theophrastus* Char. c. 4.
p. 34. ed. d. d. *Fischeri*. καὶ ἐν βελανείᾳ δὲ ἔσται. Ebrios ac
inimientes etiam junxit *Jo. Chrysostomus* in A. A. Serm.
XXXIV. p. 806. et Serm. XXXIX. p. 828.

ξανθολικοῦ] Leg. ἐν ξανθοχολικοῦ. et sic codd. A. B. C. et E.
codd. c. 245. *Rhazes* de Variol. p. 248. ἀπάντων τῶν ξανθο-
χολικῶν καὶ αἵματι-δῶν νοσημάτων.

δριμέος] Codd. A. et C. *δρυμαίον*.

καὶ γίνονται] caret copula cod. B.

θρασυῖς] *Jo. Chrysostom.* Homil. XVIII. in Matth. p. 130. ἐπεὶ
καὶ οἱ ἰατροί, ὅταν λακτιζῶνται καὶ ὑβρίζονται παρὰ τῶν μο-
νιμῶν, τότε μάλιστα αὐτοὺς ἐλεῶσι, καὶ παρασκευάζεται
πρὸς τὴν ἐκείνῃ διορθῶσι, εἰδότες, ὅτι τῆς υπερβολῆς τοῦ νο-
σηματος ἡ ὑβρις ἐστὶ.

ἀργίλοι] De Leucipoe hoc notat *Achilles Tat.* lib. IV. p. 239. adde
Jo. Chrysostomum *Op.* T. I. p. 35. καθάπερ οἱ μαινόμενοι καὶ
τῶν ἰατρῶν συγκόψας ἐπιχειροῦσιν.

καὶ τῶν] Deest καὶ in Cod. D.

ἰδίων] *Porphyrius* de Abstinence lib. II. p. 154. ὡς οὐδὲ τῶν ἰδίων
σωμάτων. et mox οὕτε εἰς τὴν ἰδίαν τροφὴν κατὰσχωμένων.

σαρκῶν] Exemplum habes apud *Agathium* *Hist.* lib. II. p. 34.
c. f. *Tzetzes* *Chil.* VIII. v. 883. et *Schol. Euripidis* ad *Phoe-*
nam v. 798. De *Anastasio Constantinus* *Manuel. Annal.* p.
120. a. d. p. 196. De *Echeto* *maniaco* *Schol. Homeri* ad
Od. Σ v. 84. Confer. *Athenagoras* de resurrect. mortuor.
p. 44.

rum canunt: vel biliosus et acris, et hi sunt audaces, furibundi et qui a propriis carnibus non abstinēt. Laesa est praeterea in his imaginatio et ratio et quibusdam malum per intervalla redit, utantur cibo boni succi et a vino abstineant, secetur vena superna cubiti, vel in talo, praecipue in mulieribus, quibus menses retinentur.

Vesperis

ἐμφροῦμενοι] Cod. B. καθαπτόμενοι. Vercor ne haec lectio vera sit ac τὸ ἐμφροῦμενοι ex glorie nate sit ortum. Porphyrius de Abſtinentia lib. II. p. 154. οὔτε ἀπτεῖν τοῖς ἀνθρώποις τῆς τοιαύτης τροφῆς. conf. p. 164.

ἐπὶ] Cod. B. γὰρ ἐπὶ.

ἐπὶ τοῦτω] Codd. A. et C. ἐπὶ τούτων κατὰ περιόδους τὸ πάθος τισί. intermedijs omiſſis.

καὶ τὸ] Cod. B. τό τε φ. Aelianus H. A. lib. XI. c. 32.

λογιστικῇ] Schol. Sophoclis ad Ajac. Flagellif. v. 92. ἀλλ' ἡ μακία γένοιε περὶ τὸ λογιστικόν. conf. Plutarchus T. III. p. 1660.

ἐπὶ τοῖς τοῖς] abſunt a cod. B. Χρονίου Memorab. lib. I. c. 3. p. 29. καὶ ἐπὶ τοῦτω οὕτως παρεσκευασμένος ἦν Plato Sympoſt. p. 68. conf. Sylburgius ind. in Juſtinum Mart. v. ἐπ' ἐνέματος. et L. Bos animadv. ad ſcript. Gr. c. 14. p. 63.

περίδους] Accidit hoc cauſoni, de quo Ariſtoteles mirab. auſcult. p. 1037. Talem ſibiſt Placitum Euripus Hippolyt. v. 240. Subſtantiendum γένος. Plutarchus de oracul. deſect. p. 738. ὁ δὲ Hippocles αἰσταν καὶ περίδους τίτι γένος γινώσκαι τοῖς δαίμονι τὰς τελευτάς. Abſentia hoc trionit Laſſianus ad Statii Theoid. lib. 1. v. 316. aut Ariſtoteles poſt annum nullis et nymphis et Hymnis perire. Tempus addere negligent auctores. Noster c. 16. ἡ κεφαλαία ἐδύνῃ ἐπὶ τῆς ὅλης κεφαλῆς, κατὰ περιόδους γινώσκῃ. Sic κατὰ περίδους Porphyrius de Abſtinentia lib. II. p. 150. Καὶ γὰρ ὁ μακόμενος, πρὸς κυρτὸν κατέχεται, inquit Jo. Chryſoſtomus in A. A. Sermon. XVII. p. 709.

τισί] Rectius cod. B. τινῶς. Cod. E. τινὲς, unde etiam τινῶς legendum conſecit praetentissimus Coves. conf. c. 177.

ἐνκοιλίαις] I. ἐνκοίλιος. ac ſic Cod. D. Codd. A. et C. ἐνκοιλία. Longe aliter haec leguntur in Cod. B. τοῦτους χρὴ δικταῖν προσηλαβουμένους τῇ ἐνκοιλίᾳ διαγαγῆν.

οὐ] Ne cum Cleomene rege Spartano in maniam incidant, ut teſtatur Herodotus lib. VI. p. 476.

ἀπεχέσθαι] Cod. B. ἀπέχαι.

δὲ] Cod. D. τῇ.

τῇ ἐν] Codd. A. et C. ἡ ἐν ἀγκῶνι φλέβῃ Cephalicam puto innui, vel hepaticam.

σφυρῶν] Schol. Homer ad Iliad. Δ. v. 147. Cod. B. ἐπὶ τὰ σφυρῶν. Cod. D. καὶ σφυρῶν.

μάλισα τὰς γυναιξί, καὶ αἷς τὰ ἐπιμήνια ἐπέχετο,
καὶ πρὸς ἐσπέραν ὕπνον μηχανήτεον, προσενεγκάμενοι
τὸ διὰ τῶν κωδύων Φάρμακον, σὺν χυλῷ πτισσά-
νης ἢ ὕδατι, καὶ εὐβρέχουν τὴν κεφαλὴν, διὰ ῥοδίου
καὶ κωδύων ἀφεψήματος. Ἐγχεροῖζοντος δὲ τοῦ πά-
θους, ἀφαιρῆν δὲ καὶ ἐκ τῆς τοῦ μετώπου Φλεβὸς
αἷμα, εἴτα καθαιρῆν διὰ τῆς πικρᾶς σὺν μελικράτῳ·
καθαίρουν δὲ καὶ διὰ ξίνων τὴν κεφαλὴν, σεύτλου ξίξης
χυλόν

μάλισα] Codd. A. et C. μάλλισα. Cod. B. καὶ μάλισα.

γυναιξί] Cod. D. γυναιξί.

καὶ αἷς] Copula hic accipienda, ἐξηγητικῶς pro τουτέστιν, vid.
Dan. Heinsius Lect. Theocrit. c. VIII. p. 320. et Devarius p.
177. Cod. E. delet αἷς.

ἐπιμήνια] Cod. E. τὸ ἐπιμήνιον. conf. c. 202. vocabulum usurpa-
tum Herodoto lib. VIII. p. 638. de sacrificiis ita dictis egit
Edm. Chishull ad infeript. Sigeam p. 104. Codd. A. et C.
καὶ αἷς τὸ στεγνόν, qua voce caret Glossar. du Corge.
Cod. D. τὸ ἐπιστόμιον. quam vocem pariter ignorat Glossa-
rium illud.

ἐπέχετο] Codd. A. et C. ἐπέχεσθαι.

ὕπνον] Achilles Tat. lib. IV. p. 243.

προσενεγκάμενοι] Cod. D. προσενεγκαμένους. Cod. E. προσενεγ-
κομένης.

κωδύων] Codd. A. et C. κωδίαν. Cod. B. προσενεγκαμένους τὸ
διὰ κωδίαν.

πτισσάνης] Codd. A. et C. πτυσάνης.

ῥοδίου] Aristophanes Lyfistr. vi. 943.

Τόλαιον ἔχω τὸ ῥόδιον ἡνεγκον μέρος.

ubi Schol. ῥόδιον δὲ μέρος, τὸ ἀπὸ τῆς Ῥόδου, ἢ καλοῦνται
ἡμεῖς ῥόδιον. Adiectivum ῥόδιον saepe usurpavit Diadochus
Siculi. lib. V. p. 377. Codd. A. et C. ῥοδίον. Cod. E.
ῥοδίνω.

κωδίαν] Codd. A. et C. κωδίαν ἀφεψήματι. Cod. D. κωδίαν
ἀφεψήμα.

Vesperī somnus provocetur oblato medicamento, quod e papaveris capitibus paratur, cum ptisanæ liquore vel aqua, et caput irrigetur rosaceo et papaveris decocto. Quod si affectus adhuc perseveret, etiam ex vena frontis sanguinem auferre oportet et alvum purgare hiera picra cum aqua mulsa, et caput per nares

ἐγχερίζοντος] Codd. D. χερρίζοντες. nam μὴ ἐμμενα εἶναι τὰ τοιαῦτα νοσήματα adfirmat Aesculæus Tat. lib. IV. p. 243.

δᾶ] Codd. A. et C. δᾶ. et D.

ἐκ τῆς] Brevius Codd. A. C. D. et E. ἐκ τοῦ μετώπου αἷμα.

μετώπου] Hippocrates Aphor. V. 68. ἡ ἐν μετώπῳ ἐρῶν φλεψὶ τραχὺς ἀφελῆναι. conf. Arnoldus Villanov. ad Scholæ Salernit. c. 105. Jac. Nic. Locustis Epiphylid. lib. III. c. 23. quam venæ sectionem quomodo instituebant veteres præter Panum docet Anonymus de V. S. p. 25. Petronius c. 90. quotiescunque coeperis a te exire sanguinem tibi a capite mittam. ubi vid. Cuperus.

καθαίρειν] Quæ inter hoc verbum et sequens καθαίρειν, leguntur, omiserunt librarii in Codd. A. et C.

μελίκρατα] Pollux lib. VI. c. 2. μελίκρατον τὸ νῦν εἰνόμελι, ac sic quoque Mosch. p. 75. Quid sit εἰνόμελι docet Theophrastus ad Institut. lib. II. Tit. I. p. 161. conf. Gregor. Pisidas de mundi opific. vs. 1341. et Eustathius apud Gessnerum ad Orphei Argon. vs. 572. Apud Homerum μελίκρατον est μέλι μετὰ γάλακτος ut docet Schol. ad Odys. K. vl. 519. Liber qui archana medicinae inscribitur p. 3. Expertum est meliceratum conceptum propoliare, id autem ita conficitur. cocleam mellis fixam, et tria aquæ tepidae simul mixta. Leg. fluxibilis, id est liquida, quale perhibet mel atticum Lactantius ad Statii Thebaid. IV. vl. 354. Unquentum fluxibile memorat Petrus Binsford inter scriptores de morbo Gallico Part. II. iterum editus a medico διασημοτάτῃ Chr. Gottfr. Grunero c. XVII. p. 108.

καθαίρειν δᾶ] ignorat Codd. B. et D.

διὰ τοῦ] Codd. E. et D. τὴν κεφαλὴν διὰ ῥινῶν

σεύτλου] Cod. E. ᾧ σεύτλου.

ῥίνας] Cod. D. τῆς ῥίνας.

χυλὸν ἐκχέοντα, ἢ ἐλατήριον σὺν γαλακτι, καὶ πταρμικὸν προσφέρειν δι' ἐλλεβόρου, καὶ σρουθίου, καὶ ἀποφλεγματίζειν δι' ὀξύμελιτος, σὺν τῷ ὑσσώπῳ καὶ γλήχωνος ἀφεψήματι. Κλυέσθω δὲ καὶ ἡ κοιλία δριμύσι, τοῦτ' ἐστὶ, διὰ κανταυρίου, καὶ γεντιανῆς ἀφεψήματος· δίδου δὲ καὶ τὴν συχάδα πίνειν, καὶ τὴν γεντιανὴν, καὶ τὴν ἱερὰν τοῦ Γαλήνου.

ἐκχέοντα] Leg. ἐγχέοντα. vel ἐγγέοντας. Cod. B. ἐγχέαντας. sed supra scriptum est. Cod. D. ἐγγέοντας. Cod. E. ἐκχέαντος. Eundem errorem ex *Aeliani* H. A. lib. III, c. 17. sustulit *Conr. Gesnerus*.

ἐλατήριον] Codd. A. et C. λεατήριον.

ἐλλεβόρου] Codd. A. et C. ἐλεβόρου.

ἀποφλεγματίζειν] Lacuna hic in edit. *Martii*, quam ex codd. A. C. et E. ita licet supplere: διὰ τε μετρίχης καὶ σαφιδος ἀγρίας καὶ ἀνάγαργαρίζεν. Cod. D. σαφύδος.

σὺν τῷ] Codd. A. C. et E. καὶ ὑσσώπῳ.

γλήχωνος] Codd. A. et C. γλίχωνος et omissa voce ἀφεψήματι, quam pariter omittit Cod. E.

κλυέσθω] l. κλυέσθω. ac sic recte hic codd. A. et C. qui πικρὰ copulam καὶ efficiunt; Cod. E. vero δέ.

res purgare, betae radicis succo infuso vel cucumeris asinini succo infillato et sternutamenta movere, veratro, et struthio seu herba lanaria et oxymelite, in quo hyssopum vel pulegium sit incoctum, pituitam evocare. Denique alvus eluenda acris, centaurei et gentianae decocto, potui offerenda staechnas, gentiana et hiera Galeni.

πρὸς ἐπὶ] Non agnoscunt codd. A. C. et E.

καταχρίν] Cod. E. διὰ τὴν καταχρίν. cap. 27. κλήσασι χρεῖσάμεθα δριμέσιν, εἰς καταχρίν ἀφεψήματα. conf. c. 129.

ἀφεψήματος] Cod. E. ἀφεψήματα.

σειχάδα] Pro σειχάδα. Cod. B. σειχάδα. Cod. D. σειχάδα. Cod. E. μασιχάδα. Nam indifferenter in scribendo has litteras et diphthongos Graecobarbari usurpant: η, ι, υ, ε et οι, ut docet *Salmasius* ad *Solinum* p. 723. conf. *Scaliger Scaligeran. Secund.* p. 336. et *Rich. Bentley* epist. ad *Millium* p. 75. *Guy's Itiner.* T. II. p. 242. *Adr. Heringu Observ.* c. 31. p. 273.

γετρίαν] Cod. B. δριγάν. Cod. D. τὴν δριγάνον.

καὶ τὴν ἱεράν] καὶ τὴν omittunt Codd. A. et C.

Γαληνοῦ] Compositionem dat noster c. 289. Articulum ignorat Cod. E.

ΠΕΡΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ.

ΚΕΦ. ΔΓ΄.

Ἡ μελαγχολία παραφροσύνη ἐστὶν ἀνευ πυρετοῦ, ἐπὶ διαφόροις αἰτίαις συνισταμένη· ὅθεν οὐδὲ τὰ αὐτὰ πάντα υπομείνουσι συμπτώματα, οὐδὲ ὡσαύτως ἔχουσι τὰ κινήματα τῆς φαντασίας, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν γελῶσι αἰεὶ, καὶ μετὰ ἰλαρότητος ἡ φαντασία αὐτοῖς γίνεται· οἱ δὲ μετὰ ἐργῆς καὶ συντομίας, ἐσιώτες ὅσον ἐπὶ τούτῳ τοῖς φρενητικοῖς ὀνομαζομένοις· τινὲς δὲ μετὰ νωθρότητος πολλῆς, ὡς μὴδε φθάγγεσθαι θέλουν αὐτοὺς, παραπλησίως τοῖς καλουμένοις μωροῖς· ἄλλοι δὲ ὀξύς ἐχρυσί, καὶ

Cap. XXXIII. Cod. E. 23'.

"H μελαγχολία] Pavius lib. III. c. 14. Hippocrates de rat. viâ.
 in morb. acut. p. 69. Celsus lib. III. c. 18. Aretaeus morb.
 caus. lib. I. c. 5. Caelius Aurel. morb. chron. lib. I. c. 6.
 Aethanas de dignet. morb. lib. II. c. 35. et de affect. spir.
 animal. lib. II. c. 3. p. 86.

παρὰφροσύνη] *Parus παρὰφροσύνη* τις. Coëd. A. et C. παρὰ
φύσιν.

παραῖ] Quae sequuntur usque ad ἀγοῦσι, ea e codd. A. C. et
E. exulant, nec illa novit cod. B.

638] Alexander lib. I. c. 16. p. 99.

ἔχουσι] Alex. ἰσχύουσα.

ψυχή] Plutarchus T. III. p. 1735. Gregorius Naz. Or. de
 Theol. p. 14. Chrysostomus INR. NB. IV. p. 152. Athanasius vi-
 ta Antonii p. 76. καὶ τὰ κινήματα τῆς ψυχῆς.

μετὰ] Α' εκ. μετ'.

Phytolacca] conf. *Barbary*. Nicomacheor. lib. VIII. c. 13. p. 269.
Saxifraga Hippoc. Hyper. lib. II. c. 6. *Enchiridion* and A.
Gallium N. A. lib. XIX. c. 1. Scaligerane Second, p. 383.

ἀγῆς καὶ αὐτοῖς] "Εἰ δὲν δέω pro ἡγῆς αὐτοῖς. *Cassius*
Quaest. Medic. 80. *Alia uel Aphr.* lib. I. probl. 49.
πυρὸς πῆται καὶ βῆξ αὐτοῖς. *conf. probl.* 125. *Hellio-*
tus l. b. VII. p. 298. *ἐκ αὐτοῖς τῆς ὀδοντογίας.* quod adjecti-
 vum expositum *Schol. Euripidis* ad *Hippolyt.* vs. 1351. *Jo. Har-*
tungus *Isocor. Memorat.* *Decuria* III. c. 6. „*Greci, inquit,*
solent interdum duo substantiva coniungere, quorum alterum
eorum pro adjectivo accipiendum.“ *Aristophanes* *Nub.* v.
 92. *Virgilius* *Eclog.* V. vs. 90. *Horatius* *Sermon.* lib. I. *Sa-*
tyr. 7. vs. 1.

DE MELANCHOLIA.

C A P. XXXIII.

Melancholia est mentis alienatio sine febre et ex diversis causis originem ducit. Unde neque omnes eadem symptomata patientur, neque similiter easdem imaginationes habent, sed alii ipsorum ridet semper et cum hilaritate imaginantur: alii cum ira et contentione, his qui phrenetici appellantur, ea in re consimiles: quidam ipsorum cum torpore multo et segnitie, ut ipsi loqui nolint stultorum modo, quos Graeci vocant *μώρους*: nonnulli opinio-

δενῆς] Jo. Chrysostomus in A. A. Serm. VI. p. 645. εἶδα πολλοὺς ἀπὸ δένῆς νόσου τεκόντας καὶ οἱ χαλεποὶ τῶν πυρετῶν μάλιστα οὗτοι εἶναι.

μηδὲ] Cum apud Alex. *μὴ* legatur, vereor ne apud nostrum *μηδὲ* scribendum sit, nam *οὐδὲ* et *μηδὲ* pro *οὐ* et *μὴ* haud raro occurrunt, quod praeter alios etiam notavit Henr. Stephanus ad Orphei hymn. LXXXV. vs. 13. *Ἀντοῖ, ὅς Πρὸς τοῖν*. Sect. XXIX. p. 1012. D. *οὐδὲ, τὸ ἦθος ποιεῖ διαφόρους*. conf. Schol. Homeri ad Odyss. Δ. v. 248. Schol. Aristophanis ad Vesp. vs. 1469. sic *μηδὲ* Latini pro *non*. Terentius Andr. Act. I. Sc. I. vs. 133.

cum nihil obfuit doli.

φθγγέσθαι] Idem observat Aristoteles Problem. Sect. XXIX. p. 1012. A. ita Phaedra apud Euripidem Hippolyt. vs. 271.

παρεκλήσις] Alex. *ὡς παρεκλήσις*.

καλούμεναι] Hoc est τοῖς οὖσι, nam *καλεῖσθαι* pro *εἶναι* dici, notat Casaubonus Lect. Theocrit. c. III. p. 248. ut Ev. Lucae I. 3. *κληθήσεται* pro *ἔσται*.

μώρος] Lucem huic loco adfundit Etymol. M. v. *ἐνός*. *Ἐνός* ὁ αὖτος ἀπὸ τοῦ τὴν ἰωὴν παρ' αὐτῷ ἔχει. ἢ ὁ διὰ μαρίαν ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴν. conf. Pollux lib. V. segm. 120. Glos. sae M. *ἐνός*, *μώρος*, καὶ *ὁ* αὖτος. Contrarium traditur in Menegianis T. III. p. 122. quod ex Plutarcho desumptum T. I. p. 390. *Ἐν δὲ τῇ συνεδρίᾳ ἐβλάμενος πότερος, διὰ μαρίαν ἢ δι' ἀπείραν λόγων, σιωπῶν, Ἀλλ' ὅτε μαρὸς οὐκ αἰδουμένοιο σιωπῶν, ἔφη.* De melancholicis Aristoteles Problem. Sect. XXIX. p. 1011. E. de vino: *ἔτι δὲ μῶρος, πικρὸς, βρισηύς, ἐπίτη μακροῦς, λίαν, ὁ πολὺς, ἐκλύει καὶ ποιεῖ μώρους, ὅσπερ τοὺς ἐκ παιδὸν ἐπιλήπτους, ἢ καὶ ἐχόμενους τοῖς μολυσσολογικοῖς*

καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα οἶοντα· ἑτέροι δὲ φιλοῦσι
τὸν θάνατον, ἄλλοι δὲ φοβοῦνται· καὶ οἱ μὲν αὐτῶν
διαλείμματα κατὰ τινὰς καιροὺς ἔχουσιν, ὥς τε καὶ τῶν
συνήθων ἀπτεσθαι· οἱ δὲ συνέχειν φυλάττουσι, καὶ
ληροῦσι γὰρ καὶ φοβοῦνται, καὶ ἐπιθυμοῦσιν ἀποθανεῖν.
Γίνεται δὲ ἐπὶ μελαγχολικῷ χυμῷ ἐν τῇ κεφαλῇ ὄντι,
ἔστιν δὲ ὅτε ἐκ τῆς γαστρὸς ἀναθυμιῶν οὗτος ὁ χυμὸς ἐν
τῇ κεφαλῇ, καὶ λέγεται ὑποχονδριακὸν πάθος, καὶ φυ-
σῶδες. Καθαίρειν οὖν αὐτοὺς χρὴ διὰ ἐπιθήμου καὶ
ἀλόης·

χολικαῖς ἄγαν. Φρονίμοις μωροῖς opponit Alexander Aphrod.
lib. I. probl. 28. ut sapientes et stultos Ovidius Art. Amator.
lib. III. vs. 655. Apes et vespaе per hyemem segniores factae
μωροὶ dicuntur Aristoteli H. A. lib. IX. c. 46 et 41. conf.
Jonsionus ad Hippocratis Conc. Praenot. 198. p. 154.

φιλοῦσι] Lucilius apud Nonnium c. 4. §. 470. Polemon amavit
mortem. Addit Alexander: ἄλλοι δὲ φιλοῦσι τὴν σφηνήν, quae
verba noster tanquam superflua omisit, cum tamen mox dixerit
καὶ φοβοῦνται καὶ ἐπιθυμοῦσιν ἀποθανεῖν, de qua veterum re-
petitione quiescamus notavi ad c. 108: Xenophon apud Cyrillum
adv. Iulianum lib. V. p. 18. E. τῶν γὰρ κοινωμένων τοὺς μὲν
οὐδὲ τὰ θανάθ' δεδιέναι, τοὺς δὲ τὰ μὴ φοβεῖσθαι φοβέσθαι. No-
stri locus confirmat observationem Thomae Mag. p. 898. v.
φοβοῦμαι.

οἱ μὲν] quidam, vid. Raphaelius ad Matth. c. 28. 17. p. 359.

διαλείμματα] Theophilus ad Instit. lib. II. Tit. 12. §. 1.

καιροῦς] Recordor hic fragmenti Menandri, a viris doctis prae-
teriti, qui comici hujus fragmenta curiose collegerunt. Serva-
vit illud Palladas Anthol. lib. I. c. 80. epigr. 12.

Εὖγε λέγων, τὸν καιρὸν ἔφης θεὸν εὖγε Μένανδρε.

Similiter et χρόνον θεὸν dixit Sophocles Electr. vs. 179. et incer-
tus Antholog. lib. I. c. 90. epigr. 5.

συνήθων] Avetaeus Morb. chron. lib. II. c. 7. οὐδὲν τι πρῆξαι
τῶν συνήθων εὐτοίς. Plutarchus T. I. p. 401. ἐπὶ τὰ συνήθη
δ' ἑκατέρου ὁρμήσας plenius noster c. 136. καὶ ἐπὶ τὰ συν-
ήθη ἔργα ἀπολύειν. Jo. Chrysostomus T. I. p. 65. καὶ τῶν συν-
ήθων ἔργων ἀπτεσθαι νεαροῦ καὶ ζεύσε τῇ προθυμίᾳ Episte-
tus Euchirid. c. 9. ἔστιν ἀψασθαι τὸν ἔργου μέλλης, adde c.
35. Phalaris epist. 136. τὸ πιασθέντας ἀψασθαι τῶν ἔργων.
Eunapius Chrysanthio p. 158. ὁ χρυσάνθιος ἦν ἐν τοῖς συνήθεσι.
Possit etiam subaudiri χωρίων. Longus Past. lib. II. p. 31. καὶ
λαβεσθαι

opinionibus addicti sunt. et futura praedicere arbitrantur. Hi vero mortem expetunt. alii eandem expavescent. Atque ex his quidam ipsorum intervalla morbi temporibus quibusdam habent, ut etiam consueta administrent, alii in continua dementia sunt, delirant enim et metuunt et mori cupiunt. Eit porro ex humore melancholico, cerebrum occupante. Aliquando etiam ex humore qui sursum a ventriculo ad caput effumat et dicitur affectio hypochondriaca, seu flatulenta. Hos itaque purgare

I 2

opōr-

λάβεσθαι τῶν συνήθων χαρίων. Jp. Cerysophoni. Statuar. Or. XI. I. p. 552. ἐγὼ δὲ τῶν συνήθων ἀψομαί πάλιν.

φιλάττουσι]. Haftenus Alexander.

καὶ ἐπιθυμοῦσιν] ἐπιθυμοῦσιν τὲ Codd. B. et D.

ἀποθανῆν] addit Cod. B. καὶ πάλιν φοβεῖται. Cod. E. καὶ φοβεῖται. Maximus Tyr. Diss. XXXVI. p. 425 φοβεύεσθαι δὲ ἀποθανῆν ut noster, ubi tamen Merklundus inavult τὸ ἀποθανῆν. Noster supra θάλαται φοβεῖται, ac ita quoque Maximus I. c. p. 423. φοβούμενοι μὲν θάλατον. Cont. Seneca Natural. Quaest. lib. VI. c. 49. Hippocratis de Dietet. lib. I. p. 206. Verbum φοβεῖται exposuit Dan. Heinsius Lect. Theocr. c. VI. p. 314.

μελαγχολικά] Aetharius de affect. spir. animal. lib. II. c. 3. p. 86:

χυμῶ] addit cod. B. σηκιδέντι et delet τὸ ὄντι.

ἐσι] Codd. A. et C. ἐσι et innox ὅταν pro ὅτε.

δὲ ὅτε] Cod. B. δὲ καὶ.

ἐναθυμιά.] Codd. A. et C. ἀναθυμιάται.

οὗτος δ] Codd. A. et C. ὁ τειοῦτος. Cod. E. χυμὸς οὗτος.

κεφαλῇ] Cod. B. τὸ πάθος συνίστησι.

λέγεται] Quae sequuntur iterum desiderantur in Codd. A. et C. usque ad ἐποχοδριῶν. Cod. B. delet tantum verba: καὶ λέγεται ἐποχοδριῶν πάθος, καὶ φουῶδες

ἐποχοδριῶν] A. Isthoteles Problem. Sect. XXIX. p. 1012 C. διὸ καὶ τὰ πνευματὰ πάθη, καὶ τὰ ἐποχοδρία, μελαγχολικά καὶ ἰατρὸι φασὶν εἶναι. Conf. cel. Grunovius Morb. Antiquit. lib. I. multa eruditione refero p. 123.

φουῶδες] Cod. D. φουσῶδες. Pannus lib. III. c. 14. Avetaeus de caus. morb. chron. lib. I. c. 5. Refus. Ephes. de medic. purg. p. 17. συμφ. α δὲ ἐπιθυμοῖ τοῖς φουῶδες καὶ ἐποχοδριακοῖς. Aetharius de affect. spir. animal. lib. II. c. 2. p. 84. Francke. Han Satyr. Medic. XIX. p. 411.

διὰ] Cod. B. διὰ τε. et. cod. D.

ἀλόης· δίαιτα δὲ εὐχυμος. δοτέον δὲ καὶ τὴν μέλαινα
 ἐλλέβορον, καὶ τὴν ἱερὰν Γαληνοῦ. Εἰ δὲ διὰ τὴν ὑπο-
 χονδρίων κάκωσιν τὸ πάθος ἐστίν, ἐμβρεχέσθω δι' ἐλαίου,
 ἐν ᾧ ἔψηται πήγανον. ἀνηθον, ἀψινθιον, γλήχων, ἄγνου
 σπέρμα, δάφνης καρπὸς, κύμινον· ταῦτα γὰρ τοὺς τό-
 νους παρηγορεῖ καὶ τὰς φύσας μειοῖ· καὶ καταπλάσσειν
 διὰ τε κριθίνου καὶ τηλίνου ἀλεύρου, καὶ κυμίνου καὶ σε-
 λίνου σπερματός καὶ ἀνίθου καὶ συκίας κολλητέον τοῖς
 σπλάγχνοις, καὶ ἐμπλάσσειν τὸ τε διὰ σπερμάτων, καὶ
 τὸ πολυάερχον, διδόναι δὲ καὶ τὴν δι' ἀλόης ἱερὰν, καὶ
 τὸ

ἀλόης] Cod. B. ἀλώης.

εὐχυμος] Subaud. ἔσω, quod additum in cod. F. et c. 32. et 35.
 Cod. B. καὶ δίαιτάν τοις εὐχύμοις ἐδίεμασι. conf. Cod. B.
 ad c. 141. et 146.

τὴν μέλαινα] leg. τὸν μέλαινα. Articulum omisit Cod. B. et μέ-
 λαινα habet. Cod. E. τὸν μέλαινα.

ἐλλέβορον] Cod. B. ἐλέβορον.

ὑποχονδρίων] Cod. D. τὴν τῶν ὑποχονδρίων.

κάκωσιν] De vitio vel morbo Heliodorus lib. VII. p. 328. εἶδα
 γὰρ ὡς φέρει τι μικρὸν ἐστὶ κακώσεως. Hippocrates de intern.
 affection. p. 539. ed. Fœssli. Porphyrius de Abstin. lib. III.
 24. p. 277. Frequens formula apud Theophrastum Bulg. ut
 ep. I. πάσης κακώσεως ἀνιάτερον καὶ κακώσεως. et alibi. Sub-
 stantivum hoc redderem Proclo hymno inedito in Minervam

Δὲς γυῖοις μελέων δ' ἀπέλαυνε
 corrig. Δὲς γυῖοις ἐώμην, μελέων δ' ἀπέλαυνε κάκωσιν.

ἐμβρεχέσθω] Cod. B. ἐμβρεχέσθω. ταῦτα. Cod. E. βρεχέσθω.

ἔψηται] Cod. D. ἐψῆται.

πήγανον] Codd. A. et C. πήγανος.

ἀνηθον] Cod. B. ἀψινθιον, ἀνηθον.

γλήχων] γλίχων Codd. A. et B.

ἄγνου] Cod. B. καὶ ἄγνου.

κάρπὸς] Caret hac voce Cod. E.

κύμινον] Cod. A. κημίον. Cod. E. κυμίνον.

γὰρ] omittit cod. A.

τόνους] leg. πόρους, ut prae se ferunt codices Mss.

φύσας] Codd. A. et C. φύσεις. ignorat Cod. B.

μειοῖ] De detumescencia quoque Aelianus H. A. lib. IV. c. 15.
 μειοῦται δὲ ἡσυχῇ καὶ κατ' ολίγον ἢ γίγνεται αἰτῇ.

oportet epithymo aut aloë et cibo uti boni succi, vel nigrum veratrum, seu Galeni hieram exhibere. Quod si ob hypochondria male affecta, malum evenerit, irrigare ipsa oportet oleo in quo incocta sit ruta, anethum, absinthium, pulegium, viticis semen, lauri baccae et cyminum. Haec enim dolores leniunt et flatu minuunt: cataplasmata autem conficiantur ex farina hordei et foenu graeco, cymino et retroselini semine et anetho: cucurbitulae praeterea visceribus admovendae, et emplastra, quale est, quod ex feminibus conficitur et polyarchium: postremo assumere hieram ex aloë et epithy-

13

num

καταπλάσσειν] Codd. A. et C. καταπλάττειν. Cod. B. καταπλάσσειν, τὸ διὰ κριθίνου ἀλευρου καὶ τηλήνου. Cod. D. τυλήνου.

κρίνιν] Codd. A. et C. καμίνου.

σελήνου] Codd. A. et D. σελήνου. Cod. B. σελήνοσπέρματος. Cod. E. σελήνοσπέρματος.

ἀνδρου] Codd. A. et C. ἀνδρου.

σκίας] σικύας. ac sic Cod. B. formam cucurbitae dedit ad Celsi lib. I. c. 11. p. 8. et ad Caelium Aurel. p. 640. Aimelævenius, unde eam hic curavi adjici. Codd. A. et C. addunt κούφας. et B. quoque. Cod. E. καὶ κ' κούφαις, quod forte (inquit cl. Cores) mutandum in σικύαις κούφαις.

τοῖς σπλάγχχνις] Codd. A. et C. εἰς τὸ σπλάγχχνον. Cod. E. τῷ σπλάγχχνῳ.

τί τε διὰ] τότε καὶ διὰ Codd. A. et C.

διὰ σπερμάτων] Paulus lib. VII. c. 18. p. 293.

τὸ πολυάγχριν] Celsus lib. V. c. 18. Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 24. Marcellus Empir. c. 20. p. 154. Paulus lib. VII. c. 18. p. 291. addunt Codd. A. et C. καὶ τὸ διάδημα. Cod. B. καὶ τὸ διάδημα ἐπιτίθεναι. Ad hanc significationem vocis διάδημα respexit Favonius apud Valerium Maximum lib. VI. c. 2. 7. p. 527. Cui candida fascia crur ulligatum habenti Favonius, Non refert, inquit, qua in parte corporis sit diadema; exiit pauci cutilitionis regis eius vires exprobrans τὸ μὲν γὰρ διάδημα καλλωπίσαι τὴν κεφαλὴν inquit Io. Chrysostomus in Psalm. 109. p. 729. conf. Colerus ad lib. VII. c. 1. 5. De diademate regum Macedoniae vid. Aelianus H. A. lib. XV. c. 2. Πολυάγχρις ita dictum fuisse innuit Cod. E. τὸ καὶ διάδημα, nempe λέγεται vel καλεῖται. Hic finem faciunt capitis hujus codices Mss. reliqua non agnoscetes.

τὸ ἐπίθυμον, καὶ τὸν ὀρεῖν τοῦ γάλακτος' χρονίσαντος,
 δὲ τοῦ τοιούτου πίδαους, ἐπὶ τὴν διὰ τοῦ ἀρμενικοῦ λί-
 θου δόσιν ἐλθε. οἷα γὰρ οἱ τῶν ἀρχαίων οἱ παλαιό-
 τεροι ἐπὶ τὸν λευκὸν ἐλάβερον ἔτρεχον, ἥνίκα μηδὲν
 αἰτίο-

τὸν ὀρεῖν] Quae sequuntur ad finem capitis, iterum ex *Alex. in-*
truis iunt. Schol. *Homeri ad Odys.* j. vñ. 222. ὀρεῖς λέγεται
 ἡ τοῦ γάλακτος ὑδατώδης ὑπόστασις. idem ad *Odys.* P. vñ.
 225. Th. *Guidotius* ad *Theophrastum* de Urinis p. 156.

ἐπὶ τὴν] vid. *Raphelius* ad *Matth.* c. III. 7. p. 181.

ἀρμενικῷ] leg. ἀρμενιακῷ. De hoc purgante vid. doct. *Milward*
 a letter to Sir H. *Sloane* f. 50. *Sam. Dale* *Pharmacol.* p.
 45. Jo. *Langius* *Epist. Medicinal.* lib. I. ep. XVIII. p. 78.
 Bolus ex Armenia quum sit nobis ignotus, ei, quo utimur,
 notho nihil confido. *conf.* p. 80.

ἀρχαίων] Veteres neque minus medici laudem inde captant, ut
 maiores v. ge tantum laudent, neglectis eorum nominibus.
Cassius Quaest. *Medic.* XXII. νῦν δὲ οὐκ ἄς φησί τις τῶν ἀρ-
 χαίων. quem *Empedoclem* esse constat. Ita orditur tractatio-
 nem suam de hydrophobia auctor anonymus a cel. *Jac. Sims*
 editus in *Memoirs of the medical society of London* Vol. II.
 p. 3 οἱ μὲν ἀρχαῖοι τοῦ πίδαους οὐκ ἐμνήσθησαν. Quosnam
 verò ita vocent, definire nequeo; an Hippocrate antiquiores,
 vel alii. Pures tales sunt voces apud Graecos, ut ζῆνός, vid.
Dan. Heinsius *Lecl. Theocrit.* c. XIV. p. 344. et σέφός, de
 qua idem vir summus egit c. XX. p. 364. Sic etiam ὁ τεχνί-
 κός apud nostrum c. 36. Differentiam facit auctor inter πα-
 λαιοτέρους et ἀρχαίους, quam alii non adeo observant. Sic
Hippocrates a *Isidoro* inter ἀρχαίους refertur lib. IX. c. 6.
 segm. 69. et *Theophrastus* de Urinis p. 64. quem παλαιὸν vocat
Galenus *Protreptic.* p. 4. Socratem ἀρχαίους accenset *Isidorus*
Pelusi. ep. 202. quem constat Hippocrate juniorem esse. Schol.
Aristophanis ad *Acharn.* vñ. 414. ὁλοῖ γὰρ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ
 πρὸ πολλοῦ χρόνου παρ' Ὀμήρου. Omnium optime intelligitur
 differentia ex verbis *Platonis*, quae laudat *Clementis* *Alex. Strom-*
mat. lib. I. p. 355. D. ubi Aegyrius de Graecis, vos αὐτὸν
 ἥντινα οὖν ἐν ταῖς ψυχαῖς ἔχετε δ' ἀρχαῖοι ἀκοὴν παλαιὰν
 δόξαν.

ἐπὶ τὸν] *Raphelius* ad *Matth.* c. III. 7. p. 181.

ἐλάβερον] *Dioscorides* lib. IV. c. 151. *Theophrastus* H. Pl. lib.
 IX. c. 1. *Plinius* lib. XXV. c. 5. *Strabo* lib. IX. p. 640.
Sexius Empir. *lyrrh.* *Hypot.* lib. I. p. 26. *Pausanias* lib. X.
 c. 36. p. 891. *Cyrillus* adv. *Julianum* lib. VII. p. 232. E. *E-*
ustathius in *hexaem.* p. 9. *Horatius* *Serm.* lib. II. *Satyr.* 3.
 vñ.

num cum sero lactis. Quod si affectus inveteraverit ad Armeniaci lapidis exhibitionem te accingito, novi enim ex veteribus antiquiores ad veratrum album pro-
perasse, ubi affectum ab aliis purgationibus nihil pene

I 4

immi-

vf. 82. A. Gellius N. A. lib. XVII. c. 15. *Palladius* in *Hipocratem* de fract. p. 107. Ἱπποκράτης ἀπερσδιόξισας ἑλλεβο-
ρον τὸν λευκὸν λέγει. Eadem autem fata expertus est hellebo-
rus, quae antimonium borax venetus saccharum Saturni alia-
que medicamenta experta sunt, ut nempe laudatur ab his, cul-
perur vero ab illis. *Paraphrastes* *Nicomacheor.* lib. VIII. c. 7.
πᾶν ἀνθρώποις βλαβερὸν ὁ ἐλλέβορος. vid. *Apulejus* *Apolog.*
p. 271. *Ant. Beniventus* de abdit. morb. caus. c. 50. et 51.
Wedelius *Exercit.* Dec. IV. *Exercit.* 5. Contra favent ei *Are-*
tæus cur. morb. chron. lib. II. c. 13 p. 136. B. *Matthiolus*
apud *Rolfincium* de purgant. p. 204. et *Freind* *Hist. Medic.*
P. II. p. 56. Ejus usum aliquam diu a medicis intermissum
fuisse testatur *Isidorus* apud *Plotium* *Biblioth.* p. 1054. Nobis
vero veterum elleboros ignorari, recte judicat cl. *Schulze* *To-*
xicol. Veter. c. 4. p. 25 conf. Jo. *Langius* *Epist. Medic.* lib.
I. ep. 74. p. 407.

ἐπιτρέχει] Eleganter hoc verbo utitur auctor. *Heliodorus* lib. I. p.
17. καὶ οἷς τισι μᾶλλον περιστρέχω περισκοπεῖσα. et lib. VII.
p. 318. Jo. *Chrysostomus* T. I. p. 103. καὶ τῶν μὲν ἀπέχεσθαι
μετὰ πολλῆς τῆς σπουδῆς, ταῖς δὲ ἐπιτρέχειν. et p. 24 τὸν
φλάττωπον ἡμῶν δεσφύτην, τὸν εὐσπλαγγχον, καὶ ἐπιτρέχον-
τα ἡμῶν τῇ σωτηρίᾳ.

ἐπιτρέχει] vid. *Aretaeus* cur. morb. chron. lib. I. c. 2. p. 118. B.
Utin nos ter indicare neglexit quam tradit *Aretaeus* p. 119 A.
ἐλλεβόρου δὲ δόσεις πλεονες, τοῖσι μὲν ἰσχυρτέροις ἀρῆσαι
ἐν μέγεθος αἷνης, ἢ ὀλίγον ἀδρότερον τετυμμεναι, qui locus
plurimum exercuit viros praeclare de *Aretaeo* meritos *Petritum*
atque *Wigganum*: corrigo αἰ εἶσαι ἐν μέγεθος αἷνης. *Sextus*
Empiric. lib. I. *Pyrrh. Hypot.* p. 27. καὶ ὁ ἐλλέβορος λεπτός
μὲν καὶ χινώδης προσφερόμενος πυκνὸν ἐπιφέρει, κριναῖδης δὲ
ἐν συκῇ. quae verba *Sexti* sua fecit cardinal. *Perronius* in
Perronian. p. 383. v. *Philosophe*: il est de la philosophie, comme
de l'elébore, si vous le prenez en masse, il purge: si en poudre,
il tue; *Nicander* *Ther.* vf. 941.

Κάρφειά τ' ἐλλεβόρου μελανόχροος

Est autem αἷνη vox Homericæ Ilia! E. vf. 499. ubi Schol.
αἷνας τὰ λεπτά τῶν αἰχῶν, ἢ τὰ αἰχυρα, conf. *Geopon.* lib.
II. c. 26. quon pro pulvere grosso etiam adhibuit *Orphius* de
Lapid. p. 330. c. II. vf. 111. Hellebori radicibus crassioribus
utendum non esse praecipit *Constantius* de *Rebezeque* *Obs. Me-*
dic. p. 75.

ἡξιόλογον ὑπὸ τῶν ἄλλων καθάρσεων ἐθεώρουν τὸ πύ-
θος μαιόμενον· ἀλλ' ἔγωγε τοῦ ἐλλειβόρου τοῦ λευκοῦ
προτιμῶ τοῦ ἀρμενικοῦ λίθου τὴν ὁσίαν, καὶ πάρεσι τῇ
πέτρᾳ τὸ γινῶναι τὸν χρώμενον αὐτῷ ποτὲ ἅμα τοῦ δρα-
σιμοῦ καὶ τὸ ἄλυτον καὶ ἀκινδυνον ἔχειν. Εἰ μὲν οὖν
ἔσι χρεῖα μὴ μόνον διὰ τῆς κάτω γαστρὸς, ἀλλὰ καὶ δι'
ἐμέτω

[ἐθεώρουν] Tangit hunc medicorum morem beatus Chrysostomus in
Psalm. XLIX. p. 683. ὅπερ ἐστὶν ἰατρίας ἀριστερῆς εἶδος, τῶν οὐ-
δὲν ὠφελοῦντων ἀπάρχοντα, τὰ δυνάμεια θεωροῦν ἐπιτιθεῖναι
τοῖς τραύμασι.

[ἀλλ' ἔγωγε] Mirari licet stuporem hominis, qui haec nostro ad-
fixit; nam dum Alexandri verba adferre voluerit, debuisse
saltem e ita mutare, ut a Theophrasto lector suspicaretur pro-
fecta esse. Sed talis est hominum hominum negligentia, ut pa-
rum solliciti sint, quid scripserint. Sic epitomator Stephani
Byz. de Urb. v. χαλὸν pag. 761. περὶ ὧν πολλὰς εἰρήκων
pingatur, cum in ejus epitome nequaquam πολλὰς mentio sit
χαλότηχίται, Solent autem medici graeci hoc de se ipsis loqui.
Nicander Ther. vs. 829.

Τρυγὸν μὴν ὀλοεργόν, ἀλιρῥαίην τε δράκοντα
Οἷδ' ἀπαλεῖσθαι.

non prae instantia, aut ut aegros ad se adligerent, nam ab
agyrarum moribus alieni erant Graeci, nequaquam vero Ro-
mani. Arrianus in Epictetum lib. III. c. 21. p. 326. πῶς ἰα-
τρὸς παρακλήσῃ ἢ αὐτὸς αὐτοῦ θεωρεῖται; καὶ τοῖς ἡ-
κούσιν ὅτι καὶ οἱ ἰατροὶ παρακαλοῦσιν ἐ, ἴαμεν.

[ἀρμενικοῦ] ἢ ἀρμενικοῦ.

[δόσω] Recte interpres vertit assumptionem, nam δόσις quandoque
sumptionem significat, ut docet Scaliger Scaligeran. prim. p.
82. Anonymus de hydrophobia p. 5. καὶ οὐκ ἂν παροξύνει
πρὸς τὴν τοῦ ὕδατος δόσιν.

[πάρεσι] Recorior hic loci Aretaei morb. chron. lib. II. c. 1. p.
51 B. quem sic forte emaculare licebit. εὐδὲ γὰρ περὶ αὐτῶν
ε, τι λέξω I. εὐδὲ πάρεσι. De hac locutione πάρεσι. vid. N.
Hansen ad Oribasii Art. Amator. lib. II. vs. 24. Aelianus III.
A. lib. IV. c. 5. ἀκούει πάρεσι.

[πέτρα γινῶναι] Nicetas Choniata. Annal. lib. III. p. 121. ὡς πέτρα
γινῶναι τὸ τότε πολλοῦς. Procopius ep. 47. conf. Ammianus p.
49. Alciphron. lib. I. ep. 3. πέτρα μάθων. Mardonius apud
Herodot.

imminui conspicerent. Et omnino Armeniaci lapidis assumptionem potiore, quam veratri albi existimo, cui experientia quoque suffragatur, cum cognoverim eum (si aliquando quis eo usus esset) debitum et efficaciter, et absque molestia et periculo praestitisse novimus. Si igitur necessitas postulat, non modo infra per alvum,

I 5. sed

Herodotum lib. VII. p. 512. ἀπὸ παλῶν πάντα ἀνθρώποισι φάρμακα γινώσκονται. Aretaeus Cur. morb. acut. lib. c. 3. p. 80. ID.

τὸ] pro τοῦτο vel αὐτὸ. Sic frequenter recentiores. Noster c. 207. τοῦτο μὲν εἶναι πάντες. ubi apud Paulum legitur τὸ pro τοῦτο quod notter mutavit. Nicetas Chon. lib. VI. p. 200. et p. 609. Anonymus de V. S. p. 13. μὴ τὸν φλεβοτομήσῃς. vid. Cuietius ad Hesiodi Theogon. vi. 46. p. 173. Jo. Meursius ad Constantini Manass. Annal. p. 227. Graevius Lect. Hesiod. c. 12. p. 64. Hombergk et Raphaelius ad Marci c. 9. 23. Hemsterhuys ad Aristophanis Plut. vi. 41. Dorville ad Claverton. p. 729. Antigonus Carvst. c. 181. ὥς τε τὸν ἀπογευσσάμενον τελευταῖον. ubi leg. τῶν id est τούτων. Fere oblitus eram monere τὸ apud Alex. omissum esse.

γινώσκει] Schol. Aristophanis ad Equit. vi. 46. Γινώσκει — τὸ μαθεῖν. Euryphon medicus apud Stobaeum Eclog. ch. c. lib. I. c. 11. p. 19. ἐρωτηθεὶς τὸν διδάσκοντα πᾶσι ἢ ἐπαυδαῖν, παρὰ τῆς χρείας ἐφεί.

πότε ἅμα] Alex. πῶς μετὰ.

δραστικοῦ] Tatianus Or. ad Graecos p. 65. καὶ τῶν ἑλζων αἱ ποικίλαι, νεύρων τε καὶ ὀστέων παραλήψεις, οὐκ αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς δραστικαὶ τινες εἰσὶ. leg. δραστικαὶ τινος. In malam partem Euripides Ion. vi. 1185.

Ὁ φασὶν δοῦναι φάρμακον, δραστικόν
Δίεσποινα, ὡς παῖς ὁ νέος ἐκλίποι φάρμακον

προσνήν καὶ δραστικόν junxit Isidorus Pelus. ep. 20.

ἐκιδνόν] Cum veteres acriora purgantia aegris propinarent, commendabant illa, quae sine periculo adsumi poterant, ut loquitur Cato de R. R. c. 115. conf. Freund Hist. Medic. P. I. p. 144. qui mos apud recentiores necdum obsolevit, vid. quae de usu jaceae tricoloris scribit cl. Strack de crusta lactea p. 61.

ἔχει] ἔχει, apud Alex. excusum,

ἐμέτων γίνεσθαι καθάρσιν, ἅπλутον διδόναι χρῆ τὸν λίθον· εἰ δὲ μὴ πάνυ χρῆζων ὁ κάμνων φαίνοιτο τῆς διὰ τῶν ἐμέτων καθάρσεως, ἀλλὰ διὰ τῆς κάτω γαστρὸς, τηλικαῦτα τὸν λίθον ἀποπλύνει χρῆ, καὶ ἄχρι δύο καθάδων· οὕτως γὰρ ἡμῶν πρᾶξάντων, οὐδὲ ταρραχὴν ἢ θλίψιν ἐμποιεῖν ὁ λίθος δύναται, καὶ μᾶλλον ἀλύτως τὸν μέλαγχ καὶ γεώδη χυμὸν κενώσει, ὥςτε παρελθουσῶν ὀλίγων ἡμερῶν αἰσθητὴν ἡμῖν γένεσθαι τὴν ἐξ αὐτοῦ ὠφέλειαν.

ἅπλутον] Respicit hanc veterum praeparandi rationem *Julianus* Or. VIII. p. 243. D. ὥςπερ οἱ τῶν Φαρμάκων ἀφαιρούντες μὲν τὸ λίαν δυσχερὲς, ἀπολείποντες δὲ αὐτὸ (l. αἰθῶν, vel αὐτὸ) τὸ χρήσιμον.

χρῆζαν φαίνοιτο] Exposuit hanc locutionem *Graevius* Lect. [Hennod. c. 1. p. 1. edde *Elsnerum* in epist. ad Rom. VIII. 13.

κάτω] Naturam ducem sequi oportet medicos. *Franciscus Martinus* Epistol. p. 334. τὸ μελαγχολικὸν πάθος exsudasse credo. Ingenti enim profusio ventris laboravi ab illo tempore, quae vos reliquit.

ἀποπλύνει] Multus usus apud Alexandrum et nostrum verbi ἔψειν, sed ne se hic deridendos propinarent, verbo ἀποπλύνει uti maluerunt. Quid sit λίθον ἔψειν notum ex pharmacographis, quo proverbio uti sunt *Aeschines* Dialog. II. 38. et *Julianus* Or. VIII. p. 249. A.

καθάδων] Dubitavi aliquamdiu de bonitate hujus vocis, quam non memineram me alibi hoc numero et sensu legisse, neque a vulgaribus lexicis aliquid auxilii peti poterat: sed dubitationem ademit omnem *Phavorinus* et *Lexicon* Biblioth. Coisl. p. 472. καθάδοις, ἀγωγαῖς, περίοδοις. unde recte vertit *Martius* duabus vicibus: *Gimintius* vero usque ad duodenas vices: maluit *Torinus* vertere saepenumero, vel quinquagesies usque.

sed etiam per vomitus purgationem fieri, lapidem illotum exhibere convenit, at si aeger purgatione per vomitum non admodum indigere videatur, sed per imum ventrem totum viciosum humorem exire conducat, tunc lapidem eluere oportet duabus vicibus. Ubi enim sic fecerimus, neque turbationem stomachi aut compressio- nem lapidis excitare potest, sed etiam minori cum mole- stia nigrum terrestremque humorem vacuabit, ut intra paucorum dierum spacium notabile ex illo emolumentum percepturi simus.

αἴτιος] Leg. αἴτιος. Librarii est peccatum teste Th. Magistro p. 664. ari adde Reitzium ad Lucianum T. II. p. 894. et Fische- rium ad Aeschiniis Dialog. II. p. 56.

καίματος] Differentiam indicat inter ὑποσύντας et καμύοντας Jo- Chrysostomus in Psalm. VIII. p. 581. καθάπερ τις αἰσος, ἰατρός, τοὺς ὑποσύντας αἰφείς, ἤλθε πρὸς ἡμᾶς τοὺς καμύοντας, αὐδὲν ὄντας.

γεῶδες] conf. c. 260. Aeschines Axioch. p. 122. τὸ ὑπολει- πθεῖ σῶμα γεῶδες ἐν καὶ ἀλογον. conf. c. 260. et not. ad c. 173.

ἡμῶν] male apud Alex. editum ἡμῶν.

τὴν ἐξ αὐτοῦ] Hujus constructionis exempla ex Arriano produxit Raphaelus ad Matth. c. XV. 5. p. 288.

ἐφ' ἑλπίαν] ita de auxilio a medicamentis Mennio apud Photium p. 720.

ΠΕΡΙ ΜΝΗΜΗΣ

ἀπώλειας.

Κ Ε Φ. Λ Δ'.

Γίνεται ἡ ἀπώλεια τῆς μνήμης ἐπὶ ψυχρότητι καὶ ὑγρότητι ἀμέτρῳ τῆς ὀπισθίας κοιλίας τοῦ ἐγκεφάλου, καὶ οὐδέως μέμνηται, καὶ δὲ ξηρᾶν τὴν κεφαλὴν πρότερον καὶ καθαίρειν διὰ τῆς ἱερᾶς, καὶ ἀποφλεγματισμοῖς χρῆσθαι, καὶ ἑρξίνοις, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀνατριβέσθωσαν δι' ἐλαίου καὶ σινήπεως καὶ πυρέθρου· ἀγαθὴ δὲ καὶ ἡ τοῦ μεμφίτου ἀντίδοτος δεδομένη.

C a p. XXXIV. Cod. E. λγ'.

ἀπώλεια] Cod. B. ἀπόλειας.

Γίνεται] *Panios* lib. III. c. 11. *Pythagoraeos* multam curam adhibuisse ut memoriam conservarent auctor est *Jamblichus* V. P. c. 29. p. 140 quam arte juvari posse adfirmat etiam *Solinus* Polyh. c. 6. conf. *Aelianus* H. A. lib. VI. c. 10. qui tamen medicamentis parum tribuere videtur lib. VII. c. 48. *Auesco* s. de Médecine T. I. §. V p. 8. Qui memoriam laesam refarcire adlaborarunt, eos recenset *Petr. Burmannus* ad *Henr. Valerii* Emendat. lib. IV. c. 5.

ἡ ἀπώλεια] Merito exulat articulus e Codd. A. et C. quo tamen non caret Cod. B.

ψυχρότητι] Cod. E. ψυχρότητας καὶ ὑγρότητας ἀμέτρου.

ὑγρότητι] Codd. A. et C. ξηρότητι et Cod. B.

ἀμέτρῳ] Codd. A. et C. ἀμετρήν.

ὀπισθίας] conf. *Theophrastus* *Protopr.* lib. IV. p. 70. *Nemesius* de natur. hom. c. 13. p. 169. Ant. *Benivenius* de abdit. morb. caus. c. 89. et 102. *Nic. Tulpius* *Obs. Medic.* lib. IV. c. 15. *modeste Georg* *Pisides* de Mundi opificio v. 665.

Ἡ πηλίκον δοχάειν ἡ μνήμη φέρεται.

καὶ οὐδέως μ.] non agnoscit hanc Cod. B.

μέμνηται] Codd. A. et C. μέμνηται. Quam plurimis in locis notum in codd. Mss. numeros permutatos reperies. Sic c. 91. *προειρηνται* Codd. A. C. et E. habent *προειρηται*. *Aëtianus* de affect. spir. animal. lib. II. c. 2. p. 81. τὰ συνεδρεύοντα συμπτώματα φαίνονται. ubi duo codices habent *φαίνεται*.

DE MEMORIAE

IACTURA.

CAP. XXXIV.

Memoriae jactura causam habet, immoderatam posterioris ventriculi cerebri frigiditatem et humiditatem, itaque nullius rei meminerunt. In his itaque caput exsiccare oportet prius, deinde alvum purgare hiera, et medicamentis salivam et sternutamenta moventibus, uti et caput ipsum perfricare oleo et sinapi, seu pyrethro. Ad idem quoque facit, quae Memphis dicitur antidotus, per os assumpta.

ἐξηῶν] *Paulus ἐξηαίνων*, quo verbo usus est *Ctesias* apud *Plotium* p. 152 et *Arctaeus* *Cur. morb. acut. lib. 1. c. 10. p. 90*. Verbi ἐξηῶν ex *Theophrasto* exemplum adferunt *Lexica vulgaria*, sed apud nostrum leg. ἐξηῶν, ut c. 7. et 46. *Diogenianus* Cent. VI. 25. λέγουσιν ἐξηῶν et *Vat. Append. Cent. II. 65*. Simile mendium ex *Eustathio* sustulit *Hadr. Junius* de *Coma* c. XI. p. 431. *Codd. A. et C. ἐξηῶν*. Vocem hanc non agnoscit *Cod. B.*

ἀποφλεγματισμοῖς] *Codd. A. et C. ἀποφλεγματισμοῖς*.

χρῆσθαι] *Cod. D. χρῆσθαι*.

ἐν ἑωτῇ] *Codd. A. et C. ἐν ἑωτῇ*.

ἀνατριβέσθαι] *Codd. A. et C. ἀνατριβέσθαι*. *Cod. B. ἀνατριβῆναι*. De frictionibus veterum consul. *Hieron. Mercurialis* de arte gymnast. lib. I. c. 8. p. 32.

σινάπεις] *Codd. B. E. σινάπεις*.

δὲ καὶ ἡ] *Codd. A. et C. δὲ ἡ*.

μεμφίτου] Compositio quae *Apollonium Memphiten* auctorem habet, *Erasistrati* discipulum, de eo *Dan. Clericus* *Hist. Medicin. P. II. lib. I. c. 5. p. 313*. Aliam ejus compositionem laudat *Aëtius* lib. VII. c. 26. adde *Juzterum Biblioth. Ophthalm. p. 40*. *Ridicule* *Cod. E. ἐμφύτου*, ac sic mox iterum.

ἰδομένη] *Codd. A. et C. γενομένη*. An voluit *γενομένη*? de hoc verbo consul. *Gatackerus* de stylo *N. T. c. 40 p. 148*. et *Horat. Vtriusque animadv. ad Vossium c. 8. p. 249*. *J. Alberti* ad *epist. ad Hebr. p. 423*.

ΠΕΡΙ ΣΚΟΤΩΜΑΤΙΚΩΝ.

ΚΕΦ. ΔΕ.

Τὸ σκοτωματικὸν πάθος συνίσταται ἀπὸ ψυχροῦ καὶ γλίσχρου χυμοῦ, καταλαβόitos τὸν ἐγκεφάλον, ἡ ἀτμῶν θερμῶν καὶ δριμύτων ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναφερομένων, καὶ τρεπόντων τὸ ψυχικὸν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ πνεῦμα, σρεφόμενον κυκλικῶς ἐν τῇ κεφαλῇ. Γούτους φλεβοτομητέον πρῶτον, εἴτα καθαρτέον τῇ ἱερᾷ, εἴτα σικῶς κατὰ τοῦ ἰνίου κολλητέον μετ' ἐγκαρᾶξως, ἔπειτα ἀποφλεγματοισὶ καὶ πταρμοῖς χρῆσθον. ΕΦ' ὧν δὲ ἐξ ἀτμῶν θερμῶν διὰ τῶν ἀρτηρίων ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναφερομένων γίνεται, τὴν ἀρτηριοτομίαν ποιοῦ ὁπισθεν τῶν ὠτων, δοτέον δὲ καὶ τὴν συχάδα σὺν ὑσσώπῳ καὶ αἰκίου σπέρματι πίνειν, καὶ τὴν δι' ἀνακάρδου Θεοδώρα.

Cap. XXXV. Cod. E. λδ'.

Τὸ σκοτωματικὸν] Cod. A. σκοτωματικόν, Galeus de loc. affe. lib. III. c. 8. Antaeus morb. chron. lib. I. c. 3. apud quem p. 28. A. καὶ σύμπτωμα κεφαλῆς leg. κεφαλαίης. Cassius Aurel. morb. chron. lib. I. c. 2. Car. Rijo Obs. et Confus. Sect. II. Part. II. c. 2. p. 77.

ἀπὸ] Delet Codd. A. et C. Codd. B. et E. ἐκ.

ἡ] Delet Cod. A.

δριμύτων] Cod. A. δρυμύτων.

ἐπὶ τὴν] Cod. E. περὶ τὴν.

ἀναφερομένων] Verbum aptum vid. Ammonius p. 22.

τρεπόντων] Alexander Aphrod. lib. I. probl. 131. et lib. II. 71. Cassius Quaest. Medic. 27. Anonymus de V. S. p. 7.

σρεφόμενον] Cod. B. σρεφόμενον. ac ita legendum. Jo. Christophorus Serm. III. in evilt. Pauli ad Titum. p. 393. καὶ γὰρ οἱ κοινόμενοι οὐδὲν νομίζουσιν ἐσθλαίνειν· ἀλλ' οἱ παρὰ τὰ ὁράματα τοῦτο γίνεται, ἀλλὰ παρὰ τοὺς ὁφθαλμοὺς ὁφθαλμοὺς ἐπὶ αἵματι εἰσι καὶ ἰλιγγιώντες, νομίζουσι περισρεφόμεθα αὐτοῖς τὴν γῆν, ἀλλ' οἱ περισρεφεται, ἀλλ' ἐσθλα παρὰ.

ἐν τῇ] Codd. A. et C. ἐν τῇ κεφαλῇ κυκλικῶς.

φλεβοτομητέον] Ex qua parte sanguis mittendus sit non definit nosse. Anonymus de V. S. p. 14. ἐπὶ ἀκρότου δὲ καὶ σκοτωματικοῦ, ἀπὸ τῶν σκελῶν μόνον.

DE VERTIGINOSIS.

CAP. XXXV.

Vertigo nascitur ex frigido et glutinoso humore, qui cerebrum occupat, aut vaporibus calidis et acribus ad caput delatis, et spiritum animale in cerebro vertentibus, et ceu in gyrum agentibus. His primum sanguis mittendus et hiera purgandi sunt, cucurbitulae etiam occipiti admovendae cum scarificatu, et medicamenta, quae salivam per os eliciunt, et sternutamenta movent. Quibus vero accidit ob vapores calidos sursum per arterias ad caput elatos, arteriae sectio retro aures iis adhibenda est, stoechas quoque potui offerenda cum hyssopo et anethi semine, et antidotus Theodoretii ex

[An-

πρῶτον] Codd. A. et C. πρότερον.

ἰνῶν] Cod. D. ἡνίων.

μετ'] Codd. A. et C. μεταγχαράξεως.

ἀποφλεγματισμοῖς] Codd. A. et C. ἀποφλεγματισμῶν.

παρυκῶν] Codd. A. et C. παρυκῆς. et Cod. B.

ἀτηρίων] Codd. A. et C. συτηρίων. Cod. B. ἀτηρίων.

γίεται] Codd. A. et C. ἐστὶ. Cod. E. ἐστίν.

ἀρτηριοτομίαν] ἀρτηριοτομίαν Cod. E.

ποιῶν] Codd. B. et E. ποιῶν.

ἐπισθεν] De venis Anonymus de V. S. p. 26. καὶ τὰς ὀπισθεν τῶν ὠτων, διὰ τὰ περὶ τὴν κεφαλὴν πάθη διαιροῦσι.

ὠτων] Codd. A. et C. τῶν ὠτων.

συχάδα] Codd. A. et C. συχάδα. Cod. B. συχίδα. Cod. E. συχάδα.

ὑσώπῳ] Codd. A. et C. ὑσώπου.

ἀνίδου σπέρματι] Codd. A. et C. ἀνίδω. Cod. D. ἀνίδω. Cod. E. καὶ ἀνίδω.

ἀνακάρδου] Paulus lib. VII. c. 16. n. 27c. Codd. A. et C. καὶ τὴν διὰν εὐκαρδίαν θεοδώρητον Cod. B. καὶ τὴν ἀνακαρδίαν θεοδώρητον. Cod. D. ἀνακαρδίαν. Cod. E. διανακαρδίαν θεοδώρητον.

Θεοδώρητον] Varias habet antidotos, hoc nomine insignitas, nosster. vid. index. Suspicio medicos suis compositionibus nomen hoc

δωρητον, καὶ τοῦ μεμφίτου. ἡ δὲ διαίτα ἔσω λεπτύρου-
σα καὶ ἄφυσος.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΛΗΨΙΑΣ.

Κ Ε Φ. Λς.

Ἡ ἐπιληψία σπασμός ἐστιν ὅλου τοῦ σώματος μετὰ
βλάβης τῶν ἡγεμονικῶν ἐνεργειῶν, ποτὲ μὲν ἐν αὐτῷ
τῷ ἐγκεφάλῳ συνισαμένην ἔχων τὴν αἰτίαν, ποτὲ δὲ ἐν
ταῖς τούτου κοιλίαις ἀπάσαις, ἐμφράττων τὰς διεξίδους
τοῦ ψυχικοῦ πνεύματος, ὥς ἐπίπτειν καὶ ἀφρίζειν, ὅπερ
οἱ ἰδιώται δαίμονα καλοῦσιν. Ἐμφράττονται δὲ ἀπὸ

Φλέγ.

hoc imposuisse, quod conjicio ex loco theologi doctissimi,
Theophrasti Bulgar. epist. LVI. p. 89. ἀλλὰ σὺ μοι δραστικὰς
τὰς ἀντιδότους — ἐγγχεῖν τοῖς κύλιξι τὴν Θεοδώρητον σου καὶ
τὴν πανάκειαν. Displicet proinde lectio cod. E. nam non est
nomen proprium medici ejusdam. Conf. de hac voce Scali-
gerana Secund. p. 592.

καὶ τοῦ] Leg. καὶ τὴν τοῦ.

ἔσω] in Cod. E. ponitur poss. ἄφυσος.

λεπτύρουσα] Codd. A. et C. λεπταίνουσα.

ἄφυσος] Codd. A. et C. ἄφσος. Cod. B. ἄφυσσος.

Cap. XXXVI. Cod. E. λς.

ΠΕΡΙ] Codd. A. et C. πάθος ἐπιληψίας.

Ἡ ἐπιληψία] Alexander Trall. lib. I. c. 15. Aëtius lib. VI. c.
13. Paulus lib. III. c. 13. Aetaeus acut. morb. lib. I. c. 5.
chron. morb. lib. I. c. 4. Cur. acut. morb. lib. I. c. 5. Cur.
chron. lib. I. c. 4. Celsus lib. II. c. 8. et lib. III. c. 23. Cae-
lius Aurel. morb. chron. lib. I. c. 4. Q. Ser. Sarmonicus c.
58. Galenus de symptom. differ. c. 3. Apulejus Apolog.

Φ. 279. σπασμός] Definitionem sumit ex Paulo. Codd. A. et C. πάθος.

συνισαμένην] Codd. A. et C. συνισαμένην. Cod. D. συνισαμένην.

ἔχων] Codd. A. et C. ἔχων.

τούτου] Cod. E. τούτων.

ἀπάσαις] Delent Codd. A. et C.

Anacardo, et quae Memphitis dicitur. victus ratio sit extenuans, et quae minime flatus generet.

DE MORBO COMITIALI.

CAP. XXXVI.

Morbus comitialis convulsio est totius corporis, cum offensa functionum principum et causam habet quando. que in ipso cerebro, quandoque vero in omnibus ipsius ventriculis, prohibentem transitum spiritui animali, ita ut concidant. et spumam ex ore moveant, id quod idiotae daemonem appellant. Fit autem obstructio ab hu-
more

ἐμφράττων] Cod. B. ἐμφραχθείας. ἀπάσας τὰς διεξόδους.

ἀφρίζει] De daemoniacis Jo. Chrysostomus in A. A. Serm. XLI. p. 841. ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀφρίζομεν, οὐδὲ διασφρίζομεν τὰς κέρας, οὐδὲ τὰς χεῖρας.

ιδιώτης] Xenophon memorab. lib. III. c. 7. p. 138. Schol. Aristophanis ad Ran. vs. 462. Exposuit hanc vocem Camerarius apud Raphaelium ep. II. ad Corinth. c. XI. 6. p. 405. Est autem ιδιώτης in mentione magistratuum, privatus: in mentione artificiorum studiorumque imperitus: in mentione dignitatis et praestantiae, humilis et inhonoratus. adde Melch. Goldastum ad Dosithei lib. III. p. 53.

δαίμονα] Male Cod. E. δαίμονας. Schol. Aristophanis ad Plut. vs. 884. Οὐλόσσοφος δὲ ἦν οὗτος ὁ Εὐδαμος, φυσικοῦς δακτυλίου ποιῶν πρὸς δαίμονα, καὶ ὅπως καὶ τὰ τελευτᾶ. Nonni locus si Scaligero cognitus fuisset, non ad Maniliam p. 397. emendasset δαίμονας vel δαίμονα, ut ad Aristophanem observavit ὁ πᾶν Hemsterhusius. Scholiasta quoque usus est Salmastius ad Vopiscum p. 457. sed illum intadum reliquit. Scholiastae locum non intellexit Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep. 34. p. 148. Coelius Rhodig. Lect. Antiq. lib. V. c. 7. Neque enim obturbat facer mortuus aut daemon, ubi offuerit laurus. Du Cange Gloss. p. 272. δαίμονίζομενος, qui morbo comitiali vexatur. Esse inter Christianos qui morbum hunc S. Joanni, Cornelio Huertoque assignant, testatur Lev. Lemnius de occult. naturae miracul. lib. II. c. 3. p. 143. conf. Bald. Roussens Epist. medicinal. XXIII. p. 86. An cenam multos morbos, praecipue maniam, daemones vocare scribit Petr. Borellus Hist. et Observ. Cent. I. obs. 51.

Φλέγματος, ἢ μελαγχολικοῦ χυμοῦ· ἐσι δὲ ὅτε καὶ διὰ
τὸ τῆς γαστρὸς νόμα κατὰ συμπάθειαν γινόμενον· ποτὲ
δὲ καὶ ἐξ ἐτέρου μορίου, οἷον χεῖρος ἢ ποδὸς αὐρας τινὰς
ἀνερχομένας κατὰ τὸν ἐγκέφαλον, καὶ καταπίπτειν αὐ-
τούς. Ὀνόμασαι δὲ τὸ πάθος ἐπιληψία διὰ τὸ ἐπιλαμ-
βάνεσθαι, καὶ κρατεῖσθαι αὐτῶν τὰς αἰσθήσεις· ἐκίλε-
σαν δὲ αὐτὸ τοῦτο ἱερὰν νόσον, διὰ τὸ ἱερὸν καὶ τίμιον
εἶναι τὸν ἐγκέφαλον· ἄλλοι δὲ ἡρακλείην νόσον· διὰ τὸ
ἰσχυρὸν καὶ δυσμετάθετον τῆς νόσου, καὶ ἄλλοι ἄλλως.
Γίνεται τοίνυν κατὰ τρεῖς τρόπους ἡ ἐπιληψία· ἡ γὰρ

μελαγχολικοῦ] conf. Jo. Phil. Buttgavivius de aëre; loc. et a. Francofurt. p. 116.

ὅτε] Codd. A. et C. ὅτ'. Cod. B. ἐσι δ' ὅτε.

διὰ τὸ τῆς] Codd. A. et C. διὰ τῆς.

γινόμενον] Codd. A. et C. γινόμενα. Cod. B. γινόμενον.

αὐρας] Cod. B. αἰσθῆς τινὰς.

ἀνερχομένας] Codd. B. et E. ἀνερχομένας.

κατὰ τὸν] Codd. A. et C. κατ' αὐτὸν.

αὐτούς] addit Cod. B. ἀναγκαζούσης.

ὀνόμασαι] Quae hic habentur usque ad τούτους δὲ, in codd. A. et C. non comparantur. nec in Codd. B. et E.

ἐπιληψία] Heliodorus lib. VI. p. 304. ἐπιληψίαν vocat, ac ita quoque Theophrastus de XII generibus p. 234. Aelianus H. A. lib. III. c. 17. sic ἀπὸ πλῆθους pro ἀποπληξία apud Zutorium lib. VIII. p. 63. et Paulum Diacon. lib. XI. p. 88.

ἐπιλαμβάνεσθαι] Male apud Ait. excusum ἐπιλαμβάνεσθαι. Si mille horum verborum permutationem apud Theophrastum Char. c. 8. detexit Casaubonus. Epilepsia vocat, quod mentem apprehendens, pariter etiam corpus perdat. Graeci enim apprehensionem ἐπιληψίαν vocant. Conf. Hemsterh. ad Luciani Dial. p. 83. Hadr. Turnebus ad Ciceronis Or. pro Rabirio p. 33. Apud Graecos mente capti ὀρεσίληπτοι dicantur, cujus autem capium aliquod membrum tenetur, is eo nec non potest libere, inde trahitur. Aelianus H. A. lib. V. c. 18. ἀλλ' ἐπιλαμβάνει τὴν κινήσεως αὐτὴν ἐπ' ὀλίγον.

ἱερὰν νόσον] Νόσον simpliciter dixit Jo. Chrysostomus de Virginitate p. 114. nam ἱερὰν νόσον dicere, videtur sibi religioni duxisse, ne homo christianus, gentiliū more loqui, videntur. vid. Origenes contra Celsum lib. IV. p. 196.

more pituitoso et atrabilario nonnunquam etiam per consensum oris ventriculi, aut alterius partis ut manus, vel pedis, cum aura quaedam elevatur ad cerebrum, et concidunt. Dicitur porro hic affectus Epilepsia, a graeco verbo ἐπιλαμβάνεσθαι, quod significat comprehendi, nam sensus in his intercipiuntur, et veluti retinentur. Vocatur et sacer morbus, quod cerebrum sacrum sit et honoratum, alii appellant morbum Herculeum, ob morbi vehementiam et pertinaciam, et alii alio modo. Triplici igitur ratione excitatur morbus comitialis, aut

[ἐξ ἑ] Rufus Ephes. lib. III. p. 69. Aethanasius lib. II. c. 25. Plutarchus T. III. p. 1806. Apollonius Sophist. in biblioth. Coisl. p. 460. Meletius de Nat. homin. p. 108. Schol. Apolloniz Rhod. ad lib. I. vs. 1019. Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 30. et chron. lib. I. c. 4. Zenobius Cent. IV. 26. Diogenianus Cent. V. 8. Lamb. Bos Obs. Crit. c. 22. p. 99. Jac. Primerosius de vulgi error. lib. II. c. 37. Stalpart van der Wiel Observ. Rarior. Cent. II. obs. 6. Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. c. XXV. p. 104.

[τίμων] Theophilus ad Instit. lib. II. Tit. I. p. 152. ἐπεὶ δὲ οὗν ἵαντον ἐπὶ τὸ τίμων. Theodorus apud Photium p. 664. ὥσπερ ὁ φθαλμὸς ἢ κεφαλὴ τοῦ λοιποῦ σώματος — τὸ τιμιώτατον. Paulus ff. lib. 44. §. 1. ubi quod est principale conditum est, id est caput.

[τὸ ἐν κεφαλῇ] Cur non τὴν κεφαλὴν?

[ἡρακλείαν] Hippocrates de morb. mulier. lib. I. p. 157. Erotianus p. 27. Angelus Politianus miscell. c. 90.

[ἰσχυρὸν] Aretaeus morb. chron. lib. I. c. 12. καὶ γὰρ αἰσχυρὸν ἐστὶ τὸ κακὸν ἀποτείνεται. leg. ἰσχυρὸν ἐν τῷ κακῷ. Contraria ratione peccatum, apud Aelianum H. A. lib. XVII. c. 31. τοὺς δὲ ἀσπείροντας καὶ μάλα γε ἰσχυρῶς ἀποδείκνυσι. I. αἰσχυρῶς.

[δυσμετάθετο.] Democritus apud Clementem Alex. Paedag. lib. II. c. 10. p. 193. οὕτως ἀνάγειτο dixit.

[ἀλλας] Νόσον μεγάλην eam vocat Herodotus lib. III. p. 211. morbum majorem Apuleius Apolog. p. 285. τὴν ἐκ τῆς σελήνης νόσον Aelianus H. A. lib. XIV. c. 27. unde Aetianus V. H. lib. XIV. c. 11. ἀλλὰ μὴ ἐσο ἡ νόσος καὶ μὴ μεγάλη νόσος. Epiphanius adv. Haeres. T. I. p. 132. ὑπέπεσε νόσῳ μεγάλῃ, καὶ ἀπηγορεύθη. conf. Casanbionus ad Athenaei lib. VII. c. 10. p. 515. Sed et alios morbos fonticos ita distos fuisse arguit Julianus Or. V. p. 178. C. οἱ δὲ (ἰατροὶ) τὰς πλείστας (νόσους)

τῆς κεφαλῆς πρωτοπαθούσης, ἢ τοῦ σομάχου, ἢ ἄλλου
 τινὸς μορίου πύσχοντος, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναπέμ-
 ποντος αὔρας τινᾶς. Τούτους δεῖ ἐρεθίζειν ἐμὲν διὰ πτε-
 ροῦ κεχρισμένου ἐλαίῳ ἱρίνῳ, ἢ κυπρίνῳ καὶ ὀσφραντοῖς
 εἰσφέρειν, τῷ τε πευκεδάνῳ καὶ τῷ κυρηναϊκῷ ὅπῳ, ἀσ-
 φάλτῳ δὲ καὶ κεδρίῳ, εἴτα φλεβοτομία χρῆσθαι, καὶ
 αἷρα τρίβειν καὶ σιναπίζειν, καὶ σικύας κούφας τοῖς ὑπο-
 χονδρίοις κολλᾶν, καὶ κασόριον δι' ὀξυκράτου ἐγγχεῖν τῷ
 σώματι, ἢ ὅπῳ κυρηναϊκὸν σὺν ὀξυμέλιτι, εἴτα καθαίρειν
 διὰ τῆς ἱεῤᾶς, ἢ τοῦ ἐλλεβόρου. εἴτα κολοκυνθίδος τὴν
 ἐντεριώνην, ἐν γλυκεῖ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἀποβρέχων, ἑω-
 ϑεν ἐκδελφᾶς δίδου πιεῖν· εἴτα σικυαζέον τὸ ἵνιον, καὶ
 ξυρήσας

sous) καὶ μεγίστας καὶ ἰαθηναι χαλεπωτάτας. Anonymus de
 V. S. p. 10. καὶ τῶν μεγάλῳ μισ. Graecis hodiernis σκα-
 δαλισμός dicitur. Saepenumero mater puerorum dicitur, inquit
 Bald. Rousseus de morb. mulier. c. XLIV. p. 200.

κεφαλῆς πρωτοπαθούσης] Ex medicorum penu Plinius Epist. lib.
 IV. ep. 22. utque in corporibus, sic in imperio gravissimus est
 morbus, qui a capite diffunditur.

αὔρας τινᾶς] Alex. τὴν οὔσαν ἐν αὐτῷ κακίαν.

ἐμὲν διὰ] Cod. B. ἐμὲν πτέρου καταθέσει.

περοῦ] Aristophanes Acharn. vs. 584. ubi Schol. πτερὸν αἰτᾶ,
 ἵνα ἐξεμεσῇ· εἰδῶσι γὰρ οἱ δυσεμεῖς πτερᾷ χρῆσθαι. conf.
 nostri c. 37. Hippocrates morb. vulgar. lib. V. p. 244. Pla-
 tarchus T. III. p. 1673. Suetonius lib. V. p. 520. Demetrius
 Pepag. de podagr. c. 17.

ἐλαίῳ] Codd. A. C. et E. ἐλαίου ἱρίου ἢ κυπρίνου.

ὀσφραντοῖς] Codd. A. et C. ὀσφραντῆς. Cod. B. ὀσφραντῆ.
 Cod. E. ὀσφραντικῶς.

εἰσφέρειν] Verbum mihi suspectum.

πευκεδάνῳ] Cod. B. τὸ τε πευκεδάνον καὶ τὸν κυρηναϊκόν. Hunc
 codicem si sequaris, noster εἰσφέρειν dixit pro addere, miscere,
 jungere.

ὅπῳ] Codd. A. et C. ὕπῳ. Cod. B. ὅπῳ.

ἀσφάλτῳ δὲ] Leg. ἀσφάλτῳ τε. ac sic Codd. A. C. et E. Cod.
 B. ἀσφαλτί τε καὶ κεδρίαν. Cod. D. κεδρίῳ.

enim caput primario afficitur, aut per consensum patitur, vel stomachi vel alterius partis auram quandam ad caput mandantis. Hos ad vomitum irritare oportet, intincto calamo in oleo Irino aut Cyprino, et medicamenta quae odorem movent, exhibere, ex peucedano et cyrenaico liquore, bitumine etiam et cedria. Venae sectione deinde utendum et extremae partes perfricandae, et sinapismo delinendae sunt, et cucurbitulae sine ferro hypochondriis affigendae, et castorium ex posca ori infundendum, aut liquor cyrenaicus ex oxymelite. Purgandum postremo corpus hiera aut veratro, aut cucurbitae silvestris medulla, tota nocte in passo immergenda, mane exprimenda, et potui offerenda. occipitio demum cucurbitulae admovendae et abrafo

Κ 3 capit

φλεβοτομία] Codd. A. et C. φλεβοτομία. Cod. B. φλεβοτομῆν. Cod. E. φλεβοτομίαν.

ἄκρα] Codd. A. C. et E. καὶ τὰ ἄκρα.

συκίας] Codd. A. et C. συκίας κούφαις. Cod. E. συκίας κούφαις.

ὑποχονδρίαις] Cod. B. κατὰ τῶν ὑποχονδρίων.

κολλᾶν] Leg. κολλᾶν. Verba κολλᾶν καὶ κατέριον. Codd. A. C. et E. non agnoscunt. Cod. B. τιθέναι.

δι' ὀξυκράτου] Cod. B. σὺν ὀξυκράτῳ, sed margo ut editus. De oxycrato vid. Cassus Quaest. Medic. 62.

ἔχειν] Codd. A. et C. ἐχῆν. Cod. E. ἔχειν.

τῷ] Codd. A. et C. τὸ.

ἐλεβόρον] Codd. A. et C. ἐλεβόρου.

κολοκυνθίδος] Hadr. Junius Animadv. lib. I. 17. Stalpart van der Wiel obs. rarior. Cent. I. obs. 41. Sam. Dale Pharmacolog. p. 181. Martinus Etymolog. p. 803. Codd. A. et C. ἢ ταῖς ἐντερίοναϊς. Cod. B. ἐντερίωνης. Cod. D. τῆς ἐντερίωνης. Cod. E. ἢ τῆς ἐντερίωνης. ἢ hic ἡγουν ut saepe.

δι' ὅλης] Codd. A. et C. διόλης.

ἔθεν] Codd. B. et E. addunt δέ. Porphyrius Homeric. Quaest. XII.

ἔτα] Cod. E. ἦ.

ἔμο] Cod. D. ἦμο.

ξυρήσας τὴν κεφαλὴν κατὰ χριε πευκεδάνου ὅπῳ σὺν
 ὅξει. καὶ ἀποφλεγματίζειν, καὶ ἔρρινα καὶ μασήματα
 προσάγειν· εἴτα τὴν ἱερὰν αὐτοῖς διδόναι τοῦ Λογαδίου,
 ἢ τοῦ Γαλήνου. εἴτα σιναπίζειν τὴν κεφαλὴν καὶ δριμι-
 φαγίαις χρᾶσθαι, καὶ τὸ σκυλλητικὸν ὀξύμελι διδόναι.
 τοὺς δὲ ἀπὸ σωμαχοῦ ἐπιληπτικῶς σπωμένους τοῦ εὐ-
 πέπτοις, καὶ τοῖς τονοῦσι τὸν εὐμαχον χρᾶσθαι, καὶ
 ὅσα περὶ τῶν σωμαχικῶν ῥηθήσονται, καὶ τὴν πικρὰν
 δὲς πον καὶ τρεῖς δοτέον. περιάπτει δὲ καὶ τῆς παιωνίας
 τὴν ῥίζαν τῷ τραχήλῳ καὶ τὴν χλωρὰν ἰάσπην· τοὺς
 δὲ

ξυρήσας] Codd. A. et C. ξυρήσας. Cod. D. ξηρήσας. leg. ξυρίσας.
 κεφαλῇ.] Quae sequuntur usque ad κεφαλὴν exciderunt e Codd.
 A. et C.

ἔρρινα] Cod. B. ἔρρινοις καὶ μασήματι. Cod. E. δὲ ἐν ῥίσι καὶ
 διαμασήματι.

αὐτοῖς] Codd. B. et E. αὐτοῖς.

Λογαδίου] Compositionem tradit Aetius lib. III. c. 117. conf. Jo.
 Freind Hist. Med. P. III. p. 29.

Γαλήνου] Laudat hanc compositionem Nic. Tulpius Obs. Me-
 dic. lib. I. c. 11. p. 27. Verba ἢ τοῦ Γαλήνου trugrant ex
 Cod. B.

δριμιφαγίαις] δριμιφαγίας Codd. A. et C.

χρᾶσθαι] Codd. A. et C. χρῆσθαι.

σκυλλητικὸν] Codd. A. et C. σκυλλητικόν, ac sic quoque cod. B.

τοὺς δὲ] Codd. A. et C. τοὺς διὰ σωμαχοῦ χρῆσθαι.

τοῦ εὐπέπτοις] I. τοῖς, vel τούτοις. Cod. B. pro his dat ἐπὶ ὀπε-
 ρίας. Cod. C. εὐπερίας. Cod. E. ἀπεμρίας. Ubi nobilif-
 simus Coraes adiecit: αὐτὴ ἀπερίας, ut referatur ad praeci-
 dens σωμαχοῦ? fortassis vera lectio est τοῖς εὐπέπτοις.

τοῖς] Delet Cod. B.

τονοῦσι] conf. c. XIII. Cod. C. τονοῦσι.

χρᾶσθαι] conf. quae ad c. X. notavi Cod. B. προσφέρειν.

ὅσα] Cod. B. ὅσα τοῖς σωμαχικοῖς ῥηθήσεται. Cod. D. ῥηθή-
 σεται.

δὲς πον] Codd. A. et C. δέ πον. Cod. B. πον δὲς πον καὶ τρεῖς.
 Cod. D. δὲς πον καὶ τρεῖς. conf. c. I.

περιάπτει] leg. περιάπτει, et sic Codd. A. C. D. et E. Cod. B.
 περιάπτει δὲ τῷ τραχήλῳ τῆς παιωνίας. Cod. D. παχίλῳ
 τῆς παιωνίας τὴν ῥίζαν. Ethnicos sapientiores amuleta et pe-
 riaptia

capiti peucedani liquor ex aceto inducendus et medicamenta quae salivam et odorem movent et ore fumuntur, exhibenda; hieram denique Lodii vel Galeni dare, et capiti sinapismum inducere, acrioribus cibis uti, et acetum ex scilla offerre. Qui vero ob stomachum morbo comitiali corripiuntur, hos cibis uti oportet, qui facile concoquuntur, et ventriculum roborant, et quaecunque de ventriculi affectibus dicentur, et picram antidotum bis aut ter offerre, et e collo paeoniae radicem suspendere oportet, et jaspidem colore viridi.

K 4

Qui

riapta sprevisse docet Petr. Petitus Obs. Miscell. lib. II. c. 15. p. 124. *Wesselingius* ad *Diodori Sicul.* lib. V. p. 382. Adde *Casaubonum* ad *Spartianum* p. 716. qui ad *Theophrasti Char.* c. 16. p. 188. observat τὸ περὶ addi verbis ad illustrationes et amuleta pertinentibus. *Hemsterhusius* ad *Aristophanis Plut.* p. 189. Recte judicat *Ramazzinus* de morb. artific. c. 42. p. 303. Multa de amuletis et periaptis apud varios scriptores extant, qui tamen ut plurimum nullam physicam virtutem eadem imperitiunt, nisi eam quam credulae mentis passiva deceptio illis indulserit. conf. Jo. *Langius* *Epist. Med.* lib. I. ep. 34. p. 147. Adhuc hodie tamen multam illis tribuunt Graeci, ut testatur doct. *Guy* voyage littéraire etc. T. I. p. 151.

παυμάσιος] *Paulus* lib. III. c. 13. ubi post πρόσφατον addendum μέγας ex *Galen* lib. VI. *Simplic.* vel ἑξῆς ut praecipit *Cod. D.* Poeta vetus de virib. herbar. c. II. vs. 139. apud *Fabricium* *Biblioth. Gr.* T. II. p. 652. *Lev. Lemnius* de occult. natur. miracul. lib. II. c. 3. p. 157. *Codd. A. C. et D.* παυμάσιος. Jo. *Langius* *Epist. Medic.* lib. I. ep. 74. p. 405.

καὶ τὴν] *Cod. B.* τὸν.

χλωρὸν] *Naumachius* apud *Stobaeum* *Serm.* LXXI. p. 437.

Παύμασιος δὲ λέγουσιν ἔχειν τὴν χλωρὸν ἰασπιν.

Dionysius Perieg. vs. 723. et 1118.

τὴν χλωρὸν διαγράφουσιν ἰασπιν.

ἰασπιν] 1. ἰασπιν. ac ita *Codd. A. C. et E.* *Dioscorides* lib. V. c. 160. *Psellus* de *Lapid.* p. 18. Ejus species facit XVII. *Isidorus Origin.* lib. XVI. c. 7. *Epiphanius* de XII geminis p. 234. Ἰασπιν — χερσιμένον δὲ εἰς τὰς ἐπιλήψεις. Atque hanc puto geminam inducere G. *Pisidem* de mundi opif. vs. 1492. conf. *Salmasius* ad *Solinum* p. 92. Jo. *Manardus* *Epist. Medicinal.* lib. XIII. ep. 6. p. 302. *Schenkius* *Obs. et Experim. Cent.* V. 43. p. 260. Jo. *Kirchmannus* de *Anall.* c. 21. p. 212.

δὲ ἀπὸ μορίου σπωμένους δαί βρόχω δεσμεῖν, καὶ σινα-
πίζειν τὸ μόριον, καὶ τὰ ἄλλα δριμέα ἐπιτιθένα· ἀρμό-
ζει δὲ αὐτοῖς καὶ ἡ τὸ λεπίδιον ὀνομαζομένη βοτάνη, ἐ-
λέγχει δὲ τοὺς ἐπιληπτικούς ὑποθυμιωμένη, καὶ κατα-
πίπτειν αὐτοὺς παρασκευάζει, ἀσφαλτον, γαγάτης λί-
θος, καὶ κέρας ἐλάφου, ἢ αἰγείου, καὶ ἡ ὁσμὴ τοῦ αἰγείου
ἥπατος ὀττωμένου, καὶ αὐτὸ τὸ ἥπαρ ἐσθιόμενον. Διε-
γείρει δὲ αὐτοὺς, ἐὰν διέλῃ τὸν μέγαν δάντυλον τοῦ πο-
δὸς ἐξ οἰουδήποτε μέρους καὶ τῷ ἀπορρέοντι αἵματι δια-
χρίσας

τοὺς δὲ] Codd. A. et C. τοῖς δὲ.

μορίου] Codd. A. et C. λωρίου. Leg. ἀπὸ μορίου του. pro tuis.
conf. c. 88.

σπωμένους] Codd. A. et C. σπόμενους.

δεσμεῖν] Exemplum subministrat Nicetas Choniata. Annal. p. 475.
Codd. A. et C. βροχὸς· σμεῖν.

καὶ τὰ ἄλλα] Cod. B. καὶ τοῖς δριμέσι ἐπιτιθένα. Codd. A. et
C. καὶ τοῖς ἄλλοις δριμέσι ἐπιτιθένα. ἄλλα deest in Cod. E.
Hic finis capitis in Codd. A. B. C. et E. reliqua desiderantur.

λεπίδιον] Scaligerana prima p. 108. Salmasius de Homon. Hyl.
Jatr. c. 17. Plinius lib. XX. c. 17.

ὑποθυμιωμένη] leg. ὑποθυμιωμένα. Distinctio minor hic ponen-
da, nam quae sequuntur, pertinent ad ἀσφαλτος κ. τ. λ.

γαγάτης] Dioscorides lib. V. c. 146. Nicander Ther. v. 37.
Aretaeus caus. morb. acut. lib. I. c. 4. Alexander Aphrod.
lib. II. probl. 64. Orpheus de Lapid. p. 220. Macer lib. V.
c. 18. Alexander Trall. lib. I. c. 15. p. 80. Plinius lib.
XXXVI. c. 19. Salmasius ad Solinum p. 178. Apulejus Apo-
log. p. 281. cum incensus Gagates lapis, ut apud physicos lego,
pulchre et facile hunc mortuum exploret: cujus odore etiam in
venalitiis vulgo sanitatem aut mortuum venalium, experiantur.
Qui locus praeteriit viros doctos ad Petronii c. 29. Hein-
si vero sententiam fulcit, at non praeteriit Jo. Langium Epist.
Medic. lib. I. ep. 75. p. 41. In hystericeis praestantissimum re-
medium esse docuit Car. Piso Observ. et Consilior. p. 177.

κέρας] Plinius lib. VIII. c. 32. Solinus Polyh. c. 22. p. 187.
Bald. Rousseus carmin. de Cervo p. 16.

ἐσθιόμενον] Clemens Alex. Strom. lib. VII. p. 728. C. αὐτὴ καὶ
συμβάλλεσθαι τὴν τῶν τραγείων κρεῶν βρώσιν πρὸς ἐπιληψίαν
λέγουσι. Ex Aëtio Schenkii Observ. et Experim. [Cent. V.
17. p. 185.

διεγείρει] Praefens pro futuro. conf. Jo. Langius Epist. Medic.
lib. II. ep. 31. p. 629.

Qui vero ob particulam aliquam corripuntur, hos fuisse vincire oportet, et particulae ipsi sinapisinum inducere et id genus acria imponere. convenit etiam ipsis herba, quae lepidium appellatur, nam suffitu comitiali morbo oppressos arguit, eosque collabi facit, bitumen item, lapis gagates, cornu cervinum aut caprinum, odor hepatis caprini affi, et ipsum jecur comestum. Excitat autem ipsos, si quis magnum digitum pedis ejus qui concidit, dividat ex quacunque parte, et labia

K 5

aegri

[διελθ.] leg. διελθς. Noster c. 242. εἰ δὲ μὴ, ἔλον τὸ δέρμα διακρούοντες πολλὰ καὶ βαθεῖαις ἀμυχαῖς. Euphrasius Chrysanthio p. 157. Anonymus de V. S. p. 20. τὴν φλέβην διελθῖν et p. 26. De hac verbo quaedam Casanbonus ad Theophr. Char. c. 3. p. 46. Notat L. Bor Obs. Crit. c. VI. p. 24. διακρούειν vel διελθῖν Graecis non esse usitatum, ubi de victimarum sectione loquantur: medici vero eo de corporis humani sectione utuntur. Rufus Ephes. lib. I. p. 23. ζῶντι τὸ μάλιστα ἀνθρώπων εἶκοι διελθόντες. Anonymus de V. S. p. 11. ὅσαι οὖν κατὰ τὴν πύλιν εἰσι, διακρούειν αὐτὸν καλῶς. Hierocles apud Stobaeum Serm. LXXVII. p. 460. ὅθεν καὶ διελθόντες τῆς ἐπιμελείας. Leg. τὰς ἐπιμελείας. De hoc usu sanguinis humani vid. Minutius Felix c. 30. et ad eum Elmenhorstius p. 317. Th. Bartholinus de sanguine vetico p. 13. Caeterum apud Alexandrum pro διελθῖν legitur κατακρούσας. conf. Schenckius Observ. et Experim. Cent. II. 27. p. 71.

[μέγαν] Verba τοῖς μέγαν δάκτυλον τοῦ ποδὸς exulant ex Alexandro ei ex nostro redonanda. Superstitioni veterum hoc debetur. Seneca Natural. Quaest. lib. IV. c. 6. Si quis nec agnam nec pullum habebat, quod sine damno fieri poterat, manus sibi afferebat. Et ne tu avidas aut crudeles existimes nubes et digitum suum bene acute graphio pungebat, et hoc sanguine litabat. Aliam superstitionem tetigit cel. Valckenaeus Observ. ad origines graecas p. 67.

[τοῦ ποδὸς] Cur pedis pollicem, non vero manus, jubeat incidere, rationem pete ex Aegid. Menagii amoenit. juris civil. c. 3. p. 15. scilicet ne medici incusarentur homines militiae inidoneos reddere, si manus pollices incidere suaderent: quorsum etiam respicere videtur Theophrastus Bulgar. ep. 26. p. 45. πρὸς δὲ τοὺς συσάδην πολέμους ξηρόχαιρα διακρούειν ἑαυτὸν ἢ αἰχμῶν. conf. Salmastii epistol. ad Puteanum lib. I. ep. 8. p. 24. aut ne stigmatibus notati reputarentur ut servi, juxta opinionem Jo. Argoli apud Jo. Rhodium ad Scribonium Larg. p. 312. vel etiam ne aegros, cum essent christiani, ethnici suspicarentur sibi sacrificasse, de quo ritu Seneca l. c.

χρίσας τὰ χεῖλη αὐτοῦ τοῦ καταπέσοντος καὶ τὸ μέτωπον, εὐθέως διεγερθήσονται· ἄλλο ἐλέγχον. ζ' βραχὺ ἔνθες εἰς τοὺς μυκτῆρας, καὶ παρ' αὐτὰ πεσεῖται. σημεῖον εἰ ἰάσιμός ἐστιν ὁ ἐπιληπτικός· ἐπειδὴν καταπέσῃ πρόσθε αὐτῷ θυμόν, καὶ εἰ μὲν ἀντιλήψεται, ἰάσιμός ἐστιν, εἰ δὲ μὴ, οὐ. Σημεῖον ἐπὶ σομάχου γινομένης ἐπιληψίας. Σημεῖον δὲ τοῦ ἀπὸ σομάχου γίνεσθαι τὴν ἐπιληψίαν, τὸ συνεχῆ πολλάκις ἐν αὐτῷ γίνεσθαι κλόνον τινὰ καὶ δῆξιν, καὶ παροξύνεσθαι μᾶλλον αὐτοὺς καὶ ὑπομένειν τὸ τῆς ἐπιληψίας πάθος· ἥναι συμβῇ βραδυσιταῖν, ἢ ὀλιγοσιταῖν. Σημεῖον τῆς ἐπὶ ἐτέρῳ μορίῳ ἐπιληψίας.

αὐτοῦ] Forte αὐτῷ, nempe αἵματι. Nic. Tulpius obs. medic. lib. II. obs. 4.

διεγερθήσονται] Numerum variavit exemplo optimorum scriptorum vide quae ad c. 16. notavi et Dorville ad Chariton. p. 340. Schol. Nicandri ad Alexiph. v. 503. et 507. Auctor vitae Homeri p. 309. Achilles Tat. lib. VI. p. 383. ταῦτά με τὰ δύο πολεμῶ, ταῦτά σου τῇ, ψυχῇ κατέλαβον, καὶ ἀπέκλειπται μου τοῖς λόγοις τῶν ὧτων σου τὰς θύρας.

ἐλέγχον] Alexander Trall. l. c. p. 78. ἐξ ἄλλου ἀντιγράφου, quae verba noster mutavit, et mox παρ' αὐτὰ pro quo apud Alex. παρ' αὐτὰ, quod vertit Guinterius inde non recte. Singulare autem mihi videtur, quod cum alibi simpliciter ἄλλο dixerit aut c. 125. ἄλλο ἐκλεχτόν, hic ἐλέγχον maluerit, quod hic posuisse videtur pro praestans, praecipuumve, quo me ducit observatio Glossatoris Leid. Ms. ad Juvenalis Satyr. VI. v. 459. „Elenchus proprie vocatur titulus ab eo quod est Helios, id est Sol. nunc in Evangelio secundum Lucam habetur „prae-notatum ELENCHVS LVCAE, id est titulus. Et quia „pretiosi lapides et magni in loco notabili et nobili solent poni, ideo eos elenchos vocamus“ Noster omnino non frustra aut vana hanc vocem hic adhibuit. Sollicite admodum medicis veteres formulas indicarunt, quibus epilepticos detegerent, tum ut mancipia venalitia hoc morbo laborantes redarguerent, tum etiam quod Christiani olim, ne idolis cogerentur sacrificare, epilepsiam maniamque mentiebantur, vid. Jos. Binghami Origines Ecclesiasticae. vol. VII. p. 205. cf. Salmassius de modo usur. p. 670. et Casp. Bartholin. de inauribus veterum c. II. p. 30.

πρόσθε] Non satis declaravit interpres, verito: naribus ejus ad-moveto cepe agreste (hoc enim est θυμός, ut praeter alios docuit Steph. Morinus Dissert. I. p. 32.) quod si odore percepit etc.

aegri sanguine qui profluit, illinat et faciem. Aliud quod eundem usum praestat. zinziberis pauxillum in nares indito, et statim concidet. signum utrum sanationem recipiat epilepticus, cum quis concidit, thymum obijcito, quod si retinuerit, sanari potest; sin minus, curationem non recipit. Signa morbi comitialis ex stomacho oriuntis. Morbum comitialem a stomacho proficisci testatur, quod continuo plerumque in eo giguatur, et turbatio quaedam et vomio, item quod morbi accessione, tum potius aegri sentiunt, irritanturque, cum tarde ipsos cibum sumere, aut paucum contingit. Qui vero ob particulam quandam concidunt, distributionem mali

ad

ἀπιδήψεται] Ita editio Gonpyli, Guinterii male ἀπιδήψεται.

ἰάσιμος] Lexic. Biblioth. Coisl. p. 515. ἰάσιμος, ὁ δυνάμενος θεραπευθῆναι. Phavorinus ἰάσιμος, ὁ δύνανται ἔχει ἰαθῆναι.

εἰ δὲ μὴ, οὐ] Alciphron lib. I. ep. 35. p. 164. εἰ δὲ μὴ, σκαυτὸν, οὐχ ἡμῶς ἀνάσσει. Plato Phaedon. p. 301. εἰ δὲ μὴ, τρίψατο ὁ αἰθερῆς. Aretaeus de caus. morb. acut. lib. II. c. 8. p. 22. A. Suidas ῥέγγουσι, τοῦτο ποιοῦσιν οἱ βαθέως κατεύδοντες, οἱ δὲ μὴ, (nempe τοῦτο ποιοῦσιν) χερτίζοντες καίμαται. ita legenda haec verba, quae viri docti frustra de inendo pectularunt. Etymolog. M. p. m. 27. ἄκοις — οἱ γὰρ ἀκούοντες οὐ καίμαται. Theophrastus Bulgar. epist. 61. p. 96. εἰ δ' οὐ μάλα, nam male excusum εἰ δ' αὖ. conf. noster c. 27. Synesius Epist. 110. p. 71. ac Gronovius ad Arriani de Exped. Alex. M. lib. IV. c. 4. p. 155. Koen ad Gregor. de Dialect. p. 19.

εὐίων] Aristophanes Nub. vl. 386. ubi vid. Schol. Aelianus H. A. lib. II. c. 44. Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. vl. 783. Synesius de febr. c. 6. p. 196.

δῆν] Ponenda distinctio post hanc vocem, nam quae sequuntur, iungenda cum ἡνίκα et tollenda distinctio post πάντος.

μᾶλλον] id est facilius. conf. c. 206.

ὑπομέναν] Leg. ἐπιμέναν.

συμβῆ] hoc est βραδυσιτέουσι, de quo pleonasmo vid. Raphaelius ad Act. Apost. c. XXI. 30.

βραδυσιτέαν] adde ex Alex. αὐτοῦα

ἐτέρω] Alex. I. c. p. 63.

ληψίας· οἱ δὲ ἐπὶ τινι μορίῳ καταπίπτοντες, αἰσθάνονται σαφῶς τὴν ἀνάδοσιν γινομένην ἐπὶ τὰ ἄνω, καὶ προλέγουσι τὸ μέλλον αὐτοῖς ἔσσεσθαι, τῆς ἀναδόσεως ἐπὶ τὸν ἐγκέφαλον ἀρχομένης γίνεσθαι. συμβαίνει δὲ τὸ πάθος καὶ παιδίῳ, καὶ μάλιστα τοῖς ὑγροτέροις, διὸ καὶ παιδικὸν αὐτὸ τινὲς ὠνόμασαν. Σημεῖον τῆς ἐπὶ τῇ πρωτοπαθείᾳ τῆς κεφαλῆς ἐπιληψίας. Πρωτοπαθούσης τῆς κεφαλῆς βαρύνονται τὰ κατ' αὐτὴν καὶ σκτοῦνται, καὶ ἀμβλυώττουσι, καὶ βραδέως αἰσθάνονται· παιδίῳ δὲ μάλιστα συμβαίνει τοῦτο τὸ πάθος. Προγνώσκον, εἰ ἐστὶ τις ἐπιληπτικὸς· χλωραὶ αἱ ὑπὸ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ εὐρίσκονται φλεβές. Θεραπευτικόν. Ἐν τοῖς νεοσσοῖς τῶν χελιδόνων ἀνασχισθεῖσιν εὐρίσκονται λιθάρια δύο, ὧν τὸ μὲν κίρρον ἐστὶ, τὸ δὲ λευκὸν τὸ μὲν οὖν λευκὸν καταπέσονται τῷ ἐπιληπτικῷ ἐπιτίθει, καὶ ἐγείρει αὐτόν· τὸ κίρρον δὲ λαβὼν περὶάπτε δέρματι.

Τὰ

συμβαίνει] Post dē subaudiendum γίνεσθαι. Est locutio vulgaris, quam indicat Schol. Aristophanis ad Nub. vs. 241. εἰώθει γὰρ ἐν τῇ συνηθείᾳ πυνθανόμενοι τῶν καμνόντων λέγειν, πόθεν δὲ συνέβη γίνεσθαι τὴν νόσον; conf. c. VI. Perpetam autem legitur apud Originem Philosoph. p. 58. ed. Wolfii: συμβαίνει γίνεσθαι, cum legendum sit συμβαίνει δίνεσθαι..

παιδίῳ] Senex hoc morbo interemptus fuit Himerius sophista teste Eupapio p. 129.

πυῆς] Hippocratis locum libr. de aëre, aquis et loc. p. 281. inveniunt Alexander et noster et favent illis qui apud Hippocratem παιδικὸν reponunt, vid. Fossius Oecon. Hipp. p. 288. Lev. Lemnius de occult. naturae miracul. lib. II. c. 3. p. 143.

βαρύνονται] verbum a medicis non neglectum. Auctor Anonymus cl. Jac. Sims de hydrophobia c. 2. p. 4. βαρύνονται διὰ κραυγῆς αἰσθητικῆς. Antoninus Liberal. c. XI. p. 70. μηδέποτε βαρυνθῆναι τὴν γαστέρα ὑπὸ σιτίων. Cassius Quaeft. Medic. 25. βαρύνονται τὰς κεφαλὰς. Ev. Lucae c. 21. 34.

παιδίῳ δὲ] δὲ hic tamen significat, quemadmodum apud Homerum, ut hoc jam observavit Casaubonus ad Strabonis lib. XIII. p. 873.

εὐρίσκονται] Raphaelius ad Ep. ad Rom. c. IV. 1. N. Heinsius ad Ovidii Fast. lib. III. vs. 846. Achilles Tat. lib. VI. p. 377. τὸ μὲν ἄλλῃδὲς οὐκ εἶχεν εὐρεῖν. Sic invenire apud Petronium c. 38.

ad superiora fieri manifesto percipiunt, et id quod futurum ipsis est praedicunt, cum distributio vitii ad cerebrium vergere incipit. Accidit autem hic affectus etiam pueris praesertim humidioribus, qua de causa nonnulli puerilem ipsum nominarunt. Signa morbi comitialis, ex primario capitis affluxu excitati. Qui primario capitis affluxu laborant, gravantur capite, obscurantur, caligant, tardeque sentiunt. At hic affluxus pueris potissimum accidit. Ad praenoscendum, si quis morbo comitiali laborat, venae sub lingua virides reperiuntur. Curatio. Duo lapilli in hirundinum pullis dissectis inveniuntur, quorum unus quidem niger, alter vero albus existit, comitiali collapsio eas imposito, ac ipsum excitabis, nigrum

νεοσκόις] Dioscorides lib. II. c. 60. Q. Ser. Samonicus c. LVIII. vs. 16. Plinius lib. XI. c. 37. Macer lib. V. c. 17. Marcellus Empir. c. I. p. 36. et c. 9. p. 57. Anatolius apud Fabricium Biblioth. Gr. T. III. p. 300. ubi vid. Rendtorffius. Kiranides p. 153. Ant. Mizaldus apud Schenkium Observ. et Experiment. Cent. III. obs. II. et alii apud eundem Cent. IV. 61. p. 206. Lev. Lemnius de occult. natur. mirac. lib. II. c. 3. p. 150. et in primis c. 30. p. 212. Bald. Rousseus de morb. mulier. c. XVIII. p. 105. et carm. de Cervo p. 19. Janus Cornarius ad Macri lib. V. c. 17.

ἀποσχίζεσθαι] conf. c. 277. Paraphrastes Nicomacheor. lib. VII. p. 259. ὅσον τὴν ἀνδραπόρ' ἐκείνην, λέγουσι ποιεῖν, τὰς κορύτσας ἀποσχίζεσθαι, τὰ παῖδια κατεσθίειν.

λιθόμα] Petr. Borelius Hist. et Observ. Cent. I. obs. V. p. 10. „Sciendum est, lapides, ut vermes, in omnibus animalibus, inque eorum omnibus partibus generari.“ adde Th. Bartholinum Epist. Med. Cent. III. ep. 8. p. 41. et Albert. Magnum de virtutibus lapidum p. 139. Laudat hos lapillos Eros five Trozula de passion. mulier. c. 16. p. 248. De his conf. Foustonus H. N. de avibus cap. 7. p. 116.

κίχρον] Alexander Trall. l. c. p. 79. μέλαν vocat, quocum faciunt Macer et Marcellus Empir. l. c. κίχρον exponit κίχρινον Etymologus apud Valckenaerium animadv. ad Ammonium lib. II. c. 5. p. 103.

δέρματι] Interpres Guinterium secutus, pro cute accepit, sed leg. ἐ. δέρματι, in sacco scorteo. vel in cingulo scorteo. Io. Chrysostomus in epist. I. Pauli ad Thetialonicenses. Sermon. VI. p. 194. οὐ ζῶντι δερματίνῃ περὶ τὴν σφῆν' ἔχοντι. Ad schines

Τὰ δὲ λιθάρια ταῦτα λέγεται δίδόναι τὰς χειρὶδας
 τῷ πρώτῳ νεοττῷ, ἕτερον οὐκ ἄλλως εὐρίσκεται, εἰ καὶ
 διὰ τῆς ἀνατομῆς τῶν νεοττῶν ἀπάντων. ἄλλο πᾶν
 θαυμαστόν. πῆγανον ἀγρίον ὀσμώμενον εὐθὺς διεγείρει
 τὸν ἐπιληπτικόν· ἕτερον, ὃ λαβὼν παρὰ κερκυραίου ἀγ-
 ροίκου· οὐρὰν συάγρου ἐν καπνῷ ξηράας, καὶ λειώσας,
 δίδου ἐξ αὐτοῦ καὶ τοῦ τὸ μέγεθος ἐπὶ ἡμέρας τριάνοντα
 μετ' ὀσμώματος. ἕτερον. ἦλον ἐκ τοιοῦτο ναυαγῆσαντος

π.

ἐν τῷ ναυαγίῳ

ἐλά-

Schinos Diosc. II. p. 78. ἐν δερματὶ σκινῶ ἀποδίδεται. εἰ p.
 80. *Tritium* Os. ad *Graviss.* c. 65. τοῦτο δ' ἐμεινῶς συντίθεται
 ἐξαπτήσας θεραπεύεται. ubi *Oscur.* *Gossypius*: Σκινῶδες κατε-
 πρὸς πῆλινδας, his cum melle melleis comulata quaedam illi-
 quiti *Fontis* appendant. Pelle cervina ad id utitur. *Sci-*
schio de morb. mulier. c. 161. ἐμβαλεῖς εἰς δέρμα θάλασσας, καὶ
 ἐπίδησον τὸν βραχίονα αὐτοῦ. *Pelle* anserinum laudet *Bo-*
ffus *Trotula* de passion. mulier. c. II. p. 244. *Ovis* *fus* de fra-
 ctur. I. p. 78. προὔπεβαλλόν τῷ τετραμένῳ καὶ δέρμα καὶ
 λ. ubi recte doct. *Cochinus* *venit* *coffum*. *Theophrastus* H. Pl.
 lib. III. c. 10. p. 158. de p̄nu: καὶ λεϊότερον τὸν φλοῖον καὶ
 εἰς τὰ δέρματα χεῖσται. *Plura* vide apud *Th. Reinsum* ep.
 45. ad *Cas.* *Hoffmannum* p. 381. De echino terrestris *Aelia-*
nus H. A. lib. IV. c. 17.

[δίδοι] *Causum* operit *Iustus Bertramus* apud *Th. Bartholinum*
Erst. *Medic.* *Cent.* II. ep. II. p. 438.

[ὅπερ] leg. ἄπερ.

[θαυμαστόν] *Moeris Attic.* p. 52. — θαυμαστόν, ἐλλειπτικῶς.

[πῆγανον] *Alex.* I. c. p. 80.

[ὃ λαβὼν] *Alex.* εἴαβον, sed leg. apud nostrum ὃ λαβὼν, adjecto
 augmento pro ἔλαβα, ut facere solent recentiores. Io. *Meta-*
lus Chronogr. p. 219. εὐθὺς χεῖρον φυλάττετο τὸ φίλλον τῆς
 ἐλαίας. καὶ ὁμοίως τοῦτο δὲ καὶ αὐτὸν αὐτὸν ἐφυλάττετο, frustra.
Nonnus *Evang.* *Joannis* c. VII. v. 52.

Ῥαββίς ἐν ἑαυτῷ πολέφωκα λεῖψακα φορβῆς,
 Ὅσσα περισσεύοντο.

ubi *Soranius* exemplari suo adlevit, pro ἐπερυσσεύετο. conf.
Hieronymus *Obs.* *Miscell.* Vol. IV. Tom. II. p. 289. Aug-
 menta apud *Comicos* raro negligi observat *Dorville Vann.* *Cri-*
tic. p. 63.

[ἀγρίον] Non pudebat veteres a rusticis discere, quae e re sua
 fore credebant. Sic historiam quam refert *Socrates* II. E. lib.
 II. c. 38. p. 597. ab iudico *Isylligone* eam se accepisse testa-
 tur. Exemplum medici, qui a rustico remedium didicit con-

vero cuti alligato. At hirundines dicuntur primo pullo eos lapillos dare, qui non inveniuntur alibi, nisi universis pullis dissectis. Aliud valde admirabile. ruta silvestris odorata statim excitat, comitali morbo laborantem. Aliud, quod accepi a rustico Corcyrensi. caudam porci silvestris fumo exsiccata, et tritam, cum aceto mulso ad dies triginta exhibeto. Aliud. Clavum ex navigio

con-

tra mossum viperatum adfert Spon Observations sur les sievres p. 14. Cela m'a fait prendre garde à une remarque que j'ai trouvée parmi les papiers de feu Mr. Gras le medecin. C'est qu'un pàssan, chasseur de viperes lui avoit dit, qu'il ne craignoit point la morsure de la vipere, quand il avoit pris un bouillon de Prassium. Theod. Zwingerus epist. Medicinal. ep. 253. et cum Palliano, si res ita ferat, vel a vetulis nos dicere non pudeat. Norunt pastores et rustici medicinam parare, in primis in plagis ac vulneribus sanandis. De pastore exemplum habes apud Longum lib. I. p. 17. ed. cl. Vossion et apud Nicandrum Ther. vs. 893. de rusticis exempla collegit G. C. Rothius de nominibus medicorum apud veteres Germanos c. I. p. 76. Neque frustra monet Io. Chrysostomus opp. T. IV. p. 353. καὶ ἰατρῶν δὲ πολλοὶς πολλὰ προσεγκοίντων φάρμακα, οὐδεμὶς γάρ οὐκ ὠφείλει, ὅσπερ καὶ τις προσέλθων, τὸ πᾶν κατ'ὥθειαν εἶναι. Sic Aquae Rabellii compositionem, qua medici cum aegrorum levamine utuntur didicerunt ab empirico cui nomen erat Rabellus, ut testatur cel. Astruc de Morb. Venereis lib. IV. c. 12. p. 533. Medicamentum quod vetulae quaedam parabant commendat Bern. Gordonius apud cl. Gruenerum in collectione fragment. medicor. Arabist. de variolis et morbo. p. 7.

ὄζον] Galenus Euporist. p. 438. ὄζον habet. Marcellus Empir. c. 9. p. 79. Apri lotium in fumo siccatum et melle liquefactum, auri insunditur: ac sic quoque Bald. Rouffens carmin. de apro p. 44.

ὄζον] Athenaeus lib. IX. c. 14. p. 401. Schol. Homeri ad Iliad. O. vs. 394. et ad Iliad. A. vs. 293. Excerpta Mss. ex grammatico quodam: Σοφίλῃς τὸ σῆμα, ἐπὶ κινὸς τῆς αἰῆς, ἀπὸ τοῦ τοῦ ἀγρίου· παρ' Ἡρόδοτου δὲ ὄζονα κινὸν τὸ σῆμα· ἔπειτα δὲ ἐπὶ τοῦ ἀγρίου τῆς αἰῆς αὐτῆς. Rustici et pastores apros venduntur, exemplum habes apud Valerium Maxim. lib. VI. c. 3. 5.

καρὶν] Vid. Geoponicus lib. X. c. 73.

ἰατρῶν] Magicum hoc, vid. Apulejus Metamorph. lib. III. p. 66. Io. Chrysostomus in Psalm. IX. p. 593. τοῦτο δὲ λέγω, διὰ τοὺς ἐπικρίτους χαλεμούς ἐν ταῖς νόσεσιν, καὶ ἐτέρας μαγικαίας ἐπι-
ζητούσας

ἐλάσας, ποιήσον βραχιόνος πλατὺ, ὥς ἐνθῆναι ὅσεν
ἀπὸ καρδίας ἐλάφου, καὶ περίθες ἐν τῷ εὐνύμῳ βρα-
χιόνι. ἐκκαρδιώσας δὲ τὴν ἐλάφον ζῶσαν, καὶ ἀναπτύξας
τὴν καρδίαν ἀνυπερθέτως παραχερῆμα καλὰ μὲν εὐρίσκεις
ὡς σάρκιον πεπηγὸς ὀσάκιον. εἴτα ξήρανεν καὶ βαλὼν, ποι-

ἦ

ζητοῦντας εἰς παραμυδίαν τῆς ἀβήρωσις. τοῦτο γὰρ εὐχὴ σα-
θῆναι ἐστίν. ἀλλ' ἀπόλεσθαι· ἡ γὰρ αἰεσις σαθῆρα, τὸ δ' αὖ τῷ
Θεῷ σαθῆσαι. conf. idem in epist. I. Pauli ad Thessalonicens.
Serm. III. p. 177. Aerei pierumque erant clavi iili et artibus
magicis inserviebant, quorum formam dedit Io. Rhodius ad
Scribon. Larg. p. 52.

βραχιόνος] Leg. βραχιόνον. Du Cange Gloss. p. 225. περιβρα-
χιόνον Charito lib. V. c. 3. p. 83. ubi vid. Dorville p. 447.
conf. Goupylus ad Alex. Trall. Tzetzes Chil. X. vs. 211. et
231. Brachiale dicitur Treb. Pollioni Claud. p. 386. ubi vid.
Cassaubonus. Vereor tamen ne apud nostrum legendum sit βρα-
χιόνα πλατύν, quod suadere videtur auctor orationis graecae
Mf. τοῦτων τοίνυν οἱ μὲν ταῖς ἐρωμίαις περιδερμα καὶ βρα-
χιόνας δαρυύνται· οἱ δ' ἔτεροι καλλωπισμαῖς ἀλλοῖς κ. τ. λ.
Glossae Mf. ἐρμίσκω, περιδερμα, βραχιόλια, μαυακίω.

βραχιόνι] conf. Th. Bertholin. de armill. veter. c. VII. p. 105.

καρδίας] Cordi hominis accommodum vult Levin. Lemnius de oc-
cult. natur. miracul. lib. IV. c. 9. p. 390. quomodo generetur
docet Petr. Borissus Hist. et Observ. Cent. I. obs. IV. p. 9.
Ad conceptum a ventendum Moschio de morb. mulier. c.
161. τὸ ὅσεν τοῦ ἐλάφου ὅπερ ἔχει εἰς τὴν καρδίαν. κ.
τ. λ.

περίθες] Io. Chrysostomus in Psalm. L. p. 694. καὶ ὁ δῶνα
ἢ ἡ δῶνα περιέθηκάν μοι φάρμακον, καὶ ἀπήλλαξάν με τῆς
ὀδύνης.

ζῶσαν] Solent veteres suadere, ut animalibus vivis detrahantur il-
lae res, quibus indigerent. Sic Solinus Polyh. c. 30. de lapi-
de in capite draconis reperiundo: sed lapis non est, nisi detra-
hitur viventibus. conf. Aelianus H. A. lib. XIV. c. 15.

ἀναπτύξας] De avibus quoque Aelianus H. A. lib. XIII. c. 25.
Xenophon Hier. c. 2. p. 183.

ἀνυπερθέτως] Schol. Aristophanis ad Nub. vs. 266. Cassaubonus
ad Suetonium p. 8. Henr. Stephanus Schediasm. lib. II.
Sched. 25. Adverbio hoc usus est Phalaris ep. 39. Euse-
bius de vita Constantini M. lib. II. c. 3. Socrates H. E. lib.
I. c. 22. p. 543. Philo Iudaeus de vita Mosis lib. I. p. 619.
Antipho Or. I. p. 23. ὁ μὲν οὖν — εὐθείας παραχερῆμα ἀπο-
θνήσκει

confracto exemptum, ad brachii latitudinem concinnato, ut imponatur os ex corde cervi, et sinistro brachio circumdetur. Postquam autem cervo vivo cor exemeris, officulum, quod in eo explicato, ceu carunculam concretam arundini statim sine mora invenies, siccato, ac
ubi

καλάμα } Specillo. Est instrumentum chirurgicum ex aere vel argento, ut scribit Schol. *Aristophanis* ad *Acharn.* vs. 1033. conf. c. 88. et 94. De instrumentorum medicorum vegrandi adparatu queritur *Maximus Tyr.* Dissert. XXXIX. p. 461. Seculo quarto vulnera ac ulcera non specillis explorabant, sed digitis. *Jo. Chrysostomus* in epist. I. Pauli ad Thessalonicenses Serm. V. p. 188. καὶ γὰρ ἰατρὸς βουλεύμενος σπηδεῖα ἐκβάλλει, πρότερον τοῦς δακτύλους εἰς τὸ τραῦμα καθίσει. Idem observavi in lampade sepulchrali, lateritia, in cujus fundo interno elegans cernitur ἀσφάλαν. Haruspex vituli extra manu filiculat, nam nullam tenet vel cultrum vel aliud ferramentum, nisi rerum edax tempus illud obliteraverit. neque adparet eos cultro usos esse, ex illis quae hac de re narrant *Nicander Ther.* 560. et ad eum Scholiasta. *Rufus Ephes.* lib. I. p. 39. et *Polyaenus* lib. IV. c. 19. p. 109. Unde pondus accedit observationi L. *Bos* Obierv. Critic. c. VI. p. 24. quam supra adtuli. Licuit mihi anaglyplum hoc contemplari apud nobilissimum possessorem Ger. van Hasselt, consulem Arenacensem, qui illud inter alia antiquitatis monumenta eximia servat.

σάρκιον] *Jambus* apud *Dorville* ad *Chariton.* p. 332.

Θεὸς θελήσας προσήλθεσθαι σάρκιον.

Poëta recens Mf. ad *Michaëlem Palaeologum*:

Θάλλειν τὸ γυμνὸν καὶ ἔργοις μοι σάρκιον.

idem mox:

Ποτὶ δὲ νεκρὸν ὁ κρυμὸς τὸ σάρκιον.

sed apud nostrum est carnuncula, ut apud *Hippocratem* de medico p. 46. *Epid.* lib. IV. p. 754. *Coac.* Praenot. 511. *Aphor.* IV. 76. *Aelianus* H. A. lib. III. c. 17. *Rufus Ephes.* de renutu adfect. c. 8. p. 7.

ἐσάρκιον] Lég. ἐσάρκιον, ut apud *Rufum Ephes.* lib. I. p. 29. *M. Antoninus* lib. I. c. 16. Apud *Rufum* lib. III. p. 71. ἐσάρκιδια mutandum in ἐσάρκidia, ut legitur apud *Panadium* in *Hippocratem* de fract. p. 204. *Oribasius* de fract. p. 97. *Aelianus* H. A. lib. XIII. c. 15. *Diogenes Laërt.* lib. VI. p. 394. *Tzetzes* Chil. X. vi. 232. *Schroderus* apud *S. Dale* Pharmacol. p. 439. Os de corde (cervi) est arteriarum in basi cordis concusius, qui cum aetate, et imprimis turgescientiae tempore, durior fit et in Os degenerat. conf. *Foussionus* Hist. Natur. de Quadruped. p. 88. *Aelianus* H. A. lib. XIII. c. 15. *Galenus* de Os. lib. c. 25. p. 31.

βαλάν] I. βάλλων, idem quod ἐιδέναι, paulo ante dixerat, ab interprete non animadversum. Quod vero tot medicamenta ad-

εἰ ὡς προσίρηται. Σκευασία αἰτιδότης διὰ πείρας γει-
μένη πρὸς ἐπιληπτικούς. σέσελι, πύρεθρου, σιχαδά
ἀνὰ σγ. β'. ἀγαρικὸν σγ. ε'. πλατυκύμινον, χαλθιδι καὶ
ἀριστολοχίαν σρογγύλα ἀνὰ σγ. βς'. ἐξύμελι σκυλλιτικός.
Ηδ. α'. εἰ μὲν οὖν ἐνεργήσῃ οὕτως ἰδοὺ καλὸν, εἰ δὲ μὴ,
εἰσβάλλοντα σὺν αὐτοῖς καὶ τὰ δύο ταῦτα, ἦγουν ὅπως
σικαμμωνίας σγ. β'. καὶ ἐπιθύμου σγ. β'. λέγει δὲ ὁ τεχ-
νικός ὡς ἂν οὐχ εὖρηται ἀριστολοχία σρογγύλη, εἰσάγε-
ται.

ferat, culpam partim conferendam arbitror in aegros, qui ita
medicos hortabantur, ut scribit J. C. Oribasius opp. T. IV.
p. 353. εἰ γὰρ τοὺς τὰ σώματα ἀπαγορεύσαντας ἰατροὺς παρὰ
καλοῦμεν, λέγοντες, μὴ ἀμελήσῃς, ἀλλ' ὅλας μέχρ' ἐσχάτη
ἀνακτοῆς τὰ παρὰ σεαυτοῦ προσφέρων μὴ ἀνήσῃς.

Σκευασία] Pone post hanc vocem distinctionem majorem. Signi-
ficat autem medicamenti praeparationem. Diodorus Sicul. lib.
V. p. 390. de Aesculapio: προσκευάζειν τὴν τε χειρουργίαν καὶ
τὰς τῶν φαρμάκων σκευασίας. Theodoretus Therap. I. p. 4
τὴν τῶν φαρμάκων ἐν περιεργάζονται σκευασίαν. Aetianus H.
A. lib. XV. c. 11. De esculentorum praeparatione etiam dic-
tur, vid. Perizonius ad Aetiani V. H. lib. III. c. 20.

σέσελι] Plinius lib. XX. c. 5. et ad eum Harduinus. Salmasius
ad Solinum p. 158.

ἀγαρικὸν] Dioscorides lib. III. c. 1. Rufus Ephes. de purgant. p.
19. Scaligerana prima p. 5. Lev. Lemnius de occult. natur.
miracul. lib. II. c. 12. p. 172.

χαλθιδι] leg. χαλθιδίδα.

ὀξύμελι] Lev. Lemnius l. c. lib. II. c. 3. p. 147.

σγ.] Martinius Etymolog. p. 387. Hexagii pondus et formam
dedit vir doctissimus ac mihi dum viveret amicissimus A. S. G.
Guse, in dissertatione de pondere normali germanico idiomate
conscripta p. 13. ex qua eam hic curavi adjici. Hexagii signum
e codicibus dedit Angelus Politianus Epist. lib. X. ep. 13. p.
395. Mensuram habes apud Sponium Miscell. Erud. Antiquit.
p. 304.

σγ. βς'.] Illud σ' notat ἥμισυ, semis, pro quo apud Aetium lib.
VI. c. 13. Sexusum, ut saepe alibi. vid. Salmasius ad Ter-
tullianam de pallio p. 454. aliam signum dedit Angel. Politianus
l. c. Noster c. 174. ὅσον Λαξ'. et alibi frequenter. Verro
apud nostrum hexagia duo semis, ita loquuntur graeci ac la-
tini, in primis recentiores. Eriphanius de mensur. p. 178.
Πάσι δὲ καὶ Σικελῶι τεσσάρων ἥμισυ μεδίαν αὐτὸν μετρίαν
et p. 183. γιγνομένη λίτρα δύο ἥμισυ. Constantinus Manass.
Annal. p. 234.

ubi reliquum projeceris, facito ut praedictum est. prae-
paratio antidoti, experientia comprobata ad comitiales,
felis, pyrethri, stoechadis, singulorum exagia duo,
agarici exagia quinque, cumini lati aristolochiae rotun-
dae singulorum exagia. aceti mulsi scillitici. quod si hoc
modo operetur, bene est, sin minus, cum ipsis haec duo
quoque conjunguntur, succi scammoniae nimirum et epi-
thymi singulorum exagia duo. Technicus tamen negat,

L 2 aristo-

Ἐτη δὲ πέντε ἡμῶν κατήσαντα Ῥωμαίων.

Ausonius Eclogar. vi. 95. Semidiemque, duosque dies, decies.
que novenos. Inscriptio apud Ferretium Mus. Lapidar. lib. IV.
p. 293.

PER. LATITV
DINES. PEDES DVO SEMIS

et alia Legati Papenbr. n. 29.

EX ARG. P. V. S.

quod bene explicat Oudendorpius ex argento pondo quinque
semis. Adde inscriptiones apud Leichum Nov. Emend. ad
Muratorii inscript. p. 77. n. 1. 4. et 8. et in primis eam quam
vulgavit Gorius inscript. Antiq. P. III. p. 314. n. 4. Hinc
patet quomodo exponi debeat Anonymus de V. S. p. 5. ἀπαρὲν
ἐξ αὐτοῦ δύο ἡμῶν λίτρας, quod vertit interpres adime illi
unam libram, sed perit sic differentia, quam adhiberi voluit
auctor, inter virum robustum et puerum, de quo mox praeci-
pit detrahendum esse sanguinem ὑπερβαλὺς λίτρας: sed ver-
tendum priori loco libras duas cum dimidia. Clare hoc adparet
ex illis quae refert Schol. Homeri ad Odyss. A. vi. 576. quem
videtis.

H] Sigla H] ignota fuit interpreti, ac a nil nulli adhuc depre-
hensa altera O reperitur apud Scribonium Larg. c. XVII. LXXI.
p. 47. ubi Jo. Rhodius p. 133. O aversum Sicilici nota est.
Sicilicus autem singulariter est unciae quarta pars, in qua sunt
scrupula sex.

τηνικὸς] Galenum indicari suspicatur Jo. Alb. Fabricius Biblioth.
Gr. T. XII. p. 687. Noster nomen indicare voluit, ut Ae-
lianus H. A. lib. IV. c. 7. aut ejus non recordabatur cum haec
scriberet ita quoque graeci dicunt λέγει ὁ σοφὸς, ut Anonymus
de V. S. p. 20. εὖτα δὲ εἰσὶν — τοῖς σοφοῖς. Aelianus H.
A. lib. X. c. 36. et Sapientes pro Jurisconsultis posuit Nonnius
Marcellus iudice Aegid. Menagio amoenit. juris civil. c. 39.
p. 320. de qua locutione praeclare egit magnus Dan. Heinſius
Lect. Theocrit. c. XX. p. 364. Recte usurpatur de medico pe-
rito hoc adjectivum. Eunapius Jonico p. 142. et Theophylactus
Bulg. ep. 26. p. 45. Demetrius Pepag. de podagr. c. 11.
Cui-

ταμ ἀντ' αὐτῆς εἰς τὴν σκευασίαν ἐπὶ τὸ διπλοῦν ἐτέρᾳ
ἀριστολογία.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΠΛΗΞΙΑΣ.

Κ Ε Φ. Δ Ζ.

Αποπληξία ἐστίν. ὅταν ἐξ αἵφνης τις πεσὼν, ἀγνίσθη-
τος καὶ ἀκίνητος γένηται νεκρῷ παραπλησίως. συνίσταται
δὲ τὸ πάθος ἀθρόως, ψυχροῦ πληροῦντος φλέγματος
τὰς κυριωτέρας τοῦ ἐγκεφάλου κοιλίας. Εἰ δὲ κατὰ τοῦ
ἡμίσεως μέρους τοῦ σώματος γένηται, παραπληξίαν
τοῦτο λεγόμεν· ἐστὶ δὲ τῶν ἀνιάτων· θάνατον γὰρ ἀπει-
λεῖ

Cuinamus Hist. lib. IV. p. 206. Medicos artifices vocat Jul.
Firmicus Matern. de error. profan. religion. p. 438. et Apule-
jus Metamorph. lib. X. p. 259. Celsus lib. III. c. 4. Potissi-
mum tamen grammaticeis tribuitur, vid. ut alios taceam, Berke-
lius ad Stephanum de Urb. p. 12.

ἀριστολογία] Plinius lib. XXV. c. 8. Apulejus de virib. herbar.
p. 21. Medici quoque sine ea (aristologia) nihil curare pos-
sunt. Salmasius ad Solinum p. 504. Dioscorides lib. III. c. 4.
Andr. Chiococcus Musaei Calceolar. Sect. V. p. 512. Casp.
Hoffmannus de medic. officinal. lib. II. c. 21. p. 121. S. Bo-
chartus Hieroz. P. I. lib. III. c. 30. p. 990. Hasselquist voyages
dans le Levant P. I. p. 100.

C a p. XXXVII. Cod. E. λς'.

Περὶ] Cod. E. Ἐπὶ περὶ Δ.

Ἀποπληξία] Paulus lib. III. c. 18. Aretaeus cur. morb. acut.
lib. I. c. 4. Celsus lib. III. c. 26. Caelius Aurel. acut. morb.
lib. III. c. 5. Priscianus lib. II. c. 7.

ἐξ αἵφνης] additur in Cod. A. Glossema: φέβος ἐξ ἀσυνήθους
φαντασίας.

παραπλησίως] Malim παραπλήσιος, ac sic Cod. E.

ψυχροῦ] Cod. D. φλέγματος ψυχροῦ πληροῦντος.

κυριωτέρας] Paulus κυριωτάτας. Non erat quod noster hanc le-
ctionem mutaret, cum superlativo haud raro scriptores utantur
pro comparativo. Ita Justinus Mart. cohortat. ad Graec. p.
118. ubi vid. Sylburgius et Eschenbachius ad Orphei Argon. v.
289.

aristolochiam rotundam reperiri, sed pro ea, duplo pondere alia aristolochia assumi debet.

DE APOPLEXIA.

CAP. XXXVII.

Apoplexia est. cum quis subito concidit, et sensu et motu privatur, mortuo similis, oritur hic affectus subito, pituita frigida principes cerebri ventriculos op-
plente. Quod si secundum alteram tantum corporis par-
tem fieri contingat, paraplegiam vitium appellabimus.
Est autem ex morbis, qui curationem non recipiunt, mor-
tem enim praecipitem minatur, quod si aliquando solvi-
tur,

L 3

tur,

289. quibus adde *Casaubonum* ad *Theophr.* Charact. c. XI. p. 141. Comparativum pro positivo adhiberi docet Schol. *Ho-meri* ad *Iliad.* Δ. vs. 277. Praeterea cum hic de pluribus ca-
vitatibus sermo sit, non de duabus, Pauli lectionem praeferen-
dam arbitror. Scita in hanc rem observatio est *Isidori* *Pelu-*
sii, ep. 245. p. 134. ὁ γὰρ πρεσβύτατος καὶ ὁ νεώτατος, οὐκ
ἐπὶ δυσὶν ἀδελφοῖν, ὡς φησὶ, ἀλλ' ἐπὶ πολλῶν λέγεται· ἐπὶ δυσὶν
γὰρ, ὁ πρεσβύτερος καὶ ὁ νεώτερος, ὡς ἄλλων οὐκ ὄντων μέσων.

κατὰ τοῦ] Codd. A. et C. κατὰ τὸ.

παραπληξίαν] *Foësius* *Oecon.* *Hippocr.* p. 292. Codd. A. et C.
παραπληξίαν. Cod. E. παραπληξίαν, forte pro παραπληξίαν
inquit cl. *Cores.* παραπληξίαν etiam maluit *Theophilus* de
Urinis c. 17. et *Theodorus* H. E. lib. I. c. 8. p. 22. B.

λέγομεν] Cod. B. καλοῦμεν.

ἀνάτων] *Hippocrates* *Aphor.* II. 42. *Caelius* *Aurel.* l. c. p. 202.
Cod. B. εἰσὶ δὲ ταῦτα καὶ ἀμφω τῶν ἀνάτων. Cod. D. εἰσὶ
δὲ ἀμφω τῶν ἀνάτων. Soriebant veteres consulere medicos an
morbi essent insuperabiles: exemplum habes apud *Plinium* lib.
I. ep. 22. *Jo. Chrysostomus* in epist. I. Pauli ad *The* *Sal* *nicens.*
Serin. III. p. 175. ὡς περ γὰρ ὁ κάμνει παρὰ τοῦ ἱατροῦ ἐὼν
ἀκούσῃ ὅτι τόδε γίνεται καὶ τόδε, οὐ σφίδρα θρυβᾶται· ἐὰν δὲ
ἀπερσδοκῆταις ἐκβῇ, ὡς κακείνου ἀπορηδύτος, καὶ τοῦ νοσή-
ματος μείζονος τῆς τέχνης γενομένου, ἀλύα καὶ θρυβᾶται. *Ju-*
venalis *Sat.* XVI. vs. 12.

Atque oculum medico nil promittente reliquum.

ἀπαλῇ] Cod. B. ἀπαλοῦσι.

λαῖ σύντομον· εἰ δὲ πού καὶ λυθεῖν, ὥς τὰ πολλὰ μετὰ
 παραλύσεως μέρους τινὸς ἀπολαύσεται. Τούτους εἰάντι-
 ἐχῃ ἢ δύναμις, φλεβοτομεῖν δ᾽, ἐπάγειν δὲ καὶ τὴν
 γαστέρα δριμεῖ κλησῇ, διὰ κενταυρίου ἀφεψήματος, ἢ ἐν-
 τερῶνος, σὺν ἄλμυ ἐψῶντες. ἀλειφέσθω δὲ ἢ κεφα-
 λὴ ἐλαίῳ, ἐν ᾧ ἐψήται πήγανον ἢ σπονδύλιον, ἢ καλα-
 μίνθη. καὶ ὁσφραντὰ προσάγειν ὁποπάνανα, ἢ κασό-
 ρισον,

σύντομον] quod Lucio Vitellio evenit teste Suetonio lib. VII. p.
 624. conf. Jul. Capitolinus Vero p. 433. Eutropius lib. VIII.
 p. 63. et de Valentiniano Paulus Diaconus lib. XI. p. 88.
 Codd. A. et C. ἀπειλᾷ γὰρ θάνατον συντόμη δὲ πού.

καὶ λυθεῖν] Codd. A. et C. λυθῆναι τὰ πολλὰ, omisso ὥς. Cod.
 E. κοληθεῖν. Erat fortassis κολυθεῖν. Cores. Opponitur
 praecedenti ἀνίσταν, unde hic verto curatur. Demophilus Simi-
 lit. r. 120. τὸ μὲν εὐκρατον ὕδαρ τὰς φλεγμονὰς ἐπιλύει. quod
 tamen verbum suspectum fuit cel. Dorville, qui ad Charitonem
 p. 704. illud mutat in ἐπικλύζει. Poëta recentior anonymus
 Mf.

Τοῦ φλέγματος δὲ τὴν ἀγωγὴν ἐκλύειν.

Κορυζοποιεῖ τῆς ῥινὸς τὰς ἰκμάδας.

Theodorus Priscian. lib. II. c. 29. sicut in epaticorum ordinavi-
 mus solutione. i. e. curatione. Cassius Quaest. XXX. ὥς ἐπὶ λύ-
 σιν γίνεσθαι τῶν κακῶν, ita editiones Vulcanii et Sylburgii, quod
 in ἐπίλυσιν mutavit Gesnerus. Anonymus de hydrophobia c. 3.
 p. 7. τὴν τοῦ ποτοῦ λύσιν αὐτοῖς ἐκ παντὸς ἐπιμηχανήσας.
 ubi vid. quae doctissimi D. Cores notavit sagacitas. Jo. Chry-
 sostomus in Psalm. 130. p. 815. τοῦ Θεοῦ τῇ λύσει τῶν δαιμό-
 νιων ἀμυβομένων σε τῆς καλῆς ταύτης ἐλπίδος. Nicander Ther. vi.
 2. — λύσιν ὁ ἑτεράκλεα. —

πολλὰ] Heliodorus lib. VIII. p. 362. καὶ αὐτοσχέδιον τὰ πολλὰ.
 Rufus Ephes. de renum adfect. c. 8. p. 8. τὰ γὰρ πολλὰ ἐπὶ
 κῶσιν τρέπεται. vid. Devarius de particul. p. 367. noster c.
 130.

παραλύσεως] Caelius Aurel. l. c. et morb. chron. lib. II. c. 1.
 quod accidit Trajano ut refert Xiphilinus in vita ejus p. 241.
 Aeschines Axiocho p. 132. In causam paralyseos post apople-
 xiam inquirat Car. Piso Observ. et Consil. Sect. II. c. 2. p. 102.
 eam crebrius oriri in latere dextro quam in sinistro observat
 Treublerus apud Th. Bartholinum Epist. Med. Cent. II. ep. 91.
 p. 703.

τινὸς] Codd. A. et C. τινὸς τοῦ σώματος.

ἀπολαύσεται] Leg. ἀπελεύσεται. Elegantius Paulus ἀπαλλάτ-
 τεταί, nam ἀπαλλάσσεσθαι dicitur is, qui abiens locum pri-
 stinum

tur, ut plurimum in resolutionem alterius partis degenerat. His si vires patiuntur vena secunda, et alvus acrisistere ex centaurii decocto, vel interaneorum ex muria. subducenda erit. caput etiam oleo in quo ruta ebullierit, vel spondylium, vel calamintha perfundendum, odorata denique naribus, ut opopanax, castorium

Λ 4 seu

sinum mutat. Charito lib. III. c. 2. p. 44. μέλλουσα τάλιν ἀπαλλάσσεσθαι τῶν ἀργῶν ἢ Καλιέριον, et de morbis usurpatur Aeschini dialog. II. p. 84. et Sæmo Empir. adv. Mathemat. lib. IX. p. 461. ΛΟ. Apost. c. XIX. 12. Mæoris Atticist. p. 16. οπισθιν, Ἀττικῶς ἀπελεύσεται, ἐλλαγικῶς. Herodotus lib. VI. p. 494. μετὰ δὲ αἰδέσαντες Ἀθηναίους καὶ τὸ ἔργον αὐτίαν, ἀπαλλάσσοντο ὀπίσω, ubi suspicor leg. μέγα δέ. Codd. A. et C. ἀπαλλάσσεται. Cod. E. τινὲς τοῦ σώματος ἀπαλλάσσεται. Frequenter permutantur verba similia sic apud Achillem Tat. lib. III. p. 177. ἀπηλλύοντο editum, ubi codex Anglicanus ἀπηλλάττοντο, quod probat Salmassius p. 595.

εἰ] Codd. A. et C. εὖν τίχη. Cod. D. ἀντέχη.

ἐπάγει] Leg. ὑπάγειν, ut apud Paulum. ac ita quoque Codd. A. C. et E. Cod. D. γαστέρα κενῶν δριμύ.

κλυήρι] Codd. A. et C. κλυήριον. Cod. D. κλυήρι.

κα-κρίου] conf. c. 27.

ἐπεριώης] Leg. ἡ ἐπεριώην ac sic Codd. D. et E. ut c. 36. Schol. Nicandri ad Ther. v. 595. ἤτρην τὴν ἐπεριώην Φησί. Pinius lib. XX. c. 3. Codd. A. et C. ἐπεριώης. Recentiores ἐπεριώην frequenter simpliciter dicunt pro medulla cucumeris agrestis. conf. Du Cange Gloss. p. 389.

ἑψόντες] Codd. A. et C. ἑψόντες. Cod. D. ἐψὼν τον. Cod. E. ἑψόνται.

ἀλειφείτω] Cod. E. ἀλείφεσθαι.

ἡ κεκαλή] Cod. D. καὶ ἡ κ. Cod. E. τὴν κεκαλήν, quod non rejecerim.

ἑψίται] Cod. D. ἐψίται.

σποδύλιον] Codd. A. et C. σπονδήλιον.

προσάγει] Verbo hoc medicis familiari, sæpe usus est noster, ut indicat index. Jo. Chrysostomus de virginitate p. 79. καθάπερ γὰρ οἱ τῶν ἱγτρῶν ἀριστοὶ καὶ περισσοῖς, θαυμαστὴν πικρὸν, ἢ τὸ μὲν, ἢ καὶ οὖν, ἢ τι τῶν τοιούτων προσάγει μέλλοντες. adde Derville ad Charitonem p. 537. Codd. A. et C. ἐπάγειν. Cod. E. ἐσφραγτὴν ἐπάγειν.

ριον, ἢ χαλβάνην, καὶ ἐμῶν τούτους ἐρεθίζει διὰ πτεροῦ.
 χρῆσώμεθα δὲ καὶ πταρμικοῖς καὶ ἀποφλεγματισμοῖς.
 περιγινόμενων δὲ καὶ εἰς τὴν λοιπὴν θεραπείαν χωρήσω-
 μεν, τὴν ἐπὶ τῆς ἐπιληψίας γινουμένην. ποτίζον δὲ τού-
 τους καὶ τὸ κασόριον ὅσον Λα'. μετὰ πεπέρεως Λς'. σὺν
 ὀξυμέλιτι. ἄλλο. κασόριον, πέπερι, πύρεθρον ἀνὰ Λγ'.
 κόγχηρος, εὐφορβίου ἀνὰ Λκ'. κυπρίνου ἐλαίου, καρδίνου,
 γλευκίνου ἀνὰ L οὐγγ. γ'. ἄλειφε θερμόν. ἄλλο. κηρὸν
 οὐγγ.

καὶ ἐμῶν] Codd. A. et C. ἢ ἐμῶν.

ἐρεθίζει] Cod. D. ἐρεθίζειν.

πταρμικοῖς] Codd. A. et C. πταρμικῶ καὶ ἀποφλεγματισμοῦ.

περιγινόμενων] Cod. E. περιγενόμενοι.

λοιπὴν] non agnoscunt Codd. A. et C. nec Paulus. Galenus Pro-
 trept. c. XI. p. 55. λοιπὴν ἔχει τὴν ἐπὶ τὸ χάρον ὁδόν, sed
 apud eum et apud nostrum legend. λοιπὸν, et apud nostrum
 est ex more ejus transpositum.

χωρήσωμεν] Codd. A. et C. χωρησώμεθα.

γινουμένην] forte λεγομένην. Cod. D. εἰρημένην. Cod. E. ἐπιγε-
 νομένης.

τούτους καὶ] Abest καὶ a cod. D.

ὅσον] Locutio frequens apud nostrum vid. index. pro quo etiam
 dixit c. 232. ἕως δραχμ. α'. Hippocrates de morb. mulier. lib.
 III. p. 54. ἀνδρὸς χάλκου ὅσον κύαμον. conf. Devarius de par-
 ticul. c. 18. p. 257. Codd. A. et C. ἕξαγιν ἔν. Cod. E.
 ἕξαΓ. α'. Ὅσον saepius παρέλκει, notat Jerem. Hoelzelinus ad
 Apollonium Rhod. lib. I. vf. 183. conf. c. 163. et 189. Lati-
 ni, in primis medici, modo plus modo minus reddiderunt, ut
 Celsus lib. 6. c. 12. quam locutionem aliter tamen exposuit Jac.
 Holstius ep. ad Marq. Gudium XXI. p. 58.

Λς'.] Codd. A. et C. τὸς. forte voluit Γος. Cod. E. δραχ-
 μῶν.

ἄλλο] Codd. A. et C. ignorant hanc vocem: quam agnoscit cod.
 B. inchoant vero caput novum XXXVIII. nempe cum hoc lem-
 mate,

seu galbanum naribus admovenda, et vomitus penna provocandus. Medicamentis item quae sternutamenta movent, et pituitam per os educunt, utemur. Quod si adhuc duret affectus, curationem, qua in morbo comitiali usi sumus, insitueamus, et castorii drachmam, adjunctis drachmis sex piperis ex aceto mulso pro puto offeremus. Aliud. Castorii, piperis, pyrethri singulorum drachmae tres, canchryos seu fructus rorismarini, euphorbii singulorum drachmae undecim, oleorum cyprini, nardini, gleucini singulorum unciae tres, calide inungito.

L 5

Aliud.

mate, ἀλείματα παρетоῖς. Cod. E. delet ἄλλο et habet ἀλείματα, et in marg. λζ. Cod. B. caput novum hic non orditur.

πίπερι] Cod. E. πεπέρως.

Λγ] Codd. A. et C. Γο γ.

κίχρεος] Cod. D. κίχρεος. qui novum caput hic facit. Cod. E. ponit haec ante κασόριον etc. pro Λκ. habet ΛΓ. Noster iterum κίχρεον cap. 108. Promiscue dici κίχρεον et κίχρεον autumat D'arnaud Lect. Gr. lib. I. c. 18. p. 125. quam opinionem etiam fovet Martinus Etymolog. p. 668. Sed κίχρεον uoce probat Derville Miscell. Observ. Vol. II. p. 437. conf. Pierfon ad Mosidem p. 213. Cratinus comicus apud Schol. Aristophanis ad Nub. vs. 447.

Οἷσι τῶν φεύγουσιν ἤδη τὰς κίχρεος τοῖς κύρβεσιν.

Quid sit docuit Scaliger in Scaligeran. primis p. 46. Plinius lib. XXIV. c. 11. Apulejus de virib. herb. c. 81. Caelius Rhodig. Lect. Antiq. lib. XII. c. 1. Salmasius in Solinum p. 423. Petr. Petrus in Aretaei cur. morb. acut. lib. II. p. 244.

ἐφρεβίου] Codd. A. et C. ἐφελβίου. Cod. D. ἐφρεβίου.

Λκ] Codd. A. et C. Γο γ.

κυπρίου] Horum oleorum nulla mentio in codd. A. C. et E. sed agnoscit illa Cod. B.

θερμόν] Frequenter noster huic verbo casum tertium jungit, sed recentiores etiam quartum adhibent. Nicetas apud Salmasium ad Lamprium p. 859. καὶ ἡλείφετο μυρίσματα ἐξοδοσαμμάτων παντοῖα, μέσχος, ζαπέτι, ἀμπρα. Cod. E. θερμόκυρον.

ἄλλο] Deest in Codd. A. C. et E. Cod. D. ἄλλως.

οὐγΓ- α'. χαλβάνου οὐγΓ. ζ'. κασορίου, εὐφορβίου, ἀν-
δράχνης, νίτρου, κήγγενος ἀνὰ Λδ'. πόματα ἀπαρέτοις.
κασόριον Λγ'. σὺν εὐκρατόμελι πινόμενα. σφόδρα δὲ
βοηθεῖ τοῖς παρειμένοις σώμασι τὸ ἀφέλημα τῶν χλω-
ρῶν κληματίδων συνεχῶς πινόμενον νῆσις· ἄλλο δεδο-
κιμασμένον πρὸς τὰς τοιαύτας διαθέσεις· κασορίου, πη-
γάνου

χαλβάνου] Leg. χαλβάνης, ut supra, ac sic ubique apud nostrum.
Codd. D. et E. χαλβάνην. Anonymus tamen de V. S. p. 8.
εἶτα χαλβάνοι, μαλαζας. quod per metaplasma quis dictum
suspiceretur. Noster c. 20. κηρώτην ut omnes medici; κηράτι
maluit auctor Cynosphorii p. 192. Sic θηριακὴ quae dicitur,
θηριακὸν vocatur aliis, sed in his adjectivis subaudiendum φάρ-
μακον, aut simile. χαλβάνης legendum esse, recte docuit
Cassaubonus ad Suetonii lib. VII. p. 592. ac sic quoque Codd.
A. B. et C. Latini galbanum maluerunt mutato χ in γ ut
laganum, λάχανον. Horatius Sermon. I. Sarr. 6. vi. 115. adde
Salmasium ad Pollionem p. 234. sic lapis preciosus χαλκίδας di-
ctus Pseudo de lapid. p. 36. Galatias vocatur ab Isidoro Orig.
lib. XVI. c. 13. λάχανον pro λάχανον est apud Orisium ex
Athenaeo Collect. Medic. lib. I. c. IX. p. 8. et in epigramma-
te Jersiano 139. ubi λαχάων rescribit doct. Adr. Heringa Ob-
serv. c. 30. p. 271.

οὐγΓ. ζ'.] Codd. A. et C. ζ'.

εὐφορβίου] Codd. A. et C. εὐφολβίου. Cod. D. ἐφολβίου.

ἀδράχνης] Codd. A. et C. ἀδάρκης. ac ita quoque Codd. B. et E.

Λδ'.] Codd. A. et C. οὐγΓ. δ'. Addit Cod. D. σὺν καρδίᾳ
μύῳ (μύρῳ) καὶ κυπρίᾳ, ἐμοίως ἀλειφε θεγμέν.

πόματα ἀπαρέτοις] De voce πόματα vid. Salmasius ad Solinum p.
334. παρέτοις non ἀπαρέτοις legendum, littera α a vocis prae-
cedentis terminatione huic voci adhaesit de qua librorum
inadvertentia quaesti sunt Cassaubonus ad Suetonium p. 15. et
Marklandus ad Euripid. Suppl. vi. 1070. de Latinis Ciofannus
ad Ovidii Metamorph. lib. XIV. vi. 484. vel quod littera illa
a neotericis aliquando vocibus praefixa sit, ut ἀσκαμμερία
apud Pisidam de mundi orif. vi. 929. ita Cod. D. c. 8. ἀνέ-
πνος exhibet pro edito νάπνος et acutus pro castus in veteri
glossario apud Salmasium ad Tertullianum de pallio p. 172.
Aretaeus lib. I. de cur. acut. c. I. p. 75. παχὺ γὰρ καὶ γλί-
σχερον καὶ αἰεαῖνον. I. καὶ λεαῖνον. conf. cel. Alberti Miceil.
Crit. p. 232. quin et alias literas pari modo adjunxerunt, ut
noster c. 55. λεχαρῶδες pro ἐσχαρῶδες, et in cod. Barocc.
Georgi. corum VI. 14. ἐπιμελῆ pro πιμελῆ scriptum testatur
Needham. ἐπιμελῶδες pluries apud Aristotelem H. A. lib. III.
l. 10. e.

Aliud. Caerae uncia, galbani unciae sex, castorii, euphorbii, portulacae, nitri, canchryos, singulorum drachmae quatuor. Potio ad resolutos. Castorii drachmae tres cum melle tepido epotae. Resolutis etiam valde prodest continuo jejuno ventriculo sumptum decoctum sarmentorum viridium. Aliud. Experientia ad similes affectiones comprobatum, castorii, rutae silvestris semi-

nis,

c. 17. sic apud *Theophrastum* Char. c. 19. pro *ἑτηρωθῆναι*, in quibusdam editionibus legi *ἑτηρωθῆναι* testatur *Fischerus*. notiter c. 1. *περιτερεῖντος βοτάνης ὁρθῆς*, ubi cod. A. *ἑρθῆς* dat. Verum ne quid dissimulem, aliud hic latere suspicor, et vocem *ἀπαρτέοις* sanam esse et explicandam *πρωτοπαρτέοις*, qui prima vice paralyti tentantur, quemadmodum *ἀτεκον* apud *Heliodorum*, quod scite exposuit *Dorville* ad *Charitonem* p. 250. Composita talia plura. Medit *Salmasius* ad *Achillem* Tar. p. 553. conf. eximiae eruditionis vir *Blasius Caryophilus* de therm. Herculan. p. 41. Vocalem *i* frequenter praefigi nominibus ab *σ* incipientibus docent *Salmasius* ad *Capitolinum* p. 288. in primis ante duos consonantes ut evicit abunde *Phil. Buonarruoti* Antiq. Vitr. p. 112. Sed addit Cod. D. *ὀπσπανάκος κυ. μιγ. καταπιόμενος ἢ σαγαπήνῳ ἢ ὀπσπυ κρηναϊκῷ σὺν εὐκρατομέλιτι ὀρέβου μέγεθος πινόμενος*. ex reliquis codd. haec emendanda. Caeterum verba haec a *Pauli* exemplaribus absunt, qui tamen lib. III. 20. *ἐπισδοτετοικὸς πότιμα* dixit. Cod. A. C. et D. iterum caput novum, XXXIX nempe inchoant, cujus lemma est *πόμπα παρτέοις*.

κατέροις Ly] Cod. A. *κατέροις* &, quod non infrequens *ὀγκίας* ingnum esse me, docuit cl. *Bolla*.

εὐκρατομέλιτι] Sequitur in Cod. A. et C. *σὺν εὐκράτῳ μέλιτι, ὀπσπανάξ, κυάμου μέγεθος καταπιόμενος, ἢ σαγαπήνῳ, ὀρέβου μέγεθος ἢ ὀπὸς κρηναϊκὸς σὺν εὐκράτῳ μέλιτι πινόμενα*. Cod. B. *ἐμοίας πόμα παρτέοις ὀπσπανάκος κυάμου τὸ μέγεθος καταπιόμενον, ἢ σαγαπήνῳ ἢ ὀπσπυ κρηναϊκῷ σὺν ἀκρατομέλιτι ὀρέβου μέγεθος πινόμενον*. Cod. E. *εὐκρατομέλιτι ὀπσπανάξ κυάμου μέγεθος καταπιόμενος, ἢ σαγαπήνῳ ὀρέβου μέγεθος, ἢ ὀπσπυ κρηναϊκῷ ὀρέβου μέγεθος σὺν εὐκρατομέλιτι πινόμενα*. Aberravit oculus librarii, cui codicem Augustinum debemus, ita, ut propter ultimum verbum, integram paragraphum praetermiserit. Reliqua hujus capituli a codicibus absunt.

ῥῆσις] Leg. *ῥῆσις*. *Hippocrates* de salubri victus ratione p. 4. τοὺς στυφίους — τὰς ταλαιπωρίας ἀπάσας ῥῆσις ποιέσθαι. et de natura muliebri p. 146. de foemina: διδέναι ῥῆσις.

γάνου ἀργίου σπέρματος, ὁποῦνάντος ἀνὰ ὀβολοὺς δύο, πυρέθρου ὀβολοὺς δύο, ἀκέρου τὸ ἴσον, πέπερι κα. ἰ. μεθ' ὕδρομέλιτος κυάθοις δύο, διδου τὸ ἡμισυ τοῦ παντός τὴν πρώτην, εὐτονήσαντος δὲ τὸ ὅλον. Πρὸς δὲ πάρεσιν αἰδορίου σὺν τοῖς ἄλλοις, διδου πιεῖν καὶ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἐλαφίου προσεσμεύμενον ὥσπερ ζώνη, καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ

κα. ἰ.] id est κόκκυς. conf. c. 71. et 125. κόκκαί ῥῶας memorantur ex Archilochi Polluci lib. VI. c. 11. segm. 80.

κυάθοις] Gorraeus ad Nicandri Ther. p. 93. „Est autem κύαθος „mensura fescunciam capiens, five drachmas duodecim.“ conf. Sponii Miscell. Erudit. Antiquit. p. 304. Aegris mensuram hanc propinabant. Juvenalis Satyr. V. vi. 32.

Cardiaco nunquam cyathum missuris amico.

ubi vetus Scholiasta exponit *mensuram modicam*. Cyathum esse suspicor vasculum, quod inter alia antiquitatis monumenta possidet vir amplissimus et rei antiquariae peritissimus Ger. van Hasselt, consul Arenacensis, cujus benevolentia ejus delineationem hic addo. Est ex terra lateritia cum nigra incrustatura literisque et ornamentis albis notatum. De forma litterae in inscriptione conf. Dorville Sicul. c. V. p. 43. tab. B. unde puto evenisse, ut litterae I et Y frequenter in marmoribus permutarentur a descriptoribus incautis. Sic *δυμήνα* pro *διμήνα* in manimone Cretenſi, ut notat idem vir eruditissimus ad Syllogen Inscript. veter. p. 514. et Burmann. p. 548. Servos apud Romanos medicamenta miscuisse docet Jo. Rhodius ad Scribon. Larg. p. 189.

ἡμισυ] Simili prudentia utitur Aretaens cur. morb. acut. lib. I. c. 4. p. 82. B.

παντός — τὸ ὅλον] Recentiores his adjectivis uti promiscue observat Salmassius ad Solinum p. 711. conf. Scaligerana prima p. 131. Dorville ad Chariton. p. 369. Petr. Horreus Obs. Critic. c. 6. p. 45. Jo. Schraderus ad Musaeum p. 336. summus de Villosion ad Longum p. 55. De Latinis idem observat Casaubonus ad Spartianum p. 638. Leontius apud Photium p. 1512. τοιοῦτου γὰρ δικαστοῦ, ὅλα φωνὴν ἔχει τὰ μέλη, pro quo rectius Theophylactus Simoc. ep. 43. ἀπαντα γὰρ τὰ τοῦ τέματος μέλη γλώττας ἔχει, aliter tamen ep. 10. conf. c. 105. 127. Noſter c. 129. πάντας φλεβοτομοῦσι, ubi cod. D. ἔλως habet et c. 150. ἀλειφίσθω ὅλον τὸ σῶμα ubi cod. B. πᾶν τὸ σῶμα.

τὴν πρώτην] Xenophon Memorab. lib. III. c. 6. p. 133. οὐκοῦν καὶ περὶ πολέμου συμβουλευεῖν τὴν γε πρώτην ἐπισχίσομεν. ubi sub-

nis, opopanacis, pyrethri, singulorum oboli duo, acori tantundem, piperis grana decem cum aquae inulsae cya-
this duobus; dimidium hujus totius primum dato, robu-
sto vero totum. Ad colicis vero resolutionem una cum
reliquis potui exhibeto pudendum cervi, alligatum velut
zona,

subintelligendum ἀρχὴν, ab initio, vid. L. Bos-Ellips. Gr. p. 18.
et cl. Ernesti ad Xenophontis locum cit. Isidorus Pelus. ep.
480. ὅτι τοῖς τῆς ἀρετῆς πόσις ἐκ πρώτης μέχρι τελευτῆς ἐγ-
κατερῆσαι οὐχ οἶόν τε. Asianus H. A. lib. II. c. 11. προσ-
ῆγε δὲ αὐτοὺς ἀρα ἡσυχίῃ τὴν γε πρώτην. Forte tamen apud
nostrum subintelligendum ἡμέραν, sic c. 136. μετὰ δὲ τὴν πρῶ-
την ἡμέραν. Ev. Lucas Act. Apost. c. XX. 18. ἀπὸ πρώτης
ἡμέρας.

ἐντομήσαντος] Forte addendam τοῦ σομάχου. aut subaudiendum
τοῦ κόμιντος.

τὸ ὅλον] Subaudiendum πόμα, vel simile quid. Frequenter apud
Graecos post ὅλον vetitur substantivum. Aetacius de cur.
morb. acut. lib. I. c. 6. p. 4. B. ἡ ἀπέτασις ὅλου ἀσφαβῆς,
παντὴ καὶ ἀκλινῆς. ὅλου nempe σώματος. Heliodorus lib. IV.
p. 172. οὐκ ἄλλο τι τοῦ σώματος, οὐ μέρος, οὐχ ὅλον ἰσθί
ποῦ. Sine articulo, quem noster iterum addidit c. 10. et 94.
Loca ubi neglectus articulus μακροτέρως ἀριθμῆσαι ἔχουσιν.
Apud Lucianum frequenter admodum additur, vid. index Lu-
cianeus p. 311. Sed noster sermonis elegantiae non litat, aut
articulus debetur librario; neque aliter ita de praecedente
τὸ ἡμῶν. Cum quantitas haec indicatur per characterem,
omittitur frequentissime apud nostrum, bis tamen invenitur
additus capite nempe 106. et 285. omissus apud Pindarum
Nem. Od. X. p. 149. et Lucianum l. I. p. 801. et 861.

παῖς] Post hoc verbum distinctio majuscula ponenda, pertinent
enim haec verba ad antecedentia et καὶ periodum novam in-
choat.

δαΐειν] Diminutivo hoc saepius usus est noster. vid. index.
Xenophon Geopon. lib. XIX. p. 467. et Africanus lib. II. c.
18. Medicamentum hoc explodit Wallerus apud Tully Esai sur
les maladies de Dunkerque p. 132. cui virtutem non abrogat
Th. Bartholinus Epist. Medic. Cent. I. ep. 66. p. 273.

προσδεσμούμενον] προσδεσμούμενον. Videtur quid excidisse. Forte
leg. προσδεσμούμενον ὥσπερ ζῶν ἀφελῶν. Verbo hoc usus est
Heliodorus lib. X. p. 503.

ζώνη] Moeris p. 74. conf. Carol. Neapolis ad Ovidii Fast. lib. V.
v. 675.

ἡμέρα] Hippocrates de vit. ration. lib. II. p. 24.

αὐτοῦ ἐσθιόμενα, καὶ πολύποδες θαλάττιοι, καὶ ἐχῖνοι
καὶ τῶν πτηνῶν οἱ ψάρια.

ΠΕΡΙ ΣΠΑΣΜΟΥ.

Κ Ε Φ. ΔΗ.

Ὁ σπασμὸς ἦτοι ὑπὸ πληρώσεως γίνεται, ἢ ὑπὸ
κενώσεως· ἐς δὲ κινήσεις ἀπροαίρετος, ἐν προαιρετικοῖς
μορίοις, ἃ εἰσι νεῦρα καὶ μῦες· ταῦτα δὲ ἢ πληρούμενα
ὕγρότητος σπώνται, ἢ ξηραίνόμενα διὰ κέωσιν, ἢ πυρε-
τόν. καὶ ὁ μὲν διὰ ξηρότητα γινόμενος σπασμὸς, ἀνία-
τός ἐστι. Τὸν δὲ δι' ὑγρότητα, δεῖ πηγαίνῃ ἐλαίῳ δι-
τρέβαν

πολύποδες] *Hippocrates de vict. rat. lib. II. p. 14. Aelianus H. A. lib. XIV. c. 4. Plutarchus T. I. p. 25.*

ἐχῖνοι] *Eleganter eos describit Empedocles apud Plutarchum T. I. p. 170. Aristoteles H. A. lib. IV. c. 5. Dioscorides lib. II. c. 1. Athenaeus lib. III. c. 12. p. 91. Philes c. 61. ubi vñ. 2. leg. ἐν οἷον. conf. Petronius Satyr. c. 130. Aelianus H. A. lib. XIV. c. 4. Martialis lib. XIII. epigr. 81. Echinos adpe-
tebant ditiores, vid. Juvenalis Sat. IV. vñ. 143. in portu Miseno
erant optimi. Horatius Seren. lib. II. Sat. IV. vñ. 41. menfas
frigidas ornabant. Salmasius ad Capitolinum p. 107. Θαλάτ-
τιον ὄσρεον exponit Schol. Aristophanis ad Vesp. vñ. 1427. adde
Oppianum et Eustathium in Hexaem. p. 20. Lud. Nonius de
re cibar. lib. III. c. 33. Glossae Leid. Mss. ad Juvenalis Sat.
IV. vñ. 143. Echinus genus est piscis semipedalis et scabrosi,
qui si navi haeserit, fertur eam tenere quasi anchora; est autem
suavissimi saporis.*

ψάρια] *Commendat sturnos Schola Salernitana c. 29. ubi vid. enarratores, raro mensis inlatos fuisse ex Antiphanis loco con-
jicit Lud. Nonius de re cibaria lib. II. c. 32. Depingit eos
Constantinus Manass. Annal. p. 12. sed noster non temere ad-
didisse videtur τῶν πτηνῶν, nam recentiores ψᾶρι vocant pis-
cem teste Sponio petit dictionnaire p. 399. Sinus Crisseus
hodie ψαρονμάτια, id est oculus piscis dicitur, ut refert Whele-
rus Itinerar. T. II. p. 35. Sturni carnem omnibus avium car-
nibus anteponit Philippus de Lignamine in libro archana medi-
cinae inscripto p. 22.*

Cap. XXXVIII. Cod. E. λθ'.

ὁ σπασμὸς] *Paulus lib. III. c. 19. Celsus lib. III. c. 27. Caecilius
Aurel. acut. morb.; lib. III. c. 6. Aretaeus de caus. morb.
acut.*

zona, et carnes ipsius comestae, et polypi marini et serinacei, et ex volucribus sturni huc faciunt.

DE CONVULSIONE.

C A P. XXXVIII.

Convulsio fit aut ex repletione aut inanitione, et est motio involuntaria partium servientium motui voluntario, quae sunt nervi et muscoli; quae cum humore implentur, convelluntur, quemadmodum etiam cum vel exinaniuntur, vel ob febrem exsiccantur, itaque quae a siccitate fit convulsio, sanationem non recipit: quae

acut. lib. I. c. VI. p. 3. qui addit p. 4. B. τὰδε μὲν οὖν ζῶν πάση ἰδέῃ σπασμῶν. Leg. ζῶν, sequitur enim ἰδίῃ δὲ ἑκάστης.

ἦτοι] Codices A. B. C. et E. ἦ.

πληρώσεως] Cod. B. ἡ ἀποκενώσεως γίνεται ἢ πληρώσεως.

προκιρρητικοῖς] Cod. E. ἐν τοῖς προκιρρητικοῖς. Galenus de Offib. p. 4. καλοῦσι δὲ τὰ μὲν τινὰ προκιρρητικά (νεύρων γένη), τὰ ἐξ ἐγκεφαλοῦ καὶ ὠτίαιον πεφυκότα.

μορίοις] addit Cod. B. γινόμενος.

πληρούμενα] Codd. A. et C. πεπληρωμένα.

ἐκίεται] Omittant Codd. A. et C.

διὰ] exulant e Cod. B. verba διὰ κέωστιν ἢ πυρετὸν.

ξηρότητα] Codd. A. et C. ξηρότητας. Auctor anonymus cel. Sim de Hydrophobia Vol. II. Memoirs of the Medical Society of London c. I. p. 3. ὑπὸ τούτων δὲ (τῶν χυμῶν) ἀναζητῶνται μίον τοῦ τε ὅλου σώματος σὺν τῷ πνεύματι, καὶ τοῦ σωμαίου, εἰκὸς ἐστὶ καὶ τὸν σπασμὸν ἐκσεῖσθαι.

ἀνίατος] Paulus σχεδὸν ἀνίατος, ut noster c. 233. Celsus l. c. fere insanabilis morbus est, cui ad stipulatur Amatus Lusit. Cur. Medicin. Cent. VII. Cur. II. Addit Cod. B. ὁ δὲ δὲ ὑγρότητα εὐκὲς ἀνίατος μὲν, δυσίατος δὲ.

ὑγρότητα] Codd. A. et C. ὑγρότητας.

πηγαίνω] Cod. E. πηγαινῶ.

δα] Cod. B. δα τοίνυν.

διατρίβειν] Cod. D. ἀνατρίβειν τὰ σμάματα.

πρίβεν τὰ σπώμενα μόρια, ἢ συκιονίῳ, ἢ παλαιῷ προσ-
πλέκων τούτοις κασόριον, Βοηθεῖ δὲ τούτοις πινόμενα,
ἀκάνθης λευκῆς τὸ σπέρμα πινόμενον, ὁμοίως δὲ
τῆς αἰγυπτίας ἀκάνθης, καὶ τὸ κασόριον. Τοὺς
δὲ διὰ ξηρότητα σπωμένους λούειν, καὶ εἰς ὕδρελαιον
ἐμβιβάζειν.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΡΟΣΘΟΤΟΝΟΥ,

καὶ ὀπισθοτόνου, καὶ τετάρτου.

Κ Ε Φ. ΔΘ.

Ἐμπροσθοτόνός ἐστιν σπασμὸς τῶν ἐμπροσθίων ῥα-
χιτῶν μυῶν, ὅταν κεκαυμένοι εἰσὶ, καὶ οἷον κεκρω-
μένοι,

συκιονίῳ] leg. σικυονίῳ. Statius Thebaid. lib. IV. v. 50.

Qui Drepani scopulos et oliviferae ficyonis
Culta ferunt.

ubi Laetantius Corinthi municipium olivis fertile.

ἢ σικυονία ἢ παλαιά] Codd. A. et C. σικυονίων ἢ παλαιῶν. Lo-
dem modo noster c. 39. σικυονία ἢ παλαιά, vid. ad c. 123. Hip-
pocrates Aphor. IV. 76. Ὁκόςσις ἐν τῷ σῶματι παχὺ ἐστὶ
σάρμα μικρὰ, ἢ ὥστε τρεῖς ζυνεξέχονται. ubi particulam
ἢ debebant nonnulli inter antiquos, quibus contradicit Galenus,
aſt Galenum reprehendit Th. Bartholinus Epist. Med. Cent. IV.
ep. 87. p. 445. ac ἢ tolli vult, malim itidem per ἡγου ex-
ponere.

προσπλέκων] Leg. προσπλέκοντα vel προσπλέκοντας, comprobantibus codd. B. et E. Simeon Sethi de Aliment. p. 55. προσ-
πλέκων τοῦτο τοῖς οἰκείαις τρεφαῖς. M. Antoninus lib. X. c.
7. ὅτι ἐκάνό σε λίαν προσπλέκει τῷ ἰδίῳ ποτῷ. Theodorus
H. E. lib. IV. c. 20. p. 1336. καὶ θρῆνοι προσπεπλεγμένοι
δάκρυσι δάξουσιν. Eriphanius adv. haeres. lib. I. p. 56. ὡς ἐλ-
λέβορον μέλιτι παραπλέκων. Noster c. 10. συμπλέκειν ubi cod.
B. προσπλέκοντας habet. Cod. B. τούτοις προσπλέκειν, Cod.
E. προσπλέκοντα.

πινόμενα] Verbum hoc non agnoscunt Pauli exemplaria, nec Cod.
E. et est superfluum ac ex margine forte in textum migravit.
Cod. B. πινόμενοι.

τούτοις] Codd. A. et C. ταύτῃ. Cod. B. αὐτοῖς.

quae vero ab humiditate, in hac oleo rutaceo partes convulsos perfricare, vel lycionio, vel veteri castorio admixto oportet. Hos praeterea juvat spinae albae semen et Aegyptiae quoque et castorium in potu assumptum. Qui vero ex ficcitate convelluntur, hos lavare, et in oleum aqua mixtum immergere oportet.

DE EMPROSTHOTONO

ET OPISTHOTONO ET TETANO.

C A P. XXXIX.

Emprosthotonus convulsio est anteriorum spinae musculorum, cum veluti combusti et decurtati sunt, et sese

λευκῆς] abest a cod. B.

λευκῆς] Glossae Jatricae Mss. Ἀκανθα αἰγυπτια, ἀγγελοκαρδος. Ἀκανθα λευκή ὁ λεγόμενος πορδακάν. Dioscorides lib. III. c. 21. Herodotus lib. II. p. 146. Theophrastus H. Pl. lib. IV. c. 3. et ad eum Boetius p. 305. Avatus vs. 921. Plinius H. N. lib. XII. c. 16. et lib. XXIV. c. 11. et 12. Pisides vs. 1511. Glossae Jatricae apud Gaulminum ad Eustath. Erot. p. 17. ἀκανθὸς ἀγγυπτιανὴ παρέχει. De utraque acantha Salmasius ad Solm. p. 369. adde Ciofanum ad Ovidii Metamorph. lib. XIII. vs. 761.

αἰγυπτιας] Codd. A. et C. αἰγυπτιακῆς.

καὶ τὸ κατόριον] Paulus κένταυριον.

δε] Omissum in Codd. A. et C.

Cap. XXXIX. Cod. E. μ'.

καὶ ὀπισθοτόνου] καὶ delent Codd. A. et C.

καὶ τεταίου] desiderantur in Cod. E.

Εμπροσθότονος] Hippocrates de rat. vict. in morb. acut. p. 73. Aretaeus acut. morb. lib. I. c. 6. et de cur. acut. lib. I. c. 6. Celsus lib. IV. c. 3. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 16. Paulus lib. III. c. 20. Priscianus lib. II. c. 10.

ἐμπροσθίων] deest in Codd. A. C. et E. Cod. B. τῶν τῆς ἐσχ. μὲν.

μένοι, καὶ οὐ δύναντο ἀνατείνειν ἑαυτοὺς· ἐπισθότονος δὲ τοῦναντίον, ὅταν τεταμένοι εἰσὶν εἰς τὰ ὀπίσω. Τέτανος δὲ σύνθετόν ἐστι πάθος ἔκ τε ἐμπροσθοτόνου, καὶ ἐπισθότονου ὅταν ὀρθοὶ ἴσωνται, καὶ οὕτε ἀνατείνειν ἑαυτοὺς, οὕτε κάμψαι δύνανται. Τὸ δὲ αἴτιον πλήρωσις ἐστὶ τῶν μυῶν πνεύματος τε παχέος, καὶ ψυχροῦ χυμοῦ. κρᾶτισον δὲ αὐτοῖς ἐστὶ βοήθημα. πυρετὸς ἐπιγινόμενος οὐκοῦν ἐξ ἀρχῆς τούτους φλεβοτομήτῃ, καὶ ἐρίσι σκεπασέον ἐλαίῳ βραχέϊ συκιοίνῳ, ἢ παλαιῷ σὺν καστο-

ρίῳ.

ἐσχιτοῖ] Quinam musculi hi?

μυῶν] Codd. A. et C. μελῶν.

κεκαυμένοι] Leg. κεκαμμένοι. Paulus ἀπικάμψαι. Codd. A. et C. κεκαμμένοι.

εἰσὶ] Codd. A. et C. εἰσιν. Cod. D. ὄσι. Cod. E. ὄσιν.

κεκρυταμένοι] Xenophon memorab. lib. III. c. 10. p. 152. ἀτὰρ τοῦ σώματος μὴ μένοντας, ἀλλὰ τότε μὲν κρυταμένου. ac si homo gibbosus fieret nimium se incurvando, quod accidisse ferunt If. Casaubono et Lipsio, Scaligerana secunda p. 258. cui etiam fuit duplex vesica, ut scribit Th. Bartholinus Epist. Med. Cent. III. ep. 2. p. 10. Helicorus lib. II. p. 12. de bucca inflata: ἐπειδὴ κρυταμένη, κατὰ τὴν παλαιὰν ἐν τοῖς ἀλμακῶν εἶδε. Notum quoque Platonis τὸ ἐπικρυτον ex Plutarcho T. I. p. 92. Utuntur etiam Graeci verbo συγκύψαι et ἀνακύψαι ut Lucas Ev. c. XIII. 11. ubi confut. Κυρκε 1. I. p. 278. et ἐγκύψαι. Ammonius in Porphyrii Imag. p. 3. Κλεόμυρτος τις οἰᾷματι ἐγκύψας τῷ τῷ πλάτατος φαίδαν, quae verba laudat Bentuejus ad Callimachi epigr. XXIV. p. 200. ubi corrigit ἐγκύρσας, quam emendationem infringit Aëtianus de spir. animal. lib. I. p. 7. de apibps: τοῖς αὐτοῖς δ' αἰ καὶ σφίσι, αἰσίοις ἐγκεκύψασιν ἔργοις. quo verbo etiam nā sunt Origenes Philoſophum p. 170. et Polladius Hist. Lausiac. p. 158. Achilles Tat. lib. I. p. 21. καὶ ἐγκεκυφᾶς ἀνεγίνωκεν. Jo. Chrysostomus in Psalm. V. p. 538. ἐγκύπτωμεν τοῖς ἐργὶ γραμμένοις.

οὐ δύναται] Codd. A. et C. ὀδύναται. ὁ pro οὐ. vid. not. ad c. 166.

ἀνατείνει] Cod. D. ἀνατεῖναι.

ἐπισθότονος] Hippocrates de dieb. judic. p. 26. Amatus Lusitan. Cur. Medic. Cent. VII. cur. 10. Glossae Mss. ἐπισθότονος εἶδος νόσου ἀδεράπετος.

ἔται] Codd. A. et C. ἔτε τεταγμένοι.

εἰσὶ] Cod. B. ὄσιν.

sele flectere nequeunt. Opisthotonus contra cum in posteriora tendunt. Tetanus porro compositus ex utroque affectus est, cum et recti stant, et sele extendere vel flectere nequeunt. Causam habet repletionem a spiritu crasso, ut humore frigido, optimum vero ipsis praesidium est, febris, quae non per initia fuerit, superveniens. His itaque venam incidere, et lanis in oleo sycionio desideratur in graeco, sed subintelligendum ta-

M 2

men

τέτανος] Oribasius Anatom. p. 212. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 53. Isidorus Origin. lib. IV. c. 6. Tetanus, maior est contractio nervorum a cervice ad dorsum.

σύνθετον [ἐστίν] Cod. E. ἐστὶ σύνθετον.

ἴστανται] Cod. E. ἴστανται.

ἐαυτοῦς] Codd. A. et C. αὐτοῦς.

δύνανται] Codd. B. et E. δύνανται.

πλήρωσις] Codd. A. B. et C. πληρώσις.

τε παχέος] Absent te a cod. B.

χυμῶν] Deest in codd. A. C. et E.

κράσις] Priscianus l. c. secundum effatum Hippocratis Aphor. IV. 57. et de judication. p. 23. Cod. B. κράσις βοηθήματα.

βοήθημα] Synesius de febr. cap. VIII. p. 258. μετὰ τῶν βοηθημάτων τῶν κειμένων τὸν χυμὸν τοῦτον, ubi vid. not. sed post επιγιγόμενος distinctio major ponenda, quod non animadvertimus ab interprete, eam in errorem induxit. Quomodo febris hoc juret, exposuit Tully Esai sur les maladies de Dunkerque p. 113.

ἐκείνῳ] Cod. B. ἐκείνῳ. ac sic quoque Cod. E. qui favent interpreti.

ἐπίσις] Frequens apud veteres usus lanæ pro fotu. Aristoteles H. A. lib. VII. c. 1. p. 1001. A. τὰ δὲ ἐπὶ τῷ σώματι γίνονται πρότερον, ἀσθενεῖ δὲ τὰ πολλὰ διὰ καὶ σπασμῶν, ἐπίσις αὐτῶν. Demosthenis exemplum apud A. Gellium N. A. lib. XI. c. 9.

ἐπαχῆ] Leg. ἐπαχῆς. Excidit syllaba propter sequentis vocis initium, σικκίονα, quod saepius evenisse in codd. Mss. ignorat nemo. Hinc mendaculum suspicor locum Theophrasti. Char. c. 2. ἀπ' αὐτοῦ ἀρχαίονος πάντας, ἐπὶ τὸ νόμα αὐτοῦ κατεπαχῆσαι, leg. ἐπὶ τὸ νόμα αὐτοῦ κ. Tali honore Agamemnonem mactat Nestor apud Homerum Iliad. I. v. 37.

ἔ

ρίῳ, καὶ κισύας κολλητέον τῷ τε αὐχένι καὶ τῇ ῥάχῃ.
καὶ εἰς ἔλαιον ἐμβιβάζειν δις τῆς ἡμέρας· ποτισέον δὲ πᾶ-
ναικος ὀπὸν, ἢ ἀμμωνιακόν, ἢ ὀπὸν κυρηναϊκόν ὁρόβου μέ-
γεθος σὺν μέλιτι, σιλφίου τε ῥίζης κοχλιάρια δύο σὺν
εὐκρατομέλιτι καὶ ὑσσώπου ἀφελήματι, ἢ καστορίου
ὅσον Λά. Σύγχρισμα δὲ νάρδου ζ. α'. κηροῦ οὐγγ. β.
Φύλλου, μώμου, γύριος, μασίχης ἀνὰ οὐγγ. α'. καστο-
ρίου,

Ἐν τοῖς μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκὰ πολλῶν
Λαῶν ἐσσι̃ ἀνάξ.

Ad quem locum quoque respexisse videtur auctor epigr. An-
thol. lib. V. epigr. 113. et 118. Heliodorus lib. VI. p. 282.
εἰπερ τι χερὶ τοῖς προθεσπισθεῖσι περὶ ὑμῶν. leg. τοῖς προθε-
πισθεῖσι πιστεῖσαι. Iphionus Pelus. ep. 446. p. 229. καὶ τί γὰρ
οὐ τῶν αἰσχυρῶν καλέσας ἐν τοῖς αὐτοῦ γράμμασι Ζώσιμοι.
leg. ἐν τοῖς σαιτοῦ. Codd. A. et C. βράχῃσι ἀκωνία. Cod.
B. ἔλαο βράχῃσι ἀπὸ σικυνίου ἢ παλαιού. Cod. E. βράχῃσι
σικυνίου, ἢ πάλιν. Fraudī fuit interpreti omisso syllabae si-
post, βραχῃ, ut addiderit, desideratur in graeco, sed subintelli-
gendum tamen imbutis, et τὸ βραχῃ vertere neglexerit.

σικύας] Cod. E. σικυνῶν.

κολλητέον] Codd. A. et C. κολλητέον. Voluit forte librarius κο-
λιστέον. Compositum προσκόλλειν adhibuit noster c. 116. sed
lexica vulgaria ignorant utrumque tum simplex, tum compo-
situm.

αὐχένι] Galenus de Ossib. c. 7. p. 16. διαφέρει γὰρ εἶδέν, ἢ τρά-
χηλον, ἢ αὐχένα προσκαρτεῖται αὐτόν.

ῥάχῃ] Ita recentiores pro ῥάχῃς. Melampus de palpitat. p. 109.
Synesius de febr. c. V. p. 182. Moschio de morb. mulier. c.
90. Schol. Nicandri ad Ther. vf. 316. Du Cange Gloss. p.
1286. noster iterum c. 172. Ῥάχῃς est dorsum apud nostrum
c. 146. et quas c. 116. ubi fissuram vertit Martius, male;
nam nostro fissura est ῥήξις c. 118. Cod. B. tamen ῥάχῃ hic
habet.

ὀπὸν] Codd. A. et C. ὀπτοῦ. Cod. B. ὀποῦ, ἢ κυρηναϊκοῦ.

ἀμμωνιακόν] Codd. A. B. C. ἀμμωνιακοῦ.

ὀπὸν] Codd. A. et C. ὀποῦ κυρηναϊκόν.

μέλιτι] Graeci cum facinari usum ignorarent; ejus loco melle me-
dicamenta gratiora reddebant, ut quoque observavit Caryophi-
lus de usu et praestantia thermar. P. 4. Codd. A. et C.
μέλιτος.

σιλφίου — εὐκρατομέλιτι] Caret his cod. E. De silphio vid. An-
rianus de Exped. Alex. M. lib. III. c. 28, p. 145.

men imbutis, vel veteri cum castorio contegere oportet cucurbitulas denique et collo et spinæ admove, et bis in die in oleo immergere, pro potu utantur liquore panacis, vel ammoniaco, vel liquore cyrenaico, ervi magnitudine cum melle, vel laserpitii radicis cochleariis duobus cum mulsa, et hyssopi decocto, vel castorii drachma. Unguentum vero hoc. Nardi sextarius unus, ceræ unciae duae, folii, amomi, styracis, masticeis singulae

M 3

unciae,

τε [ἴσως] Codd. A. et C. τὸ ἔ- Cod. B. τῆς.

εὐχλαρία δύο] non agnoscit Cod. B. Cod. D. δ.

εὐκρατομέλιτι] Codd. A. et C. εὐκράτω μέλιτι. Cod. D. ἀκρατομέλιτι.

καὶ ὀσάπου] Cod. E. ἢ ὀσάπου ἀφέψημα.

ἴσως La.] Cod. B. Γο. α.

Σύγχεσμα] Paulus lib. III. c. 18. Marcellus Empir. c. I. p. 33. Peranctiones autem, quos Graeci συγχεύματα vocant. Poëta de virib. herb. apud Fabricium Biblioth. Gr. T. II. p. 636.

Σύγχει τὸν καίνοντα ὅλον

Noëser c. 265. Anonymus de Hydrophobia cl. Sims p. 5. καὶ συγχεύματα τὸ δάφνον, ἢ ἴριον.

ζ] Codd. A. et C. ζι. Cod. B. σΓ. Cod. D. ὅσον ἕξαΓ α.

ἄλλον] Isidorus Origin. lib. XVII. c. 9. Heliodorus lib. X. p. 494. Poltraenus lib. IV. p. 356. Jo. Chrysostomus in A. A. Serim. XXXIII. p. 799. τὰ μύρα, τὰ εὐώδη, ταῦτα ἔχει τοὺς ιοθεύοντας αὐτὰ, ὅσον, φύλλον, ἀμαμον. Juvenalis Sat. VI. v. 465.

moechis foliata parantur.

ubi vetus Scholiasta: Unguenta foliis plena vel aliis aromatis. Hadr Junius de Coma c. VII. p. 402. Jul. Caes. Scaliger de Subtil. Exercitat. 146. 2. Salmasius ad Achillem Tat. p. 610. Petitus ad Aretaeum p. 265. Needham ad Geopon. lib. VI. c. 6. Bodaeus ad Theophrasti H. Pl. lib. IX. c. 7. p. 1032.

μύρον] Leg. ut apud Paulum et in cod. C. ἀμάμον, de quo vid. Dioscorides lib. I. c. 140. Plinius H. N. lib. XII. c. 13. Strabo lib. XVI. p. 1083. Isidorus Origin. lib. XVII. c. 8. Scaliger Scaligeran. prim. 10. Salmasius ad Solinum p. 285. et de Homon. Hyles Jatr. c. 91. Bodaeus ad Theophrast. lib. IX. c. 7. p. 1014. Needham ad Geopon. lib. VII. c. 13. M. Martinus Etymolog. p. 59. Matthiolus ad Dioscoridem p. 47. Jo. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 130. Sam. Dale Pharmacol.

ρίου, αδάρκης, εὐφορβίου, πεπέρεως ἀνὰ οὐγΓ. β'. ἐπὶ
βαλσάμου οὐγΓ. α'.

ΠΕΡΙ ΤΡΟΜΟΥ.

ΚΕΦ. Μ'.

Ὁ τρόμος γίνεται ἐπὶ ψύξιν νευρωδῶν μορίων. ψύ-
χονται δὲ διὰ ψυχροποσίαν, ἢ δίαιταν ψυχράν, ἢ διὰ
ψυχρῶν καὶ γλίσχρων χυμῶν περιουσίαν· γίνεται δὲ καὶ
ἐπὶ πυρετοῖς κακοήθεσι. Τούτοις ἐπιβρεχέσθω τὸ σῶ-
μα ἐλαίῳ βαβίνῳ, ἢ παλαιῷ, ἢ συκιονίῳ, καὶ τὰ ἄλλα
σκεπέσθω ἐρίοις. Εἰ δὲ χρονίζουσιν οἱ πυρετοὶ, καὶ εἰς
ὕδρελαιον ἐμβιβαστέον. Ψύξεος δὲ ὑποναουμένης, καὶ κα-
σορίου

macol. Sect. IX. c. 26. p. 136. *Amomum veterum, vexatiffi-
mum, apud Botánicos scriptores, vegetabile est, aliis aliud quid
esse contendentibus: quodnam sit in capite de Cardamomo osten-
demus.* Sect. XIV. c. 12. p. 276. Codd. A. et C. ἀμόμου.
Eadem obscuritas observabatur in arboribus, quas nominat
Eupolis, de quibus hoc notat Eupapius Libanio p. 134. τὰ
γούν Εὐπόλιδος δένδρα Δεσποσίαν καὶ Δαρμασίαν, οὐκ ἂν περ-
ῆκεν, εἰ τὰ ὀνόματα ἔγω τῶν δένδρων, οἷς νῦν αὐτὰ καλοῦσιν
οἱ ἄνθρωποι.

αδάρκης] Cod. E. ἀρδάκης.

εὐφορβίου] Codd. A. et C. εὐφολβίου.

ἀνὰ οὐγΓ. β'.] Codd. A. C. et E. Γο. ε'. Cod. B. εΓ. γ'.

Cap. XL. Cod. E. μα'.

ὁ τρόμος] Paulus lib. III. c. 21. Alexander Aphrod. lib. I. probl.
18. Caelius Aurel. acut. mora. lib. III. c. 6. Auctor vitae
Homeri p. 348. Delet articulum Cod. B.

ψύξιν] Aristoteles Problem. Sect. III. 5. ὁ δὲ τρόμος, γίνεται μά-
λιστα ἀπὸ ψυχροῦ. Seneca Natural. Quaest. lib. VI. c. 18.
Codd. A. B. C. et E. ἐπὶ ψύξει τῶν μορίων τῶν νευρωδῶν. Jo.
Chrysostom. Statuar. Or. X. p. 527. τοῦ ψυχροῦ πλεονάζοντος,
παρέσεις, καὶ τρόμοι, καὶ ἀποπληξίαι, καὶ μυρία ἕτερα νοσή-
ματα τίκτεται.

ἢ δίαιταν] Cod. E. καὶ δίαιταν.

unciae, castorii, adarcae, euphorbii, piperis singulorum unciae duae, opobalsami uncia.

DE TREMORE

CAP. XL.

Tremor fit ex refrigeratione partium nervosarum, refrigerantur autem vel ob frigidum potum, vel victum frigidum, vel ob succorum frigidorum et glutinosorum praesentiam, oritur etiam in febribus mali moris. His corpus oleo sabino aut veteri vel lycionio perfundatur, et summa corporis seu extremae partes lanis integantur. At si inveteraverint febres, in oleum quoque descendant. Quod si adsit frigoris suspicio, castorium quoque potui

M 4

dabi-

ψυχροποσίαν] Veteres graeci aqua frigida delectabantur, vid. *Ca-saubonus* ad *Theophr.* Char. c. 20. p. 107. sed Noni temporibus calida plurimum utebantur, unde medici frigidam aliquando aegrotis commendabant, ut noster c. 137. Quae sequuntur usque ad γίνεται ignorat Cod. B.

περυσίαν] abundantiam, male interpretes praesentiam, ac si legisset παρυσίαν.

κακώδει] *Paulus* ἐν πυρετοῖς ἀκαίρως παρὰ ληθόντος, sed locus non videtur esse sanus. Codd. A. et C. κακώδαισι. *Angel.* *Politianus* Epist. lib. VI. ep. 5. p. 220. et lib. XI. ep. 10. p. 426.

τούτοις] Pro τούτων. *Synesius* epist. 79. p. 52. ἐν τούτοις τῇ κατρίδι: τῶν πραγμάτων ὄντων, pro τῆς κατρίδος.

σάββα] *Plinius* lib. XXIV. c. 11. Codd. A. et C. σαβίνα. Cod. E. σισαίνα. Literas μ et β eodem fere modo pingi in Codd. Mss. ac inde frequenter permutari notum est. Nostri codices exempla satis subministrant, ut hic c. 145. Codex B. et C. βρεψ, habent pro μερεψι et c. 127. Codd. A. et C. ἰρξινό-βρω pro ἰρίνα μύρω.

οἱ δὲ] Codd. A. et C. οἱ δὲ.

κατόριον] Codd. A. et C. κατόριον. et sic quoque Codd. B. et E.

ἐρίαι] *Lanae* usus frequens apud veteres ad fovendas partes, conf. c. 39. 86. et 123.

σορίου ποτισέον, ἢ σπονδύλιον σὺν ἐξυμέλιτι ἢ πίνγκος
καὶ πεπέρεως, κόσου εἰ. πότιζε σὺν μελιγράτῳ. Ἄλλα
δὲ τρεμόντας ποτιζόμενα ὠφελεῖ λαγωῦ ἐγκέφαλος,
καὶ ὁ λαγῶς ἐσθιόμενος· ἀλθαίας εἰς αἰθέριμα, δα-
μασσονίου φύλλων Ἰγ. σὺν μελιγράτῳ. Ἀλειμμα. Εὐ-
φορβίου οὐγΓ. α'. μασίχι οὐγΓ. α'. σύρακος οὐγΓ. α'. κη-
ροῦ οὐγΓ. α'. νάρδου οὐγΓ. η'. βαλσάμου οὐγΓ. α'. Ἄλλο
μυράκοπον. σύρακος οὐγΓ. β'. μασίχι οὐγΓ. α'. δαφνίου
ἐλαίου οὐγΓ. α'. χήνιου ξέατος οὐγΓ. β'. κηροῦ οὐγΓ. γ'.
ναρδίνου ἐλαίου οὐγΓ. ιβ'. βαλσάμου οὐγΓ. α'. τοῦτο καὶ
παραθέντας ποιεῖ.

σπονδύλιον] Codd. A. et C. σπονδήλιον.

κόσου εἰ.] Lego divisim κο. εἰ οὐ εἰ. grana sex, non quinque.
Apud Paulum est κόκκους εἰ. De ejusmodi compendiis scribendi
vid. Jac. Goupylus ad Alexandrum Trall. p. 17. et 38. conf.
poster c. 71. οὐ vero legendum puto non οὐκ, quod e pro-
nuntietur πέντε. Pari ratione emendandum cenſeo *Μανηθιο-*
nem lib. III. v. 142.

Πενταλέοισι γένι ἄλοχον τύμβοισι καλυψάς.

neque tunc opus est ut βαλῶν versu sequenti cum Dorville ad
Chariton. p. 222. mutemus. Codd. A. et C. κόκκους εἰ. Cod.

κα.

B. κοκκ. πέντε. Cod. E. κο Numerum nonnunquam voci-
bus adhaesisse ac cum iis confusum esse declarant insignes emen-
dationes Emerici *Bigotii* apud Aegid. *Menagium* Amoenit. Ju-
ris civil. c. 4. p. 28.

τρεμόντας] Cod. B. τοὺς τρεμόντας.

ποτιζόμενα] abest a cod. B.

ἐγκέφαλος] Simeon Sethi de aliment. p. 63. λέγεται δὲ ὡς ὁ ἐγκέ-
φαλος αἵτου (leporis) ὠπτημένος, τὰς τρομώσεως ὀνίησι. Jo.
Jonstonus Hist. Nat. de Quadruped. p. 159. de lepore: In me-
dicina nulla fere pars est, quae usum non praebeat. Bald. *Rox-*
feus carm. de Lepore, p. 10.

καὶ ὁ λαγῶς] Cod. E. καὶ λαγῶς.

ἀλθαίας] Codd. A, B, C. ἀλθίας. Cod. D. ἀλθαίας τε.

δαμασσονίου] *Plinius* lib. XXV. c. 10. ubi vid. *Harduinus*, et lib.
XXVI. c. 5. 9. et 14. *Martinius* Etymolog. p. 4.3

dabitur, vel spondylium cum oxymelite, vel panacis vel piperis grana quinque ex mulla. Simplicia qua in potu sumta tremore laborantes juvant. Leporis cerebrum et lepus ipse comestus. Althaeae radicis decoctum, damafonii foliorum drachmae tres ex mulla. Unguentum. Euphorbii uncia, mastiches, styracis, cerae, singulorum tantundem, nardi unciae octo, balsami uncia. Aliqd myracopon. Styracis unciae duae, mastiches uncia, olei laurini tantundem, adipis anserini unciae duae, cerae unciae tres, olei nardini unciae duodecim, balsami uncia, idem et ad resolutos facit.

φύλλον] Codd. A. et C. φύλλον. Cod. D. φύλλον. In terminatione vocis centies erratum a librariis. *Polymachus* lib. III. c. 10. p. 278. Τιμόθεος δὲ ἀκμαῖος πληράμασι ἐπαναχθεῖς, leg. ἀκμαῖός, pro quo ἀκμήτες dixit p. 287.

ἐλαμμα] Exulat e Codd. A. et C. Cod. B. αἵμαμα δὲ δι. Cod. E. ἐλεμματα.

ἐμφερίου] Codd. A. et C. ἐμφερίου.

μασίχι] Codd. A. et C. μασίχης. optime.

κηροῦ — μασίχι οὐ γ. α.] Defaut in Cod. E.

ἄλλο] Codd. A. et C. non habent.

ἐαφρίου] Codd. A. et C. δεδίου. An voloit δαδίου? qua voce carent Lexica.

χηρίου] Codd. A. et C. χηρείου. Quam frequenter si et i inter se permutentur abunde docuit cl. *Adr. Heringa* *Observ.* c. 51. p. 273. et seqq. Sic veteres Christiani χηρός scribebant, ut innotet *Valesius* ad *Sibyll. Orac.* lib. VIII. p. 727.

παρεθέντας] Leg. τοῦτο καὶ πρὸς παρεθέντας ποιᾷ. conf. notat. ad c. 220. Exempla hujus verbi attulit *Dorville* ad *Chariton.* p. 653. adde *Foësi* *Oeconom.* *Hippocr.* p. 249. *Eumapius* *Proaereho* p. 115. οἱ δὲ ἀντιτεχνοὶ διὰ φθόνου παρεθέντες ἔκαστο. Codd. A. et C. τοῦτο παρεθέντας ἰάται. Cod. B. τοῦτο καὶ εἰς παρεθέντας ποιᾷ. Cod. D. βοηθα. forte pro ποιᾷ leg. παύει. vid. not. ad c. 161. Sequitur in Cod. B. πῖναξ οὐ θᾷ τοῦ βε λόγου. Cod. D. βιβλίον τρίτον. Codd. A. et C. paritio nulla.

τοῦτο καὶ] Cod. E. οὗτος αἷς.

ΟΦΡΤΩΝ ΤΡΙΧΟΦΤΑ

καὶ αὐξητικά.

ΚΕΦ. ΜΑ'.

Φοινικόσσεα καύσας, καὶ λειώσας, σὺν ῥοδίνῳ ἐλαίῳ
 χρίε. ἄλλο. Φέλλον ἐκπατήδων καύσας, λειώσας σὺν
 θαφνίνῳ ἐλαίῳ ἐπίχριε· ἄλλο. ὀσέα Φοινίκων βρέξας εἰς
 κεδρέαν ἡμέρας δεκαπέντε, λειώσας σὺν γαρδίνῳ ἐλαίῳ
 ἐπίχριε.

ΟΦΡΤΩΝ

Cap. XLI. Cod. E. μβ'.

Ὀφρύων] Cod. B. τριχοφυῖ καὶ αὐξητικά Ὀφρύων, α'. Codd. A.
 et C. περὶ Ὀφρύων τριχοφυῖν καὶ αὐξητικῶν μγ'. Cod. D.
 περὶ διανοσμήσεως Ὀφρύων, καὶ αὐξητικά Ὀφρύων. Hieron.
 Mercurialis Var. Lect. lib. V. c. 9. Ovidius Art. Amator.
 lib. III. vs. 201.

Φοινικόσσεα] max ὀσέα Φοινίκων ut Suetonius lib. V. p. 492. Et
 quoties post cibum adlormiscerit, quod ei fere accidebit, oleatum
 ac palmularum ossibus incessabatur, nosser c. 20. ὀσέων περι-
 κῶν τὸ ἐντέος λειώσας. Codd. A. et C. Φοινίκων ὀσά.

καὶ λειώσας] Codd. A. et C. omiſſa copula λείου. Cod. D. λούει.
 Cod. E. λείου σὺν ῥοδίνῳ καὶ χρίε.

ἐλαίῳ] Expungunt Codd. A. et C. et copulam locat ante χρίε.
 Cod. D. ῥοδελαίῳ.

ἄλλο] delet Cod. E.

Φέλλον] Codd. A. et C. φελόν, Cod. B. φελλὸς ἐμυῖως, unde
 nosser supplendus. Cod. D. φελόν. Cod. E. φελλόν. Bene
 autem interpres vertit corticem, vid. Casaubonus ad Persii Sa-
 tyr. I. p. 139.

ἐπίχριε] Codd. A. et C. ἐπιτίθες.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἕτερον. Cod. D. ἄλλως.

ἐκπατήδων] Codd. B. et E. ἐκ πατητίου. Leg. ἐκ πατητῶν.
 Quae nam palmulae ita dicantur docent Plinius lib. XIII. c. 4.
 ubi vid. Herdwinus. Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 18.
 Tarentinus Geopon. lib. XX. c. 9. Foësius Oecon. Hippocr.

QVAE PILOS SUPERCILIORVM

NASCI FACIANT, EOSDEMQUE

AUGEANT.

C A P. XLI.

Palmarum ossa comburito, et ex oleo rosaceo trita illinito. Aliud. Corticem palmae comburito. et cum oleo laurino laevigata inungito. Aliud. Ossa palmarum per quindecim dies cum cedria macerato, et cum oleo nardino trita illinito.

QVAE

p. 399. *Bod. a Stapeln ad Theophrasti H. Pl. lib. II. c. 8. p. 105. Salmastius in Solinum p. 932. Trillerus de pleuritide p. 188. Liberandus glossa locus Theophrasti Charact. c. X. οὐτε ἐλαίαι ἢ φοίνικες τῶν γυμνῶν πεπτανόταν ἀνέλκεσαι. Leg. φοίνικες τῶν πατητῶν ἀνέλκεσαι, cujus glossema est, τῶν χαμαῶν πεπτανόται, vel ut exhibet cod. Gal. I. καμίναν. vid. Plinius lib. XIII. c. 4. et Bodaeus a Stapeln ad Theophrasti H. P. II. c. 8. p. 106.*

καίσας] Leg. καύσας καὶ λειάσας. Copula intercidit propter praecedens σ. Sic paulo ante καύσας καὶ λειάσας et c. 42. Sigma et copula καὶ simili fere modo in codd. pinguntur vid. Abbreviationes Jo. Alberti ad Gloss. Nomic. p. 1. Quam suspensionem ineam firmat cod. B. ubi copula addita est.

ἐλα] Codd. A. et C. ἐλα.

σὺν] Cod. B. σὺν ἐλαίῳ δαφνίῳ.

βεῖσας] Cod. E. ἀποβεῖσας.

κεδρέαν] Codd. A. et C. κεδρέας. Cod. E. κεδρίαν. Leg. εἰς χύτραν. Sic noster c. 1. ἐκ ταῦτα βρέχεσθαι εἰς ἄγγος ὕδαριν. vel leg. χυτρίδεαν, quod χύτραν exponit Galenus Lex. Hippocr. p. 103. vel quod malim εἰς χύτραν ἵεαι, nam saepius a medicis novae ollae commendantur, ut ab Aetio lib. VIII. c. 30. et Hippocrate de morbo. lib. II. p. 39. de intern. affectu. p. 109. et in epistola ad Cratenam p. 11. folia, flores et radices in novis vasis fictilibus sibi deferri jubet. Plinius lib. XVIII. c. 29. si scitili novo obrutur rubeta rana. Demetrius Pepag. c. 41. p. 86. Democritus Geopon. lib. VII. c. 8.

λειάσας] Codd. A. et C. λυάσας.

ΟΦΡΤΩΝ ΜΕΛΑΝΤΙΚΑ.

Κ Ε Φ. ΜΒ.

Κέρας τράγου καύσας καὶ μετ' ἐλαίου νάρδου λειώ-
 σας, χρίε. ἄλλο, λάδανον λειώσας σὺν οἶνῳ, καὶ ἐλαίῳ
 ῥαφανίνῳ, ἐπίχρει. ἄλλο, καρύων ποντικῶν τὸ ἔντο;
 καὶ. οπτὰ ἐν ἀγγεῖῳ, λειώσας σὺν ζῆατι αἰγείῳ ἀγρίῳ,
 ἐπίχρει.

Cap. XLI. Caput hoc in cod. E. ponitur post caput 43.
 cujus pars est.

ὄφρτων] Mulieres ejusmodi compositiones venabantur. Nauma-
 chius apud Stobaeum Serm. LXXI. p. 437. et Periphyone Serm.
 LXXXIII. p. 486. Strabo lib. VIII. p. 543. Plinius lib. XI.
 c. 37. Juvenalis Satyr. II. vs. 95. Eustathius Erot. lib. III.
 p. 82. et ad eum Geminus p. 18. Achilles Tat. lib. I. p.
 17. Constantinus Manass. Annal. p. 25. de Sardanapalo:

ἐβαπτε τὰς ὄφρτας.

conf. Trillerus Obs. Crit. lib. IV. c. 15. Guys itiner. T. I.
 p. 111. et Milady Crauen Itiner. p. 195. Codd. A. et C. περὶ
 ὄφρτων μελαντικά. Cod. B. πρὸς τὰς ἐν βλεφάροις διπλὰς
 τρίχας, sed πίναξ μελαντικά ὄφρτων. Cod. E. μελαντικόν.

Κέρας] Codd. A. et C. κέρατα.

νάρδου] Codd. A. C. et E. ναρδίνου.

λειώσας] Codd. A. et C. λυώσας.

χρίε] Cod. B. διαχρίε.

ἄλλο] ignorat Codd. A. C. et E. ut et mox.

λειώσας] Codd. A. et C. λυώσας.

σὺν οἶνῳ] Praepositionem ignorat Cod. E.

ῥαφανίνῳ] Codd. A. et C. ῥεφανίνῳ.

QVAE SVPERCILIA

DENIGRENT.

CAP. XLII.

Cornu hirci comburito, et cum oleo nardino laevigato, et inungito. Aliud. Ladannum ex vino tritum, et oleo raphani illinito. Aliud. Nucum ponticarum quod intus est capito et in vase aliquo assum, et cum adipe caprino tritum, inungito.

ἄλλο] Quae sequuntur omnia exulant e' Cod. E.

καρών] Ex Aetii lib. VIII. c. 1. Dioscorides lib. I. c. 182. Philinus lib. XV. c. 22. Athenaeus lib. II. c. 13. p. 54. Simeon Serhi p. 68. Glossae Jatricae Mss. κάρυα ποτικὰ, λεπτοκάρυα. Ποτικὰ, omissa voce κάρυα, Nicetas Chon. Annal. p. 542. Glossae Labaei: ποτικὸν, νικα avellana. Salmasius in Solinum p. 224. Codd. A. et C. καρύου ποτικῶ, conf. Geoponicus lib. X. c. 73.

κα] Pro copula καὶ habuit interpres, sed est dosis denotans XXI. sumendas esse, quae dosis exulat in Aetii exemplaribus. Recte autem vertit Martius c. 105. ubi eadem dosis indicatur. Codd. A. et C. καύσας. Cod. B. ὅπλα ἐν ἀγγείῳ, omisso τῷ κα. Codd. A. et C. addunt. βαλὼν ἐν ἀγγείῳ. Cod. D. καί. hinc forte apud nostrum leg. καίε, quod confirmant Codd. A. et C.

ἀγγείῳ] Cod. D. ἀγκείῳ.

λειώσας] Cod. B. καὶ λειώσας. Codd. A. et C. καὶ λυαί-
σας.

ἀγγείῳ] Aetius l. c. στάσι αἰγὸς ἀγγίως, omissa praepositione σὺν. vid. Schol. Homeri ad Iliad. Θ. vs. 338. Cod. B. αἰγὸς ἀγγίον.

ἐπ' αἰγίῃ] Cod. D. αἰγίε.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΝ ΒΛΕΦΑΡΟΙΣ

διπλὰς τρεῖχας.

Κ Ε Φ. Μ Γ.

Ἀνασπᾶσας ταύτας, πρῶτον τριμυρίου αἷμα ἐπι-
 χρεῖ. πυκτερίδα σφάξας τὸ αἷμα ἐπίχρεῖ. ἄλλο. προει-
 τίχας τὰς τρεῖχας, βατράχου αἷμα, ἢ κορέων ἐπίχρεῖ.
 ἄλλο. λιθάνου, χαλιδάνθος ἀνὰ ἰκτ. σκολοπένδρων θα-
 λασσίῳ

πρὸς] Codd. A. et C. περὶ βλεφάρων διπλὰς τρεῖχας ἐχούσης.

ταύτας] Distinctio post πρῶτον ponenda, ut in codd. A. et C.

πρῶτον] Cod. D. τὸ πρῶτον.

τριμυρίου] Codd. A. et C. τημυρίου. Cod. E. στριμυρίου.
 Conferat Martius in versione: sic autem recentioribus dicitur
 vicinus vid. Du Cange Glossar. p. 157c. de quo consul. Pinus
 H. N. lib. XI. c. 34. Reinesius ad Petronii c. 57. et Th.
 Johnson ad Nemesiani Cyneg. v. 209. Vulpibus infastum ani-
 mal, ut docet fabula Aesopi apud Plutarchum T. III. p. 414.
 codd. Zenobius Cent. VI. 27. Jul. Caes. Scaliger de Subtilit.
 exercit. 194. Th. Reinesius Var. Lect. lib. I. c. 16. et Sa-
 ligetiana Secund. p. 413. Rob. Keuchenius ad Q. Ser. Samoni-
 cum p. 233. et Serbellius ad Stephanum Byz. de Urb. v. Εἰς-
 τως, p. 482. Contra impostigines laudat Amatus Lusit. Curat.
 Medicinal. Cent. VII. cur. 20. Recentiores literam τ ante ζ
 solere ponere, exemplis comprobavit Charnae ad Malalae Chro-
 nogr. lib. XVII. p. 135. cui iunge Salmasium ad Treb. Pollio-
 nem p. 408. et Th. Reinesium de Deo Endovellico (H).

αἷμα] Sanguini diversorum animalium virtutes quoque diversas
 adscribebant veteres. Theophrastus Simoc. Quaest. Phyl. Q.
 X. Πικρὰ ἐνερὶ γού τας διαφορά καὶ τὰς αἱματι: Αἰσθ.
 πάν μαι οὐκ ἔχον γὰρ τὰ αἷμα εἰσφέρειν ἰδιότατα, ἔχον δὲ
 καὶ τρέφοντες εἰσελθόντες ἰδιότατα, οὐδὲ πομπὴ sanguinis seu medi-
 camentum in urina vocatur, nam in cibo λέγουσι τινες βαρὺ
 καὶ γαῖδες καὶ κασπαίειν εἶναι τὸ τῶν ἀλόγων αἷμα, ut addimus
 Jo. Chrysostomus Opp. T. I. p. 210.

ἐπίχρεῖ] Cod. E. ἐπίχρεσθαι.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως.

πυκτερίδα] [Q. Ser. Samonicus c. XXXVI. v. 9. Kiranus p. 83.
 et 88. Porphyrius de Abstin. lib. III. 20. p. 261. Addunt
 codices

AD DVPLICATOS PILOS

PALPEBRARVM.

C A P. XLIII.

Evulsis pilis, primum sanguine (ricini) inungito, vesperilionem occidito, et sanguine inungito. Aliud. Evellito pilos primum, et cruore ranarum vel cimum illinito. Aliud. Thuris, atramenti futorii, singulorum unciae duae, scolopendrorum marinorum tantundem,

omnia

codices Mss. χρυσῷ σφάζας, quod supplementum in textum recipiendum. nam auro tribuebant vim oculorum morbis sanandis idoneam. Stephanus Byz. de Urb. v. Δημόσης. p. 298. Ante νεκτερίδα Cod. B. habet ἄλλο.

περεπύλλας] I. προεπιπύλλας. Cod. D. ἐπιπύλλας. Volfetta quam τριχηλάβον vocat Marcellus Sidet. de medicina e piscibus vs. 72. conf. Du Cange p. 1614. Verbum de pilis evellendis adhibetur. Xiphilinus Vitell. p. 202. οἱ δὲ τοῦ γενείου ἐπιπύλλαν. et p. 316. καὶ αὐτὸν τίς τῶν τριχῶν τοῦ γενείου ἐπιπύλλας. Hierodorus lib. II. p. 62. καὶ τίλλαν τὰς τρίχας. Theodorus H. G. lib. III. c. 16. p. 101. καὶ πολλὰς τῶν κεφαλῶν ἐπιπύλλαντες τρίχας. De arboribus Jo. Chrysostomus in Psalm. 129. p. 810. καὶ προερίξον ἐκτίλιν ἐπὶ τῆς γῆς κάτω.

βατράχου] Ranas virides eligunt in hanc rem Theod. Priscianus lib. I. c. 12. et Marcellus Empir. p. 70. conf. Q. Ser. Samonicus c. XXXV. vs. II.

κρέων] conf. noster c. 56. Glossae Hiat. M.T. αἶμα κρέας, τῶν κρέων. Cod. D. κρέων.

χαλκίδος] I. χαλκίδου vel χαλκίδης. χαλκίδου Cod. A. et C.

Lβ] Codd. A. et C. οὐ γ. β.

σκολοπένδρον] Dioscorides lib. II. c. 15. Aelianus H. A. lib. IV. c. 22. lib. XIII. c. 23. Aristoteles H. A. lib. II. c. 14. Codd. A. et C. σκολοπένδρον θαλασσίον. Γ. β. Cod. B. σκολοπένδρον θαλασσίον. Idem de salamandra perhibent auctores quorum loca indicarunt viri docti ad Petrenii c. 107. p. 494.

λασσίων ΙΒ'. λειώσας πάντα, σὺν χυλῷ κονίου προεκ-
τίλλας, ἐπίχριε.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΝ ΒΛΕΦΑΡΟΙΣ

Τρίχας, καὶ χαλάζια.

Κ Ε Φ. ΜΔ'.

Θεῖον ἄπυρον σὺν ὄξει λειώσας ἐπίχριε. ἄλλο μυῖας,
ἢ μυρμηκὸς μεγάλου τὴν κεφαλὴν ἀφελὼν, τὸ λοιπὸν
σῶμα συνθλάσας διὰ τῶν δακτύλων, ἐπίχριε τὴν κρίσθην.
ἄλλο. σαγᾶπηνον μετ' ὄξους λειώσας, ἐπίχριε.

ΠΕΡΙ

Λειώσας] Codd. A. et C. λυώσας.

Χυλῷ] Codd. A. et C. χαλκῷ.

Χυλῷ κονίου] Cod. D. κωνίου. Cod. E. σὺν χυλῷ καὶ νίτρου
Pessime interpres calcis pulverem vertit, legebat nempe κονίας;
sed χυλός est succus vel decoctum, sic noster c. 76. ἢ μαδρα-
γάρου χυλὸν ἡγουί εἶημα. Conium vero in vetustis exemplari-
bus legi pro κώνιον observat cl. Salmasius ad intercript. Herod.
1. 65. Theophrasti lib. III. c. 10. καὶ θέρους ἀνθεόντας κονίω
τρέφας, quam lectionem codicem non sollicitaverim, nec lib.
XIII. c. 5. cum Needhamo mutaverim. Glossae Jatricae Mss.
κόνιον, κηκούτα. In Mss. κόνιον perierit Jungermannus apud
Pollucem lib. V. c. 27. segm. 132. Apud nostrum Mss. Vind.
omnes κωνίου. Plinius H. N. lib. XXV. c. 13. Cicuta quoque
venenum est, publica Atheniensium poena invisita: ad multa tamen
usus non onittendi. conf. Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib. III.
c. 6. Apulejus Metamorph. lib. X. p. 289. Angelus Politia-
nus Miscell. c. 62. Hier. Mercurialis Var. Lect. lib. III. c. 4.
et Petr. Pettus Miscell. Observ. lib. I. c. 17. in primis prae-
stantissimus Schulze Toxicol. Veter. c. 8. p. 33. Locus autem
nostri ita interpungendus λειώσας πάντα σὺν χυλῷ κονίου, προ-
εκτίλλας ē.

προεκτίλλας] Cod. B. ἐκτείλλας. Cod. D. τίλλας. conf. c. 56.

Cap. XLIV.

Τρίχας] Leg. κρίσας. Paulus lib. III. c. 22. ac ita Codd. B. et E.
Codd. A. et C. περὶ βλεφάρων τρίχας καὶ χαλάζια παθῶν καὶ
τάξεως ὁφθαλμῶν. Cod. D. κίττας καὶ χαλάζι. rectius in ta-
bula capitulum κρίσας.

Χαλάζια] Celsus lib. VII. c. 7. Isidorus Orig. lib. IV. c. 8.
Antiochus Problem. Sect. XXXIV. 4. Cod. B. χαλάζην.

omnia ad laevorem detrita, ex calcis pulvere pilos evel-
lens, inungito.

AD PILOS PALBEBRARVM

ET CHALAZIA, ID EST, HYMORIS OCIOSI

IN PALBEBRA COLLUVIEM.

C A P. XLIV.

Sulphur vivum ex aceto laevigatum illinito. Aliud.
Muscarum aut formicae magnae capite ablato, et reliquo
corpore digitis contrito, parvulum abscessus tuberculum
inungito. Aliud, Sagapenum ex aceto ad laevorem
detritum illinito.

DE

ἀπυρο,] Codd. A. et C. ἀπυρον.

ὄζω] Codd. A. et C. ὄζω λυάσας.

ἄλλο] deest in Codd. A. et C. Cod. D. ἄλλος.

μυῖας] Theod. Priscianus lib. I. c. 12. Ad alopecias laudat Plinius lib. XX. c. 18. Codd. A. et C. μυῖων. Cod. E. σῖας. conf. Reinesius ad Petronii c. 42. Porphyrius de Abstinens. lib. III. 20. p. 261.

μεγάλου] exulat e codd. A. et C.

κίρανος] Kiranides p. 87.

ἀθλάς] Omittit Cod. E.

τυθλάσας] Codd. A. C. et E. θλάσας. Cod. B. λυάσας ἐπίχρη. Vereor, ne verbum θλάσας debeatur lectori, cui displiceat toties repeti verbum λυάσας, cujusmodi repetitiones non infrequentes apud nostrum. Si vero toties medica manus esset adhibenda, quoties eadem vox parvo intervallo recurvat apud auctores, excederet, credo, medicina modum, inquit Petr. Burmannus ad Petronium p. 21. Favet tamen vulgatae Aelianus H. A. lib. XV. c. 12. καὶ τὰς μὲν τοῖς δακτύλοις πιέσας συθλάσας. Ev. Lucae XX. 18.

τῷ] τῆς Cod. A. et C.

κρίθ.] Hordeolus dicitur Prisciano l. c. Variolus Marcello Empir. c. 8. Codd. A. et C. κρίθιν.

ἄλλο] abest a Codd. A. et C. Cod. E. ἡ.

κατάπλητον] Galenus fec. loc. lib. IV. p. 210. Plinius lib. XX. c. 18.

λυάσας] Codd. A. et C. λυάσας.

ἐπίχρη] delet Cod. E.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΟΦΘΑΛΜΟΙΣ

παθῶν, καὶ περὶ ταραξέως,

καὶ ὀφθαλμίας.

Κ Ε Φ. Μ Ε

Ἡ μὲν ταραξίς ὑγρότης ἐστὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ θερμότης σὺν ἐρεῦθῳ, ἐκ τῶν ἐξώθεν γινόμενα. οἷον ἡλίου, κονιόρτου καὶ τῶν τοιούτων. Ἡ δὲ ὀφθαλμία ταραξίς ἐστὶν οὐ μόνον ἐξώθεν, ἀλλὰ καὶ χωρὶς φανεραῖς αἰτίας, ἐρυθρόν τὸ λευκὸν γινόμενον, καὶ ἀλγοῦσι τὰ βλέφαρα ἐν τῷ μύειν. Καθίσταται δὲ ῥάσκα ὀλιγοσιπία καὶ ὑδροπ-

σίου

C a p. XLV. Cod. E. μδ'.

Περὶ] Cod. B. περὶ ἐκταράξεως ὀφθαλμῶν. Codd. A. et C. περὶ ὀφθαλμοῖς παθῶν καὶ παρήξεως ὀφθαλμῶν. Cod. D. ἤτοι περὶ ἐκταράξεως.

Ἡ μὲν] Paulus lib. III. c. 22. Oculorum morbos enumerant Pollux lib. II. c. 4. segin. 65. et Kiramides p. 51. Sed elegantius, Aëtio praeunte cel. Grunerus morb. antiquit. p. 269.

γινόμενα] leg. γινόμενη nisi dictum velis, ac si praecessisset παθήματα vel simile quid. Cod. E. γινουμένων.

ταραξίς] Pollux l. c. ἐπιταραξίς. Cod. B. ἐκταράξίς τῶν ὀφθαλμῶν ὑγρότης ἐστὶ. De oculorum affectu usurpatur frequenter haec vox. Porphyrius de Abstin. lib. III. 23. p. 276. ὡς περὶ ὀφθαλμὸν ἀμβλυώττοντα καὶ τεταραγμένον. Adr. Turnebus apud Jo. Rhodium ad Scribonium Larg. p. 58. Conturbatio proprie, minor ophthalmia, Graece ταραξίς.

Θερμότης] Codd. A. et C. Θερμότη ἐν.

ἐρεῦθῳ] Paulus ἐρεῦθῃ recte. Codd. A. et C. ἐρεῦθῃ, Cod. B. ἐρεῦθῳ. Cod. D. συνερευνθῆς.

κονιόρτου] Cod. D. ἢ κονιόρτου. quod in certaminibus eveniebat. Jo. Chrysostomus in A. A. Serm. L. p. 188. οὐκ εἰς ἀγῶνα καταχθεῖς, οὐδὲ ἡλίου, καὶ ἀκτῖνες, καὶ κύνεως ἐπ' ἀχθῶν ἐνεγκάν.

τοιούτων] Evenit hoc Dionysio Siciliae tyranno, quod vino nimis indulgeret, ut refert Aelianus V. H. lib. VI. c. 12.

ἐξώθεν] leg. ἐκ τῶν ἐξώθεν.

χωρὶς] Migrat e codd. A. et C.

DE OCVLORVM MORBIS,

PERTVRBATIONE NIMIRVM ET LIPPI-
TVDINE.

CAP. XLV.

Perturbatio humiditas oculi est, et calor cum rubore, et fit a causa externa, ut a sole, pulvere et similibus. Lippitudo vero perturbatio est, quae non tantum ab externa, sed etiam ab occulta causa originem ducit, cum id quod in oculo album est rubrum fit, et palpebrae dolorem in motu percipiunt. Cohibetur autem facillime abstinentia, seu parciori cibo et aquae potu et collyrio,

γινόμενον] Cod. B. ἀποτελούμενον. Cod. D. ἀποτελουμένη. Cod. E. ἐρυθροῦ τοῦ λευκοῦ γινόμενον. Subaudiendum verbum substantivum ἐστίν, pro γίνεσθαι. De quo schemate vid. *Lesbonax* p. 179. et quae ibi ex *Salmasio* adtulit cel. editor. quem loquendi modum a Latinis ad Graecos mansisse arbitratur *Conr. Gesnerus* ad *Moschionem* de morb. mulier. p. 57. Haec si cui displiceant, posset etiam nominativi illi accipi pro genitivis absolutis, quod apud nostram non infrequens.

καὶ ἀλγοῦσι] Codd. B. et D. ἀλγοῦσι τε.

τὰ βλέφαρα] Cod. E. τὴν κεφαλὴν.

μύων] *Plato Sophist.* p. 47. δόξει σοι μύων, ἢ παντάπασιν οὐκ ἔχων ὀμματα. *Aristophanes Vesp.* v. 981. *Polux* lib. II. c. 4. iegm. 67. *Theophylactus Simoc.* Quaesit. Phys. XV. *Theodorus Prodr. Erot.* lib. IV. p. 153. *Nicetas Chon. Annal.* p. 420.

καθίσταται] Codd. A. et C. καθίστα. conf. c. 104. ubi interpres vertit stillare vertendum desiderare ut *Cato de R. R.* c. 112. aut fidere cum *Plinio H. N.* lib. XII. c. 26. καθίστασθαι dici quod in statu est tranquillo notat doct. *Kypke* ad *Lucae* c. 21. 9. *Aristophanes Equit.* v. 861.

Ὅταν ἡ λίμνη καταστῇ —
ubi vid. *Schol. Herodotus* lib. III. p. 237. *Arrianus Peripl. Ponti Euxini.* p. 120. *Diodorus Sicul.* lib. I. p. 10. *Rufus Ephes.* de renum affect. c. 10. p. 9. *Plutarchus T. I.* p. 226. conf. *Irenaeus* apud *Sorratem H. E.* lib. III. c. 7. p. 619. *E. Diophanes Geopon.* lib. II. c. 7. et lib. V. c. 7. *Rhazes de Variol.* c. 7. p. 252. *Th. Guidotius* ad *Theophilum* de Urinis p. 200.

ἴστα] Cod. B. ἴστα τῇ τε.

σίῳ, καὶ τῷ διαρρόδῳ κολλουρίῳ ἐγχεομένῳ, καὶ τῷ λευ-
κῷ τοῦ ὠοῦ, καὶ γάλακτι γυναικείῳ.

ΠΕΡΙ ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ.

ΚΕΦ. ΜΓ.

Ἡ δὲ φλεγμονὴ γίνεται ἐπὶ αἵματι ρεύσαντι εἰς
τὸν ἐπιπεφυκότα· καὶ δὲ τούτους φλεβοτομεῖν, καὶ
σικυᾶν· ἐγχεῖν δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ
καὶ τῷ γυναικείῳ γάλακτι· ἐγχυματίζειν δὲ κολλουρίοις
τῷ τε νεύλου, διαρρόῳ, καὶ τῷ ναρδίνῳ· πυριᾶν δὲ δι'
ἀφε-

διαρρόδῳ] *Paulus lib. VII. c. 16. Marcellus Empir. c. 8. p. 74.*
noſter c. 69. *Collyrii* hujus mentio ſit in inſcriptione apud
Sponium *Miscell. Erud. Antiquit. p. 237.* de ſcriptione διαρρόδῳ
vid. cl. Chr. *Saxe* *epiſtola ad van Wyn* p. 28. Codd. A. et
C. τῷ διαρρόδῳ. Codd. B. et D. τὸ διαρρόδῳ. Cod. E.
καὶ τῷ διαρρόδῳ.

κολλουρίῳ] *Gloſſae* κολλύριον ἱατροῦ, *collurium*. *Salmaſius* ad *Soli-*
nium p. 649. et p. 937. *Scaliger* *Scaligeran. prim. p. 58. Fe-*
ſius *Oecon. Hippocr. p. 211. Martinus* *Etymol. p. 799.*
Codd. A. et C. ἀκολλήριον ἐγχεομένον. Cod. E. καὶ κολλήριον
ἐγχεομένον.

ἐγχεομένῳ] An ἐγχεομένῳ? Noſter tamen c. 46. ἐγχεῖν δὲ τοῖς
ὀφθαλμοῖς. et refragantur codices Mſſ. Cod. B. ἐγχεομένον.
Cod. D. ἐγχεομένον.

τῷ λευκῷ] Cod. B. τοῦ λευκοῦ. Cod. E. τοῦ λευκοῦ τοῦ ὠοῦ, ἢ
γάλακτος γυναικείου.

ὠοῦ] addit Cod. B. ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ γυναικείου γά-
λακτος.

καὶ γάλακτι] Codd. A. et C. ἢ γάλα γυναικίον.

C a p. XLVI.

Περὶ] περὶ φλεγμονῆς ὀφθαλμῶν &c. Codd. B. et D.

φλεγμονῇ] *Galenus* *ſec. loc. lib. IV. p. 205. Celfus* *lib. VI. c.*
6. Cod. D. εἰ δὲ φλ.

καὶ δᾶ] Cod. B. δᾶ δᾶ. Cod. D. omittit καὶ.

φλεβοτομεῖν] Quantum venae ſectio proſit in oculi inflammatione
docet *Anonymus* de V. S. p. 9. πολλὰς ἰσχυρὰς καὶ
πανσε

rio, quod Diarhodon dicitur, instillato, seu ovi albo, vel muliebri lacte.

DE INFLAMMATIONE.

C A P. XLVI

Inflammatio sit fluente sanguine ad membranam adnatam: His itaque venam secare et cucurbitulas admove-
vere, oculisque ovi candidum et muliebre lac, collyriis,
nili, Diarhodone et Nardino, simul permixtis, instillare

N 3

opor-

παυσε ὀφθαλμίας ἐντος μίας ὥρας ἢ κατ' εὐθὺ τῆς φλεβὸς το-
μή. ita hunc locum refingo.

ἐγγχεῖν] Codd. A. et G. ἐκχεῖν τε τοὺς ὀφθαλμοὺς τὸ τε λ.
Cod. B. quoque ἐγγχεῖν τε.

εὐρεῖν] Leg. σικυῶν, omisso jota subscripto, ac ita mox πυρεῖν pro
πυρεῖν. vid. Reitzius ad Luciani T. I. p. 778. et erud. de Villoi-
son ad Longum p. 12. In editionibus Rufi Ephes. Adr. Tur-
nebi et G. Clinch ita recte excusum.

τὸ λευκόν] Cod. E. τὸ τε λευκόν.

τῷ] Subaud. σὺν. Indos vaccino lacte uti scribit Aelianus H. A.
lib. XIII. c. 7. vid. Ramazzinus de morb. artif. c. II. p. 62.
conf. quae ad c. 2. notavi. Codd. A. et B. τῆς γυναικείᾳ γά-
λα. Cod. D. etiam γάλα habet. Cod. E. τὸ γυναικεῖο γάλα.

ἐγχυματίζειν] De hoc verbo, quo noster non semel usus est, vid.
Hemsterhuys ad Aristophanis Plut. p. 245. Codd. A. et B.
ἐγχυματίζει.

ἐτ]

κολληρίοις] Codd. A. et B. κολερίοις. Cod. E. κολληρίοις.

τῷ τε] Codd. A. B. et E. τότε.

Νεῖλου] Distinctio tollenda post hoc nomen chirurgi, dicitur
enim Νεῖλου διαζέσθαι. vid. Celsus lib. VI. c. 6. De Nilo
elegantem egit Jo. Henr. Ingleus Bibliothecae Ophthalmicae
specim. prim. p. 40. Ejus inveniunt quoque Caesius Aurel.
morb. acut. lib. II. c. 29. Codd. A. et C. νίλου. Codd. B.
D. et E. νείλου.

διαζέσθαι] Codd. A. et C. διαζέσθαι. Codd. D. et E. διαζέσθαι.

νάρδιον] Aetius lib. VII. c. 118. Paulus lib. VII. c. 16. p. 281.
adde cl. Chr. Saxe epistola ad van Wyn p. 33. Codd. A. et
B. νάρδιον. Codd. D. et E. τὸ νάρδιον.

ἀφεψήματος μελιώτου, καὶ κωδύων, ἢ τήλεως, καὶ
 χαμαιμήλων ἢ ῥόδων. Καταπλάσματα δὲ ὅπριον, κρέ-
 κον, ὑοσκυάμου σπέρμα, ὡς ὅπτου κρεκόν· ἀείζωον
 χυλοῦ τὸ ἀρκοῦν, ψυλλίου, ὀπίου, κρεκοῦ ὡς ὅπτου,
 λειώσας σὺν εἰσάγματι ῥόδου, ἐπίτιθε. ἄλλο. ὀπίου
 Ιβ'. κρέκου Ιβ'. λω' Ιβ'. ὧν τριῶν λεκίθους, ἐλέ-
 ματος

πυριῶν] Codd. A. et B. πυρίαν. Legend. πυριῶν. Cod. D. πυ-
 ρία.

κωδύων] Codd. A. et B. κωδίων. Cod. E. κωδῶν.

μελιώτου] Cod. D. μελιώτων.

τήλεως] Cod. D. τίλλεως.

χαμαιμήλων] Codd. A. et B. χαμαιμήλων.

ἢ ῥόδων] Cod. E. καὶ ῥόδων.

καταπλάσματα] Codd. A. B. et E. κατάπλασμα.

ὡς] Dioscorides lib. II. c. 50. Plinius lib. XIX. c. 3. ova ob-
 longa credebantur optima. Horatius Serm. lib. II. Satyr. IV.
 vs. 12. de ovo affato vid. Alexander Aphrod. lib. I. 104. car-
 bonibus affari docet Casilius Aurel. morb. chron. lib. IV. c. 3.
 p. 517t. conf. Franckenau Satyr. Medic. XIX. p. 407.

ὑοσκυάμου] Cod. E. καὶ ὑοσκυάμου et delet σπέρμα.

κρεκόν] ita ovi luteum dicitur recentioribus. vid. Glossae Chemic.
 p. 121. et p. 148. Neutro genere, τὰ κρεκά arguunt c. 198.
 et 218. nostrum usum esse; ita apud graecos κύκλας, λύχιν,
 et similia habentur. vid. Schol. Nicandri ad Ther. vi.
 591. Jones ex masculinis neutra facere docet Munckerus ad
 Ovidii Metamorph. lib. VII. p. 494. Codd. A. et E. κρεκόν.
 Cod. E. delet vocem.

χυλοῦ] Codd. A. et B. χυλόν.

ψυλλίου] Codd. A. et B. ψηλλίου. Cod. D. ἄλλως. ψύλλιον.
 ὡς ὅπτου, ὀπίου. Cod. E. φύλλα ὀπίου, κρέκου, ὡς, in
 margine adscriptum ἄλλο.

λειώσας] Codd. A. et B. λυώσας.

εἰσάγματι] conf. c. 49. Affermat Jo. Langius Epist. Medic. lib.
 I. cp. 53. p. 245. et cel. Freund Hist. Medicin. Part. I. p. 136.
 Aetnarium primum inter veteres medicos rhodostagmatis memi-
 nisse, sed, ut patet, noster ante eum hujus liquoris mentionem
 fecit, quem dubitant viri docti, an de aqua stillatitia sit intel-
 ligendus, nec ne. Mihi videtur indicari decoctum rosarum
 expressum et colatum per qualum, vel per linteum, ut habet
 noster c. 12. Nam χυλός succus post decoctionem exprimeba-
 tur, unde χυλός et εἰσημα synonyma sunt apud nostrum c. 76.
 μανδρα-

oportet. Fovere deinde oculum decocto Meliloti, vel papaveris capitum, vel fae ugraeci aut Chamemeli, vel rosarum. cataplasmata vero ex opio, croco, alterci femine, et ovi assi luteo, vel sempervivi succi, psyllii, opii, lutei ovi assi quod satis est, ex stillamento rosarum trita imposito. Aliud. Opium drachinae duae, croci tantundem,

N 4

μαδραγέρου χυλὸν ἤγουν ἔψημα; postquam τῶν χειρόων χωρεσμός factus est, ut loquitur Clemens Alex. Paedag. lib. I. c. 6. p. 96. D. conf. Schol. Nicandri ad Ther. vs. 103. et Caryophilus de usu et praestantia thermar. p. 5. Sententiae meae favere videtur, si mentem ejus satis capio, Bald. Ronssus Epist. Medicinal. XXVI. p. 93. „Et quoniam huc jam devenit „oratio, dicendum etiam est, de veteribus consuetudo distillandi „modo, quem ecchyloma vocarunt, hic enim talis est, ut citra „adustionis alicujus fuspicionem, aut simplicis ipsius, ut sic dicam, sophisticationem obeatur etc., Matthiolus de ratione distillandi aquas p. 1. Priscorum medicorum nemo fuit, qui quicquam ad posteritatem transmisisset de arte eliciendi aquas stillatitias ex plantis, vel aliis vegetabilibus. Parabant illi potiones suas ex dilutis, vel decoctis, aquarum stillatitiarum nulla habita notitia.

[ἐξόδου] Plinius lib. XIII. c. 1.

[ἐπιτίθει] Cod. E. ἐπιτίθει.

[ἄλλο] Deficit in Codd. A. B. et E. Cod. D. ἄλλως.

[Lβ.] Vitio non vacat hic locus, leg. ἐ. ἄλλα. Dosis quomodo sit definienda a codice Ms. docendi sumus, conf. noster c. 49. et 61. Varia enim scriptores exemplaria amabant consulere. Photius Biblioth. p. 208. ἐν ἄλλῳ μέντοι, ἔχοντι τὰ αὐτὰ — — εὖρον τὸ βιβλίον ἐπιγραφόμενοι et p. 210. ἐν ἄλλοις. conf. Gellius N. A. lib. XIII. c. 19. Alia dat doct. Fischerus ad Aeschinis Dial. II. p. 70. Apud Scholiastas saepius invenies ἄλλοις, ut apud Schol. Homeri Iliad. Γ. vs. 11. et vs. 411. plenius Galenus sec. loc. lib. VIII. p. 271. ὡς ἐν ἐτέρῳ ἀντιγράφῳ ἐγγράπτῳ. in Codd. A. et C. ommissa mentio croci, in cuius locum legitur μελιλότου οὐγΓ. β. Cod. E. μελιλότου οὐγΓ. β. in quo acquiesco sed male apud eum ἐπίου pro ὀπίου exaratum.

[ἐν] addunt Codd. A. et B. ὅπταν λεκίδης. Cod. D. λεκίδους. Cod. E. ὅων ὅπτων τρεῖς.

[ἔψηματος] I. ἐψήματος. ac ita Codd. A. B. D. et E. sic quoque frequenter εὔρημα invenitur pro εὔρημα, vid. nob. de Viscifion ad Longum p. 20. Hippocrates lib. II. de victus rat. p. 26. Iustinus

ματος τὸ ἀρκοῦν. Ἄλλα πρὸς Φλεγμονὰς· ὑοσκύμου
χυλὸς κρέκος, ὅπιον, ὠὼν λεκίθοι ὀπτῶν, ψύλλιον, ῥο-
δίου ἐλαίου σάγμα. Καταπλάσματα τοῦ μετώπου
πρὸς τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ὀδύνας. Πρὸς μὲν τὰς πυρεκ-
τώσεις τοῦ μετώπου ἀνδράχνην λειώσας, μετὰ κριθίνου
καὶ μέλιτος κατάπλασσε· ἢ βάττου φύλλα, ἢ ἀειζών, ἐκα-
σον σὺν κριθίνῳ ἀλεύρῳ καὶ προπὸν ὠὼν κατάπλασσε, ἢ σέυ-
τλου φύλλα ὁμοίως κατάπλασσε. Πρὸς ῥεύματα ὀφθαλ-
μῶν. Εἰπὶ τοῦ μετώπου τιθέμενα σέλλουσι τὸ ῥεῦμα· κόμης,
λιβάνου, σιτίου ἀλεύρου σὺν ὠοῦ λευκῇ τῷ λειώσας, εἰς
ὀφθόνιον

Plinius lib. XIV. c. 9. et lib. XXIII. c. 2. Paulus lib. VII.
p. 237. Geopon. lib. VIII. c. 32. Foësius Oecon. Hippocr.
p. 157.

κρέκον] vid. doct. Schulzii Toxicol. Veter. c. 24. p. 78.

ἄλλα] Leg. ἄλλο Ignorant hanc vocem codices Mff. in cujus lo-
cum Codd. A. et C. περι φλεγμονῶν ὀφθαλμῶν ὀδύνας, et ca-
put novum inchoat. Cod. E. in margine με.

λεκίθοι] Cod. D. κελίνθων.

χυλὸν] Cod. A. et C. λεπτόν. Cod. D. χυλόν, Cod. E. χυ-
λόν, κρέκον. Quae sequuntur cuncta casu secundo effert usque
ad σάγμα pro quo habet σάγματι.

ἔκιον] Cod. E. ὀπίου, ὠὼν λεκίθων.

ψύλλιον] Cod. B. ψυλλιον. Cod. E. ψυλίου.

ῥοδίου] Cod. E. ῥοδίου.

σάγμα] Cod. B. καὶ ῥοδοςάγματος τὸ ἀρκοῦν. Cod. D. ῥοδοςάγ-
ματος. Cod. E. καὶ σάγματος.

καταπλάσματα] in Codd. A. et C. lemma constituunt capitis L.
in Cod. E. μζ. at cod. B. περι καταπλασμάτων τοῦ μετώπου.
Cod. D. διὰ τῶν καταπλασμάτων τοῦ μετώπου.

πυρεκτώσεις] conf. c. 192. Moschorulus περὶ σχεδ. Κλίβανος —
πύρ υποκαύσαντες καὶ πυρεκτώσαντες αὐτόν. Heliodorus lib.
II. p. 73.

ἀνδράχνην] Cod. D. ἀράχνην. Cod. E. ἀτράχνην.

λειώσας] Codd. A. et C. λυώσας.

βάττου] Leg. βάτου. ac sic codd. Mff. Nam aliud βάτος, aliud
βάττος, de qua voce consul. Casaubonus ad Suetonii lib. II. p.
299. Glossae Jatrices Mff. θάμνος, ἔυλον ἀκανθῶδες, ὃ λέγεται
βάτος Clemens Alex. Paedagog. lib. II. c. 8. p. 215. τὰ δὲ
ἀκανθῶδες φυτὸν ἐστίν, ὃ βάτος.

ἢ ἀειζών] Codd. A. C. et D. ἢ ῥάμιου φύλλα ἢ ἀειζών. Cod.
D. ἀειζών.

tundem, vitelli trium ovorum, sapae quantum satis est. Alia ad inflammationes. Liquori hyoscyami, crocus, opium, vitelli ovorum assatorum, psyllium, olei rosacei stillamentum. Cataplasmata in doloribus oculorum fronti applicanda. Ad incendia igitur frontis, portulacam ex farina hordei et melle tritam inducito, aut rubi folia, vel sempervivi, cum farina hordeacea subacta, vel ovi luteum, seu salicis folia, eodem modo in cataplasmatibus formam redigito. Ad fluxiones oculorum. Haec quae sequuntur fronti applicata fluxum reprimunt. Gummi thuris, vel farina frumentacea cum ovi candido laevigata, et linteolo inducta, et fronti applicata.

N 5

vel.

ἑκαστον] Codd. A. et C. ἐκάστων. Interpres omisit in versione, verto unum quodque, vid. N. Heinsius ad Ovidii Metamorph. lib. I. vs. 59.

κρόκον] Codd. A. C. et E. κρόκων. Cod. D. κροκά.

κατάπλαστε] Cod. E. κατάπλαττε.

σείτλου] Interpres salicis, aliam lectionem secutus. Cod. E. delet usque ad κατάπλαστε; in eorum loco habet κροταφικά, quod pertinet ad c. seq.

πρὸς ῥεύματα] Capitis LI. lemma in codd. A. et C. κροταφικά πρὸς ῥεύματα ὀφθαλμῶν ἐπὶ μετώπῳ ἐπιτίθεναι. Cod. E. κροταφικά πρὸς ῥεύματα ὀφθαλμῶν Z. Cod. D. ταῦτα καὶ ἐπὶ τοῦ μετώπου τίθεναι. sed idem in tabula capitum κροταφικά πρὸς ῥεύματα ὀφθαλμῶν H.

τίθμενα] Cod. B. ἐπιτίθμενα. l. ἐπιτίθμενα.

σέλλουσι] Noster c. 263. τὰ γυναικῶν σέλλει. Strabo lib. V. p. 363. ἡ δὲ τὸν σαλτικώτατον Κειλίαις, τὸν Σίγην λεγόμενον. Ignorant hoc verbum Codd. A. et C. Cod. B. ἀκσέλλουσι. Cod. E. κατασέλλουσι.

γύμεις] gummi non addunt Codd. A. et C.

σιτίου] Leg. σιτίνου. ac sic codd. A. C. et E. Geopon. lib. XIV. c. 7. σιτίνον κρετον. conf. noster c. 219. vel σιτικῶ, ut Porphyrius de Abstinens. lib. III. 18. p. 254. εἰνάδην ἀμπελικὴν Codd. A. et C. capite post cap. 167. addito.

λευκῶ τῷ] Transpositus articulus pro τῷ λευκῷ: aliter transpositus est c. 49. τῷ ἐν εἰνῶ pro ἐν τῷ εἰνῶ. Codd. A. et C. λευκῶ. Cod. D. σὺν αὐτῷ τῷ λευκῷ. Cod. E. σὺν αὐτῷ τῷ λευκῷ.

λευώσας] Codd. A. et C. λυώσας.

ἔθόνιον ἔμπλασσον, καὶ ἐπιτίθει τῷ μετώπῳ. ἄλλο.
 νοχλίαν σὺν λιβάνῳ λειώσας, ἐπιτίθεσο. ἄλλο. σεμίδα-
 λεως, σμύρνης, λιβάνου, λειώσας σὺν ὡοῦ τῷ λευκῷ,
 ἐπιτίθεσο. ἄλλο κροταφικόν· ἀλῆς, σαρκοκόλλης, λί-
 βανον, νόμεως σὺν ὄξει λειώσας, χρίε. Χρίσματα πρὸς
 ὀδύνας ὀφθαλμῶν. ψύλλιον ἀποξέσας, εἰς τὸν χυλὸν
 μίξας ἄμυλον, καὶ ὅπιον, χρίε. ἄλλο. σφύχρον σὺν ἀλῇ
 ἐπίχρισον. ἄλλο. πολυγόνου χυλὸν σὺν μηλοκυδωνίοις
 λειώσας, ἐπίχρισον· ἐπὶ δὲ τῶν ψυχροτέρων ρευμάτων
 τοῦ Μουσαῖ τὸν τροχίσκον, ἢ τὸν ἀστέρα, ἢ τὴν θηριακὴν,
 λειοῦμενα

μετώπα] Codd. A. et C. μετώπου, εἰς ἔθονιον ἔμπλάστων. Cod.
 E. ἐπιτίθει τῷ μετώπῳ εἰς ὀθόνιον ἔμπλάστας.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως et mox ubique. Cod. E. ἀλῆν. In mar-
 gine ἄλλο, sed lemmatis loco.

ἔθόνιον] Hippocrates de medico p. 21.

ἄλλο] delet Codd. A. et C.

ἐπιτίθει] leg. ἐπιτίθει. Alexander Aphrod. Probl. lib. II. 65. ἐπι-
 τίθει τὸντο ἐπὶ λεπτήν ἀνδρακίαν. post c. 70, et 73.

νοχλίαν] Cod. D. νοχλίας.

σεμίδαλεως] Cod. D. σεμίδαλιν, σμύρνην, λίβανον.

ἐπιτίθεσο] Ita mox iterum, sed leg. ἐπιτίθει ὀφθαλμῷ. vel ἐπι-
 θες ὀφθαλμῷ ut c. 52. et 73. c. notat ὀφθαλμόν, unde is, qui
 codicem descripsit, se praecedenti verbo jungendum credidit.
 vid. Du Cange Charact. p. 7. et 8. Codd. A. C. D. et E. ἐπι-
 τίθει, se vero omittunt, quod non adsequeretur librarius, quid
 significaret. Lucianus Dial. Fabul. V. p. 70. ἰσοῦσι μὲν ἴσως
 ἀνδραποῖς χρήσιμος ἐπιθήσει τῶν φαρμάκων. Nottri lectionem
 vulgatam tuetur in literis ad me vir cū κλεος ἀνδρῶν eruditionis.
 Cores.

ἄλλο] Hic et mox addere neglexit librarius codd. A. et C.

τῷ λευκῷ] Codd. A. et C. τὸ λευκόν. Cod. E. τὸ λευκόν, ἐπι-
 τίθει.

κροταφικόν] abest a codd. A. et C. et a Cod. D. Cod. E. κρο-
 ταφικόν.

ἀλῆς] Codd. A. et C. ἀλῆς,

σαρκοκόλλης] Codd. A. et C. σαρκοβόλης.

λίβανον] Cod. E. λιβάνου.

vel. Cochleam cum thure laevigatam, imposito. Aliud. Similaginem, myrrham, thus, ovi candido excipito, et apponito. Aliud. Quod temporibus applicari debet, aloen sarcocollam, thus, gummi ex aceto subacta, illinito. Inunctiones ad dolores oculorum, psyllium decoquito, et succo permisceto, amyllum et opium et ita inungito. Aliud. Solanum cum melle illinito. Aliud. Polygoni succum cum malis cotoneis subactum fronti inducito: in frigidioribus vero fluxionibus, Musae pastillus et Aster, vel Theriaca, dissoluta et Alita profunt, uti quoque

ὄζει] Codd. A. et C. ὄζυ λυάσας.

χρίσματα — ἄλλο] Deficiunt in Cod. E. Xenophon Sympos. c. 2. p. 123. καὶ πόθεν ἂν τις τοῦτο τὸ χρίσμα λάβει.

σὺν ἄλλῳ] Interpres σὺν μέλειτι legit: vulgatam lectionem stabiliunt codices Mss.

χρίε] Definit hic caput, et incipit c. LI. in codd. A. et C. cum hoc lemmate περὶ χρίσματα πρὸς οδ. ο. junctum leg. περι-χρίσματα.

ψύλλιον] Cod. D. ψύλλαιον.

μῆζας] Cod. A. μῆζας. ἀμειλιον.

χρίε] Cod. A. ἐπιχρίε. Addunt Cod. A. ψύλλιον καὶ τετραγώναιον καὶ ὅπριον σὺν σάγματι ῥοδίνῳ ἐπιχρίσον. Cod. B. ἄλλο. ψύλλιον τετραγώναιον, ὅπριον, σ. σ. ρ. ε. Cod. D. ψύλλαιον et σάγματι.

ἄλλο] Delent hic codices Mss.

μηλοκυδωνίαις] Codd. B. et D. μηλοκυδωνίῳ.

λειώσας] Cod. A. λυάσας.

ψυχροτέρων] Martii editio operarum incuria ψυχροτέρω. Cod. E. ψυχροτάτων.

Μουσᾶ] Celebris Antonius Musa: ejus medicamentum refert Scribonius Larg. c. 25. 110. Priscianus lib. I. c. 17. p. 33. Marcellus Empir. c. 8. Paulus lib. VII. c. 12. p. 274. conf. Aegid. Menagius amoenit. jur. civil. c. 35. p. 229. et doct. Jugleri Biblioth. ophthalm. p. 58. Qua ratione Augustum sanaverit refert Xiphilius August. p. 71.

ἀστέρα] Saminum puta, nisi illam compositionem intelligit quae ἀνικητος ἀσὴρ dicitur Galeno sec. loc. lib. IV. p. 214. conf. Paulus lib. VII. c. 12. p. 273.

λειούμενα καὶ ἐπιχρίόμενα ὠφελοῦσι. χρᾶσθε δὲ καὶ εἰρίοις, καὶ ἀποφλεγματισμοῖς, καὶ ξυρίσας τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐν τοῖς σπάσμασι προγεγραμμένοις.

Π Ε Ρ Ι Χ Η Μ Ω Σ Ε Ω Σ.

Κ Ε Φ. ΜΖ.

Χήμωσιν λέγουσιν, ὅταν ἀπὸ φλεγμονῆς ἰσχυρᾶς τὸ λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ ὑψηλότερον τοῦ μέλανος γένηται, καὶ ἐρυθρόν. Τούτους φλεβοτομεῖν δεῖ, καὶ σικυρῆν, ἐκχέειν δὲ τῷ διαρόδῳ κολλυρίῳ, καὶ τῷ σπωδιακῷ μετὰ γάλακτος· ἢ ὡς τὸ λευκὸν, καὶ περιχρίειν τὰ βλέφαρα, καὶ τοὺς κροτάφους, καὶ τὸ μέτωπον καὶ πυρίην,

λειούμενα] Cod. A. λυώσαντες καὶ ἐπιχρήσαντες ὠφελεία εὐρηται. Cod. B. λυώσας ἐτίχρυσεν καὶ ὠφελήσας. Cod. D. ἐτίχρυσεν. Cod. E. λειούμενα καὶ ἐπιφριώμενα ποιῶν ὠφελήσεις.

χρᾶσθε] Leg. χρᾶσθαι. ut habet Codd. D. et E. Cod. A. χρῆσθαι. Cod. B. χρᾶ.

εἰρίοις] Leg. ἐρρίνοις. ac sic Codd. B. et D. Cod. A. ἐρρινοῖς ἀποφλεγματισμοῖς, absque καὶ. Cod. E. ἐν εἰρίαις, δεῖ δὲ ἀποφλεγματισμοῖς.

ξυρίσας] Verbum recentioribus usitatum. Constantinus Manass. Annal. p. 195. Spon Petit Dictionaire p. 411. Je rase, xyrizo. Confer historiam Histiei apud A. Gellium N. A. lib. XVII. c. 9. Cod. A. ξυρίσαι. Cod. D. ξυρίσεις.

τὴν κεφαλὴν] Codd. A. et C. τῆς κεφαλῆς. Quam ledtionem spernendam non esse judico.

σπάσμασι] Aristoteles Problem. Sect. V. 39. Διὰ τι οἱ θεῖοις εὐτόνως, μάστιγα λαμβάνουσι σπάσματα, ὅταν τις θέουσι αὐτοῖς ὑπόσῃ. aliquoties usurpavit H. A. lib. X. c. 4. Sed apud nostrum legendum ut exhibent codices Mss. Vind. τοῖς πάσμασι, qui praepositionem ἐν abjiciunt. sed Cod. E. agnoscit ἐν. sed leg. καὶ τοῖς ἐν τοῖς πάσμασι. c. 24.

C ap. XLVII. Cod. E. μή.

χημώσεως] Codd. A. C. et D. χεμώσεως.

χήμωσιν] Galenus Isagog. p. 386. Paulus lib. III. c. 22. Priscianus lib. I. c. 12. χείμωσιν Cod. A. χύχωσιν Cod. B. Rufus Ephes. lib. I. p. 25.

quæque oportet, prius tamen abrado capite, lanis molli-
bus, et medicamentis. quæ per os pituitam eliciunt, et
quæ antea in convulsione fuerunt præscripta.

DE CHEMOSI,

HOC EST VTRIVSQUE PALPEBRAR

DISTORTIONE EX INFLAMMATIONE

OBORTA.

CAPUT XLVII.

Chemosis appellant, cum ex vehementi inflamma-
tione, id quod in oculo album est, sublimius nigro. et
rubrum apparet. His itaque vena secanda et cucurbitu-
læ affigendæ erunt, et oculo collyrium, quod ex rosīs
conficitur infundendum, et quod a cinereo colore spodia-
cum dicitur, cum lacte vel ovi candido. Eodem etiam
et palpebras, tempora et frontem illinire oportet, et fo-
mentis

ἐταν] Cod. A. ὅτι ὑπὸ. Cod. B. et E. ὅταν ὑπὸ.

ἰσχυρῆς] Cod. A. ἰσχυρῶς. Cod. B. πολλῆς.

ὑψηλότερον] Paulus μετεωρότερον.

γίνεται] Cod. E. γίνεται.

τούτους] Codd. A. et B. τούτοις. prave.

καὶ σικυῶν] Cod. E. ἡ σικυῶν. Leg. σικυῶν.

ἐκχέειν] leg. ἐγχέειν. ac ita Mss.

δε] Cod. D. τε.

τῷ] Codd. A. B. et E. τὸ διὰ ῥόδων.

κολλοιρία] Cod. A. κολλυρία. Cod. B. κολλύριον. Cod. E. κολε
λήριον.

σποδιακῶ] σποδιακῶ. Scribonius Larg. c. III. 23. Aetius lib.
VII. c. 107. p. 145. Paulus lib. VII. c. 16. p. 280. Cod. A.
σποδιαβεν. Cod. B. σποδιακὸν. Cod. E. σποδιακὸν.

τὸ λευκὸν] Paulus τοῦ λευκοῦ, ac ita Cod. B. recte.

καὶ τοὺς] Absq̃ copula à cod. A.

ριᾶν, καὶ καταπλάττειν τοῖς προγεγραμμένοις ἅπασιν ἐπὶ τῇ φλεγμονῇ, κεκαυμένου δ' ἐπιπλῆϊσον τοῦ σώματος, εἰν ἀνέχοντα, πυριᾶν διὰ σπόγγου.

ΠΕΡΙ ΥΠΟΣΦΑΓΜΑΤΟΣ.

Κ Ε Φ. ΜΗ'.

Υπόσφαγμα ἐστὶ ῥῆξις τῶν φλεβῶν τοῦ ἐπιπεφυκίτου, ἐκ πληγῆς γινόμενον. Ἐπιστάσκειν δὲ τὸν ὀφθαλμὸν αἵματι φάσσης, ἢ περιτρεᾶς, ἢ θερμῷ γάλακτι γυναικείῳ, ἢ ἄλμην καππαδοκίης ἀλός, καὶ πυριᾶν ἀφέψημα ὑσσώπου. Πρὸς δὲ τὰ γενόμενα ἐν ὀφθαλμοῖς οἰδήματα διὰ πληγὰς, ποιεῖ πυρία δι' ὀξύκράτου καὶ σπόγγου.

φλεγμονῇ] Cod. A. ἐπὶ τῆς φλεγμονῆς ἅπασιν. Cod. B. ἅπασιν. Cod. E. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀπάσης. Quae sequuntur, in codicibus non comparant.

τοῦ σώματος] ino τοῦ ὅματος. Similem mendam apud Maximam Tyr. Dissert. XXXV. sustulit summus Marklandus p. 714. conf. tamen cl. de Villosion ad Longum p. 33.

πυριᾶν] leg. πυριᾶν. Fomentationes commendat Serapis apud Aelianum H. A. lib. XI. c. 31.

διὰ σπόγγου] M. Antoninus lib. V. c. 7. ἀλλ' ὡς οἱ ὀφθαλμιῶντες πρὸς τὸ σπογγέριον καὶ τὸ ὄν. Hippocrates de Medico p. 21. Nicetas Chon. Annal. p. 462. Spongiarum speciem aptam ad oculos extergendos describit Isidorus Orig. lib. XII. c. 6. et ante eum Plinius lib. XXXI. c. 11.

Cap. XLVIII. Cod. E. μθ'.

ὑποσφάγματος] Cod. A. ὑποσφαγμάτων. Cod. D. ὑποσφίγματος. male Cod. E. ὑπὸ σφάγματος.

Υπόσφαγμα] Paulus lib. III. c. 22. Actuarius de dignot. morb. lib. II. c. 7. Cassius Quaest. Medic. 27. Cod. D. ὑποσφίγμα. Cod. E. ἀπόσφαγμα.

γινόμενον] Cod. B. γινόμενη. μὲν. Cod. E. ἐπὶ πληγῆς γενομένου.

ἐπιστάσκειν] leg. ἐπιστάσκειν. conf. quae ad c. 15. notavi. Cod. A. ἐπίσασιν. Cod. B. ἐπιπλάσκειν. Cod. D. ἐπιπλάσκειν. omisso δὲ. Cod. E. ἐπιστάσκειν ἐν.

mentis et cataplasmatibus omnibus, supra in inflammatione comprehensilis, uti. Corpore autem maxime inflammato, si ferre possunt, spongia etiam fovere.

DE HYPOSPHAGMATIS.

C A P. XLVIII.

Hyposphagma, ruptura est venarum membranae adnatae, ex plaga oborta. Oculo itaque instillari debet sanguis pa'umbi vel columbae. vel lac muliebre calidum vel muria ex sale cappadocio, potu denique utendum ex hyssopi decocto. Ad tumores vero melles, oedemata vocant, ex ictu obortos, fomenta ex posca et spongia faciunt,

ὀφθαλμὸν] Cod. A. τῷ ὀφθαλμῷ. An voluit τῷ ὀφθαλμῷ?

φάσης] Dioscorides lib II. c. 91. Celsus lib. VI. c. 6. Plinius lib. XXIX. c. 6. Cod. B. φάσης.

περιεράς] Sextus Placit. c. 33. Priscianus lib. I. c. 12.

ἄλμην] Cod. B. δι' ἄλμης ἤ. Cod. E. ἄλμην.

καὶ πυριᾶν ἀφεψήμα] Exulant haec e Cod. B. qui pergit ἤ δι' ὕ. pro πυριᾶν leg. πυριᾶν.

καππαδοκίας] noster c. 62. fossilis erat, vid. Strabo lib. XII. p. 840. Codd. A. et E. καππαδοκικοῦ. Cod. B. δι' ἄλλων καππαδοκικῶν.

καὶ πυριᾶν] Cod. A. καὶ πυριᾶν ἀφεψήματος. Cod. D. καὶ πυριᾶν δι' ὀζυκράτου. leg. πυριᾶν.

ἀφεψήμα] Cod. E. ἀφεψήματι ἀλεύρου καὶ.

γενόμενα] Cod. E. γινόμενα.

εἰδήματα] sunt hypopia. Glossae Jatr. Mss. οἰδήμα, φύσημα. λέγονται δὲ καὶ ὑπόπια. Lexic. Proverb. Salom. Ms. ὑπόπια, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰδήματα, πλησμοναί.

πυρία] πυριᾶν, Codd. A. et E. πυριᾶν Cod. B.

ὀζυκράτου] Cod. A. ὀζυκράτω.

κατάπλασσε] Cod. B. καταπλάσσειν.

γου· κατάπλασσε δὲ τὸν τηρὸν νεαρὸν, ἢ ῥαφάνου φλοιὸν, ἢ σαφίδος γίγαρτον ἐν ὀξυκράτῳ.

ΠΕΡΙ ΕΜΨΥΣΗΜΑΤΩΝ,

καὶ κνισμοῦ, καὶ ψωροφθαλμίας.

Κ Ε Φ. ΜΘ.

Τὸ μὲν ἐμψύσημα ὄγκος ἐστὶν οἰδηματώδης τοῦ βλεφάρου· ἡ δὲ ψωρίασις δι' ἀλμυρὸν καὶ νιτρώδες ὑγρὸν γίνεται· ἀρμόζει οὖν αὐτοῖς τό τε ὀξυκράτον καὶ φακῶν ἀφέψημα, καὶ ῥόδων πυρίαν, διαχρίειν δὲ τοῦ λυκίου τὸν χυλὸν

τηρὸν] leg. τηρὸν. conf. c. 73. Plinius lib. XXVIII. c. 9. Marcellus Empir. p. 57. Priscianus lib. I. c. 12. τηρὸν Codd. A. et E. omisso articulo.

ῥαφάνου] Plinius lib. XX. c. 4. Athenaeus lib. I. c. 25. p. 34. Marcellus Empir. c. 19. p. 132. Schol. Aristophanis ad Plat. vf. 544. Salmassius de Homon. Hyles Jatr. c. 31. Cod. A. ῥεφάνου. Cod. E. ῥεφαρίου.

φλοιόν] Schol. Homeri ad Iliad. A. vf. 237. φλοιὸς δὲ ἐστὶ τὸ καλουμένον λέπος. Cod. B. χυλόν, margo φλοιόν.

σαφίδος] Leg. σαφίδας χωρὶς γιγάρτων ut Paulus et noster c. 73. Sextus Empir. adv. Mathematic. lib. VIII. p. 327. οὐχ ὥς αὖ ἐποιεῖν τὴν ἀμπελον γιγάρτων εἶναι περιεκτικὴν. Schol. Aristophanis ad Acharn. vf. 274. γιγάρτα δὲ τὰ ἐντὸς τῆς σαφίδος ὀσπριάδη. Codd. A. et E. σαφίδας. Procopius epist. 39. ἀσαφὶς γὰρ μακρὰ καὶ συμμετρεῖ σῶψει τὴν ἐμψυτον παραμυθον μέτη γλυκύτητα.

γίγαρτον] Codd. A. et E. ἑκατον.

Cap. XLIX. Cod. E. ν'.

κνισμοῦ] Leg. κνισμοῦ. ac ita c. 236. perperam ut hic c. 172. Cod. D. κνισμῶν. Sophocles Oedip. Tyr. vf. 798.

δ' ἐκνιζέ μ' αἰεὶ τοῦδ'

ubi Schol. ἐκνιζε, ἐλύπει· κυρίως δὲ ἐρωτικῶς λυπεῖν. Quid differunt κνισμός et κνισμός exposuit Berglerus ad Alciphronis lib. I. ep. 29. p. 122. quam differentiam non agnoscere videtur Jo. Corn. de Ruw ad Philen de Animal. p. 234. Cod. A. κνισμῶν

faciunt, caseus praeterea recens, cataplasmatidis more impositus, vel raphani cortex vel uva passa cum posca.

DE TUMORE OCULI

OEDEMATOSO, SEV INFLATIONE ET PRURITU,
ET SCABIOSA LIPPITVDINE.

CAP. XLIX.

Emphysema palpebrae tumor est, oedemati similis. Scabies autem fit ex humore salso et nitroso, convenit ipso fovere posca, lenticulae decocto et rosarum, et illinire lyciini ex rosarum liquore. Huc etiam facit, quod
ad

κησμών καὶ ψεροφθαλμών. Notandum hoc in capite ubi drachma praescribitur, codices fere unciam volunt. Cod. E. διαουσήματος καὶ κησμών.

τὸ μὲν] Paulus lib. III. c. 22. Aethnarius de dignot. morb. lib. II. c. 49.

τὸν βλεφάρου] Cod. B. τὸν βλεφάρου
ψωρίασις] Nigidius Frigulus apud Jan. Rutgersium Var. Lect. lib. III. c. 16. p. 257.

Αἰχμὴν, λευκέραν, ψωρίασιν τοῖς σώμασι.

f. leg. τοῖς ὀφθαλμοῖς. Sed verba haec longe aliter exarantur apud Paulum l. c. p. 73. ex quo ita refingendus noster: ἡ δὲ ψεροφθαλμία, κησμώνος τοῦ βλεφάρου ψωρίασις — γινέσθαι. Male autem Martius vertit scabies, deduxisset potius scabries dicere, ut docet cl. Saxe epistola ad van Wyn p. 53.

ἀλευρὸν] Cod. B. ἀλμυρῶν. Cod. A. δι' ἀλμυρῶν καὶ πτερωδῶν ὑγρῶν.

ἀμύξαι] Verbum apud medicos usu tritum. Oribasius Collect. lib. I. p. 3. καὶ πρὸς ὑγίαν μᾶλλον ἢ ῥάμην ἀμύξουσαν τροφήν. Anonymus de V. S. p. 22. ἥτις ἀμύσσειται φαίνεται, ubi ex codicis scriptura depravata restituendum ἥτις γ' ἀμύσσειται φ. Exemplum ex grammaticis produxit Gisb. Cuperus Observ. lib. I. c. I.

ἀμύξαι] Cod. B. ἔψημα.
πυρίαν] Paulus πυρίαν. hinc leg. apud nostrum πυρίαν. Codd. A. et C. εὐδοπυρία. Cod. B. καὶ τὸ διὰ τῶν ἐσδῶν πυρίαν. Cod. E. πυρία.

λινίου] Plinius lib. XII. c. 7. lib. XXIV. c. 14. Scribonius Larg. c. 3. 19. et ex eo Marcellus Empir. c. 8. p. 51. adde Amman
ad

χυλὸν μετὰ σάγματος ῥόδου. Ποιεῖ δὲ καὶ ἡ Ἐρασιστράτου ὑγρὰ· ἔχει δὲ οὕτως. Χαλκοῦ κεκαυμένου Lζ'. μίσυος ὀπτοῦ· σμύρνης, ἀνὰ Lγ'. κρόκου La5". πεπέρεως La'. οἶνου γλυκέως, κοτύλη α5". ἔψε, ὡς μέλιτος πάχος ἔχειν, καὶ ἐπίχρει. ἐν ἄλλῳ ἡ Ἐρασιστράτου ὑγρὰ ἔχει οὕτω. Χαλκοῦ κεκαυμένου La'. μίσυος ὀπτοῦ La'. σμύρνης La'. κρόκου Lγ'. πεπέρεως λευκοῦ κο. ιβ'. οἶνου χίου κοτυλ. α' λέανον πάντα τῷ ἐν οἶνῳ ἕως ἀναξερᾶ· θῆ· εἶτα ἐπίχρει τὸν γλυκὺν, καὶ ἔψε ἐν χαλκῷ ἀγγεῖῳ, ἕως μέλιτος σχῆ πάχος. Ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς συνάγχην, καὶ τὰ ἐν τῷ σόματι ἔλκη, καὶ πρὸς ὠταλγίαν, καὶ τὰ ἐν αἰδαίοις ἔλκη, καὶ πρὸς ψωροφθαλμίαν, ἄλλο πρὸς ψω-

ad Caelii Aurel. morb. chron. lib. II. c. 13. p. 407. Cod. D. τῷ χυλῷ τοῦ γλυκείου.

σάγματος] Cod. E. σαλάγματος.

ῥόδου] Cod. B. ῥόδον.

καὶ ἡ] Compositionem ex Paulo hausit. καὶ vero hic etiam significat, ut c. 50. et in Ev. Lucae VI. 18. conf. L. Bos Obs. Crit. c. 17. p. 81. sic et apud Latinos. vid. Burmannus ad Petronii c. 68. Conf. doct. Jugleri Biblioth. Ophthalm. p. 37. Cod. A. ignorat καὶ.

Ἐρασιστράτου] Cod. A. ἡ ἱερὰ συστράτου. Cod. D. τὴν ὑγρὰν. Cod. E. ἱερατιστου De Erasistrato conf. Stephanus Byz. de Urb. v. Kῶς, p. 500.

κεκαυμένου] abest a Cod. A.

μίσυος] Cod. A. μίσυος. Cod. E. μίσυος.

σμύρνης] Cod. A. καὶ σμύρνης.

ἀνὰ Lγ'.] Cod. A. ἀνὰ τρίτ'. conf. c. 4.

οἶνου] Paulus οἶνου χίου καὶ κρητικοῦ ἀνὰ Kῶ α'.

γλυκέως] Cod. A. γλκαίως.

ἔψε] Turbarunt haec typothetae, leg. ex Paulo ἔψε ἕως. Cod. A. ἔψε ως. Cod. D. ἔψα. Cod. E. ἔψε ἕως πάχος ἔχειν.

μέλιτος] deficit in codd. A. et D. Cod. B. γλύου.

ἔχην] Paulus σχῆ.

ἐν ἄλλῳ] Cod. D. ἄλλως. margo πρὸς ψωροφθαλμίαν. Galenus sec. loc. lib. IV. p. 209. Scribonius Larg. c. 4. 37. et 38. Defunt quae hic leguntur usque ad Καδμίας in cod. A. B. C. et D.

ad Erasistratum autorem refertur, liquidum collyrium.
sic autem habet. Aeris combusti drachmae sex, misyos
tosti, myrrhae, singulorum drachmae tres croci drachma
una semis, piperis drachma, vini passi, seu dulcis cya-
thus unus et dimidius, decoque ad mellis spissitudinem
et inunge. Alibi ita legitur haec Erasistrati compositio.
Aeris usti drachma, misyos tosti par pondus, myrrhae
tantundem, croci drachmae tres piperis albi grana duo-
decim, vini Chii dimidia pars sessorii, haec omnia ex
vino teruntur, dum siccescant, et deinde vinum in passum
super affunditur, et tam diu in vase aethereo decoquitur,
dum mellis spissitudinem habet. Facit etiam ad angina-
nam, ulcera oris, et aurium dolores, pudendorumque,

O 2 et

ἄλλα — ἄλλο] Exulant omnia ex Cod. E.

χαλκῶ] De aeris praestantia in sanandis oculorum morbis vid.
Macrobius Saturn. lib. VII. c. 16. *Coelius Rhodig.* Lect. An-
tig. lib. XXIX. c. 6. et N. *Heinsius* ad *Ovidii Metamorph.*
lib. VII. vs. 247.

χίου] *Plinius* lib. XIV. c. 7. et 14. *Athenaeus* lib. I. c. 20. p.
26. et c. 25. p. 32. *Maximus Tyr.* Dissert. XXXVI. p. 429.
Aelianus V. H. lib. XII. c. 31. *Tournefort Itiner.* T. I. p.
142. Tenue hoc vinum, quod propterea commendavit *Are-
taeus* cur. morb. acut. lib. II. c. 3. p. 101. E.

ἐν οἷνᾳ] Pro ἐν τῷ οἷνᾳ, conf. quae ad c. 25. notavi. Contra-
rium obtinet c. 46. καὶ ἐν τοῖς πύσμασι, pro τοῖς ἐν τοῖς πύσ-
μασι.

γλυκὺ] nempe οἶνον. vid. L. *Bos Ellips.* p. 116. De vinis dolci-
bus fufe *Plinius* lib. XIV. c. 9. *Aelianus V. H.* lib. XII. c.
31. καὶ ἐπὶ τοῦτοις γλυκὺς τις ἐκαλεῖτο. Vina Italiae recen-
suit *Ferretius* ad *Musas Lapidar.* lib. II. p. 141.

χαλκῶ] Noster c. 93. ἔψε ἐν χαλκῷ ἀγγεῖον. *Plinius* lib. XX.
c. 13. in pyxide Cypria asservari jubet succum rutae. *Cassius*
apud *Galenum* sec. loc. lib. IV. c. 210. *Mommedus Empir.* c.
XIX. p. 131. in pyxide aereu condas. conf. cel. *Caristoph.* *Saxe*
ecistola ad *van Wyn* p. 60.

αἰδαῖσι] αἰδαῖσις.

μεθεσάχνος] Cod. D. σάχνος ἀνά.

δαν] vid. *Trillerus* ad *Thomam Mag.* p. 293.

ἄλλο] Cod. A. et C. ἔτερον delectis verbis πρὸς ψυροφθαλμίας,
quae agnoscit Cod. B. Cod. E. in margine π.

ψωροφθαλμίαν. καὶ μίας Ι.α'. χαλκοῦ νεκχυμένου Ι.α'.
ναρδοσάχους Ι.α'. πεπέρεως ὀβολοὶ β'. τρίβε μετ' ὅξους
ἐν ἡλίῳ, καὶ χρω̃.

ΠΕΡΙ ΞΗΡΟΦΘΑΛΜΙΑΣ

καὶ σκληροφθαλμίας.

Κ' Ε' Φ. Ν'.

Ἡ μὲν σκληροφθαλμία ξηρότης καὶ δυσκινησία ἐστὶ
τοῦ ὀφθαλμοῦ, μετὰ πόνου καὶ ἐρεῦθους. χωρὶς ὑγρα-
σίας. χρὴ οὖν πυριᾶν αὐτοὺς σπόγγους ἐξ ὕδατος θερ-
μοῦ, καὶ ἐπιτιθέσθαι τοῖς βλεφάροις εἰς κοίτην, ὡδὴν μετὰ
ρόδινον, ἢ ξέον χηνός, λιπανέσθω δὲ ἐλαίῳ ἢ κεφαλῇ.
ἢ δὲ ξηροφθαλμία κνισμῶα ἐστὶ χωρὶς ῥεύματος. Θερα-
πεία

ναρδοσάχους] Cod. A. ναρδοσάχους. Cod. B. νάρδου σάχους
ὀβολοὶ] Cod. E. ὀβόλους.

ἡλία] Noster c. 115 λειώσας σὺν ὄξει καὶ ἡλιώσας. Cod. B. λεία.
Veteres Glossae ad Persii Satyr. IV. v. 36. Antiqui enim un-
gebant se et in sole erant, ut oleum corpus imbiberet.

Cap. L. Cod. E. νβ'.

Περὶ] Cod. A. περὶ ξηροφθαλμίας καὶ ξηροφθαλμίας. Cod. B.
περὶ ξηροφθαλμίας.

Ἡ μὲν] Paulus lib. III. c. 22. Celsus lib. VI. c. 6. Actuarius de
dignot. morb. lib. II. c. 7.

σκληροφθαλμία] Codd. A. C. et E. ξηροφθαλμία. Divisum Aelia-
nus H. A. lib. XIV. c. 15. ἀπαλλάττει ξηρὰς ἀνθρώποις ὀφ-
θαλμίας.

ξηρότης] leg. ut apud Paulum σκληρότης.

δυσκινησία] Cod. A. δυσκίνησις.

πόνου] interpretes cum l. bor., malim dolore, hoc enim sensu hanc
vocem adhibuit noster c. 16. et alibi. Hesiodus op. et D.
v. 472.

ὁ δὲ τινθὼς ὀπισθεν

Δμῶδες, ἔχων μακρὰν, πόον ῥενίδεσσι τιθεῖν.

ubi vertitur negotium. Et. vel. amictus in not. p. 152. dolo-
rem verr. vult. Cod. E. μετὰ τέλει. conf. Casp. Barthius Ad-
vers. lib. XXXIII. c. 1.

et ad pruriginosam oculorum scabiem. Aliud ad idem, cadmiae aeris combusti, spicae nardi singulorum drachma, piperis oboli duo, in sole ex aceto terito et utitor.

DE SCLEROPHTHALMIA

ET XEROPHTHALMIA, SEV DE PRVRIGINOSA
ET ARIDA LIPPITVDINE.

C A P. L.

Sclerophthalmia siccitas est, et difficilis motus oculi. cum labore et rubore circa humiditatem. Aqua calida itaque ipsos fovere, adhibita spongia, et cubitum iturris ovi album cum rosaceo, vel adipem anserinum palpebris imponere oportet, et caput oleo humectare. Xerophthalmia vero seu arida lippitudo, prurigo est circa

O 3

humo-

ὕγρασις] Codd. A. et C. ἔργασίας.

πυρίαν] Cod. A. πυρίαν. Leg. πυρίαν.

σπέργγος] σπέργγος. et sic recte Codd. D. et E. Contrario modo peccatum apud Alaphronem lib. I. ep. 34. p. 152. οὐ πρέπει συνθεταῖς εἶναι τοιοῦτοις ὀμμασι. leg. τοιοῦτους. Codd. A. et C. σπέργγον. Apollonius lib. III. c. 8. p. 189. §. 2. ad. 1h. Gale. αὐτὴ συνθετος Ἀρτέμιδος οὖσα, τὴν αὐτὴν ἐκείνην σολὴν φοροῦσα κ. τ. λ. leg. ἐκείνη.

ἐξ] Codd. A. et C. ἐν ὕδατι θερμῷ βάπτοντας.

ἐπιθένας] Codd. A. et C. καὶ τοῖς βλεφάροις ἐπιτηθέντας.

ὠϊ] Codd. A. et C. ὠϊ.

λιπαίνεσθω] Codd. A. et C. λιπενέσθω. δὲ ἡ κεφαλὴ ἐλαίῳ. Codd. B. et D. καὶ λιπαίνειν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν.

ξηροφθαλμία] Codd. A. et C. σκληροφθαλμία.

κησιμῶα] Cum siglas non adsequeretur Martius hanc vocem pro-cudit. Leg. κησιμὸς ὀφθαλμοῦ α'. hoc est ἐνός, κησιμ. vid. Schol. Homeri ad Iliad. M. v. 25. Sic noster c. 155. συπτη-ρίας ὑγρὰς με. β. σμύρνης με. α'. et c. I. πολυτείχου μέρος ἐγ. unde quique emendandus Anonymus de V. S. p. 27. ὅς τὰ τέσσαρά σου δάκτυλα ὑπεράνω τοῦ ἐντός. Series orationis fla-gitat, ut legamus ὑπεράνω τοῦ ἐνός ἑτός. Paulus hic habet κησιμῶα εἰς διάθεσις. conf. Scribonius Larg. c. IV. 32. Codd.

πεύει δὲ καὶ αὐτοὺς λουτρὰ, καὶ ἀποδακρυτὰ, καὶ ἡ Ἐρα-
σιστράτου ἢ προγεγραμμένη καὶ διὰ τὰ ὕγρὰ.

ΠΕΡΙ ΕΚΤΡΟΠΙΩΝ.

Κ Ε Φ. ΝΑ.

Τὰ ἐκτρόπιον ἐκτροφή ἐστὶ τοῦ βλεφάρου, ἢ διὰ
ὕλην ῥέεισσαν, ἢ διὰ χειρουργίαν γινόμενον. Μόλυβδον
κεκχυμένον μετὰ θείου ἀπύρου αναμίξας, παράπτου, ἢ
ἔν ζυζόν φρύξας, παράπτου.

ΠΕΡΙ

Codd. A. et C. κησιμῶδες ἐστὶ. Codd. B. et D. κησιμὸς ἐστὶ.
Cod. E. notat doct. Cores. Obscure exanatum κησιμὸς ἢ. Ἀν
κησιμὸν νει κησιμῶδες? vel potius ieg. ἢ δὲ ξηροφθαλμία, ὀφ-
θαλμία κησιμῶδες ἐστὶ.

δὲ καὶ] P. titulum καὶ in versione omisit Martius, quae hic etiam
significat, vid. Devarius p. 173. conf. c. 49.

ἀποδακρυτὰ] Pro ἀποδακρυτικὰ ut apud Galenum sec. loc. p. 209.
et Aetium Quaest. Medic. 13. Paulus l. c. ἐφαρμύσει δὲ κοι-
νὰς ἐπ' αὐτῶν καὶ φάρμακα τῶν δριμύτων, ὥς καὶ δάκρυον προ-
καλέσας. conf. Aetius lib. III. c. 138. et Lucianus T. III.
p. 394. cii. Saxe epist. ad van Wyn p. 52. Codd. A. et C.
ἀποδακρυτικὰ et Cod. B.

ἡ ἐρασιστράτου] Cod. A. καὶ ἐρὰ συστράτου.

προγεγραμμένη] c. 49.

διὰ τὰ ὕγρὰ] Leg. δίκαια ὕγρὰ. ac sic Codices Mss. omnes. conf.
c. 32 et 33. apud medicos pro certa lege ac ratione victus po-
nitur: apud Galenos pro diurno victu, ut scribit Raderus ad
Martialis lib. II. epigr. 43.

καὶ διὰ] Cod. B. δίκαια δὲ. forte τὲ voluit.

Cap. LI. in Cod. E. jungitur hoc caput cum prae-
cedente.

ἐκτροπία.] Codd. B. et E. ἐκτροπίου.

Τὸ ἐκτρόπιον] Paulus lib. III. c. 22. Celsus lib. VI. c. 7. Aëtii-
us lib. II. c. 7.

ἐκτροφή] Paulus ἐκτροπή. Arridet magis nostri lectio: quam
firmat Cod. B. Cod. A. ἐκτροφή. Cod. E. ἐκτροφῆς ἐπὶ τοῦ.
unde

humoris fluxum. Curatur autem balneis et medicamentis, quae ἀποδαμνυτὰ, hoc est, lachrymas reprimentia appellantur, et Erasistrati compositione supra posita, et collyriis liquidis.

DE ECTROPIIS.

C A P. LI.

Ectropium palpebrae aversio est, et fit interdum ob materiam defluentem, interdum etiam vitio curationis. plumbum itaqueustum cum sulphure vivo permixtum, vel aeruginem torrefactam applicato.

O 4 DE

unde metaphora desumpta sit, declarat Schol. *Aristophanis* ad Nub. Act. I. Sc. I. v. 89. adde *Casantonum* ad *Theophrasti* Char. c. 22. p. 219. De Cotta Messalino veteres Glossae in *Persii* Satyr. II. p. 34. Cottam Messalinum dicit, qui tam vitiosos oculos in senectute habuit, ut palpebrae ejus in exteriorem partem verterentur.

§ dix] καὶ διὰ Codd. A. et C.

χειρουργίας] Codd. A. et C. χειρουργίας. Cod. D. χειρουργίαν χειρουργίαν. Paulus ὑπερχειρουργίαν. Chirurgiam non magni fecisse videtur noster cum per pauca in hoc opere occurrunt, chirurgiam spectantia, ut hoc jam observavit doct. Anton. *Cochius* praefat. ad chirurgos veteres p. X. cum nostri aetate chirurgia sejancta nondum esset a reliquis artis salutaris partibus, quod dissidium quando factum, dixerit alius non ego, inquit *Aegid. Menagius* amoenit. jur. civil. c. 35. p. 227. quod *Avicennae* demum aetate ortum creditur, ut notat *Guido Cauliacensis* de Chirurgia in praefatione. Chirurgorum errores facile poterant detegi, cum operationes peragerent coram adstantium magnam catervam, ut testatur Jo. *Crisostomus* in Psalm. L. p. 697. καὶ γὰρ ἰατρὸς χειρουργῶν ἔχει τοὺς περιεσώτας πάντας, καὶ βλέπων πῶς τῇ τέχνῃ καὶ τῇ νόσῳ.

§ typothetarum incuria in ed. Martii excusum τὸν ζυζόν. Aeruginis vires notas habuit Melampus, testis *Apollodorus* lib. I. p. 39. εἰ ζύζων τὸν ἰόν, ἐπὶ ἡμέτερος δέξῃ ἱφίππῳ δῶ πῖον, adde Schol. *Taeocriti* ad Idyll. III. v. 43. Achillem in emplastris primum usum esse tradit *Plinius* lib. XXV. 5. ἰὸς ζυζος quid sit Chemicis docent glossae p. 130. et quae iidem exponunt p. 143. verbum φεζζον. Ἰὸν argento tribui et auro exemplis probavit

ΠΕΡΙ ΑΙΓΙΛΩΠΟΣ, ΚΑΙ

ἀγχίλωπος.

Κ Ε Φ. ΝΒ΄.

Ὁ μὲν αἰγίλωψ ἀπόστημα ἐστὶ μεταξὺ μεγάλου καν-
θοῦ, καὶ τῆς ῥινὸς ῥηγνύμενον· καὶ συριγγούμενον· πρὶν
δὲ εἰς ἔλκος τραπῇ, ἀγχίλωψ λέγεται. Κρίνου ῥίζαν
λειώσας, σὺν μέλιτι κατὰπλασσε. ἄλλο. αἰγίλωπα βο-
τάνην κατὰπλασσε. ἄλλο. θερμούς λεῖους, πηγάνου φύλ-
λα, χολὴν ταυρίαν σὺνλειώσας, κατὰπλασσε. ἄλλο. πη-
γάνου

bavit doct. Kyrke ad Jacobi epist. c. V. 3. Observat Jac.
Primerofius de errorib. vulgi lib. IV. c. 2. Veteres graecos uti
solitos *chałybe*, *aere usio*, *aeris squamina*, aliisque modis, aut
nullo modo, aut leviter saltim praeparatis, nec aliis praeparatis
chemicis. conf. *Carnephilus* de usu theriacum p. 3. Codd.
A. et C. ὡν ἐκζεσῶν φριάζας. Cod. D. ὡν ὀξυσῶν. Φριζας.
In Cod. E. omisium cum sequentibus, usque ad finem capitis.

γινόμενον] Cod. B. γινομένη.

ἀπύρου] Cod. A. ἀπείρου. Cod. B. ποσαναμίζας. Cod. A. αἰα-
μίζας.

παράπτου] An legendum hic et μοχ. περιόπτου? ac ita quoque
Mss. A. et C.

Φριζας] Cod. B. λείου καὶ παράπτου. Fateor me ancipitem esse
utrum lesionem recipiam.

C a p. LII. Cod. E. γγ΄.

αἰγίλωπος] Codd. A. et C. αἰγύλωπος καὶ ἀγχύλωπος. Cod. B.
αἰγύλωπος solum. Cod. αἰγύλωπος.

αἰγίλωψ] *Galenus* sec. loc. lib. V. p. 224. *Paulus* lib. III. c. 22.
Celsus lib. VII. c. 7. *Cassius* Quaest. Med. 38. *Aetianus* de
dignot. morb. lib. II. c. 7. Capris familiare vitium esse ad-
firmat *Martinius* Etymolog. p. 24. Codd. A. et C. αἰγύλωψ.

μεταξὺ] *Paulus* μεταξὺ τοῦ μ. ac sic Codd. A. C. et E. ejecto
μεταξὺ.

μεγάλου] *Rufus* Eph. lib. I. p. 24. *Hypatus* p. 146.

ῥινὸς] post hanc vocem distinctio locanda non post verbum sequens
ῥηγνύμενον.

DE AEGILOPE, FISTVLA

OCVLORVM ET ANCHILOPE.

C A P. LII.

Aegilops est abscellus quidam, qui inter maiorem oculi angulum, vel eum qui naribus propior est et nasum, rumpitur. et in fistulam dehiscit. Priusquam vero in ulcus erumpat, anchilops vocatur; radicem itaque lilii terito et cum melle ad formam cataplasomatis excipipito. Aliud. Herbam Aegilopem instar cataplasomatis inducito. Aliud. Lupinos, rutae folia et taurinum fel,

Θ 5

simul

ἐξηγούμενον] Subjungit Paulus δὲ. Cod. B. τε.

συγγυόμενον] Codd. A. et C. συρρήγνυμενον. Cod. B. σηγύ-
γόμενον.

πρὶν δὲ] Paulus πρὶν ἢ δὲ. Rectius πρὶν δὲ ἢ. Cod. E. πλὴν —
πραπέν. conf. c. 131. c. aut πρὶν est πρότερον. Cassius Quaest.
73. ὡς ὑπὸ τοῦ ὕδατος πρὶν ἐκινᾶτο. Devarius de particul. c.
23. p. 322.

ἀγγίλωνψ] Cod. A. αἰγύλωνψ.

λαύτας] Cod. A. λυάσας.

κρίνου] Cod. B. κρίνου. οὐκ.

εἶς] Cod. E. εἰς.

ἄλλο] Desunt haec in Mss. A. et C. usque ad πηγᾶν, secundo
loco.

αἰγίλωνψ] Cod. E. αἰγίλωνψ.

ἄλλο] Exulat e Cod. E. et mox ἡμαρ.

βοτάνην] Plinius lib. XXV. c. 13. Boetius ad Theophrasti H. Pl.
lib. VIII. c. 9. p. 952. Matthiolus ad Dioscoridis lib. IV. c.
134. p. 545.

δέμους] Cod. B. οὐπνάρια, et formulam post sequentem col-
locat, quod idem obtinet in Cod. D. Cod. E. λουπινάριος
λαῖα.

ταυρίαν] Dioscorides lib. II. c. 90. Sextus Placit. c. 9.

πηγᾶν] Florentinus Geopon. lib. XII. c. 25.

γάνου φύλλα 5β'. ἀλόης Λγ'. ταυρίας χολῆς, τὸ ἀρκοῦν.
ἄλλο. κοχλίας σὺν ἀλόῃ λειώσας ἐπίθες.

ΠΕΡΙ ΜΙΑΦΩΣΕΩΣ

ἦτοι

μαδαρώσεως.

Κ Ε Φ. Ν Γ.

Ἵπόπτωσίς ἐστι τῶν τοῦ βλεφάρου τριχῶν· τοῦτο
τὸ πάθος ἀπὸ δριμύων χυμῶν γίνεται· καὶ δεῖ πρῶτον
Φλεβοτομεῖν καὶ καθαίρειν καὶ τοῖς καλλιβλεφάραις λε-
γομέ-

φύλλα 5β'.] Ita hunc numerum expressit Martius, cum caractere
quo in codice Mf. exstabat, careret, atque sic quoque caput
nonagesimum 5. Caput autem 190. et 290. ρη et ση notavit,
unde patet verum caracterein ei defuisse. Potuisset majori
cum jure uti litera G Latinorum, uti ex grammaticis docuit
Salmasius ad inscript. Herodis p. 51. et ad Solinum p. 627.
Sed Codd. A. C. et E. φύλλον δε. β.

ταυρίας] Codd. A. et C. ταυρία χολή. Cod. B. χολή 5 ταυ-
ρίας. id est χολῆς ταυρίας. ταύριον ἄσθμα. Heliodorus lib. X.
p. 499. at p. 501. ταυρίου exaratum.

κοχλίας] Codd. A. C. et D. κοχλίους.

λειώσας] Codd. A. ubique λυώσας, unde illud in posterum non in-
dicabo.

ἐπίθες] Codd. A. et C. ἐπίχρε. Cod. E. ἐπιτίθα.

Cap. LIII. Cod. E. νδ.

μυλφώσεως] Cod. A. μολφώσεως.

Ἵπόπτωσις] Paulus lib. III. c. 22. ἀπόπτωσις. Aetius lib. II.
c. 7. et 80. Aëtianus de dignot. morb. lib. II. c. 7. In Cod.
A. ἡ μύλφωσις ἀπόπτωσις. Cod. B. ἡ μέλφωσις. Codd. D.
et E. ἀπόπτωσις.

τριχῶν] Cod. D. παθῶν.

μαδαρώσεως] Cod. E. χαλαρώσεως. De verbo μαδᾶν vid. Holz-
linus ad Apollonii Rhod. lib. IV. vs. 1531. cel. Ruhnkenius ad
Timaeum p. 132. Koen ad Gregorium de Dialect. p. 264.
et

simul contrita illinito. Aliud. Rutae folia nonaginta duo, aloës drachmae tres, fellis taurini quantum satis est. Aliud. Cochleas cum aloë tritas imponito.

DE MILPHOSI

MADAROSI.

CAP. LIII.

Milphosis, seu glabrities defluvium est pilorum palpebrarum. Hic affectus ex acribus humoribus originem sumit. In hoc igitur primum vena secanda, et corpus expurgandum erit, et smegmatis, quae ab honestandis palpebris καλλιβλέφαρα dicuntur, utendum. Stimmeos τοῖσι

et doct. de Villoison ad Longum p. 227. Aristoteles mirab. auscult. p. 1091. καὶ τὰς τρίχας τὰς ἐν τῷ σώματι ἀπομαρῶν. Schol. Homeri ad Odysf. B. vi. 300. εὖναι ἐκπονίτ μαδῶν ὑδάτι ζέουσι, ὥστεν εὐστρα ἐργαστήριον, ἐν ᾧ χεῖροι εὐοίται. Verbum μαδίζειν habes in Legib. Longobard. quos ex cod. Ms. laudat Salmasius ad Tertullianum de pallio p. 338.

δριμύτης] Cod. A. δρυμύτιον. Codd. B. et E. δριμύτος χυμοῦ.

γίνεται] Codd. A. C. et E. γινόμενος.

καὶ] omittit Cod. A.

πρῶτον] Cod. E. πρότερον.

λεγομένοις] addunt Codd. A. et C. τὰ τίμια. Cod. B. συμμίσις. Cod. E. συμμίσις.

χεῖσθαι] Cod. A. χεῖσθαι. Cod. E. χεῖσθαι.

καλλιβλεφάραις] Veteres palpebras pulchras laudabant plurimum. Celsus vi. 72.

διακρίνει δὲ θεῶν

Κέλεος, καὶ βλεφάρων συνεχῆ, καὶ κῆλα προσώπων. καλλιβλεφάρων τιμὴ Constantinus Manass. p. 150. Varro apud Nonium p. 607. §. 164. Quos calliblepharō naturali palpebrae timēae. Neaera χαριτοβλεφάραις laudatur in inscriptione apud Ruyetium ed. 23. ad Gn. Reinsius p. 138. Glossae ad Petronii c. 110. calliblephara, quibus supercilia ad ornatum denigraunt mulieres, ubi vide notas.

γομένοις χρῆσθαι. Στίμμεως ὀπτῆς Ιά. μολύβδου κῆ.
 Λδ'. κρέου Λδ'. γάρδου ἰνδικῆς Ιδ'. λειώσας χρῶ. ἄλ-
 λο σίμμεως. καδμίας. χαλκίτεως. μίσυος ἴσα. κόπτε,
 καὶ μέλιτι Φυράσας ὀπτῃ, καὶ λειώσας χρῶ. ὅς᾽ Φοι-
 νίκων κεκαυμένα λειώσας Ιά. καστορίου Ιά. σμύρ-
 νης Ιά. σέατος ἀρκείου τὸ ἀρκεῖον λειώσας ἐπὶ
 χρῆ.

ΠΕΡΙ ΠΡΑΔΩΝ.

Κ Ε Φ. Ν Δ.

Ῥυῆς ἐς πινυλίσιν τοῦ μεγάλου κινθοῦ, μηκέτι
 κατέχεν τὸ δάκρυον δυναμένου, ἀλλὰ φέρεσθαι ἀκου-
 σίως.

λεγομένοις] Corrupte, legendum σμήγμασι. *Martius*.

λεγομένοις] Subaudiendum σμήγμασι, quod apud *Paulum* addi-
 tum. Cod. D. γινομένοις. σημι χρῆσθαι.

σίμμεως] De sibi usu cosmetico, vide quae collegit *cel. Trille-
 tus* *Observ. Crit. lib. IV. c. 15. p. 400.* Codd. A. et C.
 σόμεως. Jo. *Rhodius* ad *Scribonium Larg. p. 63.*

ὀπτῆς] *Paulus* ὀπτοῦ.

ἰνδικῆς] *Strabo* lib. XV. p. 1018. Cod. A. ἰνδικοῦ.

κῆ] Recte *Martius* vertit ἵψι, licet inter characteres chemicos
 apud *Du Cange* *Gloss. p. 16.* κᾱ excusum pro κεκαυμένον,
 et sic apud nostrum c. 172. *Paulus* tamen lib. IV. c. 62.
 ἐνοι δὲ καὶ σφέκλησκε, hoc est σφέκλης κεκαυμένης, nam
Glossae Medicae apud *Rob. Keuchenium* ed *Q. Ser. Sapo-
 nicum* p. 103. σφέκλη, faecula. Codd. A. et C. κε. Cod. B.
 κεκαυμένον.

Λδ'] Cod. E. οὐγΓ. δ'.

λειώσας] addit Cod. B. καὶ ἐνώσας.

ἄλλο] *Galenus* sec. loc. lib. IV. p. 209. Cod. A. ἕτερον. Cod.
 D. ἄλλως. ejicit Cod. E.

σίμμεως] Codd. A. et C. κίμμεως. Cod. D. σήμμεως. Cod. E. τι-
 μεως.

καδμίας] *Salmasius* de *Homon. Hyl. Jatr. c. 122.*

χαλκίτεως] Cod. B. χαλκίτου.

toſti drachma, plumbi uſti drachmae quatuor. croci, nardi Indicae, ſingulorum par pondus in pulverem redactis utitor. Aliud. Stimneos, cadmia, calcitidis, myſeos, ſingulorum pares portiones contundito, et inelle reſperſa torreto, et tritis in pulverem utitor, palmarum offium combuſtorum, et in poſtilem tenuiſſimum redactorum, drachma, caſtorii, myrrhae ſingulorum par pondus ſeu drachma, adipis urſini quantum ſatis eſt, laevigatis utitor.

A D R H Y A D A S.

C A P. LIV.

Rhyas reſolutio eſt magni anguli, cum lachrymas amplius continere nequit, ſed involuntarie ferri et foras exire

πίσους] Cod. A. μίσιος. Cod. B. μίσεος.

ἔπτα] deſt in Cod. A. Cod. E. ὅπτε. Leg. ὅπτα.

ἑμύρην] Trillerus Obſ. Crit. lib. II. c. 25. p. 145.

ἀρκτείου] Sextus Placit. c. 6. noſter c. 208. σέατος ἀρκτείου, veteres urſos non ἀρκτείου tantum appellaviſſe, ſed et ἀρκτείου obſervat Jſ. Voſſius ad Catullum p. 160.

ἐπίχρει] Paulus χρῶ. Codd. A. et C. χρεῖ.

Cap. LIV. Cod. E. γγ'.

ἐνιάδων] Codd. B. et E. ἐνιάδων. Codd. A. et C. ἐνιάδος.

Πυῖς] Aetius lib. VII. c. 90. Paulus lib. III. c. 22. Celfus lib. VII. c. 7. Caefurius ad Celfum p. 36. Foſſius Oecon. Hippocr. p. 334. cui ἐνιάς placet. ut recte legitur apud Alex. lib. II. c. 8. et in Codd. A. et C. Codd. B. et E. ἐνιάς. Aelianus H. A. lib. VII. c. 37. διὰ τὴν ἐνὶ τοῦ αἵματος τὴν πολλήν.

διναμέου] Cod. E. δυνάμεον.

φέρεσθαι] fluere. Pollux lib. VIII. c. 9. ſegm. 113. δι' ἧς τὸ ὕδωρ ἐφέρετο ἐν ταῖς πρὸς ὕδωρ δίκαις. Cod. E. ἀλλ' ἐόντος (1).

σίως. χρῶ δὲ ξηρίοις πυκνωτέροις, οἷον σπύγγον βρεῖξας
κεδρίᾳ καύσον καὶ λειώσας, ξηρὸν χρῶ. ἄλλο σπύγγον
σὺν κεδρίᾳ καύσας, λειώσας Lβ'. αἵματος δρακοντίου Lα'
σμίξας χρῶ.

ΠΕΡΙ

(1. ἰώτος) ξέαν. Longus lib. I. p. 23. ed. Moll. ὁ δὲ ξηροῦ
πληγῆς νεανικαῖς — καὶ ὀλίγον ἐμπνέων, αἵματος πολλοῦ
φερομένου. idem lib. II. p. 30. ὡς ἂν ἐπὶ φανὶ νυκτὶ τὸ γλυκὺ
κας φέροιτο.

χρῶ] Cod. D. χρᾶσθαι δ᾿ ἐπὶ τούτων ξ.

πυκνωτέροις] Pro πυκνωτικωτέροις. Alex. l. c. προσφέρειν τὰ με-
τρίως σύφοντα. Paulus l. c. τοῖς μετρίως σύφουσι. Codd. A.
et C. πυκνωτικοῖς. Cod. D. υπνωτικοῖς. Cod. E. πυκνωτι-
κοῖς.

σπύγγον] conf. cl. Saxe epist. ad van Wyn p. 57. Cod. B. addit
οὖν. an σύγγ. γ. quaerit cl. Bolla.

ξηρὸν] ξηρῶ cod. B. neque tamen vulgatam lectionem mutaverim,
Aeschines Dialog. II. p. 13. ὅσα γε — χρῶμεθα Achilles Tat.
lib. I. p. 49 ἐχρῆτό μου τὸ δᾶρον τρυφῶν. ubi Salmasius re-
scribit τῷ δᾶρα.

ἄλλο] ignorant Codd. A. et C. Cod. D. ἄλλως.

καύσον] Hippocrates Epidem. lib. II. sect. 6. p. 710.

κεδρία — κεδρίᾳ] Exulant e cod. E.

κεδρία] Caelius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 13. p. 409. Omis-
sa est praepositio ἐν. vid. c. 1 quam addiderunt Codd. B. et D.
sed eam tunc redundare monuit Hemsterhuys ad Luciani Dial.
Mort. p. 21. conf. c. 62. Alciphron lib. I. ep. 35. p. 154.
ὁμοί

exire finit. Utere autem pulveribus densioribus, ut sponsia immersa in cedria, quam combures et sicca et laevigata uteris. Aliud. Sponsiam cum cedria comburito et terito, pondere drachmarum duarum, sanguinis draconis drachmam pro smegmate adhibeto in usum.

DE

ὁ μοι ἐπὶ τὴν λυτράν τῷ συμποσίῳ μέμψιν. ubi praepositio-
nem forte revocandam putat Berglerus. Aelianus epist. VII.
καὶ ταῦτα ἀνδρὶ γεωργίᾳ ζῶντι.

αἷματος] Codd. A. et C. αἷματι. Cod. E. μεθ' αἷματος.

δρακοντίου] Eriotianus δρακόντιον, βοτάνης εἶδος. vid. Welschius de
Vena Medin. c. I. p. 24. sed hic intelligitur gummi quod dra-
co arbor fundit, vid. S. Dale Pharmacol. p. 297. Cod. D.
δρακοντίου αἷματος.

σμίξας] Interpres videtur legisse σμῆζας, sed probe se habet le-
ctio codicis, est autem α σμίγαν miscere, vid. Du Cange Gloss.
p. 1404. Cod. A. μῆζας. Codd. D. et E. μιζας. Antiqui-
tus medici non operationes chirurgicas tantum ipsi faciebant,
ut notant Theodoretus Therap. VI. p. 100. et Jo. Chrysostomus
in Psal. CXLIII. p. 903. sed medicamenta ipsi praeparabant
et aegris obferebant, quod patet exemplo Philippi medici Ale-
xandri M. apud Justinum lib. XI. c. 8. quemadmodum etiam
apud Romanos, cum servi essent. Plinius Secund. lib. 1. ep.
12. Dixerat sane medico admoventi cibum κένκινα. Hinc in-
valuit mos, cum ad pharmacopoeos pertineret cura praepa-
randi medicamenta, ut formalis suis subscriberent medici
M. D. hoc est misce, defer. Juvenalis Sat. V. vf. 61.

nescit tot millibus emptus

Pauperibus miscere puer

ubi Glossae Leidens. Mff. miscere, pocula deferre expo-
nunt.

ΠΕΡΙ ΕΛΚΩΝ ΤΩΝ ΕΝ

ὀφθαλμοῖς.

Κ Ε Φ. ΝΕ.

Τὸ μὲν ἐν τῷ κερατοειδεῖ χιτῶνι συνιστάμενον ἔλκος, κοιλόν τε καὶ καθαρόν, οἰομάζεται βοθρίον· τὸ δὲ πλατύτερον μὲν τοῦ βοθρίου, ἴσον δὲ βαθύ, κοίλωμα καλεῖται· ἄργεμον δὲ τὸ ἐπὶ τῆς ἱρεως κύκλου γινόμενον· τὸ δὲ ἐπίκλωμα ἔλκος ἐστὶ ρυπαρόν, καὶ ἀκάθαρτον καὶ λεχραῖδες· τούτου καθιερωμένον πολλάκις ἐκρῆται ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ὑγρὰ. Ρυπαρῶν μὲν ὄντων τῶν ἐλκῶν,

τό,

Cap. LV. Cod. E. v5.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ἐλκῶν.

Τὸ μὲν] Pauli; lib. III. c. 22.

τε] Cod. A. δὲ.

καθαρόν] id est nullo vitio seu macula notatum conf. c. 70. Lucianus Dial. Fabul. p. 84. ἀλλὰ καθαρὸς ἐστὶ καὶ ἀπαθὴς τὸ πρῶτον.

βοθρίον] Erotianus Lex. p. 20. Foësius Oecon. Hippocr. p. 77. exulat haec vox ex codd. A. C. et E.

μὲν] deest in codd. A. et C.

ἴσον] Repone ex Paulo ἴσον δὲ. ac ita quoque Codd. B. et E. Majis erratum apud Aretaeum morb. chron. lib. I. c. 7. p. 33. E. ἀλλὰ καὶ τὰ ξιμφύεα, εἰς, ἐς ἴσον. Crassus legisse videtur μέσον, vertit enim usque ad medium. Forte leg. ἐς τε γᾶσον, usque ad supercilium. Reddam quoque ἴσον. Achilli Tat. lib. VIII. p. 475. οὕτως ὁ λοιπὸς τῶν καταμῶν χερσὶν ἕκαστον τοῦ πρῶτον ἴσον ἔχων. corrigo ἴσον, nempe μήκος.

κοίλωμα] Salmasius ad Solinum p. 290. Pro cavitate in terra Origenes Philosophum. p. 71. εἶπαι γὰρ αὐτὴν (γῆν) κοίλην, καὶ ἔχειν ὕδωρ ἐν ταῖς κοιλάμασι. Aetianus H. A. lib. XIV. c. 3. et lib. XVI. c. 39.

ἄργεμον] Erotianus Lex. p. 15. Pollux lib. II. c. 4. segm. 65. Codd. A. et C. ἀρτέμων. Aeschylus Prometheus. vincto p. 39.

καὶ φλογαπὰ σήματα

Ἐξωμμάτωσα, πρῶτον ὄντ' ἀπάργεμα.

DE OCVLORVM

VICEHIBVS.

C A P. LV.

Ulcus quod in cornea membrana est cavum et purum, bothrion graecis dicitur. Quod autem latinis est bothrio, sed aeque profundum, κοίλωμα seu cavitas appellatur. ἄργεμον autem vocamus, quod in iridis circulo nascitur. ἐπίανυμα vero seu inustio, ulcus est sordidum, impurum et crustosum, quo expurgato, saepenumero oculi humores effluunt. Quodsi ulcera sordida fuerint, μύλμην

ἐπὶ τῆς] *Paulus ἐπὶ τοῦ τῆς*, recte. Cod. E. τοῦ ἐπὶ τοῦ. An apud nostrum legend. ἐπὶ τῆς ἰδέας κύκλῳ γινόμενον Sic cap. 132. καταπλάττει ὅλον τὸν θώρακα κύκλῳ μετὰ συπτηρίας. conf. c. 278. *Avvianus de exped. Alex. M. lib. I. p. 13. καταλαμβάνει τὰ κύκλῳ ὄρη.*

ἐπίανυμα] *Schol. Aristophanis ad Plut. vf. 535. καὶ τὰ ἐπικαύματα, τὰ ἐκ τοῦ πυρός.* ubi vid. *Hemsterhuys.* et *Boësius Oecon. Hippocr. p. 139.*

λαχαῖδες] leg. ἐσχαῖδες, ac sic cod. D. Cod. E. λαχαῖδες. *Scribonius Laeg. c. 3. 25.* Librarios aliquando vocis initio litteram syllabamve addidisse statuit *Hadr. Jun u animadv. lib. III. c. 15.* *Nonnus Ev. Joannis c. VII. vf. 180.*

Ἰησοῦν ἀδικὰ ὑπὸ πνεύματι δημογεγόντων.

ubi *Napaeus* pronante *Soringio* legit πνεύματι. Codd. A. et C. λαχαῖδες. *Georg. Rhides de Mundi opificio vi. 1101.*

Αἰθρία κοιλώσασα τὸ πτηνὸν νέφος.

leg. ὄφος. πτηνὸν autem verto plumale cum *Sentio Augurini in Ver. Poët. Catalectis p. 189.*

plumalem de Jove fecit autem

cap. 45. Codd. A. et C. ἀκελύειον pro κόλλυειον,

καταγεγεμένον] Cod. E. καθαγεγεμένον. recte: id est quo rupto.

ἐνῶ] Cod. E. ἐνῶν. Adscripsit cl. *Cores*, quod sensum omnino diversum exhibet, subant. scilicet ποιεῖν.

τὰ ἐν] articulum delent codd. A. et C.

ἐνπαρῶν] Codd. A. et C. ἐνπαρῶν. Cod. D. ἐνπαρῶν μὲν οὐ.

τό, τε μελίκρατον καὶ τὸ τῆς τήλεως ἀφέψημα ἐπι-
 σαζε, καὶ κολλούρια, τό, τε σεβηριανόν καὶ τὸ διὰ
 τῆς σμύρνης.

ΠΡΟΣ ΤΡΙΧΙΑΣΙΝ.

Κ Ε Φ. Νς.

Τὰς ἐπιφυομένας ἐπὶ τῶν βλεφάρων τρίχας τίλ-
 λων, αἵματι νόρως κατὰχρειε, καὶ οὐ φύονται.

ΠΕΡΙ ΣΤΑΦΥΛΩΜΑΤΩΝ.

ΚΕΦ. ΝΖ.

Σταφυλώματα αἶρει κανθαρίδων χυλὸς ἐναλειφό-
 μενος. περὶ λευκωμάτων· λευκώματα ταχέως ἰᾶται,
 νίτρον

μελίκρατον] conf. c. 32. μελικράτου Cod. A.

τήλεως] Cod. D. τίλεως.

ἐπίσαζε] Codd. A. et C. ἐπίσασε.

κολλούρια] Codd. A. et C. κολλυρίου. Cod. D. κολλύρια. Cod.
 E. κολλήρια.

σεβηριανόν] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 209. Paulus lib. VII.
 c. 16. p. 280. adde doct. Jugleri Biblioth. Ophthalm. p. 82.
 Codd. A. et C. σευηριανόν. Cod. B. τῷ σεβηριάϊ καὶ τῷ ὀ-
 τ. σ. χρῶ.

σμύρνης] vide quae de hoc collyrio, collegit cl. Christoph. Saxe
 epistol. ad van Wyn p. 37. Codd. A. et C. μυρσίνης. Cod.
 D. addit χρῶ. Quae sequuntur capita sex in codd. Mss. defi-
 derantur.

Cap. LVI.

τριχίαςιν] Hippocrates de rat. viſt. in morb. acut. p. 77. Gale-
 nus sec. loc. lib. IV. p. 221. Celsus lib. VII. c. 7. Paulus
 lib. III. c. 22. Aetharius de dignot. morb. lib. II. c. 7. For-
 sius Oecon. Hippocr. p. 375.

τίλλων] Apollonius Rhod. lib. I. vs. 1057.

mullam et foenugraeci decoctum instillato, et collyriis Seberiano et Dialmyrne utitor.

DE TRICHIASI

SEV PILIS PALPEBRARVM, OCY-
LVM IRRITANTIBVS.

C A P V T LVI.

Pilis, qui in palpebris creverunt evulsis, locum sanguine cimum inungito, et ita non renascentur.

DE STAPHYLOMATE

OCVLI, ET ALBVGINIBVS.

C A P . LVII.

Staphylomata, seu ea oculi vitia, quae uvae acimum referunt, tollit cantharidum succus illitus. Albu-

P 2 gines

αἵματος] Theod. Priscianus lib. I. c. 12. Th. Reinesius Var. Lect. lib. I. c. 16. conf. c. 43. Ranae viridis commendat Jo. Jac. Woyt Gazophylac. p. 959.

φύστας] Galenus l. c. φύστας. conf. quae ad c. i. notavi.

C a p . LVII.

σταφυλώματα] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 221. Celsus lib. VII. c. 7. Nic. Tulpinus Obs. Med. lib. I. c. 28.

αἶμα] mox ἔγχετε καὶ αἶμα. c. 257. οὐλαὶς μελαίνας αἶμα. Strabo lib. XVI. p. 1124. αἶρουσι τὸν κόρον ἀσφάλτου θυμιάματι. Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib. I. c. 28. Sophocles Trach. vs. 492. Euripides Hippol. vs. 18. Calliceri jocus Anthol. lib. II. c. 22. epigr. 18.

Φαρμακίαι Ῥόδων λέπραν καὶ χοιράδας αἶμα,
Τ' ἄλλα δὲ πάντ' αἶμα καὶ δίχα Φαρμακίων.

Red-

νίτρον μετ' ἐλαίου παλαιοῦ λειανθέν ἐπιμελῶς, καὶ χρί-
μενον. Σαύρας ἀφόδευμα ἐγχρίε, καὶ αἶρει.

ΠΡΟΣ ΑΜΑΤΡΩΣΙΝ

καὶ ὑπόχυσιν.

Κ Ε Φ. ΝΗ.

Ἀμαύρωσιν πᾶσαν, ἣ ἀρχομένην ὑπόχυσιν θεραπεύ-
ει χολή γηπὸς μετὰ πράσου χυλοῦ, καὶ μέλιτος ἀτ-
τικοῦ.

ΠΡΟΣ

Reddendum hoc verbum *Nicandro* Ther. vi. 945.

καὶ ἐν κυκλάμεντι ἀείρας

leg. αἶρας, sic vs. 650. et similem mendam ex *Homeri* exem-
plaribus sustulit *Porphyrus* Quaest. *Homeric.* Q. VIII. p. 92.
nam αἶρειν est λαβαῖν. *Nonnus* *Evang. Joannis* c. XIV.
vs. 68.

ὅπου οὐ δύναται ποτὲ κόσμος.

ubi *Ev. Joannis* commate 17. λαβαῖν, ut in margine sui exem-

plaris adnotavit *Sopringius*.

ἐναλειφόμενος] *Aptum* verbum. *Lucilius* *Anthol.* lib. II. c. 22.
epigr. 1. et 15.

Περὶ τῶ ἐναλειφασθαι

Heliodorus lib. VII. p. 328. ἐναλειφόμενος τῷ ὀφθαλμῷ. *Xi-*
philinus *Helio gab.* p. 350. καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνηλείφεται.

περὶ λευκωμάτων] videtur lemma esse capitis novi, ita plura capita
in unum contracta apud *Theophrastum* H. Pl. lib. III. c. 15.
fuspiciatur *Jul. Caes. Scaliger* p. 224.

λευκώματα] *Paulus* lib. III. c. 22. *Alexander* *Aphrod.* lib. I.
probl. 114.

σαύρας] Plura habet de lacerta *Marcellus* *Empir.* c. 7. p. 57. No-
stra aetate perutiliter lacerta agilis *Linnaei* adhibetur in lue ve-
nerea, ut patet ex experimentis cl. *Florez* et *Tondi*.

ἀνάτας] conf. c. 75. Sanationem perfectam denotat hoc verbum
quod non latuit *Evangelistam* *Lucam* c. XVII. 15. et iterum
c. XXII. 51. *Θεραπεύειν* vero curam mitigatoriam indicat, ut
apud nostrum c. 250. ἐστὶ δὲ τῶν ἀνάτων· τοὺς θεραπεύ-
τειν, capite vero 207. παρηγορεῖν dixit. *Sophocles* *Electr.*
vs. 876.

gines autem citissime curat, nitrum ex oleo veteri diligenter tritum et illitum. Lacertae sterco illine, et tollis.

DE OBSCURITATE

ET SUFFUSIONE.

CAP. LVIII.

Omnem obscuritatem, (quam ἀμαύρωσιν graeci appellant) seu suffusionem incipientem, curat fel vulturis, cum succo marhubii et melle Attico.

P 3 DE

Πόθεν δ' ὁ ἐν εἰρησὶ τῶν ἡμῶν σὺ πημάτων
Ἀρξίν, οἷς ἰάσιν οὐκ ἔστιν ἰδίᾳ.

ubi Schol. τῶν νοσημάτων τὰ μὲν θεραπεύεται προσκαιροῖς θεραπεύσις, ὅπερ ἐστὶν ἀρξίς. τὰ δὲ θεραπεύεται παντελῶς, ὅπερ ἐστὶν ἰάσις. Hanc differentiam tamen non anxie observant auctores: nec illa auctori nostro videtur nota fuisse, vel saltem observata: nam c. 237. οὐκ ἂν ἰάσαιτό τις τελείως, ubi illud τελείως communode poterat abesse.

[Χρῆς] Grammaticis hic se non probat noster. vid. Ammonius p. 46. Uti hoc verbo sunt praeter Joannem Apocal. c. III. 18. Strabo lib. XV. p. 1023. Strato Anthol. lib. II. c. 14. epigr. 6. et 11. Athenaeus lib. XII. c. II. p. 542.

C a p. LVIII.

[ἀμαύρωσιν] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 221. Aetnarius lib. II. c. 7. Constantinus M. Or. ad sanct. coetam c. XI. p. 429. ἀπὶ μὲν τῆς ἀμαύρωσεως, ὅρασις. ita enim legendum.

[ἐπὶ χυσιν] Foesus Oecon. Hippocr. p. 388. Maximus Tyr. disert. XVI. p. 177. Socrates Hist. Eccles. lib. III. c. 12. p. 265. ἐπὶ χυσιν ὁφθαλμῶν ὑπομείνας. dicitur quoque ἐπὶ χυμα. Aelianus H. A. lib. VII. c. 14. noster c. 72. Cassius Quaest. Medic. 19.

[χρῆς] leg. γυρὸς, ut probe vidit interpres. Galeni exemplaria male γέγρας. Fel vulturis contra epilepsiam commendat Q. Seren. Samonicus c. LVIII. vs. 7. sed et contra amaurosin c. XIV. vs. 17. Marcellus Empir. c. VIII. p. 62. Kyranides p. 42. et p. 115. consentit cum nostro; Fel autem vulturis cum melle

ΠΡΟΣ ΓΛΑΥΚΩΣΙΝ.

Κ Ε Φ. ΝΘ'.

Στρώχνου χυλὸς ἐγχυματιζόμενος μέλανας ὀφθαλμούς ποιεῖ, καὶ ἀνάπαλιν ἐπὶ τῶν νυκταλωπίοντων ἥπαρ τράγειον ὀπτήσας, αὐτὸν τὸν ἐν τῇ ὀπτήσει ἀπορρέοντα ἰχῶρα ἐγχεῖε. αὐτὸ δὲ τὸ ἥπαρ ἐσθιειν δίδου. ὦφελ' καὶ αἷμα περισερᾶς ἐγχεριόμενον, ἢ χολὴ αἰγεία, ἢ ἥπαρ αἶγρειον ἔψων, κέλευε αὐτοὺς περικαλυψαμένους ἀτενίσεν εἰς τὴν κύθραν, καὶ δέχεσθαι τὴν ἀτμίδα τοῖς ὀφθαλμοῖς,

melle et succo prassii suffusionem oculorum sanat. conf. p. 119. et quae ibi notat Rhyakinus. Totidem verbis ut noster Sextus Placit. c. XXIV. Vulturis fel mixtum cum succo marrubii omnem caliginem discutit, et incipientem suffusionem pariter sistit. ubi ex nostro et Kyrauide ei reddendum cum melle et succo marrubii. Sed rejicit hoc medicamentum, utpote nimis acre, Lev. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. IV. c. 6. p. 377.

πράσου] Emenda ex Galeno πρᾶσιον, ac sic etiam legit Martinus.

ἀπτικοῦ] conf. c. 102. Glossae Jatric. μέλι ἀπτικόν, τὸ ἀπτηρομένον. Strabo lib. IX. p. 613. Theophrastus Simoc. Quaest. Physic. 19. Oribasius Collectan. lib. II. p. 13. Plinius lib. XXI. c. 10. lib. XXII. c. 24. Alciphron lib. III. ep. 23. Tzetzes Chiliad. VI. vs. 954. Trillerus de pleuritide p. 199. mel hoc liquidum esse et nimis dulce, adfirmat Lactantius ad Statii Thebaid. lib. IV. vs. 453. et bene olens idem ad lib. XII. vs. 622. (quod adversatur sententiae Theophrasti l. c.) cui debet Casaubonus quae ad Polyaei lib. IV. p. 357. notavit.

C a p. LIX.

Στρώχνου] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 221.

Γλαύκωσι] Videtur hoc lemma mutilum ac excidisse καὶ νυκταλωπίαν, ut suadere videntur formulae sequentes.

ἀνάπαλιν] Videtur et hic aliquid desiderari, nam haec non satis cohaerent.

αὐτὸν] hoc est ichorem solum ac simplicem, cum veteres affaturis jus superfundebant variis condimentis temperatum, ut docet Salmasius ad Vopiscum p. 589.

DE GLAVCEDINE,

SIVE CRYSTALLINI IN OCULO HUMORIS, IN

ALBUM AQUOSVMQVE COLOREM

MUTATIONE.

CAP. LIX.

Solani succus infusus oculos nigros reddit, quem-
admodum et jecur hircinum, eos qui nocturna caecitu-
dine laborant, juvat, cum aquosa sanie, quae inter affan-
dum emanat collecta inunguntur, vel cum ipsum jecur
comedendum exhibetur. Prodest et sanguis columbae
illitus, vel fel, vel epar caprium elixum. Jubeto autem
iplos bene coopertos, faciem recta ad ollam dirigere, et

P 4

vapo-

ἐγχεῖ] Galenus I. c. ἰχθῦρα διάκρινε, καὶ οὕτω μὲν ἐγχεῖ αὐτούς.
sed pertinent Galeni verba ad nostri c. 67.

ἡπαρ] conf. c. 67. Dioscorides lib. II. c. 43. Paulus lib. III. c.
22. Sextus Placit. c. 4. Plinius lib. XXVIII. c. 11. Priscia-
nus lib. I. c. 19. Jonstonus Hist. Natur. de Quadruped. lib.
II. c. 4. p. 74.

περιτερεῖς] Sanguinem galli gallinacei albi jussit Aesculapius Va-
lerium Aprum oculos inungere, in inscriptione apud Gruterum
p. LXXI. i.

χολή] Plutarchus T. I. p. 149. καὶ ὠφελοῦνται σαρκί (θηρίων)
τρεφόμενοι καὶ θρίζιν ἀμφιενύμενοι, καὶ χολαῖς καὶ πι-
τύαις ἰατρεύομενοι. adde Porphyrium de Abstinencia, lib. I.
p. 29.

ἀτμίδα] Aristoteles H. A. lib. VIII. c. 5. καὶ γὰρ ἀντιχέτος
αὐτοῦ, τὰ ἴσα ἀτμίδα ἀφίησι βαρεῖαν.

ἐκ τῆς] ita Aristaeetus lib. II. ep. 5. p. 210. M. Antoninus
lib. VIII. c. 4. Heliodorus lib. VII. p. 357 conf. Keypke ad
Að. Apost. c. III. 4 Paulus I. c. τοῖς ὀφθαλμοῖς κινεῖται
δέχουσαι.

ἀντιζῆν] Simonides Anthol. lib. IV. c. 12. epigr. 53. Evangeli-
stae Lucae hoc verbum in primis familiare esse observat Jac.
Elsnerus ad Að. Apost. III. 4. p. 377.

ἰχθῦρα] Literae x et χ frequenter permutatae fuerunt. Galenus
de Secis p. 12. παρὰ μόνων τῶν πᾶσιν τὴν ἐνδείξιν τοῦ συμ-
φέροτος

vaporem oculis excipire. Frequenter autem jecur caprinum pro cibo exhibeto, quo facto statim juvantur.

AD DOLORES

ET DE FLUXIONIS IMPETVM,

QVI GRAECIS ἐπιφορὰ

DICITVR.

CAP. LX.

Rosarum siccarum drachmae quatuor, croci drachma. Excipe decocto meliloti, fiat autem decocto ex vino passo.

συνεχῶς] Jo. Chrysostomus in A. A. Sermon. XXXII. p. 793. καὶ γὰρ φερακτον τὸ δύναμιν ἔχον ἀφανίσαι τραῦμα, αἱ μὴ συνεχῶς ἐπιτεθῇ, τὸ πᾶν ἀπάδει.

C a p. LX.

Ρόδων] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 210. addit opium. Alex. lib. H. c. I. p. 125.

περιδυνίαν] περιδυνίαν.

ἐπιφορὰς.] Salmasius ad Tertullianum de pallio p. 430. Janus Cornarius ad Macri lib. II. c. 8.

ξηρῶν] Alex. νεαρῶν. (Galenus χλωρῶν ἢ ξηρῶν.

ἀφεψηθέντων] omissum apud Galenum.

ΠΕΡΙ ΚΟΛΛΟΥΤΡΙΩΝ.

Κ Ε Φ. ΕΑ΄.

Κολλούριον παρηγορικὸν τρυφερὸν πρὸς τοὺς μὴ δυναμένους φέρειν τὴν δῆξιν τῶν κολλουρίων, καὶ μάλιχα πρὸς τὰς προσφάτους διαθέσεις. ἄλλο. Καδμίας κεκαυμένης, καὶ ἐσβεσμένης γάλακτι γυναικίος. (ἐμοὶ δὲ κέλιον ἐφάνη προπεπλυμένην καῦσαι, καὶ οὕτω κατασβέσαι τῷ γάλακτι.) ψυμμιθίου πεπληγμένου ἀνὰ Λιζ. κρόκου Λδ'. ἐν ἄλλῳ Λα'. ὀπίου Λδ'. τραγακάνθης Λβ'. ὕδατι ὀμβρίμῳ λείου. ἡ χρεῖσις ὡς ὁ λευκῷ, ποιεῖ καὶ πρὸς φλυκταίνας. ἄλλο συντόμως σκευαζόμενον. ἀμύλου συγΓ. ζ'. κόμμεως συγΓ. δ'. ὀμβριμον ὕδωρ. Κολλούριον τὸ διὰ λιβάνου ποιοῦν πρὸς χημώσεις. καδμίας, λιβάνου ἀνὰ Λή'. ψυμμιθίου Λκ'. ὀπίου Λζ'. ὕδατι ὀμβρίμῳ

C a p. LXI.

Κολλούριοι.] Scaligerana prima p. 58. Unico l scribi vult Grægeus ad Juvenalis Satyr. VI. v. 579.

τρυφερὸν.] Vocabulum adamatū recentioribus. Anonymus de V. S. p. 32. εἴαν ἐστὶ δυνατὸς, ἥτοι πολύαιμος, ἡ τρυφερὸς καὶ πολυφυχός. Georg. Hieron. Velschius de vena Medinens. c. X. p. 266. „Medicamenta τρυφερά, i. e. delicata, ab antiquis „varia quidem dicebantur: pleraque tamen, tam externa, quam „interna, aut dolorem vehementiorem sopientia, aut sine molestia purgantia, aut denique externam quandam corporis deformitatem corrigentia: nam isthaec quidem omnia delicatuli „impatientius ferunt.”

ἄλλο.] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 213. Videtur excidisse formulae quae haec praecessit.

καδμίας.] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 216. Aëtius lib. VII. c. 107. p. 145. Alex. lib. II. p. 126.

ἐσβεσμένης.] Cassius Probl. XII. σβανύειν ἐν οἴῳ ὀλίγω, ubi ἐν abundare statuit Conr. Gesnerus.

οὕτω.] Apud recentiores ocius, mox significat ut hic et c. 67. et apud Moschionem de morb. mulier. c. 53. Xiphilinus Commod. p. 280. οὕτω δὲ Νάρκισσόν τινα γυμνασίῃ ἐπεμψαν αὐτῷ. Galenus sec. loc. lib. III. p. 187. εἰδ' οὕτως ἐγχεύοντας.

Rufas

DE COLLYRIIS.

CAP. LXI.

Collyrium quod dolorem mitigat delicatum iis qui nullum possunt collyriorum morsum perferre, sed praecipue ad recentes adfectiones. Cadmiae combustae et lacte muliebri extinctae (quamvis ut mihi videtur satius esset et melius, eam prius ablutam in cinerem redigere, et deinde lacte extinguere) cerusae elotae singulorum drachmae sedecim, croci drachmae quatuor (alius codex habet drachmam) opii tantundem, tragacanthae drachmae duae. Teruntur et laevigantur aqua pluviali, usus est cum ovi albo, facit idem et ad pustulas. Aliud quod cito parari potest. Amyli unciae septem, gummi unciae quatuor, aquae pluvialis quod satis est, collyrium δία λιβάνου ad chemosin efficac, cadmiae thuris, singulorum drachmae octo, cerusae drachmae viginti, opii drachmae

Rufus Ephes. de renum adfect. c. 8. p. 7. καὶ ἔτι τινὰ οὕτω μηχανᾶσθαι.

πεπλεγμένου] l. πεπλεγμένου, ut apud Aetium et Alex.

κρίνου Lδ.] Alex. Lγ.

ἐν ἄλλῳ] De sue hoc addidit noster, postquam aliud exemplar consulerat. conf. c. 36.

λείου] Alex. ἀναλάμβανε, omissum apud Galenum.

χεῖσις] Aetius l. c. χρίσις. Errore solemnī.

οὐ] Aetius et Alex. δι' ὧν. Galenus δι' ὧν λευκοῦ. Apud nostrum subintelligendum σὺν vel ἐν, ut saepe.

Φλυταισίας] Celsus lib. VI. c. 6. Schol. Aristophanis ad Ran. v. 233.

ἐμβριμον] Lennep analog. ling. Gr. p. 291.

λιβάνου] Galenus l. c. p. 213. Alex. l. c. p. 140. Paulus lib. VII. c. 16. p. 281. Marcellus Empir. c. VIII. p. 72.

Lη] Alex. κ'.

ψυμμυθίου] Rectius c. 85. et 95. ψυμμυθίου, vid. Hemsterhuys ad Aristophanis Plut. v. 1065.

ι.] Alex. μ'.

βρίμῳ ἀναλαμβάνων· ποιεῖ δὲ καὶ τὸ γλαυκίον, μετὰ
 ὕδατος ἔξωθεν τῶν ὀφθαλμῶν ἐπιχειρίμενον, ἀλλ' οὐ
 κατ' ἀρχὰς εὐθὺς τῆς χημώσεως, ἀλλὰ μετὰ τὰς πέν-
 τε, ἢ ἔξ ἡμέρας, ὅτε καὶ σύμπεψις γένηται, ταῦτα καὶ
 τοῦτο πᾶρα δέδωκε.

ΠΕΡΙ ΟΤΛΩΝ ΚΑΙ

ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ.

Κ Ε Φ. ΕΒ.

Τὰ ἐπιπολέως γινόμενα νεφέλια ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς
 οὐλὰς προσαγορεύουσιν, οἱ δὲ νεφέλια καλοῦσι, τὰ δὲ
 διὰ βάρους, λευκώματα. Τούτοις ἐπίσχεζε ἀνεμόνης
 χυλόν,

γλαυκίον] *Scribonius Larg. c. III. 23.*

εὐθὺς] *vid. cel. Valckenaer ad Ammonium lib. II. c. 2. p. 90. et
 inelytus de Villosion ad Longi lib. II. p. 119.*

ὅτε] *Alex. ὅταν.*

ταῦτα] *Leg. ut apud Alex. ταύτης. καὶ τοῦτο.*

πᾶρα] *Olympiodorus apud Photium Biblioth. p. 193. εἶτα πᾶρα
 δοὺς οὗτος τῆς ὑποσχέσεως. Gregorius Naz. Stelit. II. p. 139.
 τοῖς μὲν ἄλλοις ἢ πᾶρα παρέστησε. conf. Cusanbonus ad Sueton-
 ii lib. VIII. p. 641. Sed non nimium tribuendum testi-
 monio veterum ubi experientiam suam iactant. Ita de victute
 fraxini ad fugandos serpentes Plinius lib. XVI. c. 13. experti
 prodimus, quod falsum ex Charasio adfirmat Jo. Harduinus.
 Quae Nicander commendat Ther. vf. 35. et seqq. ad abigen-
 dos serpentes, ceu inepta damnat Franc. Redi Osservazioni in-
 torno alle vipere p. 85.*

C a p. LXII. Cod. E. νς.

Περὶ] *Codd. A. et C. περὶ οὐλῶν, solummodo.*

ἐπιπολέως] *Leg. ἐπιπολαίως. Paulus lib. III. c. 22. ἐπιπολῆς.
 Celsus lib. VI. c. 6. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 32. εἰ
 τί τοῖς λυπουμενοῖς ὥχρσι γίνεται τὸ ἐπιπολῆς. Male legitur
 in fragmento Eubuli apud Clementem Alex. Strom. lib. VII. p.
 716. E. ὅταν ἐμοὶ τι θάωσι τινες, αἶμα, κύστιν, μὴ χαροῖαν
 μηδ' ἐπιπόλαιον. leg. μηδ' ἐπίπλοον. Codd. A. et C. ἐπὶ πολ-
 λῆς, ἐπιπολῆς ut apud Paulum Cod. B. Codd. D. et E. ἐπὶ
 πολλοῖς. conf. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 37.*

mae sex, aqua pluviali excipiuntur, idem praestat et glaucium ex aqua, si extrinsecus eo oculi illinantur, sed non statim per initia chemosis, verum a quinque aut sex diebus, ubi hujus concoctio facta fuerit. Haec et similia experientia nobis communicavit.

DE C I C A T R I C I B V S

ET ALBUGINIBVS.

CAP. LXII.

Quae per summa oculorum nubeculae sunt, aliqui cicatrices tantum appellant, alii nubeculas, si altius descenderint λευκώματα, id est, albugines crassas nuncupant.

νεφέλια] Codd. A. et C. νεφέλεια, sed Jo. Chrysostom. Homil. XX. in Matth. p. 148. maluit νεφέλην.

ἐν τοῖς] Praepositio frequenter omittitur, ut apud Charitonem lib. III. c. 1. p. 41. ubi vid. Dorville p. 234. et 343.

οὐλὰς] Strabo lib. XIV. p. 942. τὸ γὰρ οὐλᾶν, ὑγιαίνειν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ οὐλή. Gregorius de Dialect. p. 233. λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς (ἰωσι) τὸ μὲν υγιαίνειν, οὐλᾶν. ὅθεν καὶ τὰ ὑγιᾶ τῶν τραυμάτων οὐλὰς λέγομεν. conf. Schol. Homeri ad Iliad. B. vl. 6. et Iliad Δ. vl. 140. Valekenarius ad Ammonium p. 107. et Gesnerus ad Orphei Argon. vl. 955. Sed apud nostrum leg. ut apud Paulum εἰ μὲν οὐλὰς. quanquam non desint exempla apud optimos scriptores ubi μὲν non praecedit δὲ, ut apud Hesiodum Theog. vl. 179. et moneat Demetrius Phaler. de elocutione c. 53. χρὴ δὲ καὶ τοὺς συνδεσμοὺς μὴ μάλα ἀνταποδιδόσθαι, εἰς τὸ μὲν συνδεσμῶ, τῶν δὲ μικροπρεπῶς ἢ ἀκρίβεια.

ἀλφειοῦ] addunt Codd. A. et C. γινόμενα. vid. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 37.

λευκώματα] Aristoteles Problem. Sect. IX. 7. Rufus Ephes. lib. II. p. 54. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 114. Schol. Aristophanis ad Plut. vl. 635. et Aeschyli ad Prometheus. vl. 436. Codd. A. et C. λευκώματα, ac sic quoque mox.

ἐπίσας] I. ἐπίσας, ut bene Cod. E. Operarum ἀβλαψία permutationem harum literarum adscriberem, nisi et apud alios scripto-

χυλὸν, ἢ κενταυρίου χυλὸν μετὰ μέλιτος. Τὰ δὲ λευκώματα, νίτρον μετ' ἐλκίου παλαιοῦ λειώσας, ἐπίχρει, καὶ σηπίας ὄσρακον καμφθέν, καὶ σὺν μέλιτι λειωθέν, ἄλλο. αἰλούρου χολὴν μετὰ μέλιτος χρίε. ἄλλο. αἰλὸς καππαδοικιοῦ σὺν ὕδατι λειώσας ἐπίσασζε.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ

βάψαι.

Κηκίδος, ἀνακίας ἀνὰ Lδ'. χαλκάνθου Lβ'. λειώσας κατὰ χρίε. κηκίδος Lα'. μελαντορίας Lα'. νόμμεως Lα'. ὕδατος ὀμβρίου λειώσας, κατὰ χρίε. ἄλλο. χυλὸν ῥοιδίων

scriptores pari modo erratum viderem. *Aristoteles* H. A. lib. IX. c. 32. γηράσκουσι δὲ τοῖς αἰτοῖς τὸ ῥύγχος αἰζαίνεται τὸ ἄνω. leg. αἰζαίνεται. conf. *Berkelius* ad *Stephanum* Byz. de Urb. p. 41. *Dorville* ad *Chariton*. p. 57. Cod. B. ἐσασζε. Codd. A. et C. ἐπίσασζον.

ἀνεμόνης] ἀνεμώνης. ἀνεμόνης Codd. A. et C.

μέλιτος] Codd. A. et C. μέλιτι.

σηπίας] *Dioscorides* lib. II. c. 23. *Abfyrus* Geopon. lib. XVI. c. 6. Codd. A. et C. τῆς σηπίας τὸ. Cod. D. τῆς σηπίας. Cod. E. τῆς σηπίας τὸ.

καμφθέν] Leg. καυθέν. ac ita codices Mss. *Pisides* de Mandi opificio v. 1556.

καὶ σὺν] Exulat καὶ e-cod. E.

λειωθέν] Definit hic caput hoc in codd. A. et C. Cod. B. addit ὠφελῆσε πολλοὺς. ἄλλο. Cod. D. ὠφελῆσε πολλὰ. ἄλλως.

χρίε] διαχρίε codices Mss. omnes.

ἄλλο] deficit in codd. A. C. et E. Cod. D. ἄλλως.

αἰλούρου] In codd. A. et C. initium sunt capituli sequentis.

ἐπίσασζε] Cod. E. ἐπίχρει.

πρὸς τὸ] Codd. B. et D. πρὸς τὸ βάψαι λευκώματα. Codd. A. et C. περὶ λευκωμάτων.

πρὸς τὸ] Omittit Cod. E.

βάψαι] Verbum usitatum de arte cosmetica. *Menander* apud *Athenaeum* lib. IV. p. 166. *Eusebius* H. E. lib. V. c. 18. p.

pant. In illis igitur anemonae succum, vel centaurii cum melle instillato. Has vero nitro cum oleo veteri detrito inungito, item sapiae testam combustam et cum melle laevigatam, vel cati fel cum melle. Aliud. Sal Cappadocum aqua tritum et instillatum.

QVOMODO CICATRICES

TINGANTVR.

Gallae, acaciae singulorum drachmae quatuor, atramenti futorii drachmae duae tritae illinentur. Gallae, atramenti futorii, gummi singulorum drachma, aqua pluviali excipitur, et illinitur. Aliud. Succum seminis rosarum, quae decidunt, drachmae 2, stimneos drachmae

337. E. προφήτης, εἶπέ μοι, βάπτεται; προφήτης σιβίζεται; Novum caput hic faciunt codices: eod. B. c. XVIII. libri secundi. Codd. A. et C. LXIII.

κνίδος] Codd. Mff. κνίδος.

αἰά] Codd. B. D. et E. οὐγΓ. δ'. et mox οὐγΓ. β'.]

Λά] Cod. E. Λδ'.

μελαντορίας] l. μελαντηρίας. Cod. E. μελαντηρίας δραχμὴν α'. ita c. 200. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 4. p. 197. aliqui etiam melanteriam admiscunt.

κατάχειε] Post hoc verbum omissum ἄλλο, quod agnoscit Cod. B. reliqui eo carent. sed Codd. A. et C. ἐπιχειε. Cod. D. ἄλλως, Cod. E. χερίε.

ἀμέσως] Cod. B. ἀνὰ οὐγΓ. α'.

ὑδατος] Leg. μεθ' ὑδατος. Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib. I. p. 19. τό τε ὄμβριοι ὕδαρ, ὀφθαλμοῖς μὲν ἐστὶ ἀφελιμον' ἀρτηρίαν δὲ καὶ πνεύμονα τραχύνει. Medici addunt ὄμβριοι, Attici vero ὕδαρ aquam pluviam vocabant observante Casaubono ad Theophrasti Char. c. 3. p. 43. et sic mox poster. Codd. A. et C. ὕδατι ὄμβριῳ.

καταχειε] Codd. A. et C. χερίε.

ῥιζίδιον] Lepidus error Martii, qui rosas dedit pro malo punico. Simeon Sethi de Aliment. p. 100. τῆς ὀξείας ὁ χυλὸς, σὺν μέλιτι τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιτίθμενος, ὀξυδερκίαν ποιεῖ, καὶ μάστιγα

ροϊδίων τῶν πιπτόντων Lβ'. σίμι Lαζ'. κηκίδος Lα'.
σὺν ὕδατι λειώσας, διάχρει.

ΠΕΡΙ ΠΤΕΡΥΓΙΩΝ.

Κ Ε Φ. ΕΓ'.

Τὸ πτερύγιον ὑπερσάρκωμά ἐστι τοῦ ἐπιπεφυκίτου
ὑμένος, ἀρχόμενον ἐν τοῦ μεγάλου κανθοῦ, καὶ ἐφα-
πλούμενον μέχρι τῆς κόρης, ποιῶν πρὸς αὐτὰ χαλικοῦ
κεκαυμένου Lα'. χαλικιάνθου ὀπτῆς Iα'. χερῶ ξηρῶν. ἄλ-
λο. μίσυρος ὀπτοῦ Lδ'. θερμίου ἀλεύρου Lβ'. στυχίου
χυλοῦ Lζ'. λειώσας ἐπίχρει.

ὅτε παλαιωθῇ. quomodo succus ille fiat dulcis, docet Eusta-
thius in Hexaëm. p. 10. Athenaeus lib. XIV. c. 7. p. 690. E.
ροϊδιον μὲν τοι ὡς βοϊδίον, τὸ ὑποκριτικόν. sed si Thomae Mag.
p. 786. morem gerere volumus scribendum ροιδίων. ac ita ha-
bet Cod. E.

Lβ'] 5 β.

σίμι] Codd. A. et C. σίμη 5. α'. 5". Cod. E. σύμεις Lα'.

κηκίδος Lα'.] Cod. E. κικίδος οὐγΓ. α'.

διαχρεί] Codices Mss. Vind. καταχρεί. Cod. E. ἐπίχρει.

Cap. LXIII. Cod. E νη'.

Τὸ πτερύγιον] Celsus lib. VII. c. 7. Cassius Quaest. Medic. 13.
Paulus lib. III. c. 22. Aetnarius de affect. spir. animal. lib. I.
c. 11. p. 42. et dignot. morb. lib. II. c. 7.

ὑπερσάρκωμα] Paulus l. c. νευρώδης ὑπεροχή. Cod. B. ὑπεσάρ-
κωμα. Codd. A. et C. ὑπερηχομένα.

τοῦ ἐ.] Codd. A. et C. νευῶδες. Codd. D. et E. ὑμενῶδες.

ἀρχόμενον] Codd. A. et C. ἀρχομένο.

ἐφαπλούμενον] Codd. A. et C. ἐφαπλουμένο. conf. c. 124.
Longus lib. I. p. 15. ὡς τοῖς τ' ἐμπροσθίου πόδας ἐφηπλώ-
σθαι τοῖς χερσὶ, ubi vide, quae docte, ut solet, adnotavit
cel. de Villoujon.

mae una et semissis, gallae drachma, aqua tritae il-
linuntur.

DE VNGVE OCVLORVM,

QVOD ΠΤΕΡΥΓΙΟΝ, (QVASI ALVLAM DIXERIS)

VOCATVR GRAECIS.

CAP. LXIII.

Unguis vero quod πτερύγιον graeci vocant, est ex-
crescentia adnatae tunicae, quae ab angulo magno orta,
ad pupillam quoque pervenit. Huc igitur faciunt. Ae-
ris combusti, atramenti sutorii torrefacti, singulorum
drachma, sicca in usum adhibita. Aliud. Misyos tor-
refacti drachmae quatuor, farinae lupinorum drachmae
duae in pulverem redactae ad usum.

λέγεις] Rufus Eph. lib. I. p. 25. Pollux lib. II. c. 4. segin. 70.
Asterius apud Photium Biblioth. p. 1504. καὶ τὸ μέσον τοῦ
κύκλου διὰ τοῦτο προσηγόμενται κόρη, ὡς αἰεὶ τὴν μορφὴν τῇ
κατ' ἀντικρὺ βλέποντι παραδεικνύον ἀνδραπύην.

αὐτὰ] vid. ad. c. 16.

χαλκοῦ] Ignorat Cod. E.

χαλκιάδου] Codd. A. et C. χαλκιάδης.

ξηρὲς] Codd. A. C. et D. ξηρὰ. Cod. B. et E. ξηρῶ. Antiores
hic sunt codices Mss. Cod. B. λίθου μαγνίτου οὗτοι. δ'.
(Codd. A. et C. ε' δ') μίλτου σινάπιδος (Codd. A. et C. σιν-
σίδος ε' β.) κρόκου (omittunt A. et C.) ἀνὰ οὗτο. β'. μέλι-
τις ἀττικῶν τὸ ἀρκούν. Pergit addere Cod B. quae in edito
leguntur, codices A. C. et E. addunt επιχρίε et capiti finem
imponunt, relictis reliquis. Cod. E. λίθοι μαγνίτι. Λδ'. μίλ-
του σινάπιδου Λβ'.

ποιῶ] Cod. D. ἐφ' ᾧ ποιήσεις οὕτως.

σινάπιδος] Cod. D. σινάπιδος.

σεύχου] Cod. E. σεύχου.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. et mox iterum, delet Cod. F.

ἐπιχρίε] Cod. E. χρίε.

Σ Μ Ι Κ Τ Α Ο Τ Λ Ω Ν.

Κ Ε Φ. Ξ Δ.

Ἀνεμόνης ἀπάσης ὁ χυλὸς τὰς οὐαὺς ἀποσμήχει
τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς· ὁμοίως καὶ τοῦ κενταυρίου τοῦ μι-
κροῦ ὁ χυλός. ἐπὶ δὲ τῶν χροινιτέρων καὶ σιγῆρῶδων
νίτρον μετ' ἐλαίου παλαιοῦ λειωθέν ἐπιμελῶς, καὶ ἐγ-
χρίόμενον, κελῶς ποιεῖ καὶ σιγῆας τὸ ὄσρακον καθεῖν,
καὶ μετὰ μέλιτος λειωθέν. ἄλλο. ξηρίον τὸ σεβήριον κα-
λούμενον πρὸς ὀξυδορκίαν. καθρίας οὐγΓ. γ'. ἄλὸς ἀμ-
μωνιακοῦ οὐγΓ. ας'. Φύλλου οὐγΓ. γ'. πεπέρεως Lδ'.
ποιήσας ξηρίον, ὑπάλειψε· τοῦτο ποιεῖ καὶ πρὸς ξη-
ροφθαλμίαν.

ΞΗΡΙΟΝ ΤΟ ΦΩΣ ΛΕΓΟΜΕΝΟΝ

πρὸς ἀμβλυωπίαν καὶ πρὸς ὀδόντων

κρόνους καὶ ῥεύματα.

Κ Ε Φ. Ξ Ε.

Καθρίας Lη'. ἄλὸς ἀμμωνιακοῦ Lδ'. κρόνου Lβ'. πε-
πέρεως Lβ'. Φύλλου, ἀρσενικοῦ ἀνὰ Lα'.

ΠΡΟΣ

C a p. LXIV.

Σμικτὰ] I. Σμικτικά ut apud Alex. lib. II. c. 5. p. 141. Le-
cuna hic iterum in codicibus Mss. nam sex capita sequentia
migrant.

ἀνεμόνης] ἀνεμώνης. Paulus lib. III. c. 22. Marcellus Empir. c.
VIII. p. 68. ἀπάσης addit noster, quod ejus species sint plures,
vid. Matthiolus ad Dioscoridis lib. II. c. 172.

ἀποσμήχει] Jo. Chrysostomus de Virginitate p. 47. ἡσείας καὶ
ἐσχάς συνεχῶς προσκατεῶν ἀποσμήχει τὸν ἔσπον τῆς ψυχῆς
conf. idem ad Pauli epist. II. ad Timoth. Sermon. VI. p. 357.
Eucherius Aedessio p. 42. τὴν οὖν καὶ τὸ πρόσωπον ἀποσμήχει
τῷ ὕδατι βουλόμενος.

ἐπὶ τῷ] Noster c. 113. ἐπὶ τῶν μεγίστων ὀδονταλγιῶν ἄκρως
ποιῶ.

μέλιτος λειωθέν] μετὰ μέλιτος καὶ λειωθέν Alex. I. c.

QVAE EX SMEGMATIS

CICATRICES EXTERVNT.

C A P. LXIV.

Anemonaeomnis succus cicatrices oculorum exterit, similiter etiam centaurii minoris succus, in magis autem vetustis et scirrhis nitrum cum oleo veteri diligenter tritum et illitum belle facit, item sepiae testa combusta, et ex melle contrita. Pulvis severius cognomento, ad acuendum visum, cadmiae unciae tres, salis ammoniaci uncia una semis, folii unciae tres, piperis drachmae semissis, in pulverem redacta sublinito. Facit etiam ad anidam lippitudinem, quam Graeci xerophthalmiam appellant.

PVLVIS, CUI NOMEN EST

A LVMINE, PHOS, AD OCVLORVM HEBETVDINEM, ET DOLORES DENTIVM FLUXIONESQVE EFFICAX.

C A P. LXV.

Cadmiae drachmae octo, salis ammoniaci drachmae quatuor, croci drachmae duae, piperis par pondus, folii, auripigmenti, singulorum drachma.

Q 2 AD

ἐξῆς.] *Alex.* l. c. p. 146. *Galenus* sec. loc. lib. IV. p. 209. Plura dat *Fuglerus* Biblioth. Ophthalm. p. 33.

ἐξυδερξίας.] *Plutarchus* T. I. p. 119. ὥσπερ ἐξυδερξικὸν ἔμματα παρασσομένῳ καὶ φλεγμῶντι.

εἰς Γ.] *Alex.* δραχμ.

ἰπάλαιφε.] c. 71. *Aristophanes* Acharn. vs. 1028.

τοῦτο.] ignorant *Alex.* exemplaria, unde mox καὶ ποιεῖ.

C a p. LXV.

φῶς.] *Alex.* lib. II. c. 5. p. 146. Id est sanitas, salus. *Homerus* Iliad. Z. vs. 6.

φῶς δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν.

ΠΡΟΣ ΑΜΒΑΤΩΠΙΑΝ,
καὶ ἀρχομένας ὑποχύσεις.

Κ Ε Φ. ΕΞ.

Χολὴν πέρδικος, καὶ χυλὸν μαράθρου ἔγχρει. πάνυ
καλὸν καὶ πρὸς τὰς ἀρχομένας ὑποχύσεις, καὶ ὁ πρω-
τεὺς τὸ κολλούριον. ἄλλο. χολὴ ἀστεῦ καλῶς ποιεῖ, καὶ
μετὰ μέλιτος ἔγχρισμένη. Γραφῆναι δὲ χρὴ καὶ τὸ τοῦ
προφήτου ὑγροκολλούριον.

ΠΡΟΣ

ubi Schol. φῶς, φῶς, χαρὰν, σωτηρίαν. Horatius Carmin. lib.
IV. od. 5. v. 5.

Lucem reddere tuae dux bone patriae.

ubi vid. Acron p. 222. Sic aas salus vel medela est observante

Pighio ad Valerii Max. lib. I. c. 5. p. 55.

ἀμβλαπία] hac laboravit Tiberius, quam ita describit Xiphilinus
Tiberio p. 99. πλεῖστον γὰρ τοῦ σκότους ἐλάττω, ἐλάχιστη
τῆς ἡμέρας ἑώρα. conf. Suetonius lib. III. p. 415. et ad eum
Cassaubonus.

Cap. LXVI.

ὑποχύσεις] Celsus lib. VI. c. 6. lib. VII. c. 7.

πέρδικος] Alex. l. c. p. 147. μετὰ μέλιτος καὶ χυλοῦ. Marcellus
Empir. c. VIII. p. 60. Perdiciis fel mixtum mellis aceto ca-
iginem tollit conf. Dioscorides lib. II. c. 72. Sineon Sethi
p. 94. Q. Ser. Samonicus c. XIV. v. 23. Sextus Placit. c.
27. Kiranides p. 148. Bald. Rouffens Epist. Medicin. LIX.
p. 220.

μαράθρου] Plinius H. N. lib. VIII. c. 27. Origenes contra Cel-
sum lib. IV. p. 220. Aelianus H. A. lib. IX. c. 16.

πρωτεὺς] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 219. Paulus lib. VII. c.
16. p. 282. Marcellus Empir. c. VIII. p. 74. Proteus medici-
nae operam navasse licet eum inter medicos non retulerint hi-
storiae medicae conditores Bomier et Clericus patet ex Apuleii
Apolog. p. 270. Cum tamen nunquam apud eum (Odyss. Δ.)
marino aliquo ac pisculento medicavit nec Proteus faciem etc.
Videretur autem illis adnumerandus medicis, qui partibus faciei
medebantur, juxta morem Aegyptiorum, de quo Herodotus lib.
II. p. 120. Fertur modo aqua factus esse, modo ignis, quod
allegorice interpretantur Heraclitus de incredib. c. 29. Heracli-
des Allegor. p. 489. Cassius Rhodig. Lect. Antiq. lib. XX. c.

AD HEBETVDINEM

ET INCIPIENTES OCULORVM
SUFFUSIONES.

CAP. LXVI.

Fel perdicis cum melle et succo foeniculi, illinito. Admodum efficax etiam ad incipientes suffusiones, collyrium protheus existit. Fel aquilae bene facit cum melle illitum. Scribendum etiam est prophetae Hygrocollyrium.

DE

31. et *Harduinus* ad *Pipini* lib. XXX. c. 1. Sciētiā ejus aliter interpretatur *Synesius* Epist. 138. p. 26. Sunt qui eum crebro vestimenta mutasse perhibent. An medicus hos quidam morbos carabat aqua marina, illos vero igne? Creditus fuit post mortem oracula fundere et statua ejus aegrotantibus opitulari, ut perhibet *Athenagoras* Legat. pro Christian. p. 30 unde forte hujus formulae origo arcessenda.

καὶ ἀετοῦ] *Aelianus* H. A. lib. I. c. 43. *Sextus* Placit. c. 23. *Marcellus* Empir. c. VIII. p. 60. *Kirander* p. 114.

ἀετοῦ] ita postea iterum c. 260. *Meris* p. 5. ἀετός, Ἀττινός. αἰετός, Ἑλλήνης. *Aelianus* H. A. lib. I. c. 42. *Stephanus* Byz. de Urb. v. Ἀετός p. 88.

καλῶς ποιῶ] *Aeschines* dialog. II. p. 63. καλῶς δὲ καὶ εὖ ποιῶν παρὰ τὸν. *Arithonius* Progymn. p. 42. ἡμῶν ὥστε καλῶς ποιῶντες οἱ πρόγονοι. *Aeneas* Sophist. ep. 10. *Plinius* lib. XXIX. c. 6.

γραφῆται] praescribendum est. *Plato* Politic. p. 175. μῶτε τὸν κάμνοντα ἕτερα τολμᾷται παρὰ τοῦ γραφέντα δρᾶν. *Arctaeus* cur. morb. acut. lib. I. c. 2. p. 79. E. pro quibus dixit *Cebes* tabula p. 202. εἰ δὲ μὴ ἀπειδετο οἷς ἐπέταττεν οἱ ἰατροί.

προφήτου] Procul dubio ex Aegypto in Graeciam migravit haec compositio: nam sacerdotes apud Aegyptios prophetae dicebantur, vid. *Apulejus* Metamorph. lib. II. p. 47. et medicinae periti erant. *Heliodorus* lib. III. p. 156. in primis Antinoi, ut docuit *Casaubonus* ad *Spartianum* p. 137. unde collyrii hujus usum invaluisse suspicor tempore Hadriani, quem medicinae studiosum fuisse, testatur *Cassiodorus* de usu et praestantia thermar. p. 35. Parabatur autem ut hariolor, in fano Isidis, unde aegri illud petebant, ac in quo habitabant prophetae et aliquando etiam peregrinantes. Colligo hoc ex historia quam

ΠΡΟΣ ΝΥΚΤΑΛΩΠΑΣ.

Κ Ε Φ. ΕΖ'.

Νίτρον τρίψας μεθ' ὕδατος ποταμίου, χρῶ. ἄλλα
 χολὴν τραγείαν μετὰ μέλιτος ἔγχριε. ἄλλο πρὸς τὸ
 αὐτό· ἦπαρ τραγείον ὀπτήσας, τὸν ἐκ τῆς ὀπτήσεως
 ἰχῶρα συνάγαγε καὶ οὕτως ἔγχριε αὐτούς. αὐτὸ δὲ τὸ
 ἦπαρ ἐσθίειν διδοῦ, καὶ τὸν ἀτμὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπι-
 τουμέου κέλευε ἀισαγῶσι δέχεσθαι.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΒΑΨΑΙ

λευκώματα.

Κ Ε Φ. ΕΗ'.

Χαλκάνθου δραχμ. δ'. ἀκάνθης αἰγυπτίας, κηκίδος
 ἀνὰ δραχμ. δ'. ὕδατι ἀναλαβὼν χρῶ.

de Achaemene refert *Heliodorus* lib. VII. p. 328. qui Iſidis
 templum introibat ἐκλειψόμενος τῷ ὀφθαλμῷ, addit scriptor
 eroticus οἶσθαι γὰρ ὡς φέρει τι μικρὸν ἐπὶ κακώσεως. et p. 333.
Achaemenes de sc. ἀλλὰ ῥῶον ἔχω μὲν καὶ διαβλέπω σχεδὸν
 τοι λοιπὸν συνήθως. conf. *Jo. Langius* Epist. Medic. lib. I.
 ep. 33. p. 135.

C a p. LXVII.

Νυκτάλωπας} *Galenus* Lex. Hippocr. p. 27. νυκτάλωπες, οἱ τῷ
 νυκτὶ ἀλαοί. Glossae *Javvicae* Mss. νυκτάλωπας, τοῖς τῇ
 νυκτὶ μὴ βλέποντας. ita *Hippocrates* Praedict. lib. II. p. 99.
 et *Aëtius* lib. VII. c. 48. aliter *Paulus* lib. III. c. 22. et *Athena-*
tius de dignot. morb. lib. II. c. 7. cuiusnam sententiae adstipu-
 latur noster, non exposuit. Conf. *Marcellus Cagnatus* Var. ob-
 serv. lib. II. c. 3. *Casaubonus* ad *Suetonium* lib. III. p. 415.
Menagius Menagian. T. III. p. 220. *G. Budaeus* ad F. p. 257.
 Convenit hic observatio *Sexti Empir.* adv. Mathemat. lib. I. p.
 17. Φιλομετάβολόν τι ἐστὶν ὁ αἰὼν, οὗ ἐκ Φυτὰ μόνον καὶ ζῷα
 ἀλλὰ καὶ εἰς ἔρηματα.

DE NYCTALOPE.

CAP. LXVII.

Nitro ex aqua fluviali trito utitor. Aliud. Fel hirci ex melle illinito. Aliud ad idem. Jecoris hircini sanguinem, quae dum assatur, effluit, colligito, atque hac eos oblitino. Idem autem jecur comedendum dato et vaporem ejus, dum assatur, oculis apertis excipere jubeto.

AD TINGENDAS

ALBVGINES.

CAP. LXVIII.

Atramenti lutorii drachmae quatuor, spinae Aegyptiae, gallae, singulorum drachmae quatuor, aqua exceptis utitor.

Nitron] Alex. l. c. p. 148.

ποταμίου] aqua fluviali jam ab antiquissimis temporibus iubenter utebantur veteres, vid. Statius Thebaid. lib. I. vs. 575. et ad eum Lactantius.

ἡπαρ] conf. noster c. 59. Paulus lib. III. c. 22. Sextus Placit. c. 4. Plinius H. N. lib. VIII. c. 50. Priscianus lib. I. c. 19.

οὖτος] Est mox, ocinus. vid. Devarius p. 299. et cap. 61. vel unde, sine additamento, conf. Marklandus ad Maximi Tyr. Dissert. XVI. p. 680. vel etiam *καλῶς*, ut Dores, notante Eustathio apud Casaubonum Lect. Theocr. c. II. p. 264.

ἀνεωγῶσι] Anonymus de V. S. p. 14. κατὰ δὲ τὴν εἴησιν ἡμῶν. εἶδεν αὐτοὶ ἀνεωγῶτας τοὺς ὀφθαλμοὺς — ἔρχεται. ita enim leg. non ἀνεωγῶτα.

Cap. LXVIII.

χαλαρώσου] Alex. lib. II. c. 5. p. 149. conf. c. 62.

ΠΡΟΣ ΣΤΑΦΥΛΩΜΑΤΑ.

ΚΕΦ. ΝΘΑ Δ

Χαλιίτεως, κρόκου ἀνά δραχμ. α'. μέλιτος δραχμ. ε'. ὕδατος τὸ ἄρκουν.

ΚΟΛΛΟΥΤΡΙΟΝ ΤΟ ΔΙΑΡΡΟΔΟΝ

ποιοῦν πρὸς ὑποπύους ὀφθαλμούς, καὶ
σαφυλώματα, καὶ σφικελιζούσας
ὀφθαλμίας.

Ἐπὶ μὲν τῶν σαφυλωμάτων μετὰ γάλακτος, ἐπὶ
δὲ τῶν ἄλλων μετὰ ὣων. καθμίας κεκαυμένης, καὶ πεπλυ-
μένης δραχμ. η'. χαλκοῦ κεκαυμένου δραχμ. δ'. ῥόδων ξηρῶν
δραχμ. δ'. ὀπίου θηβαίου δραχμ. β'. κρόκου σικιλικος δραχμ.
δ'. ἐν ἄλλῃ δραχμ. α'. λιθοῦ σχιστοῦ δραχμ. β' κόμμεως
δραχμ. β'. οἶνω ἀθαλάσσω, ἢ σπαθίτῃ ἀναλάμβανε. Πρὸς
πτέρυγι

Cap. LXIX.

διὰ ῥόδον] Alex. l. c. p. 159. Galenus sec. loc. lib. IV. p. 215.
apud quem recte articulus τὸ exulat.

ὑποπύους] Jamblichus apud Stobaeum Serm. 44. p. 313. Καθ-
περ τῶ ὑποπύᾳ βέλτιον τὸ καίεσθαι τοῦ διαμένειν.

γάλακτος] Caprillum puto innui, vid. historia Democriti apud
Dor nem Laert. lib. IX. p. 656. de cujus praestantia agit Cas-
sius Aurel. morb. chron. lib. IV. c. 3. p. 513. vel muliebre.

μετὰ ὣων] Favent haec verba conjecturae cel. Trilleri apud cl
Saxe epist. ad van Wyn p. 59.

θηβαίου] Quod ex Aegypto adferebatur. vid. Strabo lib. XVI.
p. 1128. nec prae jactantia hoc aliaque medicamenta a solo na-
tali vel loco unde adferuntur ita iudicantur ut vane scribit Schol.
Aristophanis ad Ecclesiaz vl. 404. εἰώθασι δὲ οἱ ἰατροὶ καὶ ἐκ
πατρῆδος ἐπ' ἀλαζυνείας τὰς βεταίας ἐνυμάζαν· οἷον Κρη-
ταῖκον, σπον καὶ Συμερταῖκον. Nam olitori et cauponi merito
est concessum, olus et vinum ex nobilitate soli commendare: ci-
nium Thasium, olus Phliasium, ut inquit Apulejus Apologia p.
262. quidni et medicis?

σικιλικος] Alex. κιλίκος. ubi Guinterius vertit Sicilicis. conf. no-
tam ejus p. 792. Laudabatur crocus Cilicius, laudabatur quo-
que

AD STAPHYLOMATA.

C A P. LXIX.

Chalcitidis, croci, singulorum drachma, mellis drachmae quinque, aquae quantum satis est.

COLLYRIVM DIARRHODON,

OCVLIS PURULENTIS, STAPHYLOMATIS, LIPPITVDI-
NIBVS, IN SPHACELVM DEGENERANTI-

In staphylomatis quidem ex lacte, in aliis autem ex ovo, cadmiae combustae et elotae drachmae octo, aeris ulsi drachmae quatuor, rosarum siccarum par pondus, opii Thebani drachmae duae, croci Siculi drachmae quatuor, (alibi legitur drachma tantum) lapidis scissilis drachmae duae, gummi totidem, vino marinae exper-
Q 5
tae

que is quem ferebat Sicilia. De hoc consul. *Dioscorides* lib. I. c. 29. *Scrivanius* Larg. c. 4. 29. *Glossae* Chemicæ p. 146. Ejus tamen non meminit *Braydone* Itiner. Sicil. T. II. p. 306. ubi recenset bona, quibus abundat insula illa. De priore vid. *Solinus* c. 41. p. 310. *Strabo* lib. XIV. p. 987. *Plinius* H. N. lib. XXI. c. 6. *Athenaeus* lib. XV. c. 11. p. 638. Schol. *Aristophanis* ad Av. vs. 302. *Isidorus* Orig. lib. XVII. c. 9. *Synesius* ad *Dioscor.* apud *Fabricium* Biblioth. Gr. Tom. VIII. p. 236. *Salvagnius* ad *Ovidii* Ibin vs. 202. De utroque *Salmastius* ad *Solinum* p. 75. et p. 545. et Jo. *Rhodus* ad *Scribonium* Larg. p. 68. et p. 253. *Σικελικός* autem addiderunt *Alexander* et noster, quod sincerum vellent, nam adulterabatur crocus, ut multa alia aromata et colores, ut queritur Jo. *Chrysostomus* in Psalm. XI. p. 604.

Λιδου] Apud *Alex.* p. 159. ante hanc vocem praecedit σμύρνην δραχμ. α'. de lapide hoc *Dioscorides* lib. V. c. 145. conf. doct. *Blasius Cariophilus* de antiq. marmorib. p. 57.

ἁλὲς α] Vinō aquam marinam admiscebant veteres vel salem, ut testatur *Cato* de R. R. c. 24. et *Caelius* Aurel. acut. morb. lib. II. c. 39. rationem exposuit *Plutarchus* T. III. p. 1686. et Schol. *Aristophanis* ad Nub. vs. 1239. *Cornutus* de nat. deor. c. 30. p. 226. Jo. *Langius* Epist. Medic. lib. I. ep. 27. p. 112.

πτερόγρια καὶ συνώσεις. Χαλκάνθου, ἀλὸς ἀμμου-
κοῦ, κόμμεως ἴσα, ὅξει λεώσας, ποίει κολλούριον,
καὶ χρῶ.

ΠΕΡΙ ΑΝΘΡΑΚΩΣΕΩΣ

καὶ Καρκινωμάτων.

Κ Ε Φ. Ο.

Τὸ καρκίνωμα πάθος ἐστὶ τοῦ κερατοειδοῦς, ἔχων
ὀδύνας σφοδράς. Τοῦτο δὲ τῶν ἀειάτων ἐστὶ τὸ πάθος.
Ταύτους δεῖ πυριᾶν, καὶ καταπλάσσειν ἀλέφρῳ ὀρεδίῳ

p. 112. et lib. II. ep. 32. p. 635. conf. Dalechampius ad Plin. H. N. lib. XIV. c. 8. Scaligerana prima p. 166. Vina graeca a Romanis in libationibus adhiberi negat Plinius l. c. c. 19. quoniam aquam habeant. idem lib. XXIII. c. 1. Vinum marina aqua factum, inutile est stomacho, nervis, vesicae. adde Athenaeum lib. I. c. 20. p. 26. et Hier. Mercurianum Var. Lect. lib. II. c. 13. Caupones vinum aqua adukerasse, quamvis legibus coërcerentur praeter Asterium apud Phetium p. 1501. docuit Casaubonus ad Strabonis lib. XVII. p. 150.

πυρώσεως] Celsus lib. VI. c. 3. Galenus Lex. Hippocr. p. 96. Schol. Aristophanis ad Ran. vf. 1278. Martialis lib. VII. epigr. 59. Phazes de Variol. c. 4. p. 248. τὰ σὺν ἀπαρανεῶσι φλοιόκλειας. quae fait Arabum forte etiam antiquiorum sententia, nam ut scribit Jo. de Gadesden apud cel. Grimmerum fragment. medicor. Arabist. de variolis p. 12. cum homo comedit ficus frequenter, quae ipsoe expellunt materiam ad externa, unde frequenter Arabes et qui eos sequuntur ficus in potu propinant, ad variolarum eruptionem promovendam. Plura dat Foësius Oecon. Hippocr. p. 357. M. Raderus ad Martialis lib. I. epigr. 56. vf. 1. et Hatamius ad Plinii H. N. lib. XX. c. 6. Marcellus Empir. c. VIII. p. 64. ex Scribonio Larg. ad quem vid. Jo. Rhodius p. 75. Ad palpebrarum veterumque aspritudinem et excrecentem carnem, quam sycolim Graeci vocant, in qua est callum durissimum. Oritur etiam si quis nudo infideat equo. Martialis lib. XIV. epigr. 76.

C a p. LXX. Cod. E. νθ'.

καρκινωμάτων] Cod. E. καρκινώματος.

tae aut palmulato excipiuntur. Ad pterygia et sycoles. Atramenti sutorii, salis Ammoniaci gummi paria pondera aceto laevigata, in collyrium redigito, et utitor.

DE CARBUNCULO

ET

CARCINOMATE.

CAPUT LXX.

Carcinoma tunicae ceratoidis affectus est, quem vehementes dolores comitantur, et omnino est ex vitiis, quae sanationem non recipiunt. His itaque fomenta adhibere, et farinam ex mulla decoctam obducere instar cataplasae

καρχινάμα] Celsus lib. VI. c. 6. Paulus lib. III. c. 22. Aetnarius de dignot. morb. lib. II. c. 7. Memmo apud Photium Biblioth. p. 705.

ἔχον] leg. *ἔχον*. ac ita cod. B. Potest tamen *ἔχον* servari, ac si praecesserit *καρχινός*, ita Gioffae Petronii c. 119. p. 562. de Phaside: Colchidis flumen iugens et omnium Ponti amnium clarissimus. Placet observatio cl. De Rhoer ad Porphyrii lib. III. de Abstinencia p. 241. „Saepe fit apud veteres, ut subito adponant adiectivum vel pronomen alterius generis: hoc inde ortum videtur, quod animo scribentis obversaretur alia vox, quae idem exprimeret.“ conf. ipse Porphyrius l. c. p. 266. in primis Scaliger ad Manilium p. 419. et Melchior Goldastus in Valerianum de bona discipl. p. 95. Polyaeus lib. VIII. c. 23. p. 745. Καίτοι — αὐτὸς μὲν ὀλίγους ἔχει ἱππείας, τοὺς δὲ ἢν πολὺ πλῆθος ἱππέων, ac si praecesserit πολέμιος. Theophylactus Simoc. ep. 54. παρώσω τὰς μυρίας πρεσβείας, τὰς σπονδὰς, τοὺς ὄρκους, αὖς διὰ τῶν προαγωγῶν γυναικῶν ἔσπειρω μοι. ubi ed. Kimedonci habet οὖς διὰ male.

τοῦτο] Codices A. et C. καὶ σημῶν (leg. σχεδόν, ac sic Cod. E. vel potius σχεδόν τι, ut Aeschines Dialog. II. p. 83. ubi vid. Fischerus et cl. Bachius ad Xenophontis Oeconom. c. 3. p. 15. Paulus Aeg. tamen lib. III. c. 19. τι omittit.) εἶναι τῶν ἀνιᾶτων, Cod. D. ὥς εἶναι τῶν ἀνιᾶτων.

πυρεῖν] Leg. πυρεῖν. vid. quae notavi ad c. 46.

πλευρά] Codd. A. et C. πλευρῶν ὀρεβριον. conf. c. XXXI.

καταπλάσσειν] Cod. D. κατὰ πλάσσειν.

ἐν μελιράτῳ, ἢ κρήνου ῥίζαν λεῖαν σὺν μέλιτι, καὶ γάλα
ἐνσάζειν τον ὀφθαλμὸν. Ἐὰν δὲ νέμχται τὰ ἔλικη, Φα.
κὺ κατὰπласσε μετὰ μέλιτος, ἢ ἐλαίας φύλλα ἐφθὰ
ἢ ἡδύσμοις ἐν οἴνῳ ἐψημένους σὺν μέλιτι κατὰπлас-
σε. καθάρου δὲ γινόμενου τοῦ ἔλικος, κατὰπласσε κρο-
κοῖς ὧν ὀπτῶν μετὰ κρόκου καὶ μέλιτος· πρὸς δὲ τοὺς
ἐν τῷ βλεφάρῳ ἄνθρακα, ἐς δὲ ἔλικος ἐπόδυνει ἐσχάραν
ἔχων μέλαιναν, σαφίδα λειώσας, καὶ κοριανὸν χλωρόν τὸ
ἴσον

λέαν.] Codd. A. et C. λυαν. Cod. E. λεοῖν.

ἐνσάζειν.] Noster quidem. c. 60. ἐνσάζειν δὲ τὸ εὖς αἰρὸς αἶμα
malim tamen legere εἰς τὸ εὖς et hic εἰς τὸν ὀφθαλμὸν. ita
senim recte c. 75. et 82. et eleganter c. 189. ἐνσάζε τὰ οἶα
pro σάζε ἐν τῷ οἴνῳ. conf. Galenus ad Tertullianum de pallio
p. 401. aut apud nostrum legend. τῷ ὀφθαλμῷ. Codd. A. et
C. σάζειν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς. Cod. B. ἐσάζειν τὰ ὀφθαλμοὺς.
Cod. E. εἰς τὸν ὀφθαλμὸν.

νέμχται.] Codd. A. et C. νέμχται.

Φύλλα.] Codd. A. et C. φύλλων οmissio ἐφθὰ. Codd. D. et L.
Φύλλα ὀπτὰ.

ἡδύσμοις.] Glossar. Philoxeni p. 113. Menta, ἡδύσμοι, ἡδύσ-
μοι. leg. ἡδύσμοι, ἡδύσμοις. Restituit ἡδύσμος Doct. Nisib-
sius Geopon. lib. XII. c. I. p. 344. Paulus l. c. σιδύς quem
secutus est interpretes, sed noster hic, ut alibi, ducem suum de-
reliquit. Codd. A. et C. ὀδύσμοι. Cod. B. ἡδύσμοι. Cod.
E. ἡδύσμοι.

ἐψημένους.] Codd. A. et C. ἐψημένους. Cod. B. ἐψημένον. Cod.
E. ἐψημένα λεῖον.

οἶν.] Codd. A. et C. λεῖος σὺν. Cod. B. λεῖον σὺν.

κροκοῖς.] Codd. A. C. et E. κρόκου.

ὀπτῶν.] Cod. E. ἐφθὰν.

κρόκου.] omissum in Codd. A. et C.

πρὸς δὲ τοῦς.] Leg. πρὸς δὲ τὸν nempe ἄνθρακα, aut hoc vocabu-
lum plurali numero poni oportebat: vel more suo de uno nu-
mero ad alium debilit. Eusebius H. E. lib. IX. c. 7. p. 262.
οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ τῷ, ὀφθαλμῶν διαφερότως ἐπιπλάσσει
γινόμενον (ὁ αἰθραῖς) μυρίαὶς ὅσοις ἄνδρας ἅμα γυναικὶ καὶ
παισὶ, πρὸς ἀπειραχέτο. τοὺς agnoscunt codices Mss.

ἄνθρακα.] Codd. A. et C. ἄνθρακας. Cod. D. ὄνθρακας ὁ ἔστιν
ἔλικος. δὲ omittunt Codd. A. et C. Cod. B. ἕτερον ἐστὶ, ἔλικος
κατὰ

cataplasmatibus oportet, vel lilii radicem cum melle tritam, et lac instillare oculo. Si vero ulcera serpunt, lentacula cum melle, vel foliis oleae decoctis, vel malicorio in vino cocto cum melle ad cataplasmatibus modum utitor, repurgato vero ulcere, ovorum affatorum lutea cum croco et melle ad cataplasmatibus formam applicato. Ad palpebrarum vero carbunculos, (ulcus autem est dolorosum, et crustam habens nigram) uvam tritam et coriandri semen viride pari pondere imposito, vel lenticulam

κατάρδιον. Anthracis miram etymologiam dat Guido Cauliacensis Tract. II. Doct. 1. c. I. p. 63.

ἐπίδυνον] ἐπάδυνεν. Codd. A. et C. ἐπόδυνος. Frequentissime in terminatione vocum peccatum est a librariis, exemplo sit locus Longi Pastor, lib. I. p. 13. ἀρα φαριμάκων ἐγείστατο χλόνη μέλλοντά με φιλεῖν; πῶς οὖν οὐκ ἀπέθανεν; leg. ἀπέθανον. Galenus Protrept. (in modo Galeni libellus, qua de re dubitat Casp. Hoffmannus ep. ad Th. Reinesium ep. 24. p. 90.) c. 7. p. 29. ἀξίων, ἐλόν σχεδόν ἐδίπυς τὸν ἐπ' ἀμαθία ψόγον ἀπολύεσθαι leg. ἐδίπυς τοῦ ἐπ' ἀμαθία ψόγου.

ἐσχάραν] Codd. A. et C. χρεῖαν ἔχομεν μέλαιναν. Emenda χρεῖαν ἔχον μὲν μ. Sapiunt haec verba glossina.

ἔχον] Suspiciari licet et hic ἔχον legendum, ut supra et referendum ad modo praecedens ἔλκος: verum cum norim auctores aliquando adiectivum ad remotius vocabulum referre, vid. Dorsille Vann. Critic. c. 7. p. 193. et Marcklandus ad Maximum Tyr. Diff. X. p. 670. possumus ἔχον servare et cum ἀνδραξ conjungere. Orpheus de Lapid. p. 304. v. 42.

Τὴν ἐγὼ ἀρπαξῆας ὀλέου κατένωπα δράκοντος

Ἐσρέφθη.

corrigo τῇ, et ad remotius τρέφω, non vero ad proxima praecedens σχιζῆς refero, quod cum non animadvertenter librarii proclive erat τῇ, scribere. Codd. B. et E. ἔχον. conf. locum Theophrasti supra notatum.

σαφίδα] Codd. A. et C. ἀμφίδα Cod. E. σαφίδα.

ἐξίσον] Cod. B. ἐξίσον.

φακὼ] φακὼν. Plurimum sollicitos habuit hoc vocabulum grammaticos. vid. Thomas Mag. p. 882. et ad eum Oudendorpius. Ammonius p. 141. et ad eum Valckenaerius et Fischerus ad Moricem p. 115. Lexic. Biblioth. Coislin. p. 476. Codices Mss. φακὼν.

ἶσον ἐπιτίθει, ἢ Φακῶ σὺν μέλιτι ἢ ἀργογλώσσου χυ-
λόν, ἢ τὰ Φύλλα σὺν μέλιτι, ἢ χυλόν πολυγόνου, ἢ
ἀνδράχην.

ΠΕΡΙ ΑΜΑΤΡΩΣΕΩΣ

καὶ

ἀμβλυωπίας.

Κ Ε Φ. Ο Α'.

Ἡ μὲν ἀμαύρωσις παντελὴς ἐστὶ τοῦ ὄρῳ παρεμπο-
δισμὸς, χωρὶς τινὸς Φανεροῦ πάθους· ἡ δὲ ἀμβλυωπία
ἀμυδρέτης τοῦ ὄρῳ. καὶ δεῖ τούτους ἐκ τῶν καιθῶν κε-
γῶσθαι

κορίαν] Cod. E. ῥίγανον. forte leg. ὀρίγανον. Glossae Jatr. Mff.
κολύανδρος, κορίανδρος. Schol. Aristophanis ad Equit. vi, 673,
κορίαννον εἶδος βοτάνης, τὸ νῦν κολίανδρον. conf. quae de literis
e et λ notavi ad c. VIII. et ad c. 73. et 83.

κλωρόν] Bodaeus ad Theophrasti H. Pl. lib. II. c. 8. p. 101. conf.
Schulze Toxicol. c. VII. p. 31.

ἀργογλώσσου] Codd. A. et C. ἀργογλώσσο·χυλόν. Codd. B. et E.
omittant haec usque ad ἢ χυλόν π.

ἀνδράχην] Cod. B. ἀνδράχης. Sequitur in tabula Cod. D. lem-
ma sequens περὶ λοιμαδῶν ἐλκῶν, caput ipsum desideratur.
Quancivis vero pretii mihi hoc lemma, nam Theophrastem no-
strum vel auctorem hujus capituli, quisquis dentium is fuerit,
indicare arbitror pustulas variolosas, quas in palpebris et adnata
oriri non semel vidi ac norunt medici omnes: unde adparet
eum cum Arabibus consuevisse ac variolas sibi notas habuisse,
quas distinguit ab aliis ulceribus, de quibus egit cap. 55. et de
anthracibus de quibus cap. praecedens consulendum, quod in-
fringit sententiam virorum doctorum, qui per anthraces vario-
las intelligendas nobis persuasum iverunt, vid. cel. Graneri
Antiquit. variolar. p. 4. et Morb. Antiquit. p. 16. et seqq.
Neque arbitror hoc caput ab alio Theophrasti obtrusum esse cum
laciniae ejus panno adfutae ex scriptoribus eo antiquioribus de-
promptae sint. Adparet quoque nomine aetate auctoris apud
Graecos recentiores, variolae indigitabantur, nam eas λοιμαὶ
vocarunt interpretes graecus Rhazis et Synefius de febr. c. 9. p.
288. Neque amplius solus Synefius dicendus est inter Graecos
variolarum meminisse, cum jam ei comitem adjungere liceat.
nostrum. Conjecturis si ulterius indulgere luberet, plura inde
excerpi

culam cum melle, vel plantaginis succum, vel folia cum melle, vel polygoni succum, vel portulacum.

DE OBSCURITATE ET HEBETV-

DINE SEV OFFVSCATIONE

OCVLORVM.

C A P. LXXI.

Obscuritas (quam ἀμαύρωσις Graeci vocant) perfectum est videndi impedimentum, absque manifesto affectu, quemadmodum ἀμβλυωπία visus quaedam obscuritas est. In hoc casu sanguis ab angulis auferendus, et hiru-

exculperem. Sic cur λοιμικὴς vocabulo varicolas denotaverint Arabes, haec forsitan est ratio, quod illae pestilentiam aut praecurrerent, vel eam comitarentur, nam hoc observavit Theologus literatissimus *Franciscus Martinus*, Epistolar. p. 343. *Commoveor etiam, quod D. Valenzyn Elburgi decumbat ex variolis, pestilentiae vel prodromis, vel affectis.* Hoc enim scripsit anno 1642. qua tempestate pestilentia Belgium foederatum depopulabatur. Quae opinio tunc temporis incolarum mentem pervaserat, nam ita scribit *Salmasius* ad *Ruteanum* anno 1633. lib. I. ep. 43. p. 93. *Ils tiennent ici par truchise, que ce mal (variolae) est un tres-certain avantcoureur de Peste.* quae opinio jam ex nostratium mente deleta est. Huc etiam refero quae scribit *Martin*, *Langius* ad fratrem suum *Joannem* Epist. Medic. lib. II. ep. 23. p. 591. *parva puerorum exanthemata, quae vobiscum increscunt, magnorum pestis apostematum fore indicia.* Caput ipsum intercidit forte, quod librarii non caperent, quam adfectionem indigitaret auctor.

C a p. LXXI. Cod. E. ξ'.

Περὶ] Codd. A. et B. περὶ ἀμαυρώσεως ἀμβλυωπίας.

Ἡ μὲν] *Paulus* lib. III. c. 22. Caeterum multa mutavit nosse, quantum ad dictionem.

ἀμαυρώσεως] *Nic. Tulpus* Observ. medic. lib. I. c. 10. et 31.

τινός] Ejiciunt codd. A. B. C. et E.

ἀμυδρότης] *Paulus* ἀμαυρότης. Codd. A. et C. ἀμυδρότι.

καὶ δὲ] παροῦσα Codd. A. et C.

καὶ δὲ] quomodo in majoribus angulis instituenda sit venae sectio, docuit *Anonymus* de V. S. p. 25. de voce καὶ δὲ consul. *Casaubonus* ad *Perisum* Sat. V. p. 402.

εἴσω αἵματος, καὶ βδέλλας ἐμβαλεῖν κατὰ τοὺς κροτά-
φους, καὶ τὴν γαστέρα κενῶσαι διὰ τῆς ἱερᾶς Ρούφου,
καὶ πταρμικοῖς χρεῖσέν, καὶ ἐμέτοις, καὶ ὑπαλείφειν τοῖς
ὀφθαλμοῖς, πρῶτον μέλιτι καὶ ἐλαίῳ παλαιῷ, ἴσον. ἄλ-
λο. ἔπειτα τῷ συνθέτῳ τούτῳ. κρένου δραχμ. β'. χο-
λῆς υἰκίνης δραχμ. β'. πεπέρεως ἡδ. πέν. μαράθρου χυ-
λοῦ, ἄλως ἀρμωνιακοῦ δραχμ. α'. μέλιτος δραχμ. β'.
λειώσας ἀπόθου, καὶ ἔγχρει ἀποσπογγίζων θάλασσαν
θερμὴν.

ΠΕΡΙ

ΑΙΜΑΤΟΣ

αἵματος] Sabaud. βραχύ τι. vid. ad c. 10. Codd. A. C. et E.
αἷμα.

βδέλλας] *Kiraniides* p. 142. *Julianus* apud *Cyrillum* lib. VI. f. 202. A. ἢ δὲ ἡμῖν συμβέβηκεν, ὥσπερ ταῖς βδέλλαις, τὸ χι-
εῖσεν ἔλκεν αἷμα ἐκῶθεν, ἀφῶν δὲ τὸ καθαρώτερον, quae
veterum quorundam fuit opinio: sed vid. *Hebenstreit* *Palaeol.*
Therap. p. 608.

ἐμβαλεῖν] Cod. D. προβαλεῖν. Cod. E. προσβαλεῖν. Verbi ἐμ-
βάλλειν usus plurimus apud medicos et nostrum. Codd. A. et
C. προσβάλλειν. Leg. apud nostrum ἐμβάλλειν.

τοὺς] Cod. D. τῷ κροτάφῳ.

γαστέρα] Codd. A. et C. γαστέραν.

κενῶσαι] *Aelianus* H. A. lib. V. c. 39.

Ρούφου] Compositionem tradit *Paulus* lib. VII. c. 8. Codd. A.
et C. ρουφίον. Cod. B. ρουφίον.

πταρμικοῖς] Pro πταρμικοῖς, ut habet codd. B. et E. πταρμά, Cod.
A. et C.

τοῖς ὀφθαλμοῖς] τοῖς ὀφθαλμοῖς, ac ita recte Cod. E. *Atisio*
phanes *Acharn.* v. 1028.

Ἰππάρχον εἰρήνῃ μετὰ τῷ ὀφθαλμῷ ταχύ.

Cod. B. ἐπαλείφειν τοὺς ὀφθαλμοὺς.

πρῶτον] Cod. B. πρῶτον μὲν.

μέλιτι] Codd. A. et C. μέλι καὶ ἐλαιον.

ἴσα.] Cod. E. κατ' ἴσον.

ἄλλο.] Leg. ἢ ἄλλα. Oleo vetusto, vel alio. ἄλλο ignerant codi-
ces Mss.

ἔπειτα] Cod. B. εἶτα.

συνθέτῳ] Cod. B. συνθέτων.

τούτῳ.] Codd. A. et C. τῷ.

δραχμ.] Codd. A. et C. ε'. Cod. E. λβ'.

hirudines temporibus admovendae, et alvus Hiera Ruffi
ducenda. et medicamentis quae sternuta menta movent
utendum, et vomitus eliciendus, et oculi primum melle
et oleo veteri pari potere sublinendi Aliud composi-
tum, quod deinde applicandum, croci, fellis hyaenae
singulorum dracmae duae, piperis grana octoginta
unum, succi foeniculi, salis ammoniaci singulorum drach-
ma, melis drachmae duae. haec trita reposito, et lili-
nio, prius tamen spongiam in marinam calidam de-
mergens,

DE

[*ἀλυσ*] Marcellus Empir. c. VIII. p. 57. et p. 62. Priscianus lib.
I. c. 19. Nino c. p. 96. Scythias Larg. c. 4. 38. Plinius
H. N. lib. XXVIII. c. 8. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III.
c. 16. Salmafes ad Solinum p. 237. Apollonius canis felle
uti malebat teste Plinio lib. XXIX. c. 6. 50. R. olinus ad Scri-
bonium Larg. p. 79. Philoporus vel ut alii V. ad E. ad
Aristotelem de C. A. I. II. c. 72. ἐστὶ δὲ ἡ ἑκταὶ ζῶον
ὅμοιον λύκῳ, ὅπερ ἐν Ἐφέσῳ ἔστι οὗ πολὺς αἰσθητὸς ἰσχυρὸς
ἐνομάζει.

[*ἰαχμ.*] Cod. B. ἀνὰ οὐγ. β'.

[*κῶ*] Ex Paulo patet κόκκους hic intelligi; de qua voce vid. Mar-
tinus Etymol. g. p. 780. et Reinerus ad Petronii c. 76 p. 381.
Codd. A et C. κόκκους. Cod. E. κοκκὸς σπε.

[*χυλῶ*] χυλὸν codices M. et dosin addit Cod. B. οὐγ. 15. Codd.
A. et C. 5 15.

[*ἀλὺς*] Migrat' e Cod. E.

[*ἀποσπογγίζων*] Male vertit interpres, est enim sponsia detergere
aqua marina madescentia. Schol. Ar. sirophanis ad Equit. vl. 905.
περιχρῖν, ἀπὶ τοῦ καταμάσσειν ἀποσπογγίζων. Codd. A. et C.
ἀπὸ σπογγίζων.

[*ἀπόθεν*] Cod. E. ἀπόθεν.

[*θαλάσσι*] θαλάσσω. Θερευῆ. Codd. A. et C. θαλάσσης Θερευῆς
ἰδατι. Cod. B. θαλασσίῳ ἰδατι Θερευῆ. Cod. E. θαλάσση
Θερευῆ.

ΠΕΡΙ ΓΛΑΥΚΩΜΑΤΟΣ

καὶ

ὑποχύματος.

Κ Ε Φ. Ο Β'.

Τὸ γλαύκωμα τοῦ κρυσταλλοειδοῦς ὑγροῦ πάθος ἐστίν, ὑπὸ ψυχρότητος μεταβαλλομένου ἐπὶ τὸ γλαϊκόν. τὰ δὲ ὑποχύματα, ὑγροῦ παρέγχυσις, πηγνυμένου μεταξύ τοῦ ραγοειδοῦς, καὶ κρυσταλλοειδοῦς. Τούτους δὲ Φλεβοτομεῖν, καὶ καθαίρειν, καὶ σικυᾶν, καὶ ἰδροποτῆν, καὶ ἀποφλεγματοῖσιν ὅσοι δὲ ἀπὸ σφοδρικοῦ ἐκ τινος κακοχυμίας, ἢ χολοδεσέρων ἀτυμῶν ἀναδιδομένων βλέπωσιν, οἷον κωνώπικα, καὶ ὅσα ὑποχέμενοι ὁρῶσι, τὴν τιμὴν δώσωμεν,

Cap. LXXII. Cod. E. ξα'.

Περὶ] Codd. A. et C. περὶ γλαυκώματος καὶ ὑποχύματος. Cod. E. ἀποχύματος.

Τὸ γλαύκωμα] Paulus lib. III. c. 22. Oribasius Anatom. p. 42. Foësius Oecon. Hippocr. p. 84. Hadr. Alemannus in Hippocratem de aëre etc. p. 176. Glaucoma est crystalloidis et vitrei humoris in glaucum aut fuscum colorem mutatio. Codd. A. C. et E. Τὸ μὲν γλ.

πάθος] Codd. A. et C. πάθος.

ψυχρότητος] Cod. E. ὑγρότητος.

μεταβαλλομένου] Recte codd. A. et C. μεταβαλλομένου. Cod. D. μεταβαλλόμενον.

ὑποχύματα] Aetharius de affect. spir. animal. lib. I. c. II. p. 42. Suffusione laborant Carnades teste Diogene Laërt. lib. IV. p. 297. Operationis chirurgicae non meminit noster, quam non ignoravit Clemens Alex. Paedagog. lib. I. c. 6. p. 93. Codd. A. et C. ὑποχύματα. Cod. B. τὸ δὲ ὑπόχυμα. Cod. E. ὑποσχύματα.

παρέγχυσις] Cod. D. παρέγχυσιν. Codd. A. et C. παρέγχυσις.

πηγνυμένου] Interpres videtur legisse πηγουμένου.

δᾶ] abest a Codd. A. et C.

ἰδροποτῆν] Cod. B. ἰδὼς πατίζεν.

DE GLAVCOMATE

E T

SUFFUSIONE.

C A P. LXVII.

Glaucoma seu glaucedo vitium est humoris, qui a similitudine crystalli *κρυσταλλοειδης* dicitur, cum ob frigiditatem in glaucum colorem transit. Hypochymata vero humoris affusio, qui inter tunicas rhagoidem et crystalloidem suffocatur. His itaque sanguis mittendus, cucurbitulae sine ferro admoventur, et aqua potui danda, et medicamenta quae pituitam per os eiciunt, exhibenda **erunt**. Quibus vero cum culices oculis observari videntur ex quadam humorum pravitate, vel biliosioribus vaporibus sursum a ventriculo elatis, his picram

R 2 - - - - - exhi-

[60a] Bene interpretes audire. Brenda Gillman College. P. 18 p.
13. ad hoc, deinde et sic, etc., etc., etc., etc., etc., etc.,
Cadd. A. et C. cois. Cad. E. cois.

συναχον] Cod. E. συναχον.

27.107-2125] *Phaeochytrium* Codd. A. et C.

χαλοδεσμων I C. dd. A. et C. χαλοδεσμων.

[*βλέποντες*] Codd. A. C. et E. *βλέποντων*.

Non agnoscit de cod. E.

[μεν:] Cod. D. μέλι καὶ ἑλαιοί.

Scita est *R. azis* observatio lib. IX. ad Almanforem c. XXVII. p. 63. modo *Ribis* fit hic fectus, qua de re dubitat H. *Convergus* in introduce. c. III. p. 98. Cum igitur uniusque oculo unum aut cunctos, aut quid finit. occurrere videtur, pro certo habendum ex effectu veritatem videri pendere. Si autem altero totum oculo hujusmodi apparitiones conspiciantur, vitium oculo proprium esse judicatur.

κατάπιν] Codd. A. et C. κνώπιον. *Alvarius* de affect. spir. ani-
mae. lib. I. c. 11. p. 42. *Cassius* Quaest. Medic. Q. 19. *Cae-
lius* Aurel. morb. chron. lib. I. c. 4. *Artorius* H. A. lib. XVII.
c. 40. κατὰ τὴν τοῦ Σαρκεῦ τριπλῆ ἐπιβολή, κνώπιον τὴν ἐν-
πληκτικὰ, ubi cel. Abi. *Gronovius* ex auctoritate codicis Me-
dicel edidit κνώπιον κφῆ τὴν αἰσὺς in reus. „Prior vox
„probi communi non est, neque ab uto scriptorum Graecorum
„quod

δώσωμεν, καὶ διὰ ταύτης καθαίρωμεν. Ἐν δὲ τοῖς ἑφ-
θαλμοῖς χρησέον τὸ μὲν πρῶτον μέλιτι καὶ ἐλαίῳ σὺν
μαράθρου χυλῷ· ὕστερον δὲ τούτοις Σαγαπήνου δραχμ.
β'. ὁποῦ κυρηναϊκοῦ, ἐλλεβόρου λευκοῦ ἀνὰ δραχμ. ε'.
μέλιτος λειώσας ἐπὶ χρεῖ. ἄλλο καυκαλίδων χυλον, χα-
μαιδρίου κερωνοποδίου, ἐκάστου ἴσον, τοὺς χυλοὺς ξηρά-
νας, ποιοῦ κολλούρια καὶ χρεῶ.

“quod sciam usurpata.” Geoponica lib. II. c. 5. συντήρη δὲ
ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ ἡλίου λείψαι κωνώπια. G offia. Hierod. ὕψ-
νες κωνώπια (leg. κωνάπια) τὰ ἐν τοῖς οὐδαῖς γινόμενα.
Noster c. 264. κωνάπια ἀποδησκουσι. emenda κωνάτια, ul-
tima litora excidit, quod ab eadem verbum sequitur. Inc. et c.
G offae jar. Mff. ἐρίοις εἰς ὑπὲρ, (οἰσυπῆροις) μαλλί ἀπὸ
τῆ, πρὸ καλλὰ.

ὑποχέουσαι] Codd. A. et C. ὑποσχυόμενοι.

ταύτης] Codd. A. et C. τούτου.

καθαίρωμεν] Codd. A. et C. καθέρομεν. Cod. B. καθάρομεν.

χρησέον] Leg. χρεῖς. ac ita Cod. E. Cod. B. χρησώμεθα.

μαράθρου] Scribonius Larg. c. IV. 38. Cod. D. μαράθρη.

ὕστερον] Noster c. 250. ὕστερον δὲ διὰ τῆς ἱεράς. Oribasius de fra-
cturis I. p. 57. φλεγμονὰς δὲ ἐξ ὑστέρου καὶ πυρετοῦς — ἐπι-
φέρει.

τούτοις] Cod. B. τῷ σαγαπήνῳ, margo διασαπήνου. Cod. D. τοῖς
δε. Cod. E. τούτου.

ἐλλεβόρου] Codd. A. et C. ἐλεβόρου.

exhibebimus, et cum ista purgabimus. In oculis autem primum melle et oleo, cum foeniculi succo utendum, tandem vero his quae sequuntur. Sagapeni drachmae duae, liquoris cyrenaiici, veratri albi singulorum drachmae sex, ex melle tritae illinuntur Aliud. Succu caucalidis, trissaginis, coronopi singulorum aequas portiones, exiccatis in collyria redigito et utitor.

ἐπιχρεῖ.]. Semissem puto hic innui, quod firmant Codd. A. et C. Cod. D. οὐ γὰρ.].

μέλιτος] leg. μετὰ μέλιτος. Codd. A. C. et E. σὺν μέλιτι. Cod. B. μέλιτι.

ἐπιχρεῖ.]. Codd. A. et C. χρεῖ.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἕτερον. delet Cod. B. Cod. D. ἄλλως. ἕτερον etiam ferri posset, ut in inscriptione LXXII. apud Sprengelii Miscellan. Erud. Antiquit. p. 346.

καυκαλίδων] Cod. D. θανκαλίδων.

χυλόν] Codd. A. et C. χυλοῦ.

χαμαιδρύου] Cod. B. χαμαιδρύου.

καρονοπόδιον] Codd. A. et C. καρονοπέδον. Cod. B. καρονοπόδιον.

ποιῶ] Cod. B. ποιῶ.

καλλύτρια] Codd. A. et C. κολλήτρια. Cod. B. κολλύτρια. Cod. E. κολλήτρια.

DE SVGGILLATIONE.

— C A P. LXXIII. —

Suggillatio est. cum livor sub oculo apparet, et inferior palpebra denigratur, mulieribus autem magis solet accidere. Raphanus tritus impositus, auferre autem ipsum cum mordere inceperit, caseus autem recens eodem modo adhibitus, vel hyssopi coma trita utere, vel ceratum cum absynthio in pulverem redacto, imposito. Aliud. Absynthii, lithargyri pares portiones ex melle

R 4 tritas

p. 97. *Phrynichus* Arab. Biblioth. Coisl. p. 467. Librarius grammaticus rarum peritus fuisse videtur, non debuerat enim nescire τὸ εἶ φιλῶν τὴ συντάξαι τοῦ αἵ. ut docet *Stephanus* Byz. de U. S. v. ἀναγνώστῃ. 26. sed de librariis affirmare licet, quod idem observat v. *Κασπαγος* p. 457. de barbaris: τῇ ἐλλῆνικῇ ἀνατορίᾳ οὐ φιλόματρων. Jo. Fr. *Fischerus* vir doct. ad *Platonis* Politic. p. 116. *Nicander* Alex. vi 358. Legendum apud nostrum νεαῖς, ut recte Cod. E. recitationes enim ε et λ permutare observavit *Du Cange* Glossar. p. 453. et *Kuhnus* ad *Pollucis* lib. IV. c. 7. p. 375. Noster c. 48. τυρὸν νεαῖν et c. 125. βουτύρου νεαῖν habet, ira enim licuit per librarium. M. *Aurelius* lib. I. c. 13. νεαῖν εὐθὺς καὶ ἀκουῖον πρὸς τὰ συνήθη γρά. νεαῖν αἶμα *Pollux* lib. II. c. 4. legim. 213. *Athenaeus* adprobat de affect. spir. animal. lib. II. p. 119. τὰν τυρῶν, δὲ τοὺς νεαῖν καὶ αἶμα ἄλλος ἔχοντας. Ceterum cataplasma spirituum ad sugillationes laudabant veteres, unde jocus apud *Athenaeum* lib. III. c. 18. p. 97. Codd. A. et C. νεαῖν. Cod. B. νεαῖν.

ἐπίτο,] leg. ὑσσώπου. ut recte Cod. E. quod et accentus suadet et *Galerii* exemplaria. ac ita Codd. A. et C. Cod. B. ἢ ὑσσώπου λαόν.

ἐψιδι.] *Galenus* l. c. ψιμυθιον, recte. Codd. A. et C. ἀψιδι. ac ita quoque Cod. E. qui addit χυλὸν ἢ ἑσφαίου λυαθῆσα.

λαόν.] Codd. A. et C. χυλὸν et pergunt: ἢ ἑσφαίου κόμης λυαθῆσα ἐπιτιθέσθαι. leg. κόμη. Cod. B. χυλὸν.

ἐπίτο.] Cod. E. ἐπιτιθέσθαι.

μελιτος.] Cod. B. ἴσα μελιτι.

λαόν.] Cod. E. λαόν.

ἄλλος.] Codd. A. et C. ἕτερον. Cod. D. ἄλλος.

ἐπιτι.] Codd. A. et C. ἐπιτι. ita et *Senape* apud *Petronium* c. 66. ubi vid. *Heinsius*.

τῆς ἐπιτίθει, ἢ κύμινον ῥάκει ἐνδύσας εἰς ὄξος ζεσὸν ἀποβέττων πυρί, ἢ ἀψίνδιον, καὶ λίθαινον. Ἰσα μετὰ ῥοδίνης κηρωτῆς ἢ ἡθύσμου καὶ λιθάργυρον ἴσα ἐπιτίθει. ἐφ' ὧν δὲ αἵματῶδες ἐστίν, ἢ ὑπόξανθος ἢ χροιά, κατὰ πλασσε σαφίνας χωρὶς τῶν γιγάρτων, σὺν ἀψινδίῳ. ὕσσώπῳ. ἢ ὀριγάνῳ, ἢ βόλβον μετὰ μέλιτος, ἢ κυκλάμινον λεῖον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ

ὥσὶ πάθων.

Κ Ε Φ. Ο Δ.

Ἡ ἀκοὴ πολλοῖς καὶ ποικίλοις ὑπόκειται νοσήμασι καὶ γὰρ διὰ ψυχρὰν πολλάνης καὶ θερμὴν δυσκρασίαν, ἐστ'

κύμινον] Codd. A. et C. κήμιον.

εἰς ὄξος] Relegendum haec verba Galeno, apud quem omnia sunt.

Cod. B. καὶ εἰς ὄξος.

ζεσόν] Cod. B. θερμόν.

ἀποβάτων] Cod. B. βάψας vulgatam lectionem praefero, conf.

πυρία] Cod. E. πυρί.

λίθαινον] Galenus λίθαινον καὶ θαψίαν.

ροδίνης] Quomodo recte coniicitur docet Alexander Trall. epist. de Iumbriis apud Arabiana Biblioth. Gr. T. XII. p. 606.

ἡθύσμου] Cod. E. ἡθύσμου καὶ λιθάργυρον.

αἵματῶδες] αἵματῶδες, ut Codd. A. C. et E.

ἢ ὑπόξανθος] ἢ delat Cod. E. Theophilus de Urinis c. 6. τὸ ὑπόξανθεν ἐσικὸς κίκα.

ἢ χροιά] Codd. A. et C. χροία. Cod. E. τῇ χροίᾳ.

σὺν] Codd. A. et C. σὺν ὕσσώπῳ ἢ ἀψίνδιον. Cod. E. ὕσσώπῳ ἢ ἀψινδίῳ.

βόλβον] Erosianus Lex. p. 20. βολβόν, βοτάνης ὄνομα. Schol. Theophrasti ad Plur. vi. 283. Plinius H. N. lib. XX. c. 9. Schol. Theocriti ad Idyll. XIV. vi. 17. Est allium agreste. Du Cange Glossar. p. 1193. v. Βόλβος. conf. Hieron. Morali

tritas illinito, aut sinapi cum cerato applicato, aut cumi-
num linteo alligatum in ferventi aceto tinctum pro fo-
mento adhibeto. Aut absynthii et thuris par pondus,
cum cerato rosaceo, aut mentae et argenti spumae pa-
res portiones imponito, in quibus vero sanguinolentus
vel sublavus color apparet. uvas passas inducito, absque
acinis, cum absynthio, hyssopo, origano, vel bulbum
cum melle, vel cyclamen tritum.

DE AVRIVM MORBIS.

CAP. LXXIV.

Auditus sensus et multis et variis morbis obnoxius
est. Saepe enim ex frigida et calida intemperie, inter-

R 5 dum

ialis Var. Lect. lib. I. c. 5. et G. W. Wedelius Exercit. Dec.
X. exercit. 6.

λῶν] Codd. A. et C. λῶν.

Cap. LXXIV.

Ἡ ἀκοή] Petirum hoc caput ex *Alexandri Trall.* lib. III. c. 1.
un e omittitur in codl. Mñ. Lemma agnoscit Cod. D. Quod
in Celsō miratur eru litissimus *Morland* ad *Maximum* Tyr. p.
713. idem licet asseverare de nostro. Ideo naturae ordinem se-
cutus in eo scriptor suavitatis, primum oculorum morbos et reme-
dia, deinde aurium profectur. Verum quaero an naturae or-
do mihi us consentaneus foret, si narium morbos subjunxisset
ut *Priscianus* lib. I. c. 13. Videtur potius ordo ille ortum
suum debere communari ac vulgari modo loquendi, quo graeci
oculos coniungunt auribus, ut *Synesius* Epist. 133. p. 82.
Achilles Pat. lib. I. p. 23. ε. καὶ γὰρ ὀφθαλμοὶ καὶ ἄτα.
hinc *Laetus* Petron. lib. I. p. 8. ο. παλαιο. καὶ ἄτα, μικτοῖ
τῶν ἀκουστικῶν ἐγένοντο καὶ λεπτωτέρων, quem locum recte sa-
pienter erui. de *Περσέων*. *Περσέων* Hier. p. 174. διὰ μὲν τῶν
ὀφθαλμῶν ὁράουσιν ἡδυνήτους τὰ καὶ ἀχθόμενους· διὰ δὲ τῶν
ᾠτων, ἀκούσασιν· διὰ δὲ τῶν ἑνῶν, ἰσμεῖς. *Terentius* Hecyr.
Act III. Sc. III. vñ. 3. *Plinius* sec. lib. I. epist. 21. quem
primus inveniit *Herodotus* lib. I. p. 4. ὅτα γὰρ τυγχάνει ἀν-
θρώποις ἔοντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν: de Atheniensibus ta-
men aliter *Thucydides* lib. III. p. 195. ὡς τὸ θεαδὲν πισίτε-

ἐσθ' ὅτε καὶ δι' ἐμφραξιν γλίσχρων χυμῶν. καὶ διὰ πνεύ-
μα Φυσῶδες, Φλεγμονὴν ἐξαιτῶν, ἣ ἐκδοθέν συσάσαν τοῦ
πόρου, καὶ δι' ἐπιρροὴν θερμοῦ αἵματος χολαΐδους, καὶ
δι' ἄλλας αἰτίας πλὴν πολλὰς, περὶ ὧν ἀπάντων λεχθῆ-
σεται μετὰ τῶν προσκυρότων ὁμοισμῶν, ἀρξώμεθα ταί-
νυν ἀπὸ τῆς οὐνῆς πρῶτον ἐπειρή, καὶ μάλιστα τὸ σύμ-
πτωμα τοῦτο πρὸς θεραπεῖαν ἐπείγει τὴν τέχνην.

ΠΕΡΙ

ρον ὅτι λαβοῖτες ἢ τὸ ἀκοισθῆ, ac in hanc sententiam Jo.
Cicero, *de orat.* in *Placm.* XLIII. c. 620. ὅ, ἡ ἀκὴ τῆς αἰσ-
θῆς πρὸς πῖσιν ἔσθ. Tanta huius acri: Herodotei cele-
bras, ut tam veteres quam recentiores certatim eo-um sint vel
adulserint ad illud. *Hocvates Panth.* p. 628. *Hippocrates*
de arte p. 3. *Psolo Jud.* lib. I. de vita *Mops* p. 614. et de ja-
dice p. 719. *Enripides Méd.* cf. 654. *Arctaeus Capp.* *meto.*
chron. lib. I. c. 8. p. 36. C. *Strabo* lib. II. p. 173. ubi vid.
Cassiodorus. *Lucanus* et *Jub.* *nos* non intel. *Theophrastus*
Simplic. ap. 36. *Theophilus* *de anat.* lib. III. tit. VI. c. 9.
Eustathius de *Ergastim.* p. 737. *Phocion* *de Therap.* XI. p.
15. Jo. *Gizanus* *anat.* p. 10. *Kant.* *de Therap.* lib. II. c.
7. cf. 510. Inter Latines *Horatius* de arte poet. vi. 181. *Fla-*
nins Panegyri. p. 38. *Seneca* *epist.* VI. p. 13. et *Lucianus*
lib. VII. c. 21. *Excerptum* *de Therap.* p. 10. *Phocion*
conf. *Capp.* *de Therap.* *Arctaeus* *de Therap.* p. 12. *Arctaeus* *de Therap.*
ansam praebuisset Celso ac aliis medicis, ut recentibus aemo-
rum aegritudinibus ad eundem in Flac enim et *Phocion* *de Therap.*
tur. Conf. Jo. *Chrysostom.* *Homil.* XLXII. in *Matth.* p. 216.

Φλεγμονή] *Alex:* καὶ Φλεγμονήν.

διορισμῶν] *Aristoteles* de P. A. lib. III. c. 10. *Orisodorus* *Colled.*
lib. I. p. 6. *Theon medicus Alexandrinus* apud *Placm.* c.
564. *Anonymus* de V. S. p. 16. *Eunapius Chrysanthio* p.
150. *Herphyrius* de Abstin. lib. III. 20. p. 362.

ἐπείγει] *Alex.* I. c. ἐγείρει. Si constaret nostrum cum *Homero*
confuevisse, suspicarer eum ἐγείρει maluisse, ut poetarum prin-
cipis verbo uteretur *Odys.* T. vi. 23.

ἀναγ-

dam obstructione, a viscidis humoribus et spiritu flatuoso, vel inflammatione externa vel interna meatus auditorii, vel affluxu sanguinis calidi et liiosi, et ex aliis multis causis, de quibus omnibus, ad ibiis debitis distinctionibus, dicatur, laborat. Itaque a doloribus primam auspicabimur, cum hoc symptoma praeceptis artis auxilium desideret.

DE

ἀνὰ πύλιν, γὰρ ἐστὶν.

ad quae verbi scriptores facillime adducebant, ut *Apollonius Rhod.* lib. III. v. 1399. ubi vid. *Schell.* Verbum frequentius de medicis adhibent auctores. *Andriani* lib. II. ep. 5. ὅτε καὶ τὸ πάθος ἐστὶν. *Plutarchus* lib. I. p. 75. εἰς μὴ τι τῶν ἰσχυρῶν, καὶ κατὰ τὸ πάθος. *Syaeus* de febrib. c. 11. p. 10. ad ἡλίκην κατὰ τὸ πάθος. *Anonymus* de V. S. p. 23. καὶ τὸ πάθος οὗτος κατὰ τὸ πάθος. Verbum festinationem indicat, ut *Hier.* lib. VI. p. 22. *Martinus Etymolog.* p. 391. Portasse vero nonnulli nonnullum legendum ἐπὶ τῶν, nam librarii solent in medio vocis litteras transponere. *Plutarchus* lib. I. p. 557. πᾶσι τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἀνὰ πύλιν, καὶ τὸ πάθος οὗτος οὗτος, ubi vid. *Schell.* *Andriani* lib. I. p. 75. edidit cl. *Ornatus* *Andriani*. *Andriani* lib. VI. c. 7. *Hippocrates* *Epist.* lib. IV. p. 746. *Schell.* *Andriani* lib. IV. c. 32. et *Epist.* 78. p. 238. Medicinam vel ea propter laudat *Aeschines* *Dialog.* II. p. 97. *Jo. Chrysostom.* ad *Judaizant.* p. 367. οὗτος καὶ ἰσχυρῶν πάθος. τὸς τὰ κατὰ τὸ πάθος καὶ οὗτος τὸς τὸ πάθος ἰσχυρῶν πρότερον.

τὸς] Notus *Hippocratis* aphorismus primus, quem paracelsiani esse vocant *Chrysostom.* *Stron.* lib. V. p. 556. C sed a rem medicinam ita vocari aegre fert *Alexander Amed.* lib. II. prob. I. cuius sententiam redarguit *Jac. Primercius* de *Vulgi* error. c. 18. *τὸς* autem medicinam quae dixit simpliciter *Hippocrates* lib. IV. p. 171. et *Antiphilus* *Antiph.* lib. I. c. 29. epigr. 2. conf. c. 39. epigr. 3. *Theophrastus* *Bulg.* ep. 57. p. 91.

ΠΕΡΙ ΟΔΤΝΗΣ ΩΤΟΣ

διὰ ψύξιν.

Κ Ε Φ. Ο Ε.

Διὰ ψύξιν γίνεται ὠτιχγία ἐκ τε ψύξεως τοῦ αἵματος, ἢ οἰκίτης ψυχρᾶς. οὗτοι διὰ βάθους αἰσθάνοντα τῆς ὀδύνης χωρὶς βάρους ἢ τάσεως ἢ πυρώσεως· καὶ δὲ τοῖς θερμαίνουσιν ἰσθῆαι, ἐλαίῳ πηγαίνῳ θερμῷ, ἢ ναρδίνῳ ἢ δαφνίνῳ, ἢ πεπέρεως, ἢ καστορίου ἢ ὀποβαλσάμου, εἰς τὸν χιουσιὸν ἐνσάξουσθαι πόρον· καὶ τὸ ἔλαιον δὲ ἐν ᾧ ἔφηται σκόροδον, ἢ κρόμμυον ἐνσαζόμενον ὠφελῆ.

Cap. LXXV. Cod. E ξγ.

Περὶ] Codd. A. et C. περὶ ὀδύνης ὧτων διὰ ψύξιν, ὠτιχγία. Cod. D. non habet 77. dicitur sequitur lemma hoc: περὶ τῶν ἐν τοῖς ὠσὶ πόντων καὶ περὶ ὀδύνης ὧτων διὰ ψύξιν.

Διὰ] Priscian. lib. III. c. 23. Priscianus lib. I. c. 8. Verba διὰ ψύξιν ignorant codd. MSS. et recte.

αἶμα] Schol. Homeri ad Odysseum. Σ. v. 135. εἰ μὲν φιλόσοφοι ἐκδεχοίται, ὅτι οἶον ἂν ἦ τὸ κατάρχημα τοῦ αἵματος, τοιαῦται καὶ τὰ ἡμέτερον διατελοῦσιν οἱ ἀνθρώποι. quod de mente non solum verum, sed et de morbis: non abulmili modo ratiocinatur Livius apud Xiphilinum Augusto p. 84.

ὀδύνης] Verba haec transponunt codd. A. C. et E. post πυρώσεως. et Cod. B.

ἢ τάσεως] Ροῦμιν διατάσεως. Noster c. 77. et 184. εἰαν βάρος μετὰ διατάσεως.

πυρώσεως] τὴν ἐπίτασιν τῆς ὀδύνης denotat haec vox, vid. Jo. Cramerius T. I. p. 71. Idem in Act. Apost. T. IV. Secm. XXV. p. 752. ψιχὴν — ὑπὸ πυρώσεως συνεχόμενης δυνηθῆναι ἀπλλάττει τῆς νόσου.

DE DOLORE AVRIS

EX FRIGIDITATE.

CAP. LXXV.

Dolor aurium ex frigiditate, fit, vel ob aërem frigidum, vel victus rationem frigidam. Dolorem vero sentiunt alte, citra gravitatem tamen, vel tensionem aut ardoris sensum. Curare itaque oportet tales medicamentis quae calefaciunt, nempe oleo rutaceo calido, vel nardino, vel laurino, aut piper vel castorum, aut balsami liquorem in meatum auditorium infillare. oleum etiam in quo alium vel cepa bullerit, infillatum proficit.

πηγανία] Codd. A. et C. πηγαία.

δαφνία] addunt Codd. A. et C. ἢ ἀμαραντίνῃ, ἢ Φουλιᾷ, ἢ κοινῇ σὺν εὐφροβίᾳ. Cod. B. ἢ ἀμαραντίνῃ, ἢ Φουλιᾷ, ἢ κοινῇ ἐλαίῳ σ. α. Φουλιᾷ Cod. D. Cod. E. concinit cum Cod. B. sed pro κοινῇ habet κοινῇ. omisso ἐλαίῳ.

καστορέον] Codd. A. et C. καστορέον.

ὑποβαλσάμου] Codd. A. et C. ὑποβαλσάμου.

ἐνσάξοντα] Codd. A. C. et E. ἐνσάξοντα. Cod. B. ἐνσάξοντα.

δὲ] deest in codd. A. et C.

ἐψητά] Galenus (ec. loc. lib. III. p. 187. τινὰς δὲ ἐν ἐλαίῳ ζέοντασιν οὐ κρέμμιον μένεν, ἀλλὰ σκόρδον, εἰδ' αὐτάσιν ἐψητάσιν. Ex nostr. patet restituendum ζέοντασιν. Cod. B. ἐψητάσιν. Cod. E. ἐψητάσιν.

σκόρδον] Theod. Priscianus lib. I. c. 8. p. 15. Plinius H. N. lib. XX. c. 6. Sotio Geopon. lib. XII. c. 30.

ἐνσάξοντα] addit Cod. B. μετὰ ἐλαίου ἢ κριτέλαιον μεγάλης ἐντήσεως.

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΣ ΔΙΑ ΘΕΡΜΗΝ

δυσχερασίαν ἔδουμένους.

Κ Ε Φ. Ος.

Πρὸς τὴν διὰ θερμὴν δυσχερασίαν γνωμένην ἔδουην,
 ἔφ' ἧς ζισκος τινὲς, ἢ βάρευς χωρὶς, ἢ τάσεως αἰσθά-
 νεται. τό, τε λευκὸν εἰσάζων τοῦ αὐτοῦ ἢ γὰρ γυναι-
 κῶν σὺν ὀπιῳ, ἢ χυλὸς σισχεριτῖδος σὺν ῥέδιῳ, ἢ ῥέ-
 διον, ἢ χυλὸν σπύριον, ἢ κορικιοῦ, ἢ ἀσφράδεου σὺν
 σισχεριτῖδι, καὶ αἰνυδάλανον ἔλαιον, ἢ μανόχαρδον
 χυλόν, ἢ οὖν ἐφάρμα σὺν ὀπιῳ ὀληθῶ.

C ap. LXXVI. Cod. E. ξδ'.

Περί] Codd. A. et C. πρὸς τοὺς διὰ θερμοῖς 'δυσχερασίας' ἔδου-
 μένους τὸ ὄν. ac sic etiam codd. B. et D. Cod. E. περί τῶν
 et ἔδουμένων.

Πρὸς τὴν] Paulus lib. III. c. 23. Praepositionem ignorant Codd.
 A. C. et E. et post θερμὴν addunt δε.

γνωμένη] delent Codd. A. et C.

χωρὶς] Codd. A. C. et E. χωρὶς βάρους.

λευκὸν] Laudat Frl. Hovius lib. I. c. 8. p. 15. Sic et ovi albore
 cum lacte muliebri frequentius uior.

εἰσάζων] Leg. εἰσάζον, vel εἰσαζε, ut apud Paulum. Codd. A. et
 C. εἰσάζον.

χυλὸς] Leg. χυλόν. ac sic Codd. A. C. et E.

σισχεριτῖδος] Apulejus de virib. herb. p. 17. Codd. A. et C. σισ-
 χιτῖδος.

DE DOLORE AVRIS EX

CALIDA INTEMPERIE.

CAP. LXXVI.

Ad dolorem vero qui ex calida intemperie oritur, in quo fervorem quandam sine gravitate et tensione sentiunt, ovi album infillare oportet, aut muliebre lac cum opio, vel succo fideritidis, cum rosaceo, aut oxyrhodinum vel solani succum vel coriandri, vel haffalae regiae cum rosacei momento, vel oleum amygdalarum vel mandragorae succum, vel decoctum cum medico opio.

[ἐὶδὴ] Quae post hoc adjectivum usque ad alterum [ἐὶδὴ] leguntur existit in codd. A. et C.

[ἐὶδὴ] Galenus de Sect. p. 14. ὅτις ἐστὶν καὶ μετὰ ἐὶδὴν, ὁμοιωμένης αὐτῇ, καὶ ὁμοιωμένης. Ὁμοιωμένης, frequenter opioque etiam apud Galenum, nos viri docti coniungunt ὁμοιωμένην, ut recte legitur apud nostrum c. II. et alibi. Saepem autem (in hanc) utriusque originis duplicatio negligitur, ut inquit cel. Alberti Miscell. Critic. p. 256.

καὶ ἀμυγδαλίαν] Cod. E. ἡ ἀμυγδαλίαν.

μαδραγόρας] De medicis Macrobius Saturn. lib. VII. c. 5. p. 685. Succo papaveris admisceris euphorbium, mandragoram: idque etiam observatum a nostro c. 145. et 246. Codd. A. et C. μαδραγόρας.

ἔστιν] Codd. A. C. et E. ἡ.

[ἐὶδὴ] Codd. A. et C. ὁμοιωμένη. Ex veterum vulgari opinione, qui opio vim refrigerantem tribuebant, ut observavit quoque doct. Schultze Toxicol. Veter. c. XII. p. 46. et vim pallidivam, vid. quae ad c. 25. notavi.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑ ΠΛΗΘΟΣ

ὁδῶν.

ΚΕΦ. ΟΖ'.

Τὴν δὲ διὰ παχέας καὶ γλίσχρους χυμούς ὁδὴν γινώμεθα, ἐκ τε τοῦ τῆς κεφαλῆς, καὶ τῆς ἀκοῆς βάρους· εἴαν δὲ χωρὶς βάρους ἢ διάτασις αἰνῇ τῆς ἀκοῆς ἐστὶ, πνεῦμα φυσῶδες, οὐκ ἔχον διεξοδὸν δηλοῖ. Χρηστέον οὖν ἐπ' ἀμφοτέρας τοῖς ἐκφραττούσιν, οἷον ἐστὶ τὸ ἀφρόνιτρον σὺν οἰνόμελιτι, καὶ ἡ προβατεία χολή σὺν ἐλαίῳ ἀμυγδαλίῳ, καὶ ὁ τοῦ πράσου καὶ ὁ τοῦ κρουμίου χυλὸς χλιαρὸς μετὰ μέλιτος· ἰσχυρότερα δὲ τούτων ἐστὶν, ὃ, τε τοῦ δρακοντίου χυλὸς, καὶ ἄρου, καὶ βρυωνίας. ἄλλο. ὀρίγανον τρίψας μετὰ μέλιτος. καὶ γάλακτος γυναικείου, ἐγχυμάτιζε. ἄλλο. χολὴν αἰγίαν μετὰ πράσου χυλοῦ πρὸς τὰς σφοδροτέρας ἐμφράξεις πρόσφερε.

C a p. LXXVII. Cod. E. ξε'.

πλήθος] addit Cod. D. τῶν ὁδῶν.

Τὴν δὲ] Alexander lib. III. c. I. Paulus lib. III. c. 23.

καὶ γλίσχρους] Codd. A. et C. ἐγλίσχρους.

τοῦ] delet Codd. A. C. et E.

καὶ τῆς] Cod. E. καὶ τοῦ τῆς.

ἀκοῆς] auris. Aët. Apost. cap. XVII. 20. Olympiodorus apud Photium Biblioth. p. 180. τὰς ἀκοὰς πρῶτον ἐκκοπεῖς. noster c. 81. Orpheus Argon. v. 1267. Hippocratus lib. II. p. 67. Nicetas Choniata. Annal. p. 177. et 53. Codd. A. et C. ἐκ τε τῆς ἀκοῆς καὶ τῆς κεφαλῆς. At auris pro auitu dicitur Thebaid. lib. VII. v. 123.

διάτασις] Codd. A. et C. διάτασις τῆς ἀκοῆς μένον ἐστὶ.

φυσῶδες] addunt Codd. A. et C. ἐστὶ, καὶ.

δηλοῖ] Cod. E. δηλοῦν.

χρηστέον] Cod. D. χρῆν.

ἀμφοτέρας] Codd. A. et C. ἀμφοτέροις.

DE DOLORE EX

REFLECTIONE CONTRACTO.

CAP. LXXVII.

Dolorem igitur qui ex crassis et glutinosis succis ortus est, deprehendemus e capitis et auris gravitate, Quod si citra gravitatem distentio sola aurem divexet, spiritum flatuosum, qui non habet exitum, indicat, In ambobus itaque utendum est medicamentis de obstruentibus, quale est nitri spuma, cum aceto mulso, vel ovillum fel cum oleo amygdalarum porrique et cepae succus tepidus cum melle, validior porro his est draconculi succus, ari item et bryoniae. Aliud. Origanum cum melle et lacte tritum muliebri, infundito. Aliud. Fel caprillum cum porri succo, ad vehementiores obstructions admovetur.

ἐκφράττουσι] Codd. A. C. et E. τοῖς ἐκφράττουσι καὶ τέμνουσιν.
ἀφρόντρον] Priscianus lib. I. c. 8. p. 16. Codd. A. et C. ἀφρόντρον.

καὶ ἡ] Codd. A. et C. ἡ περιβατία.

πράσου] Sotio Geopon. lib. XII. c. 29.

καὶ δ.] delet hic articulum Codd. A. et C.

χλιαρὸς] Codd. A. et C. χλιαρῶ.

ἰσχυρότερον] Cod. E. ἰσχυρότερός δὲ omisso τοῦτων.

ε, τε] abest a Codd. A. et C. Cod. E. ὁ τοῦ.

δρακοντίου] Noster c. 91. Commendat quoque Priscianus lib. I. c. 8. p. 16. Erotianus Lex. p. 23. Idem esse arum innuere videtur Salmastius ad Solinum p. 634. adde Sam. Dale Pharmacol. p. 280. Noster tamen distinguere videtur utramque plantam. conf. Theophrastus H. Pl. lib. VIII. c. 11.

ἀρον] Codd. A. et C. εὐρον καὶ βρυονίας. Cod. D. καὶ τοῦ ἀρον καὶ τῆς βρυονίας. Cod. B. καὶ ὁ τοῦ ἀρον καὶ τῆς βρυονίας.
Quae sequuntur exulant e codd. Mss.

χολή] Priscianus I. c.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΑΝΕΤ ΟΔΥΝΗΣ

ἐμφράξεις. ὅς τις ὅσος ἂν

ΚΕΦ. ΟΗ.

Ἐλλεβόρου λευκοῦ δραχμ. β'. νίτρου δραχμ. ζ'. κρόκου δραχμ. γ'. ποιεῖ τροχίσκους, ἐν ᾧ λειώσας, χρῶ πρὸς τὰς ἀνευ ὀδύνης ἐμφράξεις, καὶ περὶ βαρυηκοῖαν. ἄλλο. Ἐλλεβόρου μέλανος ρίζαν μετ' ὄξους καὶ μέλιτος λειώσας, ἔνσαζε χλιαρὸν. ἄλλο. εἰς χολὴν βοῶς κρόκον βρέξας, καὶ λειώσας, ἐντίθει εἰς τὸ οὖς. ἄλλο. χολὴν βοῖαν, ἢ προβάτου, ἔνσαζε αἰγὸς οὖρον ἐγχυμάτιζε.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑ ΦΛΕΓΜΟΝΗΝ

ὀδύνης ὥτως.

Κ Ε Φ. ΟΘ.

Ἐπὴν δὲ βάρους καὶ διατάσεως μετὰ θερμότητος καὶ ὀδύνης σφυγματώδους αἰσθάνονται καὶ πυρεττουσιν, φλε-

C a p. LXXVIII.

Ἐλλεβόρου] *Alexander lib. III. c. 1. Caput hoc cum sequenti non habetur in codd. A. C. et E. Hinc puto Eusebium in Hexaëmer. p. 9. medici τῶ Ἐλλεβόρῳ τὰ χρένια πάντα καταπραΰνουσι. Conf. c. 27.*

βαρυηκοῖαν] *Leg. βαρυηκοῖαν. conf. c. 83. Metorum Pythagoreus apud Stobaeum Sermon. I. p. 7. οὐκ ἔστιν ἀρετὰ, ὁρῶνται αὐτὰ δ' ἀκρότας ἐντὶ τὰς οὐαῖων φύσεος.*

χλιαρὸν] *Non de omnino fluidis solum dicitur, verum etiam de aliis rebus: sic ceram mollem χλιαρὸν vocat Theophrastus: Bulg. ep. 26. p. 44.*

χολὴν] *Rectius mox χολὴν βοῖαν judico Ammonio p. 31.*

κρόκον] *Alex. l. c. κροκίδα, quae vera est lectio.*

βοῖαν] *βοῖαν.*

ἐνσαζε] *Leg. ut apud Alex. ἔνσαζε, ἢ αἰγός. Additur apud Alex. συνεχῶς, quod nostro superfluum visum. conf. c. 90. Q. Ser. Samonicus c. XLII. v. 14.*

AD OBSTRUCTIONES

SINE DOLORE.

C A P. LXXVIII.

Veratri albi drachmae duae, nitri drachmae sex, croci drachmae tres, laevigata in pastillos ex aceto redigito ac utitor ad obstructiones, quae sunt sine dolore, item in his qui graviter audiunt. Aliud. Veratri nigri radicem ex aceto et melle laevigatam instillato tepidam. Aliud. Crocum felle taurino imbutum, laevigatumque auri imposito. Aliud. Fel bubulum aut ovillum, instillato, aut caprae urinam infundito.

DE DOLORE EX INFLAMMA-

TIONE OBORTO.

C A P. LXXIX.

At si gravitatem, distentionem, cum calore et dolore pulsatili sentiunt, aut etiam febre corripiuntur, in-

S. 4

flamma.

Felque bovis surdis etiam prodesse loquuntur, Si jungas clidae grave quod minxere capillae. Marcellus Empir. c. IX. p. 81. Afros hirci urina spasmis maderi auctor est Herodotus lib. IV. p. 363.

C a p. LXXIX. Cod. E. ζς'.

ἐπὶ] Cod. D. περὶ φλεγμονῆς ὧτων. Lemma simplex περὶ φλεγμονῆς in Cod. E.

Ἐπὶ] Paulus lib. III. c. 23. Cod. B. πᾶν pro ἐπὶ. Cod. E. εἰς πᾶν μέρος βάρους καὶ διατάσεως μετὰ θερμότητος.

βάρους] Cod. B. hic collocat αἰσθάνεται pro αἰσθάνονται.

καὶ ἐδύνης] ignorat Codd. B. et E.

φυγματώδους] Cod. E. φλεγματώδους.

αἰσθάνονται] Exulat e Cod. E. sed locus vacuus relictus, defectum indicat.

Φλεγμονὴν ὑπονοητέον· καὶ δὲ τούτους Φλεβοτομεῖν,
καὶ σικυᾶν καὶ πυριᾶν συχνῶς ἐλαίῳ γλυκεῖ θερμῷ διὰ
μυλοτριδος, καὶ μαλλίου ἐσωθεν· ἐνσάζε δὲ ἐσωθεν τοῦ
ὠτὸς χηνὸς σάαρ ἢ τὸ τῆς ἀλώπεκος, ἢ ὄπιον, καὶ κασέ-
ριον, μετὰ γυναικείου γάλακτος, ἢ ἔφεμα μετὰ ὀπίου,
ἢ λύκιον καὶ ὄπιον ἴσα μετὰ ἐψήματος ἐνσάζε. ἄλλο
γάλα γυναικεῖον, κολοκύνθης ξυσμάτων χυλόν.

ΠΡΟΣ

καὶ σικυᾶν] Codd. B. et E. ἢ σικυᾶν. Leg. σικυᾶν et mox πυ-
ριᾶν.

μυλοτριδος] Leg. μυλωτριδος, ut cod. B. ac sic quoque c. 89.
vid. Caelius Arel. morb. chron. lib. II. c. 3. p. 369. et Pollux
lib. X. c. 31. segm. 149. junge Foesii Oecon. Hippocr. p.
250.

μαλλίου] c. 128. ἢ ἀπλύτοις μαλίοις. Heliodorus lib. V. p. 224.
καὶ χρυσοῖς βεβριθέναι τοῖς μαλίοις. Schol. Aristophenis ad
Vesp. v. 699. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ὦτα ἀλγοῦντων καὶ οἱ
ἐρίου ἐπισαζόμενων ἐλαίον κατὰ βραχὺ. Diminutivum hoc
Stoicis familiare fuisse adfirmat Hadr. Junius de coma p. 305.
De lanae usu vid. Martialis lib. XII. epigr. 71. Casaubonus
ad Suetonii lib. VII. p. 592. Cod. B. interpungit μαλλίον·
ἐσωθεν et alterum ἐσωθεν delet. An pro primo leg. εἰσωθέντας;
vel εἰσωθέντι;

τοῦ ὠτὸς] deficit in cod. B.

χηνὸς] Simeon Sethi de Aliment. p. 145. τὸ δὲ τούτων σάαρ, τὰς
ἀλγοῦσιν ὥσιν ἐπισαζόμενον, παραμυθίζεται τὰς ὀδύνας. Cam-
Alexandro extrinsecus adhiberi voluit interpres, vid. Alex.
lib.

flammationem suspicari et sanguinem mittere et cucurbitulas admove-
re et aurem adhibito specillo oleo dulci
caido fovere oportet. Extra vero aurem anserinus
adeps vulpinusve, aut opium seu castorium cum lacte
muliebri, vel sapa, seu vinum dulce cum opio, vel ly-
cii et opii par pondus cum sapa instillatur. Aliud. Lac
muliebre, colocinthidis ramentorum succus.

AD

AD

lib. III. c. 3. p. 175. cum nostro facit Sextus Placit.
c. 32.

ἀλέπεως] Sextus Placit. c. 3.

καὶ κασόριον] Cod. B. ἡ κασόριον.

ἔψημα] ἔψημα, ita Codd. B. et E.

λύκισ] Cod. B. λύκισον.

[σα] delet Cod. B. ejus loco habet μετὰ ἔψηματος ὁμοίον.

ἔψηματος] Pollux lib. VI. c. 2. segm. 17. exponit, ἐστὶν οἶνος ἔψη-
μένος εἰς γλυκύτητα.

ἄλλο] in Cod. B. omissum. Cod. D. ἄλλας.

κολοκύθης] Leg. καὶ κολοκύθης. Martius, male vertit colocyn-
thidis. Scribonius Larg. c. V. 39. prodest — cucurbitae ra-
mentorum succus tepens. Quintilii Geopon. lib. XII. c. 19. ad-
dit Cod. B. ὁπίου, ὑοσχυάμου χυλὸν μετὰ ῥόδου ἐνσαζε. Cod.
D. ἄλλας ὑοσχυάμου.

ὑοσχυάμου] Caret hac voce Cod. E.

χυλὸν] Pergit Cod. E. ὁπίου ἐνσαζε, ὑοσχυάμου χυλὸν μετὰ ῥοδί-
ου ἐνσαζε.

ΠΡΟΣ ΩΤΑ ΠΥΩΡΡΟΤΗΤΑ.

Κ Ε Φ. Π.

Οἰνόμελι δι' ἐργαλείου ἔγκλυζε, σκορίαν σιδήρου σὺν
 ὄξει λαιώσας, εἰς χρόνον ἔνταζε, ἢ συπτηρίαν μετ' οἴνου
 αὐστηροῦ, ἢ μίσυ καύσας ἐν χύτρῳ, καὶ λαιάνας ἐμφύσα,
 ἢ κεδρίαν σὺν μέλιτι ἔγχριε, ἢ σμύρναν τρογλωδίτην σὺν
 οἴνῳ λαιώσας ἔγχρεε, ἢ ἐλαίας Φίλλων τὸν χυλὸν σὺν
 μέλιτι ἔγχρυμάτιζε, ἢ ἀλόην σὺν οἴνῳ λαιώσας ἔνταζε,
 κλύζε

Cap. LXXX. Caput hoc in Cod. E. omisso lemmate
 adhaeret capiti praecedenti.

Οἰνόμελι] Theophilus ad Inffit. lib. II. tit. 1. p. 161. ἢ ἐξ ἄλλο-
 τρίου οἴνου καὶ μέλιτος ἐποίησεν οἰνόμελι. Diodorus Sicul. lib.
 V. p. 357. Dioscorides lib. V. c. 9. Cod. B. οἰνόμελι, μετ'
 ἐλαίου κλύζε. Martialis lib. IV. epigr. X. vl. 4.

Maffica Thefeis tam bene vina favis.

ubi vid. Raderus.

πυωρροῦντα] πυωρροῦντα. Codd. A. et C. πρὸς ὦτα ῥυπαροῦντα.
 Cod. D. πρὸς ὦτα πυεροῦντα.

ἐργαλείου] Vox apta de instrumento medicorum vel chirurgico.
 Pollux lib. IV. c. 25. legim. 181. Aeschines Dialog. II. p. 84.
 οὐδὲ τῶν ταύτης (ιατρικῆς) ἐργαλείων. Confer quae ad c. 4.
 notavi. De instrumentis medicorum vid. Jo. Chrysostom. Sta-
 tuar. Or. XI. p. 535.

ἔγκλυζε] Codd. A. et C. ἐκκλοιζε. Cod. E. ἔγκλυε.

σκορίαν] deest in Cod. E. Codd. A. et C. σκορία. Cod. B. κι-
 ρία. Cod. D. ἄλλας σκορίαν.

εἰς χρόνον] Cod. E. εἰς ὦτα. An εἰς πόρον? Alexandr Aphrod.
 lib. I. probl. 70. ἐπὶ χρόνον πολὺν maluit dicere, et probl. 71.
 τῷ χρόνῳ. Alciphron lib. I. ep. 39. κληθῆσα ὑπὸ Γλαύκας
 εἰς τοσούτον χρόνον; melius εἰς abesset inquit Berglerus, amant
 tamen praepositionem addere auctores. Hippocrates Lege p.
 226. ἐπεὶ δὲ φιλοπονίην προσεέγκασθαι εἰς χρόνον πολὺν. Dioze-
 nianus Prov. Cent. I. 57. ἐπὶ τῷ εἰς χρόνον ἀναβαλλομένῳ
 πρᾶξαι τι. Menander apud Stobaeum Serm. 122. Οὐκ εὐθα-
 νάτως ἀπῆλθεν ἐλθὼν εἰς χρόνον. Omissa praepositione Rufus
 Ephes. de renum adfect. c. 8. p. 7.

AD AVRES PURULENTAS.

C A P. LXXX.

Mulsam per auricularium clysterem injicito, recre-
mentum ferri ex aceto laevigatum, per aliquot dierum
spacium instillato, aut alumen cum vino austero, vel
myli crematum in olla, tritumque insufflato, vel cedriam
cum melle inungito, aut myrrham troglodyticam, cum
vino in pulverem redactam infundito, vel deae foliorum
succum cum melle instillato, vel aloem ex vino tritam,
S 4 prius

μετ'] Codd. A. et C. μετὰ.

αὐστηρεῖ]. Cod. B. παλαίου αὐστηρεῖ.

ῥίσιον] Codd. A. et C. ῥίσιον. Cod. E. ῥίσιον. Salmasius
epist. ad Jo. Crojum, inter epistolas miscelaneas a J. G. Meclio
vulgatas p. 478.

λαῖνας] Codd. A. et C. λαῖνας. Cod. B. et E. λεῖνας.

ἡ κεδρία]. Codd. A. C. et E. καὶ κεδρία.

ἐν χίτῳ]. Non habet Codd. A. et C.

οὐλῶν]. Diodorus Sicul. lib. V. p. 364. Laudatur maxime odo-
rata. Achilles Tat. lib. III. p. 215. Theophrastus Bulg. in
Ev. Alutthaei c. II. p. 14. μετὰ τῆς εὐεργείας ἐνταφιάζουσιν
εἰ Ἰουδαίῳ διὰ τὸ μένει τὸ σῶμα ἀσχητόν· ἡ γὰρ σμίρις
ξηρὰ οὖσα, ξηραίνει τὴν ὑγρότητα, καὶ οὐκ εἰς σκώληκας γεν-
εῖται. Sextus Empir. adv. Mathemat. c. 9. ποιότητι δὲ
ὅταν σκεπτάμεθα πότερον διὰ τοῦ ζ γραπτόν ἐστὶ τὸ τμίλιον,
καὶ τὴν σμίριν, ἢ διὰ τοῦ σ. Salmasius in Solinium p. 898.
et Verheyk de dialectis Antonini Liberal. p. 399.

τρογλῶδιον]. Leg. τρογλίτιν. Salmasius in Solinium p. 895.
Needham ad Geopon. lib. VII. c. 36. Codd. A. et C. τρογ-

λίτιν. Cod. E. τρογλί.

λαῖνας] Codd. A. et C. λαῖνας. Cod. B. λεῖνας.

φύλλον]. Codd. A. et C. φύλλον. Cod. E. φύλλα.

ἐγχυμῶτιζε]. Codd. A. et C. ἐγχυσε.

κλύζει δὲ πρότερον δι' ἐργαλείου τὸ οὖς, ἀφέψημα φα-
κῆς, ἢ ῥόδων, ἢ οἰνόμελι.

ΠΡΟΣ ΩΤΑ ΡΥΠΟΝ

ἔχοντα

Κ Ε Φ, Π Α'.

Νίτρον σὺν ὄξει καὶ ῥοδίνῳ ἐπίσασζε. κάρδαμον καὶ
νίτρον βραχὺ μετὰ ἰσχάδων, χωρὶς τῶν νεγχεραμίδων
συνλειώσας, ἐντίθει τῇ ἀκοῇ, καὶ κόμιζε διὰ τριῶν ἡμε-
ρῶν· ἄγει γὰρ ῥύπον πολύν.

κλύζει] Codd. A, et C, κλύε δὴ πρῶτον, Cod. B, κλείε, πρῶ-
τον,

δι' ἐργαλείου] Cod. B, μετ' ἐ.

ἀφέψημα] Codd. B. et E. ἐν ἀφεψήματι.

φακῆς — οἰνόμελι] Exulante e. cod. E,

οἰνόμελι] Codd. A, et C, οἰνομέλιτι.

Cap. LXXXI. Cod. E. ξξ'.

Πρὸς] Cod. D, περὶ ὧτων ῥύπον ἐχόντων.

Νίτρον] Alexander lib. III. c. I. p. 184. Paulus lib. III. c. 23.
Cod. B, ἵτρον.

ὄξει] Codd. A, et C, ὄζυ.

κάρδαμον] Paulus καρδάμωμον, Cod. B, ἢ κάρδαμον,

ἰσχάδων] Exposuit hanc vocem Paxamus Geopon. lib. X. c. 54.
ὡς εἰ τὸν ξηρὸν καρπὸν συκῶν, τὰς καλουμένας ἰσχάδας ἀσῆπτους
διαμένειν. Rufus apud Oribasium Collect. lib. I. p. 9. αἱ δὲ
ἰσχάδες ἰκανῶς τρέφειν σῶμα δύνανται· οἱ γὰρ παλαιὸι τοῖς
ἀδύτοις ἰσχάδας ἐσθίειν παρείχον. Bodaeus ad Theophrasti
H. Pl. lib. IV. c. 6. p. 382. Reinesius ad Petronii c. 64.

prius tamen per clysterem auricularium aures decocto lenticulae, rosarum vel mulsi eluito.

DE AVRIBVS SORDIBVS

REPLETIS.

CAP. LXXXI.

Nitrum cum aceto et rosaceo infillato, cardamomum et nitri paulum cum aridis ficubus, granis exemptis, quae Graeci *κεγχραμίδας* appellant, excepta, auri immittito et tribus diebus ferto, multas enim sordes educit.

κεγχραμίδων] De ficuum granis *Aristoteles* Probl. Sect. XXII. 14. *Bodaens* l. c. p. 383. *Codd.* A. et C. *κεχραμίδων*. *Cod.* E. ignorat verba *χωρίς τῶν κεγχραμίδων*.

τριῶν] Medici cum de morbis aut medicamentis agunt, quo temporis durationem arctam indicent, ne eam nimis vage designarent, numero hoc plerumque utuntur: conf. c. 154. et 180. Sic cap. 40. pro *δι' ἡμέρων τριῶν*. *Codex* Vindob. B. *δι' ἡμέρων τινῶν* exhibet, et c. 140. iterum, haud dubie ex glossmate. Hinc *Ev. Lucas* Act. Apost. c. IX. 9. *ἡμέρας τρεῖς* dixit. *Noter* c. 274. de aspidibus: *θάνατος ἐν ὧραις δύοσι ἢ τρισὶ*, pro quo *Philo* Jud. de morte *Mosis* lib. I. p. 1619. *ἀνπερθέτως* maluit. *Aelianus* vero H. A. lib. VI. c. 38. *τετάρτου* *ἡμέρας*.

ῥύπον] *Clemens* Alex. *Paedagog.* lib. II. c. 10. p. 190. B. *ῥύπος* *εἰς ἅτα· μύζα, ἐπὶ τὰς εἴνας καταθέρονται*. conf. *Schol. Aristophanis* ad *Acharn.* vs. 17. *Cod.* E. *τὸν ῥύπον*. *Jo. Chrysostom.* *Homil.* in *Matth.* XXXVII. p. 255. *καθάπερ γὰρ ῥύπος καὶ πηλὸς — ἐμφράττει τὴν ἀκαρίαν*.

ΠΡΟΣ ΑΙΜΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ

ΩΤΑ.

Κ Ε Φ. ΠΒ.

Ἐγκλυζε μὲν σχίνου ἀφέψημα, ἢ ῥόδων, ἢ μυρσί-
νης, ἔνσαζε δὲ εἰς τὸ οὖς πολυγόνου χυλὸν σὺν ὀλίγῳ ὄξει,
ἢ λύμιον ἢ ἀκακίαν, ἢ ἀμόργην, ἢ πράσου χυλὸν. ἄλλο,
βάτου, κηκιδίων ὄξει ἐψηθέντων τὸν χυλὸν ἐγχυμάτιζε
ἢ χυλὸν περδινιάδος χλιανάς, ἔγχει.

ΠΡΟΣ ΒΑΡΗΚΟΙΑΝ ΚΑΙ ΠΟΝΟΝ,

σύνθετον βοήθημα.

Κ Ε Φ. ΠΓ.

Σύρνης δραχμ. α'. λιβάνου δραχμ. γ'. ἀμυγδάλων
πιερωῶν κεκαθαρμένων κ'. ἀφρονίτερον δραχμ. α'. κρέκου
δραχμ. δ'. ὀπίου δραχμ. γ'. χαλκίτεως δραχμ. β'. ἢ χαλ.
βάνης

C a p. LXXXII. Cod. E. ξή.

Ἐγκλυζε] *Alexander* lib. III. c. 1. p. 188. *Paulus* lib. III. c. 23.
Codd. A. et C. ἐκλυζε. Cod. B. λύζε. Cod. D. κλύζε. An-
cillam habui, quae cum catarrho laboraret, quoties nares emun-
geret, toties ex aure dextra sanguinis guttae aliquot fluebant.
Mensrua rite prodibant, verum cum esset plethora, venae
sectione sanata est.

μὲν] omittunt Codd. B. et D.

σχίνου] *Paulus* σχείνου. De lentisco vid. *Bodaeus* ad *Theophrasti*
H. Pl. lib. III. c. 15. p. 230. σχείνου codd. Mss. *Dioscori-*
des lib. I. c. 75. et ad eum *Matthioli* p. 98. *Raderus* ad
Martialis lib. VI. epigr. 50.

πολυγόνου] *Marcellus Empir.* c. IX. p. 80. *Matthioli* ad *Dios-*
coridis lib. IV. c. 4. p. 300. Jo. *Rhodi*us ad *Scribonium Larg.*
p. 35.

ἀκακίαν] Cod. E. ἀκάκισον.

ἀμόργην] *Plinius* H. N. lib. XV. c. 8. Cod. D. ἀμόργιν.

πράσου] *Sor*io *Geopon.* lib. XII. c. 29.

AD AVRES CRVOREM

INFUNDENTES

CAP. LXXXII.

Aurem lentisci, vel rosarum, vel myrthi decocto eluio, et herbae sanguinalis (quam πολύγονον Graeci vocant) succum cum pauco aceto instillato, vel lycium, vel acciam, vel amurcam, vel porri succum. Aliud. Rubi, gallarum in aceto decoctarum succum infundito, vel succum herbae perdicii tepidum.

AD GRAVEM AVDITVM

ET DOLORES REMEDIVM COM-
POSITVM.

CAP. LXXXIII.

Myrrhae drachma, thuris drachmae tres, amygdalae amarae detracto cortice, viginti, spumae nitri drachma, croci drachmae quatuor, opii drachmae tres, chalcitidis

χυλόν] Haftenus codices Mss.

κηκίδων] Apulejus de virib. Herb. c. 89. sed leg. ut apud Alex. βάρυν καὶ κηκίδων, copulam absorbit vocis sequentis prima syllaba. conf. c. 125. et viri docti ad Petronii c. 77. p. 386.

περδικιάδος] Plinius H. N. lib. XXI. c. 17. Perdicia dicitur Casilio Aurel. morb. chron. lib. IV. c. 1. et mox perdicium. Parthenium vel perdicium Celso lib. II. c. 33.

Cap. LXXXIII. Desideratur hoc caput in codd. Mss. cum tribus sequentibus.

Συδερνός] Galenus sec. loc. lib. III. p. 189. Alexander lib. III. c. 1. p. 170. Paulus lib. III. c. 23.

νεκασταρμένων] addit Alex. κέκαστα, quam vocem noster neglexisse videtur seu superfluum.

χαλκίτεως] Alex. l. c. p. 170. Aristoteles H. A. lib. V. c. 19. Antigonus Caryst. Hist. Mirab. c. 90.

βάνης μετὰ ἀμυγδάλων λειώσας κατ' ἰδίαν, ἀνχλάμβανε ὅξει σὺν τοῖς λευκοῖς, χρῶ ἐπὶ μὲν περιόδυνίαις σὺν ῥοδίνῳ, ἐπὶ δὲ δυσηκοίαις σὺν ὀξει. Ὡτικὸν ἀνώδυνον συνεχῶς ἐγχυματιζόμενον, ἐφ' ᾧ ἂν καὶ Φλεγμονὴ καὶ διάτσεις παρῇ, καὶ σφοδραὶ ὥσιν αἱ οὔναι. Στέατος χηνεῖου ἢ ὀρνιθίου δραχμ. ζ'. ὀπίου, σμύρνης, κρέου ἀνὰ δραχμ. β'. θαρρέων χρῶ. πᾶν ἐς ἰκλόν· ἄλλο. πρὸς τὰς μὴ πᾶν ζεούσας Φλεγμονάς. Βούτυρον, μέλι, ὕσσωπον, ἴσα ἐξ ἀπάντων χλιάνας, ἔνσαζε· ποιῇ καὶ πρὸς τὰ ῥυπαρά ἔληη καὶ Φλεγμαίνοντα. πρὸς δὲ τὰς ὑπὸ πληγῆς καὶ ρεύματος Φλεγμινάς, βούτυρον πρόσφατον διεῖς, ἔνσαζε. ἄλλο. ψύλλιον τρίψας, μεθ' ὕδατος κατάπλασσε. ἄλλο. ψιμμύθιον, κορίου χυλὸν ἢ σρύχνον μίξας περὶχρεῖ. ἄλλο. Φακὴν ἐψήσας, μετὰ ψυχρῶν κατάπλασσε, ἐφ' ᾧ καὶ ἐλκὺς ἐς μετὰ Φλεγμονῆς.

κατ' ἰδίαν] ἑαρ. 90. κατὰ μόνους.

περιόδυνίαις] I. περιώδυνίαις. Pollux lib. III. c. 17. segm. 98. ἢ γὰρ περιόδυνία ὑπερβολὴν οὔνης ἀμέτρου ἐμφανίζει. adde Th. Guidotium ad Theophilum de Urinis p. 202.

ὥτικόν] Alex. l. c. p. 178.

ὕσσωπον] Leg. ὄσσωπον, de qua voce vid. Micullus et N. Heinsius ad Ovidii Art. Amator lib. III. vs. 213. Salmasius lib. I. epistol. 72. p. 152. Foësius Oecon. Hippocr. p. 272. Pro αἰσώπος, ὕσσωπος et ὄσσωπος saepe vitiose scribitur, tum apud Latinos, tum apud Graecos. et Lexicon Caelianum p. 688. conf. c. 208.

ἐξ] Alex. ἐκ πάντων.

ctididis vel galbani drachmæ duae singula per se aceto excepta, et cum reliquis deinde, in doloribus quidem rosaceo, in difficultate vero auditus, cum aceto utitor. Auriculare anodynum, si frequenter infundatur, ubi et inflammatio et distentia urget, et vehementes admodum dolores infestant. Adipis anserini aut gallinacei drachmæ sex, opii, myrrhæ, croci, singulorum drachmæ duae, cum fiducia utitor, valde bonum est. Aliud ad inflammationes non admodum ferventes. Butyrum, mel, hyssopum pari portione, omnia tepida instillato, valet etiam ad sordida ulcera et inflammatione obfessa. Ad inflammationes vero ex ictu et fluxione ortas, butyrum recens liquatum instillato, vel anserinum adipem et lac muliebre soluta. Aliud. Psillium tritum ex aqua inducito. Aliud. Cerasam, coriandri succum, aut solanum mixta inungito. Aliud. Lenticulam coctam cum mica panis obduco, in quibus etiam ulcus est cum inflammatione.

βούτυρον] *Marcellus Empir. c. IX. p. 81.*

δίσκ] *Phrynichus p. 10. Thomas Mag. p. 229. Aristophanes Plut. vf. 720.*

εἴτ' ὄζει διέμενος σφηττικῶ.

Nec apud *Alex.* nec apud nostrum additum quonam liquore butyrium ditui ac instillari debeat, forte addendum ὄζει: sed vehicula ut plurimum reticere jam notavi.

ψύλλον] *ψύλλον.*

κορίον] *Galenus de medicam. simpl. lib. VII. p. 92. Dioscorides lib. III. c. 71. noster c. 266. et 267. adde doct. Schulze Toxicol. Veter. c. 7. p. 31.*

ΠΡΟΣ ΩΤΩΝ ΕΛΚΩΣΕΙΣ.

Κ Ε Φ. ΠΔ'.

Γλαύκιον, λύκιον καὶ μηκάνιον τρίψας μετὰ μέλιτος ἐπίβαλλε. τοῦτο καὶ τὰς μετὰ φλεγμονῆς ἐλκώσεις πα-
ρηγορεῖ.

ΠΡΟΣ ΩΤΩΝ ΧΡΟΝΙΑ

ἐλκῶν καὶ ἄλλων χρόνιων

Κ Ε Φ. ΠΕ'.

Κεδρία σὺν μέλιτι μιγῆσά καὶ ἐγχρισμένη, καλῶς
παιεῖ. ἄλλο. ψιμμύδιον μετὰ μέλιτος καθαίρει πάν-
τὰ ῥυπαρά. ἄλλο. λιβανωτὸν διεῖς οἶνω, χρῶ. τοῦτο
καὶ σαρκῶ.

ΠΡΟΣ

C a p. LXXXIV.

Γλαύκιον] Caput hoc et sequentia duo ex *Alexandro* petita sunt

I. c. 186. οὗτος ὁ ἀνὴρ ἐν τῇ 186. σελ. ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου βιβλίου.

μηκάνιον] *Dioscorides* lib. IV. c. 65. *Schulze Toxicol. Veter. c.*

12. p. 43. οὗτος ὁ ἀνὴρ ἐν τῇ 43. σελ. ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου βιβλίου.

ἐπίβαλλε] *nofter* c. 186. ὅλη τῆς γαστρὸς ἐπίβαλλε κύτη.

C a p. LXXXV.

Ψιμμύδιον] *Paulo* aliter *Alexander* lib. III. p. 178.

καθαίρει] *Mundat*, sic quocque c. 86. *Sophocles* apud *Pollucem*
lib. X. c. 13. segm. 56.

Διὰ

AD AVRIVM VLCERA.

CAP. LXXXIV.

Glaucium, lycium et meconium: quod est papaveris lachryma, trita ex melle imposito. Idem et ulcera cum inflammatione mitigat.

AD DIVTVRNA AVRIVM

VLCERA.

CAP. LXXXV.

Cedria melli mixta inunctaque bene proficit. Aliud. Cernissa cum melle purgat valde sordida. Aliud. Thuris lachryma vino soluta ntitor, hoc etiam carnem generat.

AD

Διὰ ψήκτρας δ' ὁρῶ

Ξανθὴν καὶ αἰσὺν ἵπποι συχμῆρας τριχῆς.

adde not. Kypke ad Mattnaei c. VIII. 3. Bene interpres purgat, Petronius Satyr. c. 28. atque in lance argentea pisum purgabat. Aelianus H. A. lib. IV. c. 27.

τὰ ῥύπαρα] Leg. ὅτα ῥύπαρα. Voces capite truncatas in veterum scriptis reperiri, monui ad c. 114. et Dorville ad Chariton. p. 502. Solent Graeci ubi adjectivum substantivo postponitur, articulum omittere, sic c. 80. πρὸς ὅτα πυρρῶσιντα et c. 81. πρὸς ὅτα ῥύπον ἔχοντα: addunt vero illum ubi adjectivum praecedit, ut c. 83. ποῖα καὶ πρὸς τὰ ῥύπαρά ἔδει. conf. quae de verbis notavi ad e. XVII.

λεβαντῶν] Theophrastus. H. Pl. lib. VIII. c. 4. Dioscorides lib. I. c. 77. Plinius H. N. lib. XII. c. 14. Diodorus Sicul. lib. V. p. 364.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΑΝΤ ΡΥΠΑΡΑ

καὶ νεμόμενα.

Κ Ε Φ. Π ς.

Οἶνον καὶ οὔρον ἀφ' ὅρου παιδὸς μίξας μέλιτι, ἐν-
 σαζε. ἄλλο. σανδαράχην λειώσας, καὶ μέλιτι μίξας ἐν-
 σαζε. ἢ ἐλλίχνιον ποιήσας, καὶ χρίσας πᾶν καλῶς, ἐμ-
 βαλε εἰς τὸν πόρον, ποιεῖ πᾶν καλῶς, καὶ καθαίρει, καὶ
 ξηραίνει, ἀπουλεῖ τε καὶ ἀνισδυνίας ποιεῖ. θαρρῶν χρεῶ.
 ἄλλο. Σκορίαν λειοτριβήσας μετὰ ὄξους καὶ ἐψήσας,
 ἡρέμα ἐνσαζε εἰς τὸ οὔς. ἄλλο. Στυπτηρίαν σχισὴν σὺν
 ὄξει λειοτριβήσας ἕως ἂν σχῇ πάχος μέλιτος, ἀναλάμ-
 βανε μετὰ ἐρίου τρυφεροῦ, καὶ ὅταν ψυχθῇ, ἐντίθει
 ἐνδον

C a p. LXXXVI.

ἀφ' ὅρου] Urinam pueri virginis dixit Eros de passion. mulier. c.
 62. p. 308. Eusebius H. E. lib. III. c. 29. et c. 227. ἀφ' ὅρου
 δὲ διαμαίνας τὸν οὖρον, conf. Clemens. Alex. Stromat. lib. III. p.
 436. Phintys apud Stobaeum Serm. 72. p. 442. Phalaris ep.
 70. Chrysippus apud A. Gellium N. A. lib. XIV. c. 4. Da-
 magero Geopon. lib. X. c. 64. Schol. Euripidis ad Phoeniss.
 v. 951. Hippocrates Hippiatr. p. 879. Porphyrius de Ab-
 stinent. lib. IV. 20. p. 369. et ad eum cl. De Rhoer. et Ruhn-
 kenius ad Timaei Lex. Plat. p. 96. inter medicos vid. Marcellus
 Empir. c. 9. p. 75. Priscianus lib. I. c. 12. ad quem locum
 vid. Jo. Nic. Loënsis Miscell. Epiphyll. lib. IX. c. 15. p. 666.
 De urina puerorum pro potu adhibita vid. Ramazzinus de
 morb. artif. c. 15. p. 98. Nota historia de urina mulieris
 quam refert Herodotus lib. II. p. 154. et Diodorus Sicul. lib.
 I. p. 69.

μίξας] Forte σμίξας, ut c. 54. et 113. et excidit σ propter vocis
 praecedentis terminationem.

μέλιτι] Leg. σὺν μέλιτι, ut cap. praeced. potest tamen abesse praec-
 ed. positio.

ἐλλίχνιον] Leg. ἐλλύχνιον. vid. Phrynichus p. 64. et ad eum viros
 doctos, Moeris Atticista. p. 54.

ἐμβαλε] ἐμβάλλε.

πόρον] Meatum auditorium, ut c. 74. Aristoteles H. A. lib. IV.
 c. 8. ἐνία μὲν γὰρ ὅτα ἔχει, ἐνία δὲ τοὺς πόρους φανεροῦς.
 Anticlidus apud Schol. Homeri ad Iliad. H. v. 44. τοὺς παῖδας
 τοὺς

AD VULCERA VALDE

SORDIDA ET DEPASCENTIA.

CAP. LXXXVI.

Vinum urinamque pueri impuberis melli mixta instillato. Aliud. Sandaracham in pulverem redactam et cum melle permixtam instillato, vel ellychnium (appellant autem ita funiculum, qui in lucernis continetur) conficito, et probe inunctum, in meatum auditorium immittito, optime facit, purgat, siccatur, ad cicatricem ducit, et dolorem aufert, cum fiducia utitor. Aliud. Scoriam laevigatam ex aceto, coctamque sensim auri instillato. Aliud. Alumen scissile ex aceto tritum, dum mellis crassitudinem habet, molli lana excipito et cum refrixe-

ταῖς τῶν ὄψεων γλώτταις τοὺς πόρους τῶν αἰσθητηρίων καθαί-
ρομένους. Aeschines Axioch. p. 125.

ἐψήσας, ἡρέμα] Distingue ἐψήσας ἡρέμα.

ἀνιλάμβανε] Alex. ἀνιάλαβε.

ψυχθῆ] Alex. ψυγῆ. apud quem Gunterus vertit, ubi refrixerit, ac sic quoque Martius, sed nulla coctionis aut caloris, mentio praeceffit, unde vertere malim, ubi siccatum fuerit. Ψύχσας siccari denotare docuit Petr. Petitus Miscell. Observ. lib. III. c. 12. p. 176. Non recordabatur autem hujus significationis vir doctissimus cum notas ad Aretaeum Cappad. scriberet: is enim morb. diuturn. lib. II. c. 13. p. 135. τὰς δὲ σάρκας ἀρ-
τίσκους διαπλάσσαντας, ψυχθῆν ἐν σκίῃ. Phalaris epist. 62 ἵνα
τῆς πλημυρίδος διαψυγείσης, ἐπὶ ἀντὶ ἀργεῖο γένηται τὸ
πέδιον. conf. Aristoteles Problem. Sect. XXII. 10. et H. A. lib. IV. c. 7. ubi itidem erravit Theod. Gaza. Eleganter hanc significationem exposuit Schol. Homeri ad Iliad. A. vi. 620. Kühnius ad Polluc. lib. VII. c. 32. segm. 144. et Dorville ad Chariton. p. 732 Ipse hujus significationis parum me-
mor fui, (nam non pudet me fateri errorem) cum verterem Sy-
nesium de febr. qui cap. VII. p. 240. καὶ ψύξεν ἐν σκίῃ, quod
reddendum erat, sicca in umbra, neutrum vero refrigerata in
umbra. ac sic quoque c. VIII. p. 258. τὸ κατεψυγμένον jam
verto siccum. Minus feliciter adhuc res mihi cessit cap. X. p.
306. εἴταν δὲ ἀρξάνται αἱ φλυκταῖαι διαρρέαναι, καὶ ἀνεωχ-
θῶναι μετὰ τὸ πέπυσθαι, καὶ ῥέπουσιν ψυγῆαι. vertend. ubi
ad matritatem perductae fuerint pustulae et occipiant siccari.

ἔνδον τοῦ ἀκουσικοῦ πόρου. πρὸς τὰ καταγνύμενα τῶν
ὠτῶν, καὶ θλώμενα ἐκ πληγῶν. ἄρτου θερμοῦ τὸ ἐντὸς
μετὰ ὀλίγου μέλιτος τρίψας ἐπιτίθει. ἄλλο. σμύρναν
τρίψας μετὰ οἴνου λεπτομεροῦς, ἐπίχρει.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΤΟΙΣ

ὡσὶ σκώληκας.

Κ Ε Φ. ΠΖ'.

Ὁ ξέλαιον ἐγχυμάτιζε διὰ κληστῆρος, ἢ ἀψινθίου
ἀφέψημα, ἢ κενταυρίου, ἐνσαζε δὲ καὶ καππάρειως φύλ-
λων χυλόν, ἢ οὔρον ἀνθρώπειον παλαιόν, ἢ ἐλλέβορον
λευκόν σὺν οἴνῳ, ἢ καλαμίνθης χυλός, ἢ ῥοδακινέας φύλ-
λων χυλόν.

*Oribasius in collectione Nicetae apud cel. Cocchiu[m] p. 78. de vi-
no nigro: σύφαν τε καὶ οὐιάται, ita e codice edidit vir egre-
gius, cum antea legeretur ψύχαι τε καὶ σ. quam lectionem
sensu siccandi non rejecerim, cuius glossema esse videtur τὸ
σύφαν: solent enim haec duo verba aliquando jungi. Putsa-
chus T. III. p. 1758. ὡς πᾶσα γὰρ τῷ γέλει σίφαι καὶ ψύχαι
πέφυκε. Euparius Maxim. p. 90. ταῦτε δάκρυα ἀπὸ ψύχαι
ἐκαστος.*

θλώμενα] Aptum verbum. Theocritus Idyll. XXII. vs. 45.

σκληραῖσι τεθλασμέσις οὐατα πυγμαῖς.

vid. Casaubonus ad Suetonium de grammat. p. 736. et ad
Trebellium p. 204. quod eveniebat in palaeitra praecipue, vid.
Clemens Alex. Paedagog. lib. II. c. 6. p. 168. D.

ἄρτου] Panem frequenter pro cataplasmate adhibuerunt quoque
veteres. De Othone Suetonius lib. VII. p. 621. *Quin et fa-
ciem quotidie rasitare ac paue madida linere consuevit: idque
instituisse a prima lanugine, ne barbatus unquam esset. Juve-
nalis Sat. II. vs. 109.*

Et pressum in faciem digitis extendere panem,

refruxerit, in meatum auditorium imponito. Ad aures diroptas et contusas ex ictu, panis calidi id quod intus est, cum paucio melle tritum imponito. Aliud. Myrrham cum vino tenuitum partium tritam illinito.

AD AVRIVM

VERMES.

CAP. LXXXVII.

Oxelaenum per clysterem infundito, aut absinthii decoctum vel centaurii vel capparis foliorum succum infillato, vel urinam humanam veterem, vel album veratrum cum vino, vel calaminthae succum vel perfici foliorum succum,

Cap. LXXXVII. Cod. E. ξθ'.

Πρὸς] πρὸς σκώληκας ἐν ὠσίν. Cod. D. ac ita quoque Codd. A. et C. nisi quod ibi σκώληκας scriptum sit. Cod. E. πρὸς κώληκας.

διὰ κλυσῆρος] Siphonem intelligit. Glossae Jatric. Mss. διὰ κλύσης (l. διὰ κλυσῆρος), τὸ ἐργάλιον l. ἐργαλεῖον. qui ὡτερχύτης dicitur Alexandro lib. III. c. 2. p. 175. clysterem oticum vocat Caelius Aurel. morb. chronic. lib. II. c. 3.

ἀνθίου] Paulus lib. III. c. 23.

δε καὶ] deest καὶ in Cod. E.

καπάρεος] Codd. A. et C. καπάρεος φύλλον.

ὄζου.] De virtute urinae humanae consul. Bald. Rousseus epist. medicinal. XVII. p. 62.

ἀνδρώπειον] Codd. A. C. et E. ἀνδρώπειον.

καλαμίνθης] Codd. A. et C. καλαμίνθου.

ἐδακνίτας] Jac. Dalechampius ad Plinii H. N. lib. XV. c. 12. Salmasius ad Solinum p. 427. Eodaeus ad Theophrasti Hist. Pl. lib. III. c. 5. 125. Matthiolus ad Dioscoridem p. 224. Noister c. 20. ὅστων περσικῶν τὸ ἐντος, ubi Cod. A. ἐδακνι-
κίκαλον. Delent haec Codd. A. et C. quae agnoscunt Codd. B. et D. Cod. E. ἐδακνίτας.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΜΠΗΠΤΟΝΤΩΝ

ἐν τοῖς ὠσὶ.

Κ Ε Φ. Π Η.

Ψύλλης μὲν ἐμπεσούσης ἔλαιον ἔρχεε. ἄλλα δε
τινα ἐμπέσοντα, ἐρίω εἰλήσας εἰς μῆλωτίδα. βάψεν αὐ-
τὸ τερεβινθίνη, ἢ κόμμι, καὶ βαλὼν ἐνδοθεν ἀνάσπα.
δεῖ οὖν καὶ ἔλαιον πολλάνις ἐχθεῖν χλιαρόν· οὕτω γὰρ
τόπων ἀφλεγμάντων γενομένων, τὸ ἐγκείμενον ῥαδίως
ἐξελεύσεται· εἰ δὲ συμβῇ τὸ ὕδωρ ἐμπεσεῖν εἰς τὴν
ἀκοήν,

Cap. LXXXVIII. Cod. E. ε.

ε.] delet Codd. A. C. et E. Cod. D. εἰς τὸ οὗ.

ψύλλης] Caput hoc paucis demptis mutatisve petiit ex *Alexandri*
lib. III. c. 3. p. 185. *Paulus* lib. III. c. 23. *Celsus* lib. VI.
c. 7. *Pomponatius* Tract. de Reactione sect. II. c. 8. apud P.
Petitum Miscell. Observ. lib. IV. c. 15. Immo audit a me-
dico fide digno, habuisse in cura quendam, qui quasi mortuus est
ex ingressu ruitis in aurem. Codd. Statpart von der Welt Ob-
serv. Rarior. Cent. II. obs. 11. Vidi nuper militem grega-
rium, de doloribus atrocibus querentem, cui dormienti cunex
in aurem intraverat. Si elephant in aurem intraverit colex,
lethale id ei esse adfirmat *Achilles* Tat. lib. II. p. 111. Codd.
A. C. et E. ψύλλα μὲν ἐμπέσονσα. Cod. B. ὕλλης. Cod.
D. ψύλλαν. quam lectionem veram puto propter ea quae
sequuntur.

ἔλαιον] Cod. E. δι' ἔλαιον ἐξαθάσας.

ἄλλα δέ τινα] *Alex.* I. c. ἄλλεν ὅς τις ἐμπέσοντες, sed noster
accusativum absolutum maluit, de qua locutione vid. *Raphe-
lius* ad Act. Apost. c. XXVI. 3. *Hemsterhuys* ad *Luciani* Dial.
Mort. p. 44. *Dorville* ad *Chariton.* p. 464. *Ernesti* ad *Xeno-
phontis* memorab. lib. I. c. 3. p. 28. *Fischerus* ad *Theophrasti*
Char. c. V. p. 46. conf. *Homerus* *Iliad.* K. vs. 416. Codd.
B. et E. ἄλλαν δέ τινα ἐμπέσοντων. *Heliodorus* lib. VI. p.
294. τὴν δέκα, οὐκ εὐαγὴ μὲν — γενομένη ἀνέχεσθαι, pro τῇ
δέας — γενομένης, ut noster c. 192. οὐδὲ τῆς ψαύσεως ἀνε-
χονταί.

ἐρίω] Cod. E. ἐρίων.

εἰλήσας] Codd. A. et C. εἰλίσας.

μῆλωτίδα] Aerea olim fuisse specilla docuit *Foësius* ad *Hippocrati-
tis* *Coac.* Praenot. p. 172. Codd. A. et C. μῆλωτιδα. conf.
Heben.

AD EA QVAE IN AVRES

INCIDERUNT.

CAP. LXXXVIII.

Si pulex in aurem inciderit, oleum infundito; si aliquid aliud, specillum lana involutum in resina terebinthina vel gummi intingito, et in aurem injicito et eximito. Quare oleum quoque tepidum frequenter infundere oportet. Nam hoc modo locis inflammatione liberatis, id quod insidet, facile eximetur. Quodsi aquam

T 3 auri

Hebenstreitius Palaeol. Therap. p. 683. adde Jo. Foustonium ad Conc. Praenot. 410.

αὐτό] vid. ad c. 16. Codd. A. et C. αὐτόν.

τερεβινθίνῃ] Codd. A. et C. τερεβινθίνῃ ἢ κόμμῃ. Cod. E. χιτῶν τερεβινθίνῃ. Aelianus H. A. lib. V. c. 16. ἐκείνος ἐβάψε τῇ τῆς ὕδρας ἰῶ τοὺς οἰσούς.

κόμμῃ] Alex. l. c. ἢ τινι τῶν ἐχεκώλων. Cod. D. κόμμῃ ἢ κόμμῃ. Cod. E. delet ἢ κόμμῃ.

βαλάν] leg. [βάλλον.

ἀνίστα] l. ἀνίστα. Haftenus codices Mss. reliqua frustra in illis queras.

ἐγκείμενον] Antyllus apud Stobaeum Serm. XCIX. p. 548. εἰς δὲ καὶ ἄλλας μικρότερας διαφορὰς, δυνάμεναι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ ταῖς ἐγκαιμίας λαμβάνειν. nempe κατὰ μίαν. neque hanc lectionem mutari velim cum magno Gesnero. Musonius epist. p. 456. τὰς μὲν μοχθηρὰς τῶν κρίσεων καὶ ἐκ τῆς διατροφῆς ἐγκαιμίας.

συμβῇ τὸ] ita quoque legitur apud Alexandrum l. c. legend. εἰ δὲ συμβῇ τῷ, hoc est τῷ. apud Galenum sec. loc. lib. III. p. 196. omisissum τὸ. Noster c. 35. Sophocles Ajac. vs. 829. καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του. Isocrates adv. Callimach. p. 906. εἰ καὶ τὰ δόξαι δις περὶ τῶν αὐτῶν λέγαν. conf. Schel. Homeri ad Iliad. A. vs. 299. Aelianus H. A. lib. II. c. 6. Perr. Petitus Miscell. Obs. lib. III. c. 5. Th. Munkerns ad Antonin. Liberalis c. 11. p. 93. Dorville ad Chariton. p. 35. sed integra locutio est εἰ δὲ τὰ vel τινι ἀνθρώπῳ vel ἀνδρὶ, vid. Dan. Heinsius Lect. Theocrit. c. X. p. 330. In prius vero τὰ cum verbo συμβαίνειν ita adhibent Graeci. Isocrates ad Nicocl. p. 46. εἰ, ἐπὶ τῷ σοι συμβῇ τῷ. Φαῦλῳ χαίρειν. Figulus apud Jan. Rutgersium Var. Lect. lib. III. c. 11. p. 257. πρῶτον παραδόντι τὰ συμβήσεται, qui locus asterico notatur, unde quid deesse

ἀκοήν, ποίει τῷ ἐνὶ ποδὶ τῷ κατὰ τὸ πάσχον οὗς ἄλλε-
σθαι παρεγκλίνοντα πρὸς αὐτὸ, ἐκκρίνεται γὰρ οὕτως
εὐχερῶς. ἐπισπᾶται δὲ καὶ ὁ ἐκ τοῦ σώματος ἐκμύζηθ-
μός πάνυ τὸ ἐγκείμενον, καὶ διὰ καλάμου δὲ τὸ αὐτὸ
γίνεται· μετὰ δὲ τὴν ἐκμύζησιν, καὶ ἔλασιον ἱρινον ἢ ἀμυγ-
δάλινον ἔνσταζε.

ΠΡΩΣ ΗΧΟΥΣ ΤΟΥΣ

ἐν τοῖς ὡσί.

ΚΕΦ. ΠΘ.

Οἱ ἤχοι Φυσωδῶν πνευμάτων εἰσὶν ἔγγονοι, ἢ ἐν τῇ
κεφαλῇ γενομένων. ἢ ἐκ τοῦ στομάχου ἀναφερομένων.
ἀψινθίου ἀφέψημα πυριάσας, ὄξος καὶ ῥόδινον ἔγχει·
τοὺς δὲ χρονίους ἤχους τοὺς διὰ παχύτητα καὶ γλισχρό-
τητα χυμῶν γινομένους ὄξος σὺν μέλιτι, καὶ νίτρον ἐν-
σταζε.

deesse suspicatur *Rutgerius*, sed leg. *παράδοξόν τα*. conf. c. VI.
Junge Elnerum in *Apocalypf.* I. 4.

ὕδαρ] vid. *Aristoteles* Problem. Sect. XXXII. 10. *Marcellus Em-
pir.* c. 9. p. 82.

καλάμου] *Instrumentum chirurgicum* puto innui hic et c. 92. cu-
jus mentio facta c. 36.

ἐκμύζησιν] *Utitur hac voce Alexander Aphrod.* lib. II. probl. 59.
Cornutus de nat. Deor. c. 17. p. 174.

Cap. LXXXIX. Cod. E. σζ'.

ἐν τοῖς ὡσί] Codd. A. et C. τοὺς ἐν ὡσίν. Cod. D. πρὸς ἤχους
ἐν ὡσί. Cod. E. πρὸς ἰχώρας omisso τοῦς.

Οἱ ἤχοι] *Galenus* sec. loc. lib. III. p. 194.

πνευμάτων] *Aetianus* de affection. spiritus animal. lib. I. c. 11.
p. 44. et 51.

γενομένων] Cod. E. γινομένων.

στομάχον] Cod. A. στομάχος. στοματος, credo, voluit.

auri incidere contigerit, fac ut aeger uno pede, quae auris affecta est, subiliat, ad eam inclinando, sic enim facile excernitur. Caeterum extrahit etiam id, quod valde infixum est, si quis ore aurem exugat, id quod per arundinem quoque fieri potest. Ubi vero exuxeris, etiam oleum irinum aut amygdalarum instillato.

AD AVRIVM SONITVS.

C A P. LXXXIX.

Aurium sonitus soboles est flatuoforum spirituum, qui vel in ipso cerebro generantur, vel a ventriculo sursum efferuntur. Ubi igitur illas absynthii decocto foveris, acetum cum rosaceo infundito. Ad diurnos vero sonitus ex humorum crassicie et visciditate ortos, ace-

T 4

tune

ἀψίνθιον] Alex. lib. III. c. 3. p. 134. Paulus lib. III. c. 23.

Cod. E. ἀψίνθιον.

ἀφάρημα] Alex. ἀφεψήματι.

τοῖς δὲ] Leg. ut apud Alex. πρὸς δὲ.

γλισχρότητα] deest in Codd. A. et C.

χημῶν] Codd. A. et C. χημῶν.

γινωσκένους] Codd. A. et C. γενομένους.

ὄξος] Codd. A. et C. ὄξει. et Cod. E. qui addit καὶ ῥοδίω.

σύγ] Codd. A. et C. καί. Cod. E. ἐν ὄξει καὶ μέλιτι καὶ ἰνίτρω ἐντάξεν δὲ ἄλλα καί.

ἄλλο] exulat e Codd. A. et C.

εὐφρόβιον] Codd. A. et C. εὐφρόλβιον.

λαΐσας] Codd. A. et C. pro illis καὶ θερμάνας χρῶ. Simpliciter ἐλαττω ἐντάξε. ignorant quoque reliqua usque ad κύμινον. In Cod. E.

θερμάνας] Cod. B. θερμὸν ἐντάξε. Cod. E. θερμὸν ἐπίσταξε.

συρισμοὺς] Leg. συριγμοὺς ut apud Alex. I. c. συρισμοὺς tamen fervari potest, vid. Petr. Moili ad Longum p. 59. Schol. Ho-

mer i

μαζε. ἄλλο. εὐφόρβιον μετὰ κυπρίνου ἐλαίου λειώσας,
καὶ θερμάνας, χρῶ. ποιεῖ καὶ μάλιστ' αὐτοῦ πρὸς τοὺς
χρηνίους ἤχους καὶ συρισμοὺς. ἄλλο. κύμινον καὶ πήγα-
νον καὶ νίτρον σὺν ῥοδίνῳ ἐλαίῳ καὶ ὄξει ἐψήσας, ἐγγχεε.

Π Ρ Ο Σ Δ Τ Σ Η Κ Ο Ι Α Σ

καὶ κωφώσεις.

Κ Ε Φ. Γ'.

Τὰς μὲν διὰ χολώδη χυμὸν ἀνάρροπον γενόμενον
συνισταμένηας καθαίρειν δεῖ διὰ τῆς ἱερᾶς, καὶ ἀποφλεγ-
ματίζειν, καὶ ἐρίοις χρώμενον καὶ πταρμικοῖς. ἐντάξεν
δὲ τὸ οὖς αἰγὸς οὖρον ἢ χολὴν αἰγὸς, κατὰ μόνας ἐντάξας,
ἢ πηγάνου χυλὸν σὺν μέλιτι, ἢ κασόριον σὺν ἐλαίῳ ἀνη-
θύνῃ ἢ ῥαφάνου χυλὸν μετὰ ῥοδίνου. ἄλλο. κασόριον
δραχμ. β'. νίτρον, ἐλλεβόρου λευκοῦ ἀνὰ δραχμ. β'. σὺν
ὄξυρι.

*peri ad Iliad. K. vf. 502. ἐρίσῃσεν. ἀνάρρως ἐφάνησεν, ὃ ἡ
μῆς συρίζεν λέγομεν.*

ἄλλο.] Cod. D. ἄλλως.

κύμινον.] Codd. A. et C. ἢ κύμινον.

πήγανον.] Cod. B. ἡγάγον.

νίτρον.] Cod. E. νίτρα.

ῥοδίνῳ.] Codd. A. et C. ῥοδελαίῳ.

Cap. XC. Cod. E. οβ'.

δυσσηκίας.] Codd. A. et C. δυσκοίας.

κωφάσις.] Cod. E. male κωφώσις.

Τὰς μὲν.] Paulus lib. III. c. 23. subaud. κωφάσις ex lemmate.

ἀνάρροπον.] Alexander Aphrod. lib. I. probl. 140. Cod. B. ἀνάρ-
ροπον.

γενόμενος.] Cod. E. γενόμετα.

καὶ ἀποφλεγματίζειν.] Cod. E. ἀποφλεγματίζειν τὸ οὖς, omisso
καί.

tum cum melle et nitro instillabis. Aliud. Euphorbium oleo cyprino laevigatum et calefactum in usum adhibeto. Idem valde etiam prodest, ad inveteratos sonitus seu sibilos. Aliud. Cyminum et rutam et nitrum cum oleo rosaceo et aceto decocta infundito.

AD GRAVEM AUDITVM

ET SURDITATEM.

C A P. XC.

Cum ex bilioso humore impetum ad superiora capiente, accidit sorditas, Hiera imum ventrem purgare oportet, et medicamentis quae salivam per os educunt, uti, et lanis mollibus et iis quae sternutamenta movent. In aurem vero urinam vel fel caprinum, seorsim et per se quodlibet instillare, vel rutae succum cum melle vel castorium cum oleo anethino, vel raphani succum cum rosaceo. Aliud. Castorii drachmae duae, nitri, veratri albi

ἐρίσις] Leg. ἐρρίσις ut apud *Paulum*. Codd. A. et C. ἐν ῥίσιν.

ἐρίσις — τὸ οὖς] Exulant e Cod. E.

χρώμειον] Codd. A. et C. χρώμειον.

τὸ οὖς] Leg. εἰς τὸ οὖς, ut c. 86. et sic Codd. A. et C.

αἰγὸς] Q. Ser. *Samonicus* c. XIII. vs. 15. Cod. E. ἡ αἰγὸς χο-
λῆν.

κατὰ μόρας] caret his Cod. B.

εἰ, μετὰ] Codd. A. et C. μετὰ ῥοδίου. Quae inter κασόριον et alterum κασύριον leguntur, migrant e Codd. A. et C.

ἡ] delet Codd. A. et C.

ἐραφάνου] *Plinius* H. N. lib. XX. c. 4. At aurium gravitati, succum raphani instillant.

ἄλλο] Delet Cod. E.

λευκῶν] Codd. A. et C. λευκῶν.

κατὰ δραχμ. β.] Cod. E. οὐ γ. α.

ὄξυροδίνῳ ἔνσταζε. ἀποφλεγματισμοὶ δὲ τούτοις εἰσὶν ἄρι-
στοι, οἳ τε διὰ τῆς ἀγριοσφαίδος συγκείμενοι, καὶ σπῆπειρος
ἀναγαργαριζόμενοι.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΩΤΙΔΩΝ.

Κ Ε Φ. Γ Α'.

Αἱ παρωτίδες πάθος εἰσὶ τῶν παρὰ τοῖς ὠσίν ἀδέ-
νων. τὴν ὕλην ἔχουσαι ποτὲ μὲν, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σφι-
νωθέντων ἐν αὐτῇ χυμῶν· ποτὲ δὲ ἀπὸ τοῦ ὀλοῦ σώ-
ματος, ὡς ἐν ταῖς κρίσεσι τῶν νοσημάτων. ταύτης δὲ
καταπλάττειν τὸ διὰ κριθίνου ἀλεύρου καὶ λινοσπέρμου,
καὶ τηλείου, καὶ ἀλθαίας ξίξης σὺν μελιμράτῳ ἐψόμενα,
καὶ

ὄξυροδίνῳ] ὄξυρρόδινῳ. Codd. A. et C. ὄξυράδος. Cod. E. ὄξυ-
ροδίνῳ.

ἔνσταζε] Quae sequuntur migrant e Codd. A. C. et E.

ἄριστοι] Aptum epicheton de medicamentis praestantibus. *Aristoteles* mirab. auscult. p. 1049. Φασὶ δὲ καὶ στραγγουρίας αὐτὸ
- Φάρμακον εἶναι ἐν ταῖς ἀρίστοις. Hinc ἀρισεύειν κατὰ τῶν νοση-
μάτων dixit *Theodoretus* Therap. I. p. 4. ac nihil frequentius
se medicis nobilibus, dicitur quam quod sint ἄριστοι. *Apom-*
pinus de hydrophobia p. 5. εἴη δ' αὖν πᾶσα ἡ ὑδραντικὴ διαίτα
αὐτοῖς ἀρίστη.

ἀποφλεγματισμοὶ] Ex *Alex.* lib. III. c. 6. p. 190.

τούτοις] *Alex.* αὐταί.

Cap. XCI. Cod. E. σγ'.

παρωτίδες] *Galenus* sec. loc. lib. III. p. 197. *Cassius* Quaeft. Me-
dic. 31. *Celsus* lib. IV. c. 1. et lib. VI. c. 16. *Alex.* lib.
III. c. 7. p. 194. *Paulus* lib. III. c. 23. *Priusianus* lib. I. c.
9. Codd. A. et C. παρωτίδες.

παρὰ] Cod. E. περὶ.

ἀδέων] Male codd. A. et C. αἰδαῖνοι.

εἰσὶ] Codd. Mff. Vind. ἐστὶ.

ἔχουσαι] Codd. A. et C. ἔχουσα.

albi singulorum totidem cum oxyrrhodinō instillantur. Ex salivam porro ducentibus medicamentis, optima sunt, quae ex herba pediculari et sinapi sunt composita, si ex eis fiat gargarisatio.

DE PAROTIDIBVS.

CAP. XCI.

Parotis vitium est glandularum, quae sunt juxta aures, materiam habens alias a capite, humoribus nimirum in ipso impactis, alias vero a toto corpore, quemadmodum in morborum judicationibus. His cataplasmata adhibenda sunt, quale est ex farina hordeacea et lini semine et foenu graeci, et althaeae radice, ex aqua mulsa decoctis et impositis. Vel folia lapathi seu ramis,

σφινωθέντων] σφινωθέντων. ac ita codd. Mff.

ἐν αὐτῇ] Cod. E. ἐν αὐτῷ. male.

ἐλεν] vid. Hippocrates Epidem. lib. III. aegr. X. et elegans medici nobilis Henr. Cope expositio p. III.

ποσημάτων] Codd. A. et C. σωμάτων.

τὸ διὰ] Leg. τὰ διὰ. Cod. B. τῷ κριθίνῳ ἀλεύρῳ καὶ λινοσπέρμῳ καὶ λίνῳ.

κριθίνου] Platonem non sequitur noster, qui Polit. lib. II. p. 23. δρέπονται δὲ (inquit), ἐκ μὲν τῶν κριθῶν ἀλφίται σκευαζόμενοι, ἐκ δὲ τῶν πυρῶν ἀλευρα. Priscianus l. c. Codd. A. et C. κριθίνου.

λινοσπέρμου] Cod. E. λινοσπέρματος.

τηλίεν] Leg. τηλίνου. Cod. E. τηλίνης. Antiquus usus foenu graeci. Tertullianus de pallio c. 4. p. 20. quod apud omphalem balsamo aut teilino spero factum, ubi vid. Salmasius p. 295. qui oleum indicari putat.

ἄλθαιας] Glossae Jatricae Mff. ἄλθα, δειδροβολοχ. l. ἄλθα, δειδρομολοχῆ, id est malva arborea.

ῥίζης] Codd. A. et C. ῥίζα. Cod. B. ῥίζη.

ἐψόμενα] Cod. B. ἐψομένοις.

καὶ ἐπιτιθέμενα, ἢ λαπάθου φύλλα σὺν ζέατι ἀνάλω,
 ἢ πρᾶσιον μετὰ ἀλῶν. πυριᾶν δὲ θάλασσαν θερμὴν διὰ
 σπόγγου, ἢ ὀξάλης. ἄλλο. Φολβὸν ἐφθὸν σὺν θερ-
 μίνῳ ἀλεύρῳ καὶ ἐψέματι κατὰπλασσε. ἔμπλαστος δὲ
 ἢ τε μνασαίου, καὶ ἢ διὰ χυλῶν, καὶ ἢ διονυσία. ἄριστα
 δὲ ποιεῖ καὶ ἢ διὰ μέλιτος καθ' αὐτὴν, καὶ μετὰ ψιττα-
 κίου. ὡσαύτως δὲ καὶ ἢ παιωνικὴ ἐπὶ τῶν ἐπιπολαίων
 καὶ ἐξ αἵματος ἐχουσῶν τὴν γένεσιν παρωτίδων. ἐπὶ δὲ
 τῶν ἐν βάρβει, καὶ ἐφ' ὧν ἐστὶ τὸ δέρμα πυκνόν, καὶ ὕλη
 παχυτέρα καὶ νίτρου βραχὺ, καὶ δρακοντίου ῥίζης, τῷ
 εἰρη-

καὶ] Delet Codd. A. et C.

ἢ — ἢ] Defunt in Codd. A. et C.

ἀλῶν] Codd. A. et C. ἀλώης.

ζέατι] Interpres ex Alex. addidit porcino, cui favet Priscianus l. c. superadditis porcorum adipibus. Cod. B. ἀζουγγία ἀλάλα. Cod. E. ἀζούγγι.

ἀνάλω] Evang. Marci c. IX. 50. Aristoteles Probl. Sect. XX. 5. Geoponicus lib. V. c. 21. et lib. IX. c. 10. Solebant veteres carnes et pinguedines multo sale condire, ut patet ex Synesio de Regno p. 2. et ex epigrammate Antholog. lib. II. c. 47. epigr. 32.

πυριᾶν] Leg. πυριᾶν.

θάλασσαν] Cod. B. θαλασσίῳ ὕδατι θερμῷ. Diogenes Laert. lib. III. p. 190. καὶ αὐτὸς ἐπιστήσαντα πρὸς τῶν ἱερῶν ἀπολυθῆναι τῇ διὰ θαλάττης θεραπείᾳ. M. Nutius Felix Octav. p. 13. quod esset corpori meo siccandis humoribus de marinis lavacris blanda et apposita curatio. ubi vid. Cironotius.

διὰ σπόγγου] Codd. A. et C. διάσπογγον. Cod. B. διὰ σπύγ-
 γων.

ὀξάλης] Cod. B. ἐξ ἀλῆης. Cod. E. ὀξάλην. Proba Cod. B. lectio aut leg. ὀξάλην. nisi velis ὀξάλην dictum pro ἐξάλην ut ἀλὼν c. I. pro ἀλῶν.

Φολβὸν] βολβὸν. Literae β et φ. permutantur κατὰ συγγένειαν ut ait Pollux lib. IX. c. 6. segin. 78. βολβὸν Codd. A. C. et E. Cod. B. ολβὸν. Vereor tamen ne litera φ ex margine in textum inrepperit, quam aliquis addiderat, ut denotaret deesse literam: vid. Salmasius ad Tertullianum de pallio p. 453. vel περὶ γραμματικῶν ita pronuntiabant, vid. Stephanus Byz. de Urb. p. 234.

cis, cum adipe porcino sine sale, vel marribium cum sale, Fovere etiam oportet spongia, aqua marina calida imbuta, vel muria. Aliud. Bulbum coctum cum lupinorum farina et sapa ad cataplasmatism modum inducito. Emplastrum vero conveniunt, quod ad Mnaseum autorem refertur, et quod ex succis constat, Diachylon dictum, et quod Dionysia appellatur, optime facit etiam emplastrum Diamelitos per se et cum psyttacio. Pari modo etiam paeonia in superficialibus parotidibus et quae ex sanguine originem trahunt. Verum in iis quae altius delitescunt et in quibus cutis est densa, crassiorque materia, si nitri paulum et Dracunculi radicem cataplasmati jam

ἐψήματι] Cod. E. ἐψήματι.

κατάπλασσε] Cod. B. κατάπλαστε.

ἐμπλαστος] Hippocrates de Humorib. p. 16. ἐν χρεῖμασι ἐπιπλάσσειν, ἐμπλάσσειν. Codd. A. et C. ἐπιπλάσσει. Cod. B. ἐμπλάσσει δὲ καὶ τῆς μετὰ τῇ διὰ χυλῶν καὶ τῇ δ. Cod. E. ἐμπλάσσειν junctum cum praecedentibus.

ἔτι] Cod. E. ἢ τῆς ἐμπλάσσειν καὶ τῇ δ.

μνασεῖον] Mnaseas, Mnaseus, et Mnaseus et integre Mnaseus Philumenus dicitur: patria ejus ignoratur ut fatetur Oth. Brunneus Catalog. Medicor. p. 6. D. Vixit A. C. circiter 352. Mercklinus Linden. Renovat. p. 923. fragmenta quae supersunt indicavit. vel 332. ut editum apud J. Bernier Histoire Chronolog. de la Medecine p. 114. De alvi profluvio ex ejus scriptis adduxit aliqua Alexanter Traill. lib. VIII. c. 7. p. 423. quae minime mala pronuntiat Hallerus in Boerhaavii method. T. II. p. 577. De eo conf. Juglerus Biblioth. Ophthalm. p. 96. Emplastri, cujus meminit noster, compositionem dedit Alex. lib. III. c. 7. p. 194.

διὰ χυλῶν] Alex. l. c. p. 201. Codd. A. et C. διὰ χυλῶν. Cum sequentia ex Alexandro hausta sint, ea omiserunt codices Mff.

ἢ διονυσία] Codd. A. et C. καὶ διονυσία. Cod. D. διονυσία. Cod. E. διονυσίος.

ψιττακίου] Collyrium Psittacinum a colore ita dictum laudat Scribonius Larg. c. III. 27.

παιωνική] Alex. l. c. ἢ παιωνία.

εἰρημένῳ καταπλάσματι συμμίζας ἔτι κάλλιον καὶ δια-
φορητικώτερον ἐργάσῃ τὸ βοήθημα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΡΙΝΙ

παθῶν.

Κ Ε Φ. Γ Β'.

Τῆς ὀσφραντικῆς βεβλαμμένης δυνάμεως ἀπὸ χυ-
μῶν τινῶν, πρότερον δεῖ καθαίρειν ὅλον τὸ σῶμα διὰ
τῆς ἱερᾶς τοῦ Γαληνοῦ· ἔπειτα τοὺς χυμοὺς ἐκκενοῦν διὰ
τῶν ἀποφλεγματισμῶν, καὶ ἐρρίνων καὶ πταρμικῶν.
ὀσφραντὰ δὲ προσφέρειν τὰ λεπτομερῆ, ὅσα ἐπὶ τοῦ
ληθαργου προεῖρηνται, καὶ καταντλεῖν τὴν κεφαλὴν θερ-
μὴν θάλασσαν.

ΠΕΡΙ ΟΖΑΙΝΗΣ.

Κ Ε Φ. Γ Γ.

Ἡ ὀζαινα ἔλκος ἐστὶ σπηδεωνῶδες ἐν τῇ ρίνι, ἐξ ἐπιρ-
ροῆς ὑγρῶν δριμέων γινόμενον. ἰὸν καὶ λεπίδα ἴσα, ξηρὸν
ἔμβχ.

Cap. XCI. Cod. E. οδ'.

ἐν ρίνι] Codd. A. C. D. et E. ἐν τῇ ῥ.

τῆς ὀσφραντικῆς] Paulus lib. III. c. 24. apud quem τῆς ὀσφρητι-
κῆς editum.

βεβλαμμένης] Codd. A. et C. βεβλαμμένης.

χυμῶν τινῶν] Ex Paulo μυχθῆρῶν addendum iudicavit interpres.
nam vertit ob humores acres.

καθαίρειν] Codd. A. et C. καθαίρειν δεῖ.

τοῦ Γαληνοῦ] Compositionem addidit noster c. 289. Articulum
delet Codd. A. C. et E.

διὰ τῶν] Codd. B. et D. διὰ τε.

ληθαργου] Codd. A. et C. ληθαργου.

jam dicto admiscueris, praestantius adhuc magisque dis-
cutiens medicamentum efficies.

DE N A R I V M

MORBIS.

C A P. XCII.

Olfaciendi facultate laesa ob humores acres, pri-
mum totum corpus ex Hiera Galeni purgare oportet,
et humores deinde evacuare, medicamentis quae pitui-
tam per os et nares educunt, et quae sternutamenta mo-
vent, et quae odorem feriunt et tenuium sunt partium,
et superius sunt in lethargo comprehensa, et caput ma-
xima calida perfundere.

DE O Z A E N A.

C A P. XCIII.

Ozaena ulcus est putredinosum, quod in nare ex il-
ludie humorum acrium nascitur. Rubiginis et squam-
mae

προείρηται] Codd. A. C. et E. προείρηται.

καταντλῆν] Cod. E. καταπλέττει.

θερμὴν] Codd. B. D. et E. θερμὴ θαλάσση.

Cap. XCII. Cod. E. οε'.

ὄζαινα] Galenus fec. loc. lib. III. p. 199. Paulus lib. III. c. 24.
Celsus lib. VI. c. 8. et lib. VII. c. 11. Scribonius Larg. c.
IX. 50. Caelius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 1. p. 344.
Aetnarius de dignot. morb. lib. II. c. 10. Cod. B. ὄζαινα omit-
to articulo. Cod. E. ὄζαινη. mendose.

σηπεδοινῶδες] Codd. A. et C. πεδοινῶδες.

ἐπιζέουσι] Codd. A. et C. ἐξ ἐπιζέουσι. Cod. E. ὑπεροῆς.

ἐμβαλε τῇ ῥινί. ἄλλο. μίσυος, χαλκίτεως, σμύρνης ἀνὰ
 δραχμ. ζ'. χαλκάνθης δραχμ. ε'. συπτηρίας, κηκίδος, λι-
 βάνου, συπτηρίας στρογγύλης ἀνὰ δραχμ. γ'. ὄξος ξ. α'.
 λειώσας, ἔψει ἐν χαλκῷ ἀγγεῖῳ, καὶ χρῶ διὰ μωτοῦ.
 σμύρνης. ἀνακίας, μέλιτος τὸ ἀρκοῦν, χρῶ διὰ μωτοῦ.
 ἄλλο. καλαμίνθης χυλὸν ἐγχυμάτιζε, ἢ αὐτὴν ξηρὰν τὴν
 καλαμίνθην ἐμφύσει διὰ σύφωνος. ἄλλο. σμύρναν, καὶ
 καρδάμωμον μετὰ μέλιτος πρόσβαλε τῇ ῥινί.

δριμέαν] Codd. A. et C. δρυμείαν.

γινόμενον] maie Cod. E. γινόμενων.

ιδόν] Codd. A. et C. κισσόν. Cod. E. οἱ.

λεπίδα] Subaud. χαλκοῦ, plenius noster c. 236. λεπίδες χαλκοῦ:
 multae ejusmodi omissiones apud *Homerum* ut observat *Me-*
schopolus ad *Iliad.* B. v. 302. Cod. B. addit τρίψας. Cod.
 E. λέπιδας.

ξηρόν] Codd. A. et C. ξηρίας. Cod. E. ξηρά.

ἐμβαλε] ἐμβαλλε.

ῥινί] Codd. A. et C. ῥινῇ.

μίσυος] Codd. A. et C. ἴσιος.

συπτηρίας — ὄξος] defunt in Codd. A. et C. sed ponuntur post
 formulam sequentem, *συπτηρίας* secundo loco omisso. *Ala-*
men rotundum quomodo in Codd. designatur, notavit J. *Cor-*
narius ad *Macri* lib. II. c. 12.

δραχμ.] Cod. E. ἑξαΓ.

ξ] Codd. A. et C. ξι. Cod. E. Ια'.

ἔψει] Cod. E. ἔψε. recte.

mae ferri pares portiones siccatas nari injcito. Aliud. Misyos, chalcithidis, myrrhae singulorum drachmae septem, atramenti sutorii drachmae sex, aluminis, gallarum, thuris, aluminis rotundi, singulorum drachmae tres, aceti sextarius, trita et in vase aëneo cocta, per linamentum in usum adhibentur, myrrhae, acaciae, mellis, quantum satis est, utere per linamentum. Aliud. Calamintham infundito, vel herbam ipsam in pulverem redactam naribus ipsis per fistulam insufflato. Aliud. Myrrham et cardamomum cum melle naribus indito.

μωτοῦ] Noster iterum per ω c. 96. ac sic quoque semel apud *Paulum* et in *Ms.* apud *Pollucem* lib. IV. c. 25. segin. 182. rectius tamen per ο scribitur. vid. *Fangermannus* et *Kuhnus* ad *Pollucis* l. c. in primis *Foësius* *Oecon.* Hippocr. p. 252. ubi egregia habes, nec requires plura. adde quoque *Hebenstreitium* *Palaeoh. Therap.* p. 677.

χεῶ] Codd. A. et C. διὰ μωτοῦ χεῶ. Rectius cod. B. διὰ μωτοῦ.

αλαμίνθης] *Galenus* sec. loc. lib. III. p. 200. *Priscianus* lib. I. c. 13.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλος.

εἰχρηματίζε] Codd. A. et C. ἐγχεματίζε.

— ἄλλο] Carent his codd. *Ms.*

ἄλλο] Cod. D. ἄλλος.

ρῆσιν] *Rhinenchytes* dicitur hic *Spino.* *Caelius Aretel.* morib. chron. lib. II. c. 4. p. 375. et lib. III. c. 2. p. 445. *Salmajus* ad *Solinum* p. 274.

πρόβαλε] Cod. E. ἐμβαλε. l. ἐμβαλλε et πρόβαλλε: vel πρό-ἐμβαλλε.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΠΟΔΟΣ.

ΚΕΦ. ΓΔ'.

Ὁ δὲ πολυπόδος ἕρπης ἐστὶ παρὰ φύσιν ἐν ταῖς ῥίσι
 γινόμενος, ὁμοίως τῷ τοῦ πολυπόδος πλεσιτάταις· τῆς
 αὐτῆς δὲ αἰτίας ἐστὶ καὶ τὸ σάρκωμα. δεῖ καὶ ἐπὶ τούτων
 τῶν νοσημάτων πρῶτον μὲν καθάρσει τὴν τοῦ ὅλου σώ-
 ματος κακοχυρίαν διὰ τῆς ἱερᾶς, ἔπειτα καὶ τοῖς ἀπο-
 φλεγματισμοῖς χρήσασθαι, καὶ τοῖς ἐξέρίνοις· εἴθ' οὖ-
 τω τοῖς τοπικοῖς βοηθήμασι. Πρὸς πολυπόδας καὶ σαρ-
 κώματα χαλκάνθου κενχυμένου δραχμ. δ'. μίλτου
 δραχμ. α'. λῆαν ἐμφύσα διὰ καλάρου. ἄλλο. χαλκάν-
 θης καὶ σινδαρέλης ἴσα λειώσας, ἐμφυσᾷ. ἄλλο. σιν-
 δαρέ-

C a p. XCIV. Cod. E. 05'.

περὶ πολυπόδος] addit Cod. D. ἐ. τῇ ῥίσι.

πολυπόδος] Galenus [sec. loc. lib. III. p. 200. Hippocrates de
 morb. lib. II. p. 29. Celsus lib. VI. c. 8. et lib. VII. c. 10.
 Scribonius Larg. c. IX. 51. Paulus lib. III. c. 24. Aetius
 lib. I. c. 8. Petrus lib. II. c. 4. segm. 78. Nic. Tulpus Ob-
 serv. Medic. lib. I. c. 26.]

ἐστὶ] Codd. A. et C. ἐστὶν.

γινόμενος] Paulus γινόμενος. Codd. A. et C. γενόμενος.

ὁμοίως] Cod. B. ὁμοίως. Unde Sigeon vocat beatus Chrysostomus
 in A. A. Serm. XXXVII. p. 825.

πλεσιτάταις] Paulus σαρτί. Sic flagella polyphi quoque vocat
 Theophylactus Simoc. ep. LXXIII. καὶ δακτυλίους τὰ ἐν
 σαρτί ἀναδείκνυνται. conf. N. Hemsius ad Ovidii Metam. lib.
 lib. IV. v. 267.

σάρκωμα] Galenus Defin. Med. T. IV. p. 400. Σάρκωμα ἐστὶ
 σαρκὸς ἐν τοῖς μυκτῆσι παρὰ φύσιν αὐξησις· ἐστὶ δὲ σάρκωμα
 τι καὶ ὁ πολυπόδος.

ἐπὶ τούτων] C 151. ἐπὶ τούτων χρῆσέον.

ὅλου] Exulat ex Codd. A. et C. Cod. B. οὗλου.

κακοχυρίαν] Codd. A. et C. κακοχυρία.

τοῖς ἀποφλεγματισμοῖς] Cod. E. τας ἀποφλεγματικές.

χρήσασθαι] Codd. A. et C. χρήμασι.

DE POLYPO.

CAP. XCIV.

Polypus tumor est praeter naturam, qui in naribus nascitur, similis polypi piscis carunculis. Ejusdem vero naturae est, et quod sarcoma dicitur. Oportet itaque in his quoque morbis totius corporis vitiosos succos per Hieram purgare prius, deinde vero medicamentis, quae pituitam per os eliciunt, uti, et quae sternutamenta movent, et tandem loco affecto mederi. Ad polypos et sarcomata. Atramenti futorii in cinerem redacti drachmae quatuor, minii seu rubricae synopicae drachma, trita per calamum insufflantur. Aliud. Atramenti futorii et sandaracae pares portiones tritae insufflantur. Aliud.

U 2 San-

ἐρίσις] Codd. A. et C. ἐρίσις. Cod. E. ἐν ῥίσις.

βονθήμασι] Codd. A. et C. βονθήμασι.

πυλίσκος] Codd. A. et C. πάλωκος καὶ ἀρχώματι. Cod. B. πύρις ἀμφότερα δὲ ὠφέλη. Haec lemma continent peculiare capitis οἷον. in Cod. B.

χαλαστόν] Galenus sec. loc. lib. III. p. 201. ex Cypro adlatum testatur Strabo lib. XIV. p. 1003.

κακώματι] Codd. A. et C. xV.

μύτι] Plinius H. N. lib. XXXIII. c. 7. Hiberum minium laudat Propertius lib. II. eleg. III. vs. 11. Sinopium praefert Strabo lib. XII. p. 814. Salmastius in Solinum p. 813. addunt Codd. A. et C. συνάπδος ε' α'. Cod. B. et E. συνάπδος οὐγ. α'.

λαῖς] Galenus λαῖσις, leg. λαῖα. vel λαῖας ut c. 102. Codd. A. et C. λαῖας. Cod. B. λαῖα ποτῖας. Cod. E. λαῖσις.

ἐμφύσα] leg. ἐμφύσα. Codd. A. et C. ἐμφύσας. Cod. E. ἐμφύσα διὰ καλάμου. conf. c. 36.

ἄλλος] Abest a Codd. A. B. C. ut et mox, Cod. D. ter ἄλλος.

χαλαστόης] Cod. B. αλαμίνθη.

σανδαράνης] Cod. B. σανδαράνην.

λαῖσος] Emendanda Galeni exemplaria ubi iterum λαῖσις legitur.

δαρᾶχης, λεπίδος ἐρυθρᾶς ἀνὰ δραχμ. δ'. συπτηρίας
δραχμ. β'. λειώσας ἐμφύσα. ἄλλο. βρυωνίας εἰζης ξη-
ρᾶς, χαλκάνθης, ἀφρονίτρου, ἐλατηρίου λειώσας, ξη-
ρὸν χρεῶ.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΗΣ ΡΙΝΟΣ

ἔλκη.

Κ Ε Φ. Γ Ε.

Ψιμμουθίου οὐγΓ. γ'. λιθαργύρου οὐγΓ. α'. μολίβδου
κεκαυμένου οὐγΓ. α'. σήω καὶ μυρσίνω ἐλαίω ἀναλαβὼν
χρεῶ. ἄλλο. λιθαργύρου δραχμ. δ'. συπτηρίας δραχμ.
β'. πηγάνου φύλλων δραχμ. δ'. σὺν μυρσίνω ἐλαίω καὶ
ὄξει λειώσας, χρεῶ, καὶ πρὸς γλυκέα λεγόμενα. ἄλλο.
ψιμμου-

δραχμ. δ'.] Codd. A. et C. ἐξγ. δ'.

σαρδαράχης] Cod. B. αδαράχης.

βρυωνίας] Priscianus lib. I. c. 13. Codd. A. et C. βρυονίας. Cod.
E. βρυονίας.

ξηρᾶς] Galenus κεκαυμένης.

ἀφρονίτρου] Codd. A. et C. ἀφονίτρου.

ἐλατηρίου] Erotianus Lex. p. 14. Galenus Lex. p. 72. Gregorius
de Dialect. p. 265. ubi vid. Koen. Videtur autem apud no-
strum excidisse ἴσζ vel simile quid, licet in codicibus huius
omissionis nullum adsit vestigium. Cod. E. ignorat vocem
ἐλατηρίου.

λειώσας] Iterum apud Galenum λείους, ex nostro reficiendum.

ξηρὸν] Codd. A. C. et E. ξηρᾶ.

C a p. XCV. Cod. E. σή.

οὐγΓ. γ'] Cod. E. οὐγΓ. α'.

ἔλκη] Galenus sec. loc. lib. III. p. 201. Paulus lib. III. c. 24.
Scribonius Larg. c. VIII. 48.

μολίβδου.] Corrig. μολίβδου. vid. Miscell. Observ. Vol. IV. T. II.
p. 208. Salterius et Pierfonius ad Moeridem p. 257. ac. ita
apud nostrum c. 2.

Sandaracae, squammae rubiginis singulorum drachmae quatuor, aluminis drachmae duae, trita naribus inspirantur. Aliud. Radicem bryoniae siccam, atramentum lutorium, nitri spumam, elaterium, vel succum cucumeris asinini in pulverem redacta in usum adhibeto.

AD NARIVM VLCERA.

C A P. XCV.

Cerussae unciae tres, argenti spumae uncia, plumbi combusti tantundem, vino et oleo myrtheo excepta in usum adhibentur. Aliud. Argenti spumae drachmae quatuor, aluminis drachmae duae, rutae foliorum drachmae quatuor, oleo myrtheo et aceto tritis utitor, facit idem et ad ulcera quae glycea vocantur. Aliud. Ce-

U 3

ussae

κεκυμένου] Carent Codd. A. et C. Cod. E. delet μελίσσου κε-
κυμένου οὐγ. α.

ἄλλο] non est in Codd. A. et C.

δραχμ.] Cod. E. οὐγ.

φύλλον] Codd. A. et C. φύλλον.

οὐ] omittunt Codd. A. et C.

καὶ πρὸς γλυκεία] Codd. A. et C. καὶ πρὸς τὰ γλυκεία. Cod. E. omittit καὶ et titulum facit capitis novi. Paulus πρὸς τὰ γλυκεία λεγόμενα ἔλκει. Du Cange Glossar. p. 253. et in appendice p. 94. ubi discas cur ulcera illa γλυκεία dicantur. A mulieribus ita dici testatur Joannes Jarroldophista apud Du Cange l. c. Sic verbum γλυκείαν pro παρρησίαν adhibet Jo. Chrysostomus T. I. p. 128. Est autem ἐλευάνη ἀπάτη, a qua non adhorrebant Graeci recentiores, in primis vulgus, quos caecos πολυθλίπτας vocasse idem auctor gravis refert ad Psalm. XLIII. p. 621. conf. quos μεγαλοψύχους ait vocari ad Psalm. CXLII p. 873. Sic virgines graciles junceasque, τὰς μὴ πολλὰς τεθνησκεισμένους ἐχούσας χυμούς ut loquitur Aelianus de affect. spir. animal. lib. II. c. XI. p. 127. vocabant ἐγγύλους teste Hieronymo epist. inedita: ἐδεδωμένη γὰρ εὐπροσποτάτη ἴσιν, ἐνδύσα δὲ ὅλην πρὸς ὅσον φαίνεται· οὕτε κατὰ ἕλκος, ἀλλ' οἷας λέγομεν ἡμῖς τὰς ἰσχύας, ἐγγύλους. Ubi praef-

ψιμυθίου δραχμ. δ'. λιθαργύρου δραχμ. β'. μολύβδου
σκορίας δραχμ. β'. συπτηρίας δραχμ. β'. κηρού δραχμ.
ε'. τερεβινθίνης δραχμ. β'. σέατος χηνείου δραχμ. γ'.
λαδάνου δραχμ. β'. ροδίνου τὸ ἀρκούν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚ ΡΙΝΩΝ

αἵμορρορίας.

Κ Ε Φ. Γς.

Χαλιίτης λεάνης, λῆνον μωτὸν ποιήσας, ἔμβαλον
εἰς ὄχος, καὶ ἐν αὐτῷ κυλίσας, ἔμβαλε τῇ ἐνὶ ἄλλο.
ὡσὺ σφραγκον καύσας, μίσγῃς αὐτῷ μέρος ἐν κηκίδος, καὶ
ὡσαύτως χ. ὦ ἢ κυλίτῃ λίθου καέντος καὶ σβεσθέντος
ὄξῃ, τὴν ἀτμίδα σφραγίσθω. ἄλλο. μάννης λιβάνου,
καὶ

praepositio ē significationem minuit, ut in voce ἐνεργηθῆς cap.
271. Ulcera vinosa memorantur apud *Aretaeum* de caus. diu.
turm. lib. II. c. 9. p. 60. C. sed pro οἰνώδεα legendum ἰνώδεα.
Placet magis nostrī lectio πρὸς γλυκεία, quam quae apud *Paulum*
habetur πρὸς τὰ γλυκέα et librarium auctorem agnoscit.
Soleant enim librarii aequae ac grammatici articulos addere, ubi
auctores fere eos omittunt, ut post *H. Stephanum* haec obser-
vavit *cel. Valckenaer* ad *Herodoti* lib. V p. 397. Sic articulus
etiam additur apud *Paulum* lib. V. c. 22. ἢ ἐγκεφάλῳ τοῦ γ.
θνος, qui apud nostrum c. 272. rectius omissus est. Clare hic
patet apud nostrum c. 99. ὁ ὄγκος μικρὸς καὶ σκληρὸς ἐν τῷ
κατὰ τὸ πρῶτον δερματι γίνεται, καλούμενος ἰώδης. ubi
deiciendus articulus ὁ, qui ex *Galenī* et *Pauli* exemplaribus
exulat.

ἄλλο] abest a Codd. A. C. et E. Cod. D. ἄλλως.

δραχμ. δ.] Cod. E. Λγ.

σκορίας] Codd. A. et C. σκαρίας. Cod. E. μολύβδου.

συπτηρίας δραχμ. β.] omittit Cod. E.

κηρού] Codd. A. et C. καὶ αὐτὸν κηρού.

λαδάνου] Codd. A. et C. λαδάνου καὶ ροδίνου τ. α.

C a p. XCVI.

ἐκ ξινῶν] Codd. A. et C. ἐκ ξινός.

ruffae drachmae quatuor, spumae argenti drachmae duae, recrementi plumbi par pondus, aluminis tantundem, cereae drachinae quinque, terebinthinae drachinae duae, adipis anferini drachinae tres, ladani drachmae duae, rosacei quantum satis est.

AD SANGVINIS

PROFUSIONEM A NARIBVS.

C A P. XCVI.

Chalcitidem tritam, in aceto intinctam, et obvolutam per linamentum nari inficito. Aliud. Putamen ovi comburito, et gallarum partem unam admisceto et eodem modo utitor, vel molaris lapidis combusti et aceto extincti vaporem naribus attrahat. Aliud. Manna

U 4 thu-

χαλκίτην] χαλκίτην. Paulus lib. III. c. 24. Narium haemorrhagia laboravit Hadrianus, sic. Χαλκίτην Hadr. p. 252

λέανης] Cod. B. λέανης. Cod. C. A. et C. λέανη καὶ παλὸν ματὸν. Codd. E. et E. καὶ παλὸν πάντες μόνον. Cod. D. παλὸν ματὸν.

ματὸν] ματὸν.

ἐμβαλῶν] Cod. B. ἐμβαλῶν δέ.

ἐμβαλε] ἐμβαλλε.

καὶ ἐν αὐτῇ] Cod. E. καὶ αὐτὸ.

τῇ ἐντῇ] Codd. A. et C. ταῖς ἐντῇ.

ἄλλοι] non habetur in Codd. A. C. et E.

ὀφθαλμοῖς] Aelianus H. A. lib. IV. c. 32. καταληγμένοι τοῖς περιπεφυκόσι σφισὶ ὀφθαλμοῖς.

μίγες] Codd. A. et C. σμήγε. καὶ κικίδι, rescisiss intermediis. Cod. E. σμίγε.

αὐτῇ] Cod. E. αὐτὸ μετὰ κικίδος, καὶ ἐμείας.

ἐσαύτως χρῶ] delet Codd. A. et C.

μολίτου] Codd. A. et C. μολίτου. Jo. Malalas Chrysostomus p. 367. πάσης δὲ τῆς πόλεως σφάσας τὴν διὰ μολίτου Ἀθήνη. In ru ferreum inavult Marcellus Empir. c. X. p. 85. de quo supra praef.

καὶ ἀλόης, μετὰ τοῦ λευκοῦ τοῦ ὡοῦ μωτὸν ἀλεΐψας,
ἐμβαλε τῇ ῥινί. ἄλλο. ἀκακίαν καὶ συπτηρίαν σὺν ὄξει
λειώσας ἐμβαλε. ἄλλο. χακίτην καὶ πράσου χυλὸν συν-
λειώσας, ἐμβαλε. Βοχίζειν δὲ καὶ τὰς χεῖρας καὶ σινυῶν
κατὰ τοῦ σπλάγχνου, κατὰ τὸν αἰμορραγοῦντα μυκτῆ-
ρα ἐμβαλε, ἢ σπόγγῳ ἐξ ὄξυκρατου ψυχροῦ ἐπιτίθει πρὶ
μετώπῳ, καὶ ψυχρὸν ὕδωρ κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐπίχεε.
ἄλλο.

praeclare egit Lucas Holsteinius Exercitatione, quam notis
iuis ad Minutium Felic. p. 209. inferuit Jac. Gronovius.

κακίτος] Cod. E. καυθέντος.

ὄξει] Codd. A. et C. ὄξυ.

ὁσφραίνεσθω] Emenda Orpheum de Lapid. c. XVIII. v. 66.
ὁρώντας ἐφερπύζοντες αὐτῇ.

leg. ἀρώντας.

ἄλλο] Exolat e Codd. A. C. et E.

μάνης λιβάου] Plinius H. N. l'ib. XII. c. 14. *Anrianus* Periplo
Mar. Eryt. r. p. 158. *Glossa* Jatriceae Mff. λιβάου μάνα, λι-
βάου χούς, et mox μάνια μάνης. *lios* (λίος) χούς, κοινότες
χοῦν enim τὸ λεπτότατον τῆς γῆς exponit beatus *Chrysostomus*
T. I. p. 79. *Allian* significationem habes apud *Clementem*
Alex. Paedag. lib. I. c. 6. p. 102. ἀμέλει καὶ ἰὺν αἰ ταῦτα,
τὸ πρῶτον τοῦ νάλακτος πόμα — μάνια κηληκασί. Jo.
Nic. Loensis Miscell. Epiphyl. lib. IX. c. 15. „thus masculum
„est id quod recentiores thus mannā vocant; seniores sci-
„licet et iubarfae thuris lacrymae, reliquum thus pollen voca-
„tur.“ conf. *Salmasius* ad *Solinum* p. 360. et *Epistol.* lib. I.
ep. 76. p. 162. *Lemery* Dictionnaire des drogues p. 546. v.
thus. *Sam. Dale* Pharmacol. p. 387. „Manna thuris, offic.
„sunt mīcae, fragmenta, pollen ac farina Thuris, quae ex coi-
„lisione, dum in focis velitur, colliguntur. Alii autem
„per mannā thuris grana ejusdem intelligunt.,“ conf. *doct.*
Cocchini ad *Orbasium* de fracturis p. 82. *Matthiolus* ad *Dio-
coridem* p. 84.

λευκοῦ] Codd. A. et C. μετὰ ὡοῦ τοῦ λευκοῦ. Cod. E. τὸ λευ-
κόν.

μωτὸν] μωτὸν. Omiserunt Codd. A. et C. et tamen addunt ποι-
ήσας καὶ ὡ.

ἐμβαλε] ἐμβάλλε.

ῥινί] Codd. A. et C. ῥινί. et addunt ἄλλο.

ἀκακίαν] Codd. A. et C. συπτηρίαν καὶ ἀκακίαν.

thuris et aloë ad formam linamenti inunctae vel in nares demissae. Aliud. Acaciam et alumen ex aceto tritamentis indito. Aliud. Chalcitidem et porri succum contrita eodem modo in usum adhibe. Manus praeter ea vinculis excipere et praecordiis cucurbitulas admove-
re, e direc'tio naris, qua sanguis profluit vel spongiam in poscam frigidam demersam fronti imponere, vel frigida

U 5

faciem

ἄλλο — ἐμβαλε] Desiderantur in cod. E. Pro ἐμβαλε leg. ἐμβαλλε.

χαλκίτην] χαλκίτιν.

πράσσου] Schola Salernitana c. 74.
Manantemque potest naris retinere cruorem.

βροχίζειν] I. βροχίζειν. ac ita Codd. A. C. et E. Cod. D. βροχίζε. Cod. B. βροχίσε. Glossar. Philoxeni p. 38. βροχίζειν, inqueo, pedico. ἀποβροχίζειν est in Anthol. lib. I. c. 22. epigr. 10. et apud Polyenium lib. VIII. c. 62. p. 819. et p. 820.

σικυῶν] leg. σικυῶν.

κατὰ τὸν] Codd. A. et C. καὶ κατὰ τὸν.

μυκτῆρα] Priscianus lib. I. c. 14. Anonymus de V. S. p. 7. δεξιῶν μὲν οὖν αἰμορροῦντος μυκτῆρος, αἱ κατὰ ὑποχόρδον τὸ δεξιὸν δεξιόθεν αἰσθάνονται σφῆς ἵσασιν ἐν τάχει τὴν αἵμορροῦν ἔχοντα, ὥσπερ καὶ αἱ κατὰ τὸ ἀριστερὸν εἰ αἰμορροῦν.

ἐμβαλε] Leg. ἐμβαλλε. Codd. A. et C. ἐμβαλλειν. Quod probare, si, nostrum sermonis elegantias captare, constaret.

σπόγγα] σπόγγον, ita Codd. A. C. et E.

ἐξ] Codd. A. et C. ἐν ὀξύχετῳ ψυχροῦ.

ψυχροῦ] Hippocrates de morb. lib. II. p. 77.

ἐπιτίθει] Codd. A. et C. ἐπιτίθει.

ἐπιχρεῖ] Codd. A. et C. ἐπιχρεῖ.

γύψος] Scribonius Larg. c. VII. 46. Plinius H. N. lib. XXXVI. c. 20. Priscianus l. c. Marcellus Empir. c. X. p. 83. Bald. Rousseus ad Celsum p. 335.

βῶλον] Terrae Lemniae virtutes recenset Philostratus Heroic. c. V. p. 703. conf. Andr. Chiocens Musaei Colceclar. Sed. II. p. 133. et Amatus Lusit. in Dioscoridem p. 775. Codd. A. et C. βόλον.

ἄλλο. γρόψον κεκαυμένον, ἢ βῶλον μετὰ τοῦ λευκοῦ τοῦ
 ὡοῦ κατὰ τοῦ μετώπου ἐπιτίθει· Φράττειν δὲ καὶ τὰ
 ὦτα κηρῶ.

ΠΡΟΣ ΕΦΗΛΙΝ ΚΑΙ ΦΑΚΟΤΣ

ἐν προσώπῳ.

Κ Ε Φ. GZ.

Κιμῳλίας πεΦρυγμένης δραχμ. ἡ. ἀφρονίτρεν ὅτ-
 τοῦ δραχμ. δ'. ὄρεβίνου ἀλεύρου δραχμ. δ'. ὠῶν λευκῶν
 δ'. ταυροκόλλης ῥινόσματα δραχμ. δ'. λειώσας ἄλειφε.
 ἄλλο. ὄρεβίνου δραχμ. ι'. Φαβατίνου ἀλεύρου δραχμ. ι'.
 ἑλλαβόρου λευκοῦ δραχμ. ε'. ἀφρονίτρου δραχμ. ι'. ἀλ-
 κωνίου δραχμ. ι'. λειώσας σὺν ὡῷ, προκληψαμένη με-
 τὰ

κατὰ] Cod. E. ἐν τῷ μετώπῳ.

μετὰ] Codd. A. et C. μετὰ ὡοῦ λευκοῦ. Cod. E. μετὰ ὡοῦ
 τοῦ λευκοῦ.

Φράττειν] conf. quae ad c. 10. observari; vel infinitivum pro im-
 perativo adhibuit. Codd. A. et C. Φράττει. C. 3d. B. et D.
 Φράττα. Ultimam hanc paragraphum ignorat Cod. E.

κηρῶ] Delent codices Mss. Tabula capitum Cod. D. sequens lem-
 ma addit πρὸς τὰς ἐν ῥινοῦ ἀίμορραγίας.

Cap. XCVII. Cod. E. οθ'.

πρὸς ἐφήλιν] ignorant has voces Codd. A. B. et C. Cod. E.
 ἐφήλης.

ἐν προσώπῳ] Cod. E. ἐν τῷ προσώπῳ.

Φακοῖς] *Pintarchus* T. III. p. 1433. ὅς γάρ ἐν τῷ προσώπῳ φα-
 κὸς καὶ ἀνδροχρῶδιν δυσχεραίνεται καὶ ἄλλοι ἢ κ. τ. λ.

Ἐφήλιν] Cod. E. ἐφήλης. *Hippocrates Praedict.* lib. II. p. 85.
Aetharius lib. II. c. 12. *Foissins Oecon. Hippocr.* p. 155.

Κιμῳλίας] *Dioscorides* lib. V. c. 167. *Celsus* lib. VI. c. 5. *Paulus*
 lib. III. c. 24.

πεΦρυγμένης] Codd. A. et C. πεΦρυγμένης. Cod. E. πεΦιγμένης.

ἀφρονίτρεν] Codd. A. et C. ἀφρονίτρου. ὅπτοῦ.

δραχμ. ι'.] Cod. E. κα. ι'.

faciem perfundere. Aliud. Gypsum combustum, vel bolum cum ovi caudido fronti admoveo, vel aures cera obturato.

AD EPHELIDEM

SEV MACULAS EX MORA

SOLE CONTRACTAS ET

LENTICYLAS.

C. A. P. XCVII.

Cimoliae torrefactae drachmae septem, spumae, natri tosti drachmae quatuor farinae orobi totidem, albuminis ovorum quatuor, fellis taurini, eburnei scobis drachmae quatuor, trita illinuntur. Aliud. Farinae ervi drachmae decem, farinae fabarum tantundem, veratri albi drachmae quinque, spumae natri, alkyonii singulorum drachmae decem, trita cum ovo, et inuncta prius

ταυροκόλλης] De glutine taurino Plinius H. N. lib. XI. c. 39. Aristoteles H. A. lib. III. c. 11. Dioscorides lib. III. c. 95. doct. Amman ad Caesii Aetii chronic. morb. lib. II. c. 13. Gluten omnium praestantissimum fit ex auribus taurorum et genitalibus, quae sunt verba Plinii H. N. lib. XXVIII. c. 17. Interpres legit ταύρου κόλλης, ut etiam est apud Paulum I. c. ubi Guinterius ita locum interponxisse videtur ταύρου κόλλης, ἐν σαύτων, vertit enim fellis taurini, eburnei scobis. Observat Caesius I. c. p. 419. taurinum gluten tensionem atque duritiam facere, quod cum hic non conveniat, Pauli lectionem amplectendam iudico. Editam lectionem tumentur codices Mff.

ἄλλο] abest a Codd. A. B. et C. Cod. D. ἄλλως.

ὀρεβίνου] Codices Vind. ὀρεβίνου. Ovidius Medicam. Faciei vs. 55.

Φαβαρίου] Anecdotes de Medecine T. II. c. 208. p. 167. Delet hanc v. cem Cod. B. Cod. D. eam agnoscit et addit ὀρεβίνου. vld. Hieron. Mercurialis Var. Lect. lib. II. c. 6. Martialis lib. VI. epigr. 93.

λευκῶ] Cod. E. λευκῶ.

ἀφρονίτρου] Codd. A. et C. ἀφρονίτρου.

δραχμ. ι.] Cod. E. κόκκισ ι.

ἀλκυονίου] migrat e codd. A. et C. Cod. E. ἀλκυονίου.

τὰ ῥοδοσάγματος τῷ πρώτῳ ἀπονιπτέσθω. ἄλλοι πικρα-
μύγδαλα καθαρὰ, σερμυδάλεως, ἀφρονίτρου, βρυωνίας,
λειώσας σὺν ὠαῖς, ποιεῖ τροχίσκους· ἐπὶ δὲ τῆς χρεῖας
λειῶν σὺν σάγματι ἄλειφε, καὶ ἔωθεν ἀπονίπτου.

Π Ε Ρ Ι Ι Ο Ν Θ Ω Ν.

Κ Ε Φ. ΓΗ.

Ὁ ὄγκος μικρὸς καὶ σκληρὸς ἐν τῷ κατὰ τὸ πρόσω-
πον δέρματι γίνεται, καλούμενος ἰένθος· ὑπὸ παχέος
δηλον.

ϖᾶ] addit Cod. B. καὶ ῥοδοσάγματι.

προαλειψαμένη] Codices Mss. προκαλειψάμενος. Potest tamen ser-
vari vulgata lectio, nam cum haec e Critone vel Cleopatrae
scriptis desumpta sunt, ac ad foeminas potissimum pertineant,
lectionem illam mutare non ausim. Sic cap. I. pro προλουσα-
μένου Codex Sangermanensis προλουσαμένη habet. Mox tamen
noster λειώσας, sed ex variis auctoribus opus suum conflavit, ut
in praefatione fatetur.

ῥοδοσάγματος] *Aqua rosaceo.* Du Cange Glossar. p. 1304. Jo.
Langius Epist. Medic. lib. I. ep. 53. p. 245. Niceta verba
quae adduxit, jam dederat *Salmasius* ad *Lampridium* p. 859.
conf. *Caryophilus* de usu et praestantia therm. p. 5. Codd. A.
et C. σὺν ῥοδοσάγματι. Cod. E. σὺν ῥοδοσάγματι.

τᾶ] Codd. A. et C. τὸ. Cod. B. εἶτα πάλιν τῷ.

πρῶτῳ] Hoc est altera die summo mane, sic etiam c. 15. et c. 121.
De voce πρώτῳ vid. cl. *Ruhnkenius* ad *Timaei* Lex. Plat. p. 160.
Gregorius Naz. Or. in Paschat. p. 214. οὐκ ἐξείσομεν δὲ τὸ
δὲν· οὐδὲ εἰς τὸ πρῶτῳ καταλείψομεν. Noster mox καὶ ἔωθεν
ἀπονίπτου, videtur has voces pro synonymis habuisse: quomodo
vero differant patet ex *Aristotele* Probl. Sect. XXV. 5. Διὰ
τὴν ὑποφασκαύσιν ἔω, καὶ ἤδη πρῶτῳ, μᾶλλον εἰς ὥχυν. Ut
tempus matutinum medici eligerent, tanquam communissimum
ex veterum superstitione fluxisse suspicor, qua dies certos et
horas aliquando prae ceteris auspiciores reputarent, ut pluri-
bus adseruit *Graevius* Lect. Hesiod. e. 17. p. 86.

ἀπονιπτέσθω] Cod. B. ἀπονιψάμενος μετὰ ῥοδοσάγματι.

ἄλλο] deest in Codd. A. C. et E.

πικραμύγδαλα] Cod. E. πικρὰ ἀμύγδαλα.

prius, et deinde in liquore resarum deterfa. Amygdalas amaras, similitudinem, spumam nitri, bryoniam, cum ovo trita, in pastillos efformato. Quorumvis usus necessitas incidit, tritas cum liquore inungito, et mane abstergito.

DE VARIS.

CAP. XCVIII.

Tumor exiguus et durus in faciei cute nascitur, Graecis ὀνθός, latine varus appellatus, a crasso videlicet humore

καθαρά] Omisit hanc vocem in versione interpres, supra c. 93. καθαρθμένη dixit, id est mundata, decorticata. Cod. B. καθαράς. μετά. Polyaenus lib. IV. p. 358. τισάνων καθαράν δέ κα ἀρτεβαί.

σεμίδαλις] Cod. E. σεμίδαλις. vid. Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep. 56. p. 267.

ἀφρονίτερον] Codd. A. et C. ἀφρονίτερον. Cod. B. pariter.

βρονίως] additum in Codd. A. C. et E. βίζης, λιβάου.

σὺν αἰσ] in Codd. A. et C. non est. Cod. B. σὺν αἰσ.

τροχισκούς] Codd. A. C. et E. τροχισκόν.

ἐπὶ] Codd. A. et C. ἐπὶ. Cod. E. ἐπὶ δὲ τοῖς χεῖρσι.

λαῶν] Cod. E. λαῶν.

λεῖπας] Codd. A. et C. λείων. delent Codd. S. et D.

σέματι] Cod. B. ῥοδοςέματι.

ἀπορίτου] Explicit hic liber H, in cod. B.

CAP. XCVIII.

πρόσπεον] Cat plurimum in facie oriantur, disquirat Aristoteles Problem. Sect. XXXVI. 3.

ὁ ὄγκος] Delendus articulus, vid. quae ad c. 95. notavi. Integrum hoc caput cum sequenti Galeno debetur sec. loc. lib. V. c. 225. Paulus lib. III. c. 25. Celsus lib. VI. c. 5. Denderatur hoc caput in codicibus Vindobonensibus in Cod. E. praeter hoc caput octo sequentia desiderantur.

δηλονότι χυμοῦ συνιστάμενος, ἐνδεικνύμενός τε τὴν ἐκ-
τοῦ θεραπεύειν εὐλόγως ἐσομένην διὰ Φαρμάκων μαλα-
τόντων τὰ καὶ δὲ ἀφορούντων· ἡ μὲν γὰρ σκληρότης
αὐτοῦ τῶν μαλακτόντων, ὁ δὲ παρὰ φύσιν ὄγκος τῶν
διαφορούντων δέχεται.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΙΚΩΔΩΝ

ὄγκων.

Κ Ε Φ. 6Θ'.

Ἐντι τοιοῦτον πάθημα τῶν ἐπὶ τοῦ γενείου γενο-
μένων ἐστὶ, διαφέρειν τοῦ κατὰ τοὺς ἰόνθους τῷ μὴ μόνον
παχὺν εἶναι τὸν ἐργαζόμενον αὐτὰ χυμὸν, ἀλλὰ καὶ λεπ-
τότητος ἰχωροειδοῦς μετέχειν, δι' ἣν καὶ ταχέως ἐλ-
κοῦνται μὴ θεραπευομένων ὡς προσήκει, καὶ διὰ τοῦτο
ξηραντικωτέρων ἢ κατὰ τοὺς ἰόνθους δεῖται Φαρμάκων.

ΠΕΡΙ

ἰόνθος] *Aretaeus morb. chron. lib. II. c. 12. Cassius Quaest. Me-
dic. 33. Priscianus lib. I. c. 18. Schol. Theocriti ad lo. XII.
vs. 21. Artius lib. VIII. c. 13. περὶ ἰόνθων ἐν προσώπῳ, τὰς
δὲ ἀκλῆς κτερουσιν. leg. σκλῆς. Schol. Homeri ad Odys. N.
vs. 50. et Andr. Rivinus in Cassi probl. p. 74.*

Cap. XCIX. Caput hoc cum septem sequentibus in
codd. Mss. desideratur.

Ἐστὶ] *Leg. ut apud Aetium lib. VIII. c. 14. ὅτι καὶ τοῦτο.
Aretaeus morb. chron. lib. I. c. 9. p. 37. E. ἐστὶ τὸ τοῦτο.
Symphus Epist. X. p. 11. καὶ δὲ ἐστὶ τὸ καὶ τοῦτο τὰς χειρῶν.
conf. Petr. Moll ad Longi Pass. p. 51. et cl. de Villouven ad
eundem p. 112. Nec inobscure periclitum sic inchoare. Theo-
phrastus H. Pl. lib. VIII. c. 2. E. δὲ καὶ συνεχὲς γίνεται.
Accentus omisso, inquit doct. Paul. Lycopodium Emendat. lib. N.
c. 20. aut depravatio saepe sententiam corrumpit, idque probat
adducto*

more originem trahens, indicansque sui curationem optima ratione perfici per emollientia et discutientia medicamenta. Duricies etenim emollientibus, tumor vero praeter naturam discutientibus opus habet.

DE FICOSIS TUMORIBVS.

CAP. XCIX.

Unum quoddam vitii genus est, ex his quae in mento oriri consueverunt, quod a variis differt, in eo quod non solum crassus est, qui hos tumores efficit humor, sed et serosa tenuitate participat, quo fit, ut cito etiam exulcerentur, cum non ut debent curantur, itaque siccioribus medicamentis quam vari opus habent.

DE

adducto loco *Athenaei*, quem restituit: quod confirmat locus *Procopii Hist. Arcan.* p. 121. ἀπερ ἐπεὶ ἐς θασ ** ἐγκυμένῃς ἰσχυρότατα τῆς βασιλίδος ἀπαντα ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Παύλῳ τῷ καὶ Γαδῶν καὶ Ἀρσένῳ εἰδὼς ἐκίει. leg. ἀπερ ἐπεὶ εἰς βασιλέα — ἀπαντα, — εὐθὺς ἐκίειτο. *Athenaeus* acut. morb. lib. 2. p. 3. A. καὶ εἰ ἐλκεῖς αὐτὸ, ἐπὶ μᾶλλον αἱ πληθεὶς αὐτοῦ μαρβόσκω, brevius verit in longum, leg. ἐλκεῖς αὐτὸ, ἐπὶ καλλὸν κ. πληθεὶς κ. τ. λ. μαλλὸς est rarius textorius, vid. *Hesychius*. Talis librarii inadvertentia fraudi fuit doct. *Linneep* ad *Coluthi* vs. 121. ut verum non perspexerit, leg. pro θεῶν, mutato accentu θεῶν id est *curvus*, et omnes tenebrae erunt dissolue. Distinctio prave posita est apud *Orpheum* de *Lapid.* c. XV: vs. 89. p. 340.

Ἀλλὰ τραύμα φέρουσαι ἀμήχανον, ἐξακέσασθαι.
distingue — φέρουσαι, ἀμήχανον, ἐξακέσασθαι.

γέειον] Quid recentioribus γέειον sit docet Schol. *Homeri* ad *Ilind.* 32. vs. 348.

αὐτὸ] Numerum mutat, ut saepe.

ἐλκεῖται] *Galenus* l. c. ἐλκοῦται.

θεραπευόμεναι] *Galenus* l. c. θεραπευόμενον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΓΕΝΕΙΩ

λεγχηνωδῶν ὄγκων.

Κ Ε Φ. Ρ'.

Καὶ τοῦτο τὸ πάθος ἐκ μικτοῦ τινὸς γίνεται χυμοῦ, μεμιγμένων τῶν ἰσχυροειδῶν τε καὶ λεπτῶν καὶ ἐσμίων τοῖς πάχεσι καὶ διὰ τοῦτο ῥαδίως εἰς ψῶραν τε καὶ λέπραν μεταπίπτει, δεόμενον καὶ αὐτὸ τῶν ἰσχυρῶς ξηραίνοντων Φαρμάκων· ὅταν δὲ εἰς ψῶραν ἢ λέπραν μεταπέσῃ, πρὸς τῷ ξηραίνοντων δεῖσθαι Φαρμάκων, ἐπὶ καὶ ῥυπτόντων χρῆσθαι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ

γενεῖσις ἐξανθημάτων.

Κ Ε Φ. ΡΑ'.

Κοινόν τι τοῦτο τοῦνομα κατὰ τῶν αὐτομάτως γινομένων ἐλκωδῶν τε καὶ τραχέων ἐν τοῖς γενεῖσις παθήματιν

C a p. C.

γενεῖω] Glossar. Philoxeni p. 114. Mentigo, λεχήν. Et hoc caput cum sequenti desamtuū ex Galeni sec. loc. lib. V. p. 225. Plinius lib. XXVI. c. I. et 4. conful. cel. Grænerus morb. Antiquit. p. 167.

λέπρα.] Jungere hæc solent medici, et nosser c. 233. περὶ λέπρας καὶ ψώρας. Alii scriptores aliter, ut Theophrastus char. c. 19. ὅς τις λέπραν ἔχων καὶ ἀλλόθεν.

πρὸς τῷ] Nemesius de N. H. p. 96. πρὸς τῷ καὶ τὸν λόγον αὐτοῦς κατασκευάζειν. Idem c. 23. p. 225. πρὸς τούτοις δὲ καὶ et sic Aetianus V. H. lib. III. c. 15. Idem lib. VI. c. 6. πρὸς ταῦτα γε μὴν. Devarius c. 23. p. 325. cum Latino junctam additionem notat. conf. L. Kusterus ad Jamblichum V. P. c. I. p. 2. cui contradicit Ger. Horreus animadv. sacr. et profan. lib. I. c. 10. p. 40. Simeon Semai p. 37. πρὸς δὲ καὶ τὸ τῇ γεῖν ἔχειν ἡδέων. sed leg. τῷ et contritus πρὸς τῷ δὲ καὶ. Transpositionalis

DE LICHENOSIS IN MENTO

ΣΥΜΜΟΡΙΒΥΣ.

C A P. C.

Et haec affectio ex mixto quopiam generatur humore, serosis nimirum ac tenuibus et acribus succis cum crassis permixtis, quapropter facile etiam in psoram ac lepram transit, indigetque etiam ipsa fortiter resiccantibus medicamentis. Postquam vero in psoram aut lepram transierit, ultra hoc, quod resiccantibus indigat, repurgantia etiam et deterforia expostulat.

DE MENTI PVSTVLIS.

C A P. CI.

Hoc nomen quidam in communi usurpant, de affectionibus videlicet ulcerosis et asperis in mento sua sponte

positionis hujusmodi exempla noster sat multa subministrat. conf. c. 221.

Φημέων] Addit editio Martii ἐν τοῖς γενέοις ἐξανθημάτων, quae verba expunxi, quippe perperam ex lemmate sequentis capitis hac intrusa.

ἐν] Bene interpres etiam vertit, sic noster c. 254. Lucas Evang. c. I. 15. καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθήσεσθαι ἐστὶ ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. Aretaeus morb. chron. lib. I. c. 9. p. 33. C. ἐστὶ δὲ διαίμας καὶ παχέων. De significatione particulae ἐστὶ conferatur Jo. Chrysostomus Opp. T. I. p. 465.

C a p. CI.

Κοινό τι] Integrum caput surripuit Galeno sec. loc. lib. V. p. 325.7.

κοινό τι] Galenus κοινό γε, unde apud nostrum malum re,

γινόμενον] Galenus γιγνομένων.

μάτων ἐπιφέρουσιν ἔνιοι, καθάπερ καὶ ὁ Ἀρχιγένης, ξηραντικῶν τε καὶ αὐτὸ δεόμενον Φαρμάκων.

ΠΕΡΙ ΔΟΘΙΗΝΩΝ.

Κ Ε Φ. ΡΒ.

Ἐκ παραπλησίων τοῖς ἰόνθοις χυμῶν οἱ δοθιῆνες γίνονται καθ' ὅλον τὸ σῶμα, διττοίπερ ὄντες. ἔνιοι μὲν, ὡς ἂν εἴποι τις, ἰονθώδεις, σκληροὶ καὶ δύσπεπτοι· τινὲς δὲ φλεγμονώδεις, ἐφ' ὧν καὶ πυρετοὶ συνίστανται ἐνίοτε καὶ μέγεθος ὁ ὄγκος ἴσχει, καὶ μεταβολὴν εἰς πῦρ ὅθεν καὶ ἡ θεραπεία τὸ πλεῖστον ἔχει ταῦτόν ταῖς φλεγμοναῖς. Τοῦ Κρίτωνος πρὸς ἰόνθους. μέλιτος ἀττικοῦ κύαθος εἰς, ὅξους δριμυτάτου τὸ ἴσον μίξας ἐπιμελῶς, ἐπίχρει

καθάπερ] *Galenus καθάπερ γὰρ*

τε καὶ] *τε ignorant Galeni exemplaria. τε hic significat etiam, vid. doct. W. Worth ad Tatiani Orat. ad Graec. p. 9.*

Ἀρχιγένης] *De hoc consul. Brunfelsius Catal. Medic. p. 24. Bernier Hist. Chronol. de la Medecine p. 100. M. Richius Linden. Renov. p. 86. Dan. Leclerc Hist. de la Medecine p. 502. Eloy Diction. Histor. T. I. p. 84. Juglerus Biblioth. Ophthalm. p. 94.*

αὐτὸ] *ac si praecessisset νόσημα. Conf. c. 16. 83. et 99. et Dorville ad Chariton. p. 340. Contrario modo Aelianus H. A. lib. XVI. c. 10. προκομία τε αὐτῶν ὁράται συμφύης, εἴπει δ' ἂν ὁ μὴ τὸ ἀληθὲς εἰδῶς, ἀσκητὰς εἴη, αὐτάς. Apud quem mox lego: καὶ σιτοῦνται τῶν ὁραίων τὰ ἀγρία.*

C a p. CII.

Ἐκ παραπλησίων] *Totum hoc caput debetur iterum Galeno l. c. p. 225. Paulus lib. IV. c. 23. Celsus lib. V. c. 28. conf. nostri c. 247. Aethnarius lib. II. c. 32. Schol. Aristophanis ad Vesp. v. 1167. δοθιὴν δὲ φύμα, φλυκταίνῃ ἐκίνος.*

διττοίπερ] *Galenus διττοί πως.*

φλεγμονώδεις] *Galenus φλεγματώδεις.*

sponte provenientibus, quemadmodum etiam Archigenes, opus autem et haec ipsa resiccantibus medicamentis habet.

DE FURUNCULO.

C A P. CII.

Furunculi ex iisdem fere humoribus, quibus vari nascuntur et circa totum corpus duorum generum sunt, duri, et qui aegre discutuntur, aliqui vero inflammati apparent, et febrem comitem habent. Quandoque vero tumor magnus etiam fit, et in pus vertitur. Quo fit, ut eodem fere modo quo inflammatio curetur. Crito ad varos. Mellis Attici cyathum, aceti acerrimi tantundem,

X 2 accu-

συρίαντα] Galeni exemplaria sic interpungunt, συρίαντα
ἐρίστε.

ἴσχα] Galenus ἴχα.

πύον] Schol. Apollonii Rhod. ad lib. IV. v. l. 1405. Foësius Oecon.
Hippocr. p. 328.

ταῦτόν] Galenus αὐτῶν τῆς φλεγμονῆς.

Τοῦ Κρίτωνος] Leg. τὸ τοῦ Κρ. Otto Brunnsfeldius Catalogo Medicor. p. 19. Scripsit ille (Crito) libros Cosmoticorum, quos contraxit ex Cleopatra et Heraclide, qui et ipsi reliquerunt κοσμητικά. adde Merklini Linden. Renovat. p. 228. J. Bernier Essais de Medecine P. I. c. 4. p. 101. Dan. Clericus Hist. Medicin. P. III. lib. II. c. 2. p. 653.

ἐπιτερίβαν] Galenus ἐπιχείαν καὶ παρατερίβαν. quam lectionem ampiector. conf. c. 118. solent scriptores voces permutare. Longus lib. I. p. 1. ed. Moll. ἀλλ' ἡ γραφὴ τερπνότερα καὶ τύχην ἔχουσα περιττὴν καὶ τέχην ἐρωτικὴν, ubi legendum esse τέχνην ἔχουσα περιττὴν καὶ τύχην ἐρωτικὴν, jam olim indicavi in editione, quam Amstelodami, non vero Parisiis adornavit bibliopola Neaulme, quam lectionem posteriores editores probaverunt ac sequuti sunt, quod nollem factum. Cornutus de natura deor. c. 28. p. 209. τὸν μεταχρησισμὸν τῆς κριθῆς, ὃν τρόπον κρινόμενῃ καὶ διατερισμένῃ διὰ τοῦ εἰς τὸν αἶρα ἀναρριπνόμενῃ ἀπὸ τῶν ἀχύρων. ubi sensui convenientius legeretur :

ἐπίχρει τοὺς ἰόνθους, τῷ δακτύλῳ ἐπιτρίβων καὶ παρχρίων. ἄλλο. ἀμύγδαλα πιπρὰ ὄξει διαλύσας καὶ τρίψας ἐπιμελῶς, καταχρίε τὸ πρόσωπον. ἄλλο. σχιστὴν λεάνας ἐπιμελῶς, ἀναλάμβανε τερεβινθίνη, καὶ μαδάξας, ἐπιτίθει.

Π Τ Α Ρ Μ Ι Κ Ο Ν.

Κ Ε Φ. ΡΓ'.

Πταρμούς κινεῖ, σρουθίου, ἐλλεβόρου λευκοῦ ἀνὰ οὐγγ. α'. καστορίου δραχμ. α'. πεπέρεως δραχμ. γ'. λειώσας, δίδου διὰ τῶν ῥινῶν ἀνασύρειν. πταρμούς δὲ παύει, ωκίμου τὸ σπέρμα, καὶ αὐτὸ τὸ ὠκίμον ὁσφρανόμενον. ἄλλο. ψύλλιον, ἢ ὄπιον συνεχῶς ὁσφρανόμενον.

οἱ τρόποι διατρίβεμένη καὶ κρινόμενη — ἀπὸ τῶν ἀχρίων, nisi constructionem turbatam velis, quod in veterum scriptis ne-tiquam insolens. Gallus hoc non animadvertens aliquid de-esse suspicatur post ἀχρίων. Ita quoque refingeret quis locum *Minutii Felicis* c. 18. p. 170. ed. Gronov. *quem si patrem dixerō, terrenum opineris; si regem, carnalem suspiceris. leg. quem si patrem dixerō, carnalem opineris: si regem terrenum suspiceris.* Sed nihil mutandū, nam per *decussationem* haec dicuntur, de quo *schemate Scaliger* egit primis *Scaligeran.* p. 79. cuius cum non recordaretur *Ruyertus* *epist. ad Th. Reinesium* 21. p. 66. *Iustini* verba de *Hierone* lib. XXIII. c. 4. *Adolescenti prima bella inveniunt aquila in clypeo, noctua in hasta confedit, trajicienda credidit, quod etiam improbavit Reinesius* *ep.* 23. p. 75.

ἄλλο] ignorant Galeni exemplaria.

accurate misceto, et digitum perfricando varos illinito, Aliud. Amygdalis amaris aceto dissolutis et accurate tritis, faciem inungito. Aliud. Alumen scissum diligenter tritum et emollitum terebinthina excipito, et inducito.

QVAE STERNVTAMENTA.

CITENT.

CAP. CIII.

Sternutamenta moveut, fruthii seu herbae lanariae, veratri albi singulorum uncia, castorii drachma, piperis drachmae tres, trita naribus attrahuntur. Haec vero sistunt, ocymi seu basiliconis semen et herba ipsa olfactu. Aliud. Herba pulicaris, vel opium frequenti olfactu.

ἄλλο] exulat e Galeni exemplaribus.

σχιστήν] Glossae Chemicæ p. 138. καὶ σχιστὴ ἐστὶ σιπηρία.

τερειβινθίνη] Galenus τερμινθίνη. Noster vulgi more. Geoponicus lib. X. c. 65. ἐγὼ γὰρ εἰς τέρμινθον ἢ οἱ ἐπιχώριοι τερέβινθον καλοῦσι. conf. c. 73. ubi vid. doct. Nicolaus. Stephanus Byz. de Urb. v. Τερμινθούς, p. 715. ἀπὸ τῶν περὶ τὸν τόπον πεφυκυῶν τερμινθῶν, ubi aliud agens Salmasius rescripsit Τερέβινθον.

C a p. CIII.

Πτερμύς] Paulus lib. III. c. 24. Aëtius lib. VI. c. 97. Noster c. 19.

ΕΠΙΧΡΙΣΤΑ ΠΡΟΦΤΛΑΚΤΙΚΑ

προσώπων, ὥς ἐ μὴ ὑπὲ ἡλίου, ἢ ἀνέμου
ἐκκαίεσθαι.

Κ Ε Φ. Ρ Δ'.

Σερμίδαλι πλύνας, καὶ διηθήσας διὰ ῥάικους καὶ ἐά-
σας κατασῆναι, ἀπόχεσ τὸ ὕδωρ, καὶ τῇ ὑποσάθμῃ
προσμίξας ὡοῦ τὸ λευκόν. καὶ ποιῶν μέλιτος πάχος,
τούτῳ ἐπίχρει τὸ πρόσωπον, ἐν ἡλίῳ μέλλων διατρί-
βειν· ἀπὸ δὲ τοῦ ἡλίου γενόμενος πρόσκιλυζε ψυχρῷ πολ-
λῷ. ἄλλο. μασίχην λεάνας μετ' ἐλαίου ὀμφακίνου, ἐπί-
χρει. ἐνίοτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐλαίου μυελὸν ἐλάφου, ἢ μό-
σχιον ἐμβάλλομεν. ἄλλο. ξύσματα κυπαρίσσου, καὶ πρί-
του ἐν ἐλαίῳ ἐψήσας, ἀλειφε τὸ σῶμα, καὶ εὐχρεῶν
ποιήσεις.

NIMA

C a p. CIV.

Ἐπίχρεια] Integrum caput ex *Aëtii* lib. VIII. c. 3. *Strabo* lib. XII. p. 781. τὴν δ' ἐσθῆτα ποικίλλουσιν ἐπιχρίσεις *Φαρμακοῖς* et lib. XVII. p. 1145. conf. *Salmasius* ad *Spartianum* p. 42. *Porphyrus* de Abstin. lib. I. p. 43.

προφυλακτικά] Nam ut scribit *Hippocrates* de Articul. p. 73. οἱ ἀνθρώποι αἰσχροὶ μὲν εἶναι πολλοῦ ἀποτιμῶσι. unde cosmeti- cam quoque ad medicum pertinere scribunt Jo. *Langius* Epist. Medic. lib. I. ep. XVI. p. 72. et *Mizaldus* apud *Schenkiu* Obs. et Experim. Cent. II. 28. p. 72.

προσώπων] *Aëtius* προσώπου.

ὥς ἐ] *Aëtius* ὥς ἐ ὑπὸ ἡλίου, ἢ ὑπὸ ἀνέμου μὴ ἐκκαίεσθαι.

ἐκκαίεσθαι] Inprimis ad solem pertinet, sed scriptores optimi duobus substantivis unum verbum subjungunt, quod uni praecipue convenit, ut hoc ubertim et docte exposuit *Dorville* ad *Coluthi* vs. 91. et in primis ad *Chariton*. p. 395. cl. de *Rhoer* ad *Porphyrus* de Abstin. lib. I. p. 30. adde *Casaubonum* ad *Persii* Sat. III. p. 256. conf. *Raphelius* ad *Lucae* c. I. 64. p. 452. et cl. *Fischerus* ad *Theophrasti* char. p. 86. et 94. Urere de vento *Borea* *Virgilius* Georg. I. 83. *Longus* Pastor. lib. III. p. 76. ubi vid. *Petr. Moll.* *Lennepe* ad *Coluthum* p. 57. *Graevius* Lect. Hesiod. c. 10. p. 50. *Pollux* lib. I. c. 6. p. 35. *Aristo.*

CIRCVMLITIONES

PRÆSERVANTES FACIEM, NE A SOLE
VEL VENTO EXVRATUR.

CAP. CIV.

Similaginem abluito, et per pannum percolato, et stillare finito, aquam vero abjicito et ovi album faeci quae subfidet admisceto, ad mellis usque crassitudinem, eoque cum in sole versaturus es faciem perungito: cum vero a sole abfueris, multa aqua frigida abluito. Aliud. Mastichem tritam cum oleo acerbo seu omphacino, illinito, potest etiam pro oleo medulla cervi vel vituli induci. Aliud. Cupressi ramenta et ilicis cum oleo decocta, pulchrum colorem conciliant.

X 4 SMEGMA

Aristoteles apud Schol. *Aristophanis* ad *Lyfistr.* vs. 665. ὥστε μὴ καίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος. De rubigine *Orpheus de Lapid.* c. XV. vs. 93.

Ἀμφὶ περὶ σαχύνεσσι περιστεύχουσαι κάθηται.

leg. περιστεύχουσαι: quod vidi etiam in mentem venisse Jo. Schradero praefat. ad librum emendat. p. IX.

Σεριδάλι] Leg. ex *Aëtio* σεριδάλιν.

ἑποκάθμ] *Thomas Mag.* p. 472. v. Ἴλὺς et ibi *Witterus*.

ψυχρῶ] nempe ὕδατι vid. *Bos Ellips.* p. 175.

ἐλάφου] *Aëtius* ἐλάφου ἢ μόσχου ἐμβαλε. *Ovidius Art. Amator.* lib. III. vs. 215.

ζύσματα] *Aëtius* περικύματα.

πρίον] *Bodaeus a Stapeln ad Theophrasti H. Pl. lib. III. c. 16. p. 237. Theocritus Idyll. V. vs. 95.*

Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὀριμαλίδες· αἱ μὲν ἔχοντι
Λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπτύριον.

qui locus a nostro lucem accipit, nam fluctuat hic Scholiasta, neque tam acutum hic cernere valuit magnus Dan. *Heinsius* *Lecl. Theocrit. c. X. p. 328.* ut in aliis locis bene multis. *Εὐμορφίαν* indicat poeta, quod noster dixit καὶ εὐχεῶν ποιήσας τὸ σῶμα. Norat enim artis cosmeticae mysteria, unde quoque anemones meminit vs. 93. conf. *Seneca ep. 123. p. 495.*

NIMA ΠΡΟΣΩΠΙΟΤ ΕΥΔΟΚΙΜΟΝ

καὶ θαυμάσιον, ποιῇ τὸ πρόσωπον
 ὠραῖον, καὶ τετανέν, ἐκλεαίνει τὰς
 παχυτήτας πάσας· ὠφέλησε δὲ καὶ
 ἀρχὴν ἔχοντας ἐλεφαντιάσεως σὺν
 τοῖς ἄλλοις δηλονότι βοηθήμασι. χρῶ
 αὐτῷ καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ
 σώματι.

ΚΕΦ. ΡΕ'.

Μασίχης, λιβάνου ἀρμονιακοῦ θυμιάματος, ἴσως
 ἀνὰ οὐγΓ. α'. τραχανάνθης οὐγΓ. α'. ὄμφακος χυλοῦ
 οὐγΓ. θ'. πεπονίου σπέρματος σὺν τῷ ἐαυτοῦ ὑγρῷ οὐγΓ.
 ι'. ὠὼν τὰ λευκὰ καὶ. σεμιδάλεως ξ. ε'. κόψας πάντα,
 καὶ φυράσας τῷ λευκῷ τῶν ὠὼν καὶ τῷ ὑγρῷ τοῦ πέ-
 πονος καὶ τῷ χυλῷ τῆς ὄμφακος, ἀνάπλαττε ἀρτίστους
 πλατεῖς,

C a p. CV.

Νίμα] Leg. νίμα ut recte apud Aëtium lib. VIII. c. 6. conf. cl.
 Sallier ad Thomam Mag. p. 100. Veteres omni mane faciem
 lavabant, ut docet beatus Chrysostomus Opp. T. L. p. 152. et
 p. 542.

καὶ θαυμάσιον] Aëtius θαυμάσιον καὶ ποιῇ.

ὠραῖον] Pulchritudinem hanc veram esse negat Meletius de natur.
 homin. p. 43. Pro ὠραῖον Aëtius habet λαμπρὸν, ac sic Hip-
 procrates de morb. mulier. lib. II. p. 234. ἀλλὰ καὶ ὁ χιλὸς
 πτισάνης ὁμοίως λαμπρύνει. De arte cosmetica vid. Jo. Bernier
 Essais de Medecine P. III. c. 9. p. 121.

ἐκλεαίνει] Diodorus Sicul. lib. III. p. 206. de topazio rudi: καὶ
 παραδιδόσκει τοῖς διὰ τῆς τέχνης δυναμένοις ἐκλεαίνειν τὸ παρα-
 δοθέν οἰκείως. Psellus de Lapid. p. 36. lapidem hunc ex Dio-
 doro describens simplici uti λεαίνεται satis habuit, conf. c. IV.

παχύτητας] Leg. τραχύτητας, ut recte excusum apud Aëtium.
 confer cum hac compositione eam, quam habet Eros de morb.
 mulier. c. 61. p. 289. tubera dixit Ovidius Medicam. faciei
 vñ. 85.

θδ] omissum apud Aëtium, apud quem pro ἔχοντας legitur
 ἔχοντα.

SMEGMA FACIEM

CELEBRE ET ADMIRATIONE DIGNUM,

QVOD FACIEM REDDIT VENVSTAM ET

EXCORRECTAM, ET OMNES ASPERITATES

ABOLET: PROFICIT ETIAM ALIQVANDO,

CVM ALIIS MEDICAMENTIS IN VSTM

ADHIBITVM, HIS QVI PRINCIPIO ELE-

PHANTIASIS LABORAVNT, VSVS

EST IN OMNI CORPORE.

C A P. CV.

Mastiches, thuris, stillae Ammoniacae, iridis singulorum uncia, tragacanthi par pondus, succi uvae acerbae unciae novem, peponis feminis recentis, hoc est, cum humore in eo contento unciae decem, ovorum albumina unius et viginti, similaginis choenices quinque, singula contundito, et ovi albo et humore peponis et succo uvae acerbae subigito, et in pastillos latos redi-

X. 5. p. 1. subigito,

σμάτι:] Cosmetics periti singulis corporis partibus peculiare compositiones habebant, quod cum non observaret Cyathus, ac Herculis manibus lotiones superfunderet, quae pedibus erant destinatae, ab Heroë interfectus est, quam historiam refert Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. vi. 1212. Πάντι ἐστὶ ἐλεῶ, vid. cap. 37.

ὀμφακος] Aëtius ὀμφακίου.

πεπονίου] Aëtius πέποιος. Plinius lib. XX. c. 2.

ἐαυτοῦ] Aëtius ἐν αὐτῷ.

οὐγλ. 6.] Aëtius οὐγλ. ε'.

σεμιδάλεως] Juvenalis Satyr. VI. vs. 482.

ξ] conf. notata ad c. 3.

τῆς ὀμφακος] Aëtius τοῦ ὀμφακος. Librarios genus mutare, novum non est. Justinus Mart. Or. ad Graecos p. 142. Θέτω τὸ ζῆλος Ἥφαιστος καὶ μὴ Φθονεῖται. ubi Sylburgius: nota τὸ ζῆλος pro τῷ ζῆλον, ut suspecta hic sit librariorum fides. Patrem negligentiam deprehendere licet apud nostrum, nam c. IX. ἐξ ἀκόνου dedit pro ἀκόνος, ut, recte exhibent codd. Mss. et Galenus, et c. XXXVII. χαλβίον pro χαλβάνης. Voces quae utroque genere, masculino nempe et neutro offeruntur, adnotavit

πλατῆς, καὶ ξήραινε· ἔπειτα κόψας, σείσας, Φύλαττε
ἐν ὑελίνῳ σκεύει καὶ χρω̃.

ΣΤΙΛΒΩΜΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ὑπερυθραίνει.

Κ Ε Φ. Ρ ε'.

Ὅροβίνου, κυαμίνου, θερμίνου, κριθίνου, ἐρεβινθίνου
ἀλεύρου, καὶ νερκίσσου βολβοῦ ἀνά ξε. ἰταλικοῦ τὸ
ε'. σεμιδάλεως ξε. α'. κόψας, σείσας, λεπτοτάτῳ κοσ-
κύνῳ, καὶ Φυράσας ὡς τῷ λευκῷ, ἀνάπλαττε τρο-
χίσκους, καὶ ξήραινε ἐν σκιᾷ· ἐπὶ δὲ τῆς χρήσεως αἵρων
ὅσον ἐξαρκεῖ, διάλυε ὕδατι, καὶ χρω̃ μετὰ βαλανείου.

adnotavit Andr. Schottus ad Isidori Pelus. epistolas p. 306.
„Caeterum τὸν καὶ τὸ ὑπερον masc. et neutro genere dici ob-
servatum e Luciano, Suida, Polluce et Varino, Clemente
item Alexandrino, ac Theodoro Cyri Episcopo, lib. VI. et
„VII. Therapeuticae Sic et ὁ καὶ τὸ δᾶπνος, et ζύσας, utro-
„que genere elata reperias.“

πλατῆς] ignorat Aëtius.
σεισας] Aëtius σήσας. recte, ac sic quoque leg. cap. seq. conf.
notata ad c. 24.

ὑελίνα] conf. c. i. Suetonius lib. VI. p. 607. atratumque juxta
senem in catino vitreo thus tenentem.

Cap. CVI.

Στιλβάματα] Ex Aëtii lib. VIII. c. 6.

δὲ καὶ] καὶ ignorant Aëtii exemplaria.

ὅροβίνου] Hippocrates de morb. mulier. lib. II. p. 234. Ovidius
Medicamin. Faciei vi. 53. commendat compositionem, quam
commentario illustravit Georg. Wölfg. Wedelius Exercitat. Dec.
VIII. exercit. 9. p. 64.

gito, et exiccato. Novissime vero contufos, et contritos in vase vitreo reponito, et utitor.

SMEGMA FACIEL,

QVOD ET RVBICVNDAM IPSAM

REDDIT.

CAP. CVI.

Farinae ervi, fabarum, lupinorum, hordei, ciceris et bulborum narcissi singulorum sextarii Italici diuidium, similaginis choenix unus, contunde et cribro tenuissimo excute et ovi albo subige, et pastillos efforma, et in umbra exicca, et cum usus necessitas incidit, accipe quantum satis est, et vino solutis a balneo utere.

κνέμινον] *Aëtius καὶ κνέμινον καὶ. Pherectates apud Pollucem lib. II. c. 4. segm. 43. οὐ δὲ ἀποπροσωπίζεσθαι κνέμινον.*

κνέμινον] *Aëtius καὶ πτισσάνης.*

ἐρεβινθίνον] *Aëtius καὶ ἐρεβινθίνον.*

βολβών] *Aëtius βολβών. Quomodo parentur docet Ovidius l. c. vi. 64.*

ἰταλικόν] *Mf. de ponderibus ac mensur. ὁ δὲ ζέσης λίτρας β'. ὁ δὲ ἰταλικὸς λίτραν μίαν ε'. apud Galenum T. IV. p. 467. editum ὁ δὲ ἰταλικὸς λι. α'. Γο. De mensura Italica diversa ab illa medicorum vid. Casaubonus ad Capitolinum p. 15. conf. quae de drachma Italica et Attica notat Salmasius Epist. lib. I. 67. p. 146.*

εἰσας] *σῆσας.*

κροκύνη] *λεπτοτάτῳ l. κροκύνη. Ovidius l. c. vi. 89. — per densa foramina cerne.*

ὄντω] *Ita quoque Aëtius, interpretes tamen legisse videtur ὄντω, cui favet Macedonius Anthol. lib. II. c. 13. epigr. 16.*

βαλανείον] *Aëtius βαλανείον.*

DE ORIS AFFECTIBVS

ET DOLORE DENTIVM EX
INFLAMMATIONE.

C A P. CVII.

Dentium dolore affecti aceto os colluant, in quo galla cocta sit, vel solani radix vel quinquefolii, vel capparidis, vel myrthi folia, vel polium, vel rubi radix vel acetum scillites. Venam praeterea secare et cucurbitulas admoveere in hoc casu oportet. Quod si dolor gravior est, collutionibus opium adjici potest, vel illini dens Philonis antidoto, vel ea quae ob multiplicem usum panchrestus dicitur. Quibus vero dentis ex frigida intemperie dolent, pulegio in aceto vel vino cocto, os colluant, vel ruta cum aceto mulso vel pyrethrum in ore seu dolente dente contineant, vel herbam pediculari

σκαλλητικόν] σκαλλητικόν. Codd. A. et C. σκαλλητικόν. Cod. E. σκαλλητικόν.

δὲ δὲ] Codd. A. C. et E. δὲ δὲ καὶ.

πρόσβαλλε] Leg. σικυάν. *Arrianus* Peripl. Ponti Euxini. p. 134. πρόσβαλλεν τῇ τιμῇ. εἰ δὲ ἐτι ἀπαγορεύει, ἐτι πρόσβαλλεν. Codd. A. et C. πρόσβαλλε. Recte interpres adjici vertit, ita *Valerius Maximus* lib. IV. c. 3. 1.

κλήσματος] Codd. A. et C. κλήσματος.

καὶ] omissa copula in Codd. A. et C.

Φίλωνος] Leg. τὴν Φίλωνος, vel τὴν τοῦ Φίλωνος, et sic quoque leg. c. 168, 170 et 173. *Philo* medicus fuit Tarfensis, ut restatur carmen ejus apud *Galenum* sec. loc. T. II. lib. IX. p. 293.

Τάχρως ἰντροίο μέγα θνητοῖσι Φίλωνος
Εὐρεμα πρὸς πολλὰς εἶμι πάθων ἐδύνας.
ita leg. nam male apud *Galenum* editum εἰ μὴ. De eo consul. *Bernier* Essai Chronol. de Medecine p. 90. *Mercklinus* Linden. Renov. p. 922. ubi dicitur vixisse ante N. C. Sub Augusto natum suspicatur *Dan. Clevicus* Hist. Medicin. p. 562. adde *Eley* Dictionnaire T. II. p. 278. Dicebatur *Herennius Philo* et ἱατρὴ καὶ scripsit, vid. *Stephanus Byz.* de Urb. v. Δυρὶ-ζέχιοι. p. 318.

πρόχρητον] addit Cod. D. πρόχρον.

ρίζαν ἐν οἴνῳ ἐψήσας, ἢ δάδα, καὶ κηκίδα σὺν οἴνῳ. ἢ τὴν
 θηριακὴν ἔμπλασαι, ἢ σκόροdon κατεχέτω, ἢ ὀρίανον,
 ἢ θύμον, ἢ ὑσσωπον σὺν ὀξύμέλιτι ἐψήσας, δίδου δια-
 κλύζειν.

ΠΕΡΙ ΠΕΛΙΔΝΟΤΜΕΝΩΝ

καὶ βεβρωμένων ὀδόντων.

Κ Ε Φ. Ρ Η.

Καὶ τοὺς πελιδνουμένους δὲ καὶ διαβεβρωμένους
 ὀδόντας, ὡς ἂν ἐξ ἐπιρροῆς ὑγρῶν μοχθηρῶν πάσχον-

ται.

τοὺς δὲ] Codd. A. et C. τοῖς δὲ.

γλήχονα] Codd. A. et C. γλίχονα.

ἢ οἴνα] Cod. E. ἐψήσας διάκλυζε, ἢ μετὰ οἴνου.

ἢ πήγαιον] Cod. E. καὶ πήγαιον.

δίδου] delet Cod. E.

σαφίδα] Cod. E. σαφίδα.

τιθυμάλου] Proscribit Caelius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 4.
 conf. Celsus lib. V. c. 7. Dioscorides lib. IV. c. 165. Plinius
 lib. XXVI. c. 8. Schol. Aristophanis ad Ecclesiāz. v. 404.
 Codd. A. et C. τιθυμάλλου. Cod. E. τιθομάλης, barbata ad-
 scriptis doct. Cores.

ρίζαν] Codd. A. et C. ρίζα.

εἰς τὸν] Cod. D. εἰς τὸν πενοῦντα ὀδ. Cod. E. ἀλγοῦντα.

δαίδα] Codd. A. et C. δάδαν. Cod. E. δάδδαν. Aëtius lib. VIII.
 c. 30. Alexander Trall. lib. III. c. 10. p. 212. Hippocrates
 de superfoet. p. 46. et de natur. muliebr. p. 134. Plinius lib.
 XVI. c. 10. et lib. XXIII. c. 7. Salmasius ad Salinum p. 356.
 Flos resinae crudus, cum astula excisus dās est. vel lignum pi-
 ceae, ut explicat Palmerius ad Lucianum de morte Peregr.
 p. 356. Foësius Oecon. Hippocr. p. 90. Conf. Scribonius
 comp. 58.

κηκίδα] Codd. A. et C. κικίδας.

σὺν οἴνῳ] Codd. B. et D. ἐν. Cod. E. ἐν οἴνῳ, καὶ pro ἢ.

θηριακὴν] De veterum theriaca vid. Hieron. Mercurialis Var. Lect.
 lib. II. c. 16. et Jac. Primevofius de vulgi error. lib. IV. c. 7.
 p.

larem vel cinnamomum, vel titymali radicem in vino decoctam, vel taedam et gallam eodem modo paratam, vel theriacam seu allium ad emplastri modum adhibeant, vel origano vel thymo, vel hyssopo, in aceto mulso cocto os colluant.

AD DENTES NIGROS

ET EXESOS.

C A P. CVIII.

Ad nigros vero dentes et exesos, idque ob affluentem humorum vitioforum, nigellam cum oleo denti circum-

p. 359. Recentem theriacam commendat noster c. 132. unde firmatur sententia *Primeresii*, nam ubi simpliciter exhiberi jubent theriacam, veterem designant. Compositionem praeter alios tradunt *Alexander Aphrod.* lib. I. probl. 152. et *Tzetzes Chiliad.* VIII. vs. 922. quomodo agat theriaca in corpus humanum, exponit *Alexander Aphrod.* lib. I. probl. 130.

ἐμπλασαι] Leg. ἐμπλασσε. Codd. A. C. et E. ἐμπλασε.

ἢ σκόροδον — διακλύζαν] Migrant e cod. E.

θύμον] Codd. A. et C. θρίμβην. Cod. B. θύμβρον.

Cap. CVIII. Cod. E. πβ'. non praegresso πά'.

πελιδουμένων] Cod. D. πελιδνωμένων.

βεβρωμένων] Cod. E. διαβεβρωμένα.

καὶ τοὺς] Leg. καὶ πρὸς π. Eundem errorem sustuli ex c. 89. ubi pro τοὺς δὲ χροῖους ἤχους, veram lectionem πρὸς δὲ χροῖους ex *Alex.* revocavi.

πελιδουμένους] *Theophrastus Char.* c. 19. τοὺς ὀδόντας μέλαινας καὶ ἐσθιομένους. ubi vid. *Casaubonus* p. 200.

δὲ] Exulat e Cod. E.

διαβεβρωμένους] Cod. B. διαβιβρωσκομένους. recte.

πάσχοντας] Post hoc verbum distinctio major ponenda.

τας, μελάνθιον μετ' ἐλαίου περίπλασσε τὸν ὀδόντα, ἢ πέπερι, ἢ κήγχρι καὶ ὅπριον ἐπιτίθει, ἢ πέπερι, καὶ νίτρου ἀφρὸν ἢ πύρεθρον μετὰ σμύρνης, ἢ ὀπὸν κυρηαϊκόν, καὶ πέπερι μετὰ χαλβάνης, ἢ μελάνθιον, καὶ σκόροdon περίπλασσε, ἢ κηκίδα λείαν μετὰ κεδρίας.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΕΙΟΜΕΝΟΥΣ

ὀδόντας καὶ ρευματιζομένους.

Κ Ε Φ. Ρ Θ.

Μυρσίνης καὶ σχίνου καὶ κηκίδων ἀποζέματι κλυζέσθωσαν, ἢ ῥοδὸς συριακοῦ, ἢ βαλαυσίου, ἢ σιδίων. ἄλλο. χαλκίτην ὀπτὴν δραχμ. ιβ'. καδμίαν δραχμ. ἡ. χρῶ ξηρῶ

μελάνθιον] Codd. A. et C. μελάνθη. Mox iterum μελάνθιον. sic etiam bis πέπερι. Non insolens apud auctores ut idem bis repetatur, vid. Dorville ad Chariton. p. 404. Aretaeus de Caus. morb. chron. lib. II. c. 12. p. 67. B. Petronius Satyr. c. 33. p. 131. ubi vid. not. frequens hoc apud medicos reperitur in formulis, ut ad Celsi lib. V. c. 6. et 7. observavit Bald. Rousseus p. 440. Alexander Trall. lib. II. c. 3. in collyrii natri compositione bis praescripsit myrrham, unde alterum deleri vult Jo. Molinaeus in annotat. p. 177.

ὀδόντα] Codd. A. et C. addunt ἢ καταχρίε σὺν ὀπίῳ ἐπιτήθη.

νίτρου ἀφρὸν] Dioscorides lib. V. c. 131. Casaubonus ad Treb. Pollionem p. 200. Salmassius de Homon. Hyl. Jatr. c. 121. Needham ad Geopon. lib. XVI. c. 18.

μελάνθιον] Codd. A. et C. μελάνθη.

περίπλασσε] Codd. A. et C. πρὸςπλασσε. Cod. B. ἐπίπλασσε. Cod. E. περιπλάσειν. τοὺς ὀδόντας.

πέπερι — πέπερι] Absunt a cod. E.

κηκίδα] Codd. A. et C. κηκίδια. Cod. B. κηκίδιον λείον.

λείαν] Codd. A. et C. διαλύαν. Cod. D. λείαν. Forte λείαντας.

κεδρίας] Codd. A. et C. κεδρέας.

circumline, vel piper vel canchry, hoc est rorismarini semen, et opium impone, vel piper et nitri spumam, vel pyrethrum cum myrrha, vel liquorem cyrenaicum, vel piper cum galbano, vel nigellam, vel allium, vel gallam tritam cum cedria circumline.

AD DENTES MOBILES

ET FLUXIONE TENTATOS.

CAP. CIX.

Myrthi, lentisci, vel rhois Syriaci, balaustiorum vel malicorii decocto os colluant. Aliud. Chalcitidis tostae drachmae duodecim, cadmiae drachmae octo, sic-

Cap. CIX. Cod. E. πγ.

πρὸς τοὺς] Delet articulum codd. D. Cod. A. et C. πρὸς ῥευματι-
ζομένους ὀδόντας. Cod. E. ῥεύματα.

Μυρσίνης] Ita copulam quoque postposuit in periodi initio, Dio-
dorus Sicul. lib. III. p. 329. Κρένον καὶ μυρσινοῦσι. Noster
c. 112. ταῦτα καί.

ορχίνου] Dioscorides lib. I. c. 89. Aratus vs. 1052. Plinius lib.
XXIV. c. 7. Q. Ser. Sannonicus c. XV. vs. 11. Eustathius in
Hexaem. p. 11. et ad eum Leo Allatius. Σχινωτραντῆς Lu-
titanus Lexiph. p. 963. Apostolius Proverb. Cent. XVII. 85.
L. Kusterus praefat. ad Samblichii V. P. Tournesfort Interdier.
T. I. p. 144.

κακίδου] Codd. A. et C. κακίδος.

ἀποζέματι] Codd. A. et C. ἀποζέματα. Cod. D. ἀπόζεμα.

πλεζέσθω] Cod. E. πλεζέσθω.

ῥέος] Codd. A. C. et E. ῥεῶ.

σιδίου] Codd. A. et C. σιδίου. Cod. E. βαλαΐσιον ἢ σέδιον.

χαλκίτην] χαλκῆτιν. Paulus lib. III. c. 26.

ἄλλο — ἄλλο] Exulant e codd. A. et C. Cod. D. ἄλλως.

λίβανου] Codd. A. et C. λίβανον, συπτηρίαν. Ante λίβανον ha-
bentur ea quae infra leguntur: ἐλαίαν, γλυμβάδων, ἀλμην, σῶν
πηγάδα, διάκλυζε, et mox καὶ συπτηρίας.

ξηρῷ σὺν ὄξει. ἄλλο. λιβάνου, συπτηρίας ἀνὰ δραχμ.
δ'. ἄλος ὀπτοῦ δραχμ. ἡ. λειώσας χρῶ. ἄλλο. ἐλαίων
κολυμβάδων ἄλμην σὺν πηγάνῳ διάκλυζε. ἄλλο. συπτη-
ρίαν καὶ μίσυ ἴσα μετὰ κεδρίας περιέχειε τοὺς ὀδόντας·
κενοὶ γὰρ Φλέγμα· ἄκρως δὲ ποιεῖ καὶ ἡ χία μασίχη
μασσωμένη.

ΠΡΟΦΤΛΑΚΤΙΚΑ

ὀδονταλγίας.

Κ Ε Φ. ΡΙ.

Τιθυμᾶλλου ξίζαν ἐψήσας σὺν οἴνῳ διάκλυζε, ἡ συπ-
τηρίαν μετ' ὀλίγης σμύρνης παράτριβε, ἡ ἱρεωφίλλουρι-
κῆς διαμασσωμένης, ἡ ἀρκευθίδας, καὶ κυπαρίσσου Φύλ-
λα.

ξηρῷ σὺν ὄ.] absunt a Codd. A. et C. Cod. E. ἡ σὺν ὄξει.

ἄλλο] Delet Cod. A. et mox

συπτηρίαν] Cod. E. συπτηρίας καὶ μίσυες.

κολυμβάδων] Dispicet haec vox *Phrynicho* p. 46. sed vid. *Hardu-
nius* ad *Plinii* lib. XV. c. 3. *Moeris* p. 8. *Thomas* Mag. p.
35. et ad eum V. D. *Athenaeus* lib. IV. c. 4. p. 133. *Theo-
philus* Corydal. apud *Fabricium* Biblioth. Gr. T. XIII. p. 717.
Hieron. Mercurialis Var. Lect. lib. I. c. 3. *Needham* ad
Geopon. lib. IX. c. 33. *Guys* Itinerar. T. I. p. 125.

καὶ ἡ] Codd. A. et C. καὶ ἡσυχία. μασίχη μασσωμένη, χαλκίτη
ὀπτήν 5' ἰβ'. καδμίας 5' η. χρῶ ξηρῷ σὺν ὄξει. Hic nempe col-
locavit quae supra omisit.

χία] *Mart. a Baumgarten* Peregrinat. lib. III. c. 15. p. 135.
Chius, quae sola ex omnibus mundi insulis, masticem gignit.
sed falso solam ferre perhibet, vid. *Lemery* Diction. p. 304.
Plinius lib. XII. c. 17. *Alexander* Aphrod. lib. I. probl. 106.
Isidorus origin. lib. XVII. c. 7. *Tournefort* Itinerar. T. I.
p. 145. *Academ.* Inscript. T. IV. p. 541. *Clemens* Alex.
Paedagog. lib. III. c. 3. p. 222. D. de viris: καὶ μασίχην τρέ-
γοντες, ὅζοντες μύρον, et de mulieribus p. 251. D.

Φλέγμα] Cod. E. Φλεγμονάς.

ἄκρως] *Galen*i sunt verba sec. loc. lib. V. p. 233.

μασσωμένη] *Theophrastus* Char. c. 20. καὶ τὸ παιδίον τῆς τιτίδος
ἀφελόμενος μασσώμενον σιτίζει αὐτὸς. quam lectionem contra
Casau-

QVAE PRAESERVANT

A DOLORE DENTIVM.

C A P. CX.

Tithymali radice in vino cocta os colluant, vel alumen cum myrrhæ momento affricent, vel iridem illyricam dentibus conficiant, vel juniperi baccas, aut cupressi

Y 2   folia.

*Casaubonum tuetur Fischerus. Cod. D. μαστουλήν μετὰ κοκ
καὶ τριῶν ἀγριοσφιδᾶ. forte ἀγριοσφιδος legendum monuit
vir eximius J. B. Bolla.*

C a p. CX.

ὀδονταλγίας] Codd. A. et C. ὀδοντάλγων. et προσφυλακτικά.

Τρισμαλλου] Quibusdam mutatis sumit ex *Galeni* sec. loc. lib.
V. p. 233.

ἁπλῶς] Nullo addito epitheto, quae *σύνεργα ἰατρῶν* vocatur ab
Aristotele Probl. Sect. XII. 1.

περίτριβε] Codd. A. et C. περίτριβε. περί et παρά saepius a librariis permutari, notavit L. *Bos* animadv. ad scriptor. Gr. p. 198.

ἱεως] Glossae Jatric. Mss. Ἡεως πλιεγκις leg. ἱεως ἑλληρικῆς,
πάλαμος κρινου. Cod. D. ἱριν ἑλληρικῆν. et sic quoque Cod.
B. Cod. E. male ἑλληρικου.

διαμαρτυρούμενος] Codd. A. et C. διὰ μαρτυρούμενος. Cod. D. διδόν
μαρτυροῦμαι. Cod. B. μαρτυροῦμαι.

ἀρκευθίδας] Cod. D. *ἀρκευθας*. Cod. E. *ἀρκευθον*. Cum hic medicamenta potissimum adstringentia praescribantur, suspicor baccas hic intelligi juniperi, quae latifolia arborea audit Tournefortio, quae vi gaudent styptica: sed *ἀρκευθίδας* quoque di-

λα, καὶ κηκίδας σὺν μέλιτι διάχριε τετράνις τοῦ μὴνός,
ἢ πτελέας φλοιὸν ἐν αἶνῳ ἐψήσας διάκλυζε.

ΠΕΡΙ ΟΔΟΝΤΟΦΥΤΩΝΤΩΝ

βρεφῶν.

ΚΕΦ. ΡΙΑ.

Ἐὰν ὦσιν ἐπαλγῆς, κυνείῳ γάλακτι τὰ οὖλα ἐπί-
χριε, ἢ λαγωῦ ἐγεφάλῳ ἐπίχριε τὰ οὖλα, καὶ
ταχέως ὀδοντοφυεῖ ἢ λύκιον ἰνδικόν σὺν οὖρῳ παιδίου
διάχριε.

ΟΔΟΝ-

ci cedri sphaerulas apud Nicandrum norat Just. Joseph. Scaliger
Epist. lib. I. ep. 22. p. 127. propter miram similitudinem,
quam habet cum junipero, quibus hic locus non est.

κυπαρίσσου] Codd. A. et C. κυπαρίσσω.

κηκίδας] Codd. A. et C. κηκιδᾶς.

πτελέας φλοιὸν] Longus Pastoral. lib. I. p. 16. καὶ διαμασσησά-
μενοι φλοιὸν χλωρὸν πτελέας, ἐπέπλασαν, ita enim legendum.
Codd. A. et C. πτελαίας.

Cap. CXI. Cod. E. πδ'.

Περὶ] Codd. A. et C. ἐδόντων φυόντων βρεφῶν. Cod. E. περὶ
τῶν.

Ἐὰν] Galenus de comp. pharm. sec. loc. lib. V. p. 233. Cod.
E. ἢν.

κυνείῳ] Codd. A. et C. γυναικείῳ. De populo Indiae, qui lac
caninum bibebant quotidie, vid. Aelianus H. A. lib. XVI. c.
31 sed reddamus hoc adjectivum, quod adhibere non recusavit
Hesiodus Op. et D. vs. 67. nec Homerus Iliad. I. vs. 373.
Tryphiodoro de Excid. Ilij vs. 488.

Ὡς φαρμάκῃ κυνείῃ ἀπόττην ἐκέδασσε γυναικός.

leg. κυνέην. Nicetas Choniata. Annal. p. 326. καὶ ὀφθαλμοῖς
κυνέεις ἤπτοτο τῶν ἀψαύτων. An reddi debeat Pindaro Nem.
Od.

folia, vel gallas cum melle quater in mense illinito, vel ulmi cortice in vino decocto os colluant.

DE DENTIVM ORTV

IN PVERIS.

C A P. CXI.

Cum dolent dentes pueris, canino lacte gingivas illinito, vel leporis cerebello, et confestim prodibunt dentes, vel lycium Indicum cum urina pueri.

Y 3 DENTI.

Od. IV. p. 120. pro *κερεῖν*, haereo anceps. De lacte canino vid. *Aristoteles* H. A. lib. VI. c. 20.

οὐλα] *Aeschylus* Choëph. vf. 882. *Pollux* lib. II. c. 4. segm. 94. conf. cel. *Gesnerus* ad *Orphei Argonaut.* vf. 955. *Aristoteles* H. A. lib. I. c. 11.

λαγωῦ] *Dioscorides* lib. II. c. 20. Q. *Seren.* *Samonicus* c. LX. vf. 6. *Sextus Placitus* c. 2. *Kiranides* p. 86. *Moschus* de morb. mulier. c. 119. *Bald.* *Roussens* carm. de lepore p. 8. Jo. *Fonstons* H. N. de Quadrup. p. 157. In Cod. B. ἡ λαγωῦ — τὰ οὐλα defunt.

ἐγκεφάλῳ] Codd. A. B. C. et E. ἐγκεφαλον.

ἐπιχρίε τὰ οὐλα] Omittit Cod. A. Cod. E. τὰ οὐλα ἐπιχρίε.

λύκιον] Codd. A et C. λύκαιον.

οὐρῇ] Cod. E. αἶμα.

παιδίου] nempe ἀφθόρου, vid. c. 86. De usu hoc urinae *Strabo* lib. III. p. 249. et ad eum *Casaubonus.* *Diodorus Sicul.* lib. V. p. 357. *Catullus* carm. XL. vf. 22. *Apulejus* Apolog. p. 246. *Hier. Mercurialis* Var. Lect. lib. III. c. 19. Codd. A. et C. παιδικῶ.

διάχρει] in codice B. post παιδίου additam α'. αὐτὰ καὶ προφυλαττοῦσι ἀφθόρους τοὺς ὀδόντας, διάχρει. Illud α'. puto significare ἀφθόρου.

ΟΔΟΝΤΟΤΡΙΜΜΑΤΑ

ΛΕΥΚΑΥΤΙΚΑ.

Κ Ε Φ. ΡΙΒ'.

Ταῦτα καὶ προφυλάττουσιν ἀνωδύνους τοὺς ὀδόν-
 τας. κέρατος ἐλαφείου κεκαυμένου, ἕως οὗ λευκανθῆ
 οὐγΓ. α'. μασίχης οὐγΓ. β'. σχοίνου ἄνθους οὐγΓ. β'.
 πεπέρεως λευκοῦ οὐγΓ. α'. κόσου οὐγΓ. α' Φύλλου οὐγΓ.
 α'. λειώσας τρίβε τοὺς ὀδόντας. ἄλλο. μαράθρου σπέρ-
 μα δραχμ. μ'. κισσήρεως οὐγΓ. α'. ἀλὸς ἀμμωνιακοῦ
 δραχμ. β'. ἱρεως δραχμ. β'. ῥόδων ἄνθους δραχμ. α'.
 ναρδοσάχυος δραχμ. α'. λειώσας χρω. ἄλλο. κισσήρεως
 δ. δραχμ. δ'. ἀλὼν ἀμμωνιακῶν δραχμ. β' κυτέρου δραχμ.
 δ'. πέπερι δραχμ. β'. κόψας, σείσας χρω. ἄλλο. μαρ-
 μάρου ρινίσματα οὐγΓ. α'. ἀλὸς ὀπτοῦ οὐγΓ. γ'. κασσίας
 οὐγΓ.

Cap. CXII. Cod. E. πέ.

Λευκαυτικά] Codd. A. et C. λευκαυτικῶ.

προφυλάττουσιν] Codd. A. et C. προσφυλάττουσιν. Cod. E. πε-
 ραφυλάττουσιν.

πεπέρεως] Eandem fere formulam habet Eros de passion. mulier.
 c. 58. p. 285.

κέρατος] Q. Ser. Samonicus c. XV. v. 13. Scribonius Larg. c.
 XI. 60.

κεκαυμένου] Codd. A. et C. καῦσον. Cod. E. καύσας.

οὐγΓ. α'.] Addunt Codd. A. C. ἀλὸς ἀμμωνιακοῦ. Codd. B. et
 D. λιτρων α'. Cod. E. ἑξαΓ. α'.

μασίχης — οὐγΓ. α'.] delet Cod. E.

σχοίνου] Codd. A. et C. σχίνου.

Φύλλου] Codd. A. et C. φύλου. Plutarchus T. III. p. 1822. κα-
 τάπερ ἐμὴν τὰ θυμιάματα καὶ κινάματα καὶ νάχθους καὶ φύλ-
 λα καὶ καλάμους ἀραβικοὺς. conf. Achilles Tat. lib. IV. p. 231.
 et ad eum Salmasius et ad Solinum p. 753. Heliodorus lib. X.
 p. 494. Arrianus Peripl. maris Erythr. p. 178. conf. quae ad
 c. 39. notavi.

ἄλλο] Delent Codd. A. et C. ἄλλας. Codd. B. et D.

μαράθρου] Plinius lib. XX. c. 23. Aelianus H. A. lib. IX. c. 16.

DENTIFRICIA

QVAE DEALBANT DENTES.

C A P. CXII.

Haec dentes a dolore quoque praeservant, cornu cervi usi, dum albescat uncia, mastiches unciae duae, floris junci odorati par pondus, piperis albi uncia, costi tantundem, folii par portio, tritis dentes fricantur. Aliud Seminis foeniculi drachmae tredecim, pumicis uncia, salis Ammoniaci drachmae duae, iridis totidem, florum rosarum, spicae nardi singulae drachmae, tritis tritor.

Aliud. Ramentorum marmoris uncia, salis costi unciae
Y 4 tres,

σπέρμα] σπέρματος.

δραχμ. μ.] Cod. E. δραχμ. η.

κισσῆρος] Paulus lib. III. c. 26.

ἄιδος] Codd. A. et C. αἶδος.

ἄλλο] deest in Cod. A. Cod. D. ἄλλως.

ἄλλο κισσῆρος] Formulam hanc praetervidit interpretes. De pumicis usu vid. Raderus ad Martialis lib. V. epigr. 42.

ἀμμωνιακῶν] Synesius ep. 149. p. 94. Strabo lib. I. p. 84. et ad eum Casaubonus. Codd. A. et C. αἰλὸς ἀμμωνιακοῦ.

χρῶ] Huic usque Codd. A. C. et E. caetera ignorant.

μαρμαίρου] Codd. B. et D. praefigunt ἄλλως. Glossar. Philoxeni p. 112. marmor, μάρμαροι, μάρμαρον. leg. μάρμαρον, μάρμαρος. Phavorinus μάρμαρος, λευκή λίθος. ita ἡδύσμον et ἡδύσμος c. 73. Synesius epist. 127. ἡ πίδαξ ἐκ μαρμαίρου ζητῶ. Sic quoque ἀμυλὸν c. 124. ἀμυλὸς vero Glossae Jatrictae habent. Quodnam vero marmor sit intelligendum, indicare cum neglexerit noster, anxie non adlaborandum ut inquiramus, multas enim marmoris species eleganter recensuit doct. Blasius Cariophilus de antiquis marmoribus.

ἐνίσματα] Codd. B. et D. ἐνίσματος λίτρων α.

κασιᾶς] Codd. B. et D. κασίας. Est cassia lignea glutinosa, nam cassia, quae fistulosa vocatur, ac merito inter purgancia lenissima numeratur, ignorabant medici veteres, Actuarius antiquiores

οὐγΓ. γ'. ἴρεως οὐγΓ. γ'. ῥόδων ξηρῶν οὐγΓ. γ'. κέρατος
 ἐλαφείου κεκαυμένου οὐγΓ. γ'. ναρδοσάχυος οὐγΓ. β'.
 Φύλλου δραχμ. β'. κισσήρεως δραχμ. γ'.

ΠΡΟΣ ΣΕΙΟΜΕΝΟΥΣ

οδόντας, καὶ αἵμασσομένα

οὖλα.

Κ Ε Φ. ΡΗ'.

Σειομένους οδόντας καὶ τὰ αἵμασσομένα οὖλα ἱᾶται,
 ἴσησι δὲ καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ρεύμα, καὶ λευκαίνει τοὺς
 οδόντας. σχιστῆς οὐγΓ. δ'. μασίχης οὐγΓ. α'. λιβάριου
 οὐγΓ. δ'. Φύλλου δραχμ. δ'. ἄλλο. ἐπὶ τῶν μέγιστων
 οδονταλγιῶν ἄκρως ποιεῖ ὅφρω γῆρας, καύσας καὶ λέα-
 νας μετ' ἐλαίου. πάχος ποιῶν μέλιτος, χρῶ. ἢ προσπίε-
 ζε τῷ γήρε μὴ κεκαυμένῳ, καὶ ἐκπίπτουσιν. ἄλλο. ἢ με-
 λάνθιον

quiores, ut docent Bald. *Rou Teus* Epist. Medicinal. XLVII. p. 174. Jo. *Froent* Hist. Medic. P. I. p. 144. et *Caryophylus* de usu et praestantia therimar. p. 4. Cassian veterum nostrum esse Cinnamomum a¹firmat *Sculiger* Scaligeran. prin. p. 53. conf. Guern. *Rolfincius* de purgant. Sect. III. Art. II. c. 1. p. 118. et Jo. *Rhodius* ad *Scribonium* Larg. p. 75. et p. 131.

ξηρῶν] Codd. B. et D. ξερῶν.

κέρατος] Codd. B. et D. κέρας.

ἐλαφείου] Codd. B. et D. ἐλαΐφου.

Φύλλου] Omittunt Codd. B. et D.

δραχμ. γ'.] Codd. B. et D. οὐγΓ. γ'. et addunt: λεύσας μετὰ μέλιτος ἀκάπνου, ἀπαξ τοῦ μηνὸς περιχρεῖ τοὺς οδόντας.

Cap. CXIII. Carent hoc capite Codices MΛ.

Σειομένους] *Aëtius* lib. VIII. c. 35.

ἴσησι δὲ] leg. ἴσησί τε.

ρεύμα] Ἐπιφερῶν dicunt una voce. *Marcellus* Empir. c. XII. p. 94. Ad epiphoras dentium et pituitam, si in dentes incidunt, quam epiphoram Graeci appellant.

tres, cassiae tantundem, iridis et cornu cervini usqi par pondus, spicae nardi unciae duae, folii totidem, pumicis unciae tres.

AD DENTES MOBILES

SEV VACILLANTES ET CRVORE
SVFFVSAS GINGIVAS.

C A P. CXIII.

Dentes mobiles et cruentas gingivas sanant, et fluxionem quae ad ipsos fertur sistunt et dealbant. Aluminis scissilis unciae quatuor, mastichis uncia, thuris unciae quatuor, folii drachmae quatuor. Aliud. Quod in vehementissimis dentium doloribus summe facit. Anguium senectam comburito et ex oleo terito, dum mellis crassitudinem habeat, et utitor. Aut eam quae non cremata est applicato et excident. Aliud. Nigellam fri-

Y 5

xam

Λιβάνου] *Apulejus Apolog.* p. 270.

ἐπὶ τῶν] *Alex.* lib. III. c. 10. p. 213.

ποῖσι] *Galenus* sec. loc. lib. V. p. 231. et *Alex.* I. c. addunt τοῦτο, quod nostro reddendum, et distinctio ponenda major.

λεάντας] Emendandi hinc *Galenus* et *Alex.*

ῥήγας] *Nicander Ther.* vs. 31. *Dioscorides* lib. II. c. 18. *Horapollon Hierogl.* lib. I. c. 2. apud quem leg. τὸ ῥήγας ὅφισ ἀποδύεται. *Xiphilinus Neron.* p. 148. *Lactantius* ad *Statii Thebaid.* lib. IV. vs. 97. *Janus Gebhardus* ad *Tibulli* lib. I. eleg. 4. vs. 35. *Aelianus H. A.* lib. IX. c. 16. *Aëtius* I. c. ex quo haec hausit *Nonnus.* *Salmasius* ad *Solinum* p. 241. *Jo. Gorraeus* ad *Nicandri Ther.* p. 77. Quid sit ῥήγας exposuit *Aristoteles H. A.* lib. VIII. c. 17. *Spolium serpentis* dixit *Eros* de passion. mulier. c. 17. p. 250. Non de serpentibus solum dicitur, verum etiam de cancribus similibusve apud *Aelianum H. A.* lib. XI. c. 37. conf. *Apulejus Apolog.* p. 286.

κεκαυμένῳ] addit *Galenus* I. c. τοῦς ὀδόντας, quod nostro restitutum, nisi id consulto omiserit.

ἐπιπύρουσι] Praefens pro futuro, vid. quae ad c. I. addit.

λάνθιον Φρύξας, καὶ μετ' ὄξους λεάνας, δριμύος, ἐντί-
θαι τῷ βρώματι, καὶ περιπλασσε καὶ οὐκέτι βρωθήσεται,
ἀλλὰ μενεῖ οἶον ἦν, ἢ μελάνθην Φρύξας, λεάνας
μετ' ἐλαίου, χρῶ ὁμοίως. Σμήγμα ὀδόντων. Γλήχωνος
καὶ ἀλὸς ἴσον ἐκάτερα ὕδατι Φυράσας, καὶ Φρύξας,
ὁμοίως χρῶ. ἐν ἄλλῳ. καὶ ἀλὸς ἀμμωνιακοῦ, καὶ ἱερώς
ἀνὰ δραχμ. β'. ἄλλο. κέρας ἐλάφου, καύσας καὶ μασί-
χην ολίγην σμιξας, χρῶ. ἄλλο. κισσήρεως δραχμ. δ'.
σηπίας ὀσρακοῦ δραχμ. γ'. μασίχης χίας, φύλλου ἀνὰ
δραχμ. α'. ἄλλο. κισσήρεως κεκαυμένης οὐγγ. γ'. ση-
πίας ὀσρακοῦ δραχμ. δ'. κέρατος ἐλαφείου κεκαυμένου
οὐγγ. β'. ἄλῶν ὀπτῶν οὐγγ. β'. ναρδοςάχουος δραχμ. δ'.
κυτρίου δραχμ. δ'. κόσου δραχμ. δ'.

ΠΡΟΣ ΑΙΜΑΣΣΟΜΕΝΑ

οὔλα.

Κ Ε Φ. ΡΙΔ'.

Αἱμάσσονται οὐλα διὰ δριμύτητα ρεύματος. ποιεῖ
δὲ ὑοσκιάμου χυλὸς. ἢ τὸ ἀψέφημα αὐτοῦ, σὺν ἐψέμα-
τι,

[βρώματι] hoc est, dentis cavitati erosae. Ita Aëtius l. c. et Alex.
p. 113, et ante eos Hippocrates morb. vulgar. lib. IV. p. 221.
Sophocles Trachin. v. 703.

ὥς περιτοῦς

Ἐκβρώματ' ἂν βλέψῃς ἐν τομῇ ξύλου.

οἶον] nempe τὸ βρώμα.

μελάνθην] Aëtius recte μελάνθιον.

Σμήγμα] Nicetas Choniata. Annal. p. 268. τοῖσι καὶ σμήγαν τοῖς
σακκρίαντας τῶν ὀδόντων.

Φυράσας καὶ Φρύξας] ita quoque Aëtius.

σμιξας] ita quoque editum apud Aëtium, conf. not. ad c. 17.
Schol. Euripidis ad Hecub. v. 219. λέγεται δὲ κράσις ἐπὶ τῶν
ὕδατων, οἷον οἶνου καὶ ὕδατος, καὶ τῶν τοιούτων· μίξις δὲ ἐπὶ
τῶν ξηρῶν, σίτου, κριθῆς καὶ τῶν ὁμοίων.

κισσήρεως] Aëtius lib. VIII. c. 37. apud quem et sequens formula
habetur,

xam et cum aceto acri tritam cavitati erosae imposito seu circumlinito, et ita non ulterius serpet, sed qualis primo fuit, manebit. Vel nigella in oleo frixa eodem modo utitor. Smegma dentium. Pulegii et salis pares portiones aqua subigito, et frixis eodem modo utitor. Alii legunt, salis Ammoniacy et Iridis singulorum drachmae duae. Aliud. Cornu cervi ustum et mastice paulum pro smegmate adhibe. Aliud. Pumicis drachmae quatuor, testae sepiae drachmae tres, mastiches chiae, folii, singulorum drachma. Aliud. Pumicis combusti unciae tres, testae sepiae drachmae quatuor, cornu cerviusti unciae duae, salis tosti totidem, spicae nardi, cyperi, costi, singulorum drachmae quatuor.

AD CRVENTAS

GINGIVAS.

CAP. CXIV.

Cruorem fundunt gingivae ob fluxionis acrimoniam. Huc itaque facit hyosciami succus, aut ipsius decoctum

κυπείρου] Schol. Aristophanis ad Ran. vs. 245. conf. 115.

C a p. CXIV.

αἱμασσομένα] Codd. A. et C. αἱμασσόμενα οὐλη.

Αἱμάσσονται] Derivatium hoc caput ex Aëtii lib. VIII. c. 23. Codd. A. et C. αἱμάσσονται οὐλη.

οὐλα] Cod. D. τὰ οὐλα.

ποιᾷ] Leg. ποιᾷ δὲ πρὸς ταῦτα. sic c. 48. et c. 61. ποιᾷ καὶ πρὸς φλυκταίναν. et mox ποιοῦν πρὸς χημῶσαν. vel leg. ἐπὶ τούτοις ut c. 117. vel ἐπὶ τούτων ut c. 64. Cod. D. ἐπ' αὐτοῖς. Cod. E. ποιᾷ δὲ καὶ.

ἰσοκνίμων] ἰσοκνῶμον. De hyosciamo praeclare egit doct. Schulze Toxicol. Veter. c. 20. p. 63.

τι, ἢ σάγματι διακρατούμενα θερμά· ἢ ἐλαίᾳς Φύλλων
ἀφ' ἑψημα. ἄλλο. βαλαυσίου, ῥόδων ἀνθους, μυρσίνης
ἀκρεμώνης, ἴσα ἔψει μετὰ ὀξυκράτου, καὶ διακράτει. ἄλ-
λο. σχίνου ἀκρεμώνων, βαλαυσίων, κυδωνέας ῥίζαν σὺν
ὀξυκράτῳ ἔψει καὶ διάκλυζε.

ΠΡΟΣ

χυλός] Cod. E. χρυσό.

ἀφ' ἑψημα] Cod. A. delet articulum, Cod. D. τὰ ἀφ' ἑψηματῶν

ἐψέματι] Deg. ἐψήματι, ac ita Codd. A. C. et E.

διακρατούμενα] Subaud. ἐν τῷ σώματι. c. 121. κατέχων ἐν τῷ
σώματι dixit, et addit hic Cod. D. ἐν τῷ σώματι. Codd. A.
et C. κρατούμενα.

Φύλλων] Cod. E. φύλλα.

σάγματι] Videtur addendum Φονίκα. *Martius.*

σάγματι] ita quoque apud Aëtium. σάγμα autem est aqua
apud recentiores. Du Cange Glossar. p. 1425. addit Cod.
A. αἰτέον. Apud nostram est ῥόδονσάγμα, sic c. 46 ῥόδον
ἐλαίου σάγμα, ubi c. dd. B. et D. ῥόδονσάματος, ex glossema-
te, et mox cod. D. σάγματι, Cod. A. vero σάγματι ῥόδον.
nostr. c. 118. σὺν σάγματι, ubi Cod. B. ῥόδονσάγματι
legit.

ἄλλο] ignorant Codd. A. C. et E. Cod. D. ἄλλας.

ἀνθους] Cod. E. ἀνθος.

βαλαυσίου] Cod. E. βαλαύσιον.

ἀκρεμώνης] recte Aëtius ἀκρεμώνων. Bene interpres summities
vertit, nam apud recentiores omne quod summum aut emi-
nens est designat hoc vocabulum. quod apud antiquiores ra-
minum

coctum cum lapa, vel palmarum stillamentum calidum ore contentum, vel oleae foliorum decoctum. Aliud. Balauftiorum, florum rosarum, myrthi summitatum, singulorum pares portiones, cum posca decoquito, et ore continere iubeto. Aliud. Ramorum lentisci, balauftiorum, radiceis mali cotonei decocto os colluant.

AD

num praegrandem significare auctor est G. Budaeus ad ff. p. 155. Nicetas Choniata. Annal. lib. VI. p. 228. κατ' ὅ τῶν τότε μινασῶν ἡθροικῶς τοῖς ὀνομαστοτάτοις καὶ ἀκρέμοις. Noster c. 238. συνῆς μελαίνης τὰ ἀκρέμωια, leg. ut apud Paulum τοὺς ἀκρέμοις, ubi interpres ininus bene *summitatibus* dedit in versione. Isidorus Pelusiot. ep. V. ἀκρέμοσι δὲ βοτάνων καὶ φύλλων πρὸς ὀλίγην τροφήν καὶ δύναμιν. conf. ep. CXXXII. Codd. A. et C. ἀκρέμοις. Codd. D. et E. ἀκραίμοις. Seneca ep. 110. p. 437. arborum cacumina dixit.

ἐψα] I. ἐψε. Cod. D. ἐψαι. Cod. E. ἐψησας.

ἐχυκράτου] Cod. A. ὀχυκράτω.

διακράτη] Codd. A. et C. διὰ κράτη. Codd. D. et E. διακράτου.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἄλλον. Codex D. ἄλλως. delet Cod. E.

ἀκρέμωίων] Cod. E. ἀκραίμωιον.

βαλαυσίων] Cod. E. βαλαύσιον, κιδανίας.

ἐψα] I. ἐψε, ac ita Cod. E.

ΠΡΟΣ ΔΙΑΒΕΒΡΩΣΚΟΜΕΝΑ

οὐλα καὶ σηπόμενα.

K E Φ. PIE.

Σικνὺς μετὰ σμύρνης ξηρᾶς ἐπίπασσε. χαλκίτεως
ὠμῆς οὐγΓ. α'. καδμίας οὐγΓ. ε'. λειώσας σὺν ὄξει, καὶ
λειώσας, ξηρὸν χρῶ. ἄλλο. συπτηρίας, ῥόδων ἀνθους
ἀνὰ δραχμ. β'. ἁλῶν ὀρυκτῶν δραχμ. δ'. κρόκου δραχμ.
α'. χρῶ ξηρὸν. ἄλλο. ἑμφανίου δραχμ. β'. συπτηρίας,
σμύρνης, νίτρου ἀνὰ δραχμ. α'. κρόκου δραχμ. ε'. χρῶ
ξηρὸν, καὶ μετὰ μέλιτος. ἄλλο. τὸ ἀνθηρὸν· συπτη-
ρίας,

Cap. CXV. Cod. E. πς'.

σηπόμενα] Accidit hoc Cleanthi. vid. *Diogenes Laërt.* lib. VII.
p. 547. Delent hoc verbum Codd. A. et C. Cod. D. πρὸς
οὐλα βιβρωσκόμενα καὶ σηπόμενα. Cod. E. διαβιβρωσκόμενα
καὶ σεσηπομένα.

Σικνὺς] *Aëtius* lib. VIII. c. 25. Κικνὺς, unde apud nostrum leg.
κηκὶν vel κηκίδα, de qua voce consul. *Schol. Sophoclis ad An-
tigon.* v. 1006. Codd. A. et C. κικίδια. Cod. D. κικιδας.
Cod. E. κικιδιοι μετὰ μυρσίνης.

σμύρνης] Codd. A. et C. μυρσίνης. Cod. D. σμύρναν ξηρὰν ἐπί-
πασσας. Cod. B. ξηρὰ.

ὠμῆς] Quicquid praeparationem nondum expertum est, ὠμὸν vo-
cant Graeci: ita de lateribus nondum coctis sed recentibus et
mollibus. *Diodorus Sicul.* lib. II. p. 121. καθ' ὃν ἐν ὠμαῖς
ἐτι ταῖς πλίνθοις διετετεύκτο θηρία παντοδαπά. vel ardore
folis. *Xenophon Oeconom.* c. 16. p. 79. τὴν δὲ γῆν σρέφαν,
ὡς ἡ ὠμὴ αὐτῆς ὀπτῶτο. Sic crudus apud Latinos. vid. *Rade-
tus ad Martialis* lib. VI. epigr. 28. et *Casaubonus ad Persii Sat.*
II. p. 219. Jo. Rhodius ad *Scironium* Larg. p. 103. Jo.
Langius Epist. Medicin. lib. II. ep. 41. p. 681.

οὐγΓ. ε'.] Cod. E. οὐγΓ. ε'.

σὺν ὄξει] Cod. εἰ.

ἡλιώσας] *Xiphilinus Calligul.* p. 124. ἵνα μὴ τῇ ἡλιώσει ταλαι-
πωρῶνται Codd. A. C. et E. ἡλιώσας ac sic Cod. B. qui ad-
dit διάκλυζε. *Glossae Chemicæ* p. 120. Ἀσβεστος ἐρμαῖ τῶν
ὠν ἐστὶν ἡ αἰθαλουμένη δι' ὄξους καὶ ἡλιαζομένη. *Interpres*
græcus Rhazis de Variolis c. 5. p. 249. όταν καλῶς ἡλιασθῇ.
Helio-

AD EXESAS ET PVTRESCENTES

CINGIVAS.

C A P. CXV.

Cucumerem asininum cum myrrha arida inspergito, chalcitidis crudae uncia, cadumiae unciae sex, trita ex aceto, in sole exiccari finito et utitor. Aliud. Aluminis, florum rosarum singulorum drachmae duae, salis fossilis drachmae quatuor, croci drachma, siccis utitor. Aliud. Succu uvae acerbae drachmae duae, aluminis, myrrhae, nitri, singulorum drachma, croci drachmae semissis, siccis utere et cum melle. Aliud Antheron. Alumi-

Heliodorus lib. II. p. 134. τὴν δὲ — ξοδοσθῆ τε καὶ ἡλιῶσαν διαδέοντες.

οὐγγ. α'.] Cod. D. ἀνά οὐγγ. α'.

ξηρόν] Codd. A. C. et E. ξηρῶ.

ἄλλο] carent codd. A. C. et E.

συπτηρίας] Cod. E. συπτηρίαν.

αἰθους] Codd. A. C. et E. αἶθος.

αἰών] Codd. A. et C. αἰὼς ὀρεκτοῦ. pro ὀρυκτοῦ.

δραχμ. α'.] Cod. E. κόκκιον ἐν, χρῶ ξηρῶ.

ξηρόν] Codd. A. D. et E. ξηρῶ. ut et mox.

ἄλλο] deest in Codd. A. et E. Cod. D. ἄλλως.

δραχμ. 5".] Cod. E. Λα5".

μέλιτος] Codd. A. et C. μέλιτι τῷ τοῦ αἰθροῦ. Cod. D. με-
τὰ μέλιτος ἀκάπνου. ἄλλως. Cod. B. ita quoque, sed omissa
voce ἀκάπνου.

αἰθρόν] addit Cod. D. ξήριον. *Plutarchus T. I. p. 94. ἐστὶ δὲ καὶ τῶν ἰατρικῶν φαρμάκων ἑνα τὴν ὄψιν αἰθρῶ, καὶ τὴν χρῶαν οὐκ ἀπαίθρων ἔχοντα. conf. p. 137. Scribonius Larg. c. XII. 61. Celsus lib. VI. c. 11. Plinius lib. XXIV. c. 9. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 3. Priscianus lib. I. c. 17. Salmasius ad Vopiscum p. 560. Compositionem hanc hausit noster ex Aëtii lib. VIII. c. 24. adde R. *Keuchenum* ad Q. Ser. *Samonicum* p. 126.*

χυτέρου] I. χυτρίου. ut c. 113. *Dioscorides lib. I. c. 4. et ad eum Matthiolum. Glossae ad Petronii c. 127. Cyperon, Ros-*
matinum,

ρίας, κυπέρου, σμύρνης, ἀνὰ δραχμ. ἡ. σανδαράκης
δραχμ. δ. Ἰρεως δραχμ. γ. κρόκου δραχμ. α. ἀλός
δραχμ. β. χρω ξηρόν καὶ σὺν μέλιτι.

ΠΡΟΣ ΧΕΙΛΗ ΕΡΡΩΓΟΤΑ.

Κ Ε Φ. ΡΙ'.

Τοῦ ὡοῦ τὸν ἐντὸς ὑμένα τοῖς ῥάχεσι τῶν χειλῶν
προσκόλλιζε· ἡ Φοινίκιον τὸν περιόσιον ὑμένα. ἄλλο.
ξέατι αἰγείω, ἡ χηνείω, ἡ μυελῶ βοεῖω ἡ ἐλαφείω μετὰ
ἀμάραντου, καὶ τερεβινθίνης ἐνώσας, ἐπιτίθει. ἄλλο.
κηκίδα· λείαν μετὰ τερεβινθίνης, καὶ μασίχης ἐπιτίθει.
ἄλλο.

*marinus, odorifera herba. ubi Erhardus addit: Τὸ κύπερον di-
citur Graecis, et ἡ κύπερος, herba odorifera, quae ut rosmari-
nus, in nostris hortis vulgaris, et retento Graeco nomine Cyparis
dicitur. Barbavis etiam Cypria. Balbus Cathol. A Cyprus
Cypria, genus holieris, quia ibi valde abundet. vid. Stephanus
Byz. de Urb. v. Κύπερον p. 492. Cod. E. Κύπερον. (insulae
monit cl. Cores.)*

δραχμ. γ.] Cod. E. κόκκω γ.

ἀλός] Cod. E. ἄλλος.

ξηρόν καὶ] Cod. E. ξηρῶ omisso καὶ.

Cap. CXVI. Cod. E. πζ'.

ἐρρώγεται] Codd. A. et C. ἐρρώγεται.

Τοῦ ὡοῦ] Aëtius lib. VIII. c. 19. Marcellus Empir. c. XI. p.
88. Kivanides p. 139. Pellicula ovi, quae et vemen dici-
tur, ad labia scissa facit. Pro vemen leg. ymen, vel hymen.
Verba haec ignorant codices Mss. Vind. Cod. E. corrupte
τούτων ἐντὸς.

ῥάχεσι] ῥάχis dorsum hic est, sive pars externa superior. Rufus
Ephes. lib. I. p. 25. conr. p. 28. et 50. Theophilus Proto-
ipath. lib. IV. p. 59. ῥάχιν nati. ῥάχis ὄρει montium dorsa.
Strabo lib. III. p. 209. Cod. D. τὸν ἐντὸς ὑμένα τοῖς ῥάχεσι
τῶν. Codd. A. et C. ταῖς ῥάχεσι τῶν χειλῶν πρόσπλαστε
τῶ ὑμμένῳ τὸν περὶ τὸν ὄσεν τῶν φοινίκων· ἡ κλάμης τὸν
περὶ κόμβον ἐτάθεν εὐριστόμενον ὑμένα στατι κ. τ. λ. Cod. E.
ῥάχεσι.

Aluminis, cyperi, myrrhae, singulorum drachmae octo, sandaracae drachmae quatuor, iridis drachmae tres, croci drachma, aloës drachmae duae, succis utitor et cum melle.

AD LABRA DISRVPTA.

CAP. CXVI.

Ovi internam pelliculam fissuris labiorum agglutina, aut quod pelliculae similitudine circa palmarum officula adhaeret. Vel osiis palmarum membranulam. Aliud. Adipem caprillum, vel anserinum, vel medullam bubulam vel cervinam cum amarantho, et resina terebinthina permisceto et imposito. Aliud. Gallam tritam cum terebinthi-

προσκέλλει] Aëtius προσκέλλει. Cod. D. προσκίμζει. εἶτα τὸν περὶ τὸ ὄσυν τ. φ. Cod. E. προσκέλλει.]

περίσσει] Cod. E. τὸν περίσσειον.]

ἐμένει] addit Cod. D. ἐπιτήθει.]

ἄλλο] Cod. D. ἄλλος.]

χρηεῖα] Priscianus lib. I. c. 15. Simeon Sethi de aliment. p. 154. αἰσάτας λοσιτελὰ ἐπαλειφόμενοι τοῖς διηρημέναις χεῖλεσι.]

ἀμαράντου] Aëtius Serm. 3. c. 18. legit ἀμαράντου. Martins.]

ἀμαράντου] Codd. A. et C. ἀμαράντου.]

τερεβινθίνης] Cod. E. τερεβίνθου. Distinctio minor ponenda post τερεβινθίνης.]

ἐκαστος] omissum in Codd. A. et C. Interpres retulit ad miscellam specierum. Neque diffiteor de medicamentis miscendis hoc verbum adhiberi, ut apud Aelianum H. A. lib. X. c. 32. conf. Cod. A. et C. cap. 224. quod adducamentum ab aliena manu adpositum esse vel exinde patet, quod noster nullibi hoc verbo eo sensu miscendi usus sit: ac idem statuo de alio cap. 245. Codex tamen B. c. LIII. addidit καὶ ἐνώσας hoc sensu, et solus, hic quemadmodum Cod. D. c. 125. malim referre ad remotius ῥάχας, ut fissurae labia arcte committantur; ita Aelianus H. A. lib. IV. c. 32. καὶ ἐνώσας πάλιν ἡ τομὴ. conf. lib. IX. c. 4. et c. 47. Galenus de offib. p. 1. τὸ μὲν κατὰ κατὰ σύμφυτον ἦνται. idem Meth. Med. lib. III. p. 60. ἡ γὰρ τῆς συνεχείας λύσις τὴν ἐνάσιν ἐπιζητεῖ. Jo. Chrysostomus in Psalm. VIII. p. 575. τὰ διεσπῆτα ἠνώθη. Contra-

ἄλλο. μασίχην σὺν οἴνῳ λεάνας, ἐπίχριε. ἄλλο. ὄρεά
κεκαυμένα αἰεὶ ἐπίπασσε.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ

γλώσση βατράχων.

Κ Ε Φ. ΡΙΖ.

Ὁ βάτραχος ὄγκος ἐστὶν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν, καὶ μά-
λισα τῶν φλεβῶν γινόμενος· ποιεῖ δὲ ἐπ' αὐτοῖς, τοῦ
ξυσοῦ, χαλκίτεως, κηκίδος, ἴσα λειώσας σὺν γλυκῇ
ἐπίχριε. ἄλλο. κηκίδας καὶ ὄρεον λειώσας σὺν μέλι-
τι, ἐπίχριε. ἄλλο. ῥόδων σπέρμα, καὶ ῥοῦν ἐρυ-
θρον,

rio modo peccavit Casp. Hoffmannus ad Galeni de Ossib. c. 7.
p. 16. dum ad ῥάχιν retulit verba: κατὰ δὲ τὸ πέρασ αὐτοῦ
— ἔχων, quae ad τὸν ὠτον pertinent, nec proinde sollicitanda.

ἐπιτῆθα] Cod. D. ἐπιτήθα.

ἄλλο — ἄλλο] Absunt a cod. E.

κηκίδα] Priscianus lib. I. c. 15.

αἰεὶ] Vertere neglexit interpres; Aëtius λειότατα, unde quis non
vane suspicaretur legendum esse λεία, ut habet Cod. E. vel
αἰα, sic cap. 115. χρῶ ζηρόν. Nihil tamen mutari velim, nam
αἰεὶ hic vertendum *successive*, quam significationem hujus vo-
culae exposuit Casaubonus ad Strabonis lib. I. p. 113. vel per
vices, vid. Laërtius ad Statii Thebaid. lib. XII. vs. 353 (vel
etiam *subinde*, ut apud Plinium Sec. lib. I. ep. 13. Oribasius
de fractur. I. p. 78. κατ' ὃν καιρὸν καὶ παρ' ἡμῖν ἐν Περσῶν
τῶν ἀρχιερέων τὰς καλουμένας μονομαχίας ἐπιτελούντων κ. τ. λ.
ita haec edidit cel. Cocchius ex cod. Ms. cum ante legeretur
κατ' ὃν καιρὸν αἰεὶ. quam lectionem praefero, et verto *successive*
non vero *semper* cum Vidio. Codd. A. et C. λία. Cod. B.
καί. Pináarus Olymp. Od. IX. p. 33.

ἐγ —
χέριοι βασιλῆες αἰεὶ.

Porphyrius Homeric. Quaest. XXVI. αἰεὶ explicat οὐ συνεχῶς,
ἀλλ' ἐπὶ βραχύ. quo sensu voculam illam adhibuit de Absti-
nencia lib. IV. 2. p. 298. Diodorus Sicul. lib. XX. p. 439. αἰ
δὲ περὶ τῶν Δημήτριον ἐκ διαδοχῆς κινδυνεύοντες καὶ νεαλὺς αἰεὶ
γιγνόμεναι. Achilles Tat. lib. III. p. 157. ἡ δὲ ναῦς αἰεὶ πρὸς
μὲν τὸ κινετούμενον τῆς θαλάσσης γυρίετο, πρὸς δὲ κ. τ. λ.
Heliódorus lib. II. p. 90. et lib. VIII. p. 363. Arrianus de Ex-
ped. Alex. M. lib. II. c. 13. p. 82.

rebinthina, et mastiche imposito. Aliud. Mastichen ex vino tritam inungito. Ostrea combusta seu in cinerem redacta inspergito.

DE LINGVAE MORBO

ΟΥΙ ΒΑΤΡΑΧΥΣ ΣΙΒΕ ΡΑΝΥΝΟΥΛΥΣ
APPELLATUR.

C A P. CXVII.

Batrachus tumor est sub lingua, sed praecipue tamen venarum ejus. Huc itaque faciunt, aeruginis rase, chalcitidis, gallae pares portiones cum passo tritae insperguntur. Aliud. Gallas et ervum cum melle tritas illinito. Aliud. Rosarum semen, et rhoen rubrum

Z 2

C a p. CXVII.

ἐν τῇ γλώσσῃ] Codd. A. et C. ἐν γλώσσῃ.

ὁ βάτραχος] vid. Stalpart van der Wiel Observ. rarior. cent. I. observ. 20. Paulus lib. III. c. 26. Aëtius lib. VIII. c. 39. Actuarius lib. II. c. 16. Bald. Rouffeus de morb. mulier. c. LIII. Articulum ignorat Cod. E.

φλεβῶν] ita Aëtius. Cod. E. τὰς φλεβὰς. Paulus vero παιδίαν. Leg. apud Aëtium et nostrum βρεφῶν. ac ita Cod. B. et addit κατὰ τὰς φλεβὰς. Noster c. 119. ἐπὶ μὲν τῶν βρεφῶν. Martinus Etymolog. p. 122. rana tumor sub lingua maxime pueros infestans.

αὐτοῖς] Paulus ἄφθαις. Aëtius ἐπ' αὐτῶν, ac ita noster c. 64. et 113. at c. 165. iterum ἐπ' αὐτοῖς. Hippocrates Mochlic. p. 120. ποιοῦσι ταῦτα τῇ ἐμβολῇ, omiſſa praepositione ἐπὶ. Codd. A. et C. αὐτοῖς. αὐτοῦ Cod. D. Cod. B. ἐπ' αὐτῶν τὰδε.

κηρίδος] Cod. E. κηρίδιον.

γλώσσας] Caret hoc verbo et sequenti κόψας Aëtius.

γλυκῇ] Antidotus apud Athenaeum lib. III. c. 26. p. 109.

Τούτους ἀναλίσκοντα βάπτειν εἰς γλυκύν.

Quomodo passum paratur docet Athenaeus lib. X. c. 11. p. 440. ubi vid. Casaubonus. Cod. E. μέλιτι.

ἄλλο] delet Cod. E. et mox itidem.

καὶ ὄρεον] Cod. B. μετὰ ὄρεον.

θρόν, κόψας σὺν μέλιτι, ἐπύχρει, καὶ ἐλαίας φύλλον
ἀφέφημα διάκλυζε.

ΠΡΟΣ ΓΛΩΣΣΑΝ

Φλεγμαίνουσαν.

Κ Ε Φ. Ρ Η.

Ἀνδράχην διαμασάσθω, ἢ φύλλα παλιούρου
διαμασάσθω, ἢ φύλλα ἀπαλὰ ἐλαίας τρεῖς σὺν
ἐλαίῳ, διέχρει, ἢ ἔψημα μετὰ σάγματος διάκλυζε, ἢ
τὸ ὕδρεροσάτον, ἢ ψυλλίου χυλὸν σὺν σάγματι.

Π Ρ Ο Σ Α Φ Θ Α Σ.

Κ Ε Φ. Ρ Ι Θ.

Γίνονται αἱ ἄφθαι ἐπὶ μὲν τῶν παιδίων ἐκ τοῦ γά-
λκτος τῆς τροφῆς, μοχθηροῦ ὄντος· ἐπὶ δὲ τῶν τε-
λείων,

θρόν ἐρεθρόν] *Dioscorides lib. I. c. 150. Glossa in Cod. D. ἔδει*
ἐρεθρόν.

διάκλυζε] *Cod. E. ἐπύχρει.*

Cap. CXVIII.

Ἀνδράχην] *Aëtius lib. VIII. c. 40.*

διαμασάσθω] *Aëtius διαμασάθωσαν.*

παλιούρου] *Theophrastus Hist. Plant. lib. III. c. 17. καὶ ὅγε πα-
λιούρος ἐν λαβῇ τινι τὸ καρπὸν ἔχει, καὶ ὑπὲρ τῶν φύλλον, ἐν
αὐτῇ ἢ τέσσαρα γίνεται, χερσὶναι δὲ αὐτοῖς πρὸς τοῦ βήχας
εἰς ἰατρὴν κούπτειται· ἔχει γὰρ τινὰ γλισχρότητα καὶ λίπος κ.
τ. λ. ubi vid. Bodinus p. 265. Ejus vires quoque recenset
Diodorus Sicul. lib. V. p. 364. Codd. A. et C. πλεούρου.
Cod. E. παλεούρου.*

ἀπαλὰ] *Codd. A. et C. ἀπαλλα. Cod. E. ἀπὸ ἐλαίας.*

ἔψημα] *Codd. A. C. et E. ἔψημα.*

ἢ τὸ] *Cod. E. ἢ τὸν.*

ὕδρεροσάτον] *Codd. A. C. et D. ὑδρεσάτον.*

ψυλλίου] *Codd. A. et C. ψυλλίου.*

rum cum melle contusa illinito, vel oleae foliorum decocto os collaio.

AD LINGVAM

INFLAMMATAM.

CAP. CXVIII.

Portulaca, vel folia palinri commanducata, vel folia oleae tantum ex oleo trita et illita vel sapa cum stillamento ore contenta, vel hydrososatum, vel pulicariae succus cum stillamento.

AD ORIS VLCERA

SERVENTIA, QVAE ἀφθας GRAECI
NOMINANT.

CAP. CXIX.

Fiunt aphthae. hoc est oris ulcera in infantibus, tenerisque adhuc pueris, ex vicioso nutricis lacte, in firmiori

σύνματι. Cod. B. ῥοδοσάματα.

Cap. CXIX. Cod. E. πη

πρὸς ἀφθας] Codd. A. et C. πρὸς ἀφθας. Cod. D. πρὸς αὐθας.

Πινύται] Galenus sec. loc. lib. VI. p. 252. Aetius lib. VIII. c. 42. Celsus lib. VI. c. 11. Aretaeus morb. acut. lib. I. c. 9. Aetnarius lib. II. c. 16. Bald. Rousseus de morb. mulier. c. 39. Cod. B. Πινύται.

ἀφθας] Erotianus Lex. p. 13. Cod. D. αὐθας.

παιδίων] Cod. B. παιδων.

τροφεῶν] Cod. E. ῥεῦσεως. Matres apud Graecos infantes suos non lactasse, sed eos nutricibus tradidisse culpatur Phavorinus apud Aul. Gellium N. A. lib. XII. c. 1. conf. Pfeifferus Antiquit. Gr. lib. IV. c. 27. p. 671.

μεχθνεῶν] Codd. A. et C. μεχθνεῶς οὐσας. Cod. D. οὔτες μεχθνεῶν. et sic Cod. B. Jo. Phil. Burgegravius de aere, aq. et loc. Francofurt. p. 138.

λείων, χυμῶν μοχθηρῶν ρευσάντων εἰς τὸ σῶμα, ἢ διὰ
 δριμύτατα τῶν ἐσθιομένων· γινώσκοντα ὥψει διὰ τῶν
 χρωμάτων αἱ μὲν γὰρ ἐρυθραὶ ἐξ αἵματος εἰσὶν, αἱ δὲ
 ξανταὶ ἀπὸ χολῆς, αἱ δὲ λευκαὶ ἀπὸ φλεγματος· αἱ
 δὲ παλαιούμεναι, ἐκ μελαγχολικοῦ χυμοῦ. ἐπὶ μὲν
 οὖν τῶν βρεφῶν ἐπιτήδεια εἰσὶν ὅσα ψωμίζουσιν αἱ γυ-
 νῆες· Φακὴ μετὰ βραχέος ἄρτου, καὶ μυελοῦ ἐλα-
 Φείου ἢ μοσχείου, ἢ μηλοκυδώνια, ἢ ἄπια, ἢ μέσπιλα,
 ἢ ἱτύβα, μίσγειν τῷ ψωμίσματι. Ἐπὶ δὲ τῶν τελείων,
 ὁμφάκιον διχλυόμενον σὺν οἴνῳ, ἢ ῥοῦς μαγειρικός ὁμοί-
 ως, ἢ μίστυ ὠμὴ μετὰ μέλιτος, ἢ ἰός σὺν οἰνομέλιτι δια-
 χρίόμενος, ἢ κλυζόμενος, ἢ χαλκίτης ὠμὴ σὺν ἐλαίῳ
 λειω-

χυμῶν] *Aëtius* ἢ χυμῶν. Cod. A. χαμῶν.

ἐσθιομένων] Codd. A. et C. αἰσθιομένων.

γινώσκοντα] Codd. A. et C. διὰ γινώσκοντα.

ὥψει] ὄψει, ita Codd. A. C. et E.

χρωμάτων] Codd. A. et C. βραμάτων.

παλαιούμεναι] Videtur legendum, ut constat ex *Aëtio* Serm. 8. c. 39. μελαινόμεναι. *Martius*.

παλαιούμεναι] Malim legere πολειούμεναι, quo verbo itidem usus est *Aëtius* l. c. et noster c. 271. conf. Schol. *Theocriti* ad Idyll. V. vi. 99. et *Gregorius* de Dialect. p. 133. et ad eum doct. *Koen* colorem hunc plurimum extimescunt medi i vid. *Hippocrates* Coac. Praenoi. p. 185. Cod. D. παύμεναι. Cod. B. αἱ δὲ μέλαιναί. Cod. E. πεπελιούμεναι, addit doct. *Cetes*, sic mendose pro πεπελιώμεναι vel πελιούμεναι.

ἀπὸ τοῦ] Codd. A. et C. ἐκ τοῦ.

ἐπὶ] Cod. B. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν.

ἐπιτήδεια] Codd. A. et C. ἐπιτήδεια.

ψωμίζουσιν] *Galenus* sec. loc. lib. VI. p. 254. *Plutarchus* T. III. p. 1772. ἐν μέρει θάλλοιτες τὰ ὠὰ καὶ ψωμίζουσι πρότεροι τὰ νεοττία. *Porphyrus* de Abstin. lib. III. 23. p. 274. conf. *Adr. Heringa* Observ. Cap. 27. p. 231.

Φακὴ] ita semper exaratum apud nostrum, cum apud alios Φακὴν legas, ut apud *Theophrastum* char. c. 14. ubi tamen exemplaria quaedam Φακὴν habere testatur doct. *Fischerus* p. 109. Codd. A. et C. Φακὴν.

βραχέος] Cod. E. βράχους.

μηλοκυδώνια] Codd. A. et C. μηλοκυδωνία. Cod. E. μηλοκυδώνιον.

mioribus vero, seu in quibus aetas paulum processit, ob vitiosos humores fluentes ad os, vel ciborum acrimoniam, visu vero cognoscuntur ob colorem, rubrae enim ex sanguine originem trahunt, quemadmodum flavae e bile, et albae e pituita et nigrae ab atra bile. In infantibus itaque conveniunt quaecunque mulieres alias offerunt, ut est lens cum modico pane, et medulla cervina, aut vitulina. Miscere item oportet cibis, aliquid ex malis cotoneis vel pyris, vel mespilis vel intybo. In adultioribus porro haec profunt. Succus uvae acerbae in vino dissolutus, vel rhu coriariorum eodem modo, vel misy crudum cum melle, vel aeruge cum vino multo illita, vel gargarizata, vel chalcitis cruda ex oleo tri-

Z 4

μοσχίου] Cod. A. μοσχίου. Cod. B. μέσχυον.

μέσπιλα] Boëthius ad Theophrasti H. Pl. lib. III. c. 12. p. 200.

Codd. A. et C. ἀπίων ἢ μεσπίλων. Cod. E. ἀπίον.

ἔντυβα] Codd. A. et C. ἢ ἐντίβεια. Cod. D. ἔντυβας. Cod. E.

ἐντίβεια.

μίσγειν] Cod. E. μίσγει.

ψωμίσματι] Sextus Empir. adv. Mathemat. p. 72. εἰκότως τοῖς τίτταις, αἱ μικροὶ τοῦ ψωμίσματος τοῖς παιδίοις διδοῦσαι. ad de Schol. Aristophanis ad Equit. vs. 712. et Casaubonum ad Theophrastii char. c. 20. p. 206.

ὀμφάκιον] Codd. A. et C. ὀμφάκιον. Cod. D. ὀμφάκια. et Cod. B. Cod. E. ὀφάκιον.

διαλυόμενον] Cod. D. διαλυόμενος. Cod. B. διαλυόμενα. Leg. διακλυζόμενον.

μαγειρικὸς] Interpres coriariorum. Scribonius Larg. c. XXVII. 113. rhus, quo coqui utuntur. ita enim leg. non thus. Cod. E. μαγειριακός.

ἡμῖν] Code. A. et C. ἡμῖν.

μῖον] De eo consul. Foëssi Oecon. Hippocr. p. 252. et Sam. Dale Pharmacol. p. 37.

ὁμῇ] Codd. A. et C. ὁμῇ.

ἰδς] Codd. A. et C. πῇ δέ. Jo. Langius Epist. Medic. lib. II. ep. 36. p. 657.

χαλκίτης] χαλκίτης.

λειωθεῖσα καὶ διαχρισμένη τὰς ἄφθας μόνον. ἄλλο. κη-
ροῦ, ῥοῦ, ῥόδων ανθους, κρόνου, κέσου ἴσα λεία σὺν μέ-
λιτι διάχριε, ἢ κέρας ἐλάφου κεκαυμένον παράτριβε, ἢ
μαράθρου ῥίζαν κεκαυμένην.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΘΗΜΙΟΙΣ

Φλεγμονῶν.

Κ Ε Φ. ΡΚ.

Συνεχέστατα παρίσθμια ἐν Φλεγμονῇ γίνονται, διε-
μοὶ γὰρ καὶ ὑγροὶ οἱ τόποι· ἀλίσκοντα δὲ μᾶλλον τῷ
πάθει

λειωθεῖσα] Codd. A. et C. συνλυθεῖσα.

διαχρισμένη] Codd. A. et C. καὶ χρισμένη.

ἄφθας] Cod. D. ταῖς ἀνθῶν, μόναις. Cod. B. ταῖς ἀφθῶν μόν-
ναις. Recte Cod. E. revocat praepositionem, εἰς τὰς ἀφθας.
Interpungendus autem hic locus sic: ἀφθας· μόνον. Solum di-
xit ut cap. 215. καὶ τὴν καλαμίνθην μόνῃ κατὰπλάσσει, pro
quo c. 83. κατ' ἰδίαν dixit, nam sequuntur composita. capite
vero 140. ἢ πέπερι μόνον.

ἄλλο] Codd. A. C. et E. non habent. Cod. D. ἄλλας.

κηροῦ] Codd. A. C. et E. κηρὸν. ῥοῦν. Secutus ductum Mss. ha-
riolus leg. ἄλλο· κήριον. Ροῦ, κ. τ. λ. conf. c. 200. aut κη-
ρὸν ut habent codices, nam sicca sunt, quae compositionem
efficiunt ac teruntur cum oleo, quod cum cera facile fieri ne-
quit; vel potius legendum κηρὸς pro κηρὸν, ut c. se-
quenti.

ῥοῦ] omittit Cod. D.

ανθους] Codd. B. et E. ἀνθος.

κρόνου] Codd. A. et C. κρόνον.

κέσου] Cod. E. κέσον.

ἴσα] Caret hac voce Cod. E.

λεία] Codd. A. et C. λνώσας. Cod. E. λειώσας.

διάχριε] ulterius non progreditur Cod. B.

κεκαυμένου] non agnoscunt Codd. A. et C. Cod. E. καύσας.

μαράθρου] Codd. A. et C. μαράθρον. μόραθρον et μόραθροι pro
mutuae scribi observat Casaubonus ad Strabonis lib. III. p. 242.
conf. c. 139.

ρίζαν] Codd. A. et C. ρίζα.

ta, et circa aphthas tantum illita. Aliud. Cerae, rhois, horum rosarum, croci, costii pares portiones, cum melle tritae oblinuntur, vel cornu cervinum crematum affricatur, vel foeniculi radix combusta.

DE TONSILLARVM

INFLAMMATIONE.

C A P. CXX.

Tonsillae etiam frequentissime inflammatione corripuntur. Calidae enim et humidae sunt partes, magis

Z 5 vero

κεκαυμένη]. Codd. A. et C. κς. Cod. E. καύσας. Hic in fine Cod. D. collocat verbum παράσχε.

C a p. CXX. Cod. E. πζ.

παρίσθαις]. Codd. E. παρίσθαις.

φλεγμονῶν]. Codd. A. et C. πυρετῶν.

συνεχέσασα]. Aetius lib. VIII. c. 48. Aretaeus acut. morb. lib. I. c. 9. Celsus lib. VI. c. 10. Cod. A. et C. Νῶν ασχετα. marg. ἀμετρα. Cod. D. Καὶ αὐτὰ τὰ π. Cod. E. αὐτὰ συνεχέσασα.

παρίσθαις]. conf. locus Antholog. lib. II. c. 40. epigr. 13. unde ita dicuntur, docet Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. v. 938. Codd. A. et C. παρίσθαις.

ἐν φλεγμονῇ]. Aeschines Axioch. p. 149. ἐν ἔργῳ γενόμενος. Mussonius apud Stobaeum Serm. XIX. p. 167. οὕδε ἐν αἰσχυρῷ οὐδὲν γίνεται. Lexic. Biblioth. Coisl. p. 4to. γέγονεν ἐν καλῷ. Schol. Homeri ad Iliad. Z. v. 241. πολλὰς αὐτῶν ἐν κακῷ ἐγένετο. Synesius de provident. p. 84. Antholog. lib. II. c. 34. epigr. 2. ἐν τοῖς κεκαυμένῃ. M. Antoninus lib. X. c. 19. Gratius Cynege. lib. I. v. 455.

Disceat, commissa quantum Deus ultor in ira

Pone sequens valeat.

nbi Th. Johnson ait nove dictum esse; sed dictum Graecorum more ἐν ἔργῳ γενόμενος hoc est iratus. Exemplum ex Herodoto addidit Rappellius ad Aët. Apoth. c. XXII. 17. Oribasius de fractur. p. 105. ἡ μήνη — ἐν φλεγμονῇ γενομένη. Aretaeus morb. acut. lib. I. c. 10. p. 8. D. ὡδὲ ἐπὶ φλεγμονῇ γίνεται corrig. ἐν φλεγμονῇ γίνεται. vel ἐν, subaudiendum. idem morb. chron. lib. I. c. 6. p. 32. D. ἡ δὲ τι τῶν ἐπλάγχθων ἐν φλεγμονῇ

πάθει οἱ πολύαιμοι καὶ παῖδες διὰ τὴν ἀδδὴφαγίαν, καὶ εἰ ἀκρατοπόται. δέϊ ἀναγαργαρίζειν τὰ σύφοντα, καὶ ἀποκρούοντα, οἷον Φακῆς ἀφέψημα μετὰ ῥόδων καὶ μυξαρίων καὶ Φοινίκων. καὶ φλεβοτομεῖν ἀπ' ἀγκῶνος, ἢ σικκῶν· μετὰ δὲ τὴν κένωσιν ἀναγαργαρίζουσθωσαν ἀφέψηματι γλυκυρρείξης μετὰ ἐψήματος, ἢ ζάγματος, ἢ συκῶν, καὶ ὑσσώπου ἀφέψημα, ἢ ὑδροροσάτον ἢ ῥοιᾶς τεθλασμένης χυλόν, ἢ γάλα χλιαρόν· ἔξωθεν δὲ πυριαζέον σπόγγοις, ἐκ θερμοῦ ὀμβρέιμου ὕδατος· κατάπλασσε δὲ διὰ κριθίνου ἢ λινοσπέρμου ἢ τηλίνου σπέρματος, καὶ μυξαρίων. καὶ Φοινίκων. χρῶ δὲ καὶ τοῖς ζωματικοῖς διαχρίσεις. Τὰ δὲ λοιμικὰ καὶ ἐσχαρῶδη ἔλκη ἐν τοῖς

παρι-

μασίῃ ἢ γεγνός· *Prilostratus* Ep. Apoll. Tyan. ep. 18. ἐν δόξῃ γενόμενος. conf. *Marklandus* ad *Maximum* Tyr. p. 690.

πολύαιμοι] Codd. A. et C. πολυάματι

καὶ παῖδες] Cod. D. καὶ οἱ παῖδες.

ἀκρατοπόται] Tales hodie adhuc Graeci, ut testatur doct. *Georg. itinerar.* T. I. p. 121. Cod. B. ἀκρατοπόσιαν. καὶ omittit. Cod. E.

δα] Codd. B. et D. καὶ δα.

ἀναγαργαρίζειν] addunt codd. A. C. et E. τοῦτους.

σύφοντα] Cod. A. σήφοντα. Medicamenta nonnulla, quae apud veteres adstringentia censentur, recenset *Hebenstreit* *Palaeol. Therap.* p. 642.

ἀποκρούοντα] Verbum medicis usitatum, ubi de adstringentium viribus sermo eis est. *Oribasius* de fractur. I. p. 78. Vinum nigrium ἀποκρούεται μὲν τοῖς ἤδη περιεχομένοις χυμοῖς, ἀντὶ σέλλαι δὲ τοὺς ἐπιρρέοντας. conf. *nos*ter c. 25.

Φακῆς] Codd. A. C. et E. φακῶν.

μυξαρίων] *Sebesten.* *Paulus* lib. VII. p. 398. *Plinius* lib. XV. c. 13. et ad eum *Harduinus.* *Paul.* *Leopardus* *Emend.* lib. XVI. c. 22. *Jac. Nicol.* *Loënsis* *Epiphyll.* lib. IX. c. 22. *Salmasius* ad *Solinum* p. 931. *Amman* ad *Caelium* *Aurel.* acut. morb. lib. III. c. I. p. 186. et *G. H. Erndt* *Itiner.* p. 132. *Diodorus Sicul.* lib. I. p. 40. adde *Lemery* *Dictionnaire des drogues* p. 498. et *S. Dale* *Pharmacolog.* p. 323. Codd. A. et C. μυξαρίαν. *Jo. Langius* *Epist. Medic.* lib. I. ep. 66. p. 340.

καὶ] deest in Codd. A. et C.

ἀπ' ἀγκῶνος] Quam solliciti fuerint veteres de eligenda vena in cubito, videtur apud *Arsenium* de V. S. p. 10.

vero hoc affectu corripuntur, qui multo sanguine abundant, et pueri ob voracitatem et qui vino meraco utuntur. Gargarizandum itaque in hoc casu est, ex adstringentibus et reprimentibus, et lenticulae decocto cum rosis, et myxariis et palmulis, sanguis deinde e cubito mittendus, et cucurbitulae admovendae, novissime etiam post evacuationem gargarizandum erit ex radicis, quam dulcem appellant, cum sapa decocto, vel stillamento, vel sicuum, vel hyssopi, vel hydrorofato, id est julepo ex infusione rosarum, vel decocto granorum mali punici contusorum, vel lacte tepido, extrinsecus vero fovere oportet spongiis ex aqua pluviali calida. Cataplasmata vero sint ex farina hordeacea vel seminibus lini et foenugraeci et myxarum et palmularum, potes uti etiam inunctionibus ori accommodatis. Pestiferis vero jam et crustam habentibus, ulceribus tonsillarum succurrit, medicamen-

ἀφεψήματι] Codd. A. et C. ἀφεψήματα. Quae sequuntur usque ad ἀφεψήμα exciderunt e Codd. A. et C.

ἀφεψήμα] Cod. D. ἀφεψήματος.

ὑδροροσάτον] Cod. D. ὑδροσάτον.

χυλόν] Codd. A. et C. χυλοῦ.

σπόγγις] Addit Cod. E. post hanc vocem: ἢ κυκλίοις ὁμοῖς. conf. c. 115. et 128.

ὀμβρίμου] Codd. A. C. et E. ὀμβρίου.

ὑδατος] Codd. A. et C. ὕδατι.

κατάπλασσε] Cod. D. καταπλαστόν.

κρηθίνου] Alexander Aphrod. lib. I. probl. 53. Codd. A. et C. κρηθίνου.

τηλίνου] Cod. D. τυλίου.

μιζαρίων] Codd. A. et C. μιζαρίων.

διαχρίσις] Codd. A. et C. διὰ χρήσις. Cod. D. διάχρησα.

Τὰ δὲ λ.] Novum caput in Cod. D. nempe XXII. libr. III. cum hoc lemmate περὶ λοιμωδῶν ἐλκῶν.

παρισθμίσις] Codd. A. et C. παρισθμίσις.

ἢ τε] Cod. E. ἢ τοῖς διὰ

μόρου] Codd. A. et C. μόρου.

παρισθιμίους βοηθᾷ, ἥτε διὰ μόρων ἢ ὑδρόμελι ἔχων ἄν-
 θος ῥόδων λεῶν ἐμπεπασμένον, ἢ κέσον, ἢ ῥοοῦν ξηρὸν
 λείαν, ἢ τὸν ἀνδροῖον τροχόν, ἀναγαργαρίζει δὲ διὰ γλυ-
 κυρρείζης ἀφειψήματος, καμινρόκου καὶ σμύρνης, διάχρει
 δὲ καὶ ταῖς σωματικοῖς.

ΠΡΟΣ ΔΥΣΩΔΙΑΝ

ἵον . . . σόματος.

Κ Ε Φ Ρ Κ Α :

Ἰδὼ ἀπορρέζας οἶνω παλαιῷ εὐώδει δίδου διακλύ-
 ζεσθαι συνεχῶς, καὶ κατέχειν ἐν τῷ σόματι, ἢ σμύρναν
 διακλύσας, δίδου διακλύζεσθαι εἰς ἐσπέραν· πρῶτ' δὲ
 ἀφειψήμα σάχυρος δίδου διακλύζεσθαι ἢ αὐτὴν διαμασά-
 σθαι, ἢ ῥόδα κεκομμένα παρὰ τριβε συνεχῶς, ἢ σχοίνου
 ἄνθος

ἔχων] Locus corruptus, interpres ἐμπεπασμένον legisse videtur
 ac sic Cod. D. qui etiam habet ἔχον. Cod. E. τὸ ἔχων. To-
 tum igitur hunc locum manuscriptorum ore, ita constituo: τὸ
 ἔχον ἄνθος ῥόδων λεῶν ἐμπεπασμένοι.

λεῶν] Cod. E. λεῶν.

ἐμπεπασμένων] Codd. A. et C. ἐμπεπασμένων. Cod. E. ἐμπε-
 πασμένων.

κέσον] Codd. A. et C. κέσον.

ροῦν] Codd. A. et C. ροῦ ξηροῦ. Cod. E. ῥοῦν.

ξηρὸν] Codd. D. et E. ξηρὸν.

λείαν] Leg. λείαν. Codd. A. et C. λύαν. Cod. D. λῆαν.

ἀνδροῖον] Synthesin dant Celsus lib. VI. c. 14. Scribonius Larg.
 c. XIII. 63. Marcellus Empir. c. XI. p. 89. De Androne vid.
 Almelovenius ad Caesium Aurel. p. 622. Cod. D. ἢ τὸν ἀν-
 δροῖον τροχόν. Ita solent librarii sibi ignotis notiora substi-
 tuere. Cornutus de natur. deor. c. 28. p. 211. περὶ δὲ τοῦ ἐσπ.
 Δήμητρι χλόνη θύουσι, leg. χλόνην, quam emendationem con-
 firmant ea, quae sequuntur.

τροχόν] Cod. E. τροχίσκον.

γλυκυρρείζης] Codd. A. et C. γλυκυρρείζης. Cod. D. τὰ διὰ γλυ-
 κίος ῥίζης. Cod. E. δὲ δὲ διὰ τῆς γλυκείας ῥίζης.

ἀφειψήματος] Cod. A. et C. ἀφειψήματι.

διάχρει] Cod. D. διαχρίαν.

dicamentum quod ex moris fit, vel aqua multa quae rosarum tritarum florem inspersum habeat, vel costum, vel rhu siccum, vel pastillus Andronius, et novissime dulcis radícula, decocta et gargarisata, et crocus et myrrha, vel illinenda ulcera, ori accommodatis medicamentis.

AD TETRVM CRIS.

ODOREM.

C A P. CXXI.

Iride in vino veteri odorato macerata os eluatur frequenter, et ipsa etiam in ore contineatur, vel myrrha eodem modo dissoluta, vesperi os colluatur, mane vero spicae decocto, quae manducari quoque potest, vel rosae contulis affricato, vel junci odorati flore gingivas terito.

τῆς σωματικῆς] Codd. A. et C. τὰ σωματικὰ. Cod. D. τὰ σωματικὰ. Cod. E. τὰς σωματικὰς.

C a p. CXXI.

Πρὸς] Codd. A. et C. πρὸς δυσώδη σώματο. Codd. B. et D. πρὸς δυσώδους σώματος. In Cod. E. lemma nullum; ejus loco est ἄλλο et conjungitur hoc caput cum praecedente.

Ἰρι] Aëtius lib. VIII. c. 17. Priscianus lib. I. c. 15.

παλαῖα] Ev. Lucae V. 39.

εὐάδαι] Codd. A. et C. εὐάδη.

κατέχαι] Codd. A. et C. καὶ κατέχαι.

διαλύσας] Leg. ex Codd. A. et C. εἰνα διαλύσας.

εἰς ἐσπέραν] Cod. E. συμειχῶς.

πρῶτῃ — διακλύζεσθαι] Omissa in Cod. E.

σάχνος] Ex Aëtio reponere νερδεσάχνος. Sic noster c. 4. ἀφρονίτρεν, ubi cod. A. νίτρεν habet, conf. c. 168. Codd. A. et C. σάχνος. vid. Du Cange Glossar. p. 1438.

αὐτὴν] Codd. Mss. Vind. αὐτὸ.

διαμασῶσθαι] Codd. B. et D. διὰ μασῶσθαι, Codd. A. et C. διαμασῶσθαι.

κεκομμένα] Cod. E. κεναιμένα.

σχίον] Codd. A. et C. σχίον.

ἄνθος τρίβε τὰ οὖλα, ἥ κίσσηριν, σμύρναν, ναρδόσαχυν
σὺν μέλιτι λεάνας χρῶ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΑΡΓΑΡΕΩΝΟΣ.

Κ Ε Φ. ΡΚΒ'.

Δεῖ εἰδέναι ὅτι τετραχῶς λέγεται τὸ μόριον τοῦτο·
γαργαρεῶν μὲν γὰρ ὅτε κατὰ φύσιν ἔχει. σαφυλὴ δὲ,
ὅταν φλεγμῆνῃ αὐτοῦ τὸ ἄκρον, καὶ ὁμοιωθῇ ῥόγα σα-
φυλῆς· καὶ ὅταν νεκρωθῇ, τέμνωμεν τοῦτο ἢ καίομεν.
κισσὶς δὲ ὅταν ὅλον φλεγμαίνῃ καὶ παχυνθῇ, ὥσπερ
κισσὶν· ἱμάς δὲ ὅταν λεπτυνθῇ ὥσπερ λωρίον. Καὶ δεῖ-
λον.

ναρδόσαχυν] ναρδόσαχυν, ac sic Codd. A. C. et E. vulgatam lectio-
nem tuentur Codd. B. et D.

τρίβε] Codd. A. et C. τρίβεται τὰ.

σὺν μέλιτι] Perperam hae voces in versione neglectae. Theod.
Priscianus lib. I. c. 15. sic punicem et myrram teres et cum
melle commiscebis.

χρῶ] Cod. F. χρῶ λεάνας. Addunt codd. A. et C. ὅπῃς εἰς αὐ-
τοῦ τοῦ διαμασσοῦ καὶ παύσεις τὴν ἀσθῶδιαν. quae verba exu-
lant e Codd. B. D. et E. conf. caput, quod ex cod. B. in fine
hujus epitomes, subjunxi.

Cap. CXXII. Cod. E. G'.

Περὶ] Cod. D. περὶ τῶν τοῦ γαργαρεῶνος παθῶν. Caput hoc cum
tribus sequentibus transpositum in Codd. Mss. Vind. et post
c. CXXVII. collocatum. pars tamen capitis CXXV. in Codd.
A. et C. reperitur.

Δεῖ] Galenus fec. loc. lib. VI. p. 247. Aëtius lib. VIII. c. 43.
Paulus lib. III. c. 26. et lib. VI. c. 31. Avetanus morb. acut.
lib. I. c. 8. et cur. morb. acut. lib. I. c. 8. Celsus lib. VII.
c. 12. Aëtiarius lib. II. c. 18.

γαργαρεῶν] Hippocrates Praenot. p. 12. Erotianus Lex. p. 21.
Rufus Ephes. lib. I. p. 28. Alexander Aphrod. lib. II. probl.
3. Meletius de natur. homin. [p. 84. Schol. Nicandri ad
Ther. vs. 246. Pollux lib. II. c. 4. segm. 99. conf. omnino
Fœsius Oecon. Hippocr. p. 83.

γὰρ] Exulat e Cod. E.

τε] Codd. A. et C. ὅτη.

teritò, vel pumice, myrrha, vel spica nardi in pulverem redactis utitor.

DE COLUMELLA.

CAP. CXXII.

Nosse oportet quadrifariam hanc particulam dici. Etenim gurgulio vocatur, cum secundum naturam habet; uva vero, cum summa ipsius pars inflammatione corrumpitur, et uvae acinum repraesentat, quam ubi corrupta fuerit, vel ferro vel igni auferimus. Quodsi tota inflammationem experitur et aequaliter crassa est, columella dicitur. Lorum vero cum gracilescit. Gargarizandum

σαφυλή] Hippocrates de morb. lib. II. p. 21. Aristoteles H. A. lib. I. c. II. adi Poësum Oecon. Hippocr. p. 351. Schol. Homeri ad Iliad. Θ. v. 48. καὶ γὰρ ἡ σαφυλή ἀπὸ παχέος εἰς λεπτόν καὶ ὀξύ λήγει.

Φλεγμὴν] Cod. E. Φλεγμένη.

ῥογὰ] Leg. ῥαγὶ ut apud Galenum. et Actuarius ac ita Cod. D. Aëtius l. c. ῥαγῇ. Alexander Aphrod. σχῆμα ῥαγὸς ἀπολάβη. Codd. A. et C. ῥογὶ σαφύλων. Cod. E. ῥαγὶς σαφυλή. ubi notat cl. Eores: vera lectio videtur esse ῥαγὶ σαφυλῆς; quamvis et ῥογὰ stare possit, quippe quod recentiorum Graecorum sit.

καὶ ὅταν γ.] Cod. D. τοῦτο καὶ τέμνομεν. Cod. E. γεκρὸν τεμνόμενον τοῦτο ἢ καϊόμενον μὲν τοῦτο, ἢ καϊόμεν.

τέμνομεν] τέμνομεν. ac ita Codd. A. et C. Hippocrates de medico p. 22. Rufus Ephes. lib. II. p. 5. 6. Oribasius Anatomic. p. 66. Martialis lib. X. epigr. 50.

ὄλοι] Codd. A. et C. ὄλως. Cod. E. ὄλη.

παχυνθῇ] verto increverit, hoc enim sensu hoc verbum usurpant recentiores. Epiphanius Physiolog. c. 22. T. II. p. 219. ἐπεὶ δὲ ἡ τοῦ ἡλίου θέρη παχυνθῇ. Theophrastus Bulg. ep. 28. p. 48. καὶ αἰεὶ τὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἀναφύροντες βέρβρον τὴν δυσωδίαν παχύνουσι. Et hoc sensu verbo, spissare usus videtur Petronius c. 140. p. 661.

ὥσπερ — ὥσπερ] desunt in codd. A. et C.

κίων] Cod. E. κύων. ridicule

ιμάς] Cassius Quæst. Medic. 31. Actuarius l. c. ἱμάντωσις.

ται ἀναπαργαρισμοῖς δι' ὑδροροσάτου, καὶ ἀποξέματος
 Φανῆς καὶ Φοινίκων, ἢ βάτου Φύλλων, ἢ ῥοιᾶς χυ-
 λόν, ἢ βαλαύσιον ἢ ῥοιᾶς εἴξης ἀφέψημα. Ἐπεὶ δὲ διὰ
 σαφυλοπάσου ποιοῦσιν, αἰματίτης λιθὸς λεῖος ἢ γῆ σα-
 μία ἢ ληνία, ἢ βῶλος, καὶ κηκίς, ἢ ἐμφύκιον, ἢ συπτη-
 ξία μετὰ ῥόδων λεῖα· πρῶτα δὲ κόμμι καὶ κηκίδα,
 σαρκοκόλλη, ἄμυλον. Πάχους δὲ αὐτῆς οὗσης, ἣν κίονα
 καλοῦσι,

λῶριον] Fragment. de colore sanguinis p. 46. αἷμα παχὺ, μέλαν
 καὶ δυσῶδες, ἔχον λῶρια. Jo. Chrysostomus apud Proctium Bib-
 lioth. p. 1521. σφαιρατῆς φησι τὸ παρὰ τοῖς πολλοῖς λεγόμε-
 νον λῶριον. Ταῦτα apud Giosium Lect. Hesiod. c. 12. p. 59.
 καὶ οἱ λῶροι τοῦ ζυγῶ. Moeris Atticist. p. 57. v. Ἰουνα.
 Lexicon de Spiritib. a Valckenauerio editum. p. 278. ἱμάς, ὁ
 λῶρος. Δέπαδια apud Aristophanem Equit. v. 765. οἱ ἐνδύοντες
 λῶροι exponuntur a Scholiaste, quam vide quoque ad Acanth.
 v. 742. Naetas Chen Annal. lib. IV. p. 144. Schol. Ho-
 meri ad Iliad. Γ. v. 371. Latinae originis esse docuit Salma-
 sius ad Tertullianum de pallio p. 251.

ἀναπαργαρισμοῖς] Codd. A. et C. ἀναπαργαρισμὸν δι' ὑδροροσάτου.
 ἀναπαργαρισμῶν, quod innuunt satis ea quae sequuntur, et
 Cod. D.

ὑδροροσάτου] Codd. A. et C. ὑδροροσάτον. Cod. D. ὑδροροσάτου.

ἢ βάτου] exulante Cod. B.

καὶ φοινίκων] Cod. E. ἢ φοινίκων.

Φύλλων] audietur Cod. D. ἢ ῥοιῶν χυλόν ἢ βαλαυσίων· ῥοιᾶς εἴξης
 Cod. B. ἢ ῥοιῶν χυλόν. Quae lectio forte verior, nam noster
 semel adhuc mali punici meminit c. 159. ac de malo panico
 haec tradit ex opinione communi Jo. Chrysostomus in A. A.
 Sermon. XX. p. 729. ἐκεῖνα γὰρ πρὸς τίςτιν εἶπιν, οὐ πρὸς ἀφέ-
 ψημα, καὶ ἡ ἀφέψια δὲ αὐτῶν μικρὰ τις ἐστὶ. κ. τ. λ.

βαλαύσιον] Cod. E. βαλαυσίον.

ἀφέψημα] l. ἀφεψήματος, cum cod. E.

Ἐπεὶ] Codd. A. et C. ἐπεὶ. Recte. Cod. D. ἐξῆτα.

σαφυλοπάσου] Ex Paulo repeno σαφυλοκαύσου vel σαφυλοπέ-
 του, quorum hoc legitur lib. III. c. 26. illud lib. VI. c. 31.
 Giosiae Jatr. Mus. σαφυλοκαυσῆ, σαφέλλιον κακκαίμεν. σα-
 φυλοπάσου habent Codd. A. C. et D. unde forte nihil mutan-
 dum apud nostrum et emendandus Paulus. Cod. B. σαφέ-
 πέτρον. Vidi tale instrumentum adorandae robiginis, argen-
 teum hujus magnitudinis, apud virum amplissimum Ger. van
 Hasselt, quod ejus benevolentia in aere incisum hic addere
 licuit,

dum itaque est ex hydrososato et lenticulae decocto, et palmarium, vel rubi foliorum vel mali punici succo, vel balaustiorum, vel mali punici radicis. Arida quoque idem faciunt, adhibito instrumento, quod ab attollenda uva *σφραγίζον* dicitur, ut est lapi. haematites tritus vel terra samia vel lemnia, vel bolus, vel galla vel omphacium, vel alumen cum rosis tritum. Mitiora sunt gummi. gallae sarcocolla, amyllum. Quodsi crassa fuerit, quod vitium *κικνυ*, hoc est columellam graeci dicunt, se-

licuit: murebrium argenteum, densius in mucronem obtusum, uno ad alia usque videatur, vide quae notae de colaur. habet c. 36. Conuenit cum concha vel cochlari, quae remissentavit Jac. Sponius Miscell. Erud. Antiq. v. 304. nam cavum quidem, sed non admodum, ita ut ad alium proxime accedat. Tale etiam illud quod *ΑΙΜΟΒΟΛΙΟΝ* apud eum dicitur, sed iterum initialium vetustate detritum arbitror. ac leg. *ΔΑΙΜΟΒΟΛΙΟΝ*, cujus usus in angina; *δαίμων* enim est guttur uve ingluviēs, ut interpretatur *Porphyrus Horatii* Epist. lib. I. XIII. v. 10.

ποιούσιν] An *ποιούσιν*? Vulgatam tuentur codd. Mss.

λημνία] Codd. A. et C. *λημνία*. Cod. D. *λημνία*. Cod. B. *λημνία σφραγίς*.

βόλος] Codd. A. et C. *βόλος*.

κικνυ] Cod. D. *κικνυ*.

συπτηρία] *Galenus* de Sedt. p. 14. *γαργεσάντος φλεγμαίνοντος — άγαθόν δέ καί ή σχισή συπτηρία*. Codd. A. et C. *συπτηρία*.

λίσσ] Codd. A. et C. *λίσσ*.

πρότερα] Codd. A. et C. *πρότερα*.

κίμμι] Codd. A. et C. *κίμμι*. Cod. D. *κίμμι*. Cod. B. *κομμι*.

κικνυ] Leg. *κικνυ*, ita enim recentiores, vid. *Du Cange* Glossar. p. 612. Interpres graecus *Rhazis* de Vniolis c. VIII. p. 253. *ανώτερον κικνυ σὺν ξόδοσάματι*. Cod. E. *κικνυ*.

σαρκόκλλη] Codd. A. et C. *σαρκόκλλη*.

ἀμυλλον] Quomodo paratur docent *Glossae* Jatr. Mss. *ἀμυλος* ἐν ἁλευρος καθαρός, λεπτός, ζυμώδεις ὕδατι, καὶ κατὰ πρῶν καὶ ἐσπέντας ἀλλασσόμενος, σπερ ἔχει ὕδαρ καὶ ἄλλω (1 ἄλλω) τιθέμενοι ἐπὶ β. β. (ἡμέρας β) καὶ ἐπὶ λινῷ ψιλοῦ σακκίς, conf. *Cato* de R. R. c. 86. *Dioscorides* lib. II. c. 133. *Plinius* lib. XVIII. c. 7. Schol. *Theocriti* ad Idyll.

καλοῦσι, χρῶ ταῦτα. ῥοὸς συριακοῦ δραχμ. ἡ. ῥόδων
σπέρματος δραχμ. α'. κηκίδος δραχμ. γ'. ξηρὸν χρῶ. ἄλ-
λο. μύσιος, συπτηρίας, χαλκίτεως, ἴσα λειώσας, πρὸς
ἀπτου. ἄλλο. συπτηρίας δραχμ. γ'. ῥοῦ δραχμ. β'. κη-
κίδος δραχμ. α'. ξηρῶ χρῶ.

ΠΕΡΙ ΣΤΝΑΓΧΗΣ ΚΑΙ

παρυσυνάγχης.

Κ Ε Φ. ΡΚΓ'.

Συνάγχη ἐστὶν φλεγμονὴ τῶν ἐνδον μυῶν τοῦ Φά-
ρυγγος· Φάρυγξ δὲ ἐστὶν ἡ ἔσω κοιλότης τοῦ σώματος·
τῶν δὲ ἔξω μυῶν φλεγμαινόντων αὐτῶν παρυσυν-
άγχη

IX. vñ. 21. apud Casaubonum Lect. Theocr. c. X. p. 263.
Perperam legitur apud Hippocratem Hippiatr. p. 984. καὶ ἐὰν
μὴ βούληται πιῖν, διὰ ἀμύλου δίδου. leg. διὰ αὐλοῦ vel κα-
λάμου.

πάχους] Leg. παχείας, ac ita Codd. A. C. et E. Cod. D. πα-
χίας.

ταῦτα] Codd. A. C. et E. τοῦτοις. recte.

ῥοὸς] Codd. A. et C. ῥοῦ.

ῥόδων] Codd. A. et C. ῥόδην.

σπέρματος] Cod. D. σπέρματα.

δραχμ. α'.] Cod. E. Ids'.

ξηρὸν] Codd. D. et E. ξηρῶ.

ἄλλο] omissum in Codd. A. C. et E. ut et mox. Cod. D. ἄλ-
λως.

μύσιος] Codd. A. et C. ἴσως. Cod. B. ἴσιος.

χαλκίτεως] Codd. A. et C. χαλκίτην. Quae sequuntur usque ad
συπτηρίας delet Cod. D. Cod. B. addit ἴσα.

πρὸς ἀπτου] Codd. A. et C. πρὸς ἀπτου. Cod. B. παράπτου. Hip-
pocrates Hippiatr. p. 894. ἡρέμα πρὸς ἀπτῶν.

συπτηρίας] Codd. A. et C. συπτηρίας, Cod. B. τυπτηρίας.

δραχμ. γ'.] Cod. E. δραχμ. α'. Turbarunt librarii doses, nam
nimiae sunt pro una vice in edito exemplari.

κηκίδος] Codd. A. et C. κηκίδας, delet Cod. E. cum defi.

sequentibus utere, rhu quod syriacum vocant drachmae octo, seminis rosarum drachma, gallarum drachmae tres, siccis utere. Aliud. Myrios, aluminis scissi, chalcitidis pares portiones, tritas applicato Aliud. Aluminis drachmae tres, rhu drachmae duae, gallarum drachma, siccis utere.

DE ANGINA ET EIVS

SPECIEBUS.

C A P. CXXIII.

Angina inflammatio est interiorum in faucibus musculorum. Fauces autem sunt interna oris cavitas. Cum vero externi muscoli inflammantur, parasynanche vitium

A a 2 dicitur,

χρῶ] addit Cod. D. καὶ αὐτὸ τὸ ἐσθόμελι. Cod. B. βοηθᾷ δὲ καὶ αὐτὸ τὸ ἐσθόμελι.

Cap. CXXIII. Cod. E. Γα'.

Περὶ] addunt Codd. A. C. et E. καὶ κυνάχης. Cod. D. καὶ περικυνάχης.

Συάγχη] Galenus de locis affect. lib. IV. Alexander lib. IV. c. 1. Paulus lib. III. c. 27. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 1. Celsus lib. IV. c. 4. Aretaeus acut. morb. lib. I. c. 7. et cur. acut. morb. lib. I. c. 7. Aëtiarius lib. II. c. 19. Priscianus lib. II. c. 6. et inprimis cel. Grunerus morb. antiquit. p. 245.

ἐν] conf. c. 7.

Φάρυγγος] omissum in Codd. A. et C.

Φάρυξ] Rufus Eph. lib. I. p. 28. Casp. Hoffmannus de thorace c. 7. p. 8. Th. Guidotius Prolegom. ad Theophilum de Urinis p. 12.

ἡ] l. ἡ. et sic Codd. A. et C. Cod. D. delet.

σώματος] Emendandum arbitror Aretaeum acut. morb. lib. I. c. 2. p. 5. C. ἀνευθεν τοῦ σώματος τινος φλεγμονῆς. leg. τοῦ σώματος. Codd. A. et C. σώματος.

φλεγμαιόντων] Codd. D. et E. φλεγμηνάτων.

αὐτῶν] vid. not. ad c. 20. delet Codd. A. C. D. et E.

ἀρχὴ λέγεται. κυνάρχῃ δέ ἐστι Φλεγμονὴ τῶν ἔνδον
 μυῶν τοῦ λάρυγγος· λάρυγξ δέ ἐστι τὸ σῶμα τῆς βρα-
 χείας ἀρτηρίας, ὅθεν ἀναπνέομεν καὶ ἐστὶ θανάσιμος·
 παρέπεται δὲ τούτοις πόνος μετὰ δυσπνοίας, καὶ κατα-
 πίνειν οὐ δύνανται. Τούτους δὲ αὐτίκα Φλεβοτομεῖν,
 καὶ κενοῦν οὐκ ἀθρόαν κένωσιν· λειποθυμήσαντες γὰρ
 αὐτοί, πνίγονται, καὶ σικυῶν, καὶ κουφιζομένην δὲ καὶ
 τὰς ὑπὸ τὴν γλῶτταν φλέβας τραχέον· ἢ αὐτὴν ἐγχα-
 ρακτέον τὴν γλῶτταν, τὴν τε κοιλίαν κλυτέον, καὶ τοὺς
 πόδας ἐπαντλητέον ὕωρ θερμον, τῷ δὲ τραχήλῳ ἐξίοις
 ἀπλύτοις

λέγεται] Codd. A. et C. ἐργάζεται. Cod. D. ἐργάζονται. Hanc
 lectionem non probo, cum noller semper hoc verbum active
 adhibuerit, vide loca in indice adnotata, aut legendum παρα-
 κυνάρχην, ut mox codd. Mss. Utamque lectionem agnoscit
 Cod. E. λέγεται ἢ ἐνεργάζεται.

κυνάρχῃ] Priscianus lib. II. c. 6. Porphyrius de Abstinent. lib.
 III. 7. p. 232. Renatus Moriau apud Th. Bartholinum Epist.
 Med. Cent. I. ep. 81. p. 336. Henr. Verheyk ad Antonini Li-
 ber. c. 33. p. 152.

λάρυγξ] Oribasius Anatomic. p. 56. Rufus Ephes. lib. I. p. 28.
 Anonymi Interd. Anatomic. c. 42. Jo. Brodaeus Miscell. lib.
 V. c. 30. Λάρυγξ dicitur Praxagorae, cujus verba nobis ser-
 vit Schol. Homeri ad Iliad. X. vii. 325.

βραχείας] I. τραχείας. ac ita codd. Mss. Erasistratus apud A.
 Gellium N. A. lib. XVII. c. 11. Emendandus Aelianus H.
 A. lib. IV. c. 34. de Leone: βλέπων ἰστίος καὶ ὑπόβραχην
 forte leg. ὑποτραχύν.

θανάσιμος] Codd. A. et C. θανάσιμον. et addunt: τῶν δὲ ἐκτὸς
 φλεγμαινόντων παρακυνάρχῃ ἐργάζεται. Cod. B. καὶ ἐπὶ τού-
 τῳ ὥσπερ· οἱ μὲν ἔνδον μῆες φλεγμῆαντες τὴν κυνάρχην·
 οἱ δὲ ἐκτὸς τὴν παρακυνάρχην ἐργάζονται. Cod. E. τῶν δὲ ἐκ
 τῶν (I. ἐκτὸς, Cotes.) φλεγμῆαντων παρακυνάρχῃ λέγεται
 ἢ ἐνεργάζεται.

δυσπνοίας] addit Cod. B. τότε σῶμα διερχόμενος ἔχουσι.

τούτους] Codd. A. et C. τούτοις δὲ ἰατρικά.

δίαιτα:] addit Cod. B. καὶ πικρὸς ὁσθ' ὅτε περικολεύθησι·
 γίνεται δὲ τούτοις ἐξ ὁπίσθια ἐκείνης τε προσώπου καὶ τρα-
 χύλου.

λειποθυμήσαντες] Celsus lib. II. c. 10. semperque ante finis facien-
 aus est, quam omniū deficiat, paria docet Anonymus de V. S.
 p. 9. Largiores venae lectiones instituebant veteres quo plus
 sanguinis depravati copiam imminuerent, vid. Plutarchus T.
 III.

dicitur. Cynanche vero inflammatio est interiorum laryngis musculorum. Larynx autem os est asperae arteriae, cuius ope respiramus, mortis porro periculum est in hoc affectu, subsequitur angina laborantes dolor cum spirandi difficultate, nec devorare cibum possunt. His itaque statim sanguis mittendus, sed non confertim evacuatio molienda erit. Cum enim animus deficit, suffocationis periculum incurrunt, cucurbitulae denique admovendae sine ferro, et venae sub lingua incidendae erunt et lingua ipsa scarificanda. Alvum quoque ducere oportet, et pedes aqua calida perfundere, collum ver-

Aa 3

III. p. 1464. conf. *Amatus Lusitan.* curat. medicinal. Cent. VII. c. 90. et *Stalpart van der Wiel* Observ. rar. Cent. I. obs. 65. Codd. A. et C. *λυπαθυμήσαντες.*

γὰρ αὐτοῖς] Cod. D. γὰρ αὐτίκα. Unde locum sic constituo: *λυπαθυμήσαντες γὰρ, παρατυχα. πνίγονται.*

πνίγονται] Dubito, an recte interpres verterit, suffocationis periculum incurrunt. Nam *πνίγεσθαι καὶ ἀποπνίγεσθαι* apud Graecos vulgari sermone est male se habere. Luculentus in hanc rem exat locus apud Jo. Chrysostomum Homil. XXXV. in Matth. p. 242. ac subintelligitur ὑπὸ ἀδυναμίας, quod addidit orator disertissimus Homil. XLII. p. 278. ut apud *Demetrium Cydon.* de contemnuenda morte c. XXII. p. 129.

καὶ κομφιζομένην] leg. ex Paulo *μὴ κομφιζομένης* vel *μὴ κομφιζομένης*, nempe φλεγμονῆς. Cod. E. *μὴ κομφιζομένην δὲ*, nempe τῶν κνημόνων. Particulas καὶ et μὴ non raro permutari a librariis, monuit *Sylburgius* ad *Iustinum* Marc. Apolog. II. p. 10. *Cassianus* Hist. lib. IV. p. 198. ὅτι καὶ Θωμᾶς τε καὶ Κόρυς, ut *Tollius* vidit leg. ὅτι μὴ. conf. Jo. Alberti ad Glossar. in N. F. p. 143. Eundem errorem e *Chronico Alexandr.* sustulit *Edm. Chilmead* ad *Malelam* p. 34. Codd. A. et C. *μὴ κομφιζομένην.* Cod. D. *κομφιζομένην.* δὲ αὐτῶν.

γλῶτται] *Caelius Aurel.* acut. morb. lib. III. c. 3. *Priscianus* l. c. p. 75. *Anonymus* de V. S. p. 25. J. *Caspe* [Compend. Anatomie. p. 55. c. 8.

τυητέον] Codd. A. et C. *ποιητέον.*

αὐτὴν] Codd. A. et C. αὐτὴν. Cod. D. τὴν γλῶτται ἐγκυαντέον.

κλυστον] Codd. A. et C. *κλυστόν.*

ὑδατὶ θερμῷ.] Codd. A. et C. ὑδατὶ θερμῷ.

τῷ δὲ τραχήλῳ] τῷ δὲ τραχήλῳ. ac ita Codd. D. et B. Non fugit hoc *Demosthenem*, vid. *A. Gellius* N. A. lib. XI. c. 9. conf.

ἀπλύτοις ἐν θερμῷ ἢ ἐλαίῳ ἐμβρέχειν, καὶ καταπλάσσειν, τῷ τε λιγροσπέρμῳ καὶ κριθίνῳ. καὶ τηλίῳ καὶ Φοινικῶν, κρόκου καὶ ψίχας. Χρηρίζουσα δὲ ἡ Φλεγμονὴ σκληρυμένη, προσπλέκειν ἰσχάδας, καὶ λάπαθον, καὶ ξέατος, καὶ νίτρου ὀλίγου ἀνγαργαρίζεν δὲ ῥόδων, καὶ Φαῖης καὶ Φοινίκων ἀπόξεύα, ἢ ῥοῦν ὑδρομελίτι. ἀΦέψαντες, ἐπίπασσε ῥόδων ἢ μυξείων ἀΦέψημα, εἰ δὲ

τις

conf. *Martialis* lib. IV. epigr. 32. *Salmasius* Epist. lib. I. 64. p. 154.

τραχάλα] quae sequuntur frustra quaeras in *Codd. A. et C.* usque ad καταπλάσσειν.

ἀπλύτοις] *Cod. D.* ἀπλήτοις. *Cod. E.* ἐρίοις θερμοῖς χρεῖστοι. (I g. χρεῖστοι) ἀπλύτοις

ἐν θερμῷ] ne quis subintelligendum crederet ὕδατι, addidit ἢ ἐλαίῳ, nam ἢ est ἡτοι.

ἢ ἐλαίῳ] *Cod. D.* eam delet, et pergit ἐλακοβραχίσιν ἐνθερμοῖς σκεπασίον, καὶ κ. *Cod. B.* ἐλακοβραχῆσι θερμοῖς σκεπασίον. Particulum ἢ apud Atticos redundare auctor est *Gregorius de Dialect.* p. 36. sed apud recentiores, medicos potissimum, est διαταφαικὸν pro ἡγόνι vel ἡτοι aut ἡος vel τουτέστιν. ut hoc οὐκ ἐνέειν iam *Th. Reinesius* epist. ad *Hoffmannum* ep. 42. p. 366. sic cap. 125. οἶνον ἢ γλυκύν. vinum nempe dulce, quod clare patet ex *Paulo* l. c. ubi legitur γλυκὸς οἶνος λαμβανέσθαι. *Gregorius de Dialect.* p. 269. τὸ κατὰ ψυχὴν ἐξίστασθαι. ἡτοι τὸ μαίνεσθαι, ubi notante *Kornio* edd. et *Mss. Vatic.* ἢ τὸ μαίνεσθαι. *Rufus Eph.* lib. I. p. 49. οὐρανὸς ἢ ὑπεράα, τὸ ὑπεράνω τῆς γλώσσης περιφερὲς, legend. ἢ ὑπεράα. *Thomas Magister* p. 244. Διόκω τοὺς πολεμικούς, ἢ ἀπελαύνω, ubi codices quidam ἡγόνι, ἀπελαύνω. *Noëter* c. II. ἢ ἀπὸ οἶνου, ubi *cod. D.* ἡγόνι habet. *Artaeus* morb. chron. lib. I. c. 5. p. 30. Ε. κατηφεία δὲ καὶ δύσθυμος (f. δύσθυμος) ἢ ἐπ' ἀτυχίης τῆς καύτης ἐλευται. ubi ἢ cl. *Wizgan* redundare vitium; inaliim interpretari ἡγόνι. Huc refer quod ad cap. 38. de *Hippocratis* loco perperam notavi.

ἐμβρέχειν] Obscure exaratum in *Cod. E.* ut dubium sit, an βραχίῳ vel βραχέω vel βραχῆσι legi debeat. Certe praepositio abest. *Contra y.*

καταπλάσσειν] *Codd. A. et C.* καταπλάττειν, omissa copula καὶ in *Cod. E.*

λιγροσπέρμα] *Alexander Aphrod.* lib. I. probl. 67. *Codd. A. et C.* τῷ τε λιγροσπέρμῳ. *Cod. E.* τὸ λιγροσπέρμα.

κριθίνῳ] *Subaud.* αλεύρω. vid. *L. Bos* ellipt. p. 11.

ro lana succida aqua calida vel oleo potius imbuta mæd-
facere, et cataplasmaſis uti, ex lini ſemine et hordeacea
farina, et foenugraeco et palmulis, croco, et mica panis.
Quodſi inveteraverit inflammatio et obduruerit, ficus
aridas adjicere, et rumicem et adipis et nitri paulum,
gargarizare autem roſarum vel lenticulae vel palmularum
decoctum vel rhu in aqua mulſa decoquito, vel roſas
inſpergito, vel myxarum decoctum, Quodſi aliqua oris

Αα 4. facta

τηλίκῃ] Leg. τηλίκῃ, ac ita Codd. A. C. D. et E.

κρόκου] Codd. A. et C. κρόκων. Cod. E. καὶ κρόκου.

ψυχῆς] ψυχῆς. Codd. A. et C. ψυχῆς. Cod. E. ψυχῶν.

σκληρομένη] Leg. ἡ σκληρομένη vel καὶ σκλη. ut videtur ſupple-
viſſe interpres: ſed nominativus hic ponitur pro genitivo ab-
ſoluto, vid. quae notavi ad c. 126. Codd. A. et C. καὶ σκλη-
ρομένη. Cod. D. χρειζούσης δὲ τῆς φλεγμονῆς καὶ σκληρο-
μένῃ τῶν τόπων. Cod. E. χρειζούσης δὲ τῆς φλεγμονῆς καὶ
σκληρομένης. Salmoſius ad Tertulianum de pallio p. 101.

προσπλέκειν] Conf. c. 38.

λάπαρον] Codd. A. et C. λάπαρον. Librarij, ut e medio vocis
literas aliquando tollunt, ita nonnunquam literam, addunt,
de Latinis vid. Heinſius ad Petronii c. 65. quod accidiſſe ar-
bitror apud Theophrastum Simoc. ep. 30. de Medea: παιδο-
κτόνον ἐκείνην ἐδίδασκεν ἀγνώματι ὁμόζυγος, τὴν αἰνέτην. Legen-
dum ſuſpicor τὴν αἰνέτην. Pedit Albinovanus Eleg. II. vſ. 110.

Aeëtis ſuccis omniperita ſuis.

ubi vid. Scaliger: quod vocabulum etiam reddi velim Stra-
boni lib. I. p. 79. καὶ παρὰ τὸν Αἰήτην πλάττη. Leg. παρὰ
τὴν Αἰήτην, nempe γῆν vel χῆραν. vel βῶλον. Sed haec nihil
facere ad edictum praetoris, inquires fortaiſſe, qua re plura
non addam.

στάτος] Cod. D. στάτ.

ὀλίγου] Leg. ὀλίγον. deest in codd. A. et C. Cod. D. νίτρου
ὀλίγον.

ἀνακαργαρίζαν] Cod. E. διανακαργαρίζαν.

ἀπόζεμα] ἀποζέματι.

ἡ] Codd. A. et C. καὶ. Cod. B. ἡ ὑδρομέλι. ἀφεψήσαντες ἐν
αὐτῷ ροῦν.

ὑδρομέλιτι] Cod. E. σὺν ὑδρομέλιτι.

ἀφεψήσαντες] Cod. E. ἀφεψήσαντι. Palaeſphatus c. 44. de Medea:
φασί, ὡς ἀφένοντα τοὺς πρεσβυτέρους.

ἐπίπασσε] addit Cod. E. δὲ.

τις ἀναδορὴ γένηται τοῦ σώματος, πιτύων ἀφ' ἑψημα δια-
 κλύεσθω ἢ γὰρ ἐμοὶ δὲ ξηρὸν Φέριμακον Φησὶν Ἀρχιεπίς.
 ῥοῦ μαγειρικῷ δραχμ. ἢ. ῥόδων ἀνθους δραχμ. δ' κόσου,
 κρόκου ἀνὰ δραχμ. β' ἐν τούτῳ εἰς μελικρατον ἐμβαλὼν,
 ἀναγαρ, ἀρίξε χρῶ δὲ καὶ τὴν διὰ μόρων. ἄλλο. ῥοῦς γλυ-
 κείας θάλασας τὸν χυλὸν, μέλιτι μίξας, ἔψαι μέχρι συ-
 σφύσεως. καὶ τερ' ἄρις ἢ τὴν διὰ καρῶν. καὶ ἡ κυρεα δὲ
 κόπρος ἢ λευκὴ ξηρὰ λεῖα σὺν ὄξυμ ἔστι διαχειριμένη διὰ
 πτεροῦ· καὶ τῶν ἀγρίων· χελιδόνων καέντων ἢ τέφρα
 ὁμοίως διαχειριμένη ἔσω. χρᾶσθαι δὲ καὶ τοῖς ἰσχυρο-
 τέροις.

ῥόδων] Cod. D. ῥόδοις. et Cod. B.

μαζαρίων] Codd. A. et C. μηζαρίων.

σώματος] Cod. B. σώματος.

ἀφ' ἑψημα] ἀφ' ἑψημάτι.

διακλύεσθω] Cod. D. διακλυζέσθωσαν.

ἐμοὶ] Codd. A. et C. ἐμῶν. Cod. B. ἐμῷ.

ξηρὸν] Cod. E. ἢ ξηρὸν.

φησὶν A.] exulcent e Codd. A. C. et E. Cod. D. φησὶ τοῦτο
 Cod. B. τοῦτο.

ἀνθους] Cod. A. et C. ἄνθος. Cod. E. ἄνθος κοκκία δ'.

κόσου] Codd. A. et C. κρόκου, κόσου.

δὲ καὶ] in Cod. E. deest καὶ.

τὴν] τῇ. sic etiam Codd. A. et C.

διὰ μόρων] Aretaeus cur. morb. acut. lib. I. c. 7. p. 87. Alex.
 lib. IV. p. 223. Celsus l. c. Codd. A. et C. διὰ μορέα. Cod.
 D. διὰ μῶρον. Cod. B. διὰ μορέων ἀντιδοτόν.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἄλλος. Cod. D. ἄλλως.

ῥοῦς] Interpunge ῥοῦς γλυκείας θάλασας, τὸν χυλὸν μέλιτι μίξας
 Cod. E. ῥοῦς recte.

γλυκείας] Codd. A. et C. γλυκαίας.

θάλασας] Codd. A. et C. θαλάσσης.

μίξας] Codd. A. et C. μίξας. Cod. E. συμίξας.

ἔψαι] Leg. ἔψε. cum cod. E. Cod. D. ἔψαι.

ἢ τὴν] particulam ἢ non agnoscit Cod. E.

διὰ καρῶν] Alex. l. c. p. 224. Lev. Lemnius de occult. natur.
 miracul. lib. II. c. 52. p. 266. Codd. A. et C. διὰ δα-
 κρύων.

facta fuerit excoriatio, furfurum decocto vel lacte os colluant. Ego autem hoc remedio sicco utor, inquit Archigenes. Rhois culinarii drachmae octo, florum rosarum drachmae quatuor, costi, croci, singulorum drachmae duae. Haec in aquam mulsam conjicito, et gargarisato, utere etiam medicamento, quod ex moris est. Aliud. Mali punici dulcis succum contusum et melli admixtum, dum crassitudinem habent, coquito et illinito, vel medicamento quod a nucibus Diacaryon dicitur, caninum item stercus album, aridum, et tritum cum aceto mulso, penna inunctum, sylvestrium item hirsutinum combustarum cinis eodem modo illitas interius,

Aa. 5. uti

καρίαν] addit Cod. B. ἀντιδοτον.

κυνεα] Alex. l. c. γ. 226. Aretaeus cur. morb. acut. lib. I. c. 7. p. 87. Rivarides p. 82. jo. Prevotius select. remed. p. 115. Stercoris canis (sume quod albitat) pulveriz., gulas patientis pulverem immixte, quo magis intra guttur descendit ea efficacior erit, mirabiliter anginam sanat. De humano stercore vid. Dioscorides lib. II. c. 93. et Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 4. Stercus tere semper apud nostrum cum melle teritur, nam ut observat Schol. Aristophanis ad Pac. vs. 1. κόπρον γὰρ φερέει ἀ σίαντον. Dicitur autem ὁ καὶ ἡ κόπρος obfervante cl. de Villousson ad Longi lib. IV. p. 233.

ἔξυμέλιτι] Cod. E. μέλιτι.

δε] omittit codd. A. et C. ut et mox λαά.

διαχειριμένη] addit Cod. B. ἀερόζα, quod in textum recipiendum.

χελιδόνων] Laadat Levin. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. II. c. 30. p. 212. Alexander l. c. p. 226. Scribonius Larg. c. XVI. 70. Celsus lib. IV. c. 4. Sextus Placit. c. 34. Plinius lib. X. c. 33. quibus adde Schenckii Observ. et Experim. Cent. II. 44. p. 145. Cod. B. χελιδόνων τέφρα καυθῆσα. δηλονότι. Cod. E. χελιδονίων καυθῆσα, excidit τέφρα.

ἡ τέφρα] Codd. A. et C. ἡ.

ἔσω] Deest apud Paulum. Cod. B. ἔσθθαι.

χεῖσθαι] Codd. A. et C. χεῖσθαι.

ἰσχυροτέρεϊς] De medicamentorum virtute usurpatur hoc adjectivum et in bonam partem. P. alaris ep. 70. p. 75. τὴν ἰσχύϊν τῆς ἱατρικῆς dixit et mox: ἡ μὲν γὰρ ἰσχύς τυραννοκτόνον γενέσκει πάντος. Tatianus Or. ad Graecos p. 65. οἱ πρὸς ἀπὲρ

τέροις ἀναγαργαρίσμασι διὰ ἵρεως, ὑσώπου, μελανδίου
ἐψήθέντων ἐν μελικράτῳ, ἢ πηγάνου χυλὸν μετὰ γά-
λακτος.

ΠΡΟΣ ΧΟΙΡΑΔΑΣ.

Κ Ε Φ. ΡΚΔ'.

Χοιράδας ἄΦανῆς ποιῆσαι. ἀξουγγίου παλαιῷ,
ὑσκήαμου σπέρμα πισσης, ἐλαίου παλαιῷ, ὀρνιθος κόπ-
ρου χρεσιζούσης πάντα ἴσα ἐψήσας, ἐπιτίθει, ἐΦαπλώ-
σας εἰς λίνον. ἄλλο. πρόπολι, νίτρον, κόπρον περιζε-
ρᾶς μέλιτι λειώσας, κατὰπλασσε. ἄλλο. νίτρον οὐγΓ.
ἦ.

ἕκαστοι αὐτῶν ἰσχύει, ἀρίστα. De vino generoso Xenophon
Oeconóm. c. 17. p. 81.

ἀναγαργαρίσμασι] Codd. A. et C. ἀναγαργαρίσμασιν.

μελανδίου] Codd. A. et C. μέλανθος.

χυλὸν] χυλᾶν ut Cod. E.

C. ap. CXXIV. Cod. E. Gβ'.

χοιράδας] Codd. A. et C. χοιράδας. Paulus lib. IV. c. 33. et
lib. VI. c. 35. Celsus lib. V. c. 28. Cassius Quaest. Med. Q.
40. Aëtius de signis morbi lib. II. c. 37. Pollux lib. II.
c. 4. item. 225. de Alpium incolis Plinius lib. XI. c. 37. et
Juvenalis Sat. XIII. vs. 162. ubi Vet. Schol. tanquam si in
Alpibus gauderent homines adimereis, ubi tales sunt plurimi sci-
licet: non lato et inflata colla habent. Cur vero nolter post
strumas se totum agit, rationem non aperuit: forte quod non
ignoreret totum strumas sublequi, quod declarat casus inemo-
ratus ab Alphonso apud Jo. Fallon de strumis p. 20. Neque
nolter magis expoluit quid essent strumae quam Scaliger in Sca-
liger in primis p. 95. Gibber, boile par derrière: strumae bos-
ses par devant. Rectius Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep.
43. p. 195. et lib. III. ep. 4. p. 387. Cod. E. περὶ χοι-
ράδων.

ποιῆσαι] Codd. A. et C. ποιῆσαι. Cod. E. ποιῶσι τάδε. Cod.
D. ποιῶσιν ἐξ αἰγείου π. forte leg. ποιῶσιν. vid. not. ad
c. I.

ἀξουγγίαι] Codd. A. et C. ἀξουγγείου omisso παλαιῷ. Cod. E.
ἀξουγγίου παλαιόν.

ὑσκήαμον] Codd. A. et C. ὑσκήαμον.

ut quoque oportet, validioribus gargarismatis, ut iridis, vel hyssopi, vel nigellae decocto, in mulla, vel rutae succo cum melle.

ADVERSVS STRUMAS.

C A P. CXXIV.

Ut strumae non adpareant, axungiae veteris, seminis alterci, picis olei veteris, stercoreis avis, quae colore aurum repraesentat, singulorum pares portiones coquito et in panno lineo extendito. Aliud. Propolim, nitrum, stercus columbae ex melle trita, ad modum cataplasmatitis inducito. Aliud. Nitri unciae octo, stercoreis columbini

σπέρμα] Cod. E. σπέρματα.

πίσσης] Plinius H. N. lib. XXIV. c. 8.

ὄρνιθος] avis vertit interpretes, malum gallinae vid. Athenaeus lib. IX. c. 4. p. 373. If. Casaubonus ad Athenaei lib. I. c. 15. p. 45. Dorville Vann. Critic. c. 7. p. 149.

κόπρου] praeter Sextum Placit. c. 31. gallinae stercoreis etiam commendat Hippocrates de morbo mulier. lib. II. p. 232.

χρυσιζούσης] Cod. E. χρυσιζούσης. Utuntur hoc verbo Arrianus Peripl. mar. erythr. p. 165. Athenaeus lib. I. c. 21. p. 27. Alexander Aphrod. lib. II. probl. 54. Herodianus lib. V. c. 16. Scholiastae Nicandri ad Ther. vf. 444. Theocriti ad Idyll. I. vf. 30. Aristophanis ad Plut. vf. 427. Geopon. lib. II. c. 6. p. 103. Composito ὑποχρυσίζαν Eustathius Erot. lib. II. p. 34. Gallinas hujus coloris maxime probabant veteres. vid. Florentinus Geopon. lib. XIV. c. 7.

ἐπιτίθη] Codd. A. et C. ἐπιτίθη εἰς πάνιον.

ἐφαπλάσας] Cod. D. ἐφαπλωθεῖς πάνιον. Codd. B. et E. ἐφαπλάσας εἰς πάνιον conf. c. 63.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἄλλον ac mox iterum. Cod. E. delet.

πρόπολι] Codd. A. et C. πρόπολιν. Cod. B. προπόλεας. post περιτεράς additum in Cod. D. ψιγαιδ. pro ψιμυδίας dictum observat cl. Bolla. Cod. E. ἐρόπολιν sive π. sed ex more amanuensium, qui literas capitales praefermittebant, postea impleant. Corejs.

μέλιτι — ἰτέρου] Expungit Cod. E.

εὐγ. ή.] Cod. E. δραχμ. ή.

ή. κόπρου περιτερεῶς δραχμ. ή. ψιμμιθίου δραχμ. ή.
αἰλὸς κοινοῦ δραχμ. ε'. προπύλευς δραχμ. ιβ'. χαλβάνης
δραχμ. ιβ'. ἐλαιου παλαιῦ μωλοῦ ταυρίου λίτρε ε'.
ἄλλο. Φόδον χοίρου θηλείας λειώσας μετὰ μέλιτος, κα-
τάπλασσε. ἄλλ.2. ἄμμου φύλλα λειώσας ἐπιτίθει. κερ-
δάμου, νίτρου ὀπτοῦ ἀνὰ οὐγγ. α', κηροῦ οὐγγ. β'. ἐλαί-
ου παλαιῦ τὸ ἀρκοῦν.

Π Ε Ρ Ι Β Η Χ Ο Σ.

Κ Ε Φ. ΡΚΕ.

Βηχὸς αἰτίαι διάφοροι, ἥ γὰρ ὑγρὸν ἀπὸ τῆς κεφα-
λῆς καταρρέει εἰς τὴν τρεχλείαν ἀρτηρίαν, καὶ ἐργάζεται
βήχας.

κόπρου — δραχμ. ή.] Ejicit haec quoque Cod. E.

δραχμ.] Cod. D. αἰλ. δε. . . .

ψιμμιθίου] Codd. A. et C. ψιμμιθίου.

αἰλὸς α.] deficit in codd. A. et C.

δραχμ. ιβ'.] Cod. E. δραχμ. ή. ac sic mox.

παλαιῦ] Codd. B. et D. addunt λίτρε. ε'.

λίτρε.] Codd. A. et C. αἰλ. ε'. Cod. E. Λε'.

Φόδον] Pro ἄφδον. quod agnoscit Cod. E. Du Cange Gloss. p. 1686. Antiquiores ἡγανον dixisse pro τήγανον notat. Schol. Anisiophanis ad Lyman. vi. 987. recentiores frequenter literas initiales per aphæresin abiecerunt. Noster c. 125. et c. 131. τὴν διὰ ῥέβαν, et c. 133. τὸν διὰ ῥέβου. c. 173. ἀπτόμενα pro βαπτόμενα. c. 261. πελασικὸν pro ἀπελασικόν. Glossæ Jatriacæ Mss. λοῖος βαλκλίου. λελίσφακον. Hinc emendo Οριβανum Collect. lib. II. p. 15. τὰ δε νεώτερα τῶν ἐξαμήνων βοκήαι καὶ μενώδη, καὶ δεσποτέρησον ἔχαι τὴν τροφήν. Τὸ μενώδη non suspectum fuit interereti, qui verget flamine, sed leg. εμενώδη. Quin et in numis litera initialis omiſsa reperitur, ut in Smyrnaeorum, quos vulgavit cel. R. Mead. in honorem medicorum culis, tabula II. Simili ratione juvandum mihi videtur locus Geoponic. lib. II. c. 6. p. 107. καὶ αὐχμηρὰ τῶν ῥύται ἐπάχχοιτα. leg. τῶν χύται pro τῶν χύται. Noster c. 19. σπονδίου Ια'. λειώσας, nisi cod. A. τριουδίου habet. et c. I. ἀνεμώης τὸ αἰθος. sibi codd. A. et D. νεμώης τὸ αἰθος. Codd. A. et C. ἔφοδον. Cod. D. Φόδον.

θηλείας] Codd. A. et C. κοιλίας.

ἄλλο] ignoratur a codd. A. C. et E.

Iumbini drachmae octo, cerusae totidem, salis communis drachmae sex, propoleos drachmae duodecim, galbani totidem olei veteris, medullae taurinae selibra. Aliud. Stercus porci feminae tritum cum melle ad cataplasomatis modum inducito. Aliud. Agni casti folia in pulverem redacta inponito, cardami, niiri tosti, singulorum uncia, cerae unciae 2, olei veteris quantum satis est.

DE TVSSI.

CAP. CXXV.

Tussis multis modis contrahitur, et diversas habet causas. Aut enim humor ex capite in asperam arteriam destil-

ἀμρον] *Plinius* [H. N. lib. XXIV. c. 9. sed apud nostrum iterum omissa est litera initialis et leg. ξάμρον, qui quibusdam ἀγρος est. vid. cl. *Niclasius* ad *Geopon.* lib. II. c. 4. Schol. *Homeri* ad *Odyss.* E. vl. 533. οἱ καὶ δι' ἀρετὴν μετὰ ἡμετέρας εἰς Κόλχους ἐπὶ τὸ ἄχος ἐπλευσαν ἐν τῇ Ἀργαί. leg. ἰάχος. Latinos vocum graecarum initia detruncatīe, exemplis probat Th. *Reinesius* de Deo Endovellico. Codd. A. et C. κνάμρον. Cod. D. ξάμρον. Cod. E. ἀμρόν.

ἐπρόν] Cod. E. ἐπόν.

τὸ ἀρροῦν] omittunt codd. Mss.

Cap. CXXV. Cod. E. Γγ.

Βηχός] *Galenus* fec. loc. lib. VIII. p. 265. *Aëtius* lib. VIII. c. 58. *Paulus* lib. III. c. 28. *Celsus* lib. IV. c. 4. *Caelius Aures.* morb. chron. lib. II. c. 8.

ἢ γὰρ] *Aëtius* καὶ γὰρ. Codd. A. et C. ἢ. Particulae hae ab auctoribus promiscue aliquando ashibentur: ita ἢ pro καὶ poni volunt grammatici apud *Sophoclem* *Oed. Tyr.* vl. 395. ac ita quoque *Constantinus Manass.* *Annal.* p. 88. τοὺς παῖδας ἢ τὴν γαμῖτην ἀνέως ἀναιρεθῆ. Schol. *Homeri* ad *Iliad.* N. vl. 117. ὃ γὰρ ἢ σὺνδεσμος, ἀπὸ τοῦ καὶ παρὲιληπταὶ τῷ ποιητῇ. adde cum *Iliad.* O. vl. 654. et *Nicantri* ad *Ther.* vl. 416. conf. *Gronovius* ad *Arriani* de exped. *Alex. M.* lib. II. p. 77. Sed permu-

βῆχα· ἢ δυσχερασία ψυχρὰ τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, ἀλλ' οὗτοι βήσσοιτες, οὐδὲν πτύουσι, καὶ θεραπεύονται οὗτοι τὰ κατεψυγμένα τῶν μορίων ἐκθερμαίνοντες· αἱ δὲ μετὰ γαργαλισμοῦ αἱ περὶ τὸν οὐρανίσκον γινόμεναι βῆχες, ἐὰν δείκνυνται ἀπὸ τῆς κεφαλῆς συνιδίδεσθαι τὸ ρεύμα εἰς τὴν τραχείαν ἀρτηρίαν, καὶ εἰς τὸν πνεύμονα, καὶ τοῖς μὲν ἐπὶ λεπτῷ ρεύματι βήσσουσιν διδόναι τὴν διὰ τῶν κωδύων αἰτιδοτον, καὶ ἀναγαργαρίζειν κωδίων ἀφέψημα· τοῖς δ' ἄλλοις σύραξ καταπινόμενος λεπτοκάρου μέγεθος, πρὸς βῆχας καὶ κατάρρους· σῦμα ξηρὰ
λιπαρὰ

permutationis hujus originem potissimum sitam esse arbitror in pronuntiatione affini, vid. *Guy's Itinerar.* T. I. p. 156.

καταρρέει] Codd. A. et C. καταρρέοντες. Codd. D. et E. καταρρέον.

καὶ] Responunt Codd. A. C. et E.

οὔτοι] Codd. A. B. et C. οὐτως. Cod. D. οὔτοι μὲν.

βήσσοιτες] Cod. E. βήττουσι. καὶ οὐδὲν πτύουσι.

κατεψυγμένα] Codd. A. et C. κατεψισμένα.

γαργαλισμοῦ] *Mæris Attic.* p. 27. γάργας, Ἀττικῶς· γαργαλισμός, Ἑλληνικῶς. sed vid. *Hemsterhuys ad Thomam Mag.* p. 179. *Phrynichus Arab. biblioth.* Coisl. p. 466. γάργας ὁ ἐρεθισμός καὶ γαργαλισμός. Codd. A. C. et E. γαργαρισμός, ex permutatione literarum ρ et λ.

αἱ περὶ] Codd. A. C. et E. τῶν περὶ οὐρανίσκον. Cod. D. ignorat αἱ, malè. *Aelianus V. H. lib. I. c. 6* προϊούσῃ αἱ χελῶναι αἱ θαλάσσιαι. ita locum hunc legendum esse monui alibi. *Himerius declamat.* Mf. τὸν Νῆλον τὸν ποταμὸν τὸν Αἰγύπτου.

οὐρανίσκον] *Hypatus* p. 148. ὁ οὐρανίσκος, ὑπερᾶ. *Melampus de palpitat* p. 107. οὐρανίσκος ἀλλόμενος, εὐφρασίῃ δῆλῃ. *Adr. Turnebus Advers. lib. VI. c. 20.* Recentioribus magis frequentatum vocabulum, antiquiores ὑπερᾶν malunt, ut *Hancerus Iliad. X. vs. 495.* ubi Schol. τὸν λεγόμενον οὐρανίσκον.

βῆχες] Codd. A. et C. βῆχα.

ἐὰν δακνύονται] Codd. A. et C. ἐδείκνυνται. Cod. E. ἐδείκνυνται ὥς.

συνιδίδεσθαι] Cod. E. συνιδόσθαι. *Cassius Quæst. 82.* πλείους συνιδόμενων ὄγκων εἰς τὰς τῶν βρόγχων κοιλότητας. ubi hoc verbum bene exposuit *Andr. Rivinus* p. 82. ac illud in vulgaribus

destillat, et tussim efficit, aut intemperies est frigida instrumentorum quae respirationi servant, sed hi dum tussunt, nihil expuunt, et curantur, cum refrigeratae particulae excalescunt. Quae vero tussis cum titillatione sunt, fluxionem a capite ad asperam arteriam et pulmones deferri indicant. Qui igitur ex tenui fluxione tussunt, his medicamentum quod ex papaveris capitibus paratur, et Graecis Diacodyon dicitur, dandum, et ipsorum capitum decoctum gargarisandum erit, alii styracem avellanae magnitudine devorare debent. Ad tussis et catarrhos. Ficus aridae pingues duae in vino meraco macera-

ribus lexicis non inveniri vere observat. συναριθμοῦσαι maluit Alexander Aphrod. lib. I. Quaest. V.

ἐς τὸν] praepositio abest a Cod. E.

τὸν πν.] Codd. A. et C. τῇ πν.

ῥεύματι] Codd. A. et C. ῥεύμασι.

βήσσουσιν] Codd. A. et C. βήσσουσι.

διδόται] addit cod. D. χεῖ.

καδύν.] καδίων. Cod. E. καδύων. Alexander lib. V. p. 252. Codd. A. et C. καδίων omisso articulo τῶν. Cod. D. τὸ διὰ καδύων.

ἀφ΄ ἡμᾶς] ἀφ΄ ἡμᾶσι. Cod. D. καὶ αὐτὸ τὸ τῶν καδύων, omisso verbo ἀπὸ, κεραιζαν. Cod. B. καὶ τὸ διὰ καδίων ἀφ΄ ἡμᾶς.

εἶραξ] Non convenit nostro cum Ἀμμονίῳ, qui εἶραξ, inquit, δηλικῶς μὲν θυμίσμα· ἀρσενικῶς δὲ τὸ ξύλον τοῦ αἰκοῖτιου. De gummi hoc Dioscorides lib. I. c. 79. Plinius lib. XII. c. 17. Strabo lib. XII. p. 855. Jo. Rhodius ad Scribonii Larg. comment. 88. Codd. A. et C. εἶραξ.

λεπτοκαρπύ] leg. λεπτοκαρπύον. consentit Cod. E. Diāgnus Geopon. lib. X. c. 68. περὶ ποτικῶν τοῦ καλουμένου λεπτοκαρπύον. Pollux lib. I. c. 12. segm. 232. Cod. E. λεπτὰ καρπύων.

πρὸς βῆχας] Codd. A. et C. βῆχας καὶ κατάλοιπας ἰατάς. et sic quoque Cod. E. qui post ἰατάς, addit adhuc ἡ.

σύκα] Codd. A. et C. ἡ σύκα. Cod. D. σύκα λιπαρὰ ξηρά.

δύο] omisum in Codd. A. C. et E.

ἐπτόμενα] leg. βαπτόμενα, ut probe vidit interpres. conf. c. 36. et 74. et sic Codd. A. C. et E. Simile mendacium occupat locum

λιπαρὰ δύο, ἀπτόμενα εἰς εἶνον ἄκρατον καὶ λαμβανόμενα. ἄλλο. τερεβινθίνην καὶ μέλι ἐλύσας διδου ἐκλείχων, καὶ οἶνον γλυκὺ κεκραμένον εἰδου ἐπιρρόφειν· πρὸς τὰς ἐν νυκτὶ ἐνοχλοῦντας. ἰδρύσμου κλόνια γ'. τριψας συν ὀξει, οἶδου ροφῶν εἰς κοιτην. ἄλλο κουκουαριων Φρυκτῶν, ἀμύλου, γλυκυρρίζης, αἰὲ οὐγΓ β'. λινοσπέρμου οὐγΓ. β'. ἴρεως, πεπέρεως, ὑσώπου, ἀμυγδάλων πικρῶν ἀνὰ οὐγΓ. γ'. μέλιτος τὸ ἀρκοῦν, διδου ἐκλείχων. ἄλλο. ἐκλεκτόν. κουκουαριῶν δραχμ. ιβ' λινοσπέρμου

cum Theodoriti H. E. lib. V. c. 18. p. 161. A. αὐτὴ καὶ χύτρος ἀπτομένη καὶ ζωμὸν γενομένη κ. τ. λ. leg. βαπτομένη. auctor Anonymus cel. Sim de hydrophoria c. 2. p. 2. καὶ τὸ πνεῦμα κλαυθμῶδες ἔχεισιν, οὕσιον παύσιν ἀκροῦντο μετὰ λουσιν εἰς ὕδατος ἀπτεσθαι. leg. βάπτεσθαι. Duae litterae priores omittuntur, et tunc obiciuntur ut locum Polyaei lib. VII. c. 10. p. 626. τῶν δὲ Σάκκων ἰζόντων τὰς ἐσθῆτας, καὶ τὸν κόσμον, καὶ τὰ ὅπλα περιέθηκε τοῖς Περσῶσι. pro ἰζόντων, leg. βρίζοντων. cum dormirent.

ἄλλο] caret Codd. A. et C. Cod. D. ἦ.

τερεβινθίνην] Cod. E. τερεβινθίνης.

οἶνον γλυκὺ] Leg. γλυκὺν, vel οἶνον delendum. γλυκὺν, agnoscunt Codd. D et E. ne quis caperet merum annosium, quod esset amarum, ut perhibet Seneca epist. 64.

κεκραμένου] Cod. E. κεκερασμένου.

ἐπιρρόφειν] Cod. B. ἐπιρρόφῶν.

πρὸς τὰς] Codd. A. et C. novum caput hic inchoant, cujus lemma πρὸς τοῖς ἐν νυκτὶ ἐνοχλοῦντας. Cod. D. uno tenore pergit ac habet πρὸς δὲ τὰ ἐν νυκτὶ ἐνοχλοῦντα, ac sic quoque Codd. B. et E. cui in margine adscriptum est. Achilles Tat. lib. I. p. 21. ἐστὶ μὲν γὰρ φύσις καὶ τὰ ἄλλα νοσήματα — νυκτὶ χαλεπώτερα.

ἐν νυκτὶ] Polyaeus lib. V. p. 497. μὴ ἐν ἑσπέρῳ προσέβαλε τῇ πόλει. Medicos graecos mane et vespere ad aegros accessisse palam facit locus Xenophontis Oeconom. c. 13. p. 69. ed. Bach.

ἰδρύσμου] Cod. E. ὀδρύσμου.

κλόνια] Codd. A. et C. κλονίαν. Cod. D. κλονατρεῖς. Cod. B. κλῶνας. Cod. E. κλονάτια.

ροφῶν] Codd. A. et C. ροφῶν.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. Cod. E. καὶ.

maceratae et assumptae. Aliud, Refinam terebinthinam et mel cocta delingere et vinum dulce mixtum forbere iubeto. Aliud ad tusses, quae noctu molestiam exhibent. Mentae ramulos tres ex aceto tritos, sorbendos dormituris dato. Aliud. Nucleorum pineorum torrefactorum, amyli, radiculae dulcis, feminis lini singulorum unciae duae, iridis, piperis, hyssopi, amygdalarum amararum singulorum unciae tres, mellis quantum fatis, pro delinctu. Aliud eclegma. Nucleorum pineorum

κουκουναρίαν] conf. de hoc linctū Trillerus de pleuritide p. 194. Simplicii Sethi de aliment. p. 49. οἱ κοκκονάρια ἢ τὰ σρόβιλοι. conf. Martialis lib. XI. epigr. 46. Jac. Spon Itinerar. T. II. p. 255. et Du Cange Glossar. p. 728. ptyidos dixit Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 29. p. 145. Detorta haec vox ab antiquiore κόκκωνα, vid. Phrynichus p. 176. Salmasius ad Solinum p. 160.

λινοςπέρμου] delet Cod. D. Cod. E. λινοςπέρματος.

ἀμύλοι] Ramazzinus de morb. artific. c. 23. p. 194. Codd. A. et C. ἀμύλου. Cod. D. ἀμύλου τούτῃσι καταστάτου. Glossae Aëtuarii Mss. ἀμύλον ἐστὶ τὸ καταστάτου τὸ ἐκ τοῦ σίτου γινόμενον. Reliqua vid. ad caput sequens.

ἔρεως] Codd. A. et C. εἴρεως.

ἐξώπεν] Plinius lib. XXVI. c. 6. Wedelius Exercit. Dec. VII. exercit. I. delent codd. A. et C.

ἀμυγδαλων] Codd. A. et C. ἀμυγδάλων.

ἀνά] abest a Codd. A. et C.

οὐγ. γ.] Cod. E. οὐγ. α.

μέλιτος] Codd. A. et C. μέλιτι. Cod. E. μέλι.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως.

ἐκλεκτὸν] Interpres non male legit ἐκλεκτὸν vertit enim eclegma: potest tamen vulgatum servari ac commodè exponi praestans, eximium, Ibycus apud Strabonem lib. I. p. 102. πρότερον δὲ χάμα, ὡς φησι Ἰβυκίς, λογαίου λίθου, ὃν καλῶ ἐκλεκτὸν. conf. de hac voce Hadr. Junius animadv. lib. III. c. 10. et Scaliger Scaligeran. prim. p. 84. Ev. Lucas c. XXII. 35. τὸ δοκιμὸν γὰρ ἐκλεγομένη inquit Jo. Chrysostomus in A. A. Serm. XX. p. 726.

ἄλλο. ἐκλεκτὸν] Procul haec a codd. A. et C. Cod. E. ἐκλεκτὸν tantum et in margine notatum Γέ.

λινοςπέρμου] Cod. E. λινόςπερμα.

σπέρμου δραχμ. ή. τραγακάνθης δραχμ. ιβ'. Φοινίκων
 λυπαρῶν ιη'. ἱρεως δραχμ. ιβ'. ἀμυγδάλων γλυκέων
 δραχμ. ις'. μέλιτος τὸ ἀρκοῦν. τὴν τραγακάνθην οἶνω
 βρέχε· πρὸς χρόνιον βῆχιν. κυμίνου, πεπέρεως, κινίδης
 σπέρμα, ἀνά οὐγγ. α'. μέλιτος τὸ ἀρκοῦν. ἄλλο. μέ-
 λιτος οὐγγ. α'. βουτύρου νεαροῦ οὐγγ. α'. κυμίνου
 δραχμ. α'. δίδου ἐκλείχειν. ἄλλο. γλίσχωνος, ὑσσώπου,
 καλαμίνθου οὐγγ. α'. λιγροσπέρμου οὐγγ. ας". μέλιτος
 τὸ ἀρκοῦν, δίδου δὲ καὶ τὸ ἐκλεκτόν, καὶ τὴν διὰ πρω-
 σίου. ἄλλο. κόκκιν. ὀπίου, πεπέρεως, σύρακος, χαλβί-
 νης, σμύρνης ἴσα, ποιεῖ καταπότια, καὶ δίδου ε'. ἄλλο.
 κόκκιν.

τραγακάνθης] Codd. A. et C. τραγακάνθου, et Cod. D.

λυπαρῶν] Codd. A. et C. λυπαρῶν.

γλυκέων] Codd. A. et C. γλυκαίων.

τραγακάνθην] Codd. A. et C. τὴν δὲ τραγακάνθην. Reliqua desunt
 in Cod. E. usque ad ἀρκοῦν.

βρέχε] Haftenus Codd. A. et C. Cod. D. προσβρέχων leg. προ-
 βρέχων. ut c. 1. addit Cod. D. εἶτα ἐνώσας πάντα δίδου ἐκ-
 λείχειν. Cod. B. προσβρέχων.

πρὸς χρόνιον] Caput novum hic faciunt Codd. A. B. C. ac πρὸς
 χρόνιον Codd. A. et C.

πεπέρεως] omittit Cod. D. male.

κινίδης] Plinius lib. XXII. 13. Catullus carm. XLV. vs. 15.
 Et me curavi ocimoque et urtica.

Schol. Aristophanis ad Equit. vs. 420. Solent veteres piper
 jungere cum semine urticae. Nicander Alexiph. vs. 201.

Η πέπερι κινίδης τὴν μέγα σπερμῶνα λεγίας.

ita enim leg. non μέγα. Ovidius Art. Amator. lib. II. vs.
 417.

Aut piper urticae mordacis semine miscent.

conf. Petronius Satyr. c. 138. Aretaeus cur. morb. acut. lib.
 II. c. 1. p. 95. C. et p. 126. C. Codd. A. et C. κινίδης.
 Seminis urticae meminit Nicander Ther. vs. 879.

ἄλλοτε δ' αὐτῆς

Σπέρμ. ὁλοὴν κινίδης.

ubi leg. ἄλλοτε δ' αὐτῆς, ut Alexiph. vs. 425.

σπέρμα] σπέρματος.

ἄλλο] Cod. D. semper ἄλλως.

νεαροῦ] exulat e Cod. D. ejus loco Cod. B. αἰά.

κυμίνου δραχμ. α'.] Cod. E. εἴηΓ α' μέλιτος τὸ ἀρκοῦν.

γλίσχωνος] Codd. A. et C. γλίσχωνος.

rum drachmae duodecim, feminis lini drachmae octo, tragacanthae drachmae duodecim, palmulae pingues octodecim, iridis drachmae duodecim, amygdalarum dulcium drachmae sedecim, mellis quantum satis est, sed tragacantham tamen in vino macerato. Aliud ad tusses vetulas. cumini, piperis, urticae feminis singulae unciae, mellis quantum satis est. Aliud. Mellis uncia, butyri recentis par pondus, cumini drachma, pro linctu exhibentur. Aliud. Pulegii, hyssopi, nepetae, singulorum uncia, feminis lini uncia una semis, mellis quantum satis est, utere pro eclegmate, potes etiam offerre medicamentum quod ex porris fit. Aliud in forma pilularum, opii, piperis, styracis, galbani, myrrhae pares portiones. Finguntur catapotia et quinque exhibentur.

B b 2 Aliae,

δίδου] Cod. D. ἐψήσας δίδου.

καλαμίνθου] Codd. A. et C. καλαμίνθης. Excidit post hanc vocem ἀνά, quod in versione expressit interpres, ac addunt Codd. A. C. et E. Cod. D. ignorat hanc vocem.

λινθοσπέρμου] addit Cod. D. τετραμμένον.

μέλιτος τὸ ἀρκ.] non agnoscit Cod. D.

ἀρκούν] Ejus loco cod. D. ἐψήσας δίδου ἐκλείχην. δίδου δὲ τὸ ἐκ Cod. B. δίδου ἐκλείχην ἐψήσας.

δίδου — ἄλλο] horum loco cod. E. δίδου ἐκλείχην.

πρασίον] Videtur interpres διὰ πραΐου legisse, cui favet *Aristoteles* Probl. Sect. XI. 39. Compositionem pete ex *Alexandri* lib. V. p. 258. *Apulejus* de virib. herb. c. 46. *Herbam* marrubium coques cum aqua et dabis bibere iis, qui graviter tussunt, sanantur mirifice. addit Cod. B. ἀγτίδοτον.

ἄλλο] caret Codd. A. C. et D.

κόκκια] Cod. D. κοκία. Cod. B. κόκκον.

σύρακος.] addunt Codd. A. et C. πασορίον.

χαλβάνης] *Plinius* lib. XXIV. c. 5.

σμέρης — ποίει] delet Codd. A. et C.

ἴσα] delet Cod. E.

δίδου εἰ] Cod. D. δίδου εἰς κοίτην πέντε ὀροβίσκῃ, ποτὲ δὲ ἐν ἡσπὶ voluit forte ἐνεα ἡσπ.

ἄλλο] abest a Cod. E.

κόκκια τὰ πανάκια, σμύρνης, ὀπίου, πεπέρεως, ζύρα-
κος, κασορίου, χαλβάνης ἴσα σὺν ἐφέματι, ποίει κατα-
πότια, καὶ δίδου γλ. ἢ ε. νῆσιν, καὶ εἰς κοίτην. δίδου δὲ
καὶ τῶν ἀνωδύνων ἀντιδότων, τὴν τε ἀρμονίαν καὶ τὴν
συμφῶνα, καὶ τὴν ἰσόθεον, καὶ τὴν παιωνίαν, καὶ τὴν
ἀθανασίαν. Ἐμπλάσας δὲ κατὰ τοῦ θώρακος ἦτε διὰ
βουτύρου, καὶ ἡ ἀνιδήν ἐπιτιθέμενα. ὑποκαπνίσματα
βηχικαῖς, καὶ δυσπνοιαῖς· ὁ τροχίσκος ὑποκαπνιζόμενος
διὰ χαλκῆς ἀβροτόνου σανδαράκης, σινήπεως, καρδαμύ-
μου ἴσα κόψας, ποίει τροχίσκους, καὶ ὑποθυμιά. ἄλλος
τροχίσ-

πανάκια] Galenus sec. loc. lib. VI. p. 264. deest in Codd. A. et C. Cod. D. τὰ λεγόμενα πατάκια.

χαλβάνης] delet Cod. E.

καταπότια] Cod. E. καταπότιοι.

γ' ἢ ε.] Nota numerum imparē. conf. c. 23. Cod. D. καὶ δι-
δου πέντε. pro γ'. Cod. E. τρεῖς.

νῆσιν] νῆσαι. exulat e Codd. A. et C. sed νῆσαι agnoscit Cod. D.

τῶν ἀν.] Leg. τὴν τῶν ἀνωδύνων ἀντίδοτον. Codd. A. et C. τὴν
ἀνωδύνων ἀντιδότων. Cod. D. ἀντίδοτον.

τὴν τε] Cod. D. τὸν τε.

ἀρμονίαν] Galenus sec. loc. lib. VI. p. 264. Codd. A. et C.
ἀρμονικὴν.

συμφῶνα] Leg. σύμφωνον, ut apud Galenum l. c. p. 265. ac ita
Codd. A. et C. Aretaeus cur. morb. chron. lib. II. c. 5.
p. 131. ubi vid. doct. Wiggan. Aptum atque excellens dene-
tat haec vox. Heliodorus lib. VIII. p. 387. ὑπὸ ἐκπληξέως
μέγα τε καὶ σύμφωνον ἐκβοῶσας.

ἰσόθεον] Galenus l. c. p. 265. Iftiusmodi magnifica nomina spem
majorem lucri invexisse vult Rob. Kenchenius proleg. ad Q.
Ser. Samonicum p. 76.

παιωνίαν] Paulus lib. VII. c. 11. p. 270. παιωνίαν Codd. A. et C.
Cod. B. διὰ παιωνίας.

ἀθανασίαν] Ejus compositionem habent Paulus lib. VII. c. 11. p.
268. et Marcellus Empir. c. XX. p. 152. Iſis creditur eam
invenisse. Diodorus Sicul. lib. I. p. 30. Φασὶν Αἰγύπτῳ τῇ
Ἰσὶ Φαρμάκων τε πολλῶν πρὸς ὑγίαν εὐρέτιν γεγενῆσθαι — εὐ-
ρεῖν δὲ αὐτὴν καὶ τὸ τῆς ἀθανασίας Φάρμακον. conf. illustr.
Gisb. Cuperus Harpocr. p. 8. et cel. Gianerius de Aegyptior.
Anatoine p. 11. Celebratur quoque unguentum Isidis, cujus
ex Cratone meminit Schenckius Observ. et Experim. Cent.
VII.

Aliae, quae panacia vocantur, myrrhae, opii, piperis, styracis, castorii, galbani, par. singulorum pondus. Finguntur pilulae, e quibus jejunis et dormituri tres vel quinque deglutiendae dantur, vel aliquod ex lenientibus medicamentis, ut est, quod dicitur Harmonia et Symphoros, et Isotheos, et Paeonia, et Athanasia. Thoraci novissime super imponenda emplastra quae ex butyro constant, et anethinum, suffimina tussientium, et difficulter spiritum trahentium, pastillus fumo excitatio per infundibulum idoneus. Abrotoni, sandaracae, sinapis, cardamomi pares portiones contusas in pastillos cogito

Bb 3 et

VII. 57. p. 405. quod emplastrum dicitur apud *Oribasium* de fractur. p. 113. annuletum contra hydrophobiam ei tribuit *Astor anonymus* cel. *Sims* p. 51.

Θώρακος] addit Cod. D. Σετόν.

ἐμπλαστα] Cod. E. ἐμπλαστρα.

ἢ τε] Codd. A. et C. ἢ. Cod. D. τὴν τε. Cod. E. εἴτε διὰ τοῦ.

καὶ ἢ] Cod. D. καὶ τὴν. Cod. E. καὶ ἀνηθίνου.

ὑποκαπνίσματα] Iterum caput novum, nempe CXI. in Codd. A. et C. qui ἀποκαπνίσμα legit. Cod. D. ὑποκαπνισμαῖς δὲ χρῆσθαι τοῖςδε· ἐπὶ δὲ βησσόντων καὶ δυσπνεύτων τροχίσκος, ac sic quoque Cod. B. ἐπὶ δὲ τῶν β. in Cod. E. adscriptum GZ.

ὁ τζ.] delet articulum Codd. A. et C.

Χράνης] *Alexander Aphrod.* lib. II. probl. 3. χράνη et χώνικον. leg. χώνη. *Pollux* lib. VII. c. 24. legim. 106. *Moeris* p. 123. χράνην Ἀττικῶς· χώνην Ἑλλήνες. Codd. A. C. et E. χώνης. χώνος *Hippocrates* de Corde p. 268.

ῖσα] Cod. D. ἐμείας.

ἀβροτόνου] Glossae Jatricae Mff. ἀβρότονος, ἢ μελιτίμη. conf. *Plinius* lib. XX. c. 7. Schol. *Nicandri* ad Ther. vf. 60. ubi corrig. διὰ τὸ δυσπνεύσιν εἶναι χρῆσιμον. vid. *Helianus* H. A. lib. IX. c. 33.

τροχίσκον] Codd. A. C. et E. τροχόν.

ἄλλος] Delet Codd. A. et C. et novum inchoant caput, nempe CXII. cujus lemma: τροχίσκος. Cod. D. ἄλλως omissa voce τροχίσκος. ἄλλος delet Cod. E. ante τροχίσκος legitur: περὶ ἀρτηριακῶν, (praefixo numero Gñ. in marg.) Ἀρτηρίᾳ λέγονται αἱ (sic) νευρώδεις πόροι τοῦ σώματος. *Cores*.

τροχίσκος. σανδαράχης, τερεβινθίνης ἀνὰ οὐγγ. β'. κό-
σου φύλλον ἀνὰ δραχμ. δ'. λαζέρου, μασίχης ἀνὰ δραχμ.
γ'. πεπέρεως κοκ. μ'. ποίει τροχίσκους, καὶ ὑποκάπνιζε
ἐπιρροφῶν οἶνον ἢ γλυκύν. ἄλλο. σύρακος, τερεβινθίνης,
σανδαράχης, μασίχης ἴσα, ὁμοίως χρῶ.

ΠΕΡΙ ΑΡΤΗΡΙΑΚΩΝ.

Κ Ε Φ. ΡΚς'.

Τὸν λάρυγγα, καὶ τὴν ὑποκειμένην αὐτῷ τραχείαν
ἀρτηρίαν ὑμὴν τις ἰσχυρῶς ἐπαλείφει. οὗτος δὲ ὁ ὑμὴν
ὑγραινόμενος ἢ ἐλκόμενος, ἢ ἐκ κραυγῆς πολλῆς πλητ-
τόμενος,

σανδαράχης] Codd. A. et C. ἀνδράχης. Cod. E. post hanc vo-
cem addit σιγήπεως.

φύλλοι] φύλλον. Codd. A. C. et E. φύλλοι.

λαζέρου] Alex. lib. XI. c. 1. p. 627. ubi vid. Geopylus. Solinus
c. 30. p. 244. et c. 31. p. 252. Salm. fms ad eum p. 249.
Homon. Hyl. Jatr. c. 96. Du Cange Glossar. p. 1394. Phi-
nius lib. XIX. c. 3. Glossarium Philoxeni p. 104. laser,
ἐπός. et p. 135. ἐπός σιλφίου, Laser sive Lasar. Apulejus
Metamorph. lib. X. p. 272. Codd. A. C. D. et E. σκορδο-
λαζέρου.

δραχμ. γ'] Cod. E. οὐγγ. γ'.

κόκκια μ'] Codd. A. et C. κόκκια ι'. Cod. D. κόκκους.

τροχίσκους] Codd. A. et C. τροχῶν.

ὑποκάπνιζε] editio Martii operarum incuria ὑποκατένιζε. Codd.
A. et C. ἐπικατένιζε.

ἐπιρροφῶν] Cod. D. ἐπιρροφῶν. Cod. B. ἐπιρροφῶντα.

ἢ γλυκύν] vid. ad c. 35. Codd. A. et C. οἶνον γλυκύν. Cod. E.
οἶνον γλυκύν. Cod. D. οἶνον γλυκύν.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως.

τερεβινθίνης] τερεβινθίνης Codd. A. et C.

μασίχης] ignorat Cod. D.

Cap. CXXVI.

Περὶ ἀρτηριακῶν] Cod. E. πρὸς τὰς τῆς φωνῆς ἀπκοπάς. Gr.

Τὸν λάρυγγα] Galenus sec. loc. lib. VII. p. 255. Aetius lib. VIII. c.
54. Paulus lib. III. c. 28. Adr. Heringa Qbf. cap. VII. p. 61.

et suffito. Alius pastillus. Sandaracae, therebinthinae, singulorum unciae duae, costi, folii, singulorum drachmae tres, piperis grana quadraginta, pastillos fingito, et suffumigato, vinumque seu sapam sorbeto. Aliud. Sty-
racis, terebinthinae, sandaracae, mastiches, singulorum pares portiones eodem modo in usum adhibentur.

DE ARTERIACIS.

CAP. CXXVI.

Laryngem et quae ei subjacet, aperam arteriam pel-
licula quaedam arcte complectitur, quae si vel humidior
reddita, vel exulcerata, vel ex magna vociferatione per-

Bb 4 culla

αρχαίαν] Caret hac voce Cod. E.

ἐμὴν] Codd. A. C. et E. ἡμῖν. Cod. D. ἐμῇ.

αἷς] deest apud Aëtium. et in codd. Mff.

ἰσχυρὸς] Leg. ut apud Aëtium ἰσχυρὸς ὑπαλείφει et apud Ori-
basium Anatom. p. 68. ἰσχυρὸς quodque in Codd. Mff.

ἐπαλείφει] Codd. A. et C. ὑπαλείφει. Cod. E. ὑπαλείφειν.

δε] delet Cod. B.

ἐμὴν] Pro τῷ ἐμῆς ὑπαραρτημένης ἢ ἐλευμένης — πληττομένης. Quod ne quis solocorum arbitretur, cavet diligentia doct.
Raphelii ad Marc. c. XII. 40. p. 411. Aristophanes Lysistr.
v. 13. εἰρημένην pro εἰρημένην, ut ibi docet Schol. et Biserus.
Nolter c. 170. κενάθεν γὰρ ἐκλυῖδες φλέγμα, παύσας τῆς ἐδύ-
της. et c. 191. τικτέμενοι τὸ πνεῦμα. In inscriptionibus sta-
tuarum hoc non infrequens aut insolitum esse docuit doct.
Edm. Chishull ad inscript. Sigeam p. 81. Machio de morb.
mulier. c. 93. et c. 126. ubi vid. magnus Cour. Gesnerus.
conf. supra c. 123. et Lesbonay de schemat. p. 183. Schol.
Homeri ad Iliad. A. v. 171. et ad Iliad. Π. v. 264. Casu-
lanus ad Polycenti lib. I. c. 18. p. 37. Contrarium habes apud
Diodorum Sic. lib. XII. p. 490.

ἐλκόμενος] leg. ἐλκόμενος vel quod malim ἐλκόμενος ac ita Codd.
D. et E. propter illa quae infra ad cap. 166. notavi. Similem
errorem apud Pollucem sustulerunt viri docti lib. I. c. 11. fegin.
201. Vel legend. ἡλκόμενοι. Lexic. de Spirit. a cel. Val-
ckenario editum p. 223. ἡλκόμενος, ὁ τετραυματισμένος. Ev.
Lucæ XVII. 20.

ἐμὴν] Codd. A. et C. ἐμῇ.

τόμενος, βραγχώδης γίνεται ἡ Φωνή, καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ
κρυγῆς βοηθεῖ λούτρον εὐκρατον, καὶ τροφαὶ ἐπιτή-
δαιοι ὄντες διὰ τοῦ ἀμύλου, καὶ ὡς ῥοφητὰ καὶ τὸ γάλα,
καὶ τὰ διὰ τῆς τραγακύνθης ῥοφήματα. ἀρτηριακὴ πρὸς
τὰς τῆς Φωνῆς ἀποκοπὰς. κόμμεως δραχμ. β'. τραγα-
κύνθης δραχμ. α'. ἐφέματος χοῖνικα α'. κόψας ταῦτα
συνλείωσε μετὰ τοῦ ἐφέματος, καὶ ἔπει ἐπ' ἀνδράκων
κενῶν. ἐξ αὐτοῦ δὲ ἐπὶ τῆς χρεῖας δίδου εἰς ἐσπέραν βα-
λεῖν ὑπὸ τὴν γλώσσαν καὶ κατέχειν, καὶ τὸ σίεalon κα-
ταπινέτω. ἄλλο πρὸς εὐΦωνίαν. Τραγακύνθης δραχμ.
ζ'.

βραγχώδης] ἡ βραχῶδη Codd. A. et C. Cod. E. τὴν βραχῶδη
φωνὴν ἀποτελεῖ.

Φωνή] Cornutus de nat. deor. c. 35. p. 234. αἷρ γὰρ πεπληγμένος
ἡ Φωνή. Theophrastus Bulg. in Ev. Joannis c. 1. p. 572.
Φωνὴ μὲν ἐστὶ πνεῦμα ἀδιάσπαστον, ὃ ἐκ τοῦ θώρακος ἐξέρχεται,
ὅταν δὲ ὑπὸ τῆς γλώττης διακρωθῇ, τότε γίνεται λόγος. Arti-
culum delet Codd. A. et C. et legunt Φωνή.

καὶ τοὺς] Codd. A. et C. καὶ τοῖς. quam lēctionem praefero. quae
convenit verbo βοηθεῖ et sequenti ἐπιτήδαιοι, vid. Jac. Grono-
vius ad Arriani de exped. Alex. M. lib. I. c. 10. p. 22.

ἐπιτήδαιοι ὄντες] pro hisce Codd. A. et C. ὅν τὰ Cod. B. αἷρ
διὰ τοῦ. Cod. E. αἷ λεαίνουσιν, ὅν τὰς διὰ. Cod. D. τρο-
φαὶ ἀδικοι. conf. Hebenstreit Palaeol. Therap. p. 628. Jo.
Chrysostomus T. I. p. 152. τὰ ἐπιτήδεια φάρμακα ἐπιτιθέσθαι.

ἀμύλον] Cibum gratissimum ex amylo parare docent Glossae Mss.
Aethiopii: "Ἀμυλον ἐστὶ τὸ κατὰσπαι τὸ ἐκ τοῦ σίτου γινόμενον·
μιγνύσιντες γὰρ τοῦτα τὸ ἀμυλον τῇ χυλῇ τῶν ἀμυγδαλῶν, ποι-
οῦσι ἔδεσμα συντίθεται ἡδιστον τὸ καλούμενον διαγύλακτον. In
deliciis apud veteres erat ἀμυλος, inquit Dan. Heinsius Lect.
Theocrit. c. XXVII. p. 382. conf. c. 122.

καὶ] delent Codd. A. et C.

ῥοφητὰ] Codd. A. et C. ῥητὰ. Cod. D. ῥυτὰ. Cod. E. ῥυτὰ.

καὶ τὰ] Codd. A. et C. καὶ τὸ — ῥοφήματα.

ἀρτηριακὴ] Scribenius Larg. c. XVIII. 74. Isidorus Origin. lib.
IV. c. 9. Arteriaca (inedicamenta) quod apta sint gutturis
meatui, et tumores faucium et arteriarum leniant. In codd. A.
et C. novum hic incipit caput cum duplici lemmate: πρὸς ἀρ-
τηριακῆς et πρὸς τὰς τῆς Φωνῆς ἀποκοπὰς. Cod. E. ἀρτηρια-
κα et jungitur praecedenti ῥοφήματα.

culla fuerit, rauca fit vox. In hoc itaque casu succurrit balneum temperatum et cibi apti, qui constant ex amylo, et ova sorbilia et lac, et ex tragacantho sorbitiones. Arteriaca ad vocis interceptionem, gummi drachmae duae, tragacanthae drachma, sapae choenix unus, contusa haec et cum sapa contrita, coquito sub prunis sine fumo. Et cum usus postulat, vesperi sub lingua tenendam exhibeto, et salivam devorare iubeto. Aliud quod facit ad vocis bonitatem. Tragacanthae drachmae

Bb 5

lex,

ἀποκοπὰς] Codd. B. et D. διακοπὰς.

τραγακάνθης] Codd. A. et C. τραγακάνθου.

ἐψέματος] Codd. A. C. et E. ἐψήματος.

χρίνικα α'.] Exulat e Cod. E.

κόψας] Cod. E. κόψον.

συνλείσσει] Codd. omnes συνλείσσειν ac ita legendum.

ἔψα] leg. ἔψε.

κειῶν] pro κινῶν, ut habent Codd. A. et C. nam recentiores ita scribebant, vid. *Salmasius* ad *Solinum* p. 481. et ad *Spartianum* p. 680. *Wesselingius* ad *Diodori* Sicul. lib. III. p. 217. *Longus* lib. III. p. 76. Δάφνης δὲ κειῶν τέρεψιν ἐτέρπετο. Puto ita innui carbones vivos ut loquitur *Eros* de pass. mulier. c. 2. p. 225. vel probe accensos, quantum opus est ad coctionem ut explicat coquus apud *Athenoerum* lib. VII. c. 11. p. 291.

τὸ πῦρ μάγει

Ποῖατε τοῖς ὀπτοῖς, κητ' ἀναιμέγον

Τὸ γὰρ τοιούτ' οὐκ ὀπτόν, ἀλλ' ἐφθόν' ποιῶ,

Μήτ' ἐξυ.

Cod. D. κινῶν. Cod. E. τινῶν. quam lectionem praeferendam censeo. Ita quoque *Aelianus* H. A. lib. VII. c. 21. ζέον ὕδαρ, καὶ γὰρ ἦν ἐπὶ τινῶν ἀδράκων θερμαινόμενον.

χρεῖας] Cod. E. χάρδα.

εἰς ἐσπεραν] Cod. E. ἐσπέρας. *Achilles* Tat. lib. IV. p. 263. περὶ τῆς ἐσπέρας δοῦναι πικρῶν.

βαλεῖν] Codd. A. et C. βάλλειν. leg. βάλλιν ut habet Cod. E.

τὸ σιέλον] leg. τὸν σιέλον si *Thomam* Mag. p. 791. et *Moeridem* p. 102. audias, conf. *Pollux* lib. II. c. 4. segm. 103.

καταπινέτω] Codd. A. et C. καταπίετο.

ἄλλο] Margo Cod. E. περὶ σιφανίας (i. εὐφανίας) 63.

τραγακάνθης] Cod. E. τραγακάνθεν κόκκους ε'.

ς'. γλυκέρειζης χυλοῦ δραχμ. β'. λιβάνου δραχμ. α'. κόμ-
μεως δραχμ. ς'. κρένου δραχμ. α'. Φοινίκων δραχμ. ς'. γλύ-
κews οἴνου τὸ ἀρκοῦν, ἔψει ὡς προεῖρηται, καὶ χρῶ. ἄλλο.
κρένου δραχμ. ς'. γλυκέρειζης, ναρδοςάχους ἀνά δραχμ. δ'.
σμύρνης δραχμ. γ'. λιβάνου δραχμ. γ'. ὑσκαίου σπέρ-
μα γδ. α'. πεπέρεως κόκκια ν'. μέλιτος τὸ ἀρκοῦν δίδου
ὑπὸ τὴν γλῶσσαν κατέχειν. ἄλλο. χυλὸν κράμβης μετὰ
μέλιτος ἐψήσας ἕως πάχους δίδου ἐκλείχειν.

ΠΕΡΙ ΟΡΘΟΠΝΟΙΑΣ

καὶ δυσπνοίας, καὶ ἄσθματος.

Κ Ε Φ. ΡΚΖ:

Τοὺς ἄνευ τοῦ πυρέττειν ἀναπνέοντας πυκνὸν, ὡς
ἐπὶ δρόμου, ὀνομάζουσιν ἄσθματικούς ἐκ τοῦ συμπτώ-
ματος.

ἄλλο — λιβάνου] delent Codd. A. et C. sed novum inchoat ca-
pit, cujus lemma est πρὸς εὐφάντων.

λιβάνου] addunt Codd. A. et C. χρυσοῦδες ὑπὸ γλῶσσαν σάλευε,
καὶ κινούμενον λύεαι καὶ πάρε (leg. παύει) βήσαι· κάρδαμον
λύων μετ' ὕδατος δίδου πίνειν εἰς κοίτην, καὶ πρῶτ' α' καὶ β'.
βλυχάμιον (leg. βληχάμιον vid. Schol. Theocriti ad Id. V. v. 56.)
μετ' ὕδατος ἐψήσας πότηζε. et hic finis hujus capituli.

χυλοῦ] Codd. A. et C. χυλὸν. et Cod. D.

γλυκews] Cod. E. μετὰ γλυκews οἴνου ἔψει.

τὸ ἀρκοῦν] ignorant Codd. A. et C.

ἔψει] addunt Codd. A. et C. καὶ χρῶ, omiffis ὡς προεῖρηται.
Cod. D. ἔψαι.

ἄλλο] in Codd. A. et C. non invenitur. Cod. D. ἄλλως.

δραχμ. γ'] Cod. E. σμύρνης κόκκια γ'.

εὐγΓ. α'.] Cod. E. δραχμ. ς'.

κόκκια] Codd. A. et C. κόκκοι η'. Cod. E. δραχμ. ν'.

γλῶσσαν] Tale medicamentum una voce dici ἐπὶ γλωττίον auctor
Scaliger Scaligeran. prim. p. 85. vel ἐπὶ γλωττίδα ut habet
Paulus. Kb. III. c. 32. p. 91.

ἄλλο] migrat e Codd. A. et C.

fex, radiculæ dulcis succi drachmæ 2. thuris drachma, gummi drachmæ fex, vini dulcis quod sufficit, coquito, ut supra compræhensum est, et uitor. Aliud. Croci drachmæ septem, radiculæ dulcis, spicæ nardi singulorum drachmæ quatuor, myrrhæ drachmæ tres, thuris par pondus, feminis alterci uncia, piperis grana quinquaginta, mellis quantum satis est, sub lingua tenendum dato. Aliud. Brassicæ succum cum melle, dum inspissetur coquito, et lambendum dato.

DE ORTHOPNOEA,

SVSPIRIO, ET SPIRANDI DIFFICULTATE.

CULTATE.

CAP. CXXVII.

Qui citra febrem crebro veluti ex cursu respirantæ asthmatici (quasi anhelosos dixeris) ratione symptomatis *appellian-*

χυλὸν [κραμβῆς] *Aristoteles Problem. Sect. III. 18. ὅτι τὸν μὲν χυλὸν γλυκὺν καὶ εὐπτικὸν ἔχει.* adde *Paxatum Geopon. lib. XII. p. 338.*

ἐψησας] et hoc verbum deest in Codd. A. et C.

πάχους] *Noster c. 159. ἕως μέλιντος πάχους et ἕως γλοιοῦ πάχους c. 1, et 232. Plena locutio ἕως, vel ὡς μέλιντος εἶχει πάχος ut c. 1, sed brevius Cod. D. ἕως παχυρῆ.*

C a p. CXXVII.

καὶ ἀσθματος] Verba hæc ignorant Codd. A. et C. in Cod. D. lemma est περὶ ἀσθματος neglectis reliquis.

Τοὺς ἀνεν] *Ex Galeni sec. loc. lib. VII. p. 271. contractum hoc caput. Celsus lib. IV. c. 4. Avetaeus morb. chron. lib. I. c. 11. Caelius Aurel. morb. chron. lib. III. c. 2. Paulus lib. III. c. 29. quem ex nostro facile est emendare.*

πυκνὸν] male apud *Galenum πυκνὸν* legitur. Cod. B. πυκνός.

ὡς ἀπὸ] Codd. A. et C. ὡς καὶ ἀπὸ.

ματος, ἀπὸ δὲ τοῦ σχήματος τοῦ θώρακος διὰ τὸ ἅπαν
ὄρθιον φυλάττειν φόβῳ τοῦ πνιγῆναι, ὀρθοπνεϊκοὺς κα-
λοῦσιν· γίνεται δὲ τὸ πάθος ἀπὸ παχέων τε καὶ γλί-
σχωρων χυμῶν, ἐμπλασθέντων τοῖς βρογχίοις τοῦ πνεύ-
μονος. ἡ δὲ δύσπνοια κοινὸν ἐστὶ σύμπτωμα καὶ τούτοις,
καὶ ἑτέροις πλείοσι. σκοπὸς δὲ τούτων τῆς θεραπείας
ἐκδαπανῆσαι τὸν γλίσχρον χυμὸν καὶ παχὺν· ὅξος τοί-
κων αὐτοῖς ἀρμόζει τὸ σκυλλητικόν, καὶ ἡ σκύλλα ὀπτῇ
λεία, μετὰ μέλιτος ἐκλειχομένη, καὶ κάθαρσις διὰ τῆς
ἱερᾶς, καὶ ἔμετοι ἀπὸ ῥαφανίδων, ἀριστολοχία στρογγύλη
πινομένη, ἡ κενταυρίου τοῦ μεγάλου ἡ ῥίζα, ἡ καλαμίν-
θου ὁ καρπὸς, ἡ ὑσσώπου, ἡ ἱρίς. εἰ δὲ χρεῖα κτεπεί-
γῃ, καὶ φλέγμα τέμνειν, ἐξώθεν τὸν θώρακα κατὰ-
πλασσε διὰ σύκων καὶ αἶρας ἄλευρον, καὶ μάννα λιβά-
νου καὶ μέλι. ἀλείμματα δὲ χρῆσθαι θερμότεροις, οἷον

ἱρίνω

σχήματος] Galenus συμπτώματος.

ἅπαν] Omisit in versione interpres: ponitur apud recentiores pro
ἅλον τὸν πᾶν, ut dixit Aretaeus l. c. Orbasius de fractur. l. p.
58. ἀπαντός τε μορίου φανών. conf. c. 37. Ex Galeno vero
supplementum τῶμα. Florus lib. III. c. 3. p. 223. per omnem
diem conciditur barbarus.

ὀρθοπνεϊκοὺς] Hoc morbo laboravit Jo. Tzetzes ut queritur Chil.
VI. vs. 70. et Herodes Tetrarcha ut testatur idem Chil. XIII.
vs. 28.

καλοῦσιν] Codd. A. et C. καλοῦσι.

τὸ πάθος] addunt Codd. A. et C. ἀπὸ πάθος.

βρογχίοις] Orbasius Anatomic. p. 70. Sextus Empir. adv. Mathe-
mat. p. 266. εἰ βρογχῶν ἐπνικεν, οὗτος, ἔλκος ἔχει ἐν πνεύ-
μονι οὗτος. Codd. A. et C. τοῖς βρογχίοις τοῦ πνεύματος.
Cod. E. βραγχίοις.

δύσπνοια] Galenus de respirat. lib. I. c. 1. Actuarius lib. I.
c. 36.

πλείοσι] Nihilium βραχυλογίᾳ hic indulgit noster, debuisset saltem
ex Galeno addere πάθεισιν, nisi maluerit subaudiri καμνοῖσι.

ἐκδαπανῆσαι] Codd. A. et C. ἐκδαπανήσας.

ὅξος] Marcellus Empir. c. XVII. p. 122. Plinius lib. XXIII.
c. 2.

σκυλλητικόν] Codd. A. et C. σκυλητικόν.

σκύλλα] Plinius lib. XX. c. 2.

appellantur, a forma vero thoracis, quem rectum servare suffocationis metu coguntur, orthopnoeici nominantur. Fit porro hic affectus, a crassis glutinosisque humoribus, fistulosis pulmonum chartilaginibus infarctis. Difficultas vero spirandi, non tantum huic morbo, sed multis etiam aliis accedit, scopus itaque curationis totus esse debet, ut glutinosus humor et crassus absumatur. Acetum igitur e scilla convenit, et scilla ipsa tosta et in pulverem redacta et cum melle pro delinctu adhibita, purgatio quoque per hieram fieri debet, et vomitus radícula eliciendus. Vel aristolochia rotunda potui danda, vel centaurii magni radix, aut nepetae semen, vel hyssopum vel iris. Quodsi necessitas urget, pituita quoque extenuanda et cataplasmata ex ficibus et lolii farina et thuris manna, vel melle exterius thoraci ex parte exteriori admovenda erunt. Uti praeterea oportet inunctionibus

λεία] Codd. A. et C. λία. conf. c. 236.

ἑφαλίδαν] Codd. A. et C. ἑφαλίδαν. Inter diuretica recenset Rufus Ephes. de renum affect. c. 7. p. 6. ubi monet praeterea, ut probe decoquatur.

καλαμίνθου] Codd. A. et C. καλαμίνθης.

ὑσσώπου] ὑσσώπος.

ἴρις] Cod. E. ἴριως.

εἰ δέ] Codd. A. et C. ἡ δέ.

φλέγμα] Leg. φλεβὰ ut apud Paulum et in Codd. A. et C. Cod. E. φλέβην. vel leg. φλέγαν, nam recentiores φλέγα dicere pro φλέψ audior est Du Cange Glossar. p. 1683.

τέμνειν] Cod. E. τέμνε,

τὸν θάρακα] Cod. E. τοῦ θάρακος.

κατάπλασσε] Cod. E. κατάπλαστε δέ.

ἄρας] Codd. A. et C. ἔρας. Bodaeus ad Theophrasti H. Pl. lib. VIII. c. 7.

ἀλευρον] Codd. A. et C. ἀλεύρων.

καὶ μέλι] caret Codd. A. et C. Cod. E. μέλι ἐπίθετ.

δε] abest a codd. A. et C.

οἶον] Codd. A. et C. ἡ.

ἱρίῳ μύρῳ, ἀνιθίνῳ, πηγανίνῳ, καὶ μαλάγμασι χρησέον
τοῖς ἔλκειν τὰς ἰχῶρας δυναμένοις· χρῶ δὲ καὶ τοῖς ὑπο-
καπνισμοῖς τοῦ προγεγραμμένοις. Πόματα ἀσθματι-
κοῖς. πολίου, ἀβροτόνου, κασορίου, ἀμμωνιακοῦ θυμιά-
ματος ἴσα μέλιτι Φυράσας, δίδου. ἄλλο. κασορίου, ἀμ-
μονιακοῦ θυμιάματος ἀνὰ δραχμ. ἢ. πεπέρεως κόκκοι
μ. γλυκεῖ οἶνῳ ἀναλαβὼν, δίδου κυάμου μέγεθος σὺν
μελικράτῳ.

ΠΕΡΙ Αἵματος

πτύσεως.

Κ Ε Φ. ΡΚΗ.

Αναπτύεται αἷμα ἐκ τοῦ θώρακος, ἢ τοῦ πνεύμο-
νος, ἢ τῆς τραχείας ἀρτηρίας, ἢ ἐκ τῆς κεφαλῆς κατα-
Φερόμενον, καὶ ποτὲ μὲν κατὰ ῥῆξιν ἀγγείου, ὡς ἐπὶ
καταπτώσεως, καὶ γίνεταί αἰθρῶα καὶ πολλὴ ἢ κένωσις.
εἰ δὲ κατὰ διάβρωσιν, σὺν αἰθρῶας, ἀλλὰ κατὰ βραχύ ἢ
ἀναγωγὴ τοῦ αἵματος γίνεταί, ἐκ δριμύων βρωμάτων, ἢ
ἐκ

ἱρίῳ] Codd. A. et C. ἱξῆνόςβρω, pro ἱρίῳ μύρῳ.

ἀνιθίνῳ] Codd. Mss. ἀνηθίνῳ.

τὰς ἰχῶρας] τοὺς ἰχῶρας. et sic Cod. E. Codd. A. et C. τὰς
χῶρας.

πόματα] Paulus πόμα. Dionysius Perieget. v. 734.

— Δερκεβίον τε καὶ ἀφιεῖν πόμα Βάντρων.

Novum caput hic faciunt Codd. A. et C. cum hac epigraphe
πότα ἀσθματικῶς. Cod. B. vero, ut editio Martii. Cod. E.
margo addit ρά.

ἀβροτόνου] Cod. E. ἀβροτονίου. conf. c. 125. Aelianus H. A. lib.
IX. c. 33.

ἴσα μέλιτι] Codd. A. et C. μέλιτι: ἴσα. Cod. E. μετὰ μέ-
λιτος.

δραχμ. ἢ.] Codd. A. et C. κόκκῳ ἢ.

κόκκοι] Codd. A. et C. κόκκους. Cod. E. πεπέρεως δραχμ. κ.

γλυκεῖ] Codd. A. et C. γλυκῷ.

σὺν μελικράτῳ] Cod. E. ἐν μελικράτῳ.

nibus calidioribus, unguento irino nimirum, anethino, rutaceo, et malagmatis, quae serofas humiditates extrahere possunt, novissime etiam suffumigationibus supra positis. Potio suspiriosis apta, polii, abrotoni, castorii, stillae Ammoniacae pares poritones melle subigito, et exhibeto. Aliud. Castorii guttae Ammoniacae, singulorum drachmae octo, piperis grana quadraginta, ex his vino dulci exceptis, quod fabae magnitudinem habet, cum aqua mulsa exhibetur.

DE SANGVINIS

EXPOSITIONE.

C A P. CXXVIII.

Sanguis aut ex pectore, aut ex pulmone, aliquando ex aspera arteria expuitur, interdum etiam a capite deorsum fertur, idque vel ob vasis rupturam, ut in casu cum sanguis et subito et copiose erumpit, vel exesa parte aliqua, et tum non subito sed paulatim exit, et sit hoc vel ob cibos vel fluxiones acres, vel ore alicujus venae

C a p. CXXVIII. Cod. E. ςβ.

ἀναπτύεται] Galenus sec. loc. lib. VII. p. 267. Aretaeus acut. morb. lib. II. c. 2. Aëtius lib. VIII. c. 65. Alex. lib. VII. c. 1. Paulus lib. III. c. 31. Caelius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 9.

ἢ τοῦ] Distinguunt haec medici, noster capite 132. καὶ εἰ ἔστιν ἀφραδες καὶ χαλδόν, ἐκ τοῦ πνεύματος ἐστὶν· εἰ δὲ μέλαν, ἐκ τοῦ θάλακτος. Aretaeus de sign. et caus. acutor. lib. II. c. 8. p. 21. A. conf. Marcus Aurel. Severinus in Th. Bartholini Epist. Med. Cent. I. ep. 68. p. 279.

ἐξήεν] Iterum hac voce utitur noster c. 259. saepius Alexander Aphrod. lib. I. probl. 119.

ἢ κένωσις] ἢ migrat e Cod. E.

ἀθρόως] Cod. E. ἀθρόος. conf. c. 37. et 143. Synesius Ep. 69. ἀλλ' ἐφθασαν ἐκχιθέντες ἀθρόον κατὰ τῆς χάρας.

ἀναγωγή] Caelius Aurel. l. c.

δερμάτων] Codd. A. et C. δερμαίων et mox δερμαίου.

ἐκ κατάρξεως δριμύως· εἰ δὲ κατὰ ἀνασόμεωσιν, ἐκ λού-
 τρῶν ἀμέτρων, καὶ θερμοῖς χωρίοις. οἷον εἰ μὲν ἐκ τῶν
 κατὰ τὸν σωμαχὸν ἢ τὴν γαστέρα ἔρχεται χωρίων· εἰ δὲ
 μετὰ βηχός, ἐκ τῶν ἀναπνευστικῶν ἀνάγεται μορίων.
 τοὺς μὲν ἐπὶ κατάρξῃ πτυσάντας αὐτίκα φλεβοτομεῖν,
 δεσμεῖν δὲ καὶ τὰ ἄκρα, καὶ ἀνατρεῖσθαι σὺν ἐλαίῳ πα-
 λαίῳ, τροφήν δὲ προσάγειν τῶν ἀψήρῶν, οἷον ῥοιᾶς, ἢ
 μήλων, ἢ ἀπίων, ἢ συνεψείσθωσαν τοῖς ῥοφήμασιν·
 εἴτα δίδου τὸν δι' ἡλέκτρον τροχίσκον, καὶ τὴν θηριακὴν
 ἀντιδοτον πίνειν, εἴτα σικύας τῷ τραχήλῳ κολλητέον.
 τοὺς δὲ ἐκ τῶν ἀναπνευστικῶν, τοῦτ' ἐστὶ τοῦ θώρακος
 καὶ πνεύμονος αἷμα πτύσαντας, φλεβοτομητέον καὶ
 σπόγῃ.

κατάρξεως] Codd. A. et C. κατάρου.

θερμοῖς] Codd. D. et E. θερμῶν χωρίων.

εἰ μὲν] Cod. A. διὰ μέτεω ἀναφέροιο ἐκ τοῦ σωμαχου ἢ τῆς
 γαστρος ἔρχεται. Cod. D. δι' ἐμῆτων. Cod. C. δι' ἀμέτεω.
 Cod. B. δι' ἐμέτων. Cod. E. δι' ἐμέτων ἀναφέρεται. ἐκ τοῦ
 σωμαχου ἢ τῆς γαστρος ἔρχεται.

ἔρχεται] Intorpres vertit *erumpit*, potuisset etiam *venit*, vel *est*.
 ἔρχεσθαι apud Graecos, ut *venire*. apud Latinos, pro *esse* dici
 observat N. Hemsius ad Ovidii Heroid. Epist. IV. v. 113. p.
 51. conf. Burmannus ad Petronii c. 42. Synesius Epist. 106.
 p. 66. ἡδ. τον εἰς ἀπόλασιν ἔρχεται. Achilles Tat. lib. I. p. 11.
 οἷον ἀπὸ χιόνος ἄρτι λυθείσης ἔρχεται. ita enim malim legere,
 quam *αἶρεται*. Celsus lib. III. c. 12. incertum est quando
 febris *ventura* sit. Aelianus H. A. lib. VI. c. 40.

ἀναπνευστικῶν] Hippocrates Aphor. V. 13.

τοὺς μὲν] Cod. E. τοὺς μὲν οὖν.

αὐτίκα] Codd. A. et C. αὐτοὶ καταφλεβοτομεῖν.

φλεβοτομεῖν] Cod. D. Μομῶν. Monuit egregius Bolla legendam
 αὐτίκα δεσμεῖν· δεσμεῖν δὲ τὰ ἄκρα.

δεσμεῖν] improbatur Scribonius Larg. c. XXI. 84.

ῥοιᾶς] Cod. E. ῥοιῶ.

ἀπίων] Codd. A. et C. ἀπίων. Codd. D. et E. ἢ μήλα ἢ
 ἄπια.

συνεψείσθωσαν] Cod. E. συγκριμάσθωσαν. *videtur* legend. συγκρι-
 μάσθωσαν.

ῥοφήμασιν] Codd. A. et C. ῥοφίσμασιν.

venae patefacto, ex usu balnei immoderato, et partium calore, veluti cum ex locis circa stomachum vel ventriculum erumpit. Quodsi tussis est, e partium respirationi servientium aliqua educitur. Qui igitur ob fluxionem sanguinem expuunt, his statim sanguis mitti debet, et extremae partes deligari et oleo veteri perfricari, cibi-que offerri austero sapore, ut mala punica, poma, pyra, vel haec ipsa cum sorbitionibus coqui, pastillum denique Diaelectru, et theriacam antidotum potui dato, et collo cucurbitulas admoveo. Qui vero sanguinem e partibus respirationi servientibus, hoc est vel pectore vel pulmo-

ne

δι' ἡλεκτρον] Paulus lib. VII. c. 12. p. 273. Caelius Aurel. l. c. c. 13. p. 408. Petr. Petrus ad Aretaeum p. 253. Codd. A. et C. δι' ἡλεκτρον.

προχίσσον] addit Cod. D. καὶ τὸ κοράδιον.

πίειν] Codd. A. et C. πίειν. Noster πίειν maluit c. 10. 35 et 233. capite vero 36. πίειν, vide quae mox notat Schol. Anisio-phanis. Achilles Tat. lib. II. p. 117. καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τοῦ Φαρμάκει. Sed hanc distinctionem non adeo observant audaces, vel librarii. Paulus l. c. καὶ τῆς βαλάνης ἀπὸ δέπου, confuso verbo πίειν. Varro apud Nonium c. 2. §. 149. Vel maxime illic didici et scienti videri theriacam mulsionem, cōsistenti vana cibarium filigineum, et exercitatio scitum faciem. qui locus viros doctos exercitis habuit. Petr. Victorius Var. Lect. lib. I. c. 22. singulare potionis genus innui commentus est. M. Ant. Marcus Var. Lect. lib. IV. c. 14. locum corruptum voluit ac legendum aquam pro theriacam, quem secutus est Vinoyi. Gothofredus: ait ei refragantur Hier. Mercurius Var. Lect. lib. II. c. 17. et Marfil. Cognatus Var. Obf. lib. II. c. 25. Procul dubio Varro medicos imitatus est, qui verbum πίειν de specibus aridis usurpant, vehiculo celato, quo commode adsumi queunt. Noster plura exempla subministrat, quorum hoc in-stitat omnium c. 282. δόξαι πίειν καλακίδης φύλλα ξηρά. conf. c. 10. et c. 38. βοηθεῖ δὲ τοῖς πνέμασι — καὶ τὸ κα-σόριον. Varro iterum Quinquag. apud Nonium c. 3. §. 4. Quid medico mihi est opus, nempe tuo, absinthium ut bibam gravelem et castoreum. Bibere pro edere potuisse Jul. Capitolii-num p. 106. observat ibi Salmasius. Anisiophanes Vesp. vi. 148.

πιδ' ἐλλέβορον.

ubi Schol. ἐπισημασῶται τῇ λέξει, καὶ ταῦτα τὸ χ. ὅτι τὸ μὲν πιδι ἐπὶ Φαρμάκειον λαγύσι, καὶ λαγὺν τεράζας πιδι τὸν θη-λάσσειον. T' δὲ πιδι, ἐπὶ τοῦ ποταῦ. conf. quae idem de verbo καταχών tradit ad Equit. vi. 1089. Solent in medici competitio-

σπόγγοις ἐξ ὀξύρατου χλιαροῦ πυριασέον τοὺς τόπους,
ἢ ἀπλύτοις μαλίοις μετὰ ῥοδίνου, ἢ μυρσίνου σὺν ὄξει,
ἢ σὺν οἴνῳ αὐστηρῶ. Καταπλάττειν δὲ τὸν θώρακα κύκ-
λῳ, καὶ μάνη λιβαίου, ἢ συπτηρίᾳ καὶ ἀνακίᾳ, ἢ κη-
κίδας ἐμβαλεῖν τὸ κατάπληγμα, εἴτα εἰ ἰτεῶν ἐπιθε-
τέον ἔμπλαστρον. Διὰ σώματος δὲ ταῦτα εἰδόναι, βα-
λαύσιον, βῶλον, λημνίαν σφραγίδα, σαμβασήν λιθον,
αἶμα-

nes denominare a speciebus siccis tantum: sic nosser c. 293. ὁ
διωσπελίτης, ubi Codd. A. et C. ὁ κερὲς διωσπελίτης, nulla
habita ratione mellis, quocum pulverem miscere oportet.
Plura exempla detegit lector apud nostrum, si animum ad-
verterit.

κολητέον] Codd. A. et C. κολητέον.

τοὺς] Codd. A. et C. τῶν δὲ et μοχ πτυσάντων. Cod. D. τῶν
δὲ.

τοῦ θώρακος] Cod. E. θώρακος καὶ τοῦ.

σπόγγοις] Cod. E. σπόγγον,

τοὺς τόπους] Cod. E. εἰς τοὺς τόπους.

ἀπλύτοις] Codd. A. et C. ἀπλήτοις.

μαλίοις] *Dionysius Perieg.* v. 941. et 1031. *Sophocles* apud *Schol.*
Euripidis ad *Phoeniss.* v. 1262. Diminutivum hoc *Stroicis* fa-
miliare fuisse adfirmat *Hadr. Junius* de *coina* p. 305. Graeci
recentiores illud frequentant ut observat *Sron Perit Diction.*
p. 394. *les chevenix, la laine, la malia.* *Glossae Jatricae* Mff.
ἐρίοις εἰς ὑπήκοις (i. εἰσυπήκοις) καλλι ἀπλυτα. Cod. D.
ἐρίοις.

ῥοδίνου] *Subaud.* ἐλαίου. vid. *Aretaeus* cur. morb. acut. lib. II.
c. 2. p. 96.

ἢ μυρσίνου] Cod. E. ἢ σμύρνης καὶ σὺν.

σὺν οἴνῳ] Delent praepositionem Codd. A. et C.

κύκλῳ] interres farinae polline: *Pausanias* secutus, qui habet γύον,
ac sic Codd. A. C. et E. similiter c. 132. sed his in locis apud
nostrum κύκλος sive κύκλον est placenta vel panis orbicularis,
eo quod *Cineci* κύκλον rotundum vocant, ut docet *Lactantius*
ad *Statii Achill.* lib. II. v. 193. cocturae experts, quam signifi-
cationem hujus vocis praetererunt lexica vulgaria. Prius patet
ex *I. eo* *Aemilio Sophisti.* ep. XIV. p. 425. τὰ λάχανα οὐ μάλ-
λον εἶδον, ἥδεας, ἢ πάλας τὸν ἐκ μέλιτος καὶ ἀμυγδαλῶν συμ-
πλακύντα κύκλον. Alterum colligo ex varia lectione Cod. E.
ad nostri c. 110. ἐξάθεν δὲ πυριασέον σπόγγοις, ubi codex ille
addit ἢ κυκλίοις αἶμα. De ultima voce, vide quae notavi ad

nē expuunt, his vena incidenda, et partes ex posca tepida fovendae erunt, vel lana succida cum rosaceo, vel myrtheo, et modo cum aceto modo cum vino aufero. Pectori vero cataplasmata adinovenda ex farinae polline, et thuris manna, vel alumen vel acaciam, vel gallas ad-
 jicere, vel emplastrum ex salicibus superimponere. Per
 os autem dari debent, balauftium, bolus. Iemnia terra,
 quam sigillum dicunt, lapidem, sambastem, vel haema-
 Cc 2 titem.

c. 115. pro κύκλοις maluit librarius κυκλίοις, qua forma dele-
 ctatur quoque alibi, ut c. 128. ubi pro ἀρσένιον magis ei ar-
 riuit ἀρσένιον et c. 129. τερεβινθίου pro τερεβινθίνης. Ponem
 in cataplasmate adhibitum habes. c. 86. Fuit cum apud Ae-
 neam ἡσθίου non εἶδον legendum suspicarer; sed recte se habet
 τὸ εἶδον, nam est adspicere ἐπιθυμητικῶς. vid. Palaeophatus c.
 47. De placentarum forma varia, vid. Berkelius ad Stephanum
 Byz. de Urb. p. 664.

συπτηρία] Codd. A. C. et E. συπτηρίαν, et mox ἀκακίαν, et κη-
 κίδας.

κηκίδα] Cod. E. κικίδα.

ἐμβαλεῖν] Leg. ἐμβάλλειν, ac sic codd. A. C. et E.

ἐμβαλεῖν τὸ κατάπλασμα] Leg. εἰς τὸ κατάπλασμα. sic cap. 86.
 ἐμβαλε εἰς τὸν πόρον. Theophrastus Char. c. 9. ἐσοῦν εἰς τὸν
 ζῶον ἐμβάλλειν. frequentius noster hoc verbum cum casu
 tertio construxit vid. c. 2. 71. 93. ac sic Codd. A. et C. τῷ
 καταπλάσματι ac tunc subaudiendum ἐν, aut a verbo retra-
 hendum. Dicitur apud Socratum Serin. 159. p. 563. ἐμβαλλό-
 μνοι ῥύπον ἐν ζῳῷ ἀνελκυστῶν παιδῶν. Synesius Ep. 67. p. 14-
 6. εἰς ευκλητίαν ἐμβάλλειν, cum casu tertio idem Ep. 109.
 p. 70. Heliodorus lib. IV. p. 193. εἰς ἀφραστόν τι δῆμα τοῦς
 ἐνικοῦντας ἐμβάλλοντες.

εἶτα] Leg. εἶτα τὴν δι', vel τὸ δι'.

ῥεῖων] Codd. A. et C. ἰτέον. Cod. E. δι' ἐτέρων.

ἐπιθετόν] Codd. A. et C. ἐπίθετον.

βαλαύσιοι] Cod. D. βαλαύσις.

βῶλον] Codd. A. et C. βόλον.

λημνίαν] Codd. A. et C. λημνίαν.

σαμβασήν] Ex hoc nostri loco, vocem hanc nulla addita exposi-
 tione Glossar. suo inseruit Du Cange p. 1330. Paulus l. c.
 habet ἀγῆρατῶ λίθον, quem lapidem describit Aëtius lib.
 VIII.

titem, cum succo mali punici vel herbae sanguinalis succum cum corallo. Aliud. Samiae terrae, quae aster dicitur, lemniae, coralli, parvas portiones ex aceto tritas, cum posca exhibeto. Aliud. Lemniae drachinae sedecim, samiae quae Aster dicitur, drachinae octo, ferecollae drachinae quatuor, gummi drachinae duae, siccum dato, cum palmarum decocto.

DE LATERIS DOLORE,

QUAE PLEVRITIS DICITUR.

C A P. CXXIX.

Pleuritis, qui nobis lateris dolor dicitur, proprie inflammationis est membranae, quae costas succingit. Huic
Cc 3. simul

καρπονίλλης] *Plinius* lib. XIII. c. 11. *Glossae* [Patr. MS. καρπονίλλης, τὸ δάκρυον τῆς περσινίας. Delent hanc vocem cum sequenti Codd. A. et C.

ξηρόν] Cod. E. ξηρόν.

ἀφαιέκτος] Decoctum hoc inter mitissima purgantia, quae per urinas eliminant refert *Rufus* Ephes. de renum adfect. c. 10. p. 9.

Ποιμένα.] Addunt Codd. B. et D. Δὲ εἰδέναι ὅτι τὸ αἶμα ἐκ διασάσαν τῶν ἀνέγεται. ποτὲ μὲν γὰρ ἐμάται ἀπὸ γαστρός ἐπὶ δὲ ὅτε καὶ μετὰ βηχὸς ἀνέγεται· ἀλλ' εἰ μὲν ἐστὶ ἀφαιέκτος καὶ ξηρόν, ἐκ τοῦ πνεύμονος ἐστὶν. εἰ δὲ μέλαινα ἐκ τοῦ θώρακος· ταῦτους δὲ φλεβοτομεῖν καὶ διαδοῖν τὴν ἀκρὰ, καὶ τῇ προσηρημένῃ θερμότητι ἐπιβάλλειν. Quae verba in editione Martii iulium constituunt capituli CXXXII.

C a p. CXXIX.

Κυρίως] *Hippocrates* lib. II. de morb. p. 32. et de rat. vict. in morb. acut. p. 72. *Celsus* lib. IV. c. 6. *Arctaeus* acut. morb. lib. I. c. 10. et cur. morb. acut. lib. I. c. 10. *Caelius* Aurel. morb. acut. lib. II. c. 13. *Aëtius* lib. VIII. c. 76. *Alexander* Trall. lib. VI. c. 1. *Paulus* lib. III. c. 33. ex quo hoc caput maximam partem desumptum est. *Priscianus* lib. II. c. 4. *Mesletius* de natur. homin. p. 90. Lateris dolor dicitur *Horatio* Serm. lib. I. Satyr. 9. vs. 32. Codd. A. et C. ὁ κύριος. Cod. D. ὁ κύριος.

ἐπερ-

συνεχῆς πυρετός, καὶ πόνος ἄχρι κλειδός καὶ ὑποχόνδριου. τούτους, εἰ μὲν ἄχρι κλειδός ἢ ἐδύνη διατείνει, Φλεβοτομητέον· εἰ δὲ εἰς ὑποχόνδριον, κάτω κατὰρ-
τέον. οἱ δὲ νεώτεροι τῶν ἰατρῶν πάντες δεδιώτες τὴν
κάτ᾽αρσιν, πάντας Φλεβοτομοῦσι, κλυσηρίοις δὲ δριμυ-
τέροις χρῶνται, οἷον ἐκ χυλοῦ πιτύρων, καὶ κενταυρείου,
καὶ νίτρου, πυρίαις δὲ ταῖς διὰ λέγχρου. ἢ κριθῆς, καὶ
ἀλῶν ἐν μαρσίπποις, ἢ ἐμοῖς ἀτλ. τοῖς σὺν ελαίῳ, καὶ
οἴνῳ. καταπλασέον δὲ τὰ διὰ ληροσπερμου, καὶ κριθῆς,
καὶ

ὑπεζωκότος] *Caelius Aurel.* l. c. c. 16. *Oribasius Anatomic.* p. 70. *Theophilus Protospath.* lib. II. p. 19. *Pollux* lib. II. c. 4. *segm.* 29. *Codd.* A. et C. ὑποζωκότος. *Casp. Hoffmannus* de thorace c. 5. p. 6.

ὑμέρος] *vi.* *cel.* *Trillerus* de pleuritide c. I. p. 9. et *Caelius Aurel.* acut. passion. lib. II. c. 16.

συνεδρεύει] *operarum inadvertentia editio Martii συνεδρεία.*

δυσπνοία] *Codd.* A. et C. δυσπνία.

καὶ βήξ] *Convenit haec definitio cum illa quam ex Sorano adduxit Caelius Aurel.* acut. passion. lib. II. c. 13.

ἄχρι] *Hippocrates* de vict. ratione in morb. acut. p. 56. *Caelius Aurel.* l. c. c. 14. *Tully* *Épî* sur les maladies de Dunkerque p. 124.

ἄχρι — εἰ δὲ] *Delet Cod. E.*

εἰ δὲ εἰς] *Dod.* E. εἰ δὲ τὸ.

ὑποχόνδριου] *Hippocrates* l. c. καὶ delent *Codd.* A. et C. et ὑπο-
χονδρίαι habet.

κάτω] *Cod.* E. κατακατάρτεον.

τούτους] *Codd.* A. et C. τούτοις.

ἢ ἐδύνη] abest articulus a *Codd.* A. et C. *Cod.* D. εἰ.

διατείνει] *Paulus* διατείνει.

ὑποχόνδριον] *Codd.* A. et C. εἰς τὸ ὑποχονδρίαι. *Cod.* D. εἰς
τὸ.

ἰατρῶν] *Paulus* οἱ νεώτεροι δὲ πάντας Φλεβοτομοῦσι, ex nostro sup-
plendum, conf. *Caelius Aurel.* l. c. c. 19. p. 128. Pleuriticos
Athenis et Romae phlebotomatos pejus habuisse testatur *Ajcle-
piades* apud *Caelium* l. c. c. 22. *Codd.* A. C. et E. οἱ δὲ νεώ-
τεροι πάντες ὀμίστα voce ἰατρῶν.

δεδιώτες] *Cod.* A. et C. δεδιότες.

τὴν κάτ᾽αρσιν] *confat.* *Trillerus* de pleuritide p. 7.

simul accedit difficultas spirandi. tussis, febris continua, et dolor qui ad jugulum usque et praecordia penetrat. His, siquidem dolor ad jugulum usque processit, sanguis mittendus est. Si vero ad praecordia, alvum purgare oportet. Nostri vero temporis medici omnes formidantes hanc evacuationem, omnibus venam incidunt, et clysteribus acrioribus utuntur, ex succo fursurum nimirum, centaurio et nitro et ex milio foementis, vel hordeo vel saepe in sacculis, vel lanis succidis cum oleo et vino. Cataplasmatibus vero uti oportet, ex semine lini et farina

Cc 4. hordea-

πάτας] Cod. D. ἔλους. conf. quae notavimus ad c. 37. et 127.

κλυστερίαις δέ] Cod. D. κλυστήαις τε. Codd. A. C. et E. κλυστήαις. δέ. Latini recentiores clysteria dixerunt quam vocem inter medico-barbaras retulit cel. Grunerus, ad Aphrodisiacum suum.

δρυμοτέροις] Codd. A. et C. δρυμνότεροις. Qui clyisma hoc inter acriora referatur id non exprobo. Aetius enim lib. III. c. 159. p. 61. πιτύει δὲ χυλὸς — εὔπτε γὰρ ἀνευ δήξεως. et lib. V. c. 69. p. 84. κλυστήι πραοτέρω, οἷον ἀφεψήματι πιτύρων utendum. Conf. Trimerus de pleuritide p. 202. sed de centaurio hoc intelligendum puto. vid. cap. 27. et c. 31.

ἐκ] delet Cod. E.

χυλῶ] omissa praepositione Codd. A. et C. χυλὸν.

πιτύρων] Codd. A. et C. πιτυρίων. Cod. E. πιτίρον.

κενταυρίου] Codd. A. et C. κενταύριον καὶ νιτρον.

πυρίαις] Codd. A. et C. πυρίας δὲ τὰς. Cod. πυριῶν.

ταῖς διὰ] Cod. E. τὰ διὰ.

καὶ ἄλλων] Cod. E. ἢ ἄλλων.

μαρσίπποις] Juxta praecceptum Hippocratis de rat. vict. in morb. acut. p. 50. In sacello dixit Caetus l. c. c. 19. p. 124. Μοετὶς p. 23. βελάντιον, Ἀττικῶς, μαρσίππειν Ἑλληνικῶς. Ex Xenophonte μαρσίππους protulit cl. Steeberus ad Thomam Mag. p. 139. Antaeus cur. morb. acut. lib. I. c. I. p. 76. A. Cod. B. ἐν μαρσηπίαις. Codd. A. et C. μαρσίπποις. Cod. D. μαρσιπίαις.

ἐρίαις] Codd. A. et C. ἔρια ἅπλута. et Cod. D.

καταπλάσσει] Cod. D. καὶ καταπλάττεισι. Cod. B. καὶ εἰς ἐπιτηθείαι καὶ καταπλάττεισι.

δὲ] deficit in Codd. A. et C.

διασπέρμεον] ita quoque Aëtius l. c. Paulus διασπέρμα.

καὶ ἀποζέματος χαμαιμήλου, καὶ ἀλθαίας, ἢ ἰσχυδων
καὶ ἀψινθίου, μέλιτος τε ὀλίγου. Ἀπὸ δὲ τὰς ἐπτὰ
ἡμέρας δοσιὸν ἐλκτικὸν δι' ἀμυγδαλῶν, καὶ κνίδος σπέρ-
ματος, καὶ ἐν μέλιτι συνλαωθέντων. Ἐπιθέματα δὲ τὸ
διὰ σαμύχου, καὶ ἡ πηγαγερά ἐπιθεμένη κατὰ τὸν ἀλ-
γούντα τόπον. εἰ δὲ ἐπιμένει ἡ ὁδύνη, καὶ σικυασέον.
ἄλλο ἐπίθεμα πλεωριτικόν. πηγάνου οὖν Γ. α'. θείου
ἀπίρου οὖν Γ. α'. νίφρου δραχμ. δ'. σέαςτος χοιρείου οὖν Γ.
δ'. κηρεῦ οὖν Γ. ζ'. κυπρίνου ἑλαίου καὶ βουτύρου τὸ ἀρ-
κοῦν, τερεβινθίνης οὖν Γ. δ'. χρῶ. πινόμενα δὲ ὠφέλεια
πλευριτικοῖς, ἐν ἀρχῇ μὲν μελίκρατον, ἐν ᾧ εἴηται
πύργονον, ἔπειτα καὶ ὕσσωπον, ἢ καλαμίνθην, ἢ ἱερν.
ἄλλο. σοιχαδά λαβαν δίδου μετὰ μελικράτου, ἢ χαμα-
πίτυν,

κηρίνης] Codd. A. et C. κηρίνου, recte. Cod. E. κηρίνου ἀπο-
ζέματος.

ἀποζέματος] Cod. D. ἀποζέματ'.

χαμαιμήλου] Codd. A. et C. χαμαιμήλου.

καὶ ἀλθαίας] Defect in Cod. E.

ἢ ἰσχυ] Codd. A. et C. καὶ ἰσχυ. et ita quoque Codd. D. et E.

καὶ ἀψινθίου] Cod. E. ἢ καὶ ἀψινθίου.

μέλιτος] Cod. D. μετὰ μέλιτος.

τε ὀλίγου] Codd. A. et C. δὲ ὀλίγου.

ἐπτὰ] c. Trillerus l. c. c. 3. p. 45. Becchica — ante quantum
aut quantum diem propinari non debent. Codd. A. C. et E.
ἀπὸ δὲ τῆς ἑβδόμης.

ἐλκτικόν] Codd. A. et C. ἐλκτικόν. Cod. D. ἐλκτικόν. Cod. E.
ἐλκτικόν.

καὶ ἐν μέλιτι] καὶ abest apud Paulinm. Codd. A. et C. καὶ μέλι-
τος. Cod. E. σὺν μέλιτι.

συνλαωθέντων] Codd. A. et C. συνλαωθέντα. Cod. E. λαωθέν-
τα.

πηγαγερά] Codd. A. et C. πηγαγερό.

ἐπιθεμένη] delet Cod. D. Cod. E. ἐπιτιθεμένη, recte.

τόπον] addit Cod. D. ἐπιτιθεῖν ac hic capiti huic finem imponit.

ἐπιμένει] Codd. A. C. et F. ἐπιμένει.

σικυασέον] vid. Trillerus l. c. p. 185. Hinc desinant codd. [A.
et C. σικυασέον.]

hordeacea, et chamaemeli jure, vel Altheae vel ficum aridarum, vel absynthii vel melis exiguo, Post septimum denique diem eclegmate uti potest ex amygdalis et urticae semine, ex melle simul contritis confecto. Loco vero dolenti imponi debent emplastra, et quod ex samfuto sit, et peganera dictum, si dolor remanet, cucurbitulae etiam affigi. Aliud epithema dolore lateris affectis aptum. Rutae, sulphuris ignem non experti singulae unciae, nitri, axungiae suillae, singulorum drachmae quatuor, cerae unciae sex, olei cyprini, butyri, quantum satis est, terebinthinae drachmae quatuor, utere. In potu vero assumpta juvant, inter ista quidem aqua mulsa, in qua ruta sit decocta, hyssopum potestremo, nepeta, vel iris. Aliud. Stechadem tritam cum aqua mulsa exhibeto, vel chamepityn, vel

Cc 5 rheum

ἄλλο] Delet Cod. E. margini adscriptum εδ.

ἐπιθεμα] Lemma novis capitulis in Codd. A. et C. ἐπιτιθέμενος πλευριτικῶν.

πλευριτικόν] Cod. E. πλευριτικοῦ.

πλευριτικοῖς] Codd. A. et C. πλευριτικῶν.

τερεβινθίνης] Cod. E. τερεβινθίου.

εὐγ. δ. 1. Cod. E. ε.

χεῖρ] Cod. E. καὶ τοῖς χεῖρ.

μελέκρον] Hippocrates l. c. p. 62. Priscianus l. c. p. 73.

καλαμίνθην] Codd. A. C. et E. καλαμίνθη. Cod. B. καλαμίνθην.

μιν.

ἐν] Alexander Aphrod. lib. I. probl. 53. Cod. B. ἢ γύρε. Cod. E. ἢ ἱρί.

ἄλλο] Delet Cod. E.

εὐχάδα] Codd. A. et C. εὐχάδα. Cod. E. τοιχίδα.

λίαν] Codd. A. et C. λίαν.

μελέκρον] Ad gustum fallendum ex aqua mulsa medicamenta exhiberi statuit. Julianus Caesar. p. 35. quod non usque quaque verum: neque medico visio vertendum, cum nihil obfuit doli, nam vere scribit Pansophraustes Nicomacheor. lib. V. c. 8. p. 178. εἰ τις ἰατρὸς ἀπὸ τῶν τὸν νοσοῦντα ἐφ' ᾧ σώσει, ἀπο-

τα.

πίτυν, ἢ ῥέον. διδοῦ δὲ καὶ τὰ ἐλείγματα, ὅσα ἐπὶ τῶν
βηχικῶν προσείρηται.

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΠΝΕΥΜΟΝΙΑΣ.

Κ Ε Φ. ΡΑ.

Ἡ περιπνευμονία Φλεγμονή ἐστὶ τοῦ πνεύμονος μετὰ
πυρετοῦ, τὰ πολλὰ ἐπὶ κατάρροις, ἢ συνάγχαις, ἢ
πλευρίτεσι γινομένη. ἐστὶ δ' ὅτε καὶ αὐτὴ προκατέρχεται.
παρέπεται δὲ τούτοις δυσπνία, καὶ ἔρυσθος τοῦ προ-
σώπου, καὶ ῥεγμός. Φλεβοτομητέον τούτους ἀνευ λει-
ποθυ.

τὰ μὲν, ἀπατεῶν δὲ οὐκ ἐστίν. Codd. A. et C. μελίκρατον.
Cod. B. ὅσαυτως μετὰ μελικράτου.

ῥέον] Cod. E. ῥεῶς. Salmassius ad Solinum p. 561. *Rhabarbarum*
hodiernum nigrum commune habet cum vero Rhabarbaro. Et specie
et virtute plurimum differt, hoc succum, illud vero catharticon
inquit H. Vossius ad Pomponium Mel. lib. III. c. V. p. 541.
Favet ejus opinioni Boerhaave, qui illud tanquam adstringens, com-
mendat c. 178. 203. et 254. et *Aretaeus* cur. morb. acut. lib.
I. c. 9. p. 89. C. conf. Jac. Le Boen apud Sam. Dale Pharm-
macol. p. 78. et Petr. Petrus ad *Aretaeum* p. 251. adde Guern.
Rolfincium de purgant. Sect. XII. Art. 1. c. 2. p. 304.

ἐλείγματα] Codd. A. et C. ἐλίγματα. Cod. E. ἐλείγματα.

βηχικῶν] Codd. A. et C. βηχῶν.

προείρηται] Cod. E. προσείρηται.

Cap. CXXX. Cod. E. ρε'.

Περὶ] Codd. A. C. et D. περὶ πνευμονίας.

Ἡ περιπνευμονία] Hippocrates de rat. vict. in morb. acut. p. 72.
et de mor. lib. II. p. 73. Celsus lib. IV. c. 7. *Aretaeus*
acut. morb. lib. c. I. Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 25.
Paulus lib. III. c. 30. *Astucius* lib. I. c. 36. *Priscianus* lib.
II. c. 5. Corn. Thierri Observ. Medico-Chirurg. p. 7. Codd.
A. et C. ἢ περὶ πνευμονία.

πνεύματος] Cod. E. πνεύματος, male.

τὰ πολλὰ] Codd. A. et C. τε πολλὰ.

κατάρροις] Codd. A. et C. κατάρροις.

rheum, vel eclegmata, seu linctus, supra de tussi comprehensos.

DE PERIPNEUMONIA.

CAP. CXXX.

Peripneumonia inflammatio est pulmonis cum febre, ut plurimum ex destillationibus, angina, vel lateris dolore orta. Fit interdum etiam ut ipsa prius incipiat. Hos subsequuntur spiritus difficultas, facie rubor et tumor. In hoc itaque casu sanguis mittendus, sed ita tamen,

πλευρίτις] conf. *Caelius Aurel.* acut. passion. lib. II. c. 15. *Hippocrates* de morb. lib. I. p. 4. *Sextus Empir.* adv. Mathematicar. lib. X. p. 161. ὡς οὖν ὁ ἱατρός ἀναγρῶν μὲν πλευρίτιν, πριῶν δὲ περιπνευμονίαν, ἢ ἀνασκευάζων μὲν φρενίτιν ἀπαισχύων δὲ λήθαργον, οὐκ ἀπαλλάττει τὸν κίνδυνον, ἀλλ' ἐναλλάττει. Codd. A. et C. πλευρήτησι.

γινόμενῃ] Cod. E. γινομένοις.

ἔστι δ' ὅτε] ἔστι ὅτε Codd. A. et C.

αὐτῇ] Cod. E. αὐτὸ.

προκατέρχεται] Cod. E. προκατέρρου.

τούτοις] Cod. E. ταῦτα.

δυσπνία] Codd. A. et C. δυσπνία.

ἔρευθος] Margo Cod. A. κοκκίνο, καὶ πυροῦ. vertere licet verbis Statii

Illius e roseo flammatur purpura vultu.

quod frequens in morbis inflammatoriis, adde *Tully* *Essai sur les maladies de Dunkerque* p. 125.

ἔρυμνος] *Paulus* ἔρυμνος. Apud *Clementem Alex.* Paedag. lib. II. c. 9. p. 186. C. ἔρυμοὶ editum. leg. cum *Foëfio* *Oecon.* Hippocr. p. 332. ἔρυμνος. conf. *Caelius Aurel.* acut. morb. lib. II. c. 10. p. 102. ubi *rhogmon* reponendum ut recte legitur lib. II. c. 27. p. 138. Male apud nostrum *Martius* vertit tumor. *Eusebathius* *Erot.* lib. III. p. 74. ὁ Κρατισθένης εὐθὺς ὑπνώτων ἀνέρερχεν. Apud *Aretaeum* de caus. morb. acut. lib. I. c. 6. p. 4. C. ἔρυμνος vulgatum. Codd. A. et C. καὶ ἔρυμνος, ubi *glenia* interlinearis explicat *συναγμός*. Cod. B. ἔρυμνος. τοῦ σήθους. Cod. D. ἔρευμνος. conf. *Tully* l. c. p. 126.

ποθυμίας. Ῥοφήματα δὲ λαμβανέτωσαν χυλὸν πτυ-
σάνης, καὶ σεμίδαλιν, καὶ θασσόροφον, ἢ ὑδροροσάτον,
ἢ ἀπόμελι. διδόναι δὲ καὶ τὸ ἀφεψήμα τούτων πίνειν,
ἰσχάδας μετὰ ὑσώπου, καὶ ἴσως ἀφεψήσας σὺν μελι-
κράτῳ, καὶ σικυᾶν. ἐπιτιθέμεναι δὲ καθόλου τοῦ θώρακος
τὴν διὰ πηγάνου ἐλαίου ἢ λυπερίου.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΥΗΜΑΤΟΣ.

Κ Ε Φ. ΡΑΑ.

Εμπύημα λέγεται, ὅταν ἡ πλευρίτις προνίσσασα, εἰς
ἐμπυον μεταβληθῇ. οἱ δὲ τοιοῦτοι βήττουςιν ἐμπυον δυ-
σῶδες· οὗτοι πιγέτωσαν ἀπόξεμα ὑσώπου, καὶ θυμου
μετὰ

λαποθυμίας] Aëtius lib. VIII. c. 74. Jo. Huxham de morb. epi-
dem. p. 67. λυποθυμίας; Codd. A. et C. Cod. D. λυποθυ-
μίας.

ῥοφήματα] Codd. A. et C. ῥουφήματα. Cod. B. ῥομφήματα.

πτυσάνης] πτισάνης. De ptyana vid. viri docti quos excitavi ad
Synesii de febr. c. 1. p. 62. et quae ad nostrum c. 25. notavi.
πτυσάνης Codd. A. et C.

θασσόροφον] Vox inexplicita. An τὴν διὰ ῥέβαν, ut c. sequenti?
an vero ὧν ῥοφάτων? sed impedit quod sequitur ἀφεψήμα;
praestat igitur locum intactum relinquere, donec major lux
aliunde adfulgear. Cod. F. θασσόροφον. Cod. B. θασσόροφ-
φον. Cod. D. θασσόροφον.

ἢ ὑδροροσάτον] Cod. D. ὑδροσάτον. Cod. E. καὶ ὑδροροσάτον καὶ.

ἢ ἀπόμελι] Cod. B. καὶ ἀπόμελι.

μελικράτα] addunt Codd. A. et C. τὴν ἔνι λείαν ὅσον ἐμπυο-
σσεύειν τῷ μελικράτῳ. Cod. B. ἢ τὴν ἔνι λείαν ὅσον. Agnos-
cit hoc additamentum quoque Cod. E. et habet λείαν σσα
δραχμ. 5''. ἐμπυοσσεύειν.

σικυᾶν] Leg. σικυᾶν. Cod. E. σικυᾶς.

ἐπιτιθέμεναι] Codd. A. et C. ἐπιτηθέμεναι.

ῥα καθόλου] migrant ex codd. A. et C.

τοῦ θώρακος] Codd. A. et C. τῷ θώρακι. Cod. D. καὶ σικυᾶς ἐν-
τιθέμεναι δὲ καθόλου τοῦ θώρακος καὶ τῶν πλευρῶν καὶ καρπῶν

ΕΡΑΤΩ

men, ut vires rejici non permittas. Sorbitiones assumant ex cremore ptisanæ, et similagine, et amygdalis amaris, vel apomelite, vel julebo, ex infusione rosarum quod hydrosorbatum Graeci appellant. Potui vero dandum decoctum ficuum aridarum cum hyssopo, et iride, ex mulla, et cucurbitulae admovendae. Super pectus vero imponi debet, ceratum ex oleo rutaceo vel cyprino.

DE PVIRIS ILLUVIE

ὅν ἡ ΓΡΑΕΚΙ· ἐμπύημα

VOCANT.

CAP. CXXXI.

Empyema vocatur, cum laterum dolor trahitur, et materia in pus vertitur. Qui hoc affectu laborant, pus foedo odore tussi rejiciunt. Bibant itaque decoctum hyssopi

ἐπιτιθέσθαι τῷ θώρακι κ. τ. λ. Cod. E. καὶ τῶν πλευρῶν καὶ κρητὴν δὲ (ἴδε) ἐπιτιθέσθαι εἰς τὸν θώρακα.

τὴν διὰ] Leg. ex Paulo κρητὴν διὰ. Codd. A. et C. τὰ διὰ.

πηγῶν] id est πηγῶν, ut legitur apud Aëtium et Paulum, et in Cod. D.

κρητὴν] Ceratum hoc laudat etiam Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 18. p. 123. Addunt Codd. A. et C. ἐπιμελεσίον. Cod. D. ἐπιμελεσίον δὲ καὶ τὸ σπλάγχχνον. Cod. B. τῶν σπλάγχχνων. conf. c. 25. Cod. E. ἐπιμελεσίον δὲ, neglectis reliquis.

Cap. CXXXI. Cod. E. 95.

Ἐμπύημα] Aretæus morb. chron. lib. I. c. 9. et c. 12. Aëtius lib. VIII. c. 73. Paulus lib. III. c. 32. Caelius Aurel. morb. chron. lib. V. c. 10. Foësius Oecon. Hippocr. p. 125.

ἐμπύον] Didymus Geoponic. lib. XVII. c. 22. ἀλλ' σφακίη ἐμπύον τὸ ἕλκος. Codd. A. et C. εἰς πύον. Codd. D. et E. εἰς πύον.

βήττονται] Codd. A. et C. βήττονται καὶ ἀλάττονται πύον.

πύον] Cod. E. πύον.

μετὰ μελικράτου, ἢ γλυκυρρίζης ἐφέλημα. ἔλγμα δὲ εἰς ἐσπέραν, γλυκυρρίζα λεία μετὰ σισάμου, καὶ μέλιτος, διδόναι δὲ καὶ τὴν διὰ πρασίου, καὶ τὴν διὰ ῥόβων τὸ ἐκλεκτόν. Τοὺς δὲ εἰς Φθίσιν μεταπεσόντας, διδόναι ὅσα τοῖς Φθισικοῖς ἀναγέγραπται, καὶ τοῦ ἔσδρα. ἔξωθεν δὲ ἐπιτιθέσθαι κηρωτὰς διὰ βουτύρου, καὶ κυπρίνου καὶ τὴν μυκσαίου δὲ χρησέον· ῥευματιζομένου δὲ τοῦ θώρακος, καὶ τὴν δι' ἰτεῶν ἐπιτιθέσθαι. ἀρμόζει δ' αὐτοῖς, καὶ ἡ μιθριδάτου, καὶ ἡ θηριακὴ πινομένη.

ΠΕΡΙ ΑΙΜΑΤΟΣ ΠΥΤΣΕΩΣ.

Κ Ε Φ. ΡΑΒ'.

Τὸ αἷμα ἐκ πολλῶν τόπων ἀνάγεται· ποτὲ μὲν γὰρ ἐμῆται ἀπὸ γαστρὸς· ἔσι δ' ὅτε καὶ μετὰ βηχὸς ἀνάγεται,

ἔλγμα] conf. c. 129. et 133. et Scaligerana prima p. 84. Cod. B. addit δα.

γλυκυρρίζα] Codd. A. et C. γλυκορίζα· λία.

σισάμου] Codd. A. et C. σωσάμου. Cod. B. σισάμου. Cod. D. σισάμου.

πράσιον] Alex. lib. V. c. 4. p. 258.

ῥόβων] Alex. l. c. p. 259. ita Cod. D. Cod. B. διορέβων. Codd. A. C. et E. δὲ ῥεόβων.

τὸ ἐκλ.] Codd. A. et C. καὶ τὸ ἐκλ. Cod. E. καὶ ἐκλεκτῶν.

τοὺς δὲ] Cod. B. τοῖς δὲ εἰς Φθίσιν μεταπεσοῦσι.

Φθίσιν] Cod. E. Φθόην.

διδόναι] Cod. E. διδόναι τούτοις.

Φθισικοῖς] Cod. E. Φυσικοῖς.

τῷ Ἐσδρα] leg. τὴν Ἐσδρά nempe antidotum ut Paulus lib. III. c. 32. ac sic quoque leg. c. 133. mox recte τὴν Μυκσαίου. conf. c. 91. et Cod. D. καὶ τῆς ἀντιδότου ἔσδρας.

Ἐσδρα] Paulus lib. VII. c. 16. p. 269. J. Bernier Essais de Medecine p. 129. „Esdras est cité par Niclaus Myrepsus, Aécce, „Paul Eginette, et même par Avicenne comme un excellent „Medecin.“ Judaei Abu Esdra saepius meminit Scaliger ad Manilium. Magiae peritum fuisse docet Jo. Langius Epist. Medic. lib. II. ep. 46. p. 706.

sopi et thymi cum mulla, vel dulcis radiculæ, vel linctu utantur vesperi, dulci radice cum sesamo et melle detrita vel exhibeatur medicamentum, quod fit ex mercurio, et Diaprasin vocatur, et quod ex ervis constat, eclegma. Qui vero in tabem inciderunt, his dari oportet, quaecunque ad tabidos sunt scripta. Esdrae item antidotum, extrinsecus vero imponi, cerata ex butyro, cyprino, quin et emplastrum mnasæum adhibendum est. Quod si pectus adhuc fluxione infestatur, medicamentum quod a salicibus Dia iteon dicitur, induci debet, mithridatum etiam et theriaca in potu proficit.

DE SANGVINIS

SPVTO.

CAP. CXXXII.

Sanguis ex multis corporis partibus ferri consuevit. Modo enim per vomitum, e ventriculo, modo cum tussi educitur.

κηρωτάς] Codd. A. et C. ἀρμόζει δὲ αὐτάς κηρωτάς τὰς.

καὶ κυπρίνου] defunt in Cod. E.

τὴν Μνάσαιον] Paulus lib. VII. c. 17. p. 285. Cod. B. τῆς Μνάσαιου. Cod. E. τοῦ Μν.

χρήσιον] Cod. E. χρίσιον.

ἰτέων] Codd. A. et C. ἰτέον.

Θηριακὴ] Xiphilinus Hadr. p. 250. οὗ γὰρ ἐστὶν ὅτε μεθ' ἡμέραν, πλὴν τοῦ Φαρμάκου τοῦ Θηριακοῦ καὶ οὐ μένου, ἐσιτῆτο· ἐλάμβανε δὲ τοῦ Φαρμάκου, οὗχ οὕτως ὅτι ἐδέδιε τι, ὥς ὅτι τοῦ τε σφαμάκου καὶ τοῦ θώρακος φάσκει εἶχε. Pro πλὴν leg. πρὶν, quæ duo etiam permutati memini apud Aristotelem. Noster c. 52. πρὶν δὲ. ubi Codex Sangermanensis πλὴν δὲ. habet. Achilles Tat. lib. VIII. p. 471. ὥς πᾶσαν αἰκίαν κηρυκεῖν εἰς τὸ σῶμα καὶ ὑβρίν, πρὶν μιᾶς. leg. πλὴν μ. contrario modo peccatum p. 499. quæ vitia prava pronuntiatio peperit.

Cap. CXXXII. Cod. E. 95'.

Ἐπεὶ] Caput hoc non agnoscunt Codd. B. et D. uterque tamen partem ejus subjunxit capiti 123. Deletur autem hoc caput maximam partem Panjo lib. III. c. 31.

γεται, καὶ ἔστιν ἀφρωδες καὶ ξανθόν, ἐκ τοῦ πνεύμονος
 ἔστιν. εἰ δὲ μέλαν, ἐκ τοῦ θώρακος ἔστι. Τούτους Φλεβο-
 τομῆν δέει, καὶ διαδεῖν τὰ ἄλλα καὶ ἀνατρίβειν σὺν ἐλαίῳ
 παλαιῷ θερμῷ. τροφὴν δὲ προσάγειν αὐστράν, οἷον ῥοτὰς,
 μῆλα, ἄπια, δίδοναι δὲ πίνειν βαλαύσιον, βάλτου καρπὸν,
 σάμιον ἄσπερον, λημνίαν σφραγίδα, βῶλον, λίθον αἱματί-
 την, ἀλλοκίαν, κοράλλιον, υποκύσιδος χυλὸν ἐνὶ ἐκάστῳ
 σὺν ὀξυκράτῳ. δίδοναι δὲ καὶ τὸν διὰ ἡλέκτρου τροχόν,
 καὶ τὸν διὰ κοράλλιου, καὶ τῆς νεοσκεύαζου θηριακῆς.
 Κατὰ δὲ τοῦ θώρακος ἔξωθεν πυρίαν σπύγγον ἐξ ὀξυ-
 κράτους, ἢ ἔρια ἁπλута σὺν ὀξει, καὶ ῥοδέει ἢ μυρσίῳ
 ἐλαίῳ.

ποτὲ μὲν] μὲν ignorant Codd. A. et C.

γὰρ] Caret hac particula Cod. E.

ἐμάτῳ] Hippocrates Aphor. VII. 37.

ἀφρωδες] Codd. A. et C. ἀφρώδες. cl. Reinhard carmine de spate
 cruento §. I. p. 69.

Ipumens atque

purpureus, qualis fuit e pulmone rejectus.

πνέιμονος] Hippocrates Aphor. V. 13. ubi vid. Galenus et Petr.
 Petitus Miscell. Observ. lib. IV. c. 10.

Φλεβοτομῆν δέει] Cod. E. Φλεβοτομητέον.

διαδεῖν] Codd. A. et C. διαδῆν.

τροφὴν δέει] Abest δέ in Cod. E.

ἀνατρίβειν] Codd. A. et C. καὶ σὺν ἀνατρίβειν ἐλαίῳ, quam lectio-
 nem probō, nam amat noster praepositionem σὺν transponere,
 vid. c. 25.

ἄπια] Codd. A. et C. ἀππία.

δίδοναι δέει] addit Cod. E. αὐτοῖς

καρπὸν] Codd. A. et C. καργίη. lacuna hic in cod. A. usque ad
 βῆλον. unde patet leg. καρπὸν — σφραγίδα.

βῶλον] Codd. A. et C. ut saepe βῆλον. Georg. Pisides de mundi
 opificio v. 1502.

Ἐργα δὲ βῶλος αἱματέκτυπον χύσι.

Salmasius in Solin. p. 813. Reddendam puto hanc vocem
 Georonicō lib. II. c. 2. καὶ καταφερόμεναι ἀπὸ ὑψους πληγὰς,
 μᾶλλον καθάπτουται τῶν βῶλων. leg. βῶλων. Ligonibus enim
 frangebant glebas, ut docet praeter Schol. Aristophanis ad Pac.
 v. 565. Iphiderns Origin. lib. XVII. c. 2. Hinc γεωργίος
 βῶλο-

educitur. Quod si spumofus fuerit et flavus e pulmone est, si niger ex pectore. His sanguinem mittere oportet, et extremas partes deligare, et oleo veteri calido perfricare, cibum vero offerre austerum, et mala punica, poma, pyra, et potui dare balaustium, rubi fructum, asterem, samium, lemniam terram, quae sigillum dicitur, bolum, lapidem haematitem, acaciam, corallum, succum hypocystidis, sed singula cum posca, pastillum item, Dia electru, et Dia coralliu, et theriacam recens paratam. Extrinsecus vero pectus foveri debet, sponsia posca imbuta, vel lana succida cum aceto, et rosaceo vel oleo myrtheo. Cataplasmata vero toti thoraci imponi, ex farinae

βαλοκόπους dixit Synesius ep. 126. p. 77. Grues vero Cratinus apud Stephanum Byz. de Urb. v. Δωδώνη p. 323. Zenobius Cent. IV. 34. λέγων ὅτι καὶ χρυσᾶ μετέλλα ἔχα καὶ γῆν αἰφθονον, καὶ ὅλην ἀρίστην, ubi interpres videtur legisse καὶ βῶλον ἀρίστην, dum vertit optimamque glebam habere, malim ὕλην emendare.

ἐνὶ ἐκάστῳ] Codd. A. et C. ἑκάστοι omisso ἐνὶ. Act. Apostol. c. XXI. 19. ἐξηγάτο καθ' ἐν ἑκάστον. et comm. 26. ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου. Ev. Lucae c. XVI. 5. Philostratus Epist. Apollonii Tyan. ep. 69. p. 406. τὰς φύσεις εὐν ἐνὸς ἐκάστου σκέπτομαι. Cod. E. ἐν ἑκάστον. Synesius Ep. 62. p. 37. Rufus Ephes. de renum adfectu c. 8. p. 8.

προχόν] Codd. A. C. et E. προχίσκον. Horum pastillorum compositionem dant Alexander lib. VIII. c. 8. p. 445. et Paulus lib. VII. c. 12. p. 273. De electro vid. Scaliger ad Mamilium p. 416. De variis ejus speciebus Raderus ad Martialis lib. VIII. epigr. 49.

καράλλιον] Paulus lib. VII. c. 12. p. 273.

θηριακῆς] conf. not. ad c. 107.

πυριᾶν] leg. πυριᾶν. vel cum Codd. A. et C. πυρία.

ἐχυκράτου] Codd. A. et C. ἐχυκράτω. Cod. E. σπύγγω εὐν ἐχυκράτω.

ἡ[ἔρια] ἡ deest in Cod. E.

ἀπλυτα] Codd. A. et C. ἀπλητα.

ἐλαίῳ. καὶ καταπλάττειν ὅλον τὸν θώρακα κύκλῳ μετὰ
 συπτηρίας, καὶ ἀκακίας, καὶ σιδίων λείων: ἐπιτίθει δὲ
 καὶ τὴν δι' ἰτεῶν ἔμπλασρον.

ΠΕΡΙ ΦΘΙΣΕΩΣ.

Κ Ε Φ. ΡΑΓ.

Ἡ Φθίσις ἑλκωσίς ἐστι τοῦ πνεύμονος, μετὰ συντή-
 ξεως, καὶ λεπτύνσεως ὅλου τοῦ σώματος μετὰ τοῦ γρυ-
 ποῦσθαι καὶ τοὺς ὀνυχας αὐτῶν καὶ πυρέττειν, καὶ ἀνα-
 πτύειν αἱματῶδες πτύον, καὶ ἀφρωδες ἐξ αὐτῆς τῆς οὐ-
 σίας τοῦ πνεύμονος διαβεβρωσκομένου. Τούτους δὲ
 ὄνειον γάλα, ἢ γυναικῆον διατρέφειν, ἐπιτιθέναί δὲ τῷ
 θώρακι

κύκλῳ] Exulat e codd. A. C. et E. ejus loco habent γύρι, quam
 lectionem agnoscit Martius.

συπτηρίας] Codd. A. et C. συπτηρία καὶ ἀκακία.

λείων] Codd. A. et C. λύους.

Cap. CXXXIII. Cod. E. ρζ'.

ἡ Φθίσις] Definitio [petita est ex Galeni Definit. Celsus lib. III.
 c. 22. Aretaeus morb. chron. lib. I. c. 8. Aëtius lib. VIII.
 c. 75. Paulus lib. III. c. 32. Caelius Aurel. morb. chron.
 lib. II. c. 14.

ἑλκωσις] vid. Th. Bartholinus Epist. Med. Cent. IV. ep. 73. p.
 383.

συντήξεως] Codd. A. et C. συντάξεως. Caelius Aurel. l. c. p. 42.
 Talis fuit morbus Thrasylochii, quem describit Ijocrates Aegi-
 net. p. 930.

λεπτύνσεως] Codd. A. et C. λεπτύνσεως. Cod. E. λεπτώσεως.

μετὰ τοῦ] Cod. D. ὥσε. in Cod. E. τοῦ deest.

γρυποῦσθαι] Hippocrates Praenot. p. 9. et Coac. Praenot. p. 170.
 Galenus Lexic. p. 71. v. ἐγκάκισσι. Celsus lib. II. c. 7. in
 manibus sunt adunci unguis. Caelius Aurel. acut. morb. lib.
 II. c. 32. p. 149. articulorum livor, unguium uncatio, quam
 γρύπασιν vocant. conf. morb. chron. lib. II. c. 14. Aëtius
 lib. VIII. c. 74. ὀνυχες πελιδίοι καὶ γρυποῦνται. Alexander
 Aphrod. lib. II. probl. 18. διαίτη ἐπὶ τῶν φθισικῶν γρυποῦνται
 οἱ

rinae polline, cum alumine, et acacia vel malicorio trito. Emplastrum novissime quod fit ex salicibus, Diaiteon inducitur.

DE TABE

QUAM GRAECI Φθίση NOMINANT.

C A P. CXXXIII.

Tabes exulceratio est pulmonis, cum colliquatione, et extenuatione totius corporis, unguis praeterea sunt adunci, febricitant, et cruentum pus excreant, et pumofum ob ipsam pulmonum substantiam exesam. Hos afinino vel muliebri lacte nutrire oportet, pectori vero

Dd 2

super-

οἱ ὀνυχες. Epiphanius Physiol. c. VI. p. 196. de Aquila: καὶ
 ηγεσάντος γενοῦνται ὁ προμυκτῆς.

καὶ τοὺς] Copulam delent Codd. A. et C.

ὀνυχας] Hinc intelligitur locus Plutarchi T. I. p. 74. πρὸς οὗς
 ἐστὶν εἰπῆν τὸ ὑπὸ Φιλοτίμου πρὸς τὸν ἔμπροσθεν καὶ Φθισιῶντα
 ἦν. ἐπεὶ γὰρ ἐλάλησεν αὐτῷ Φαρμάκιον αἰτῶν πρὸς παρῶν
 χίαν κ. τ. λ. quae aliter protulit p. 126.

αὐτῶν] Codd. A. et C. αὐτοῦ.

πτύον] Codd. A. et C. πίων. Cod. D. πύον. Interpres πύον le-
 git. Orisobasus Collect. lib. II. p. 12. τοῖς δὲ πτυοῦσι πτωδὴ ἢ
 μακρότερα προσφύει τῷ γάλακτος προσφύει. Ita refingo haec
 verba.

αὐτῆς τῆς] Cod. D. αὐτῆς οὖν τῆς.

διαβεβρωσκόμενον] Leg. διαβεβρωσκούμενον. ut habet Cod. E.
 Codd. A. et C. διαβεβρωσκούμενον. Cod. D. διαβιδρωσκούμενον
 αὐτοῦ.

δῆ] Codd. A. et C. δῆ.

ὄνισον] Codd. A. et C. ὄνισον. Sextus Placit. c. 12. Schola Saler-
 nitana c. 34.

Lac hecticis sanum caprinum; post camelinum,

At nutritivum plus omnibus est afininum.

conf. Primerosius de Vulgi error. lib. III. c. 11. et 29. et 173.
 geneil - Marville Melanges etc. T. III. p. 227.

γυναικῶν] N. Blegny Zodiac. Medico Gall. p. 111.

διατρέφει] inepte Cod. E. διατρέφει.

θώρακι κηρωτὰς τὰς διὰ βουτύρου καὶ δαφνίου ἐλαίου
σκευαζομένας, καὶ τερεβινθίνης· καὶ ἄλειφας τὰς διὰ
τοῦ μαρμαίτου καὶ πηγανίου, καὶ ἀνηθίνου ἐλαίου. μετὰ
ταῦτα καὶ τοῦ μνασαίου τὴν ἔμπλαστρον χρῆσθον. Τῶν
δὲ πινομένων Φαρμάκων, μελίκρατον, σισάμου ἢ γλυ-
κυρρίζης ἀφέψημα· δίδοναι δὲ καὶ τὸ βόειον γάλα, ἢ τὸ
αἶγαιον· ἀποσρεφουμένης δηλονότι τῆς πραιορημένης γα-
λακτοτροφίας. Ἐλεγμα δὲ τούτοις ἀρμόδιον τὸ δι'
ἀμυγδάλων καὶ κουκουναρίων, καὶ πινακίων, καὶ τετρα-
κάνθης καὶ κρόκου καὶ μέλιτος. ἄλλο. ἀμύγδαλα πινακί-
α οὐγΓ. α'. σισάμου οὐγΓ. αζ". κρόκου Ιδ'. Φεινίκων σα-
κός οὐγΓ. α' μέλιτος τὸ ἀρκοῦν, δίδου ἐκλείχεν· δίδου
δὲ καὶ τὸν διὰ ῥόβου, ἀντίδοτον δὲ χρῆσασθαι τὴν τε
ἀδα-

τὰς] Codd. A. et C. ταῖς — σκευαζομέναις.

σκευαζομένας] Cod. E. κατασκευαζομένας.

τερεβινθίνης] Cod. E. τερεβίνθου.

ἀλειφας] Codd. A. et C. ἀλειφαῖς ταῖς. 1. ἀλοιφαῖς.

τοῦ μαρμαίτου] Alexander lib. VII. c. 2. p. 357. articulum delent
codd. Mff. Codd. A. et C. χρῆσθαι addunt.

πηγανίου] Codd. A. et C. πηγαῖνα καὶ ἀνηθίνα ἐλαίω.

μετὰ ταῦτα] Cod. E. μετὰ δὲ ταῦτα καὶ τῇ ἔμπλαστρῃ τοῦ Μια-
σαίου χρῆσθον.

Φαρμάκων] addit Cod. D. ἔσω. Ab alio videtur additum, nam
verbum substantivum non raro subauditur. Galenus de Of-
fib. c. 4. p. 13. εἰ δὲ εἰς ἐλάχιστοι ἀριθμὸν συσέλλοι, μὴ πλείω
τῶν ὁκτώ, subaudiend. εἰσι, neque est quod cum Hoffmanno
εὐρήσαι deesse suspiceris.

σισάμου] Codd. A. et C. σισαμίω. Cod. E. σὺν αὐτῷ omitta
voce σισάμου.

γλυκυρρίζης] Codd. A. et C. γλυκυρίζης.

καὶ τὸ] Delent articulum Codd. A. et C.

βόειον] Codd. A. et C. βόιον. De lacte vaccino et caprino A-
retaeus cur. morb. acut. lib. II. c. 7. p. 108. E. Ramazzinus
de morb. artif. c. 21. p. 158. Lac ergo asinum ad prae-
terea humores expurgandos primo conveniet, mox vaccinum ad mactem
reparandum; haec enim vera est methodus lac exhibendi in
tabe. Eandem hanc methodum jam praecipit Rufus Ephef.
de

superimponere cerata, ex butyro et oleo laurino confecta, et terebinthina, unguenta item quale est Marciaton, et rutaceum, vel anethinum oleum. Novissime autem et Mnasaeo emplastro uti. Potu vero profunt remedia, mulla, sesami, vel dulcis radiculae decoctum, vel bovillum seu caprillum lac, cum priorem illam ex lacte nutritionem plerique averfentur. Delinctus etiam his convenit, ex amygdalis, nucleis pineis, pistaciis, tragacantho, croco et melle. Aliud. Amygdalarum amararum uncia, sesami uncia una et semissis, croci drachmae quatuor, carnis palmularum uncia, mellis quantum satis est, delingendum exhibeto. Medicamentum item quod ex ervis confiat, et quae Athanasia dicitur an-
Dd 3 tido-

de renum affectu c. XII. p. 10. Conf. Schol. Salernitana c. 34.

ἀίγιον] Lacte caprino potissimum utebantur veteres, vid. Aelianus H. A. lib. XVI. c. 31. Synesius ep. 149. p. 95. Jo- Chrysostomus T. I. p. 91. Cod. D. hic mutilus est, deficit namque finis hujus capituli, cum duobus ultimis hujus libri, item totus liber quartus ac libri quinti capita 22. priora, ut me monuit Vir graece doctissimus Jo. Bapt. Bolla.

ἀποσρεφόμενος] Codd. A. et C. ἀποσρεφόμενον. Cod. B. ἀπο- σρεφόμενος. Cod. E. εἰς τὸ ἀποσρεφεσθαι.

ἐλιγμα] Cod. E. ἐλίγματα.

ἀρμόδιον τὸ] Cod. E. ἀρμόδια omisso τὸ.

τῆς προειρημένης] Cod. E. τῇ προειρημένῃ γαλακτοτροφίᾳ.

κουκουαρίων] Cod. B. κοκκοαρίων.

τραγακάνθης] Codd. A. et C. τραγακάνθου. et E. qui addit prae- terea οὐγ. α' 5".

ἄλλο] Codd. A. et C. ἕτερον.

σιτάμου] Cod. B. σισάμου, τραγακάνθης ἀνὰ οὐγ. α'.

σαρκός] Codd. A. et C. σάρκας.

δίδου δὲ καὶ] Exulat δὲ ex cod. E.

τὸν] Codd. A. et C. τὴν δὲ ἐρέβον, ac sic quoque Codd. B. et E.

ἀντιδότον] Cod. E. ἀντιδότοις.

χρήσασθαι] Exulat e Codd. A. et C. Cod. E. χρήσασθαι τῇ τε ἀπακρίᾳ.

ἀθανασίαν, καὶ τὴν ἰσότητον, καὶ τὴν θεοδώρητον, καὶ τοῦ εὐδρα καὶ τὴν θηριακὴν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

παθῶν.

Κ Ε Φ. ΡΛΔ΄.

Ἡ καρδία οὔτε φλεγμονὴν, οὔτε ἀπόστημα, οὔτε ἄλκος, οὔτε τι τοιοῦτον πάσχει· προλαμβάνει γὰρ ὁ θάνατος, ἐπεὶδὴ κυριώτατον μέρος ἐστὶ. Θερμαίνεται δὲ ἐν τοῖς πυρετοῖς ἡ καρδία, διὸ καὶ τὰ ληξοπύρετα προσάγομεν αὐτῇ. συμπάσχει δὲ καὶ τὸ σῶμα τῆς γαστρὸς ἐν ταῖς συγκοπαῖς, ἀθρόαν κατὰπτωσιν τῆς δυνάμεως, καὶ λειποθυμίαν καὶ μικροσφυξίαν, καὶ τῶν ἄκρων ψύξιν καὶ ἰδρώτας ψυχροὺς ἐπιφέρουσα. καὶ δεῖ ἐπὶ τούτων τρέφειν τῶν ἄκρων, καὶ θερμανσις· ἀλείφειν δὲ ὅλον τὸ σῶμα μυρσίνῳ ἐλαίῳ, ἢ σχινίνῳ, καὶ ἐμπλασέον τε τοῖς

καὶ τὴν] Cod. A. et C. καὶ ἰσότητον θεοδώρητον. Cod. E. καὶ τῇ ἰσότητι, καὶ τῇ θεοδωρήτῃ.

θηριακὴν] Cod. E. θηριακῇ.

τοῦ εὐδρα] Leg. τὴν εὐδρα. ita c. 131. ἢ μυριδάκτον.

Cap. CXXXIV. Cod. E. ρη'. et περὶ τῆς καρδίας πάθος, inficete.

Περὶ] Hippocrates Aphor. VI. 18. Anonymus Introd. Anatom. c. 39. Sextus Empir. adv. Mathem. lib. VII. p. 247. Plinius lib. XI. c. 37. Ovidius Epist. ex Ponto ep. III. vs. 22. Solinus Polyh. c. IV. p. 29. Contrarium testantur Bald. Ronflesus Epist. Medicinal. VIII. p. 30. Hegenitius Itiner. Frisio-Holland. p. 1. Petr. Borellus Hist. et Observ. cent. I. obs. 88. p. 94. N. Piegny Zodiac. Medico-Gall. p. 126. p. 130. et p. 156. Anecdotes de Medecine T. I. p. 283. D'Artigny Nouveau Memoires etc. T. IV. p. 41. Hieron. Bardī apud Th. Bartholinum Epist. Med. Cent. I. ep. 71. p. 294.

οὔτε τι τοιοῦτον] Codd. A. et C. οὔτε τοιοῦτοι. Rectius Cod. B. οὔτε τοιοῦτόν τι.

Idotus, et Isotheon, et Theodoretum, et Esdra, et Theriaca.

DE CORDIS

AFFECTIBVS.

C A P. CXXXIV.

Cor nec inflammationem, nec abscessum, nec ulcus, nec quiquam simile patitur. Mors enim praeoccupat, cum sit pars maxime princeps. Calefit autem in febre, et tunc medicamenta, quae febriū cessare faciunt offerimus. Consortii etiam lege afficitur os ventriculi in subito virium collapsu, qui syncope dicitur, et animae defectum et pulsaum parvitatem, et extremarum partium frigus et sudores frigidos inducit. In his frictione extremorum et calefactione opus est, corpus vero inun-

D d 4 gi

παραλαμβάνει] Aretaeus morb. acut. lib. II. c. I. et morb. chron. lib. I. c. II.

μέρος] Codd. A. C. et E. μέρος.

καὶ τὰ] Codd. A. et C. καὶ τὴν.

ληξοπύρετα] Codd. A. et C. λεξηπύρετα.

συνάσχει] Quae sequuntur hausta sunt ex Pauli lib. III. c. 34. adde Caelii Aurel. acut. morb. lib. II. c. 30. Plinius l. c. ubi vid. Harduinus.

τὸ σῶμα] Paulus τῷ σώματι.

μικροσφυζίαν] Cod. B. μικροσφυζίαν.

ἐν ταῖς] Cod. E. καὶ ταῖς.

συνκοπᾶς] Diodorus Siculus lib. III. p. 226. σύγκοπον γέσθαι, καὶ κατενέχθαι εἰς ὕπνιν, ἰδὲν ὅψιν. conf. Galenus Meth. d. Med. lib. XII. p. 367. et e recentioribus cel. Grunerus morb. antiquit. p. 258.

ἀθρόαν] Cod. E. εἰς ἀθρόαν.

ἐπιφέρουσα] Cod. E. ἐπιφέρειν.

θερμαίνουσιν] Codd. A. et C. θερμασία. Cod. F. θερμαίνουσιν.

δὲ ὅλον τὸ] Cod. E. τὸ ὅλον, omisso δὲ.

ἐμπλαστὸν] Leg. ex Codic. A. et C. ἐμπασίον, qui te delet, cum Cod. E.

τοῖς ὕδροῦσι τοῦ σώματος μέρεσι μυρσίνης λείαν, ἢ σί-
δια μετὰ μάννης, ἢ σαμίαν γῆν μετὰ κόμμεως. τροφή
δὲ ἄρτος ἐξ ὕδατος ψυχροῦ, καὶ οἴνου βραχέως· κατὰ-
πλασμα εἰς τὸ σπλάγχχνον διὰ Φοινίκων, καὶ ῥόδων,
εἰνάνθης τε καὶ ἀνακίας, καὶ ὑποκύσιδος, καὶ συπτη-
ρίας. Τοὺς δὲ κατὰ τὴν καρδίαν παλμούς Φλεβοτομία
ἔχεται.

ΠΕΡΙ

ὕδροῦσι] Leg. ὕδροῦσι ac sic Codd. A. et C. Cod. E. ἰδρῶσι σώ-
μασι. omitt. μέρεσι.

τοῦ σώματος] σώμασι Codd. A. et C.

σίδια] Codd. A. et C. σιδίαν. Reddendam opinor hanc vocem
Polyaenio lib. IV. p. 357. κυκεῶνος ἐκιδων ὀξέαν, leg. ἐκ σι-
δίων

μάννης] Codd. A. et C. μάνης.

κόμμεως] Cod. E. κόμμεως.

τροφή] Codd. A. et C. τροφήν. Cod. B. τροφή δὲ ἔστω.

ἄρτος] Typothetae incuria hanc vocem in versione omissam puto,
Jo. Cerynostomus de Virginitate p. 27. οὐδὲ γὰρ ἰατροὶ πάντα
ὑφ' ἐν τοῖς καίμνουσι καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν προσάσκει·
ἀλλ' ὅταν κεν ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ κατεχῶνται τῆς σερειᾶς αὐτοῦς
ἀπείργει τροφῆς. Intelligit noster panem, quo quotidie uteban-
tur, quem describit Psellus de vict. ratione lib. II. p. 24. add.
Lud. Nonnius de re cibar. lib. I. c. 6. Augustus apud Sueto-
nium lib. II. p. 274. pro potione sumebat perfusum aqua frigida
panem. Pane sicco frequenter veteres utebantur, ut docent Ca-
saeonius ad Gallianum p. 453. et Salmastius ad Capitolinum p.
284. et ad Lamprium p. 933.

ψυχροῦ] Frigidam adhibendam esse vult noster quod medici fre-
quenter calidam propinarent. vid. Hier. *Mercatoris* Var. Lect.
lib. I. c. 8. et noster c. 37. Ruderus ad *Martialis* lib. XIV.
epigr. 106.

οἴνου βραχέως] Miscela maxime probabatur apud veteres, quam lau-
dat *Aristophanes* Equit. vs. 1185.

Ἐχε καὶ πῖναι κεκραμένον τρία καὶ δύο.

ubi Schol. ἀρίστη δὲ κρασις. οἴνου δύο μέρη, καὶ ὕδατος τρία,
unde noster βραχέως adhibendum monet. *Hesiodus* Op. et D.
vs. 596.

Τρία

gi debet, oleo myrtheo, vel lentiscino. Et emplastra sudore manantibus corporis particulis, ex myrtheo trita adhiberi. Vel malicorium cum manna, vel samia terra cum gummi, cibus vero aqua frigida, et vinum pauxillum esto, praecordiis vero cataplasmata admoventi debent, ex palmulis, rosis, oenanthe, acacia, hypocythide et alumine, palpitationibus vero cordis, sanguinis detractio per venas medetur.

Dd 5 DE

Τρεῖς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτατον ἵμεν οἶνον.
conf. *Galenus* Method. Therap. lib. X. p. 141. *Antholog.* lib. II. c. 47. epigr. 44. *Car. Neapolis* ad *Ovidii* Fast. lib. I. vs. 404. *Xenophontis* sententia est *Oeconom.* c. 17. p. 81. τῷ μὲν οἶνῳ νεμίζω τῷ ἰσχυροτέρῳ πλείον ἐπιχέειν ὕδωρ. quod κρέμα vocabatur. *Plutarchus* T. I. p. 241. ὥσπερ τὸ κρέμα, καὶ τοὶ ὕδατος μετίχον πλείους, οἶνον καλοῦμεν. *Romanos* vinum aqua dilutum bibisse notat *Raderus* ad *Martialis* lib. XIV. epigr. 102.

κατάπλασμα] Cod. B. καταπλάττει.

εἰς τὸ] Codd. A. et C. δὲ τὸ. Cod. E. ἐν τῷ σπλάγγνῳ.

διὰ Φοινίκων] Cod. B. ἐν φ.

ῥόδων] *Caelius* Aurel. acut. morb. lib. II. c. 37. p. 162. Cod. E. ῥοῖδων.

οἰνάνθης] De oenanthe vid. Schol. *Aristophanis* ad *Ran.* vs. 1355. et ad *Av.* vs. 589. *Scalpart van der Wiel* Obs. rar. cent. I. obs. 43. *Theophrastus* H. P. lib. VI. c. 7. p. 681. et ad eum *Bodaeus.* *Salmasius* *Homon.* *Hyl. Jarr.* c. 29.

παλμούς] *Glossae* *Jatrica* Mss. παλμός, πῆδα, *Nemesius* de nat. homin. c. 16. p. 181. ἡ μὲν κατὰ τοὺς σφυγμοὺς κίνησις, ἐνέργειά ἐστι· ἡ δὲ κατὰ τοὺς παλμοὺς πάθος, ἐξ αὐτῆς (καρδίας) μὲν γάρ ἐστι καὶ ἡ κατὰ τοὺς παλμοὺς κίνησις, ἀλλ' οὐ κατὰ φύσιν. conf. Schol. *Nicandri* ad Ther. vs. 744. et quae ex *Galeno* adfert *Paulus* l. c. et *Aëtius* lib. VIII. c. 64. Quam fausta autem portendat cordis palpitatio, docet *Melampus* p. 107. conf. *Freind* *Hist. Medic.* P. I. p. 141. et *Anecyotes* de *Medecine* T. I. c. 110. p. 285. Venae sectionem non semper profuisse in palpitatione probat casus relatus a *Nic. Tulpio* Obs. Medic. lib. IV. c. 20. conf. *Car. Piso* obs. et *Consi.* Sect. III. c. 2. p. 194.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ

πυρετῶν.

Κ Ε Φ. ΡΑΕ.

Ὅτι μὲν τῶν τοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ ἐμφύτου θερ-
μοῦ τροπὴ ἐστὶν ὁ πυρετός, πᾶσιν ὁμολόγηται. καὶ διὰ
τοῦτο ἐν τοῖς πάθεσιν αὐτῆς ἀριθμητέον καὶ τούτους.
ἀλλὰ πρόγε τούτων εἶπομεν τί ἐστὶ πυρετός. Πυρετός
ἐστὶ παρὰ φύσιν ἐκ τῆς καρδίας ἐπὶ τὸ πᾶν σῶμα φερο-
μένη θερμασία· τούτου δὲ διαφοραὶ πολλαί.

ΠΕΡΙ ΕΦΗΜΕΡΩΝ

πυρετῶν καὶ πολυημέρων.

Κ Ε Φ. ΡΑΣ.

Εφήμερος πυρετός εὐλυτός ἐστι· μίαν γὰρ ἡμέραν κρα-
τεῖ· γίνεται δὲ ἐπὶ θυμῷ, ἢ λύπαις, ἢ νόποις, ἢ φρεντίσιν, ἢ
ἡλιο-

C a p. CXXXV.

ἐμφύτου] Quid per hunc calorem intelligat *Convingius*, vide
apud *Th. Bartholinum* Epist. Med. Cent. III. ep. 72. p.
299.

τροπῇ] ἐπίστασι mavult dicere *Cassius* Quaest. Med. 56. Sed
τροπῇ vocabulum medicis familiare. *Aetaeus* de caus. chro-
nic. lib. I. c. 16. p. 47. E. συμπαύων ὁμοῦ παθῶν καχε-
ξιν τροπῇ, ubi cl. *Tvillerus* rescribit πλοχῇ, male omnino.
nam subintelligitur ἐς ποικίλιν, ut p. 47. B. quod etiam omisit
p. 45. E.

πᾶσιν] *Aetius* lib. V. c. 7. *Alexander Trall.* lib. XII. c. 1.
Alexander Aphrod. lib. I. probl. 88. *Polladius* de febr. c. 1.
Aetianus de dignot. morb. lib. II. c. 1. *Theod. Priscianus*
lib. II. c. 1. De definitione hac vid. *Bald. Rousseus* Epist.
Medicinal. LXV. p. 238. *Jac. Primevossus* de Vulgi error.
lib. II. c. 32. de voce πυρετός consul. *Maximus Tyr.* Dis-
sert. XXXIV. p. 405. et *Gisb. Cuperus* Obi. lib. II. c.
15. p. 239. Cod. E. πάλιν. Fortasse erat πάλας, jam dudum.
Cores.

αὐτῆς] Cod. A. αὐτοῖς. Cod. E. ἐν πάθεσιν αὐτοῖς.

τούτους] nempe πυρετούς.

DE FEBRIVM

DIFFERENTIA.

C A P. CXXXV.

Quod igitur febris permutatio quaedam caloris nativi in corde fit, omnibus in confesso est, ob hoc itaque illius affectibus quoque annumerari debet. Sed dicamus prius, quid sit febris. Febris est calor praeter naturam, quae a corde ad singulas corporis partes fertur. Ejus autem differentiae sunt multae.

DE FEBRIBVS DIARIIS

ET MVLTORVM DIERVM.

C A P. CXXXVI.

Diaria febris facile solvitur. Diem enim tantum durat, sic ex ira, moestitia, lassitudine, curis, solis aestu, et

ἀλλὰ] Ex *Palladio* leg. ἀλλ' ἄγε πρό γε.

τούτων] Cod. A. τούτοις.

εἶπομεν] Cod. A. εἶπωμεν. ac sic recte editum apud *Palladium*.

πυρετός ἐστι] πυρετός ἦν Cod. A.

παρά] Cod. A. ἡ παρά.

πάν] iterum pro ἑλκε. *Seneca Natural. Quaest. lib. VI. c. 14.* Neque enim in nobis febris alias partes moderatius impellit, sed per omnes pari aequalitate discurrit.

Θερμασία] ita quidem medici, *Sextus Empir. adv. Mathemat. p. 175.* sed vocem hanc proscribit *Phrynichus p. 44.* *Aristoteles Problem. Sect. I. 20.* ἡ γὰρ παντός τοῦ σώματος υπερβάλλουσα θερμότης, ἐστὶ πυρετός. De qua definitione consul. *Th. Bartholinus Epist. Med. Cent. III. ep. 71. p. 293.* adde verborum epistolam *Jac. Hoffie Cent. IV. ep. 46. p. 208.* et *Th. Bartholini* responsum.

Cap. CXXXVI. Cod. E. εἰ.

Περὶ] Cod. B. ἀρχὴ συνθεῖ τοῦ τετάρτου λόγου. Cod. A. περὶ εἴς ἡμερῶν. Codd. B. et C. ut editum. Cod. D. ἐφ' ἡμέρας.

ἡλιοκαίαις, καὶ τοῖς τοιούτοις. ὅθεν καὶ οὖρα ἐπ' αὐτῶν
κατὰ φύσιν εἰσὶ. Θεραπεία δὲ τούτων μετὰ τὴν πρῶ-
την ἡμέραν ἐπὶ λουτρὸν ἄγειν, καὶ ἀλείφειν ἐλαίῳ, καὶ
λούσαντα τρέφειν, καὶ ἐπὶ τὰ συνήθη ἔργα ἀπολύειν.
ἔστιν ὅτε σὺ μίαν ἡμέραν, κρατεῖ, ἀλλὰ καὶ τρίτην ἢ τε-
τάρτην, καὶ λέγεται πολυήμερος. Τὰ δὲ αἰτία τὰ αὐτά,
καὶ ἡ θεραπεία ὁμοίως.

ΠΕΡΙ

εἰς. Plurali numero usus est pro singulari more graecis solem-
ni vid. quae ad Anonymum de hydrophobia notavi p. 26. Ev.
Lucas A. A. c. XXVIII. 3.

[Ἐφημέρος] Codices omnes praefigunt articulum εἰ. Cod. A. solus
ὁ ἐφημέριος. Alex. lib. XII. c. 1. Aëtius lib. V. c. 58. Pau-
lus lib. II. c. 15. Palladius de febr. c. XIV. Aëtianus de
dignot. morb. lib. II. c. 1. Synesius de febr. c. I. p. 6. Va-
lerius Max. lib. I. c. 8. p. 125. Poëta Antipater Sidonius,
omnibus annis uno tantum modo die, quo genitus erat, febrī im-
plicabatur.

κόποις] Cod. A. ἡ φροντίσι ἡ κόποις.

ἡλιοκαίαις] Cod. A. ἡλιοκαία. Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib.
III. c. 2. οἷον τὴν ἐπιτεταμένην ἡλιώσιν, πυρετοῦ. Cod. B. ad-
dit ποτὲ δὲ καὶ ἐπὶ βουβῶσιν.

καὶ οὖρα] Cod. A. καὶ τὰ οὖρα ac Cod. B. sed ignorat haec ver-
ba Cod. E. et ἐπ' αὐτῶν habet: prave. est autem ἐπ' αὐτῶν il-
lorum omnium vel simul sumptorum, ut apud Jo. Chrysostomum
in A. A. c. IV. Serm. X. p. 665. διὰ τοῦτο οὐκ ἐπ'
αὐτῶν αὐτοὺς ἐξετάζουσιν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν. conf. Serm. XXI.
p. 731. et Serm. XLIV. p. 853.

εἰσὶ] ἐστὶ. Codd. A. et B. Deest in Cod. E.

Θεραπεία] Cod. A. Θερμασία.

τούτων] addit Cod. B. αὐτῶν.

μετὰ] Cod. A. μετὰ δὲ.

πρῶτην] Cod. B. μίαν. Conjectio hinc in codice antiquiore, unde
apographa fluxerunt, exaratum fuisse αἰ. quod huic librario
visum fuit significare unam, illi vero primum.

τρέφειν] Cod. B. εἶτα τρέφειν εὐχύματι τινὶ τροφῇ. Veteres post
balneum cibum capiebant ut docuit Hier. Mercurialis de
arte

et id genus aliis. Unde et urinae illorum secundum naturam habent. Curantur, cum a tertio die in balneum ducuntur, et oleo inunguntur, et a lotionibus cibum capiunt, et ad operationes consultas ablegantur. Fit interdum, ut non unum tantum diem, sed ad tertium et quartum daret, et tum dicitur multorum dierum febris. Causam vero et curandi rationem eandem habet.

DE

arte gymnast. lib. I. p. 38. et post eum doct. *Guy's Itiner. T. I. p. 209.*

ἐργα] Forte noster opus rusticum innuit, quod conjicio quod solis aestus meminerit, conf. *Markland ad Maximum Tyr. p. 707.* et *N. Heinsius ad Ovidii Heroid. Ep. X. v. 60.* conf. tamen c. 33. *Longus lib. II. p. 31.* λαβεσθαι τῶν συνήθων χαρίων.

ἀπολύει] Cod. B. τρέπει. Similiter post peractam sanationem sed brevius Ev. *Lucas c. XIV. 4.* καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτόν, καὶ ἀπέλυσε. Pro ἐπὶ maluit eis *Diodorus Sicul. lib. II. p. 115. et p. 135.*

ἐστὶν ὅτε] Cod. A. ἕτερος οὖν. Cod. B. ὁ αὐτὸς δὲ ποτὲ. Cod. E. ἐστὶν ὅτε δὲ.

καὶ τρίτην] Cod. A. καὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας. Cod. B. καὶ δύο καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας ἡμέρας.

λέγεται] Cod. B. καλεῖται.

πολυήμερος] Cod. E. πολυήμερος.

τὰ δὲ] δὲ caret Cod. E.

τὰ αὐτὰ] τὰ exulat e Cod. E.

ὁμοίως] Leg. ὁμοίως. Eandem maculam abstergi velim apud *Pollucem lib. IV. c. 19.* legim. 141. ἡ δὲ ἐτέρω κύριμος πάρεστος, τὰ ἄλλα ὁμοίως, non ὁμοίως. quem errorem quoque in *Herodoti lib. III. p. 231.* derexisse sibi videntur viri docti. *Aretaeus morb. acut. lib. I. c. 7. p. 6.* A. ἐνίοισι δὲ ἐς πνεύματα ἢ ζύνδοσις ἐξήδισ. I. ἐξήδισ. Tò ὁμοίως hic apud nostrum est aequalis, de qua significatione egit *Scaliger ad Manilianum p. 47.*

ΠΕΡΙ ΣΤΝΕΧΟΥΣ ΠΥΡΕΤΟΥ

καὶ συνόχου.

Κ Ε Φ. ΡΑΖ'.

Συνεχῆς πυρετὸς ἐστὶν ὁ μὴ ἔχων διάλειμμα, ὕφε-
σιν δὲ μόνον καὶ μειοπυρεξίαν ἐν τῇ παρακμῇ τῶν παρο-
ξυσμῶν. Σύνοχος δὲ ὁ μηδεμίαν μειοπυρεξίαν ἔχων.
τούτου δὲ τρία εἶδη τὰ σύμπαντα, ἀκμασικὸς, ἐπακμα-
σικὸς, παρακμασικὸς. Γίνονται δὲ οἱ σύνοχοι· καὶ οἱ
συνεχεῖς πάντες ἔσω τῶν ἀγγείων, τῆς ὕλης σηπομένης
τὲ καὶ ζεύσεως· καὶ δεῖ σχεδὸν ἐπὶ πάντων, καὶ μάλιστα
τῶν συνοχῶν φλεβοτομεῖν, καὶ τρέφειν τὰς ὑγρὰς καὶ
ψυχρὰς τροφάς, οἷον θριδακίνιας. Ἰντιβα, καὶ τὰ τοι-
οῦτα, καὶ ὕδωρ ψυχρὸν δοτέον, εἰ μὴ σπλάγχχνον τί

κακο-

C a p. CXXXVII. Cod. E. ριά'.

συνόχου] *Galenus de differ. febr. lib. II. c. 2. et de crisi lib. II. c. 1. Aëtius lib. V. c. 70. Alex. lib. XII. c. 2. Paulus lib. II. c. 26. Palladius c. 15. Synesius c. VII. p. 204. Cod. E. πυρετοὺς καὶ συνόχους.*

μειοπυρεξίαν] *Reddenda haec vox Synesio de febr. c. III. p. 114. μὴ ἀπυρεξία γίνεται, leg. ad doctum cod. Mf. μειοπυρεξία γίνεται. Cod. A. μειοπυρεξίαν.*

παρακμῇ] *Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib. II. c. 22. ὁ δὲ ἰατρὸς διαλύεται τὸ σόφισμα, εἰδὼς ὅτι παρακμὴν λέγεται διχῶς, ἢ τε τοῦ ὅλου νοσήματος, καὶ ἢ ἐκείνης ἐπιτάσεως μερικῆς ἀπὸ τῆς ἐκμῆς ῥεπῇ πρὸς τὸ κρῖσσον κ τ. λ.*

παροξυσμῶν] *addit Cod. B. ποιούμενος.*

δὲ] *omissum in Cod. A.*

μηδεμίαν] *Cod. A. μὴ δὲ μίαν. Cod. B. μηδὲ μίαν.*

μειοπυρεξίαν] *Cod. A. μειοπυρεξίαν.*

τούτου] *Cod. B. τούτου.*

εἶδη] *ἤδη Cod. A.*

ἀκμασικὸς] *Cod. A. ἐκμασικῶς, ἐπακμασικῶς et omittit παρκαμασικὸς. Cod. B. ἀκμασικὸς, παρκαμασικὸς καὶ ἐπακμασικὸς. Cod. E. omittit ἐπακμασικὸς.*

παρκαμασικὸς] *Excusoris culpa ita puto legi in editione Martii.*

DE FEBRE CONTINENTI

ET CONTINVO.

CAP. CXXXVII.

Febris continens est, quae nullum habet caloris intervallum, sed remissionem tantum et inclinationem in vigore accessionum. Continua vero quae nullam prorsus habet quietem. Hujus tres sunt species. Alias enim calor par, sui que similis toto febris decursu manet, et σύνοχος ἀκμασινός dicitur, vel calor continuo incremento invalescit, et ἐπακμασινός, id est, incre-scens vocatur, vel statim a summo vigore incipit, et sensim minuitur, dum finem integrum habet, et sit σύνοχος παρ-ακμασινός. In universum vero et continuæ et conti-nentes febres fiunt, cum materia intra vasa vel putres-cit, vel effervescit, et in singulis fere, maxime vero con-tinuis sanguinem mittere oportet, et cibis frigidis et hu-midis nutrire, ut lactuca, intybo, et similibus, et fri-gidam offerre, nili præcordia male fuerint affecta. Ex-trinse-

γίνονται] Alex. lib. XII. c. 2.

οἱ συνεχῆς] delet articulum Cod. A.

ἔλῃς] Cod. A. χολῆς.

τε καὶ] Cod. A. δὲ καὶ.

ζεούσης] Cod. A. ζεούσαις. Cod. E. σηπόμενοι τε καὶ ζέον-
τες.

μάλιστα] Cod. A. μάλιστα.

ὑγρὰς] Jo. Chrysostomus de Virginitate p. 27. εἰδὲ γὰρ ἰατρὸς πάν-
τα ὑφ' ἐν τοῖς κάμνουσι καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν προστάτ-
τει· ἀλλ' ὅταν ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ κατέχονται τῆς σφραγῆς αὐτοὺς
ἀπείργει τροφῆς κ. τ. λ.

ἰντίβια] Codd. A. et E. ἰντίβια. Salmasius ad Solinum p. 583.

θριδάκνας] Cod. B. θριδάκας. vid. Phrynichus p. 52. et quæ ibi
notarunt viri docti.

ὑδαρ] Anecdotes de Medecine T. I. c. 111. p. 291.

σπλάγγιον] Cod. E. τὸ σπλάγγιον.

κακοπραγῇ, ἔξωθεν δὲ ἀλείφειν τοῖς ληξοπυρέτοις, οἷον
 ἁμαράντου χυλῷ, σρύχνου, κολοκύνθης, καὶ τῶν τοιού-
 των. Τὸ δὲ σπλάγχχον τὸ διὰ λινοςπέρμου, καὶ ψυλ-
 λίου, καὶ ἀλθαίας, καὶ χαμαιμήλων, ἱριγέροντος, ἢ ἀν-
 δράχνης, ἢ σρύχνου, ἢ τὴν ἐπὶ τῶν ὑδάτων φακὴν σὺν
 ὕδατι, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

ΠΕΡΙ ΤΡΙΤΑΙΟΥ

πυρετοῦ.

Κ Ε Φ. Ρ Α Η.

Τριταῖος ἐστὶ διαλείπων πυρετός, ὃ διὰ μιᾶς ἡμέρας
 εἰσβαλὼν. γίνεται δὲ ἐπὶ ξανθῆς χολῆς, σηπομένης ἐξω-
 πῶν ἀγγείων, εἰσβάλλει δὲ μετὰ ῥίγους, ἀποπαύεται
 δὲ μετὰ ἰδρώτων· ἔπεται δὲ αὐτῷ καὶ χολῆς ἔμετος,
 καὶ

κακοπραγῇ] Cod. A. κακοπραγῆ.

ληξοπυρέτοις] Cod. A. λυξοπυρέτοις. 1

χυλῷ] Codd. A. et E. χυλόν.

κολοκύνθης] Cod. A. κολοκίνθης.

τὸ δὲ σπλάγχχον τὸ] Cod. E. ἐπιτιθέναι δὲ τὰ σπλάγχχα τὰ.
 Deesse videtur κατάπλασσειν, aut simile verbum, ut μαλάττειν,
 ut c. 140.

ἀλθαίας] Cod. A. ἀλθίας.

ἱριγέροντος] Bene Cod. A. ἱριγέροντος. Glossae Jatric. Mss. ἱρι-
 γερὸν, βετάνη ἐστὶ γινόμενη εἰς τὰ καταλύματα ἐπάνω τῶν κερα-
 μίων, ὥσπερ κίτριον (l. κίτριον) ἔχων τὸ ἀνθος.

Φακὴν] Cod. E. φακόν. Leg. φακῶν. Cores.

ὑδάτων] De lente palustri Lev. Lemnius de occult. natur. miracul.
 lib. III. c. 9. p. 326. conf. c. 127. Matthiolus ad Dioscoridē
 lib. IV. p. 459.

Cap. CXXXVIII. Cod. E. ριβ.

Περὶ] Codd. Mss. περὶ τριταίου, nec addunt πυρετοῦ.

τριταῖος] Galenus in Hippocratis Epidem. lib. I. comment. 3.
 Alex. Trall. lib. XII. c. 6. Aetius lib. V. c. 79. Paulus lib.
 II.

trinsecus vero inungere aliquo ex medicamentis, quae febrem cessare faciunt, ut amaranti succo, vel solani, vel cucurbitae sylvestris et similibus. Praecordiis vero cataplasmata adhibere. ex semine lini, psyllo, althea, chamaemelo, senecione, portulaca et solano, aut lenticula aquae cum ovo, et quaecunque his sunt similia.

DE FEBRE

TERTIANA.

CAP. CXXXVIII.

Tertiana febris est intermittens, quae altero die accedit. Fit ex flava bile, extra vasa putrescente, et cum rigore invadit, terminatur vero sudore. Hanc quoque subsequuntur bilis vomitio, dejectiones ventris cum inapetu

II. c. 18. *Alexander* Aphrod. lib. I. probi. 83. *Palladius* c. 20. *Synesius* c. III. p. 110. *Meletius* de natur. homin. p. 145.

διαλείπων] Cod. E. ὁ διαλείπων, omisso ποσότητος.

ἐστὶ] Cod. A. ἐστὶν.

διὰ] Cod. B. ὁ μίαι ἡμεῖς, ἀν διαλείπων, καὶ διὰ τῆς ἐτέρως εἰσβάλλον.

εἰσβαλὼν] Cod. E. εἰσβάλλον. recte.

ἐπὶ] Cod. B. ἐπὶ χολῇ ἐκιδῇ σ. Cod. E. χολῇς ἐκιδῇς.

χολῇς] Jo. *Chrysostom.* Statuar. Or. IX. p. 524. χολῇς αἰξανόμενης τικτεται περὶ τὸς.

ἀγγεῖαν] Pergit Cod. A. οὗρα πρὸς ἢ ὑπὸ πρὸς εἰσβάλλει δὲ μετὰ τὰ ἐγγύς, ἀποκρίνεται (πρὸ ἀποκρίνεται) δὲ μετὰ ἐγγύς (sic).

εἰσβάλλει δὲ] malletm τε.

ἐγγύς] addit Cod. B. ὑπὸ τὸν καὶ κενὸν τὸς. forte leg. καὶ κενὸν τὸν τὸς.

ἀποκρίνεται δὲ] migrat δὲ in Cod. E.

αὐτῇ] Cod. B. τοῖς πρὸς. Cod. E. αὐτῇ.

καὶ — καὶ] delet Cod. B.

χολῇς ἐμετος] Cod. E. χολῇ. et caret voce ἐμετος.

καὶ κατάρξῃζις γαστρὸς χολῳδων, καὶ οὔρα δριμέα· τοὺς δὲ μέγιστον μῆκος τοῦ παροξυσμοῦ ἐστὶν ὥρων δώδεκα, καὶ ἀποπαύεται. Τούτοις συμφέρει ὑγραίνουσα καὶ ψύχουσα δίαιτα, καὶ ὑδροποσίη, καὶ τὸ μὲν εἰς γαστέρα συρρέον χολῳδες δι' ἐμέτων, ἢ καὶ πρὸς προτρέπῃν διὰ μαλακῶν κλυσμῶν· ἐν τοῖς οὔροις δὲ σελήνου καὶ ἀνήθου τοῖς πόμασιν ἀποξεννυμένων διδόναι, ἔπειτα καὶ τοῦ ἀψινθίου διδόναι, καὶ εἰς λουτρὸν ἄγειν ποτίμων ὑδάτων. Τοὺς δὲ φιλολούτρους, οὐδὲ εἰ δις λούεις, ἀμαρτάνοις οἶν.

ΠΕΡΙ

δριμέα] Cod. A. δριμέα. Theophilus de urinis c. 7. p. 90.
 μέγιστον] delet Cod. B.

ψύχουσα] Cod. A. ψύχου.

συρρέον] Cod. A. σπρέον.

καὶ π] Cod. A. ἢ καὶ π. Cod. B. ἢ κατατρέπῃν.

κλυσμῶν] Cod. A. κλισμῶν.

ἐν τοῖς] Cod. B. τοῖς οὔροις δὲ ποδηνῶν.

ἀποξεννυμένων] Codd. A. et E. ἀποξεννύν. Cod. B. ἀποβραζόντας, quo usus est Alciphron lib. I. ep. 23.

διδόναι — διδόναι] migrant e Codd. A. et E.

τοὺς δὲ] τοῖς δὲ φιλολούτροις Cod. A.

φιλολούτρους] Cod. B. φιλολουτροῦντας.

οὐδὲ] Cod. B. καί.

δις] Cod. A. διελεύεις et μοχ ἀμαρτάνεις. Cod. B. δις τῆς ἡμέρας λούεις, ἀμαρτήεις οὐδὲν· διδόναι δὲ καὶ τὴν αἰσθησίαν. Cod. E. εἰ καὶ διαλύσεις, οὐκ ἂν ἀμαρτάνεις.

δις] Pauli sunt verba I. c. Quae balneis cautelae adhibendae sint, docet Hippocrates de rat. vict. in morb. acut. p. 65. Delicatiores non tantum quotidie balneo utebantur, ut observat Dorrville ad Chariton. p. 207. verum etiam saepius. Plutarchus T. I. p. 119. ψέγειται δὲ ἀργίαν καὶ γυμνασίαν καὶ λουτρά συνεχῆ.

petu, biliosae et urinae acres: spacium vero maximum accessionis duodecim horarum est, et tum desinit. His victus humidus et frigidus salubris est, et aquae potio, et quod in ventriculum confluit biliosum, id vomitionibus, vel infra clysteriis mollibus evocari debet. Urina vero potionibus, in quibus apium et anethum maduerunt, exhibitis et absynthio etiam, sunt etiam in balneum aquarum potabilium ducendi. Et si qui balneis admodum gaudent, eos etiam si bis die laveris, haud peccabis.

De 2

DE

Ἰω. et Jo. Chrysostomus de Virginitate p. 87. refert inter luxurias, ὡς ἡ ἀσχημία. Seneca Epist. 86. et Wheelerus Itiner. T. I. p. 138. De Galatea Synesius ep. 122. p. 74. Meander apud Athenaeum lib. IV. p. 166. Simonides apud Stobaeum Serm. LXXI. p. 433.

Λούσται δὲ πάσης ἡμέρας ἀπὸ ῥύπων

Δίς, ἄλλοτε τρίς καὶ μύρους ἀλείφεται.

De Gallieno Trebellio p. 239. Lavit ad diem septimo aestate vel sexto, hyeme secundo vel tertio. et Macrianus apud eundem p. 287. Lavandum est mihi frequentius. De Comunodo Lampridius p. 504. Lavabat per diem septies, atque octies. De Tito Plutarchus T. I. p. 214. de sacerdotibus Aegyptiorum Porphyrius de Abstinent. lib. IV. p. 317. Munditiae et continentiae gratia hoc faciebant veteres, ut auctor est Photius Biblioth. p. 168. De Pernis vid. Dorville ad Chariton. p. 538. De Isaacio Angel. Nicetas Choniatus. Annal. p. 478. Jo. Chrysostomus in Pauli epist. II. ad Timoth. Serm. VI. p. 358. μεγάλη γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐν τοῖς κακοῖς τῆς συνήθειας ἡ τυραννίς.

[ἡμαρτήσις] Placet lectio Codd. A. et E. ἡμαρτάνεις, pro ἡμαρτήσις ut exhibet Cod. B. quod interpolatori deberetur, ut praefens pro futuro adhiberi indicaret, vid. notata ad c. I. Lestioni vulgatae faver Rufus Ephes. de renum affect. c. XII. p. 11. et p. 43. Subaudiendum vero τῇ γνώμῃ, quod addidit Arrianus lib. I. c. 19. p. 39.

ΠΕΡΙ ΝΟΘΟΥ ΤΡΙΤΑΙΟΥ.

Κ Ε Φ. ΡΑΘ.

Επὶ δὲ τῶν νόθων τριταίων οὐ δεῖ λούειν κατ' ἀρχάς, ἀλλ' ὅταν φανῶσι σημεῖα πέψεως· καὶ εἰ αἵματος ἀφαιρέσεως χρεῖα, μηδὲ τοῦτο παραλιπεῖν· δίσαιταν δὲ μὴ τὴν ψυχούσαν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀκριβοῦς τριταίου εἴρηται, ἀλλὰ τμητικωτέροις, οἷον πτυσσάνης χυλοῦ ἐμβυλομένου πεπέρεως, ἢ ὑσώπου, ἢ ὀργάνου, καὶ ναρδοσάχους· διδόναι καὶ τῶν διουρητικῶν, οἷον σελήνου ἀφέψημα, ἢ μαράθρου, ἢ ἀδιάντου· διδόναι δὲ καὶ τὸ ἐξύμυλι, μετὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν, καὶ τὸ ἀψίνθιον. Τοῖς δὲ χρενίζουσι συμφέρει καὶ ὁ ἀπὸ τροφῆς ἔμετος, καὶ ἡ διὰ γαστρὸς κένωσις.

Cap. CXXXIX. Cod. E. ριγ'.

Περὶ] Cod. A. περὶ τριταίου νόθου.

ἐπὶ] Cod. B. ἐθὸς τριταῖος καλεῖται, ὃ τὰ ἴδια τοῦ τριταίου τοῦ ἀκριβοῦς ὑπονοθεύει καὶ ἐλλιμπαίνει· ἐφ' ᾧ οὐ δηλοῦται. Aetius lib. V. c. 81. Paulus lib. II. c. 20.

οὐ δεῖ] Cod. A. οὐ δηλοῦται.

πέψεως] Codd. A. et E. γαστρὸς. Cod. B. πέψις κατὰ γαστέρα.

καὶ εἰ] Cod. A. καὶ ἡ.

χρεῖα] Cod. B. δεῖντο.

παραλιπεῖν] Cod. A. bene παραλείπειν.

δίσαιταν] Cod. A. δι' αἰτίαν.

ψυχούσαν] Cod. A. ψυχάναν. Leg. ψυχραίνουσαν, quam fort. nam amant recentiores, ut Muschio de morb. mulier. c. 136. et alibi, ad analogiam verbi θερμαίνειν, ut observat Congr. Gesnerus p. 56.

ἀλλὰ τμ.] ἀλλὰ τὸ εἰς ἑτέραν Cod. A. sed videtur deesse χρενίζον vel simile.

τμητικωτέροις] Cod. E. τμητικοτέραν.

πτυσσάνης] πτισάνης. Cod. A. πτυσάνης. Cod. B. πτισάνης.

DE TERTIANA SPURIA.

CAP. CXXXIX.

In febre porro tertiana spuria non inter initia, sed cum signa coctionis apparuerint, lavari debent, et si sanguinis mittendi necessitas inciderit, neque illud prae-
termitti. Victu vero uti oportet non refrigerante, tan-
tum; ut in tertiana exquisita dictum fuit, sed qui magis
incidat, quemadmodum cremore ptisanæ pipere injecto,
vel hyssopō vel origano, vel spica nardi. Dare item
quæ urinas movent, ut decoctum apii vel foeniculi, vel
capilli veneris, et post septimum, acetum mulsum etiam
et absynthium. Moram vero trahentibus conducit a ci-
bo vomitus et per alvum purgatio.

χυλοῦ] Codd. A. et E. χυλόν. Galen. lib. XII.

πεπύρεως] Galenum sequitur, quod improbat Alexander lib. XII.
c. 6. p. 738. conf. Amatus Lusitan. Curat. medicinal. Cent.
VII. cur. 43.

σελήνου] Cod. E. σελήνης. conf. quæ in præfat. ad Synefium
monui.

μακράθου] Cod. A. μακράθου. conf. c. 119.

αδιάρτου] Cod. B. αδιάρτον. Theocritus Idyll. XIII. vs. 41. ubi
vid. Schol. Plinius lib. XXII. c. 21. Aelianus H. A. lib. I.
c. 35.

μετά] Cod. A. μετ' ἐπτά ἡμέρας. Cod. B. μετὰ τὴν ἑνῇ ἡμέ-
ραν.

τοῖς δὲ] Cod. A. εἰς δὲ.

καὶ ὁ] Codd. A. et E. καὶ ἀπὸ τῆς. et Cod. B. Hinc nefarium di-
ctum intelligitur Agathoclis tyranni Siciliae apud Polyænum lib.
V. c. 3. p. 464.

ἐμετος] De consuetudine vomendi vid. Casaubonus ad Suetonii lib.
VII. p. 629. et Raderus ad Martialis lib. V. epigr. 75. De
veterum medicamentis, quibus vomitus provocabant vid. He-
benstreit Palaeol. Therap. 588.

ΠΕΡΙ ΤΕΤΑΡΤΑΙΟΥ.

Κ Ε Φ. ΡΜ.

Ὁ δὲ τεταρταῖος πυρετός ἐστι διαλείπων διὰ δύο ἡμερῶν εἰσβάλλον· γίνεται δὲ ἐπὶ μὲν μελαγχολικῷ χυμῷ, σηπομένῳ ἔξω τῶν ἀγγείων. ἔχει δὲ ῥίγος ἐν τῇ εἰσβολῇ, καὶ σφυγμοὺς ἀραιούς, καὶ οὖρα λεπτά, καὶ λευκὰ ἢ μέλαινα, καὶ παχέαν ὑπόσασιν ἔχοντα. ἐπὶ τούτων καὶ σπλὴν κακουργεῖ. Τούτοις κατ' ἀρχὰς μὴτε φάρμακον δοτέον, μὴτε κένωσιν· εἰ πλεονάζει δὲ αἷμα, τὴνικῷτα χρὴ φλεβοτομεῖν, καὶ χρυσὴν προσάγειν δίαιταν, καὶ ὑπομαλάσσειν τὴν κοιλίαν δι' ἀποζέματος ἐπιθύμου καὶ γλήχωνος, καὶ δι' ἡμερῶν τριῶν διδόναι τὸ διὰ τριῶν πεπέρων, ἢ

τῇ

Cap. CXL. Cod. E ριδ'.

ὁ δὲ] Cod. A. ὁ τεταρταῖος π. Cod. B. εταρταῖος δὲ π. Aëtius lib. V. c. 83. Alexander lib. XII. c. 8. p. 757. Paulus lib. II. c. 21. Palladius c. 22. Synesius c. 8. p. 244. Meletius de nat. homin. p. 145. Hanc febrem laudavit Favorinus teste A. Gellio N. A. lib. XVII. c. 11.

διαλείπων] Cod. A. διὰ λείπων. Delet Cod. E.

διὰ] Cod. B. ὁ διὰ.

γίνεται] Cod. B. ἐς γίνεται.

μὲν] delet Codd. A. B. et E.

μελαγχολικῷ] Hippocrates de nat. homin. p. 1a. Cod. E. μελαγχολικῶν χυμῶν.

σηπομένῳ] Cod. E. σηπομένη.

ἔξω] Cod. E. ἔξωθεν.

δὲ ῥίγος] Cod. A. δὲ καὶ ῥίγος. Horatius Serm. lib. II. Satyr. 3i. vs. 290.

Frigida si puerum quartana reliquerit.

ἐν τῇ] Cod. B. κατὰ τὴν εἰσβολὴν.

σφυγμοὺς] Cod. A. σφυγμούς. Cod. B. σφιγμούς.

ἀραιούς] Cod. B. ἀρραίους.

λεπτά] Cod. B. λευκὰ καὶ λεπτά.

μέλαινα] Cod. A. μέλαινα.

ὑποσάσιν] Thomas Mag. p. 472. et ibi Witterus.

DE QVARTANA.

CAP. CXL.

Quartana febris intermittens est, et singulo quoque biduo invadit. Fit ex humore melancholico, extra vasa putrescente. Accessio rigorem obtinet, pulsus rari sunt, urinae tenues et albae vel nigrae, subsidientia crassa, praeterea lien quoque in his male habet, et inter initia nec medicamentum trahens exhibendum, nec evacuatio tentanda est. Quod si sanguis exuperat, tunc venam incidere, et optimum cibum offerre oportet, et alvum emollire epithymi et pulegii decocto, et triduo integro medicamentum, quod ex triplici pipere constat, et quod

E e 4 Dios.

ἔχοντα] Cod. A. ἔχοντες.

ἐπὶ τούτων] Cod. A. ἐπὶ τούτο. Cod. E. ἐπὶ δὲ τούτων.

επλήν] Anecdotes de Medecine T. I. c. 182. p. 122. Car. Pifo Obs. et Consil. Sect. I. p. 34.

κακουργῶ] Codd. A. B. et E. κακοπραγῶ. sed ita emendatum in Cod. E. pro κακοπραγῶ notat cl. Cores. De medicis Herodianus lib. III. c. 49. ἀπέπαθ' τε τοὺς ἰατροὺς καὶ υἱοὺς κακοεργῆσαι τι περὶ τὴν θεραπείαν τοῦ γέροντος. conf. c. 50. Hippocrates de nat. homin. p. 10 De sudore Xenophon Memorab. lib. I. c. 4. p. 36. de veneno serpentum Nicander Ther. vi. III. Pro vitio aliquo laborare ut noster, Xenophon Oeconom. c. 3. p. 16. καὶ ἵππος ὡς ἐπιτοπολὺ ἢ κακουργῶ.

κρίσιν] An κρίσιν?

εἶ] Codd. B. et E. εἶ δὲ πλεονάζει.

αἷμα] Cod. A. αἷματι.

τηνικαῦτα] Cod. B. αὐτίκα.

χερὶ] Abest a Cod. E.

ἐπιθέμενον] Cod. E. ἀποθέμενον.

γλήχωνος] Cod. A. γλίχωνος.

τριῶν] Cod. B. τινῶν.

διδόται] deest in Cod. A.

διὰ τριῶν] Cod. διὰ Γ' Compositionem dat noster cap. 294.

τὸ διοσπολιτικόν, ἢ πέπερι μόνον σὺν ὕδατι θερμῷ λαμβάνειν πρὸ τοῦ παροξυσμοῦ. χρᾶσθαι δὲ καὶ τοῖς διουρετικοῖς Φαρμάκοις, οἷον ἐπὶ τὸ σέληνον, καὶ τὸ ἄσαρον καὶ τὸ ἀδίκαντον· μαλάττειν δὲ καὶ τὸ σπλάγχχον δι' ἐμπλάστρου, τὴν τε κοπτήν καὶ τὴν χρυσήν, καὶ τὰ πολυάρχεια μετὰ δὲ τὴν πέψιν τοῦ νοσήματος διδόναι ἀντιδότους τῇ τε διὰ θείου καὶ τὴν μοῦσαν, δηλοῖσι προκινώσαντες διὰ γαστρός τὸν μελαγχολικὸν χυμὸν, εἴτα διδόναι τῆς θηριακῆς, καὶ τὸ δι' ὀποῦ τοῦ κυρηναίου Φάρμακον. διδοῦ δὲ καὶ ταριχευτὰ ἐσθίειν καὶ νάπυος, Ἐπὶ δὲ τὸ νόσημα χρόνιον, θανατῶδες δὲ οὗ.

τὸ διοσπολιτικόν] Cod. A. τοῦ διοσπολίτου. Compositionem habes infra c. 292. Cod. E. τὸν διοσπολίτην.

μόνον] Cod. A. μόνη.

χρᾶσθαι] Cod. A. χρῆσθαι.

διουρετικοῖς] Cod. A. δι' οὐρητικοῖς.

ἄσαρον] Cod. A. ἄσαρ.

μαλάττειν] Cod. E. μαλάσσειν.

σπλάγχχοι] Cod. B. τὸν σπλῆνα. Cod. E. τὰ σπλάγχχνα.

ἐμπλάστρου] Cod. B. ἐμπλάστρον τοῦ τε κοπτοῦ. Cod. E. ἐμπλάστρον τῆς τε κοπτῆς, τῆς χρυσῆς καὶ τοῦ πολυάρχου.

χρυσήν] Ejus compositionem dat noster c. 296. Cod. B. τῆς χρυσῆς.

τὰ πολυάρχεια] Cod. A. τὴν πολυαρχίαν. Cod. B. τοῦ πολυαρχίου.

πέψιν] Cod. E. πέμψιν. Foësius Oecon. Hippocr. p. 304.

ἀντιδότους] Cod. E. ἀντίδοτον.

πέψιν] Cod. A. πέμψιν.

μοῦσαν] Leg. Μούσα. Eit Antonius Musa Augusti medicus, de quo vid. Xiphilinus Augusto p. 71. conf. c. 46.

Diospolites appellatur, vel piper solum ex aqua tepida sumere ante accessionem. Uti praeterea medicamentis quae urinam movent, quale est apium, asarum, capillus veneris. Visteri vero prospiciendum malagmate, quale est copton et quod aureum dicitur et polyarchion. Ubi vero coctionis notae apparuerint, eam quae ex sulphure constat, et musae antidotum, prius tamen per sedem atra bile évacuata, et theriacam novissime, et medicamentum ex liquore cyrenaico exhibere, et fassamentis ac sinapi in cibo uti oportet. Est enim hic morbus longus quidem, sed neminem jugulat.

πρηνεῖσάντες] Cod. B. πρηνεῖσάντας.

διὰ γαστρός] Corrupta haec; requiritur compositio fortiter purgans, quae vero illa sit, nunc non divinare licet. forte leg. δι' ἀγα-
ρίου.

τῆς θηριακῆς] Cod. A. τὴν θηριακὴν.

καὶ τὸ] Cod. E. ἢ τὸ διὰ τὸ ἵππυ. Cod. E. διὰ τοῦ ἵππου.

τοῦ κυρηναϊκοῦ] Cod. E. τὸ κυρηναϊκόν. Jo. Langius Epist. Me-
dic. lib. I. ep. 62. p. 298.

φάρμακον] Cod. A. φάρμακον.

ταριχευτὰ] Cod. A. ταριχευτὰ. Cod. B. τρώγλον. Glossae Jatric.
Mss. ταριχευτὰ, κρέα (κρέα) καὶ ἰχθύες. Cod. E. τὰ τα-
ρίχη.

εἴπυες] Cod. A. εἴπι. Cod. B. εἴπυ. Cod. E. εἴπας.

τὸ νόσημα] Cod. A. τὸ νόσημα.

χρόνον] Cod. B. χρόνον καὶ οὐ θανάσιμον. Hippocrates Aphor.
II. 25. et Epidem. lib. I. Sect. III. p. 671. Galenus ad Glau-
con. lib. I. p. 438. Favorinus apud A. Gellium N. A. lib.
XVII. c. 12. Nic. Tulpinus obs. medic. lib. IV. c. 53.

οὐ] Cod. A. οὐχί. omissa particula δέ.

ΠΕΡΙ ΑΜΦΗΜΕΡΙΝΟΥ

πυρετού.

Κ Ε Φ. ΡΜΑ.

Αμφημερινός ἐστὶν διαλείπων πυρετός, ὃ καὶ ἡμέραν εἰσβάλλον, καὶ ἔχει τὸν παροξυσμὸν ὡρῶν ἡ. Γίνεται δὲ ἐπὶ φλέγματι σηπομένῳ ἔξω τῶν αγγείων, καὶ μάλιστα ἐπὶ κακοπραγίᾳ στομάχου. ποιεῖ δὲ περιψύξιν τῶν ἄκρων ἐν τῇ εἰσβολῇ, καὶ οὐ φρίκην, φλέγματος ἔμετον, εὔρα ἢ λεπτὰ καὶ λευκὰ, ἢ παχέα καὶ θολερὰ. γίνεται δὲ παιδίῳ καὶ γυναικὶν ὡς ἐπίπαν. τούτοις δίδονται κατ' ἀρχὰς μὲν ὀξύμελι, καὶ τοῖς διουρητικοῖς χρῶσθαι, οἷον σελήνῳ, ἀσάρῳ; ἀδιάντῳ. εἴτα ὀξύμελι μετὰ ῥαφανίδων δίδου ἐσθίειν, καὶ ἐμὲν ἐκέλευε, εἴτα κατάρσιον διὰ κολοκυνθίδος, ἢ ἀγάριου, καὶ ἔσα φλέγματος ἀγωγὰ εἰσὶν. Τροφή δὲ λεπτοτέρα, εἷον διὰ κυμίνου

Cap. CXLI. Cod. E. ριέ.

Περὶ] Cod. A. περὶ ἀφ' ἡμερινῶν. Codd. B. D. et E. περὶ ἀμφημερινού. omisso πυρετού. Celsus lib. III. c. 5. Aëtius lib. V. c. 85. Panias lib. II. c. 33. Avicenna de dignor. morb. lib. II. c. 1. Rhodius c. 19. cujus scriinia hic compilavit notter. Alex. lib. XII. c. 7. Galenus de differ. febr. lib. II. c. 7. Synefius c. IV. p. 142.

ἀμφημερινός] Cod. A. ἀφ' ἡμερινός. Cod. B. φημερινός

ἐστὶν] Cod. A. ἐστ.

δ] Cod. A. οὐ. Cod. E. καὶ καὶ.

εἰσβάλλον] Cod. A. εἰσβάλλον. Cod. B. μὲν εἰσβάλλον, μετὰ πρὸ ὀξέως.

ἔχων] Cod. B. ἔχων δὲ.

φρίκην] addit Cod. E. αἵματος.

φλέγματος] Cod. A. φλέγματι. Cod. B. ἐπὶ τούτων.

ἔμετον] Cod. E. ἔμετος.

ἢ λεπτὰ] Cod. A. ἢ λεπτὰ λευκὰ Cod. E. delet ἢ. vid. Theophrastus de Urinis c. 5. p. 80.

θολερὰ] consul. de hac voce cl. Gesnerus ad Orphei de Lapid. c. 12. p. 333. Polyenus lib. III. c. 9. 61. p. 271. ἵνα τὸ ἐκ τῆς δια-

DE FEBRE

QUOTIDIANA.

CAP. CXLI.

Quotidiana febris et ipsa intermittens est, quae quotidie invadit, sed accessio ultra horarum octodecim spacium non extenditur. Fit ex pituita putrescente extra vasa, sed maxime cum ventriculus non recte suo munere fungitur. In accessione porro extrema frigus occupat, sine horrore tamen cum pituitae vomitu, urinis tenuibus, albis crassis turbidis, pueris et mulieribus, ut plurimum accidere solet. His inter initia acetum mulsandum, et medicamentis quae urinam eliciunt, quale est apium, asarum, capillus veneris, utendum erit. Acetum mulsandum deinde cum radícula in cibo offerendum, et vomitus imperandus erit. Denique purgatio molienda per colocynthidem et agaricum, seu ea quae pituitam e corpore educunt. Victus ratio ex extenuantibus.

διαβάσεως τοῦ πλήθους θολερὸν διὰ νυκτὸς παρεδεῦσιν, λάθη τοὺς ἐν τῇ πόλει.

γίνεται] Cod. E. γίνονται.

ἐπίπαι] Cod. A. ἐπὶ πᾶν.

διδόαι] Cod. E. post διδόαι ponit μέν,

ὄξύμελι — ὄξύμελι] absunt a cod. B.

τοῖς] Cod. A. τὰ διουρητικὰ omisso verbo χρᾶσθαι. Cod. E. agnoscit quidem χρᾶσθαι, tamen τὰ διουρητικὰ dat.

σελήνα] Cod. A. σελήνου — ἀδιάπτου. Cod. B. et E. σελήνας, ἀσάρου καὶ ἀδιάπτου.

ὄξύμελι] Cod. A. ὄξύμελιτος.

καθάρσιον] Thomas Mag. p. 480. καθάρσια, πόματα, τὰ καθάρσεως ἕνεκα πινόμενα.

μετὰ] Cod. A. διὰ. ῥαφανίδιον. Cod. B. ῥαφανίδες.

ἐσθίειν] Cod. B. addit ἐπίδος καὶ ἀγάρικον.

καὶ ἐμῶν — καὶ] migrant e cod. B.

εἰσὶν] Cod. A. εἰσι.

τροφῇ] Cod. A. τροφῇ δὲ λεπτὴν τηκότερα. Cod. B. λεπτυτικώτερα. ἔγω. ἄς sic quoque Cod E. omisso ἔγω.

μίνου καὶ πεπέρεωσ, καὶ τῶν τοιούτων • ἐπιμειλητέον δὲ
καὶ τοῦ σώματος τῆς γαστρὸς διὰ τε καταπλάσμάτων,
καὶ ἐμπλάσεων, καὶ τοῖς λοιποῖς ἀγωγοῖς.

ΠΕΡΙ ΗΜΙΤΡΙΤΑΙΟΥ.

Κ Ε Φ. PMB.

Ημιτριταῖος σύνθετός ἐστιν ἐκ τριταίου διακλείποντος,
καὶ συνεχοῦς ἀμφημερινοῦ συνιστάμενος, ἐπὶ χολῇ καὶ
φλέγματι σηπομένων. Καὶ δὲ ἐπὶ τούτου καὶ τὴν θερὰν
πείαν σύνθετον εἶται. καὶ εἰ μὲν ἐπικρατέστερον εἴη τὸ
φλέγμα, τοῖς ἐπὶ τοῦ ἀμφημερινοῦ λελεγεμένοις μάλιχα
χρησώμεθα βοηθήμασι. εἰ δὲ ξανθὴ χολή, τοῖς ἐπὶ τρι-
ταίου, καθόλου πρὸς τὸ κατεπεῖργεν ἐνιστάμενοι.

κομίνου] Cod. A. κημίνου.

δὲ] ignorat Cod. A.

τοῦ σώματος] Cod. B. τὸ σῶμα.

καὶ ἐμπλάσεων] ignorat Cod. E.

καὶ τοῖς] Cod. A. καὶ τῆς λοιπῆς ἀγωγῆς. quam lectionem probo.

Cod. E. προσαγωγῆς. Vocem ἀγωγῆν exposuit amplifsimus
Cuperus ad Petronii c. 127. p. 611. διαγωγῆν habet cod. B. cap.
32. Lexicon Biblioth. Coislin. p. 472. καθόδοις, ἀγωγαῖς, πε-
ριόδοις. De medicamentis vocem illam adhibet auctor glossa-
rum Mss. in proverbium Salomonis: παιδείαν, ἀγωγὴν ὠφελεῖται
Φρενήσεως τῆς ἀκριβοῦς καταλήψεως τῶν φαρμάκων.

ἀγωγοῖς] vid. Phrynichus p. 140.

C a p. CXLII. Cod. E. ρίς.

ἡμιτριταῖος] Aëtius lib. V. c. 81. Paulus lib. II. c. 33. Aëtia-
rius de dignor. morb. lib. II. c. 1. Palladius c. 21. Celsus
lib. III. c. 8.

tibus, quale est cyminum, piper et id genus alia constat, ventriculi quoque officii curam habere oportet, et cataplasmatibus et emplastris, et reliquis ducentibus.

DE SEMITERTIANA.

CAP. CXLII.

Semitertiana febris composita est ex tertiana intermittente et quotidiana continua, putrescentibus et bile et pituita. Itaque curandi rationem quoque compositam esse oportet. Si enim pituita sit superior, praesidiis maxime utemur, quae in quotidiana exposuimus, sin autem flava bilis, iis quae in tertiana comprehensa sunt, in totum ei quod urget incumbentes.

διαλείποντος] Cod. A. διαλείπονται. Cod. E. διαλειπόμενοι.

ἀμφημερινῷ] Cod. A. ἀφ' ἡμερινῷ.

ἐπὶ] Cod. A. ἐπὶ χολῇ φλέγματος.

σηπομένην] Leg. ex Pulladio σηπομένοις et Cod. B.

τούτου] Cod. A. ταύτων. Cod. E. τούτοις.

καὶ εἰ] Cod. A. καὶ ἐπικρατέστερον.

ἀμφημερινῷ] Cod. A. ἀφ' ἡμερινῷ.

λελεγμένοις] Cod. A. γινομένης.

μάλιστα] Cod. A. μάλλιστα.

βοηθήμασι] Cod. A. βοηθήμασιν.

εἰ δὲ] Cod. A. ἡ δὲ. Cod. E. εἰ δὲ ἡ ξανθὴ.

πρὸς τὸ] Cod. B. πρὸς τὸ ἐπ' αὐτὸν ἰσάμενοι καὶ μηδὲ θατέρου παρ-
τάπησιν ἀμελοῦντες. Cod. A. πρὸς τὸ κατεπεύγεσθαι σώμενοι.

Jo. Chrysostomus T. I. p. 72. ἐπὶ δὲ πρὸς τὰ κατεπεύγετα τῶν
ῥοσημάτων ἔσθμεν.

ΠΕΡΙ ΛΟΙΜΟΥ

ἢ λοιμώδους πυρετοῦ.

ΚΕΦ. ΡΜΓ'.

Τούτου ἡ γένεσις ποτὲ μὲν ἀπὸ ἐδεσμάτων μοχθη-
ρῶν καὶ κακοχύμων ἐστίν, ἡ ὑδάτων τοιούτων· ποτὲ δὲ ἐξ
ἀναθυμιάσεως δηλητηριῶδων, οἷον ἀπὸ ἐλωδῶν χωρίων,
ἢ βαράθρων παραλειμένων· ποτὲ δὲ ἐξ αἰέρος τραπέν-
τος εἰς δυσπρασίαν παρὰ φύσιν ψυχροτέραν, ἢ ξηροτέ-
ραν, ἢ θερμότεραν, ἢ ὑγροτέραν καὶ διὰ τῆς εἰσπνοῆς τῇ
καρ-

Cap. CXLIII. Cod. E. ριζ'.

Τούτου] Cod. B. cū λοιμώδους πυρετοῦ ἡ γένεσις. Hippocrates
Epidem. lib. III. Aëtius lib. V. c. 94. Paulus lib. II. c. 34.
Celsus lib. III. c. 7.

ἐδεσμάτων] vid. Agathias Hist. lib. II. p. 34. sed Petro Monacho
id non verisimile videtur epist. Medicinal. ep. 200. p. 327.

μοχθηρῶν] Cod. A. delet usque ad τοιούτων.

ποτὲ δὲ] Cod. B. ἢ ἐξ. Vulgatam tamen lectionem non mutō:
non enim protinus variae lectiones, quas codices Mss. suppe-
ditant absque delectu sunt admittendae. Consentientem habeo
Nic. Heinsium in epistola inedita ad Jo. Schefferum quam me-
cum communicavit Nob. Gerardus van Hasselt. „Mihi pluri-
mas veterum scriptorum membranas contigit evolvere, nullas
tamen inspexi hactenus, quae naevis omnino essent vacuae.
quapropter delectus adhibendus, ne coeca credulitate videamur
ferri in amplectenda omnia, quae codices utcumque praestati-
tissimi subinde suggerunt., Quae in re peccavit doct. Merrick
apud Tryphiodorum vs. 526.

Αἴ τ' ἐπεὶ οὖν, ἕκαμον πολυχαιδέος εἰδοῦσι σίμβλου.

Κερὸν ἐφαίνουσαι μελιχδέα

ita hunc locum edidit fretus auctoritate codicis Reimari, cum
ipso fatente ante legeretur

πολυχαιδέος εἰδοῦσι ἵππου

quae lectio vera est, licet certatim viri docti eam iverunt mu-
tatum; adludit enim poeta ad opinionem veterum pervulga-
tam, quam ipse tamen inficete pervertit, eque Trojano tribuens
ea, quae de tauris perhibent, Nicander Ther. vs. 741. Aelianus
H. A. lib. I. c. 28. Antigenus Caryst. c. 23. alii: licet
rectius de ea re senserint recentiores ut Aëtiarius de affectu
spir. animal. lib. I. c. 1. p. 6. et Georg. Pisides in Hexaem.
vs. 1212. et frustra fabulam haec tabula seneca expresserit Petr.

Pompe

DE PESTE

SEV PESTILENTE FEBRE.

CAP. CXLIII.

Hujus febris origo ex pravis et viciosis succi alimentis est, vel aquis ejusmodi, quandoque etiam ex evaporatione pestifera, ut e locis paludosis, et quae barathrum vicinum habent, nonnunquam ex aëre, ut cum intemperiem praeter naturam acquirat, vel frigidiorem, vel siccio-
ratu

Pomet Histoire generale des drogues Part. II. lib. I. c. 23. p. 47. Solent recentiores antiquiorum tum verba, tum etiam sententias vertere. Pythagorae praeceptum refert Theodoretus Therap. VIII. p. 110. *ὡς καὶ τῶν σαρρήνων προτιθέται τὰς κοῦσας*, quod ad mentem suam adcommodavit Theophrastus Simoc. ep. XXI. *σαρρήνων γὰρ ἡ κοῦσων ὀδυρομένην ἀκούσκειν*. quod etiam respicere videtur Juvenalis Sat. XIV. vs. 19. conf. Aristaenetus lib. I. ep. XXIII. et quae ibi notat Mercerus. et Cellarius ad Plinii lib. IV. ep. VII. Herodotus lib. I. p. 4. *ὅτα γὰρ τυγχάνει ἀνθρώποις ὄντα ἀπιστέτερα ὀφθαλμῶν* quod vertit Thucydides lib. III. p. 195. *ὃ τὸ θεῶν πιστέτερον ὅψα λάβοιτες ἢ τὸ ἀποσθέν*. Sic quae habet Nonnus Evang. Joann. c. III. vs. 74. protulit contra historiam quae existat Numeri V. 9. ut adnotavit in margine sui exemplaris G. Sopingius.

ἀναθυμιάσεως] Schol. Homeri ad Iliad. A. vs. 50. Cod. A. *ἀναθυμιάσεως*. Cod. B. *ἀναθυμιάσεων*. *ἐληλητηριωδῶν*. Cod. E. *ἀναθυμιάσεων*.

ἐλωδῶν] Strabo lib. XVII. p. 1143. Polyaeus lib. II. c. 30. 3. p. 200. conf. Lancisius de noxiis palud. effluviis. p. 189.

βαρέθρων] Seneca Natural. Quaest. lib. VI. c. 27.

ἀέρος] Heliodorus lib. III. p. 141. sed et absque praegressa intemperie, vid. Tacitus Annal. lib. XVI. p. 255. Sidon. Apollinaris Epistol. lib. I. ep. V. p. 11. Jo. Chrysostomus in A. A. Serm. XXXVIII. p. 824.

ξηροτέραι] ignorat Cod. A.

θερμοτέραι] Col. A. *ὕγροτέραι ἢ θερμοτέραι*. Cod. B. *ἢ θερμοτέραι ἢ ξηροτέραι, ἢ ὑγροτέραι*.

κα]] Cod. B. *ὅς*: ex monitu doct. Bolla legend. *ὅς διὰ τῆς εἰσπνοῆς*.

τῇ]] Cod. B. *εἰς τὴν καρδίαν*. Cod. B. *τῆς καρδίας*.

καὶ δὴ εἰσφερόμενος, τὸν λαίμονα εἰργάσατο. ἐπὶ τούτων ἐπιμελεῖσθαι δὲ τῆς γαστρὸς διὰ κλυσμῶν· καὶ εἰ φλέγμα ἔχει κατὰ τὴν ἄνω κοιλίαν, ἐμέτοις κενοῦν. καὶ εἰ αἷμα πλεονάζει, Φλεβοτομεῖν· ἀγαθὴ δὲ καὶ ἡ διὰ οὖρου καὶ θαρσις. Τοῖς δὲ καυσουμένοις ψυχρὸν προσφέρειν, μὴ κατὰ μικρὸν, ἀλλὰ ἀθρόως, ὥστε σβέσαι τὴν φλόγα. Διδόναι δὲ τό, τε ἀπόμελι πίνειν, ἢ χυλὸς πτυσσάνης μετὰ κνίκου σπέρματος, ἢ τὴν ἀρμενίαν βῶλον πίνειν ἢ τὸν λαζούριν.

ΠΕΡΙ

εἰσφερόμενος] Leg. εἰσφερομένου, συνεισφερόμενος *Heliodorus* l. c. conf. *Plutarchus* T. IV. p. 260.

δὲ] Cod. E. δὲ.

διὰ κλυσμῶν] Cod. B. κλυσήρη.

καὶ εἰ] Cod. A. καὶ εἰς.

ἔχει] Cod. B. ἔχειεν.

ἐμέτοις] *Experientissimus Meckenhie* probat vomitoria in pestilentia, sed rejicit venae sectionem apud *Guys Imer.* T. II. p. 144.

καὶ εἰ αἷμα] Cod. E. καὶ εἰς αἷμα,

δὲ καὶ] δὲ διὰ τῶν Cod. A.

προσφέρειν] Verbum προσφέρειν significare edere jam notavit *Cassiodorus* ad *Athenas* lib. VIII. c. 14. p. 622. Sed προσφέρειν medicis est obferre alicui sive medicamentum sive cibum, quem medicorum modum inqueendi imitatus est *Aelianus* V. H. lib. IX. c. 23. μηδὲ χάρις αἰτίας προσφέρειν, quod non mutandum in προσφέρειν cum *Perizonio*. Ev. *Lucae* c. XXIII. 36. junc. *Kusternum* ad *Galienum* V. P. p. 172. Capite vero *Nonni* 196. προσφέρειν, quod obscure vertit *Martius* et apud *Paulum Aeginetium*, idem est quod formulis nostris subscribere solemus *D. utui*, pro quo etiam dicunt *Didon* ut *Noter* c. 183. Conf. *Aelianus* H. A. lib. XIII. c. 7. et *Xenophon Memor.* lib. III. c. 11. p. 156. *Aeg. Menagius* ad *Dio-genem Laert.* lib. III. c. 48.

μὴ κατὰ] Cod. B. καὶ μὴ κατὰ.

ἀθρόως] i. e. ἀμύρῃ. ut *Aelianus* H. A. lib. VI. c. 51. et lib. XIV. c. 16. vid. *Munckerns* ad *Ovidii Metamorph.* lib. V. p. 554. et ad *Antonini Liberal.* c. 24. *Guys Imerar.* T. I. p.

369.

ratu ad cor deferatur, et ita pestem excitat, in his ventris per clysteres habenda ratio est. Et si superior ventriculus pituitam continet, vomitu evacuare, sin vero sanguis exuperat venam incidere oportet. Quae per urinam quoque fit purgatio, salubris est. In perurentibus autem febribus, frigidam quoque offerre, non per intervalla, sed confertim et copiose, ut fervor extinguatur, oportet. Mulsum denique in potu dare, vel ptisanæ cremosæ cum cnici seminē, vel bolum armenum, vel lazuli lapidem.

DE

369. quod alias indecans pronuntiabat Socrates apud Xenophontem Sympof. c. 3. p. 128.

δε τό] Cod. A. καὶ ἀπὸ μελέ.

κῆκος] Glossæ Jatric. MH. κῆκος, ὁ ἄγιος κρόκος.

πιτυσάνης] leg. πιτυσάνης. Cod. A. πιτυσάνης. Cod. B. πιτυσάνης.

τὴν ἀμενίαν] τὴν ἀμενίαν Cod. B. Boli saepe meminit noster, sed quo genere nam usus fuerit adhaec multib. in his loci. Moeris Artific. p. 27. βάρος, θηλυκός, Ἀττικῶς, ἀρσενικῶς, ἐλληνικῶς.

βῶλον] Cod. A. βῶλον. Bolum Lemniam quoque adhibuit Quatubenus apud Buzoequinum Ep. l. p. 101. Galennum secutus, sed Turcas ea non uti adfirmat Crato epist. medicinal. ep. 130. et 159.

τὸν λαζούριον] Cod. A. τὸ λαζούριον. Cod. E. τὸν λαζούριον ponit post prius πίνειν. Adit praeterea: ἀλλὰ μὲν δ. αὐτοῦ κακοῦ θυμῶματος μέρη β. σιῶντος μέρη α. ἐκ τούτων διδῶναι συν οὐκ ὀλίγα κατ' αἰῶνα. διδόν καὶ θηλυκὸν καὶ τὴν ἀττικῶν. San. l. iter Cod. B. ubi exaratum ἔστι et post σιῶντος. σα. pro διδῶναι, διδόν et mox κατμήγειν et διδόν δὲ καὶ τὴν θ. In Cod. E. est ἄλλο αἰῶντος σιῶντος μέρη β. mox κατμήγειν διδόν et διδόν δὲ τὴν θ. καὶ. De hoc laide consil. Tournefort Itiner. T. II. p. 119. Dr Gange Glossar. p. 782. Observat doct. Guys Itiner. T. II. p. 125. Les medecins Grecs dont il nous riste les écrits, ne nous prescrivent aucun remede contre la peste. Contra melancholiam et quartanam commendat cum Alberto Magnus De Virtut. Lapid. p.

144. τὸν λαζούριον τὸν λαζούριον τὸν λαζούριον

ΠΕΡΙ ΕΚΤΙΚΩΝ

πυρετῶν.

Κ Ε Φ. ΡΜΔ.

Τρεῖς εἰσὶ τούτων αἱ διαφοραὶ· ἐκτικός, μαρ-
σμός, περιφρυγῆς μαρασμός. ἴδιον δὲ δι' ἐκτικοῦ πυρετοῦ
τὸ μετὰ τὴν τροφὴν ἐπαύξεν τὴν θερμασίαν, ὥς ἐπὶ τῆς
ἀσβέσου ἐπιβαλλομένου γὰρ ἐν αὐτῇ τοῦ ὕδατος, ἀνα-
ξέει ἢ ἐν αὐτῇ ἀποκειμένη θερμότης. καὶ χρηὶ τούτους
λούειν, καὶ βάπτειν ψυχρῷ ὕδατι, ἔστι δὲ ὅτε καὶ πίνειν
τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, εἰ μὴ ἀσθενὲς ὑπόκειται μόριον.
ἢ πᾶν ἰσχυρὸν ἢ τὸ σῶμα. Λαμβάνειν δὲ θεῖ αὐτοὺς,
καὶ γάλα γυναικῆεν ἢ ὄνειον· ἀλείφας δὲ τοῦ σώματος

C a p. CXLIV.

ἐκτικῶν] Cod. A. περὶ ἐκτικοῦ πυρετοῦ. Cod. E. τῶν ἐκτικῶν.
vid. Schol. Aristophanis ad Plut. vi. 195.

εἰς] Aëtius lib. V. c. 29. Alexander lib. XII. c. 4. Paulus lib.
II. c. 31. Aethariius de dignot. morb. lib. II. c. 1. conf. Th.
Guiaëtius ad Theophilum de Urinis p. 173.

περιφρυγῆς] Cod. E. περιφρυγῆς.

ἴδιον] Hadr. Janius epist. 226. p. 439.

δὲ δι'] Leg. δὲ δι'. fed Codd. A. et B. haec omittunt. Cod. E.
δὲ εἰν.

ἐπὶ τῆς] Cod. A. ἐπὶ τοῦ.

ἐν αὐτῇ] Cod. A. ἐν αὐτῷ et mox iterum. Cod. B. ἐπ' αὐτὴν.
redundat praepositio ἐν vid. noster c. 186. 224. et 285. Sal-
mosius ad Tertullianum de pallio p. 115. Cod. E. ἐν αὐτῇ ἢ
ὑποκειμένη. Theodorus H. E. lib. II. c. 19. p. 71. ἐν ἢ ὅ-
τως καὶ τὸ προσθῆναι τι χαλεπὸν καὶ σφαλερόν. unde eundem
l. c. cap. 27. p. 81. G. einendandum censeo: καὶ αἶμα λέγων
ἐπίδακιν ἐκδεσιν, ἢ πρὸς ἄλλοις πολλοῖς δυσσεβέσι, καὶ ταῦτα
προσέκειτο. leg. ἐν ἢ. Sed in graviore mendo cubant verba,
quae haec praecedunt, quibus simul opem ferre liceat. Καὶ
ταύτην (τὴν ἱερὰν σολήν) τινὰ τῶν ἐπὶ τῆς θυμέλης λογιζομένων, περι-
εμένοι, περιβαλλέσθαι μὲν, ἐρχομένον δὲ περὶ καὶ συντριβῆναι καὶ
ταύτῃ παραδοθῆναι. leg. λυγίζομένων, et versend. qui corpus
varie.

DE FEBRIBVS

HECTICIS.

CAP. CXLIV.

Tres harum sunt differentiae, una enim a marcōre μαρμασμός graecis appellatur, altera in totum consumpta et torrefacta dicitur. Hoc autem proprium habent hae febres, ut a cibo caloris incrementum habeant, perinde ac in calce videre est, injecta enim in eam aqua, calor in ea reconditus seu delitescens ebullit seu effervescit. Hos itaque lavare et in frigida immergere, et hanc ipsam quandoque in potu dare oportet, cum videlicet nulla pars imbecilla est, vel corpus admodum extenuatum. Lac praeterea muliebre, vel aluminum sumere,

Ff 2 corpus

varie flectunt saltantes. conf. quae ad *Tertullianum* l. c. p. 329. notavit *Salmasius* et ad *Porphyrinum* de Abstinencia lib. I. p. 56. cl. *De Rhoer*.

ὑποκειμένη] Cod. A. ὑποκειμένη. et Cod. B. ἀναζέει ἡ ὑποκειμένη θερμότης αὐτῇ.

λούειν] vid. *Busbequius* Epist. I. p. 108.

ψυχρεῖ] Cod. A. ψυχρεῖ.

τοῦ ψυχροῦ] Cod. B. τὸ ψυχρὸν ὕδωρ.

ἢ μὴ] Cod. B. εἰ μὴ τι.

ἢ] Cod. A. ἡ. Cod. B. ἡ σπλάγχνον, ἡ αὐτὸ τὸ σπλάγχνον.

λαμβάνειν] Cod. A. λαμβάνειν. παρέχειν δὲ αὐτοῖς.

δὲ] delet Cod. B. Cod. E. delet δὲ.

ὄνιον] Cod. A. ὄνιον. addit [Cod. B. ἡ καὶ τὸ αἶγιον θερμόν.

ἀλοιφᾶς] ἀλοιφᾶς. Cod. B. ἀλοιφὴ δὲ τὸ σῶμα. Cod. E. ἀλοιφᾶς omisso δὲ.

τό τε] τὸ τ' εἶλεον Cod. A.

τοιαῦτα] Honorificum olim erat medico, quum plurima olea in promptu haberet, quibus corpus splendide norat inungere. Cyrum medicum ea propter celebrat inscriptio apud *Whelerum* Itiner. T. I. p. 138.

τό, τε ἔλαιόν· παλαιόν, καὶ τὰ ῥέδιον, καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ

πυρετοῖς ἀγρυπνίας.

Κ Ε Φ. Ρ Μ Ε'.

Τῶν δὲ εἰς ὑπερβολὴν ἀγρυπνούντων σκέλη καὶ χεῖρας δὲ δεσμεῖν, ὅποτα ἐπὶ τὸν ὕπνον εἰσέλθῃσι τρέπεσθαι, ἢ τρεῖς τοὺς πόδας ἀπὸ τῶν μηρῶν ἀνωθεν κάτω· εἴτα ἐξαίφνης λυσαίντες τοὺς δεσμοὺς, καὶ τὸν λύχρον αἵρετες ἡσυχίαν εἶναι κελεύομεν· ἰσχυρᾶς δὲ οὖσης τῆς ἀγρυπνίας, κωδίων ἀφ' ἑαυτῶν τὸ πρόσωπὸν κινεῖται.

παλαιόν.] Cod. E. ἰσχυρῶν. Cod. A. καὶ τὸ βέναι καὶ τὸ παλαιόν.

Cod. B. τί τε παλαιόν καὶ τὸ βέναι. Uti nam hanc vocem ignorat G. B. in Dr. Cange. Forte leg. μεταφ., quam vocem ex Cod. M. Regio traxit Dr. Cange p. 305. Liberze βέναι φωνήεντων πομπήν, ὡς non ek: ita cap. 40. Cod. B. παλαιόν πομπήν τοῦ καὶ βέναι, et c. 250. ἢ ἐκασμὸς ἐπὶ τῶν πομπῶν Cod. A. et C. ἐκασμὸς τοῦ καὶ βέναι. Cange M. μεταδοῖσα, βέναι ἢ ἀξίωσα, μεταξίωσα. leg. βέναι, ἀμείνωντα. adde Gronovii notata ad Arriani de Exped. Alex. M. lib. I. c. 20. p. 41. et ad lib. II. p. 75. et Salmasium ad Tertullianum de pallio p. 123. Cosmopolitanum ad Porphyrium lib. VII. c. 28. p. 660. Etruscis has literas facere confundi observat Salmasius Epistol. lib. I. ep. 87. p. 195. Repetens a me doct. Boiss, ut iterum codicum scripturam exanimaret, respondit perhumaniter: „Βέναι sunt, quae de voce βέναι veritas; nosque his, donec meliora proferantur, adquirentes opere censeo. Cum tamen codicis utriusque clara sit scriptura, forte nihil mutandum est.“ Cod. E. καὶ τὸ βέναι; (vel βέναι) καὶ τὸ κάλῳτον.

C a p. CXLV.

Περὶ.] Cod. A. περὶ τῶν ἐν πυρετοῖς ἀγρυπνούντων. Cod. D. περὶ τῶν ἐν πυρετοῖς ἀγρυπνίων. Cod. E. περὶ.

[ἀγρυπνίας.] Scaligerena prima. p. 26.

[Τῶν δὲ] Aetius lib. V. c. 116. Paulus lib. II. c. 41.

corpus vero inungere, oleo veteri et rosaceo, et id genus alijs.

DE VIGILIIS IN

FEBRIBUS.

C A P. CXLY.

At vero eorum, qui immodicis torquentur vigilijs, crura et manus de ligare oportet, eo potissimum tempore cum ad somnum converti solent, et pedes fricare, incipiendo sursum ab humeris et descendendo deorsum. Inde subito vincula solvamus, lucernamque tollimus et silentium summum imperamus. Perseverantibus vero vigilijs et modum fere excedentibus faciem decocto papa-

Ff 3

veris

eis] Cod. B. καθ'.

δᾶ] Suo judicio utus est noster, nam hoc verbum de suo addidit, cum ex Pauli exemplaribus exulat recte, nam infinitivi illi a sequenti verbo *καλείμεν* pendent. Solent autem recentiores veterum verba dum lausant mutare, quod de Virgilio observat Dan. Heinsius Lect. Theocric. c. IV. p. 303. conf. quae notavi ad c. 4. 13. et 26. δᾶ transponit Cod. B. δᾶ χείρας καὶ σκέλη. Cod. B. omisit.

ἐπὶ τὸν] Cod. B. ὑπὸ τῶν.

εἰσάγει] Cod. A. εἰσάγει.

μηρῶν] Cod. A. μακρῶν.

ἀνίσταται] Cod. B. ἀνίσταται.

καὶ τὸν] Cod. A. ἢ τὸν.

ἀγριότες] Cod. A. et E. ἀγριότες. Cod. B. ἀγριότες. conf. Porphyrius de Abstinencia lib. I. p. 43.

ἡσυχίαν] Non aegris tantum verum etiam adstantibus: de Chariclea Heliodorus lib. III. p. 140. ἡσυχίαν τοῖς θεραπείαις ἐπιτάττει.

καλείμεν] Cod. F. καλέω. Plena locutio, nam verbum *καλέω* haud raro emittitur, ut in illis locutionibus *εὐχαρί, εἰς, vel εὐχόμε, εἰς, nisi* frustueas cum *Comarino* natis in *Heliodorum* p. 17. *εἰς, imperandi vim* obtinere. vid. L. Bos Euphr. p. 239. et Jac. Gronovius ad *Arriani* lib. V. c. 11. p. 210.

πλοῦμεν, ἢ ὕδωρ τοὺς πόδας καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ χεῖρας
καταντλητέον. Χρίεν δὲ τῷ μετώπῳ μανδραγόρου χυ-
λὸν ἢ ὅπιον, ἢ τὸν πάγχρησον τροχίσκον, ἢ τὴν διὰ
σπεριάτων, ἢ κωδίας σπέρμα, καὶ κωρίου ἢ μανδραγο-
ρίνου ελαίου ἀλείφει τὴν κεφαλὴν, ἢ τῷ ὀξύρροδίνῳ, δι-
δόναι δὲ ῥοφᾶν καὶ ὕδωρ, καὶ τὴν διὰ κωδίων. ἄλλο.
ὑπνωτικὸν διαχρίσμα. λάδανον, ὅπιον, ἴσα λειώσας
ἐπίχρει τῷ μετώπῳ. ἄλλο. Σελήνου σπέρμα, ὅπιον,
μανδραγόρου χυλὸν λειώσας, σὺν οἶνῳ ἐπίχρει.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΦΟΡΑΣ.

Κ Ε Φ. ΡΜς.

Τοὺς δὲ καταφερομένους εἰς ὕπνον πολὺν, δεῖ ἀπο-
σπογγίζειν τῷ προσώπῳ ὀξυκράτῳ χλιαρῷ. ἢ δεῖ κρα-
τῶν

ὕδωρ] Addunt Codd. A. et E. Θερμὸν.

πόδας] Cod. B. πόδας καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρόσωπον.

χεῖρας] Cod. E. τὰς χεῖρας.

καταντλητέον] delet Cod. A. λούμεν Cod. B.

χρίεν] Cod. B. χρίομεν δε τὸ πρόσωπον καὶ τὸ μέτωπον.

μετώπῳ] leg. τὸ μέτωπον. Q. Ser. Saponicus c. LVI. vñ. 10.

μανδραγόρου] Cod. A. μανδραγόρας.

ἢ τὴν] Cod. A. ἢ τῶν. Cod. B. ἢ τὸν. Cod. E. delet τὸν.

ἢ κωδίας] Cod. A. ἢ κωδίσπερμα. Cod. B. κωδίων σπ.

μανδραγορίνου] Cod. A. μανδραγορίνα ελαία. Cod. B. μανδραγο-
ρας ελαίου. Cod. E. μανδραγορίου.

ἀλάφει] Cod. B. ἀλείφουεν. Cod. E. ἀλείφειν.

τῷ] Cod. B. τῷ ὀξύρροδίνῳ.

διδόναι] Cod. B. δίδομεν.

ῥοφᾶν] Prō ῥοφᾶν, sic ἀ-τρην et ἀντᾶν apud Homerum, vid. Dan.
Heinsius i. e. c. Theocr. c. XXI. p. 369.

καὶ τὴν] Cod. A. καὶ τὸ. Cod. E. καὶ τῶν διὰ κωδίων.

ἄλλο] Delent codd. Mss. ac hic novum caput faciunt, cujus tem-
pla in Cod. A. tale est: ὑπνωτικὸν διαχρίσμα. in Cod. E. ὑπνω-
τικὸν et ἀδελφικὸν ρε.

ὑπνωτικὸν] Editio Martii ὑπνωτικὸν.

veris calicum irrigamus, vel aqua et pedes et manus et faciem perfundimus. Vel mandragorae succo faciem illinimus, vel opio vel pastillo panchresto, vel qui ex seminibus constat. Huc facit et papaveris semen et ocy-mi, vel caput oleo quod ex mandragora constat, inungimus, vel oxyrhodo. Aquam praeterea sorbendam damus, et quod ex papaveris calicibus constat, decoctum. Aliud, quod somnum provocat unguentum. Ladani, opii, singulorum pares portiones, tritae et fronti inductae. Aliud. Apii semen, opium, mandragorae succum terito, et cum vino inungite.

DE GRAVI SOPORE

CVI κατάφορα GRAECIS DICTUM.

C A P. CXLVI.

Eorum vero qui in gravem somnum sunt delapsi, faciem posca tepida cum spongia fovere, et summas

FF 4 cor.

λάδανον] Cod. B. ἄδανον. Cod. A. λαδᾶν.

ῖσα] Cod. A. transponit post λυώσας.

ἐπὶ χεῖρε] Cod. B. χεῖρ.

ἄλλο] desunt codd. Mss.

σελήνου] Cod. A. σελίον.

ἔπιον] Cod. E. ponit ante σελήνον. *Macrobius Saturnal. lib. VII. c. 5. p. 688. Inscennem medici frigidis oblinunt, modo papaveris succo, modo mandragora, vel similibus, in quibus est et vinum.*

μανδραγόρα] Cod. A. μανδραγούρας. Cod. B. μανδραγόρας.

ἐπὶ χεῖρε] Cod. A. χεῖρ. Cod. B. χεῖρ.

Cap. CXLVI. Cod. E. ρηχ'.

κατάφορας] Frequens usus hujus vocis apud nostrum, vid. index: est autem metaphora desumpta ab aquis ab alto deciduis. *Aeschines Axioch. p. 158. αἰμούς τε, καὶ κατάφορας ἐμβρῶν, καὶ πρησῆσαν ἐξαισίους σαρμῆν.* *Atius lib. V. c. 117. Paulus lib. II. c. 42.*

τῇ] Cod. A. τὸ πρόσωπον, recte, nam et sic Codd. B. et E.

τεῖν εὐτόνως τὰ ἄλλα, καὶ ὁσφραίνεσθαι γλήχωνα συν
 ὄξει, ἢ ὕσσωπον, ἢ ὀρίγανον, καὶ σικύας κολλητέον κατὰ
 μεταφρέων καὶ ῥάχεως καὶ πταρμικὰ ἐν ἀνέσει τῶν πα-
 ρόξ-σμων προσάγεσθαι καὶ διάταν τμητικὴν.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝ

τοῖς πυρετοῖς κεφαλαλγίας.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ. Κ Ε Φ. Ρ Μ Ζ.

Κεφαλαλγίας δὲ ὀχλούσης ἐν πυρετοῖς, μετὰ τὴν
 προσήκουσαν τῶν πυρετῶν κένωσιν, κατὰ τὰς ἀνέσεις
 τῶν παρόξυσμῶν αλείφειν τὴν κεφαλὴν δὲ ὀμστροφές
 ἔλαιον ἢ ὀξυρρόδιον. θέρου μὲν καὶ καρσώδους πυρετοῦ
 οἷτος, ψυχρὸν· χειμῶνος δὲ, θερμὸν, ἐνέψεσθαι δὲ τῷ
 ἔλαιω,

δὲ γρ.] Codd. A. et E. διακρετῶν.

γλήχων.] Cod. A. γλήχωνα. *Alexander Aphrod.* lib. II. probl.
Plinius lib. XII. c. 14. *Anthoz.* lib. II. c. 50. epigr. I.
Anonymus de V. S. p. 7. *Salmajus ad Solinum* p. 899.

ὕσσωπον.] Cod. B. et E. ὕσσώπῳ ἢ ὀρίγανῳ.

σικύας.] addunt codd. Mff. κούφας.

κατὰ.] Cod. A. καὶ τὰ τοῦ μεταφρέου. Cod. B. κατὰ τε τοῦ
 μεταφρέου.

μεταφρέων.] Recentiores plurali numero efferre solent. vid. *Solma-
 jus* ad *Terentianum* de *allio* p. 73. *Hygius* p. 150. *μετά-
 φρεα*, ἢ *ῥαχis*. *Nicetio Choulut. Annal.* p. 589. ἀλλὰ καὶ
 εἰς ἑκάστα τὰ μετόφρεα τοῖς ἐπιδιδόνειν εἰδούσιν.

ῥάχεως.] Cum auctor μεταφρέων et ῥάχεως junxerit, in causa esse
 iudicor, ut clarius mentem suam aperiat, quod vulgus dor-
 sum ῥάχιν ἀπὸ φρεος diceret. *Thonis Mag.* p. 637. τὸ ἰστέον
 οὐχ ὁ ἰστέον, ἀλλὰ τὸ ἰστέον τοῖς πελαγίοις ἔσται· τὸ μὲν τοῦ ἰσ-
 χίου, καὶ τοῦ *Dionysii* lib. II. p. 163. de camelopardali:
 τὸ δὲ κατὰ τὴν ῥάχιν, ἢ τὰ μὲν. *ῥάχis* de sum quoque apud
Homerum lib. I. vi. 200. quod ἐκδοκίμα re' dedit *Annal.*
Capod. lib. II. c. 8. p. 21. A. ἢ δὲ παρὰ τὴν ῥά-
 χιν, ita leg. non ῥάχιν.

προσάγεσθαι.] Cod. B. προσάγειν. Cod. E. προσάγεσθαι.

διαταν.] Cod. A. διαταν τμητικὰ. Codd. B. et E. καὶ ἡ διαταν
 τμητικὴ ἐστίν.

corporis partes valide ligare, et pulegium cum aceto, vel hyssopum vel origanum odorari oportet. Cucurbitulas denique praecordiis et spinae adinovere, et in accessionum remissione, ea quae sternutamenta movent, et cibum incidendi facultate praeditum, offerre.

CURATIO DOLORIS

CAPITIS IN FEBRIBUS.

CAP. CXLVII.

Si capitis dolor in febribus affligit, post convenientem febrium vacationem, in accessionum declinationibus, caput inurgi debet oleo acerbo, vel rosa cum aceto, aestate quidem et cum febris ardens est, frigidis, hyeme vero calidis, incoquatur etiam oleo serpyllum, vel papaveris

Ff 5

Cap. CXLVII. Cod. E. ρκβʹ.

τῆς ἐν] Cod. A. τοῖς ἐν πυρετοῖς κεφαλαλγίαι. Paulus lib. II. c. 43. Cod. D. περὶ τῆς ἐν τοῖς πυρετοῖς κεφαλαλγίας τοῖς ἐκ-
lat & Cod. E. 16 B

δὲ] Cod. A. et E. διχλεύσης.

μετὰ τὴν] Cod. A. μετὰ τε.

πυρετῶν.] Cod. A. περὶ τὴν. Eleganter Codd. B. et E. τῶν πυρε-
τῶν. Medicus apud Heliodorum lib. IV. p. 171. οὗ γὰρ χυ-
μῶν-τις περιττεῖται. Aelianus H. A. lib. V. c. 46. Reddendum
quoque hoc adjectivum Theophrasto Bulg. ep. 31. p. 55. ὃ τὸ
γράμμα διχομῖζαν, ἢ περὶ τὸ γράμμα ταῦτα ἐκδιηγέσεται.
leg. ἢ περιττόν γράμμα, τ. ε.

δὲ] Cod. A. τὸ.

ἐμοτρίβες] leg. ὠμοτρίβες, nam oleum quod ex olivis immaturis
paratur, ὠμοτρίβες dicitur, inquit Lud. Nominis de re cibarij.
lib. I. c. 42. Cod. A. ὠμοτρίβι. Cod. E. τὸ ἐμοτρίβες. Ta-
le oleum unguentorum compositionibus magis idoneum esse
monet Jo. Gorraeus ad Nicandri Ther. vi. 105.

ἢ ἔξ.] Cod. B. ἢ τὸ ἔξ. Cod. A. ἐξυγοδήεν.

θέρειν] Leg. θέρειν, ac ita codd. Mss.

καυσάδεν] Synesius de febr. c. 11. p. 66.

ψυχρὸν] Cod. E. ψυχρῶν.

ἐλαίῳ, καὶ ἐρπύλλος, ἢ κωδία, ἢ πευκεδανόν· θέρους δὲ ἐμβλητέον τῷ ἐλαίῳ χυλὸν πολυγόνου, ἢ κολοκύνθης. Ἐπὶ δὲ τοῦ μετώπου καταπλαστέον ἐξ ἄρτου, πολυγόνου ἢ ὠκίμου ἢ σκορπιούρου, ἢ κωδίων, ἢ ῥόδων, ἢ κριθίων μετὰ ψυλλίου ἢ κυρηναίου ὁποῦ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙΤΙΘΕΜΕΝΩΝ

τοῖς σπλάγχχνοις ἐν πυρετοῖς.

Κ Ε Φ. ΡΜΗ.

Εἰ μὲν οὖν ἄρρωστος εἴη ὁ σόμαχος, τοῖς τόνειν δυναμένοις ἐπιπλάττειν, οἷον τὰ τῶν Φοινίκων ἐς καὶ ῥόδων, καὶ κρόκου, καὶ οἰνάνθης, καὶ ἀψινθίου καὶ μελιότων, καὶ μασιγῆς, καὶ ἀλόνης, καὶ κυτέρου, καὶ οἴνου, καὶ ἀλφίτου. Ἐπιβρέχειν δὲ καὶ ἀλείφειν τοῖς δι' ἀψινθίου, καὶ μηλίνου καὶ μασιγίνου. Εἰ δὲ ἐγκαίοντο, μιγνύειν

δε] omittit Cod. A.

Θερμὸν] Apollonius de V. S. v. 8. ἐπίθετες ἐλαίον καὶ χλιαρὸν ὕδωρ καὶ πυρίκτον αὐτὴν, ἐάν ᾗ χεῖμων· εἰ δὲ ἐστὶ θέρους, ψυχρὸν ὕδωρ καὶ ἐλαίον ἐπίθετες.

ἐνεψείσθω] Cod. A. ἀνεψείσθω. Cod. E. ἐνεψήσθω τὸ ἐλαίον.

ἐρπύλλος] codices MH. ἔρφυλος. Schol. Aristophanis ad Pac. v. 167.

κωδία] Cod. E. κωδίας.

πευκεδανόν] Codd. A. et E. πουκεδάνοσ.

ἐμβλητέον] Cod. E. ἐμβλήτω.

χυλόν] Cod. A. χυλός.

κολοκύνθης] Cod. A. κολοκύνθη.

ἄρτου] Panem in cataplasmatibus adhiberi supra c. 86. monuit conf. c. 151. malim tamen hic legere ἐξ ἄρου, propter reliqua quae subnectuntur, conf. c. 77.

σκορπιούρου] Cod. A. σκορπιούρω.

κριθίων] Cod. E. κριθίων.

ψυλλίου] Cod. E. ψίλου.

ἢ κυρηναίου] ἢ κοριαίου Codd. A. et E.

veris capita vel paucedanum. Aestate etiam in oleum injiciatur sanguinalis herbae, quam πολύγονον Graeci vocant. succus vel cucurbitae sylvestris. Fronti vero conveniunt cataplasmata ex pane, polygono, ocymo, scorpioide, papaveris capitibus, rosis, farina hordeacea, cum psyllio vel liquore cyrenaico.

DE HIS QVAE VISCERIBVS

IN FEBRIBVS IMPONI SOLENT.

CAP. CXLVIII.

Quod si itaque stomachus imbecillis fuerit, iis, quae robur ipsi addere possunt, oblinetur, e quorum numero sunt, palmarum, rosae, crocus, oenanthe, absinthium, melilotum, mastiche, aloë, cyperus, vinum et polenta. Irrigabitur autem et inungetur, oleis ex absinthio, melino, masticino. Quod si ardorem quoque patiantur viscera,

Cap. CXLVIII. Cod. E. ρκγ.

ἐπιτιθεμένων] Cod. A. ἐπιτίθεντων. Cod. D. τιθεμένων.

ἐν πνεύματι] Cod. E. πνευματικαῖς.

εἰ μὲν] Integrum caput ex Pauli lib. II. c. 44. sed videtur nosse codice meliorem usum esse.

εἶη] Cod. A. ὁ στήμαχος εἶη.

τοιοῦν] Cod. A. τὸν τοῦν. Actuarius de affect. spir. animal. lib. I. c. 4. p. 16.

ἀψινθίου] omissum in cod. A.

κυπέρου] Cod. E. κυπερίου. l. κυπερίου.

ἀλφίτου] Cod. B. ἀλφίτων. Glossae Jatr. Mss. ἀλφίτος (i. ἀλφίτον) τὸ λεπτόν της κρείνης ἀλευρον. conf. Plate Polit. lib. II. p. 23. Aristoteles Problem. Sect. I. 36. et e recentioribus Lud. Nonnius de re cibarij lib. I. c. 7.

μηλίου] Dioscorides lib. I. c. 53. Plinius lib. XIII. c. 1. Quomodo paratur docet Paulus lib. VII. c. 20. p. 297. Cod. E. κυμίνου.

μασίχινον] Cod. E. μασίχην.

ἐγκαίαντε] Cod. B. ἐγκαίοντε.

ἤνεα· τί τῶν ἐμφυχόντων, οἷον κολοκύνθης, κυλόν, ἢ
 θριδακίνης, ἢ ἀνδράκνης, ἢ σρύχου, ἢ ἰντίβου· εἰ δὲ
 Φλεγμονῶδες τί περὶ τὰ σπλάγχνα φαίνοιτο καὶ σκιρ-
 ρῶδες, τῆς μὲν ἐπιβροχῆς ἐλαίου χαμαιμηλίνου, καὶ
 κυτρίνου καὶ ἀνηθίνου, καὶ σαύτων χηνείου τὲ καὶ ὀρνι-
 θείου. Τοῖς δὲ καταπλάσσειν λινοσπέρμου, καὶ τή-
 λωος, καὶ αλθαίας, καὶ χαμαιμήλιον ἄνθους, καὶ μελι-
 λώτου, καὶ ψυχλίου, καὶ Φοινίκων, καὶ ῥόδων, καὶ
 ἀψινθίου.

Ι Δ Ρ Ω Τ Ο Π Ο Ι Α.

Κ Ε Φ. Ρ Μ Θ.

Νίτρον μετ' ἐλαίου χαμαιμηλίνου συγχριόμενον, ἢ
 ὁ ἡλιακὸς τροχίσκος σὺν χαμαιμηλίνῳ ἐλαίῳ συγχριό-
 μενος.

θριδακίνης] Cod. A. θριδακίνη.

ἰντίβου] Cod. A. ἰντίβου.

εἰ] Cod. A. ἢ εἰ. omitta particula δέ.

Φλεγμονῶδες] Cod. A. Φλεγμονῶδες τὰ σπλάγχνα. φαίνε τι.

τι περὶ] Primus τὸ περὶ, et addit, καὶ τῶν χαλκαστικῶν τινὰ προσ-
 λετέον. leg. προσπλετέον. Cod. F. τὸ περὶ

φαίνοιτο] Hoc est ἔστι. nam ἔστι nonnunquam φαίνεται significat,
 et φαίνεται ponitur pro ἔστι. vid. Sextus Empir. adv. Mathe-
 mat. lib. X. p. 441. Cod. E. Φλεγμαίνετο. Aetianus de Ex-
 ped. Alex. M. lib. IV. c. 44. p. 187. ἵνα οἱ πλεῖστοι τῶν ἰσχυ-
 ράων ἐφαίνοντο.

σκιρρῶδες] Cod. B. σκληρῶδες.

ταῖς μὲν] Cod. A. τοὺς μὲν.

ἐπιβροχῆς] Cod. B. ἐμβροχῆς, quod usitatum magis.

κυτρίνου] Cod. E. κυτρίου.

ὀρνιθείου] Cod. A. ὀρνιθειῶν l. ὀρνιθίων.

viscera, aliquod ex refrigerantibus miscere oportet, cucurbitae nimirum succum vel lactucae vel portulacae, vel solani, vel cichorii. Si vero inflammationi aliquid, vel scyrrho simile apparuerit, aspersioibus oleum chamaemelinum, cyprinum, anethinum, gallinae item seu anseris adipem, adjungendi sunt. Cataplasmatibus autem lini semen, foenugraeci, altheae, chamaemelorum flos, melilotum, psyllium, palmulae, rosae, absinthium.

QVAE SVDOREM

MOVENT.

CAP. CXLIX.

Nitrum cum oleo chamaemelino illitum, vel pastillus Heliacus eodem modo adhibitus.

τοῖς δὲ] Cod. E. ignorat δὲ.

καταπλάσματα] addit Cod. B. μικτόν. non male.

λινοσπέρμου] Cod. A. λινοσπέρμα. Cod. E. λινοσπέρμοις.

τήλεως] Cod. B. τίλεως.

Ψαλλίου] Cod. A. ψιλλίου.

C a p. CXLIX.

ιδρωτόποια] Cod. D. περὶ ὑδρώτων. Cod. E. ἐκδ. ὑδροποιά.

Νίτρον] Paulus lib. I. c. 48.

συγχρῆμενον] Cod. B. χρῆμενον. ἰδρωτὰς ἄγει. Compositum hoc frequentatum medicis recentioribus in primis Hippia-
tris.

ἐν] Cod. B. μετὰ χαμαιμηλίνου ἐλαίου. et addit; νίτρον οὐ γ. α'. χαμαιμηλὴν ἀνθους, κάγχευος, ἐλαίου κοινῷ καὶ ὕδατος μαλακοῦ (i. μαλακῶς) περιψήσας, ἐπιχρεῖ. Αὐ περιψήσας pro περιψήσας? Cod. E. χαμαιλίνου.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΙΔΡΩΤΑΣ

ἀκαίρους παύσαι.

Κ Ε Φ. ΡΝ.

Ἄηρ ψυχρότερος, καὶ ῥίπισις· ἀλειφέσθω δὲ τὸ ὅλον σῶμα μυρσίῳ ελαίῳ, ἢ ὀμφακίνῳ, ἢ σχινίνῳ. ἐμπασσέσθω δὲ τῷ σώματι μυρσίνη λεῖα, ἢ κηκίς, ἢ πίτυος φλοιός. ἀποσπογγιζέσθω δὲ δι' ὄξυκρατου ψυχροῦ.

Cap. CL

πρὸς τὸ] delet Cod. E.

Ἄηρ.] *Arctaeus* cur. morb. acut. lib. II. c. 3. *Paulus* lib. II. c. 46. *Synesius* c. V. p. 174. Cod. B. πρὸ δὲ τῶν περιόδων ἰδρῶτας παύει ἄηρ κ. τ. λ. Ex lemmate repetendum ἰδρῶτας ἀκαίρους παύει. Veteres medicorum coryphaeos in dignoscendis aegrotorum morbis plus sudoris calorem, odorem et saporem, quam lotii differentias observasse, notat Jo. Longius *Epist. Medic.* lib. II. ep. 26.

Ψυχρότερος] Cod. E. ψυχρός τε. Hinc. Jo. *Chrysostomus* in *Psalm.* 124. p. 794. καθάπερ γὰρ οἱ πυρέττοντες, ἐπειδάν ἀπαλεργῶσι τοῦ νοσήματος, αἶρος δέονται καθαροῦ.

ῥίπισις] vid. *Arctaeus* cur. morb. acut. lib. II. c. 3. p. 102. D. Cod. A. ῥύπησις.

ἀλειφέσθω] Cod. B. ἀλειφε. Cod. A. ἀλείφεσθαι.

ὅλον] Cod. B. πᾶν.

AD INTEMPESTIVOS

SYDORES COERCENDOS.

C A P. CL.

Aër frigidior et eventilatio. Totum vero corpus myrtheo oleo perungitur, vel acerbo, vel lentiscino. Inspergatur praeterea myrthus in pollinem redacta, vel galla, vel piceae cortex, vel posca frigida per spongiam adhibeatur.

μυρσίνη] Cod. B. μύρσινον ἔλαιον ἢ ὀμφάκινον. ἢ σχίνειον.

σχινίῳ] Cod. A. σχινίῳ. Cod. E. σχίνῳ.

ἐμπασσέσθω] Cod. A. ἐμπασσέσθω. Cod. E. ἐμπλασσέσθω. Cod. B. ἐπιπασσέσθω. Plutarchus T. III. p. 1757. ψύχει δὲ καὶ τὰ τῶν ἀθλητῶν ἢ κόπῃς σώματα, καὶ κατασβέννυσιν τοὺς ἰδρῶτας. conf. Hippocrates lib. II. de victus rat. p. 32. Heliodorus lib. X. p. 504.

τῷ σώματι] Cod. B. τὸ σῶμα.

κηκίς] Cod. A. κικίς.

φλοιὸς] exulat ex cod. A.

ἀποσπογγιζέσθω] Cod. A. ἀποσφογγιζέσθω. Cod. B. ἀποσπογγιζέσθαι.

ὄζυκράτου] Cod. A. ὄζυκράτῳ ψυχρῷ. Addit Cod. B. ἀλειφε δὲ καὶ τὸ ῥοδίσκιον καὶ ὅσα τὸν (i. τῶν) σπόντων· δίδου δὲ ὀσμᾶσθαι ὅσα ἐσώδη, οἷον κνυῶνα καὶ τὰ ὅμοια, καὶ αὐτὰ τὰς μυρσινὰς λευκάς.

P. I. c. 1 p. 9.

*P. I. c. 37.
p. 172.*

*P. I. c. 122
p. 368.*

*P. I. c. 33.
p. 133.*

